

به رگی دووهم

مکتروباتی

کاک نه حه هدی شیخ

مکتبی قرآنی
www.iqra.ahlamontada.com

مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس
له فارسییه وه وهی گیراوه ته سه ر کوردی

مه حموود حه فید زاده

پیشه کیی بو نووسیوه

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتیب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانیو كۆتایهائی مۆتلف مراحهه: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربي ، فارسي)

www.iqra.ahlamontada.com

مهکتور باتی

کاک ئه حمه دی شیخ

به رگی دووهم

مهلا عهبدو لکه ریمی موده پریس
له فارسیه وه وهری گپرا وه ته سه ر کوردی

مهحموود حه فید زاده
پیشه کی یۆ نویسه

تیبئی: بەرگی دووہمی ئەم کتیبہ واتە بەرگی (۳ + ۴) ی چاپی یەکمە

ناوی کتیب: مەکتووباتی کاک ئەحمەدی شیخ - بەرگی دووہم

وەرگیرانی لە فارسییەو: مەلا عەبدولکەریمی مودەریس

نوسینی پیشەکی: مەحموود حەفید زادە

بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ۷۶۸

پیت لێدان: سەھەند سەرتیب + مومەن ھادی

ھەلەگری: شیرزاد فەقی ئیسماعیل + فەرھاد ئەکبەری

دەرھێنانی ھونەری ناوہ: کارزان عەبدولحەمید

بەرگ: مەریم مۆتەقییان

چاپی دووہم، ھەولێر ۲۰۰۸

لە بەرپۆھەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان لە ھەولێر ژمارە ۱۶۸۲ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوہتی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشہ کی

برا کوردہ موسلمانہ کان!

پاش ٹوہی کہ خوای گہورہ یارمہ تیی دام (۲۴) نامہ لہ نامہ کانی پایہ بہ رزی خوالیخوشبوو کاک ٹہمہ دی شیخ، کہ تہرجہ مہم کردبوون، لہ دوو بہرگ لہ چاپ بدہم و بیخہ مہ بہرہ ست ٹیوہی خوشہ ویست، وا بہ یارہ تیی خوا (۱۸) نامہ ی ترم نامادہ کرد و لہم بہرگہ دا پیشکہ شم کردن، بہ ہیوای ٹوہ ٹہمہ عومری ٹہمانہ ت باقی بی و خوای گہورہ ٹارہ زووی لی بی، نامہ کانی تریشی کہ تہرجہ مہم کردوون، لہ چاپ بدہم و پیشکہ شتانی بکہم.

لہ بارہ گای بہ رزی خوای میہرہ بان دہپان ٹہوہ کہ ٹیوہ لہم بہرگہ و لہ بہرگہ پیشوہ کان و لہوہیش کہ لہمہ و پاش ٹیشہ لہ نامادہ و چاپ دہکری، سوودی دین و دنیا و ہریگرن و گیانی پاکی کاک ٹہمہ دیش زیاتر بحدہ تہوہ و، منیش نمیکی بارانی لوتفی خواییم بہرکہ وئی.

بہرودوا سوپاس و ستایش بو خوای میہرہ بان.

عہدولکہریم

نامه‌ی بیست و ششم

هەندی له هەدیسه پیروزه (جوامع الکلم) هەکان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى آله الطاهرين وصحبه
المجاهدين لاعلاء كلمة الله.

پاش ئەمە براکانم! لەمەو پێش هەر نامەیه‌کم بۆ کردەوه‌یه‌کی دیار و تاییه‌تی نووسیوه و
بۆم ناردوون. ئێستا وام باش زانی چەند هەدیئێ له (جوامع الکلم) هەتان بۆ بنوسم که
هەر کام له‌وانه به مانای ئاشکرا و مانای شاراهوی و به ده‌لاله‌ت و ئیشاره‌تی گه‌لێ
شتان بۆ روون بکاته‌وه که بینه هۆی رزگاری و به‌خته‌وه‌رییان.

پێوایه‌ت کراوه‌ هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أضمنوا لي ستاً من أنفسكم أضمن لكم
الجنة: أصدقوا إذا حدثتم، وأوفوا إذا وعدتم، وأدوا إذا أؤتمنتم، وأحفظوا فروجكم، وغضوا
أبصاركم، وكفوا أيدكم».

واته: ئێوه لای خۆتان‌وه شه‌ش شتم بۆ مسۆگه‌ر بکه‌ن منیش به‌هه‌شتان بۆ مسۆگه‌ر
ده‌که‌م: که قسه‌تان کرد راستگۆ بن، به‌ئێنتان دا به‌جێی به‌ئێن، شتێ درایه‌ ده‌شتان
به‌ئه‌مانه‌ت بیده‌نه‌وه به‌ خاوه‌نی، عه‌وره‌تتان له‌ گونا‌ه بپاریزن، چاوتان له
ته‌ماشاکردنی هه‌رام بنووقێن، ده‌ستی خۆتان له‌ کاری خراپه‌ بگرن.

بپه‌گه‌ی یه‌که‌می ئەم فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ره (د.خ) راستییه. دیاره‌ گه‌وره‌ترین و
پێویسته‌ترین راستی راستییه له‌ که‌لیمه‌ی ته‌وحیداً که (لا إله الا الله)یه، واته: ئێنسان
باوه‌ری وه‌هابی که بێجگه‌ زاتی (الله) که‌س نییه‌ شایانی ئه‌وه‌بێ عیباده‌تی بۆ بکری؛
دیاره‌ ئه‌وه‌ که‌سه‌ی باوه‌ری وه‌هابی هه‌ر عیباده‌تی که بیکا ده‌بی بۆ خوا بی و پیاویی تیا
نه‌کا، خزمه‌تی هه‌ر که‌سی بکا ده‌بی له‌به‌ر خوا بیکا، هه‌ر قازانجیکی پێ گه‌یی به‌ نیعمه‌تی
خوای بزانی، هه‌ر زیانیکی پێ گه‌یی له‌ خواره‌ بناسی، له‌ کاتی زویری یا رپه‌گرتندا
ناشوکرێ و کوفری به‌ده‌ما نه‌ی، خۆی له‌و کرده‌وانه‌ دوور بگری که ده‌بینه‌ هۆی دووری له‌

خوا، له خواردنه‌وهی شهرباب و ههر هۆیه‌کی سه‌رخۆشی و مه‌ستی خۆی دووربخاته‌وه، نزیکیی پیاوی کوفرکه‌ر نه‌که‌وئ، له هه‌ر لایئ هه‌ر که‌سئ خه‌ریکی خوا په‌رستی بئ به‌پئی توانا و ده‌سه‌لات یارمه‌تی بڤا، هه‌ز له رزقئ نه‌کا که به‌هۆی دوورییه‌وه له خوا په‌رستی یا به‌هۆی هاوړییه‌تی ئینسانی بئ دینه‌وه ده‌ستی بکه‌وئ، بۆ په‌یدا کردنی مائی دنیا په‌ستی و ده‌نائه‌ت نه‌کا، ئیمان و باوه‌رئ بئته‌ سه‌ر ئه‌وه که خوای گه‌وره ئه‌وی بۆ عیبا‌ده‌ت دروست کردووه، وه‌ک خۆی فه‌رموو‌یه‌تی: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ» [٥٦] مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ [٥٧] إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ [٥٨].

واته: من په‌ری و ئاده‌مزادم بۆ ئه‌وه دروست کردووه که بمپه‌رستن. من رزق و پۆزیم له‌وان ناوئ، نامه‌وئ خوارده‌مه‌نیم پئ بدن، ته‌نیا خوای گه‌وره‌یه که به‌راستی رزق و پۆزی ده‌دا، ته‌نیا خوای گه‌وره به‌هئز و توانا و خۆگره.

ئهم گشت ته‌نکیدانه له‌سه‌ر پۆزیدان به‌گیانله‌به‌ران، تا راده‌یی که سوئندی له‌سه‌ر خواردووه، هه‌موو بۆ دلنیا کردنی ئاده‌میزانه تا باوه‌ریان پئ ده‌گا و هه‌یج له هه‌یج که‌س نا‌که‌ن و هه‌ر خوا به‌پشت و په‌نا بزائن. بئگومان ئه‌گه‌ر موسلمان دلئ بئته‌ سه‌ر ئه‌مه ئه‌وا یه‌کئ له هۆیه‌کانی چوونه به‌هه‌شت بۆ خۆی دابین و مسۆگه‌ر ده‌کا و له به‌هه‌شته‌وه نزیک ده‌بئته‌وه.

له‌پاش راستی له‌که‌لیمه‌ی ته‌وحیدا، پئویسته موسلمان له هه‌موو قسه و باسئکدا راست بئ و درۆ به‌ده‌مییا نه‌یی، بئجگه‌ چه‌ند شوئنی که شه‌رع جیای کردوونه‌ته‌وه و دروسته، به‌لکو واجیبه درۆیان تیدا بکا له‌به‌ر پاراستنی ئاین یان نه‌فس یا ناموس یا مائی موسلمانئکی به‌حورمه‌ت.

برگه‌ی دووم وه‌فا به‌وه‌عه‌ده، واته: به‌لئین به‌جئیه‌ئانه. ئهم به‌لئین به‌جئیه‌ئانه‌ش دوو به‌شه. به‌شی یه‌که‌م به‌جئیه‌ئانی به‌لئینکه که له به‌ینی ئینسان خۆی و خوا هه‌یه، وه‌ک به‌جئیه‌ئانی ئه‌و به‌لئینه‌ی له‌عالمی پۆحا به‌خوایان داوه که ئه‌و فه‌رموو‌یه‌تی: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ»

ئه‌وانیش وه‌لامیان داوه‌ته‌وه و وتوو‌یا‌نه: «بلی» واته: تۆ په‌روه‌ر دگاری ئیمه‌ی و ئیمه ئاماده‌ین بۆ به‌جئیه‌ئانی فه‌رمانه‌کانت. به‌شی دووم وه‌فا به‌وه‌عه‌دی له‌گه‌ل موسلماناندا. ئه‌مه‌ش دوو جو‌ره، یه‌که‌میان به‌لئینی ده‌مییه که به‌ برای خۆت بلئیی ئه‌و شته‌ت بۆ ده‌که‌م یا ئه‌و زیانه‌ت لئ ده‌فع ده‌که‌م. ئه‌مه پئویسته به‌هه‌موو هه‌زئ تئ بکۆشئ بۆ به‌جئیه‌ئانی ئه‌و به‌لئینه. دوومیان به‌لئینکه ده‌می نییه و نه‌وتراوه، بۆ نمونه: مادام

تو موسلمانى و برا نايينييه كانيشت موسلمانن نهوا نئوه براى ناينين، نه مهيش وه كه نهويه كه تو به لينت پى دابن كه نامادهى بو به جيھنناني پئويستيبان به قهد دسه لاتي خوت؛ كه واته پئويسته له سهرت له خزمه تگردنى برايانى نايينى قسور نه كهى و به هر جور بى، به نفس يا به مال يا به شان خزمه تيان بكهى. خو نه گهر بو ت نه كرا خزمه تيان بكهى زيانيان پى نه گه پئينى و به شادييان دلشاد و له خهم و په ژاره ياندا هاويهش و غه مبار بى.

برگهى سئيم: نهويه هر كه سى پياو يا زن كاتى نه مانه تى درايه ده ستي خيانه تى تيدا نه كا و، به قهد توانا و ليھاتنى خوئ پاسه وانى بكا. نم نه مانه ته يش دوو به شه، به شى يه كه م: خيانه ت نه كردنه له و نه مانه ته ي له به ينى به نده و خوادايه، وه كه به جيھنناني واجيبات به تايبه تى نهو پئنج مادده يه كه نهركانى ئيسلام؛ يه كه م: وتنى دوو كه ليمه ي شه هادت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) له گهل زانين و تيگه يشتنى ماناياندا. دوو م: به جيھنناني پئنج فهرزه كهى نوئژ له هموو ساليكدا. سئيم: روژووى مانگى په مزان له هموو ساليكا. چوارم: جيبه جيكردى زهكات و سهر فتره و دانى به وانى كه پئيان ره وايه. پئنجم: حه جى (بيت الله) له مهككه بو نهو كه سهى كه تواناي هه يه. ههروه ها به جيھنناني واجيبه كانى ترى ئيسلام له هر باب به تيك بن و تهركى هموو نهو شتانه ي نه هييان لى كراوه له گونا هه گه وره كان كه له حه وسه د زياترن و، نابارتر و نارپه واتريان نوئژ نه كردن و رپا كردنه له عيباده تدا و هموو جوړه زولم و ده ستر ريزييه كه و كوشتنى نه فسى بى تاوان و خواردنه وهى عاره ق و شراب و هر شتى ئينسان مه ست بكا يا كي شانى به نگ و هاوچه شنه كانى و زينا كردن و نه خو شيبه دلبييه كانى تره كه له كتبه به گه وره كانى وه كه (أحياء علوم الدين) ي نيمامى غه زاليدا باس كراون و يه كه يه كه شهر كراون.

برگهى چوارم له و شش شتانه كه مسوگه ركرديان ده بيته هوئ مسوگه ركردى به هه شت له لايه ن حه زره ته وه (د.خ) نهويه كه به جومله ي (وأحفظوا فروجكم) به بيان كراوه. نم پاراستنى فهرجه يش دوو جوړى هه يه، يه كه م پاراستنى له حه رام وه كه زينا و (استنماء) واته: هي نانه وهى ناوى مهنى و جيماع له گهل ژندا له كاتى حه يزدا يا له پاش مندا ل بوون. نه مه دياره له گهل ژنى حه لالى خوئدا، نه گينا له گهل ژنى خه لك يا ژنى بى ميژدا هموو جوړه له زهت وه رگرتنيك حه رامه. ههروه ها پاراستنى عه ورت له روو كردنه

قیبله، بهیئ ئەوێ که پەردەیی یا فاسیلی بکەوێتە بەینیانەوێ. جۆری دووھمی پارستنی عەرەت ئەوێتە ببپاریزی لە شوبھە، بۆ نمونە کاتی دەرئەوێ داوای ژنی بکە، کە وتیان تۆ لەگەڵ ئەو ژنەدا شیرخۆری لەبەینتاندا، گورج دەستبەرداری ببی ھەرچەند ئەو ھاوشیریەش ئیسات نەکرێ، چونکە لە زەمانی سەعادەتدا مادەیی لەم مادانە پەروێ دابوو ئیساتیش نەبوو کەچی ھەزەت (د.خ) فەرمووی: «کیف و قد قیل؟...».

ھەرھەما پاراستنی عەرەتە لە تەماشاکردنی خەلک، وەک کاتی خۆشۆرین لە ھەوزدا، ئەم موسیبەتە لە لادیبەکاندا زۆر زۆر و گۆی نادەنە ھۆکمی خۆی گەر، ھەرھەما لەکاتی دەس بە ئاوە گەیانندا عەرەتی خۆیان دەرەخەن لەبەرچاوی خەلکدا دای ناپۆشن، ئەم دەرەدی دەرەختنی عەرەتە بە تاپبەتی لە ھەمامەکاندا لە پیاو و ژنی و ھاوھەر پەروویدا کە گۆی نادەنە ھەرھەما و ھەلال و پێشوی نیان خستووھە پشنگۆی. بێ گومان ئەگەر ھەمام، بەم شێوێ ئیدارە بکری کە ئەمڕۆ باوھ شوێنکی بێ ھۆرمەتە.

بەرگە پێنجەم لەو شتانە کە دەبنە ھۆی ئەوێ ھەزەت (د.خ) بەھەشت بۆ موسولمانان مسۆگەر بکا، چ بەو مەعناوە کە ئینسانە کە بکەوێتە پێزی گشتیی ئەوانەو کە ھەزەت لە پێزی قیامەتدا تکیان بۆ دەکا، یا خۆ بەو مەعناوە کە ھەزەت بە تاپبەتی ببھاوێتە پەناوە خۆیەو – ئەوێ کە فەرموویدی «و غصوا أبطارکم» بەیانی فەرموو، واتە: چاوتان داخەن و تەماشای ھەرھەما و ناپەوێ مەکەن چ ژن چ نێرینە موو لی ئەھاتوو، بەلکو تەماشاکردنی ئەمەرد لە تەماشاکردنی ژنی نا مەھرەم زۆر نا شیرینترە.

ریوایەت کراوە لەسەر ھەر ژنی تاقە شەیتانی ھەبە، بەلام لەسەر ھەر ئەمەردی بیست شەیتان ھەبە، چونکە تەماشاکردنی ئەمەرد گوناھەکی زۆرترە، سیری ئەمەیش ئەوێ ئەو ژنە نامەھرەمە لەوانە پێزی لە پێزی بێ بە ھەلال و ھاوسەری ئەوێ بۆی دەرپاوی، بەلام ئەمەردی تەماشاکراو تەماشاکە دەکێشێتەو بۆ کردەوێ قەومی لووت، کە لە نا شیرینترین جۆرەکانی ئارەزووبازییە.

ریوایەت کراوە: ئەوانە کە کردەوێ قەومی لووت دەکەن لە گۆرا مەسخ دەبنەو بە بەرازو، ھەر پێزی ھەفتا جار ئاگر لە ھەردوو کونەلووتیانەو دەرپاوتە ژوور و لەپاشیانەو دەرەچی.

لە ھەزەتی ئیبنو عەباسەو دەگێرینەو فەرموویەتی: ئەو کەسە کە لیواتە دەکا، بەجۆری لەعنەتی ناھەمواری بەسەردا دەباری کە شەیتان لەو شوێندا نامینی و لە ترسدا

را ده‌کا، که لئی ده‌پرسن بۆچی راده‌که‌ی؟ ده‌لئی نه‌بادا نه‌و له‌عنه‌ته که ده‌باری بدا به‌سه‌ر مندا، جا ته‌ماشای ئەم وه‌زعه ناباره بکه‌ن.

ئە‌ی براده‌ران! زانایانی دین فەرموویانه ته‌ماشاکردنی دنیا و خۆشه‌ویستی و دۆستی له دنیا‌دا به‌جۆری که ئینسان له واجیباتی ئاین دووربخاته‌وه و له کرده‌وه‌ی حه‌رامی نزیک بکاته‌وه، به‌تایبه‌تی په‌یداکردنی دنیا به‌سه‌تم و ده‌ستدریژی له‌فەقیر و هه‌ژار، چ به‌داگیرکردنی باخ و ئه‌رز و ئاو و خانوویان یا پاره و مائی تیجاره‌تیان، یا به‌جه‌رده‌یی و دزی، یا به‌غەش و ده‌سه‌پین له‌مامه‌له‌دا، یا به‌خه‌یانه‌ت له‌ئهمانه‌دا، خواه مائی ئەمانه‌ت یا مائی هه‌تیو یا مائی وه‌قف بی؛ ئەمانه‌ هه‌موو له‌گوناه‌ی که‌بیره‌ن و هۆی سزان و یه‌که له‌یه‌که نابارتر و ناروه‌اترن.

نیمامی غه‌زالی (علیه‌الرحمة) فەرموویه‌تی: دنیا په‌یداکردن به‌م هه‌موو جۆره فریفته‌یه، مه‌عنا‌ی ئه‌ویه‌ کابرا عاشقی دنیا بووه و خۆشه‌ویستی دنیا له‌دایا دامه‌زره‌وه و، ئەم جۆره عیشقه‌یه‌که‌که له‌ئه‌سبابه‌کانی سه‌لبی ئیمان لئی له‌سه‌ره‌مه‌رگا (أعاذنا الله منها)، چونکه کابرا ئه‌وه‌نده دنیای خۆش ده‌وی، هه‌رگیز هه‌زناکا لئی جیابیته‌وه و، نارهبایی خۆی له‌مردن ده‌رده‌بێ، دیاره به‌م نارهباییه، په‌نا به‌خوا، کافر ده‌بی.

به‌لئی له‌سه‌ر ئەم بناغه‌یه که خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: «لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ...» واته: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! چاومه‌به‌رپه‌ ئه‌و شتانه‌ی کردوومانن به‌هۆی رابواردن و له‌زه‌تی نه‌فسی هه‌ندێ که‌س، چونکه ئه‌و ناز و نعیمه‌ته هۆی گه‌یۆده‌بوونه بۆ ئه‌وان، هه‌زه‌ت (صلى الله عليه وسلم) ئۆمه‌ته‌ی خۆی زۆر زۆر ترساندوه له‌راکردن به‌شوینی دنیا‌دا.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش خوای گه‌وره له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خۆیدا ميه‌ره‌بانه و، بۆ ئارام بوونی دلایان سویندی بۆ خواردوون که بێگومان بزق و پۆزیان پێ ده‌به‌خشی و، له‌م پوه‌وه فەرموویه‌تی: «وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ [٢٢] فَوَرَبُّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنْكُمْ تُنطِقُونَ [٢٣]».

واته: بزق و پۆزی نیوه و ئه‌و شتانه‌ی که به‌ئینتان پێ دراوه، هه‌مووی له‌ئاسمان و زه‌وی ئەم مه‌سه‌له‌راسته و دیته‌جی وه‌کو چۆن نیوه له‌ناو خۆتاندا قسه‌ده‌که‌ن؛ واته‌ وه‌ک چۆن نیوه له‌قسه‌ی خۆتاندا شک و گومانتان نییه، وه‌ه‌ایش گومانتان نه‌بی که بزق و پۆزی به‌ش کراوه.

ریوایهت کراوه حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: «قاتل اللّٰه اَقواماً اَقسم لهم بنفسه تعالیٰ، فلم یصدقوه» واته: خوا ئه و قهومه بکوژی که سویندیان بو دهخوا به خوی و نهوان باوهری پی ناکهن.

برادهرینه! نهگر، بو نمونه، جوولهکهیی دۆستی یهکی بی و بهلینی شتیکی پی بدا و سویندی بو بخوا به حهزرتی موسا (د.خ) برادهرهکهی باوهری پی دهکا و گومان له دلیدا نامینی، عه جایه ب ئیوه که موسلمانن خوا سوینتان بو دهخوا و بهلینی بزقتان دهواتی کهچی باوهری پی ناکهن!؟

براکانم مه بهست له وهی که وتم نه وه نییه که نه که ونه دوا ی نه سبابی عاده تی. کارهکانی خوی گه وه له سه ر نه سبابی عاده تی دامه زراون. مه به ستم نه وه یه دلتان به خوی په روه ردگاره وه به ستن و باوه رتان و ابی موسه به ب له گه ل سه به ب دایه، نه ک به سه به ب په یدا ده بی، واته نه سبابه کان مو نه سیر نین و ته نسیر هر له خوی گه وه وه یه.

نه نجا نیشانه ی باوه رکردن به و سویندی خویه، نه وه یه نه و که سه که خوی به خاوه ن باوه ر ده زانی له کاتی داوا کردنی بزق و پوزیدا کرده وه ی حه رام نه کا و له پیناوی په یدا کردنی دنیا دا قسه ی حه رام نه یی به ده میدا.

نه وه دوعای حه زرته (د.خ) که ریوایه تم کرد له به رنه وه یه نه و که سانه باوه ریان به قه سه می خوی گه وه نه بو وه، دیاره که سی باوه ری به که لامی خوا نه بی یا خو گوی نه داته سویندی خوا، نه وه له کافران حسیب ده کری.

له یه کی له زانا ناینیه له خوا تر سه کان ده گپ نه وه و تو یه: له گه رانه وه مدا له سه فه ری حه ج هاتمه شاری به سه ره، عه ره بی پیی وتم: نه ی برای پیر له کو یه هاتووی؟ وتم. له شوینی خویندی قورئانه وه، واته: له (بیت اللّٰه) وه. وتی: ده چند نایه تی کم له و قورئانه بو بخوینه، منیش ده ستم کرد به خویندنه وه ی سوورته ی (والذاریات) تا گه ی شتمه نایه تی «وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ» و خویند مه وه. که عه ره به که نه و نایه ته ی بیست هه ستا و شتره که ی هیئا و وتی: ئیتر به سمه؛ و شتره که ی خوی سه بری و گو شته که ی به خشییه وه و تیرو که وانه که ی شکاند و پو یشت. هه روه ها نه و زانایه فهرمووی: جاریکی تر پو ی شتمه وه بو حه ج، له کاتی سوورانه وه به ده وری که عبه دا کابرایه کم بینی، به ده نگیکی کز بانگی کردم. که چوومه نزیکیه وه و ته ما شام کرد حالی بووم پیاوه عه ره به پو شو وه که یه، به لام له شی ئیجگار لاواز و رهنگی زهر د بو بو بو. سه لامی لی کردم و

سورره ته که هی خوینده وه تا گه یشته نایه ته پیتشو وه که. له ویدا هاوارینکی کرد و پینی وتم «قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا» نایا هیچ نایه تی ترت له بهر نییه؟ منیش بۆم خوینده وه: «قَوْرَبُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلُ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ» که نه مهی بیست هاوارینکی کرد و تی: (سبحان الله) نه وانه ده بی چ که سانی بووین که له بهر بی باوه ریبیان خوی گه وه سویندی بۆ خوار دین؟! سی جار نه م هاواره ی کیشا گیانی دهر چوو. الی رحمة الله.

به لام داواکردن و پهیداکردنی سامانی دنیا نه گهر به پینی ریوشوینی ناین بی، واته: له ریگه یه کی حه لال و شرعییه وه پهیدا بکری و له واجیباتدا سهر ف بکری، وه کو ژیا نی مال و مندال و باوک و دایک، یا له شتی سوننه تدا وه کو خزمه تی دهر و دراوسی و خزمان و ده سگریی نه هلی مزگه وت و یارمه تیدانی داماو، نه وه زور باشه و هه رگیز شرع پنی لی ناگری؛ چونکه ریوایه ت کراوه «لیس من حب الدنيا طلب ما یصلحک» واته: پهیداکردنی مالی دنیا بۆ چاککردنی حال پینی ناوتری دنیا خو شوستن.

برگه ی شه شه م له و شتانه ی ده بنه هوی مسوگه رکردنی به هه شتی بهرین له لایه ن حه زه ته ی پیغه مبه ره وه (د.خ) بۆ موسلمانانی ئومه تی نه وه یه که له عیباره تی (وکفو آیدکم) وه رده گیری، واته: دهستی خوتان بگرن له خه ریک بوونی شتی نارپه وا وه ک وه رگرتنی شتی حه رام، یا لیدانی خه لک و کوشتنی موسلمانان و نازاردانیان یا کوشتنی گیانله بهرانی بی نازار، ته نانه ت نه گهر گیانله بهرینکی نازار دهریشتان کوشت با کوشتنه که ی به نازار و سزادان نه بی. ههروه ها مه نی خوتان بکه ن له غه شکردن له گه ل موسلماناندا له کار و پیشه دا وه کو بهرگدوورین، یا دارتاشین یا خانوو دروستکردن یا هه ر فرمانیکی تر که ده دریقه ده ستان. مه نی دهستی خوتان بکه ن له ئیشاره تی نارپه وا و نووسینی ناشه ری، وه ک نه و مه ئموورانه که زیانی جوړاوجوړ له سه ر خه لک ده نووسن و زیانی بی نه ندازه یان پی ده گه یه نن یا کاتبانی سه رکارانی خه رمان هه لگر، نه مانه گه لی زیان له موسلمانان ده دن به ناحق به شیوه یی که ئینسان ناتوانی بینووسی.

بیگومان نه م فه رموده ی پیغه مبه ره ئیشاره یه بۆ نه وه ی که پیویسته موراعاتی دادپه روه ری بکری، واته: هه رگیز په وا نییه بۆ ده سرۆیشتوو ماوه ی پیاوخراپ بدا و ریگه ی دز و جه رده و پیاوی خویندیز و فاسق بدا که له په نایدا برین؛ چونکه نه و په نادانه ده بیته یارمه تی و پشتگیری نه و به دکارانه؛ دیاره یارمه تی پیاوخراپ خراپه.

براکانم! نه م شه ش برگه که له م حه دیسه پیروزه دا دهرکه وتن و به یانم کردن بۆتان

بابهتی یهك همدیس بوون له (جوامع الكلم) و فرموده بهرزهكانی حهزرتی پیغهمبهه (د.خ). بئی گومان (جوامع الكلم) زۆرن. خۆزگه ماوهه بووبووایه زۆرم لهه (جوامع الكلم) انه بو بهیان بکردنایه.

یهکیکی تر له (جوامع الكلم) نهویه که حهزرت (د.خ) فرمودیهتی (الشهرة آفة) واته: ناویانگ دهرکردنی نینسان و مهشهوربوونی به توانا و لیهاتوویی له ههر شتیکیدا دهبیته هوی نهگهتی و تیچوونی دین و دنیا ی نهو کهسه، مهگه خوی گهوره به میهرهسانی خوی ببپاریزی.

شایهنی باسه نهه جومله موبارهکه زۆر بهلیغه، تهکیبی (آفة) لهگهل (شهرة) دا وهکو (فلان عدل) وایه، ههروهکه نهه لهسه تهقدیری موزاف دهبی به (فلان نو عدل) نهویش به ههمان شیوه دهبیته (الشهرة ذات آفة).

بو روونکردنهوهی نهو ئافاتانه دهلیم: بو نمونه کهسهی که ناوی پیاوچاکی و له خواترسیی دهرکرد، خه لکیکی زۆر باوهریان پی دهبی، جا نهو پیاوچاکه مهگه خوی گهوره ببپاریزی نهگینا تووشی ریا بازی دهبی، رپایش به شیرکی نهسغه ناوبراوه.

ههروهها گیرودهی دهردی خو بهچاک زانین دهبی، و خوی به گهوره دهزانی. نههانهش ههموویان رهزیلهن. ههروهها وا دهبی موریدهکانی تهعریز دهگهن و ههندی سیفتهی دههههه پال که به ههچ جوړی تییدا نییه، کهچی خوی نهوهی پی خوشه و دهکهویته بهر مهعنا ی نهو نایهته که دهفرموی: «لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَازَةِ مَنْ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ».

واته: نهو کهسانه ی به کردهوهی خویان شاد دهبن، و پئیان خوشه بهرامبهه به شتی که نهیانکردوه تهعریف و ستایش بکرتن، لات وانهبی له سزا و توله دهریاز دهبن، نهخیر، نهوانه له دواپوژا نازار و سزایهکی پرئیشیان تووش دهبی.

له تهفسیری کهبیرا له نیینو عهباسوه دهگیرتهوه (د.خ) فرمودیهتی: نهگه به چاوی ئینساف تهماشاکه، دهزانن نهه نهحوالی کهسانیکه که گهلی فروفیل دهگهن لهپیناوی کۆکردنهوهی مال و سامانی دنیا دا، له عهینی کاتدا زۆریان پی خوشه تهعریف بکرتن، بهوهی که پیاوچاک و خاوهن ئینساف و رووخوش و دهست و دلپاکن.

منی دوست و خزمهتکاران زۆرم پی ناخوشه و، گهلی غهبارم بو نهحوالی نهو

برادرانهی بهر نهم هه‌په‌شه‌گه‌وره و سه‌خته‌ده‌که‌ون، که‌چی هیشتا له‌ئه‌وپه‌ر دهره‌جه‌ی عیشق و خوشه‌ویستی دنیا‌دان. دياره ئینسان بۆ‌مه‌عشووقه‌ی خۆی هه‌موو کارێ ده‌کا و، ئه‌وه‌نده‌نوقمى دهریای نهم خوشویستنه‌پر له‌خه‌جاله‌تیبه‌ده‌بێ که‌ماوه‌ی بۆ‌لای خوا گه‌رانه‌وه‌ی پێ که‌م بێ و بیته‌شوینی رقی خۆای قه‌ههار (والعیاذ باللّه).

هه‌ندێ برادر له‌به‌رنه‌وی ئیقدام ده‌که‌ن له‌سه‌ر تاوان و تاوانباری ده‌لێن: خوا گه‌وره‌یه و قاپی ره‌حمه‌تی وازه و خوا غه‌فوور و ره‌حیمه، ته‌نانه‌ت دۆستیکم بوو گه‌یرۆده‌ی شه‌راب خواردنه‌وه‌بوو، جارێ یه‌کێکم نارده‌سه‌ری نامۆزگاری بکا، به‌لکو ده‌سته‌بردار و بێ و ته‌ویه بکا و ده‌ست له‌خواردنه‌وه‌هه‌لبگرێ؛ چونکه‌ده‌وامی خواردنه‌وه‌ی شه‌راب هۆی سه‌لبی ئیمانه‌که‌چی ئه‌ویش هه‌رنه‌وه‌نده‌وه‌لامی دابووه‌وه‌وتبووی خوا غه‌فوور و ره‌حیمه، قاپی خوا به‌رزه، منیش وه‌لامم بۆ‌نارد که‌پێی بلێن زاته‌پایه‌به‌رزه‌کان ئیسلام وه‌کو ئیمامی‌علی (کرم‌الله‌وجهه) و ئیمامی‌غزالی و شیخ‌ئه‌حمه‌دی ئیبنو‌حه‌جه‌ر، ره‌حمه‌تی خۆایان لێ بێ فه‌رموویانه: نهم که‌لیمه‌سه‌که‌تاوانباره‌کان ده‌لێن ده‌لیل له‌سه‌ر نه‌گه‌تیبیان، ده‌لیل له‌سه‌ر توندوتیژی رقی خوا لێیان، هه‌روه‌ها له‌ی‌ه‌کی تره‌وه ده‌لیل له‌سه‌ر بێ ره‌حمی و دل‌ره‌قیی ئه‌وان، به‌لکو ده‌لیل له‌سه‌ر بێ عه‌ق‌لییان؛ چونکه‌به‌قه‌سی ئه‌وان ده‌بێ نهم هه‌موو ئایات و هه‌دیسانه‌که‌دهرباره‌ی هه‌ره‌شه‌کردن له‌گونا‌ه‌باران هاتوون خالی بن له‌رۆحی ته‌تبیق و ئه‌و فائیده‌یان نه‌بێ! ئه‌مه‌یش مه‌عنا‌ی ئه‌ویه که‌شه‌یتان زāl بووه‌به‌سه‌ریاندا و عه‌قیده‌یان ده‌گۆزێ، نه‌گینا که‌سه‌ه‌قی نییه‌به‌م جۆره‌له‌ئه‌حکامی خوادا سه‌ربه‌ست بێ. جا هه‌ر له‌به‌ر وینه‌ی نهم باسانه‌که‌ئینسان وه‌ریان ده‌گرێ، ده‌ستم توانای نه‌ما قه‌له‌م بگرێ و له‌مه‌زیاتر بنووسی وه‌کو جاران.

(إنا لله وإنا إليه راجعون).

له‌هه‌دیسای شه‌ریفدا هه‌یه: «إن أبعده الناس من الله القلب القاسي»

واته: دوورترین که‌س له‌خۆای گه‌وره‌وه‌که‌سێکه‌دلی به‌هۆی گونا‌هه‌وه‌ره‌ش و ره‌ق و بێ ره‌حم و بێ موبالات بووی. خۆای گه‌وره‌په‌نامان بدا نامین.

(١٥)ی سه‌فه‌ری (١٣٩٦)ی ک، رێکه‌وتی ١٦-٢-١٩٧٦ی ز له‌ته‌رجه‌مه‌ی نهم نامیه‌بوومه‌وه. سوپاس بۆ‌خوا.

وه‌رگێر

نامھی بیستہ و ہوتہ

باسی موعجزہ کانی حہزرتہ (د.خ)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسول الله وآله واصحابه أجمعين.

پاش ئەمانە براکانم! عەرزەکانی دۆستی خۆتان کە بۆم نووسیون، چاکترین دیارین کە دۆست بۆ دۆستی خۆیان بنێری بە دەلیلی ئەو حەدیسە پیرۆزە کە حەزرتی ئیبنوعومەر رێوایەتی کردووە، خویان لێ رازی بێ: «ما أهدى مسلم لأخيه، هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها أو يرد بها عن ردى». واتە: هیچ موسڵمانی دیارییەکی نەناردووە بۆ برای دینی خۆی باشتربێ لە کەلیمەیهکی راستی وەها کە ئەو بۆیە زیاتر شارەزایی رێی راستی بێ پەیدا بکا یا زیانیکی بێ لێ لادا.

براکانم! دیاریی دۆستی دۆستۆتان هەموولەم بابەتەن. هیوام وایە وەریانبگرن و لەبەر رۆشنایی ئەوان رەفتار بکەن و خۆتان لە سوود و سەعادەتیا بەهەرمەند بکەن، بیگومان هەر کەس گوێیان بێ نەدا تووشی زیان دەبێ. هەر وەها لە حەدیثی شەریفدا هەیه کە گەورەترین خوورپەوشتی ئینسانی موسڵمان ئەوێە هەرگیز لە بیستنی خیر تێر نەبێ.

براکانم! زۆر سەرم سوور دەمێنی! یەکی لە ئێوە لە بەیانییەوه تا کاتی نووستنی شو یا قسەى بى سوود لەگەڵ خەڵکدا دەکا یا گوێ لە قسەى پرۆپوچ و بى مەعنا دەگرێ و ماندوویش نابێ، کەچی ئەگەر گوێ لە دوو لاپەرە نامۆزگاریی ئایینی بگرێ مەلول و بى تاقەت دەبێ!

براکانم! مەعناى ئیمان ئەوێە ئینسان باوەر و تەسدىقى بە تەنیاىى خوا بى، بەجۆرێ باوەرپەکەى بگاتە پلەى یەقین. پلەى یەقینیش ئەوێە ئەگەر هەزار درۆزن و ناراست و قیلباز و دەسپەر بەدى قسەت بکەنەوه و بەرپەرچى بدەنەوه تو هەرگیز دلت تیک نەچى و باوەرپت لەق نەبى. بۆ نمونە: بەرامبەرت شاخیکى بەرز و دیارییە و سەدان جار

پیدا هەلژناوی و شارەزای کون و قوژبنیتی، هەزار کەس بین و بلێن ئەو شاخ نییە تۆ بە هیچ جۆری گویی نادەیتی و باوەرپت بەبوونی ئەو شاخە هەرگیز لەق نابێ. ئا بەم جۆرە دەبێ باوەرپت بە تەنیاویی خۆی گەورە نەلەقی و هەزار کەس بەگژتدا بچی هەرگیز ئەو باوەرپت لە جینی خۆی نەجوولی.

جا ئەگەر تۆ خۆت پلەئێمانت وەها پتەو و جیگیر نەبێ بەداخەوێ عەرزت دەکەم، پێویستە لەپیش هەموو کەسێکدا ئێمان و باوەرپتەکە خۆت نەستور و پتەو بکە، ئەگەر نا خۆت هێشتا موسلمان نیت و پێویستە ئێمانیکی راست پەیدا بکە.

هۆی ئێمان هێنان و بەهێزکردنی ئێمان، پاش کەرەمی خۆی گەورە، یەکەم: بیرکردنەوەیە بە عەقڵ لەم نەرز و ئاسمانە، لەم گۆل و گۆلزاری نەرزە، لەم سەرچاوە بەردەوامانە، لەم مانگ و خۆر و ئەستێرە جوانانە، یا بیرکردنەوە لە بەرز و نزمیی خاک کە هەندیکی چیا و کۆوی بەرز بەرز و هەندیکی دەشتی کاکی بە کاکییە، هەندیکی ناوێر و میزگ و میرغوزارە و هەندیکی وشک و برنگ و بێ دار و بارە، هەندێ لە دارەکان بێ بەر و هەندیکی بەردارە، بەردارەکان هەر یەک جۆری بەر دەگرێ و، بەرەکان رەنگی جۆراوجۆریان هەیە، یا وردبوونەوە لەم سەرچاوە هەمەچەشمانە کە هەندیکیان بەردەوامن و هەندیکیان وەختین، هەندیکی ناوی بێگەرە و هەندیکی تیکەل بە ناوی کانه، کەژکۆ و سارا هەندیکیان بێ کان و هەندیکی تریان پڕکانه، نەوتە، گۆگرە، زیو، ئالتوونە. بێ گومان پێویستە کەسێکی خاوەن زانست و خواست و توانا هەبێ ئەم شتەکانی دروست کردبێ و هەر شتێکی لە شوێنی خۆیدا دانابێ و ئەم رێکوپێکییە راکرتبێ، سەیرکە ئەم هەموو گیانلەبەرە دروست کردووە بێ زیان و زیاندار، درنده و بەرپنده و ئادەمیزاد. بە هەر کام لەمانە رەنگ و دەنگ و شیو و خوورپە و شتێکی تاییەتی داو، تا ئەمانە هەموو بکاتە دەلیل لەسەر ئەوێ کە شت بەبێ خالیکی کارامە و خاوەن زانست و خواست و هیز و توانا نابێ، ئینسانێ تاقە نانیکی بەبێ زەحمەت دەس ناکهوی، دەبێ دنیاوەکی ئاوا بە بێ هۆ و بەبێ خاوەن چۆن پەیدا ببێ؟ چۆن بێ خاوەن دەبێ؟ چۆن خاوەنەکە بێ عەقڵ و هۆش و نەزان و ناتەوان دەبێ؟!

ئەم ئەستێرە بەرزمانە کە وەکو ریزی کاروانی دین و دەپۆن، چۆن لە خۆیانەوێ رێگا دەگرن بەر؟ کێ دەیانجوولێنیتەوێ؟ کێ ئەو هێلە تاییەتیەیی بۆ دیاری کردوون؟ بۆچی یەکیکیان لەوی تریان ناکهوی؟ بۆچی یەکیکیان رێگای خۆی ناگۆزێ؟ بۆچی لە

رۆشتنا ھیزی زیاتر نابى و ناکەوئتە پيش ئەوى تریان؟ ئەم کورەى خۆرە، کە زانایانى ئەم چەرە دەلێن ملیۆنێ جار بەقەدەر گۆی زەویبە، وئەى کىوى ئاگرین بەدریژایی مانگ و سەل و سەدەکان ھەلگىرساوە و پەرتەو دەدا، بە جیھاندا، کى دروستى کردووە؟ کى دای گىرساندووە؟ بۆ ناکوژیتەو؟ بۆچى بوومەلەرزە لى نادا و پارچە پارچەى ناکا؟ بۆچى ئەستىزەکانى دەوربەرى وەك ئەو زل نابن؟... بۆچى ناتوانن بەرى بگرن؟ بۆچى مانگ لەو بەپەلەتر دەورە تەواو دەکا؟ واتە: ھەتا جارێ دەورەى دەرهجاتى تەواو دەبى، دوازدە دەورەى دەرهجاتى دەبى. ئەمانە چىن و لە کوئو ھاتوون؟ لە خۆیانەو و بەبى خاوەن یا بەھوى خاوەنىكى مردوو، یا خاوەنىكى نەزان یا ناتەوان و بى چارەو؟ چۆن دەبى خاوەنیان نەبى؟ ھەر کەسى تۆزى وردبیتەو دەزانى ئەم جیھانە خاوەنىكى تەواو و بى کەموکوپى ھەبە.

دووم ھۆ لە ھۆکانى ئیمان مانەوہیە لەگەل ئادەمىزادى دلپاکى دەروون نوورانى خاوەن ھۆش و وریایى کە بەرپز لە ریزى مامۆستایانى تەمى و تەربىیەى وەرگرتبى.

ھاوڕیەتیی ئەمانە و تىگەلپیان وەك نزیك بوونەوہى ئینسانى غەمبارە بۆ سەیر و سەیرانى گۆل و گۆلزار و باغ و تاقگە و شوئى تەماشأ، وەك ھاوڕیەتیی نەزانە بۆ ئینسانى زانا، وەك دەرمان وەرگرتنى نەخۆشە لە دکتورى زانای خاوەن بەراورد. سەعاتى رەفاقتى ئەمانە بۆ ھىزى ئیمان وەك عىبادەتى سالىکە. نەخۆشى دل لەگەل رەفاقتى ئەمانەدا خۆى ناگرى. سىيەم ھۆ دەرس وەرگرتنە لەوانەى کە خوئندەوارى کتیبەکەى سىرەتى حەزرتەن (د.خ). بى گومان ئاگادارى لە سىرەتى حەزرتە و لەوہى کە بى وچان بەرەى ئادەمىزادى بۆ رىگای خواناسى بانگ دەکرد و،

ئاگادارى لە خوورپەوشتى خۆى و ھاوڕیەکانى دەبیتە ھۆى رواندنى گۆل و رەیحانى خواناسى لە مئشكى ئینساندا، بە تايبەتى ئاگادارى بەسەر موەجىزەکانى حەزرتى پىغەمبەردا (د.خ) کە دەورنى زۆر گەورەیان ھەبە لە تىگەیاندى ئینسان لە پایە و ماہ و دین و پىگەیاندى ئینسان و بەرزەوہبوونى بۆ ریزى سەربەرزەکانى جیھان.

ئەمانەى باسماں کردن ئەو ھۆیانە بوون کە ئیمان و باوہر بەھىز دەکەن. بەلام ئەوانەى کە بەرەنگارى ئیمان دەبن و باوہر لە دل دەردەکەن یا ناھىلن ئیمان لە دلدا دابمەزرى یەکەم: رەفاقتى ئینسانى بى باوہر و ھاوڕیەتى ئینسانى کە شەرم لە

موقده ساتی نیسلام نهکا، بهائی ره فاقه تی نهم جوړه که سانه وهک ناگر وایه داری باوهر
ده سووتینی و ته نانهت پیشه که یشی دهفه وتینی.

دووم: ره فاقه تی که سانیکه که له کرده وی ناینا سست بن و نه هه مییه ت نه دهنه
به جیهینانی واجیب و سوننه ته کانی ناین و، گوئی نه دهنه ته رکی گونا ه. مشهوره: گای
زهره به ره فاقه تی گای رهش رهنگی رهش نابی، به لام خووی نهو دمگری.

سپیه م، نهویه که نینسان خوئی بکه ویتنه ناو گونا هوه، باوهر بکه ن نینسانی گونا هکار
که موبالات به گونا ه نه کاو چاری خوئی نهکا، نه نیمان و نه نه خلاقی دانامه زریه ت و
زانستی به سوود وهر ناگری، ته می خه لکیش بکا سوودی نابی، نه مانه چند خالیکن به
به راوردی زانایان دامه زراون.

جا مادام باسی موعجیزه کانی حه زره تمان کرد (د.خ)، که زانینیان ده بیته هوئی هیزی
نیمان، نهوا لیره دا چند موعجیزه یی به بیان ده کم که له سهره تای دهر که وتنی نووری
نیسلامه وه دهر که وتون:-

له حه زره تی نیمامی علیه وه دمگری نه وه، (کرم الله وجهه)، که فرموویته تی: پوژی
و شتر سواریکی عه رب هات و به رامبه رمان راوه ستا و وتی: کامتان (محمه مد) ه؟
نیمه یش نیشاره تمان کرد به ره و لای حه زره ت که حالی بوو، پووی کرده حه زره ت و وتی:
من ناوم غه سانه و له (بني عامر) م، بتیکم هه بوو ده مه پرست، پوژی له مه قامی تاعه ت و
قوربه تدا چووم مه پیکم سهربری و له کاتی سهر بریندا دهستی دوامان به رز کرده وه له و
کاته دا له ناو بته که وه به زمانیکی ساف دهنگی وتاریکمان بیست دهیوت: «یا غسان
العامري جاء الحق وزهق الباطل، قد جاء النبي الهاشمي ولناصره السلامة ولخازله
الندامة هادياً الى الله الى يوم القيامة».

که نهم وتاره ی ته واو کرد له خوویه وه به روودا که وت. هه روه ها غه سانی عامیری وتی:
له پیش مندا تاریق ناویکیش قوربانسی بو بته کانی خوئی کرد بوو له و بته یش وه سه دایی
به رز بووه ته وه و وتوویه «یا طارق بعث النبي الصادق وجاء بوحى ناطق». پیش نهویش
عاسم ناوی، نهویش قوربانسی بو بته که ی کرد بوو، له بته که یه وه دهنگی هاتووه و توویه:
(یا عاصم! جاء الإسلام وبطل الاصنام). کاتی که دهنگ و باسی پیغه مبه رایه تی تو به
نیمه گه یشت، نیمه دوو دل بووین و له بهینی باوهر کردن و بی باوهر پیدای بووین، هه تا نهم

رووداوانه دهرکهوتن، ئیتر هیچ شك و گومانمان نهما بهتهواوی باوهرمان کرد، بهوهی که نایینی ئیسلامی پیروژ، راسته توژ پیغمبهری نهم نوممهتهی بهشیتوی گشتی.

رپوایهت کراوه له سهرهتای ئیسلامهوه ههشت نو پیاو و ژن موسلمان بوون، لهپاشا حهزرتی جیبرهئیل هات و فرموی نهم هاتوو که برۆیته سهر کیوی نهبوو قوبهیس و به دهنگیکی بهرز بلئیت:

«أیها الناس قولوا لا اله إلا الله» . واته: خه لکینه ههموتان بلئن: هیچ کهس نییه بهراستی عیبادهتی بۆ بکری ئه و خوا نه بی که ناوی (الله) یه. کاتی نهم ئاوازه بلا بووهوه و کافرهکانی قورپهیش بیستیان ههموو کۆبوونهوه و وتیان محهمه د جنیوی به خواکانی ئیمه داوه و دهلی: پیویسته ههر ته نیا خواییک بپهرستن: ئیمه ئه و خوای محهمه دهمان نه بینوه، چون ده بی ئیمه له سه و شهست خوا وازی نین؟! پیاو هه گورهکانی قورپهیش له (دار الندوة) کۆبوونهوه و نهم باسهیان دووباره کردهوه، نهجا پرویان کرده وهلید و وتیان: تو چی ده لئیت؟ رات چونه؟ وتی: من دوو بتم ههیه تا دوو سی رۆژی تر که له کاروباری عیبادهتی ئهوان ده بمهوه، نهجا وه لامتان لی دمگیزمهوه. پاش ئهوه رۆی بۆلای بتهکانی و دوو رۆژ عیبادهتی بۆ کردن، له رۆژی سییه مدا وهلید بانگی له بتهکانی کرد وتی: من سی رۆژه عیبادهتی ئیوه ده کهم بۆ ئهوهی له باره ی محهمه ده ره راستم بی بلئن: نایا پیغمبه ره یا نا؟، له و کاته دا جیننیه کی (سفره) ناو رۆیشته ناو بته که وه و هاته دهنگ و وتی: قه تعن محهمه د پیغمبه ر نییه، باوهری پی مهکن. وهلید له م دهنگ و ئاواز و به یانه زۆر دلشاد بوو. پاش ئهوه یه کسه ر گه رایه وه بۆ لای پیاو هه گوره کان و نهم قسه و باسه ی بۆ گیزانه وه. ئه وانیش زۆر شاد و دلخۆش بوون. نهم باسه به حه زره ت گه یشته وه (د.خ) و زۆر دلی ناره حه ت بوو، به هۆی غه مباری و دلناره حه تیی حه زره ته وه، حه زره تی جیبره ئیل (د.خ) هاته خوار و عه ززی حه زره تی کرد: عاجز مه به، وهلید به م زوانه ده فه وتی و شوینه واری نامینی. حه زره ت (د.خ) نهم خبه ره ی بلا و کرده وه و وهلید بیستی و گه لی پی که نی و گالته ی پی کرد. دووباره رۆیشته وه بۆ لای هوبه لی بتی و پرسپاری لی کرده وه. هوبه ل دیسان دهستی کرد به قسه ی هه له قومه له ق و به رامبه ر به زاتی حه زره ت (د.خ) بی ئه ده بیی کرد. حه زره ت (د.خ) له م کۆمه له دا حازر بوو، هه روه ها عه بدو لای کوری مه سه وودیش حازر بوو. عه بدو لای ده فه رموی: من دلم زۆر ئیشی پی گه یشت که چون نهم دهنگه له م بته وه پهیدا ده بی و چون نه و بته نهم قسه نارها و

ناراستانه دهکا؟! باسی عاجزی خۆم له خزمهتی حهزرتدا کرد، فهرمووی: عاجز مهبه نه مه حکمهتی تێدایه و بهم زووانه حالی دهبی.

کاتی گه پینهوه له ریگه دا چاومان به سواری کهوت هاته پێشهوه و گورج له ولاغه کهی دابهزی و وتی: (السلام عليك يا رسول الله!) من لهو جیننیانهم که له زهمانی نووحدا (د.خ) موسلمان بوون. له م رۆژانه دا له جهماعهتی خۆم غائیب بووم: که هاتمه وه لایان دیم دمگریان! وتم چیه، بۆچی دهگرین؟! وتیان ئهی نه تبیسستوه (سفره)ی جیننی بهرامبهر حهزرت (د.خ) چ بی نه ده بییه کی کردوه؟ منیش که نهوم بیست زۆر عاجز بووم هاتم له (سفره) بدهم، له بهینی سهفاو مهروه دا پێی گهیشتم و کوشتم و نه مه سهری نه وه به دهستمه وه، شکلی لاشه کهی له شیوهی سهگدایه و له جینگای خۆیدا کهوتوه، من ناوم (مهدی)یه، ریگام بده هتا برۆمه ناو بۆشایی بته کانه وه و قسهی باش بکم، حهزرت (د.خ) فهرمووی وا ریگام دای.

رۆژی پاش ئهم پروداوه کافرهکانی قورهیش کۆبوونه وه بۆ ریزگرتن له هوبهل و بانگی حهزرتیان کرد نهویش حازر بی، که هه موو لایی کۆبوونه وه وتیان: ئهی هوبهل قسهی خۆت بکه، چی دهزانی بیلێ با تی بگهین محهمه د پێغه مبه ره یان نا؟ ئیمرۆش چاو و دلمان پروون بکه ره وه. هوبهل هاته جواب وتی: ئهی نه هلی قورهیش! ئهی نه هلی مه نکه! هه موو بزائن محهمه د راستگۆیه و دینی ئه و دینیکی حقه. که ئهم دهنگه له ناو هوبه له وه ده رجوو و کافرهکان بیستیان، نه بوو جههل رقی هه لسا و جووشی خوارد و رۆیشت بته کهی دا به عه رزا و شکاندی و پارچه پارچهی کرد.

ریوایهت کراوه له سه ره تای پێغه مبه رایه تی حه زرتدا (د.خ) نه بوو جههل له گه ل کۆمه لێ له قورهیشیه کان رۆیشتن بۆ لای نه بوتالیبی مامی پێغه مبه ر (د.خ) و پنیان وت: ئهم پیاوه برازای تۆیه و ئیمه له بهر تۆ دهستی لی نادهین، ئه و گه لی قسه به بته کانی ئیمه ده لی. پتویسته تۆ بانگی بکهی و ئامۆژگاریی بکهی با بیده نگ بی، نه گینا له بهینی ئیمه و ئیوه دا غهیری شمشیر، هیچی تر نامینێ. نهویش وتی: محهمه د بانگ کهن قسهی له گه ل بکهن، بزائن جوابی چۆن دهبی؟ که حه زرتیان بانگ کرد هات و له سه ر کورسییه کهی مامی دانیشت.

کافرهکان وتیان به نه بوتالیب: ته ماشاکه ریزی تۆی نه گرت و له شوینه که تدا دانیشت. نهویش وتی: نه گه ر ئهم کوره راست بکا، ئیمرۆ له سه ر کورسییه کهی من داده نیشی سبهی

له سهرشانی ئیوه دادهنیشی. ئەنجا پاش ئەمە کافرەکان پرسیاریان لی کرد و وتیان:
ئەئى محەمەد! تۆ لەم داواى پێغەمبەرایەتییەتدا دەلیلت چییە؟

حەزەرت (د.خ) فەرمووی داواى چى دەكەن بۆتان دەكەم، ئەوانیش هەموو وتیان:
دەمانەوئى ئەو بەردە كە وا لە نزىكمانەوه درەختىكى بەرزى لی بێتە دەرهوه چەند لقی
دریژى ببی بەم لاو لادا بلاوبینەوه.

حەزەرت لەو كاتەدا لە خواى گەوره پاراپەوه كە یارمەتییى بىدا، گورج حەزەرتى
جیبرەئیل نازل بوو، عەرزى حەزەرتى كرد كە خواى گەوره ئەو بەردەى رام و موسەخەر
كردووه بۆ تۆ چى ئەمر دەكەى فەرموو، حەزەرت (د.خ) پرووى كردە بەردەكە. بەردەكە
گورج لەت بوو و درەختىكى بەرز لەناویهوه دەرچوو چەند لقی لی جیا بووهوه و بەم لاو
بەولادا بلاوبوونەوه، كافرەكان هەموو بەجاری و تیان «ما أحسن ما جئت به؟». ئەمەى
كردت شتىكى زۆر جوان و پەسەند بوو، بەلام ئەمانەوئى درەختەكە بگەریتەوه بۆ ناو
بەردەكە و بەردەكە گەراپەوه سەر وەزعى پێشووى. كە كافرەكان ئەمەیان دى هەر چەند
پۆیست بوو، تەحسىنى بكەن و قەناعەتى خۆیان دەربەن، بە پێچەوانەوه وتیان «ما
رأینا ساحراً مثلك». واتە: جادروگەرى وەكو تۆمان نەدیوه! جا لەم وەزعهوه ئەوه
دەردەكەوئى كە هیدایەت و كەوتنە سەر بێنى راست لای خواوهیه! تا خواى گەوره هیدایەتى
كەسى نەدا هیدایەت وەرناگرئى.

دەگێرپەنەوه: لە سەرەتای دەركەوتنى پێغەمبەرایەتییى حەزەرتدا، جوانانى ولاتى یەمەن
لە هەموو چەند رۆژێكدا جاری لە شوئینێكدا كۆدەبوونەوه، لەناكاو دەنگى لە غەیبەوه
بانگى كردن. وتى: «يا معشر الغافلین إن محمداً يدعوكم إلى الإسلام ألا تتبعونه». واتە:
ئەئى تاقمە بئى ناگاكان! محەمەد بانگتان دەكا بۆ ئىسلامیەت، عەجایەب ئیوه ناچن
بەدەم بانگەكەیهوه و داواى ناكەون؟! لاوهكان كە ئەو دەنگەیان بیست هەر كەس لە
ناستى خۆیدا سەرى سوورما و بریاریان دا تەحقیقى ئەحوالى پێغەمبەر بكەن (د.خ).
ئەنجا بۆ ئەم مەبەستە چەند كەسێكیان بە سەرۆكایەتییى زەلامىكى كارامە و لێهاتوو بە
هەشت و شترى بەبارەوه رێك خست و پێیان وتن بۆن بۆ شارى مەككە و لە ئەحوالى
محەمەد بېرسن و بزەنن چۆن ئینسانێكە؟ ئەگەر راست هاتە پێش چاوتان و شترەكانى بە
بارەوه بەدەنى و خەبەرەكەمان بۆ بەئیننەوه. خو ئەگەر وا نەهاتە پێش چاوتان ئەوا و شتر
و بارەكان بفرۆشن.

قەزاوقەدەر كە گەيشتە مەككە بەر لە ھەموو كەس بە ئەبووجەھل گەيشتن. كە ئەحوالی ھەزرەتە تەيان لى پەرسى، جوابى دانەوہ كە مەھمەد پىاوىكى باش نىيە و دەستى كرد بە درۆ كردن و ھەلدانى سىفەتى نالەبار. ھەروەھا پىي وتن: ئەم وشترانەتان لى دەكرىم بە چوار ھەزار دىنار بە مەرجى تا يەك مەنزىل لە مەككە دوورنەكە و نەوہ نرخەكەتان پى نادەم. ئەوانىش وشتر و بارەكانىيان پى فرۆشت و بەرەو بازارى ملي رىگايان گرت، لەوى گەيشتن بە نىمامى عەلى ئەحوالى ھەزرەتە تەيان لەویش پەرسى، ئەویش بە مەدح و سەناى پىغەمبەر وەلامى دانەوہ و پىي وتن: وەرن تا بتانگەيەنمە خزمەتى و خوتان بىبىن. كە بە خزمەتى ھەزرەت گەيشتن پاش بەخىرەتە تەيان يەكسەر پىي فەرموون: ئەگەر ھەز دەكەن پىش نەوہى ئىوہ قەسە بگەن مەن پىتان دەلیم ئىوہ بە چ نىيازى ھاتوون؟ ئەوانىش عەرزىان كرد: بەلى چاكتر وايە كە تۆ لە پىشا قەسمان بۆ بگەي. ئەنجا ھەزرەت (د.خ) بە پەراستى و بى زياد و كەم نىياز و مەبەستىيانى بۆ بەيان كردن، ئىتر ھەموو بەم موعجىزەيە دلەيان دامەزرا و شاىە تومانىيان ھىنا و ھەريەك سەربەخۆ وتى: «أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله» و ھەموو موسلمان بوون.

ئەمجار ھەزرەت (د.خ) ھەستا و بەو كۆمەلەوہ پەروى كردە مالى ئەبووجەھل بۆ ئەوہى قەرزەكانى لى وەرگرى. كە ئەبووجەھل لە دوورەوہ چاوى بە ھەزرەت كەوت (د.خ) لەگەل كۆمەلەكەدا بە خزمەتكارەكانى خۆى وت، دەرگای ھوشە قايم بگەن با نەيىنە مألەوہ. ھەروەھا پىي وتن يارمەتيم بەن با ئەم بەردە گەورە بەم بەسەر مەھمەدا تا بەمى و لىي رىگار بىن! كاتى ئەوان لە قاپىي ھوشەكە نزيك بوونەوہ و، ئەمانىش بەردەكەيان ھەلگرت، دەستى ئەبووجەھل كەوتە ژان و ئىشكى و ھەا ئوقرەى لى برى و دەستى كرد بە ھاوار و نالەين و بانگى لە ھەزرەت كرد كە دوعاى بۆ بكا لەو ئىشە رىگارى بىي تا ئەویش ھەموو وشتر و بارەكان بەداتەوہ بە خاوەنەكانىيان.

ھەزرەت (د.خ) دەستى موبارەكى ھىنا بە دەستى ئەبوو جەھلدا و ئىشەكەى نەما، ئەنجا ئەبووجەھل ئەمەرى كرد دەرگايان كردەوہ وشترەكانىيان گەراندەوہ بۆ خاوەنەكانىيان و ھەرچى ھوقوقى تەريان بوو دانىەوہ، تەنانەت رىوايەت كراوہ لەو كاتەدا ئەبووجەھل وىستوويە ھەندى شتومەكى خاوەن وشترەكان بەشارتەوہ و بۆ ئەم مەبەستە چووہ مألەوہ، لەوى ئىنسانىكى بەسامى ھاتە پىش چاوك ھەرەشەى لى كرد و وتى: ئەگەر شتى لە كەلوپەلى ئەوانە لا بەدى بە شمشىر لە گەردنت دەدەم، ئەویش

به ترس و لهرزه‌وه دوورک‌وته‌وه تا هم‌وو شته‌کان درانه‌وه به خاوه‌نه‌کانیان و رویشته‌ده‌روه.

رپوایهت کراوه روژئی له روژان نه‌بووجهل له دهرگای مالی خویندا بیرئکی قوولی هه‌لکه‌ند تا جارئ به فیئل حه‌زهت بانگ کا بو مالی خوینان و به غه‌قلهت بکه‌وئته بیره‌که‌وه. به‌ئئی نه‌بووجهل نه‌مه‌ی کرد و به ناو خه‌لکدا بلاوی کرده‌وه که نه‌خوشه تا حه‌زهت برپا سهردان و هه‌وال پرسینی و بکه‌وئته ناو بیره‌که‌وه. هاوریبه‌کانی نه‌بووجهل به‌م پیلانه‌یان ده‌زانی.

که حه‌زهت (د.خ) باسی ناساغیی نه‌بووجهلی بیست، روژی بو هه‌وال پرسینی، له رینگدا حه‌زهتی جیبره‌ئیل هاته لای و خه‌به‌ری نه‌م پیلانه‌ی دایه و حه‌زهت گه‌راپه‌وه و نه‌روژی بو هه‌وال پرسینه‌که. که نه‌بووجهل به‌گه‌رانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری زانی، رقی هه‌لسا و که‌فی چه‌راند و تووره‌بوو، هات بیته‌ده‌روه، به‌بی ناگایی که‌وته ناو بیره‌که‌وه! خه‌لکی لئی کۆبوونه‌وه و هه‌رچه‌ند هه‌ولیان دا بوینان دهرنه‌هات! تا له بیره‌که‌وه هاواری لئ به‌رزبوویه‌وه و وتی: رزگاری من به‌هۆی محمه‌ده‌وه ده‌بی. چون به‌شوینی پیغه‌مبه‌ردا و بانگیان کرد (د.خ). که ته‌شرفی هات، بانگی له نه‌بووجهل کرد: نه‌گه‌ر له‌م بیره‌رزگارت بکه‌م موسلمان ده‌بی؟ وتی به‌ئئی. حه‌زهت (د.خ) ده‌ستی داهیشته و هینایه‌ده‌روه، که هاته‌ده‌روه له‌باتیی نه‌وه‌ی نیمان بیئنی و مه‌منوون بی، وتی: «ما أسحرك؟» واته: نای چ جادووگه‌رئکی کارامه‌ی؟!

براکانم! جا له‌م رووداوه‌وه نه‌مه‌بوو به‌په‌ند که «من حفر بئراً لأخيه وقع فيه». واته: که‌سی بیر بو برای خوئی هه‌لکه‌نی له‌باتی نه‌و خوئی تی ده‌که‌وی! که‌سی داوی بو یه‌کی بیئیتته‌وه له‌پیشدا خوئی پیوه‌ی ده‌بی، وه‌ک مه‌شه‌ووهره «چال هه‌لکه‌ن له‌بنی چالایه».

ده‌گیزنه‌وه جارئ نه‌بووجهل له‌گه‌ل نامه‌ردئ له هۆزی به‌نی خوزه‌یمه‌رئ که‌وت و برپاریان دا کاتی که حه‌زهت له‌نوئژدا سه‌ر بو سوچه‌داده‌نه‌وئنی و سه‌ر ده‌خاته سه‌ر عه‌رز، به‌ردئ بدن به‌سه‌ریدا، نه‌بووجهل خوئی ناماده‌کرد و له‌کاتی سوچه‌به‌ردنی حه‌زه‌رتدا به‌رده‌که‌ی هه‌لگرت که بیدا به‌سه‌ریا، گورج ده‌ستی لکا به‌سینگیه‌وه و بوئی جیانه‌کرایه‌وه، که لئیان پرسی: هۆی نه‌وه چییه؟ وتی: نازانم ته‌نیا نه‌وه‌نده ده‌زانم کاتی وستم به‌رده‌که‌ بده‌م به‌سه‌ریدا، ده‌ستم لکا به‌سینگه‌وه. که هاوریبه‌که‌ی نه‌م قسه‌ی بیست، سوئندی خوارد، ده‌بی نه‌م به‌رده‌ بده‌م به‌سه‌ر محمه‌ددا، به‌رده‌که‌ی هه‌لگرت و روئی بیدا

به سهریدا. گورج حهزرت (د.خ) له پيش چاوی ون بوو، ته نیا دهنگی ده بیست. هاته وه بولای هاوریه کانی، لییان پرسی: چیت کرد؟ وتی: هیچم بۆ نه کرا و پروداوه که ی بۆ گپرانه وه.

ریوایهت کراوه: جارێ ئه بووجه هل سویندی خوارد وتی: نه گهر محهمدم چاوی کهوت نوێژ بکا، نازاری ده دم، قه زاقه دهر وابوو حهزرت (د.خ) هات و له مزگهوت دهستی کرد به نوێژ. ئه بووجه هل له سهر سوینده که ی خۆی به رهو لای حهزرت پوئی که نازاری پئی بگه یینی، له ناو قه دی ریگه دا به ترس و له رزه وه رای کرده وه. که هاوریه کانی لییان پرسی: چیت لی قه ماوه؟ وتی: خه نده قیکی گه وره م دی له به یینی من و ئه وا هه لکه نرابوو، پرپوو له ماری ناشیرین ناشیرین هموو ده میان کردبو وه لیم. منیش له ترسا خۆم پئی نه گیرا و هه لاتم. ریوایهت کراوه که حهزرت (د.خ) فه رمویه تی: نه گهر نه گه رایه ته وه مه لانیکه ی خوا پارچه پارچه یان ده کرد.

له ئه بووبه کری سیدیقه وه، خوای لی رازی بی، ریوایهت کراوه فه رمویه تی: کاتی رۆشینه ئه شکه وته وه له کاتی هه جرهت و کۆچ کردنماندا له مه ککه وه بۆ مه دینه (زادهما الله شرفاً) پاش ماوه یی ته ماشام کرد کافره کان به شوینماندا ده گه ران و وا له ده رگای نه شکه وته که دا راوه ستاون، پئیانم ده بینی. منیش به پیغه مبه رم وت (د.خ): نه ی پیغه مبه ری خوا! نه گهر نه مانه ته ماشای ناو نه شکه وته که بکه ن ده مانبین. حهزرت (د.خ) فه رموی: ئه بووبه کرا! بروانه! که ته ماشام کرد ده رایه کی زۆر گه وره هاته پيش چاوا! ههروه ها له قه راخی ده رایا که وه که شتیبه کی گه وره ناماده بوو. نه جا حهزرت فه رموی: نه ی ئه بووبه کرا خوا توانایه، دنیا بی به ده ریا مادام که شتی حازه ر پزگار ده بین.

له ئیبنوعه باسه وه ده گپرنه وه، خوای لی رازی بی، فه رمویه: پوژی حهزرتی جیبه رئیل به شیوه یه کی به سامه وه هاتوو ته خزمه تی حهزرت (د.خ) و عه رزی کردوه: خوای گه وره سه لامت لی ده کا و ده فه رموی: برۆیته سه ر نه هلی شاری تائف و بانگیان بکه ی بۆ وه رگرتنی ئاینی ئیسلام. حهزرت فه رمویه تی: جیبه رئیل! من هه رگیز تۆم به م شیوه سامداره نه دیوه، نه ویش وه لامی داوه ته وه وتویه: من له شه وی (لیلة القدر) و پوژی عه ره فاتدا به م شیوه و سیمایه وه دیمه خواره وه بۆ سه ر نه رز: چونکه نه م دوو کاته زۆر پیروژ و خاوه ن پایهن، ههروه ها جیبه رئیل عه رزی کردوه: که خوای گه وره فه رمانی داوه و پیوسته برۆت بۆ سه ر نه هلی تائف و بانگیان به فه رموی بۆ وه رگرتنی ئاینی بیروزی

ئىسلام و ھەرگرتنى كەلىمەى (لا اٰله الا الله). جا عەبدوللّاي ئىبنو عباس دەفەرموئى: لەپاش چەند پوژى لەم تەئىخەو ھەزەت (د.خ) لەگەل چەند كەس لە ھاورىيەكانى خويان لى پازى بى، پوويان كەردووەتە تائىف. لە رىگەدا بە پىاويكى پىرگەيشتون. پىرە سەيرىكى ھەزەت و ھاورىيەكانى كەردووە، كە ھەندىكيان جوان و ھەندىكيان پىرن و تىكرا رىز لە ھەزەت دەگرن، لىيان دەپرسى: ئەم جوانە كە وھا پىزى لى دەگرن كىيە و ناوى چىيە؟، من گومانم بو ئەو دەچى ئەو پىاوە گومراھە بى لە تىھامە پەيدا بوو.

لەویدا ھەزەت (د.خ) دەفەرموئى: (حاشا) من گومراھ نىم، من مەھەم دەم و پىغەمبەرى خوام و قورئانم بو نىردراو و، خوى گەورە ناردوومى تا ئەھلى ئەم شارە بانگ بكەم بو ھەرگرتنى ئاينى پىروژى ئىسلام.

دواى ئەمە پىرە دەلى: من جاسوسم لەسەر ئىو و چاوپەرنى ئەم دوو كەلىمە قەسەى ئىو بووم، وا حالى بووم. لەم كاتەدا كە قەومەكەى من بى ئاگان برون دەعوەتيان بكەن. ئىتر ئەو گورج لاي ئەمان دەردەچى و بەرەو شارى تائىف دەكەوتتە رى. كە دەگاتە شار ھاوار دەكا دەلى: «يا آل بنى شىبە ويا آل رىبىعە» وا پىاوە گومراكەى تىھامە ھات بو سەرتان كە دىنى خوى برەو پى بدا و ئىو لە دىن و ئاينى باوك و باپىرائتان لا بدا. دەى ھەمووتان چەك ھەلگرن و برون بو قاپىيى شووراي شار!

كاتى كە ھەزەت (د.خ) لەگەل ھاورىيەكانى دەگەنە شارى تائىف بەچارى بانگيان دەكەن: ئەى ئەھلى تائىف! ھەمووتان بلّين «لا اله الا الله محمد رسول الله». بىست شەو لە تائىف دەمىننەو، لە ھەموو شەو و پوژىكدا ئەم ئەمرەيان كەردووە و خەلكيان بانگ كەردووە بو ئاينى پىروژى ئىسلام. ئەھلى تائىف ئىسلام نەبوون، بەلام جوابيان بو ھەزەت ناردووە (د.خ) گوايا ئەگەر مالى دىياى دەوى پىي دەدەين! ھەزەت (د.خ) دەفەرموئى من تەنيا كەلىمەى تەوحىدەم لىيان دەوى، (لا اله الا الله) ئىتر ھىچ شتىكى ترم لى ناوين.

ئەھلى تائىف لەم وەزەعە دلگران دەبن و دەلّين: نىمە بەھوى ئەم شەخسەو ئەو بىست پوژە لە كاروكاسى كەوتووين، با بروين بىكوژين و پزگار بىن. بەلام كچى سەروكى تائىف كە ئاگادارى تەورات و ئىنجىل و زەبوور بوو دەلى: سەبر بكەن با تاقىيى بكەينەو؛ ئەم شەخسە عەرەبە و زمانى سريانى نازانى. من دەروم پىرسارى ھەندى شتى لى دەكەم لە كاروبارى پىشىنە كە بە سريانى نووسراون. جا ئەگەر نەيزانين ئەوا

مەلۇوم درۋزىنە دەيكوژىن. ئەگەر زانىيىشنى، ئەوا بۇمان دەردەكەۋىي كە پىغەمبەرى خۇايە و حەيفە بىكوژىن.

كچى سەرۋكى شار لەگەل كەنيزەكەكانى، خۇي دەپازىنىتتەۋە بتىكى دەبى دەيگىرى بەدەستىۋە و دەپوات بۇ خزمەتى حەزرت (د.خ) كە لىي نزيك دەبنەۋە بە ئەدەبەۋە دەپۋنە خزمەتى و كچەكە عەرزى دەكا: من كچى سەرۋكى شارى طائىفم و ھاتووم بۇ خزمەتت قسەت لەگەلدا بكم. حەزرت دەفەرموئ: تا ئەو بتە دوور نەخەپتەۋە قسەت لەگەل ناكەم. ئەۋىش بەگوئى دەكا و بتەكەى دوور دەخاتەۋە و دەپواتە پىشەۋە و بە حەزرت (د.خ) دەلى: راستم پى بلى، تۇچ كەسىكى؟ دەفەرموئ: من محەمد، پىغەمبەر و نىردراوى خوام بۇ سەر جىھان و قورئانى پىرۇز بۇ من نازل بوۋە. كچەكە بەدەنگىكى بەرز پى دەكەنى بەجۇزى كە خەلكە كە دەببىسن. حەزرت (د.خ) پىي دەفەرموئ: بە چى پى كەنىت؟! وتى: بەۋەزەى تۇ پى كەنىم؛ زۇر حەيفە پىاۋى ۋەكو تۇ صاحىب سىما و جوان، قسەى درۇ بكەى! تۇ چۇن دەلىي پىغەمبەر و نىردراوى خوام؟

حەزرت (د.خ) دەفەرموئ: تۇ ئاگات لە كتئبە كۇنەكان ھەيە پىم بلى كى تەۋراتى بۇ ھات؟ دەلى: حەزرتى مووسا. دەفەرموئ: ئەى كى ئىنجىلى بۇ ھات؟ دەلى: حەزرتى عىسا. ئەنجا دەفەرموئ: منىش پىغەمبەرى خوام و قورئانى بۇ نارودوم. ئەنجا كچى سەرۋكى شار دەلى: دەى ئەگەر تۇ پىغەمبەرى ئاخىر زەمانى دوو ناوت ھەيە لە زەبوورا بەيانىان بكە. دەفەرموئ: يەكى لەو ناۋانە (ماحى)يە، واتە: شتى بەتال مەحو دەكاتەۋە، ۋەك بت و بتپەرسىتى. دوۋەمىيان (أحيد)ە واتە: پروى ئوممەتى خۇي لە دۇزەخ ۋەردەچەرخىنى، واتە: لە سزاي ئاگرى دۇزەخ دوورىان دەخاتەۋە. ئەى كچى سەرۋكى طائىف! من لە ناسماندا ناوم مەموودە و ، لە ئەرزا ناوم محەمدى كوپى عەبزوئلايە. كچەكە دەلى: دوو كەلىمەى تر ھەن (طاب) و (طىب)، ماناىان چىيە؟ دەفەرموئ: ماناىان ئەۋەيە من لە ناو ھەر قەومىكدا ناوم بېرى بە باشى دەزانن. ئەمجار كچەكە دەپرسى: ئەى لە ئىنجىلدا ناۋى پىغەمبەرى ئاخىر زەمان چىيە؟ دەفەرموئ: (فارقلپط). وتى: مەعناى چىيە؟ دەفەرموئ. بە كەسى دەلىن كە حەق و ناحەق لەيەك جىباكاتەۋە. پاش ئەمە كچەكە دەلى: لە لاي ئىمە نىشانەيەكى تر ھەيە بۇ پىغەمبەرى ئاخىر زەمان، ئەۋىش ئەۋەيە كاتى عىسا بەرز كرايەۋە بۇ ئاسمان بە قەومەكەى خۇي فەرمو: لەپاش من خۇاي گەۋرە لە ئوممەتى عەرەبدا پىغەمبەر رەۋانە دەكا كە مندال بوۋە باۋكى مردوۋە

و نوممه تیکي بۆ ئاماده دهکړئ که حمد و سەنای خوا دهکەن و، کاتئ نوێژ دهکەن وه ک ریزی مه لائیکه رادهوستن و، یارهکانی بهسەر کافرهکان زال دهبن. ئایا ئەم سیفه تانه له یارانئ تۆدا هەن یان نا؟ حەزرەت (د.خ) دهفەرموئ: بەلئ؛ ئەو نیشانهیه که تۆ باست کرد راسته و له نوممه تی مندا ههیه.

پاش مانه کچهکه عەرزئ دهکا: نیشانهیهکی تر ههیه بۆ پیغه مبهری ئاخەر زه مان له م هه موو نیشانانه گرینگتره، ئەویش ئەوهیه که له پشتیدا نیشانهیه ههیه بریتیه له خالئکی رهش بهقەر هیلکه کوژترئ ئاخۆ نیشانهی وه ها لای تۆ ههیه؟ حەزرەت (د.خ) دهفەرموئ: بەلئ ئەو نیشانهیشه ههیه. جا کچهکه بهسەر پرودا دهکەوئ و شایه تومانی دههینئ و دهلئ: «أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله». بهم شئوهیه ئاینئ پیرۆزئ ئیسلام و مردهگړئ و بتهکهی خوئ وردوهان دهکات و دمگه ریته وه بۆ ناو قه ومهکهی و ئیسلامه تیبئ خوئ باش دهرده برئ و، به ناوازی بهرز بانگ دهکا: «یا آل بنی شیبه ویا آل ربیعە» بلئین: « لا إله إلا الله، محمد رسول الله» تا له سزای ئاگرئ دۆزه خ رزگار ببین. ئەهلی تائف هه موو دهنگئ ئەو کچه ده بیسن، به لام موسلمان نابن، یهک نه فەر نه بی له حه به شیبه کان که له و کاته دا له تائف بووه.

ئەو کچی سه رۆکی تائفه، چوار برای گه وره و به هیزی بووه، باوکیشئ خاوهن دهسه لات بووه، باوکه به کوربهکانئ دهلئ: چی حەز دهکەن له سزا و ئازاردانی خوشکه که تان بیکەن، به لکو له م کاره په شیمان بیته وه و بگه ریته وه سه ر رئی خۆمان، کوربهکانیش به خوشکه که یان دهلئین: خوشکی ئیمه زۆر لامان خۆشه ویستی، هه رگیز حەز ناکه یین سزات بدهین. وهره وه سه ر ئاینئ خۆمان، ئەگینا تووشئ سزای زۆر ده بی. ئەویش دهلئ: باکم له کوشتن نییه و هه رگیز له م ئاینه راسته په شیمان نابمه وه و خوای خۆم دۆزیوه ته وه و له گومراهئ رزگار بووم. ئینجا براکانئ ببه زه بیبانه ده ستیان کردووه به سزادانی، به لام ئەوان هه رچەند سزایان داوه ئەو زیاتر سوور بووه له سه ر ئیمانکهی و چاکتر باوه شی پندا کردووه و پاراستوویه تاراده یهک هه ره شهی سووتاندنیان لی کرد، به لام ئەو له وه لامیاندا دهیوت: سزای ئیوه سووکه و ئاسانه، سزای خوای گه وره قورس و ناله باره. له دواییدا به ئەمرئ باوکی چوار میخه یان کیشا، واته: رایان کیشا له سه ر پشت و ده ست و پێیان به لادا راکیشا و میخیان پندا داکوتا تا گیانی پاکئ دهرچوو و به پایه ی شه هاده ت گه یشت. جا پاش شه هیدکردنی بردوویانه له نزیکئ حەزره ته وه (د.خ) فیره یان داوه و ئەویش به عه بائ موباره کی خوئ دای پۆشیوه و نوێژئ جه نازه یان کردووه و

خستوویانته قه بر. پاش ئەم ئیشانه دهفهرموئ: قه سه م بهو کهسه که گیانی منی له دهستدایه، ئەو کچه پیش ئەوهی گیانی دهر بچی، جینگهی خۆی له بهههشتدا دی.

ههروهها ئەو حه به شیههش که به دهنگی کچی سه روکه وه موسلمان بوو بوو ئه ویشیان به نازار و سزا کوشت و شهید بوو، فریباندایه خزمهت حه زرهت، به لام حه زرهت بۆ ئەم ماتل بووه، گورج نوێزی جهنازهی نه کردووه تا حه زرهتی جیبرهئیل له گه ل ژمارهیهکی زۆر له مه لانیکه کان ناماده بووه عه رزی حه زرهتی کردووه: خوای گه و ره سلأوت لیدهکا و ده فهرمی ئەم حه به شیههش له پینگای مندا جیهادی کردووه، پئویسته نامادهی نوێز و جهنازه ی ببن و دهنی بکن. ئینجا حه زرهت (د.خ) نوێزی جهنازه ی کردووه و له گه ل هاوریهکانی دهنیان کردووه (رضی الله تعالی عنهما. آمین).

هه ره له و رۆژه تآله دا له پاش نوێزی مه غریب حه زرهتی جیبرهئیل دیته خزمهتی حه زرهت و ناگاداری دهکا که ئەم کافرانی تائیفه سهگی تالیمدراوی درندهیان ههیه و دهیانوهی سبهینی بهریاندهنه گیانتان ناگاداری خۆتان بن. سبهی که رۆژ دهبیته وه حه زرهت (د.خ) سهیر دهکا کافرهکان سهگهکانیان به ره لا کردووه. لییان دهر واته پیشه وه و ده فهرموئ: «لا حول ولا قوه إلا بالله»، ههروهها ده فهرموئ: «یا اله السموات والأرضین»، «یا اله النبیین! حوّل هذه الكلاب علی أصحابهن». خوای گه و ره دو عاکه ی قبول دهکا و سهگهکان سهردمخه نه سه ر نه رز و دهست دهکن به کلکه له قه و دین بۆ خزمهت حه زرهت (د.خ) و ئه ویش بانگیان لی دهکا و ده فهرموئ: «یا کلاب علیکن باصحابکن». ئیتر بهجاری ئەو سهگه درنده تالیمدراوانه دهگه رینه وه بۆ سه ر خاوه نهکانیان و هه ر که سیان له وانه بهردهست دهکوهی برینداری دهکن. بههۆی ئەم وه زعه وه خه لکی شار رادهکن. له ویدا حه زرهت (د.خ) فرسه ت دههینی و دهر و بو بتخانهی شارهکه و بتهکان هه موو دهشکینی.

کاتی خه لکه که گه رانه وه بۆ سه ر بتهکان و ته ماشایان کرد هه موویان شکاون له داخاندان دار و بهردیان دا به سه ر خۆیاندا. کابرایهکی حه به شه بهیش، که بته پرست بوو و بته که ی شکابوو، به دوا ی حه زرهتدا دهگه را تا پیی دهگا و روخساری موپارهکی بریندار دهکا. حه زرهت له م رووداوه زۆر نارهحت دهبی و دهگه رینه وه بۆ لای ره فیههکانی، زۆر تینوو ی دهبی، داوا ی ئاو دهکا بیخواته وه دهستی ناکه وی: بۆیه له خوای گه و ره دهپارینه وه و ده فهرموئ: «اللهم اسقنا شربه من ماء» واته: ئەی خوایا به میقداری ئاو تینویتیما ن بشکینه.

ئیبنو عباس دهگه رینه وه ده فهرموئ: ده لێن ئەوه ندهی پی نه چوو هه ماشایان کردووه

ئاو لەناو بەینی پەنجەکانی پێغەمبەرەو دەرەچوو (د.خ) ناویکی وەها لە شیر سپتر و لە هەنگوین شیرینتر. حەزرت (د.خ) لێی خواردووە، هەرەها ویستی بەو ئاوە دەسنوێژ بگرێ، لە ناوکاودا پێنج مەلائیکە هاتنە خزمەتی که هەریەک مەئمووری کاری بوون: لە گەرمای پوژ، بای توند و بەهێز، ئاو و لافاو. ئەم پێنج داوایان لێ کرد، ڕینگایان بدا تا قەومی شاری تائیف بەریاد بکەن؛ چونکە بەهۆی ئازاردانی حەزرت و بریندارکردنی روخساری موبارەکیەو مەلائیکە لە ئاسمانەکان زویر و دلتەنگ بوویون، بەلام حەزرت (د.خ) ڕینگای ئەوێ نەدا، ئازار بە ئەهلی شاری تائیف بگەییتن و فەرمووی: «إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي رَحْمَةً وَلَمْ يَبْعَثْنِي عَذَابًا». واتە خۆی گەرە منی پەوانە کردووە بە پەرحمەت بۆ جیهان، نەیناردووم بیمە هۆی سزا و ئازاریان. هەرەها لەسەر حالی سەبر مایەو تا نوێژی نیوهرۆی کرد. جا کاتی که لەناو کۆمەلێ ڕەفیقهکانیدا دانیشتبوو دەستی کرد بە دوعا و نزا و لە خوا پارانەو، فەرمووی: «اللهم بحرمة آدم وأبراهيم وموسى وعيسى، وبحرمة الأنجيل والزيور والتوراة والقرآن، أسألك أن ترزقهم الإيمان والإسلام فأنهم لا يعلمون ما يفعلون».

براکانم! چەند موعجیزەیهکی حەزرتەم بە شێوێهکی کورت گێرانەو که چەند مەبەستیان لێو دەرکەوت:

یەكەم: هێزی ئیمانی ئەو موسلمانە که لەو پوژ و چەرخەدا خۆیان بەرامبەر سزا و ئازاری دوژمن ڕاگرتوو و ڕینگای راستیان بەرنەداو و خەریکی بلاوکردنەوێ بیروباوەری ئاینی ئیسلامی پیرۆز بوون.

دووهم: میهرەبانی و دلفراوانی و بەزەیبی حەزرت (د.خ) تەنانەت بەرامبەر بە دوژمنی خۆی، که لەباتی ئەوێ دوعاى شەریان لێ بکا بە هەموو جوړی داواکاری قازانج و چاکە بوو بۆیان و بۆ هەموو بەرەى ئادەمیزاد. قال تعالى: «بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ». سا خوا بۆ خاتری میهرەبانیی خۆی لە مەزهری ئیحسانى خۆیدا پامانگرێ و یارمەتیی هەموو لایەکمان بدا بۆ پەپرەویی حەزرت (د.خ) له گوفتار و ڕەفتاریدا، و لە پوژیی قیامەتا لە شەفاعەت و تەکاکاری ئەو بەشدار بین، نامین.

له ١١ ی (ربیع الأول) (١٣٩٦ ی ک، پیکەوتی ١٢-٣-١٩٧٦ ز. دا له تەرجەمەى ئەم نامەیه بوومەو. سوپاس بۆ خوا.

وەرگێژ

نامھی بیعت و ہمشتمہ

باسی دراوسینہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بسم اللہ، والحمدلہ، والصلاة والسلام على رسول اللہ، وعلى آله وأصحابه وأتباعه بأحسان في دين اللہ.

وبعد، براكانم! دیاری ناردن دہبیتہ ہوی خوشہویستی دیارینیر و دیاری بۆ نیرراو، وھکو حزرہتی پیغہمبہر (د.خ) فرمویستی: «تھادوا تحابوا». واتہ لہناو خوتاندا دیاری بۆ یهکتر رھوانہ بکن دہبیتہ ہوی خوشہویستی لہناوتاندا، لہگہل ئهوهیشدا دیاری دنیاوی سوودیکی کہمی ہئیہ، بہلام دیاری برای دلسوتان سوودیکی زوری ہئیہ؛ چونکہ ئہم نامانہ کہ من بۆتانی رھوانہ دہکہم، بہپئی فرمودہی حزرہتی پیغہمبہر (د.خ) گہورتر و بہسووترن لہ ہموو جۆرہ دیاریبہک، تہانہت لہو دیاریبانہ کہ پاشایان بۆ یهکتر یان دہنیرن. لہ پیغہمبہرہوہ (د.خ) ریویات کراوہ: «ما اھدی مسلم لأخیه ہدیۃ أفضل من کلمۃ یزیدہ اللہ بہا ہدی أو یردہ عن ردی»

واتہ: ہرگیز ہیچ موسلمانن دیاریبہکی بۆ برای موسلمانن خوی نہناردوہہ باشتر بی لہ واتہیہکی راست و رھوان و بہکہلکی و ہا کہ شارہزاییہکی لہ ریگی راستی نایندا پی پیدایا، یا لہ فہوتان و زریان و لیکہوتن بیپاریزی.

دہگینرہوہ حزرہتی عومہری کوری خہتقاب (ر.خ) گہلی جار لہ ہاورپیہکانی دہپرسی: عہبیم چییہ پنم بلین. ہرہوہا دہیفہرموو: «رحم اللہ امرء اھدی إلی عیوبی». لہپاش فرمودہدہکیشی دہیفہرموو: دوستی وا کہ عہیبی نینسان بہ خاوہنہکہی پیشان بدا زور کہم و نایابہ. سوپاس بۆ خوی گہورہ برای خوتان و دلسوزی خوتان لہو جۆرہ دۆستانہیہ. کہوابی ہرہوہکو دیاری دنیاوی و ہردہگرن تکایہ ئہم دیاریبہی منیش و ہرہگرن: چونکہ دیاریبہکہی من لہ دیاری دنیاوی بہسووترہ، نیشانہی و ہرگرتنی دیاریبہکہی من ئهوهیہ کہ بیخویننہوہ و گوئی پی بدن و کاری پی بکن. بہلی لہ

راستییدا له لایهن خوای گه‌وره‌وه به‌لینى چاك و موژدهى به‌خیز هاتوو به‌ئو كه‌سانه‌ى
 ئەم دیارییانه وهره‌مگرن. هه‌روه‌ها هه‌ره‌شه‌ى توندكراوه له‌وانه كه وه‌ریان ناگرن؛
 هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تى: «أیما عبد جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة من
 الله سيقت اليه، فأن قبلها بشكر زاده الله نعماً أخرى، وإلا كانت حجة من الله عليه...» الى
 أن قال: «... ويزداد عليه بها سخطاً».

واته: هه‌ر به‌نده‌یه له به‌نده‌كانى خوای گه‌وره ئاموژگارییه‌كى له‌باره‌ى ئەحوالی
 ئاینییه‌وه له لایهنى خواوه بو‌ی ئەوه نعیمه‌تیکه لای خواوه بو‌ی حه‌واله‌ كراوه، جا ئەگه‌ر
 به‌سویاسه‌وه وه‌رى بگه‌رئ ئەوه زۆر موپاره‌ك و به‌جییه‌ و، خوای گه‌وره چه‌ند نعیمه‌تى تری
 بو‌ زیاد ده‌كا. خو ئەگه‌ر وه‌رى نه‌گه‌رت ده‌بیته‌ شایه‌تى خراپیی ئەو له‌ روژی قیامه‌تدا و،
 خوای گه‌وره پێش ئەو كاته لێی ده‌ره‌نجی، په‌نا به‌ خوای گه‌وره.

براكان! باشت‌رین هاوڕێ و هاومه‌جلیستان ئەو كه‌سه‌یه كه ئەم نامه‌تان بو‌
 ده‌خوینیته‌وه؛ هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تى:— «خیر جلسائكم من ذکر الله رؤيته، وزاد في
 علمكم منطقه، وذكركم الآخرة علمه». واته: باشت‌رین هاو‌نشینتان و هاومه‌جلیستان ئەو
 كه‌سه‌یه كه چاوپێگه‌وتنى ئەو خواتان بیره‌خاته‌وه و، قسه‌كردنى زانیاریتان زۆر بكا و،
 زانیارییه‌كه‌ى روژی قیامه‌تتان بخاته‌وه یاد. بێگومان هه‌ر كه‌س گوێ بو‌ ئەم نامه‌
 بگه‌رئ و به‌و ئاموژگارییه‌ى ره‌فتار بكا ئەوه به‌ موسلمانى ساغ‌ه‌ستێ ده‌كه‌رئ.

رپوایه‌ت كراوه له‌ گه‌وره‌ترین خووره‌وشتی موسلمان ئەوه‌یه له‌ بیستنى قسه‌ى خێر تیر
 نه‌بێ.

براكان! پارێزله‌ گونا‌ه و تاوانباری ده‌بیته‌ هۆی پاراستنى ئیمان و گیان ده‌بیته‌ هۆی
 پاداشتی چاكه‌ى له‌ ژماره‌ نه‌هاتوو؛ چونكه‌ خو‌پاراستن له‌ گونا‌ه ئەوه‌نده لای خوای
 گه‌وره به‌نرخه‌ كه پاداشتی له‌ ه‌ى تاعه‌تكردن زۆرت‌ره، به‌تا‌یبه‌تى گونا‌ه تا گه‌وره‌تربى
 پاداشتی نه‌كردنه‌كه‌ى گه‌وره‌تر ده‌بێ.

خو‌پاراستن له‌ گونا‌ه س‌ى زیانى گه‌وره له‌ ئینسان ده‌گه‌ریته‌وه؛ له‌ فه‌رمووده‌ى پیغه‌مبه‌ره
 (د.خ)، «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما
 التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلال إلا جاءه ما ينغصه أياها». واته: پاداشتی ب‌ى
 فه‌رمانیى خوا س‌ى شته: یه‌كه‌م: سستییه له‌ خواپه‌رستییدا. دووهم: ته‌نگی گوزه‌ران.

سَيِّمَهُمْ نَهْوِيَهُ خَوْشَى لِيْ دَهْبِيْ بَه قَوْزَه لَقُوْرَتِ وَ، نَهْگَر نِيْعَمَه تِيْ يَأ هَر جُوْرَه خُوْشِيْبِه كِي
بُوْرِيْكَ كَهْوِيْ بَه لَآيَه كِي لِيْ دَهْبِيْتَه مَلُوْزَم كَه خُوْشِي لِيْ دَه كَاتَه نَاخُوْشِي وَ شِيْرِيْنِي وَ
لَه زَه تِي دَه كَاتَه تَالِيْ.

براکان! له لایه نی حهزرته وه (د.خ) زور ناموژگاری کراوه دهر باره ی ریزگرتن له
دراوسنی و، زوری فرمووه بو راگرتن و پاراستنی حقوقی دراوسنیه تی، ته نانه ت نه گهر
دراوسنیس موسلمان نه بی، جووله که یا گاور بی.

شیخ نه حمده ی ئیبنو حه جهر فرموویه تی: حه ق وایه له گهل دراوسنی کافر دا چاکه
بکری؛ چونکه نه م چاکه کردنه ده بیته هو ی خیر.

دمگیر نه وه: شیخ سه هلی شوو شته ری دراوسنی پیاوکی مه جووسی ناگر په رست بو،
که کونکی کرد بو وه نه ده بخانه ی ماله که یان و هه موو شه ویک هه رچی پیسییان بو وایه
له و کونه وه فری ده دایه حه وشی مالی شیخ سه هله وه. تا ماوه یه کی زور له سه ر نه م کاره
ناشیرینه ده وامی کرد، له و ماوه دا هه موو جارئ سه هل خوی ده رو یی نه و پیسییه ی له
حه وشه که ی خو یان ده رده کرد و نه یده هیشت که س له مال و مندالی به م وه زعه بزانی.

که واده ی مردنی سه هل هات مه جووسییه که ی بانگ کرد له گهل نه و لاد و میرا تگره کانی
خویدا و پنی فرموو: ده ترسم نه م واریسانه ی من وه کو خوم نه بن و نه و وه زعت لی
قبوول نه کن و نازارت بده ن: زورم پی خوشه ناگاداری خوت بی. پیاوه مه جووسییه که
که نه م میهره بانیه ی له شیخ سه هله وه دی گورج له سه ر ده ستیدا موسلمان بو و له سه ر
ره وشتیکی زور باش ژیا هه تا مرد.

هه ندئ له نه هلی ته فسیر له ته فسیری نایه تی پیروزی «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى
الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ» دا فرموویانه: مه عنای نه م نایه ته نه ویه
پتویسته له ناو ئیوه دا هه میسه گرووه ی بین ئولفه ت و برایه تی بخه نه ناو خه لکه وه به
تایبه تی له گهل خزمانا؛ که وابی ئولفه ت خستن و برایه تی له ناو موسلمانان زور باشه و،
له ناینی ئیسلامدا به شیوه یه کی گشتی مه رغویه، به تایبه تی له ناو خزم و خویشاندا.

حه زرت (د.خ) فرموویه تی: «مالکم لا تتحابون عباد الله إلا من قلة الإيمان أو كما
قال» واته: بوچی په کترتان خوش ناوی نه ی بهنده کانی خوا، چیتان ده ست ده که وئ له م
په کتر خوش نه ویسته نه که موکورپی ئیمان نه بی؟

یا خود مانای نهوئی: نهی بهندهکانی خوا هوی چیه بهکترتان خوش ناوی؟ نهلبهته هوی کهمی نیمانه، نهگه باوهرتان به پاداش و جهزای کردهوه بوویوویه، وهک باوهرتان به کهسابهتیی دنیااتان، تهکی دۆستی و خوشهویستنی دراوسیتان نهدهکرد. براکانم! نهگه نینسان باش تهماشای نهف فرمودهوی حهزرته بکا (د.خ) دهبی له خهفتهدا بمرئ؛ چونکه فرمودهتیی: نهو کهسانهوی بی مهحهبههتی لهگهل دراوسیدا دهکن، نیمانیان کهم و لاوازه.

هروهها حهزرت (د.خ) فرمودهتیی: ههرکهسی نیمان و باوهری به خوی گهوره ههیه با دهرحق به دراوسیهکانی چاکه بکا، ههرکهسی نیمانی به خوا و پیغهمبهری خوا ههیه با نازاری دلی دراوسیی نهدا، چونکه دراوسیی نزیکیی دراوسیی خویهتیی، پیگهوهبوونیان رۆژ و مانگ نییه سالههای ساله، که بهدریژیی سال نینسان نازاری دراوسیی بدا، سزاکهی نابریتهوه، پهنا به خوا.

ریوایهت کراوه: رۆژی حهزرت (د.خ) به کۆمهلی له یارانی خوی فرمود: نایا ئیوه دهزانن زینا چۆنه؟ عهزریان کرد: زینا حهرامه و خوی گهوره ههتا ههتایه حهرامی کردهوه. حهزرت (د.خ) فرمود: نهگه یهکی لهگهل ژناتی بیگانهدا ده جار زینا بکا، گوناھی کهمتره له تاچه زینایی لهگهل ژنی دراوسیدا بیکا.

هروهها له یارهکانی پرسیی (د.خ): ئیوه دهرحق به دزیکردن له مالی خهک چی بهلین؟ عهزریان کرد: دزی حهرامه؛ خوا و پیغهمبهری خوا حهرامیان کردهوه. فرمود: نهگه یهکی ده جار له مالی خهکی دزی بکا، گوناھی کهمتره لهوه که جاری دزی له مالی دراوسیی بکا.

پوختهی قسه: ههر گوناھ و تاوانی لهگهل دراوسیدا بکری، سزای گهلی ناباتر و توندتره له گوناھی لهگهل خهکی تردا بکری.

براکانم! رهفتاری خراپ لهگهل دراوسیدا له خراپیی دلوه پهیدا دهبی، واته له کینه و بهخیلییهوه، نهگینا نینسانی دلی له خوورپهوشتی خراپ پاک بی، لهگهل ههچ کهسیدکا خراپه ناکا، نهخوازه لهگهل دراوسیدا؛ جا کهواته با ههندی له فرمودهوی حهزرتتان له باره ی رق و کینه و خووی بهدی دلوه بو نهقل بکهیم:

له حهزرتهوه ریوایهت کراوه (د.خ) که له شهوی بهراتا خوی گهوره بهقهه تال تالی

خوریی هموو مہری خیلئی (بنی کلب) له ئوممہتی تاوانبار عهفوو دہفرموئی، بہ لام نہو موسولمانہی رق و کینہیان دہرحق بہ موسلمانان ببئی، خوائ گہورہ عهفوویان ناکا. خو ئهگہر تہرکی قسہ لہگہل یہکا بکەن لہ سئی رۆژ زیاتر نہوہ ہەر کامیان بمرئی بہ نہہلی دۆزەخ، واتہ بہ تاوانبار، دہناسرئی. ہەر وہا ہەتا شانزہ حەدیسەم حسیب کردووہ کہ لہ زہممی رق و کینہ و دلپیسیدا وتراون.

لہ حەزرتہوہ (د.خ) رپوایەت کراوہ: ئەبدالی ئوممہتی من کہ دەرۆنہ بہہشت لہبەر زۆریی نوێژ و رۆژوو نییہ، بەلکو لہبەر دەسودہہندہ و کەرەم و بەخششہ بەداماوان، لہبەرئەوہیہ کہ سینہ سافن و نەسیحەتی موسلمانان دہکەن بہ ئیخلاسی دل.

ہەر وہا رپوایەت کراوہ رۆژئی حەزرت (د.خ) سئی جار لہسەر یەک فہرموویہ: قہسەم بہ خوا بہ خواہن ئیمان دانانرئی، قہسەم بہ خوا بہ خواہن ئیمان دانانرئی. قہسەم بہ خوا بہ خواہن ئیمان دانانرئی. یارانئ حەزرت (د.خ) وتیان: خواہن زیان و خەسارہتمەندہ ئەو کہسەئ کہ حەزرت (د.خ) سئی جار سویند بخوا لہسەر ناموسلمانئی ئەو، دەبئی ئەو کہسە کئی بی؟ حەزرت (د.خ) فہرمووی: ئەو کہسە یە کہ دراوسئی لہ شہری ئەمین نہبئی.

براکان! ئەم وەلامی حەزرتہ (د.خ) دوو ئیشارہی تیدا ہئیہ: یەکەم ئەوہیہ فہرمووی: ئەو کہسە یە کہ دراوسئی لہ شہری ئەمین نہبئی، و، نہی فہرموو: ئەو دراوسئیہ کہ دراوسئی لہ شہری ئەمین نہبئی، واتہ ئەو کہسە حالی وابئی دراوسئی نییہ و نابئی بہ دراوسئی ناوبیرئی. دوہم ئەوہیہ نہی فہرموو: ئەو کہسە یە کہ زیان بدا لہ دراوسئی، بەلکو فہرمووی ئەو کہسە یە کہ دراوسئی مەترسیی ہبئی لہ شہری و لہ زیانی ئەمین نہبئی، جا تەماشاکەن مادام بەتەنیا مەترسی لہ خراپہی ئەو کہسە ئەو ہەرہشہیہ کرابئی، دەبئی ئەگەر بہراستی زیان بہ دراوسئیہ کەئ بگہیئینی حالی عەزابی چۆن بی؟

رپوایەت کراوہ: یەکئی ہاتہ خزمەتی حەزرت (د.خ) و عەززی کرد: من خەلقئ ئەم شارەم و لہ فلانہ گەرەکم و زۆرہی ئیش و نازاری ئیمە لہ یەکیکەوہیہ کہ لہ ہموو دراوسئیہکان نزیکترہ ئیمان. لہویندا حەزرت (د.خ) ئەمری فہرموو بہ ئەبوویہکر و عومەر برۆن جار بدهن بہناو شارد: نابئی هیچ کەس زیان بہ دراوسئی بگہیئینی، ئەگەر نا لہ بہہشت ناھومئد دەبئی. ہەر وہا ناگاداریش بن تا چل خانوو لہ چوار دەوری مائی ئینساندا بہ دراوسئی حسیب دہکری.

لەم کارەدا بۆیە حەزرەتی عوسمانی نەنارد، چونکە ئەو زۆر بە حەیا و شەرم بوو، نەبادا لەبەر شەرمی خۆی ئەمرەکەى حەزرەتی پى جىبەجى نەکرى و جارى بۆ نەدرى بەناو خەلکدا.

براکان! تەماشایە بکەن راگرتنى حوقوقى دراوسىيەتى ئەوەندە گەورە و بە ئەهەممىيەتە کە حەزرەت (د.خ) دوو یاری دیاری وەک ئەبووبەکر و عومەری ناردوو بۆ ئەوەى بەناو خەلکدا جاریدەن تا کەس نازاری دراوسىی خۆی نەدا، لەگەڵ ئەوەیشدا کە جاریدان لەناو خەلکدا کارى پیاوی گەورە نییە.

رەبوايەت کراوە کە حەزرەت (د.خ) فەرموویەتى: قەسەم بەو خوايە کە گیانی من لە دەستی قودرەتی ئەوایە هیچ کەس بە موسلمان نانسرى تا دل و زمانى سالم نەبى، بە موسلمان نانسرى کەسى کە دراوسى لە نازارى ئەمىن نەبى، واتە دراوسىيەکەى لەوە بترسى کە خیانهتى لەگەڵ بکا یا زولمى لى بکا. هەروەها فەرمووی: هەر کەس نازارى دراوسى بەدا ئەوە بەراستی نازارى من دەدا، و هەر کەس نازارى من بەدا بەراستی خۆى گەورە غەزەبى لى دەگرى.

رەبوايەت کراوە: رۆژى حەزرەت (د.خ) لە شارى مەدینەى مۆنەورە دەرچوو بۆ جیهاد و فەرمووی. هەر کەس نازارى دراوسىی خۆى دابى نەيیت لەگەڵماندا بۆ غەزا. لەو سوپایەدا یەكێك هاتە خزمەت حەزرەت و عەرزى کرد: من میزم کردوو بە دیواری دراوسىيەكەمدا و هیشتا گەردەنى خۆم پى نازاد نەکردوو؛ حەزرەت (د.خ) پى فەرموو: رەفاقەتى من مەكە و، ناردییهو بە مەدینەى مۆنەورە.

جا تەماشایە بکەن فەرق لە بەینی ئەو زەمانە و زەمانى ئیئەدا چەند زۆرە. ئەو شەخسە کە ئەو گوناھەى کردوو حەزرەت رەفاقەتى نەکردوو و ناردوو یەتیو بە بۆ شوینی خۆى، نەوا بە شومى گوناھەکەى ئەووە باقى سوپاکەیش بشکى و خۆى گەورە یارمەتییان نەدا؛ چونکە بەپى حەدیسی پێغەمبەر (د.خ) تاوان وەک بۆ خواوەنەکەى شومە، هەروەها نەگبەتى و شومى بۆ دەورویشتیشی هەیه.

رەبوايەت کراوە: رۆژى یەكی لە خزمەتى حەزرەتدا شکاتی لە دەستی دراوسىيەکەى خۆى کرد، حەزرەت (د.خ) فەرمووی: هەرچى شتومەك و کەلوپەلى ناو مالت هەیه دەریکە دەروە لە مألەكەت و هەر کەس بەلاتا تیپەرى باسى خراپى دراوسىيەکەى خۆتى لا بکە، ئەویش رۆیى هەرچى شتومەكى هەبوو لە مألەکەى دەرکرد، و هەر کەس بەویدا تى

دهپهري باسی خراپیی دراوسیه‌کهی لا ده‌کرد؛ کابرای دراوسی لهم وه‌زعه زور دلگران بوو و رویی بو خزمه‌تی حه‌زرت (د.خ) و عمرزی کرد: فلان کس لای خه‌لک باسی منی کردوه و نه‌وانیش نه‌فرین و له‌عنه‌تیا ن لی کردم. حه‌زرت (د.خ) فهرمووی له‌به‌رئه‌وه که تو له‌گه‌ل دراوسیه‌کعت خراپ بووی، پیش نه‌وهی خه‌لک له‌عنه‌تت لی بکا، خوای گه‌وره له‌عنه‌تی لی کردوی؛ نه‌و شه‌خسه که نه‌م فهرمووده‌یهی له حه‌زرت بیست (د.خ) یه‌کسه‌ر ته‌ویهی کرد و له گونا‌هه‌کهی په‌شیمان بووه‌وه و په‌یمانی دا له‌گه‌ل خوای خویدا که جارنکی تر نازاری دراوسی خوی نه‌دا، نه‌نجا حه‌زرت (د.خ) نه‌مری فهرموو به کابرای له خانوو ده‌رچوو: بگه‌رزه‌وه بو خانوو‌ه‌کهی خوت و شتومک و که‌لوپه‌له‌کعت به‌روه مال؛ چونکه نازاری دراوسیه‌کعت نه‌ما و له‌مه‌وپاشیش نازاری لی‌وه نابینی.

براکان! ته‌ماشاکه‌ن که حه‌زرت (د.خ) چند خاوه‌ن به‌زه‌یی و میهره‌بان بووه بو ئوممه‌تی خوی، به‌و وه‌زعه که فهرمووی ده‌فعی نازاری له دراوسی زیان لی‌دراو کرد، هه‌روه‌ها سته‌م و دل نیشانی کابرای سته‌م‌کاریشی ده‌فع کرد و؛ به‌م شیوه کرداره خه‌لکیش ته‌می خوارد بوون بو نه‌وهی کس نازاری دلی دراوسی خوی نه‌دا.

ریوایه‌ت کراوه که حه‌زرت (د.خ) فهرموویه‌تی: که‌سی که شه‌و به تیری سه‌ربنیته‌وه و دراوسیه‌کهی برسی بی، نه‌وه نیمانی به‌من نه‌هیناوه. هه‌روه‌ها له‌رۆژی قیامه‌تدا دراوسی به‌رۆکی دراوسی ده‌گری و ده‌بیاته حوزووری خوا و شکاتی لی ده‌کا و، ده‌لی خوایا! له‌م دراوسیمه‌ بپرسه: بۆچی له دنیا‌دا ده‌رگای له‌سه‌رم داده‌خست و له زیاده‌ مالی خوی به‌شی نه‌ده‌دام.

له‌ه‌دیسینکی تر‌دا حوقوقی دراوسی له‌سه‌ر دراوسی ده‌ژمی‌ری و له‌دوایی هه‌دیسه‌که‌دا ده‌فهرمووی: ئایا نه‌وهی که من به نیوه ده‌لیم حالی ده‌بن؟ عه‌رزیان کرد: به‌لی. فهرمووی: حه‌قی دراوسی له‌سه‌ر دراوسی نه‌وه‌نده زوره، که‌س ناتوانی به‌جیان بینی، مه‌گه‌ر که‌سی خوا په‌حمی پی بکا.

براکان! موسلمانه‌کان! سویندتان ده‌ده‌م به‌خوا له‌دوایی نه‌م هه‌دیسه که بۆتان به‌یان ده‌که‌م. چاک تی فکرن؛ نه‌بوو هوره‌یره (ر.خ) ریوایه‌ت ده‌کا له حه‌زرت‌ه‌وه (د.خ) که فهرموویه‌تی: کی نه‌م چند که‌لیمه وه‌ده‌گری و په‌فتاری پی ده‌کا یا فی‌ری خه‌لکیشی ده‌کا؟ منیش عه‌رم کرد: یا ره‌سوول‌لا! من حازرم بو نه‌وهی فهرمووت. جا حه‌زرت (د.خ) ده‌ستی گرم و یه‌که‌یه‌که په‌نجه‌کانی ژماردم و فهرمووی: پاریز بکه له حه‌رام ده‌بی به عابیدترین به‌نده‌گانی خوا، واته: پاریز بکه له‌ره‌فتاری حه‌رام و وتاری حه‌رام و خواردنی

شتی حەرام و پۆشینی شتی حەرام و لە ھەموو گوناھەکانی تر. رازی بە بە بەشی خوا و ئەو رۆژییە دەتاتی دەبیتەو دەولەمەندترین ئینسان، واتە: ئەو کەسە قنیاتی ھەبێ بەو بزرگ و رۆژییە خوا بۆی دەنێرێ لە ھەموو جیھان بێ نیاز دەبێ. ھەر و ھا چاکە لەگەڵ دراوسی خۆندا بکە دەبیتە موسڵمانیکی تەواو. ھەرچی بۆ خۆتی رەوا دەبینی بۆ خەلکیش رەوا بێ، واتە: ھەر چۆن حەز بە خێر و چاکە خۆت دەکە و ھەمیش حەز بە خێر و چاکە موسڵمانان بکە لە ھەر شوینی ھەبن. زۆر پێ مەکنە: چونکە پیکەنینی زۆر دلی ئینسان دەمرینی و رەشی دەکاتەو.

لە فەرموودە حەز رەتە: لە ھەموو کەسێ دوورتر لە رەحمەتی خوا کەسێکە کە دلی خاوەن قەسوەت بێ، واتە: دلیرەق بێ و بەزەیبی بە خەلکدا نەیتەو.

براکان! ھەر کەس بۆ گوناھباریی خۆی خەفەت نەخوا و یادی مردن نەکاتەو، کە (ھازم اللذات) و ھەموو خۆشییەک لەبیر دەباتەو و ھەر و ھا لە غەفەت و بێ ناگاییدا بمینیتەو و زۆر پێ بکەن، ئەو بێگومان دلی دەمری و لە رەحمەتی خوا دوور دەکەوێتەو.

لە نەبوو ھورەیرەو دەگێرنەو کە وتووێ: رۆژی لە حوزووری پیغەمبەر (د.خ) زەلامیکم دی لەسەر یەک پێ راپوستابوو، ئەوەندە بەو حالە مایەو من دلم پنی سووتا. کە رۆیی عەرزێ حەز رەتم کرد و وتم: زۆر دلم بەو شەخسە دەسووتا کە لە خزمەتدا لەسەر یەک پێ راپوستابوو، فەرمووی ئەو جیبرئیل بوو و لەو ماوەدا کە راپوستابوو ھەر وەسیەتی بۆ دەکردم بە چاکەکردن لەگەڵ دراوسیدا، ئەوەندە وەسیەت کردم تەسەورم کرد دراوسی میرات لە دراوسی وەرگیرێ، و ئەگەر سەلامی لی بکە لەپاش مردن جوابی سەلامەت دەداتەو.

رپوایەت کراو: کە جیبرئیل نە جاری، نە دوو جار لای نەدەدا لەو کە وەسیەتی دەکرد بۆ حەز رەت (د.خ) لە بابەتی دراوسیو تا گەیشتە رادەیک گومانم دەبرد بەو کە دراوسی میرات لە دراوسی دەبا.

دەگێرنەو کە عەدی کوری حاتم، خوای لی رازی بێ، نانی ورد دەکرد و دەیکرد بە شاری میروولەدا لە مائی خۆیدا و دەیفەرموو: ئەمانەیش دراوسی ئیمەن.

رپوایەت کراو: سێ شت ھەن لە دنیادا پشتی ئینسان دەشکینن: یەکەم: فرمانداری ئەگەر چاکە لەگەڵا بکە سوپاست نەکا و ئەگەر خراپە لەگەڵا بکە لیبووردن و

عفو و کردنی نه‌بی. دووهم: دراوسینی نه‌گهر چاکه‌یه‌کی له تووه بینی دای پووشی و نه‌گهر خراپه‌یه‌کی بینی بلاوی بکاته‌وه به‌نیادا. سینیهم: ژنی نه‌گهر لای بی نازاری دلت بدا و نه‌گهر لای نه‌بووی خه‌پانه‌ت لی بکا.

ریوایه‌ت کراوه: «خیر أنتمکم الذین یحبونکم و تحبونهم، و شر أنتمکم الذین یبغضونکم و تبغضونهم» واته: باشتیرین خاوه‌ن فرمان و کاربه‌دهست له‌ناو نیوه‌دا نه‌وانه‌ن نیوه نه‌وانتان خوش بوئی و نه‌وانیش نیوه‌یان خوش بوئی، هه‌روه‌ها خراپترین خاوه‌ن فرمان و کاربه‌دهست له‌ناو نیوه‌دا نه‌وانه‌ن که نیوه نه‌وانتان نه‌وئی و نه‌وانیش نیوه‌یان نه‌وئی.

ده‌گپ‌نه‌وه: جارئی یه‌کی له حوزووری پیغه‌مبه‌را (د.خ) مه‌رح و ستایشی ژنی ده‌کرد و وتی: فلانه ژن به‌پوژا به‌پوژووه و به‌شه‌وا نویژکه‌ره و خیر و سه‌ده‌قه‌ی زوره، به‌لام زور نازاری دراوسینه‌کانی خوئی ده‌دا. حه‌زرت (د.خ) فه‌رمووی: وا له ناگری دوزه‌خدا. هه‌روه‌ها عه‌رزی کرد: فلانه ژنی تر ته‌نیا واجیبه‌کانی سه‌رشانی به‌جی ده‌هینی، به‌لام هه‌رگیز نازاری که‌س نادا و سه‌ده‌قه و خیریسی زور که‌مه. حه‌زرت (د.خ) فه‌رمووی: نه‌وه وا له به‌ه‌شتدا.

براکان! دراوسینی باش له دنیا له قه‌بریشدا قازانجی هه‌یه و به‌سووده.

ریوایه‌ت کراوه که خوای گه‌وره به‌هوئی هاومالی ره‌فتار باش و له خواترسه‌وه دهد و به‌لا له دراوسینه‌کانیان ده‌ف ده‌کا.

ده‌گپ‌نه‌وه حه‌زرت (د.خ) فه‌رمووی‌تی: «أدفنوا موتاکم وسط قوم صالحین، واته مردووه‌کانتان له‌ناو کومه‌لی چاکاندا بنیژن؛ دیاره نه‌گهر دراوسینی باش قازانجی نه‌بووایه بو دراوسی حه‌زرت نه‌مه‌ی نه‌ده‌فه‌رموو.

براکانم! له‌به‌رته‌وه که له سه‌ره‌تای ئەم نامه باسی نه‌وه‌مان کردووه دزیکردن له دراوسی ده قاتی دزیکردن له بیگانه گوناھی هه‌یه، لی‌ره‌دا له بابته‌تی حوکم و خراپیی دزییه‌وه چه‌ند حه‌دیسکی‌تان بو به‌یان ده‌که‌م:

خوای گه‌وره فه‌رمووی‌تی: «وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءَ بِمَا كَسَبَا نَكَالاً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ» خوای گه‌وره نه‌میری کردووه به‌خاوه‌ن فه‌رمانان و کاربه‌دهستانی موسلمانان که هه‌ر که‌س دزی کرد ده‌ستی بپرن له جه‌زای نه‌وه‌دا که به ده‌ست مالی خه‌لکی به ناحق هیناوه و ده‌رحق به موسلمانان خه‌پانه‌تی کردووه.

ریوایهت کراوه: کهس نییه که دزی بکا و لهکاتی دزی کردنه که پیدا موسلمان بی، له برۆشکردنه وهی مانای ئەم هه دیسه پیرۆزه دا زانایان فەرموو یانه: هەر کهس موسلمان بوو و قبوولی ئەوهی کرد به راستی بهندهی خوا بی، ئەوه هه لقهی بهندهی بیی خوی کردووه ته گهردنی خۆی و، ئەو هه لقهیه وهك ملوانکهی نووره له ملیدا، جا کاتی که خه یانه تی له گه ل موسلماندا کرد و حوکمی خوی شکاند ئەو هه لقهی بهندهی بییه له ملیدا نامینی و به موسلمانی ساغ نانسری، ئەم شه خسه نه گهر بیهوی تۆبه بکا و برواته سر حاله تی پیشووی پتویسته به دل تۆبه یه کی راست بکا و له بهینی خۆی و خوی خۆیدا له و کرده وه ناباره په شیمان بپته وه و، بریاریش بدا که هه رگیز نه گهر پته وه سه ری، سه ره رای تۆبه کهیش ده بی ماله دزینییه که به ته واوی بداته وه به خاوه نه که ی.

له گه ل ئەمه پشدا حوکمه که ی خوا که ده سپرینی کابرایه ده بی هه ر جیبه جی بکری و، قازانجی تۆبه که ته نیا لا بردنی گوناھی ئەو کاره ناباره یه که کردووه تی.

هه روه ها نه گهر که سی دزیی کرد و پنگای راستی گرت به ر و تۆبه ی کرد، به لام گه دا و نه دارا بوو دهستی نه بوو مالی دزینییه که بو خاوه نه که ی جیبه جی بکا، ئەوه مادام خه ریکی خوا په رستی و ئیتاعت بی، له وانیه خوی گه وره له رۆژی قیامه تا ساحیب ماله کانی لی رازی بکا و له و تاوانانه بزگار بی؛ چونکه تۆبه ی راست و بی غه لوغەش، بیجگه له وه که ده بیته هۆی عه فووی گونا هه شبیته هۆی ده سه که وتنی په زامه ندی خوی گه وره (جل جلاله).

ریوایهت کراوه: هه زره ت (دخ) فەرموو یه تی: له عه نه تی خوا له دز بی: ده روا هیلکه یه که ده دزی، دهستی ده برن؛ واته له بهر ته ماع شتیکی بی قابلییه تی وه ها ده دزی که ده بیته هۆی فیزیوونی دزی تا ده گاته راده ی دزینی شتی که با یی چواریه کی دیناریکی ئالتوون بی و، له هه ددی شه رعیدا دهستی ده برن.

کرده وه ی وه ها زۆر په ست ونا ره وا یه که ئینسان دهستی خۆی له سه ر دابنی. تف له و خو وره وه شته ناشیرینه که له دنیا و قیامه تا ئینسان ریسوا ده کا. بو ته ماشای ئەوه نه کا که په فیکانی ئەو، چ وه که ئەو چ له و که متر، هه موو به هۆی که سه ابه تی هه لاله وه ده ژین و به سه ره سه تی راده بو یرن، نه گونا هباری دین و نه گونا هباری دنیا ن؟! ئەم دزه بی فکر و هۆشانه نازانن، بیجگه سووکی و ریسوایی دنیا، له رۆژی قیامه تا له باتی دیناری حه وت سه د نو یرزی ره وانیا ن لی وه رده مگرن و ئەو سامانه پا که ئاینییه یان به تال ده روا و له وانیه خویان به بی ده سمایه و به نا ئومیدی دابمینن. خو ئەگه ر دزه که ره فتاری

خوابه‌رستی و چاکی نه‌بی، هه‌تا بیده‌نه خاوه‌ن مائه دزراوه‌که، نه‌وا له‌گونا‌ه و تاوانی نه‌و ده‌ده‌ن به‌سه‌ر نه‌مدا، و به‌قه‌ده‌ر نه‌و گونا‌ه له‌رۆژی قیامه‌تدا ده‌یسووتینن.

زاناکان فه‌رموویانه: ره‌وا نییه به‌دز بلئی سه‌گ؛ چونکه سه‌گ لای خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ژی و به‌رام‌به‌ر به‌و ژیا‌نه شه‌و تا به‌یانی پاسی نه‌و خاوه‌نه‌ی ده‌کا، به‌لام دز، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که خوا‌گه‌لی نیعمه‌تی پی‌ داوه هه‌موو شه‌و تا به‌یانی خاوه‌ن نیعمه‌ته‌که‌ی له‌خۆی ده‌ره‌نجینی.

به‌راستی هه‌ر که‌س ته‌ماشای حالی دز بکا ده‌بی به‌شیتی دابنی؛ چونکه نه‌گه‌ر به‌کی بی‌ گاییکی ده‌ دیناریایی به‌هه‌زار دینار بکری هه‌ر که‌س پی‌ بزانی پی‌ ده‌لی شیته. بئگومان نه‌م دزه وه‌ک نه‌و کابرایه‌ وایه، چونکه نه‌گه‌ر گایی بدزی که‌ ده‌ دینار بزنی و چه‌ند سال لای بمینیته‌وه به‌هۆی کرّیه‌که‌ی که‌ ده‌که‌وینته سه‌ری چه‌ند قاتی قیমে‌ته‌که‌ی قه‌رزار ده‌بی و له‌نه‌نجاما وای لی‌ دئ که‌ گایه‌کی ده‌ دینار بایی به‌چه‌ند قاتی نرخه‌که‌ی خۆی کرّیبی! دیاره هه‌ر که‌س مائی بدزی و له‌لای بمینیته‌وه به‌درژایی زه‌مان کرّی دیته سه‌ر.

ریوایه‌ت کراوه: رۆژی چه‌زرت (دخ) به‌شیه‌ی پرسیار له‌هاوریه‌کانی فه‌رمووی: مروّقی موفلیس و لات کامه‌یه؟ عه‌رزیا‌ن کرد: موفلیس به‌وه ده‌لین که‌ دره‌م و دیناری نه‌بی و مائیکی خاوه‌ن نرخ شک نه‌با، ئینجا چه‌زرت (دخ) فه‌رمووی: موفلیس نه‌و که‌سه‌یه که‌ له‌رۆژی قیامه‌تدا رای ده‌گرن و خاوه‌ن حه‌قه‌کان دین داوای حه‌قی خۆیانی لی‌ ده‌که‌ن. یه‌کی ده‌لی: نه‌م شه‌خسه منی کوشتووه، یه‌کیکی تر ده‌لی: بوختانی پی‌وه کردووم، یه‌کیکی تر ده‌لی: مائی داگیر کردووم، یه‌کیکی تر ده‌لی: مائی خوار دووم. جا هه‌ر خیر و خوابه‌رستی و چاکه‌یه‌کی هه‌بی ده‌یده‌ن به‌و خاوه‌ن حه‌قانه. سه‌ره‌رای نه‌وه‌یش که‌ چاکه‌کانی ته‌واو بوون چیتری له‌سه‌ر ده‌مینن به‌قه‌ده‌ر نه‌وه له‌گونا‌حی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌دری به‌سه‌ردا و سزا ده‌خوا.

براکانم! نینسان هه‌رچۆن بی، به‌لاتی له‌ دنیا ده‌توانی رابویری، به‌لام لاتیی قیامه‌ت له‌ کیشا نییه و له‌ توانای مروّقا نییه، واته به‌رده‌وام له‌ نائومی‌دی و بییه‌شی و بی‌ ناسایشیدا ده‌مینیته‌وه و له‌ نارامی و خۆشی بییه‌ش ده‌بی.

براکانم! نه‌گه‌ر ره‌حم به‌ خۆتان ده‌که‌ن، خۆتان له‌ گونا‌ه بپاریزن، و نه‌گه‌ر ره‌حم به‌ خۆتان نا‌که‌ن و گونا‌ه ده‌که‌ن گونا‌هی مه‌که‌ن که‌ زاوژی بکا، واته رۆژ به‌رۆژ زیاد بکا

وهك داگیرکردنی مائی خهلك و دزینی حیوانی خهلكی، یا نهزه‌ری حه‌رام؛ چونکه له داگیرکردنی مائی خهلكا هه‌تا رزگار ده‌بی له و غه‌زه‌به رۆژ به‌رۆژ گونا‌هی تری دیته‌سه‌ر، هه‌روه‌ها له ته‌ماشاکردنی حه‌رامه‌وه نه‌فسی ئینسان ده‌جوولئی بۆ گونا‌هی خراپتر (أعازنا الله)

براکان! پاش مردن په‌شیمان ده‌بنه‌وه، به‌لام په‌شیمانی له و کاته‌دا بئی سووده. نه‌وه‌ی پیویست بوو عه‌رزم کردن، ئیتر ناره‌زووی خوتانه.
(والسلام خیر ختام).

له (١٢) ی (ربیع الثانی) ١٣٩٦ ی ک، پیکه‌وتی ١٢ - ٤ - ١٩٧٧ ی ز داله ته‌رجه‌مه‌ی
ئه‌م نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا.

وه‌رگیز

نامہی بیست و نوبہ

باسی نیجسان و چاکہ کردنه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين في نشر دين الله.

وبعد. سناو ستایشی بی ژماره بو خوایی دهشی که به هوی ناردنی حهزرتی (په سوللاوه) وه (د.خ) موسلمانانی شارهزا کردوه بو پیروزی و بهختیاری نه براوه و گهلی جوړی کرده وهی چاکي به سوودی دامه زانده وه تا هر کهس به قهدهر حالی خوئی لهو کرده وه باشانه جیبه جی بکا.

هندهی کهسی ته و فیک داوه که تاعه تی به دهنی بکا، هندهی کهس بو پاک کرده وهی نه فسی نه ماره، هندهی که سیش له سهر سهر فکردنی مال له ریگای خوی گورده دا. زانا گورمه کان نه م جوړه تاعه ته بیان که خهر جکردنی ماله له ریگای خوادا، به گورمه ترینی هه موو تاعه تی ژماردوه.

نیمامی غه زالی (ر.خ) فهرموویه تی: سلوکی ریگهی بهختیاری ته او نابی، به موخاله فهی ههوا و نارزه روی نه فس و ریگرتن له نه فس له دواکهوتنی نارزه وو نه بی. پیویسته نینسان باوه ری بهم قسه هه بی و بشزانی که مال سهر فکردن به شیکه له ته زکیه ی نه فس و پاک کرده وهی دل. دیاره نهو کاره چاکانه که برؤن و به خه لکی تر بگهن و سیرایهت بگهن باشترن لهو کاره چاکانه که تنیا له نینسان خویدا بن و سیرایهت نه کهن، نه مهش ده لیلی ناوی.

ریویهت کراوه: پرساریان کرد له حهزرت (د.خ) که خوشه ویستترین بهنده لای خوا کییه؟ نهویش فهرمووی: نهو که سهیه که قازانجی بو بهنده کانی خوا زورتر بی. حهزرت (د.خ) به گوی نه کردنی نه فسی به جیهادی هره گوره ناوبردوه، بیگومان نهو نه ندازه

به گوئی نهکردنی نهفسه که له سهرفی مآلدا ههیه، له شتی تردا نییه، مهگهر له تهرکی خوشویستنی جاها.

بزانن له سهرفکردنی مآلدا له ریگهی خوادا گهلی خاسییهت ههیه که له خیزاتی ترا نییه؛ یهکهه نهوهیه که سهرفی مآل لهو سهدهقانهیه که جارییهن، واته: لهپاش مردن نابریئنهوه، چونکه کاتی که ئینسان مرد نهو چاکانه که له کاتی ژیانیدا کردوونی دهبرپئتهوه و وهک درهختی بی بهریان لی دی، مهگهر نهو سهدهقه بهردهوامانه که وهختی خوی کردوونی وهک دروستکردنی مزگهوت یا باخ یا دوکانی که له پنی خوا وهفتی کردبن، یا پردی یا کاریزی له ریگایهکدا ههلی کهندی و موسلمانان سوودی لی وهریگرن؛ نهه جوړه خیزاته شهو و پوژ تا قیامهت دهوام دهکا و نوور و بهرهکته و جهزای دهروا بو گوپی خاوهنهکهی و، فریشتهی (کرام الکاتبین) هکان پوژ به پوژ پاداشهکهی دهنووسن و له دهفتهری کردهوی خاوهن خیرا تواماری دهکهن.

ههروهها چهزهت (د.خ) دهرحهق بههیچ خیزی نهو دههجهانی نهفهرمووه مهگهر دهرحهق موجهیدین و مورابتین واته نهوانهیی لهناو لهشکری ئیسلامان و غهزا دهکهن یا نهوانه که لهسه سنووری مابهینی ولاتی ئیسلام و کافراندا ناماده و لهسه ریپین و حازرن بو پاریزگاری و بهرگری.

دهبی نهوهش بزانی که خواپهرستی و تاعهت دوو جوړه: یهکهه قاسیره واته تاعهتیکه ههر هی خاوهنهکهیهتی و لاناا بو کهسی تر، وهک نوژی و پوژوو. دووهم موعهدهدییه واته تاعهتیکه لاهدا بو خهک و نهوانیش سوودی لی وهردهگرن وهک یارمهتی و خزمهتکردنی خهک به ههر جوړی دهست برهوا. له تاعهتی قاسیرهدا ئیخلاص شهتره بو شهواب و قبوولکردنی لای خواوه. بهلام له تاعهتی سارییهدا ههرچون بی سهواب ههیه و، نهگهر له ریگهیهکهوه خاوهنهکهی شهوابی پی نهگا، له ریگهیهکی ترهوه بوی دهنووسری.

ریپوایهت کراوه دوو خهسلهت ههن خوا لهوانه گهورهتری دروست نهکردووه: یهکهه نیمانهپینان به خوی گهوره. دووهم خزمهتکردنی خهک و سوود گهیاندن به بهندهمگانی خوی گهوره. ئیوه ههتا نهاندازی سهوابهکهی نهزانن ههولی بو ناهن؛ جا بو تیگهیشتن و حالی بوون له سهواب و پاداشی نهو خزمهتانه پیویسته لهگهل زانیانی ئاینیدا ههلسوکهوت بکهن تا له نهاندازی پاداشتی هسهناتی ساری حالی ببین. ههروهها نهگهر نامهیی دوستی خوتانییش بخویننهوه له نهاندازی پاداشی نهه خیزاته تی دهگهن. ئاشکرایشه

گویند اگر تن بؤ فەر موودهی پیغه مبه ر (د.خ) نیشانهی ئیمانیه؛ له هه دیسا ههیه گه وره ترین خو وره ووشتی چاکی موسلمان نه وهیه که هه رگیز له بیستنی خیزی ناین تیر نه بی.

نووسه ری ئه م نامه کورته سه یید نه حمه دی کوری سه یید مه عرووفی به رزنجی دراوسیی حه ره مه یینی شه ریفه یین عه رزی ئه و برایانه ده کا که سه خاوه تیان ههیه و به دهس و ده هه ندهن، که ئه و که سانه خاوه نی به رزترین خون، به تایبه تی ئه و کۆمه له موسلمانانه ی که له هینده وه هاتوون بؤ زیاره تی حه ره مه یینی شه ریفه یین و، ئه م نامه یه م به تایبه تی بؤ ئه وان نووسیوه.

هۆی نووسینی ئه م نامه یه نه وه بوو که له گه ل هه ندی له وان ده ا ناشنایه تی و برایه تیم په یاد کرد، به تایبه تی له گه ل (أبو الفقراء) حاجی یوسفی سیتتیدا زۆر پۆه ندیم هه بوو، هه ندیکیشیان ئه گه رچی هه لئسوکه وتم له گه ل یاندا نه بووه، به لام ده نگوباسی سه خاوه ت و به دهس و ده هه نده ییم بیستوون.

به لئ له مه دینه ی مونه وه ره دا نزیکه ی چوار مانگ مو لاقاتم له گه ل یاندا هه بوو، ئاگام لئیان بوو، زۆربه ی کاتیان له خزمه تکردنی هه ژاران و داماوان به سه ر ده برد. که له شاری مه دینه ی مونه وه ره وه گه راپنه وه بؤ مه ککه ی موکه ره مه به قافلّه یه کی گه وه، ئاگام لئ بوو خزمه تی قه ره بالغئیکی گه وه یان ده کرد و نان و ناو و خواردن و پۆوستییان بؤ دا بین ده کردن.

جا به پۆوستم زانی ئه و نامه عه ره بییه ی خۆمه که له مه وپیش له بابه تی خزمه ته وه نووسیومه، بیگۆرمه سه ر زمانی فارسی تا ئه مسالی ئه و که سانه که ناوم هینان ته ماشای بکه ن و له سه ر ئه م خزمه ت و ئیحسانه نیشاتیان زۆر تر بی.

له پیشا وستم هه دیسه کان به عه ره بی بنووسمه وه و به فارسی ته رجه مه یان بکه م؛ تا به هه له و خراپ نه یان خویننه وه. به لام له بهر بی ماوه یی هه ر ته نیا هه دیسه کانم نووسییه وه و سه رو بۆرم بؤ کردن تا له خویندنه وه یان هه له نه که ن. تکام وایه هه ر که س ئه م نامه یه بخوینتته وه و ئه و هه دیثانه بنووسیتته وه، به وردی سه رو بۆری هه دیسه کان بنووسیتته وه تا موسلمانان به ریزی له هه له کردن له خویندنه وه یان نا جا هه رچه ند ئه وه ی که من نووسیومه بؤ شانی زانا ئاینیه کان لایق نییه، به لام له بهر نه وه که بووه به پاروویه کی حازر و، پۆوستییان به موراجه عه ی کتیه با وه رپیکراوه کانی نییه، هیوادارم

جینگه‌یکی گه‌وره بگری بویان و، چ له سه‌فهر بن و چ له مال قازانجیکی زوری لی وهریگرن.

جا له‌برئه‌وه که زوری‌هی ژیانی نه‌هلی حهرمه‌مین له‌سهر ده‌وله‌مه‌ندان‌ی هیندستانه و، نهم نامه فارسییه‌ش له دلی نه‌وانا ته‌ئسیری هیه، هیوادارم هه‌ژاره‌کانی حهرمه‌مین‌ی شهریفه‌ین دوعای خیرم زور بۆ بکه‌ن. (وسمیتها بترغیب الهنود فی ما تعودو من الجود، أو بشری الإسخیاء من سید الأنبیاء، صلی الله علیه وسلم. وأسأل الله تعالی المعبود أن ینفعنی بها من خلقه المحمود. وهذا أوان الشروع فی المقصود، وامثالاً لقول الله تعالی الشکور الودود: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى») دیار و ئاشکرایه که ترغیبی برادران و هاو‌پزیان له‌سهر کرده‌وی خیر، گه‌وره‌ترین هاو‌کارییه: (قال الله تعالی: «وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالعُدْوَانِ» وقال تعالی: وَلَا تَنَسَّ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ...)

برادران! چاک تی فکرن و بزائن که خوی گه‌وره له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا چند به لوتف و میهره‌بانی و موجامه‌له نه‌مری فه‌رموه ده‌وله‌مه‌نده‌کان چاکه له‌گه‌ل هه‌ژار و داماو‌اندا بکه‌ن: هاتوه‌یه که‌م جار خه‌لکی دلسارد کردوه‌ته‌وه و ئاگاداری کردوه‌نه‌ته‌وه له‌ مردن و به‌جی هیشتنی دۆست و که‌سوکار، اته: بنیاده‌م هه‌رچی هیه و نییه به‌جی دیتی و بیجگه کفنی هیچ له‌گه‌ل خویدا نابا، بگره جاری و هیه کفه‌که‌شی پی نابری!

هه‌روه‌ها ئینسانی حالی کردوه و پنی ده‌لی: نهم دنیا و خویشی دنیا‌یه که لای تویه مالی خۆمه و به‌ئهمانه‌ت لای تو به‌جیم هیشتوه و، حه‌زه‌که‌م وه‌ک من به‌ نیحسان نه‌و ماله‌م لای تو داناه، تویش نیحسانی لی بکه‌ی به‌ فقیر و هه‌ژار و داماو‌ان تا خۆت له‌ پاداشی که‌موکوری و تاوانی دنیا‌ت بزگار بکه‌ی، من بی نیازم له‌ ئیوه و هه‌ر به‌ میهره‌بانی و به‌خشنده‌یی خۆم، ئامۆژگاریتان ده‌که‌م و ریگای خیرتان بۆ روون ده‌که‌مه‌وه.

دیشان فه‌رمویه‌تی: «وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ...» وه «وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ...» اته: نه‌ی به‌نده‌کانی من! سه‌رف بکه‌ن له‌وه‌ی داومه‌ پیتان و تیدا کردوو من به‌ جینگه‌داری خۆم، به‌و سامان و ماله‌ که‌ خوی گه‌وره پنی داوی کۆشکی نه‌بپراوه و نایاب و بی وینه بکره.

خوی گه‌وره له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا به‌بی توئکل به‌لینی خوی ده‌ربریوه بۆ نه‌و که‌سانه‌ی

مالی خویشان له ڕینگه‌ی نه‌ودا سەرف دەکەن بە‌وه‌ که خانووی ڕۆژی خویشان بە‌ئارەزووی دلی خویشان وە‌ردمگرن، بێ‌گومان خوای گە‌وره‌ بە‌لێنی خوێ به‌جی دینی «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ». ئە‌مه‌ موژدە‌یه‌کی گە‌وره‌یه‌ بۆ‌ ئە‌و که‌سانه‌ که دە‌س و دە‌هه‌نده‌بیان هه‌یه‌ و له‌ ڕینگای خوادا مالی خویشان به‌خت دە‌کەن، به‌تایبه‌تی له‌ پینچ ئایه‌ت له‌ قورئانی پیرۆزدا به‌لێنی چاکه‌ و پاداشی خوێ داوه‌ به‌ مروّفه‌ به‌خشنده‌کان: یه‌که‌م «وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ» واته‌ ئە‌وه‌ی له‌ ڕینگه‌ی خوادا به‌ختی دە‌کەن بێ‌گومان خوا به‌ده‌له‌که‌ی ده‌دات‌وه‌ پێ‌یان. دووهم «مَنْ ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً» واته‌ کێ‌یه‌ ئە‌و که‌سه‌ی که به‌ قە‌رز مالی خوێ ده‌دا به‌ خوا به‌شێ‌وه‌ی قە‌رزێ‌کی پاک‌خواوین و جوانی دوور له‌ گومانی ناله‌بار و دوور له‌ پێ‌وه‌ندی ناشیرین هه‌تا خوا جه‌زای ئە‌و قە‌رزە‌ی بدات‌وه‌ به‌ چه‌ند قات و چه‌ند شێ‌وه‌ی زۆ‌ر. سێ‌یه‌م «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...» واته‌ ئە‌ی پێ‌غه‌مبەر سه‌ده‌قه‌ له‌ مالی ئە‌و موسلمانانه‌ وە‌ریگره‌ تا به‌و خێ‌ر و سه‌ده‌قه‌یه‌ نه‌فس و گیانیان له‌ چلک و پیسی تاوان و ئاره‌زووی نه‌فس پاک‌ بکه‌یت‌وه‌. ئە‌م سه‌ده‌قه‌یه‌ نه‌ک ته‌نیا پاکیان ده‌کات‌وه‌ به‌لکو هه‌رچه‌ند که‌میش بی‌ لای خوای گە‌وره‌ زۆ‌ر ده‌بی‌ و زیاده‌ ده‌کا، وە‌کو یه‌کی به‌رخێ‌ دابه‌ستی و گیا و خواردنی بی‌ بدا و ڕۆژ به‌ ڕۆژ به‌رخه‌که‌ قه‌له‌و ببی‌ و له‌شی گە‌وره‌ ببی‌ و ببیتته‌ به‌ران. بێ‌گومان ئایه‌تی (وَيُرِيهِمُ الصَّدَقَاتِ) که مانای ئە‌وه‌یه‌ خوا سه‌ده‌قه‌ گە‌وره‌ ده‌کا و زیادی ده‌کا به‌ناشکرا ده‌لاله‌ت له‌وه‌ ده‌کا که ئیستا به‌یانم کرد.

ده‌گێ‌رنه‌وه‌: چه‌زهرتی داوود (علی نبینا وعلیه‌ السلام) له‌کاتی دوعا و نزا و له‌ خوایارانه‌وه‌دا عە‌ززی جه‌نابی خوای گە‌وره‌ی کرد: خوایا ترازووی تاعه‌ت کێ‌شانم پێ‌شان ده‌، که‌ پێ‌شانی درا وا هاته‌ پێ‌ش چاوی ئە‌وه‌نده‌ گە‌وره‌ بوو هه‌موو خۆ‌ره‌ه‌لات و خۆ‌رنشینی تێ‌دا جی‌ ده‌بووه‌وه‌. ئە‌ویش عە‌ززی خوای کرد: خوایا! ئە‌م ترازوویه‌ به‌چی پێ‌ ده‌بی‌؟ کێ‌ ده‌توانی ئە‌وه‌نده‌ تاعه‌ت بکا ئە‌مانه‌ پێ‌ بکا؟ خوای گە‌وره‌ له‌ وه‌لامدا فه‌رمووی: هه‌ر که‌سێ‌ له‌به‌ر ڕه‌زای من پارووه‌ نان بدا به‌ گه‌دایه‌ک و بێ‌جگه‌ ڕه‌زای من داوای هێ‌چ نه‌کا، من ئە‌و پارووه‌ نانه‌ی بۆ‌ گە‌وره‌ ده‌که‌م تا تایی ئە‌و ته‌رازووه‌ پێ‌ ده‌کا.

چوارهم ئە‌مێ‌ن بوونه‌ له‌ ترس و سامی پاشه‌ڕۆژ. خوای گە‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: «وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا» واته‌: گرووه‌ی خاوه‌ن ئاین و پارێزگاره‌کان تێ‌پ تێ‌پ چین چین به‌ره‌و به‌هه‌شت په‌وانه‌ ده‌کړین.

له حه زره تی عه بدوللای کوری عه باسه وه ریوایهت کراوه، خویان لی بازی بی،
فهرموویه: له حه زره تم بیستووه که فهرموویه تی: (السخاء خلق الله الأعظم) واته
سه خاوهت و به خشندهیی گه وره ترین خوی خوی گه وره یه و له ناو نهو خوورپه وشت و
به هرا نه دا که داوئی به بهنده گانی خوی به گه وره بهش ده ناسری.

ریوایهت کراوه: «إن لله مائة وسبعة عشر خلقا من آتاه الله واحداً منها دخل الجنة»،
واته: هه رچهنه سیفته ته کانی خوی گه وره برانه وه بیان بو نییه به لام له ره وشته زور
خوشه ویسته کانی سه د و حه قده خو وه یه هه رکه سی یه کی لهو خوانه ی دهس بکه وی،
ده چیته به ههشت و هه تا هه تایه تیدا ده مینیته وه.

هه روه ها ریوایهت کراوه: «تخلقوا بالسخاء لأن السخاء خلق الله الأعظم» واته:
به ده هه نده بن: چونکه به ده هه نده یی گه وره ترین خوی خوی به.

له حه زره تی عانیسه ریوایهت کراوه (رخ) فهرموویه تی «الجنة دار الأسخياء» واته:
به ههشت مالی ده هه نده دارانه.

هه روه کو ریوایهت کراوه: «إن الله أستخلص هذا الدين لنفسه، ولا يصلح لدينكم إلا
السخاء وحسن الخلق ألا فزینوا بهما دینکم» واته: خوا نه م ناینی نیسلامه ی نیسه ت داوه
له خوی، نه وه یش به که لکی نه م ناینه بی، سه خاوهت و خوش خووییه، که واته
ناینه که تان بهم دوو شته جوانه برانیننه وه.

هه روه ها فهرموویه تی: «إن الدين عند الله الإسلام» واته: ناینی راست له لای خوا
ناینی نیسلامه، جا مادام ناینی راست لای خوا ناینی نیسلامه و سه خاوهتیش به شیکه
له ناین، پیویسته مروقی موسلمان سه خاوهت بکاته پیشه ی خوی. که وایی نایی
نیسلامه تی له گهل بریدی و به خیلیدا کو بیته وه، چونکه سیفته تی بریدی، که ده بیته وه هو ی
مه نی چاکه ی بریده که له موسلمانان، ده بیته هو ی مه نی خیری خوی گه وره له نه فی
نهو که سه، وه کو له هه دیسا ده فهرموی: «أرحموا ترحموا» واته ره م به خه لک بکه ن تا خوا
ره حمتان پی بکا. پیچه وانه ی فهرموده که نه وه یه «إن لم ترحموا لا ترحموا» واته: نه گه ر
ره م به خه لک نه که ن خوا ره حمتان پی نا کا. له تیکرای فهرموده که ی پیغه مبه روه
(د.خ) ده رده که وی که نیسلاحی دین به سه خاوهت و تیکچوونی به بریدییه. سویند ده خوم
مروقی خاوهن دل و ناگادار که ته ماشای نینسانی چرووکی پاره پیسی بی که لک بکا

نه‌وهنده چټكى مععنه‌وى نهو كابرا دټ به‌روويدا ده‌لټټ له شوټنټكى پيسايه و همموو نه‌ندامى له‌شى پيس بووه و پټويسته همموو له‌شى پاك بكاته‌وه.

رټوياءت كراوه «ما محق الاسلام محق الشح شىء» واته: هيچ دهردي وهك رټدي و به‌خيلى ئيسلامه‌تى بټي هيژ و لاواز ناكا.

هؤى نه‌مه‌ش نه‌ويه نايين ناسارى كه‌ره‌م و سه‌خواه‌تى خواى به‌خشنده و ميه‌ره‌بانه، دياره هر كه‌س قابيليه‌تى سيفه‌تى كه‌رامه‌تى نه‌بټ قابيليه‌تى نايينى نابټ. هه‌روه‌ها نهو حه‌ديسه پيروزه نه‌وه ده‌گه‌يټنټى كه‌ دروستكردي به‌هه‌شتى پايله‌دار له كه‌ره‌م و سه‌خواه‌تى خواويه و شايانى نهو كه‌سانه‌يه كه‌ له كه‌ره‌م و سه‌خواه‌تدا موناسه‌به‌يان له‌گه‌ل خوادا هه‌يه و، به‌و كه‌سانه ره‌وا نييه كه‌ چرووك و بټي كه‌رامه‌تن، هه‌روه‌كو له حه‌ديسى قودسي‌دا هاتووه: «وعزتي وجلالي لا يجاورني فيك بخيل» خواى گه‌وره نه‌م قسه‌ى له‌گه‌ل به‌هه‌شتايه، واته: به‌گه‌وره‌يى و تواناداريى خوم سوټندي بټي مروقى رټد و چرووك له‌ناو تودا نه‌ى به‌هه‌شت! دراوسټيه‌تى من ناكا.

ديسان حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموويه‌تى: «تصدقوا فان الصدقة فكاكم من النار» واته: خير و سه‌ده‌قه بكن، چونكه خير و سه‌ده‌قه، بيگومان، ده‌بټته هؤى رټگار بوونتان له ناگرى دوزه‌خ. له رټوياءتټكى تردا نه‌م جومله‌يه لى زياد كرده‌وه: «ولوا بشق تمره» واته: با نهو سه‌ده‌قه‌يه به‌له‌ته خورمايه‌كيش بټي.

دياره مه‌به‌ستى حه‌زه‌ت (د.خ) هاندانى نوممه‌تى ئيسلامه بو خيركردي و به‌خشيني مال به‌گه‌دا و داماوان به‌قه‌ده‌ر ئيمكان ته‌نانه‌ت به‌له‌ته خورمايه‌كيش بټي، چونكه نهو كه‌سه‌ى سه‌ده‌قه‌كردي بكاته پيشه‌ى خوى له‌و ماله‌دا سه‌رفى ده‌كا سه‌رفى كه‌م و زورى لا نييه؛ دياره سه‌ده‌قه‌يه به‌ئىخلاسه، كه‌ خيركردي نه‌كه له‌گه‌ل ئىخلاسا بټي، مالى كه‌م لاى خوا به زور حسټب ده‌كرئ.

رټوياءت كراوه له نه‌بووته‌ميمه‌وه (ر.خ) كه‌ حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموويه‌تى «لا تحقرن من المعروف شيئاً ولو إن تعطي صلة جبل أو شمع نعل، ولو أن تفرغ من دلوك في أناء المستسقي، ولو أن تنحي شيئاً من طريق الناس وفي رواية: أن تنحي الأذى من الطريق، ولو أن تلقى أخاك ووجهك إليه منطلق، ولو أن تؤنس الوحشان، وما سر أذنك أن تسمعه فاعمل به، وما ساء أذنك إن تسمعه فأجتنبه». واته: نه‌ى باوكى ته‌ميم هيچ خيراتى به

کهم دامه‌نی، با نهو خیره بریتیش بی له بستنی پت که بخریته سهر گوریسکی کورت و کاری پی مه‌سهر بی، یاخو قه‌تانی بی، نه‌م لاو لای نه‌علی به‌یکه‌وه به‌بستی، یا له ناوی دۆلچه‌کات میقداری بریژیته ناو کاسه‌ی که‌سی که داوای ناو ده‌کا، یا شتی یا درکی له ریگای خه‌لک دورور بخه‌یته‌وه، یا به پرویه‌کی گه‌ش و خو‌شه‌وه چاوت به برات بکه‌وی، یا مروقیکی خه‌فه‌تبار دلخوش بکه‌ی و هاویه‌شی خه‌می بی. هه‌ر واته‌بی که‌هز له بیستنی ده‌که‌ی نه‌وه به‌گونی خه‌لکدا بده. هه‌ر شتی که‌هز ناکه‌ی بیبسی مه‌یده به گونی خه‌لکید.

هه‌روه‌ها هه‌زه‌ت (د.خ) هاندانی له‌سهر خیرات گه‌یاندووته راده‌بی فرموویه‌تی : «أفعلوا المعروف إلی من هو أهله والی من لیس من أهله». واته: چاکه بکه چ له‌گه‌ل که‌سینکا شایانی بی و چ له‌گه‌ل که‌سینکا که شایانی نه‌بی؛ چونکه نه‌گه‌ر کابرا چاکه له‌گه‌ل کراوه‌که لایقی بی نه‌وا جینی خو‌یه‌تی، خو نه‌گه‌ر هه‌لنه‌گری و شایانی نه‌بی خاوه‌ن چاکه به‌نیازی نیسلاح و چاککردن نه‌و پیاوه‌تیبه‌ی له‌گه‌ل کردوو و چاکه‌که‌ی جینگای ره‌وای خو‌ی ده‌گری.

له نیمامی عه‌لییه‌وه (ر.خ) ریوایه‌ت کراوه که فرموویه‌تی: له پیغه‌مه‌رم بیستوو (د.خ) که هوی دواختنی سزای فیرعه‌ون نه‌وه بووه که زور سه‌خی بووه، مالی زوری به داماوان دده‌ا. ته‌نانه‌ت ریوایه‌ت کراوه که چوار هه‌زار میوانخانه‌ی هه‌بووه، به‌لام کاتی هه‌زه‌تی مووسا (د.خ) موعجیزه‌گه‌وره‌کانی نیشان دا، فیرعه‌ون جادوو‌که‌ره‌کانی کو‌کرده‌وه، له‌گه‌ل خه‌لکیکی زوردا، وه‌ک قورئان ده‌فرموی: «فَحَشَرَ فَنَادَى [٢٣] فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى» واته: خه‌لکی کو‌کرده‌وه و بانگی کردن وتی: من خوای به‌رز و بالای نیوهم. له‌پاش ماوه‌ییکی تریش وتی: «مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِي» نینجا خوای گه‌وره هه‌قی نه‌وه‌ل و ناخیری لی سهند، وه‌کو ده‌فرموی: «فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى».

ریوایه‌ت کراوه هه‌زه‌ت (د.خ) فرموویه‌تی: «رأس العقل بعد الإيمان التوود إلی الناس وأصطناع المعروف إلی کل بر وفاجر» واته: سهری هوشیاری و تیگه‌یشتن، پاش نیمان به خوای گه‌وره و پیغه‌مه‌ری خوا، نه‌وه‌یه که نینسان مه‌حه‌به‌ت و خو‌شه‌ویستی له‌گه‌ل مروفا هه‌بی، هه‌روه‌ها چاکه‌کردن به‌ده‌م و به‌ده‌ست، به‌گوفتار و به‌ره‌فتار له‌گه‌ل هه‌موو مروفا چاک و خراپ، هه‌رکام له‌مانه به‌گویره‌ی شان و حالی خو‌ی و به‌جو‌ری له سنووری یاسای نیسلاح ده‌رنه‌چی و نه‌رواته سهر ریگای پیچه‌وانه‌ی ناین.

وعنه، رضي الله عنه «أحب الأعمال ثلاثة: مواساة الأخ بالمال، وانصاف المؤمن نفسه، وذكر الله على كل حال». واته: خوښه ويستترين كردهوى نينسان سى شتن. يه كه م: بريتييه له يارمه تيبى برائى نايى به مال، به خوږايى وهكو سه دهقه و به خشين يا قهرزى بى ريبا. دووم: چوڻ عهدالته و راستكاريى دهوى له خه لك، وهما داواى نه و عهدالته و راستكارييه يش له خوږى بكا. ستيه م: نهويه به دم و به دل له هممو حالئكدا ناگاي له زيكرى خواى گوره بى. چ زيكرى واجيب و چ هى سونته.

وعن أنس، رضي الله عنه «أنه ينادي المنادي: أين فقراء أمة محمد؟ قوموا وتصفحوا صفوف أهل القيامة إلى من أطعمكم أكلة أو سقاكم شربة أو كساكم خلة فخذوا بيده وأدخلوا الجنة، فترى صاحب قد تعلق بصاحبه وهو يقول يارب هذا أشبعني ويقول الآخر يارب هذا أرواني، فلا يبقى من أمة محمد صغير ممن فعل ذلك ولا كبير ألا أدخلهم الجنة جميعا».

واته له پوږى قيامته جاركيښ جار دها و دهلى كوان هژاره كانى موسلمانانى نوممتهى محمده (د.خ)؟ با دهره كون و راسته وه بن برؤن بگه رين به ناو ريزى نه هلى قيامته تا، نه كه سانه بدوږنه وه كه له دنيا دا پاروه نانى يا قومه ناويكيان دهرخوارد داون يا پوښاكه شهيه كيان له بهر كردوون، دهستيان بگرن و بيانبهن بو به هه شته. جا له ويدا ته ماشا ده كهى هاوړي باوه شى به هاوړتي خويدا كردووه و دهلى خوايا نه م مروقه تيري كردووم له نان و نه م مروقه تيراوى كردووم.

پوختهى قسه له نوممتهى پيغه مبهرا (د.خ) نه بچووك و نه گوره ناميني، له وانه كه خيريان كردووه و خيره كه يان لى قبول كراوه، ئيللا دهرونه به هه شته له پاداشى كرده وه كانياندا.

براكان! قبول كړدنې نه م خيراته له كه ره مى خواى گوره يه، كه به ميه ره بانى خوږى نه و چاكه و پياو ته ييهى بو حسيب دهكا. به لام به پتي شرع پيوسته نينسان نه و چا كه يه و نه و خيره له بهر خوا بكدا نه ك بو ربا و پيش چاوختنى خه لك. ههروه ها نابى به و كرده وه له خوږى بايى بى و خوږى لى بگورئ و خوږى به پياوچاك بزاني. پيوسته له كاتيكدا نه و خيره دهكا، وه هيواي نه وهى هه يه كه خواى گوره لى قبول بكا، ترسى نه وه يشى هه بى كه لى قبول نه كا و رهدى بكاته وه، وه خوا ده فهرموى: «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ

مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ». واته: ٴهو كه سانهي كه مالى پاكي خويان له ريگهي خواي گوره دا به هه ژاران دهن و له هه مان كاتدا دل له رزه يانه نه باده خير كه يان لى قبول نه كرى و، دل نيدا له وه كه دوايي دمگه رينه وه بو حضورى خوا، ٴه وانه كه سانكن په له په له ده كهن و له خير اتدا پيش ده كهن و ده يانه وى زووتر ده سى خويان بوه شينن و يارمه تىي هه ژاران بدن.

له حه زره تى عايشه وه (د.خ) ريوايه ت كراوه فهرموويه تى: كه پرسياريان كرد له ماناي نايه تى «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ» حه زره ت (د.خ) فهرمووى ٴه وانه ٴهو جوړه كه سانهن كه رږډ به رږډوو دهن له مالى خويان خير ده كهن و ترسيشيان هه يه كه خوا ٴهو خير اته يان لى قبول نه كا.

هه روه ها ٴهو كو مه له يه كاتى ده چنه به هه شت كه له كاتى سه ره مهرگدا به ناخر شه رى نه من، واته: له كاتى گيانه لا دا نيمان يان لى نه سه نري ته وه (والعياذ بالله)، يا خو له پاش ٴهو چاكانه كه ده كهن ٴه ونده كرده وهى ناشه رعى نه كهن كه نيشانه كاني ٴهو خير ه پيش روانه له ناوبه رى.

پوخته تى قسه: هه ر كه س له سه ر سه خاوه ت و به خشينى مالى خوى له ريگهي خوادا به رده وام بى «ٴه گه ر هه نديكي شيانى لى قبول نه كرى، ٴوميد وايه هه نديكي تريانى لى قبول بكرى: چونكه دووره له حاله تى موسلمان له سه رفى مالى خويدا ني خلاسى بو خواي گوره نه بى، هه روه كو دووره له كه ره مى خواوه جه زاي چا كه ي عه بدى خوى ناداته وه له گه ل ٴه وه شدا كه به لى نى به پاداشى چا كه داوه.

له عه بدو لى كورپى حه زره تى عومه روه ده گيرنه وه، خويان لى رازى بى، كه فهرموويه تى: سه ربه ٴهو موسلمانانه به نده به پاره ده كرن و نازادى ده كهن كه چى به هيزى پياوه تى و چا كه كردن مروقى نازاد ناكرن: چونكه مه شهووره (الانسان عبد الاحسان) واته نينسان به نده ي چا كه و پياوه تيه و، له گه ل هه ر كه سيكيا پياوه تى بكه ي، ده يكه ي به به نده ي خو ت.

له ٴه بوو هوره يره وه ده گيرنه وه (ر.خ) كه حه زره ت فهرموويه تى «السخي قريب من الله وقريب من الجنة وقريب من الناس وبعيد من النار، والبخيل بعيد من الله وبعيد من الناس وبعيد من الجنة وقريب من النار. والجاهل السخي أحب إلى الله من العباد

البخيل». واتە: مروّقى بە دەس و دەهەندە لە خواوە نزيكە، لە بەهەشتەو نزيكە، لە خەلكەو نزيكە و، دوورە لە ناگرى دۆزەخ. بەلام ئينسانى پڙد و دەس نووقاوى بى دەهەندە لە خواوە دوورە، لە بەهەشتەو دوورە، لە خەلكەو دوورە و، لە ناگرى دۆزەخەو نزيكە.

دەگيرنەو يەكئى لە رەبەرەكان لە ئيبلىسى پرسى: خوشەويستترين كەس لای تۆ كئيه؟ لە وەلامدا وتى: مروّقى عابيدە كە پڙد و بەخيل بى، ئەمجارە لئى پرسى: ئەى كام كەس لات ناخوشەويستترە؟ وتى فاسقى كە بە دەس و دەهەندە بى. پرسى لەبەر چى؟ وتى: چونكە هيوادارنيم كە خوا عابيدى بەخيل عەفوو بكا، بەلام هيوام زۆرە كە فاسقى بە دەس و دەهەندە عەفوو بكا، كەوابى يەكەم هاورنى منە و دووم لە منەو دوورە.

عەبدوللای مەزەنى دەگيرنەو كە خواى گەورە وەحىي كردهو بولای هەندئى لە بەندە خوشەويستەكانى لە رەبەرەكان فەرموويەتى: بە عيزەت و جەلالى خۆم هيج شتئىكم دروست نەكردووە لام خوشەويستتر بى لە ئىحسان و چاكە و پياوەتى و، هەر كەسئىك چاوپئى كەوت كە چاكە و پياوەتيم لا جوان كردهبى و چاكە و پياوەتى لەگەل خەلكدا بكا و حەزبان لى بكا، ئەو بەزانە كە من خوشم دەوى و هەميشە بەچاوى كەرەم و ميبەرەبانى تەماشای دەكەم. هەر وەها هەر كەسئىك دى كە پياوەتى و چاكەم لەبەر چاوپيا ناسيرين كردهبى و حەزبان لى نەكا و بەخراپى بۆيان بروانى و رقى لئيان بى، ئەو بەزانە كە من خوشم ناوى و بە چاوى خوشەويستتيره بوى ناروانم.

لە جابيرهو دەگيرنەو (ر.خ) كە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: «ألا أخبركم بمن تحرم عليه النار غداً: كل حين لين قريب سهل». واتە: ئايا ناتانەوى پئتان بلئيم كئى لە قيامەتدا ناگرى دۆزەخى لى حەرەمە؟ ئەو كەسئىكە كە ئاسانكار و نەرم وتار و ئازام بى لەگەل ئادەمیزادا، واتە واتەى نابار و كردهوى ناسيرين نەبى.

لە عومەرى كورپى خەتتابەو دەگيرنەو (ر.خ) كە خواى گەورە جيبەرئىلى نارد بولای حەزرتى نيبراهيم (ر.خ) كە پئى بلئى خواى گەورە دەفەرموى من لەبەرئەو كردهوومە بە خەليل و دوستى تايبەتتى خۆم چونكە لە دلئى ناگادارم و دەزانم دلئى لە دلئى هەموو موسلمانەكان سەخيترە.

دەگيرنەو حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: «أقبلوا من السخي زلتة فإن الله أخذ بيده كلما عثر»، واتە: لە هەلئى ئينسانى بە دەس و دەهەندە ببورن و چاوپوشى لى بكن چونكە

هەر کاتی هه‌لبخلیسکی و له‌وانه‌بی بکه‌وی خوی گه‌وره دهستی ده‌گړی ، ده‌بیاریزی و نایه‌لی بکه‌وی.

له‌ ئه‌بوو هوره‌یره‌وه ده‌گړنه‌وه (ر.خ) سه‌خاوه‌ت دارنکه له‌ به‌هه‌شتدا هەر کس سه‌خی بی، لقی له‌و داره‌ی ده‌که‌ویته ده‌ست به‌ری نادا تا ده‌گاته به‌هه‌شت. به‌خیلی و پرژدیش دارنکه له‌ دۆزه‌خدا هه‌رکس پرژد بی لقی له‌و داره‌ی ده‌که‌ویته ده‌ست به‌ری نادا تا ده‌گاته دۆزه‌خ.

هه‌روه‌ها ریوایه‌ت کراوه له‌ ئه‌بوو هوره‌یره‌وه که‌ حه‌زه‌ت (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: «ألا أن کل جواد فی الجنة حتم من الله وأنا به کفیل». واته: به‌راستی هه‌موو خاوه‌ن سه‌خاوه‌تی وا له‌ به‌هه‌شتدا، ئه‌مه له‌ لایه‌ن خواوه‌ واجیب کراوه و من که‌فیل له‌ سه‌ری. جا که‌ حه‌زه‌ت (د.خ) که‌فیل بی بیگومان ئه‌و که‌سه ده‌رواته به‌هه‌شت.

له‌ حه‌زه‌تی عه‌لییه‌وه ده‌گړنه‌وه (کرم الله وجهه) که‌ خوی گه‌وره سه‌یفه‌تی چاکه‌کردنی دروست کردوه و چه‌ند ئه‌ده‌میزادیکی بو دروست کردوه و خو‌شه‌ویستی کردوه لایان و، سه‌یفه‌تی پیاوه‌تی وه‌کو ئاوی په‌وان ئاسان کردوه بو‌یان و چۆن بو هه‌ر زه‌ویه‌کی نه‌وی په‌وانه‌ بکړی ده‌روا به‌و جوړه‌ ئه‌م که‌سانه‌ پیاوه‌تی ئاسانه‌ بو‌یان و، هه‌روه‌ک و لاتی وشک و برنگ به‌ ئاو ده‌ژبیته‌وه، به‌و چه‌شنه‌ ئینسانی داماو و بیده‌سه‌لات و بی ده‌رامه‌د به‌ پیاوه‌تی ئه‌م ئینسانه‌ به‌ده‌سوده‌ه‌ندانه‌ ده‌بووژینه‌وه.

ئاگادارین! ئه‌هلی چاکه‌ و پیاوه‌تی هه‌روه‌ک له‌ دنیا‌دا دیارن له‌ قیامه‌تیشا وه‌ها دیار و سه‌ره‌رز و به‌ شان و شکۆن.

هه‌روه‌ها پیاوه‌تی له‌به‌رچاوی هه‌ندی که‌س ناشیرین کراوه و ئه‌وانه‌ بوونه‌ته‌ دوزمنی و نایانه‌وی بیکه‌ن و مه‌منوع کراوه‌ لییان، وه‌ک چۆن باران له‌ سه‌اله‌ قاتییا له‌ هه‌ندی زه‌وی مه‌نعه‌ ده‌کړی. دیاره‌ مه‌به‌س ئه‌ویه‌ ئه‌و مرۆقه‌ بی که‌لکانه‌ به‌فه‌ته‌رات بچن، وه‌ک چۆن زه‌وی بی ئاو و باران بی به‌ر و بی خیر ده‌بی. دیاره‌ ئه‌گه‌ر خوی گه‌وره‌ چاوپۆشی له‌و که‌سانه‌ نه‌کا و لاته‌که‌یان به‌جاری له‌به‌ر شوومی و نه‌گه‌تی و دله‌ره‌شی ئه‌و پرژدانه‌ له‌ناوده‌چی. له‌ راستیدا گه‌لی به‌لاو موسیبه‌تی پوی زه‌وی و بی بارانی و ده‌ردی کشتوکال و به‌پیت و به‌ره‌که‌تی به‌ش و باره‌ی باغات و حیوانات له‌بی به‌زه‌یه‌تی خه‌لکه‌وه‌ په‌یدا ده‌بی، به‌ تاییه‌تی له‌ زه‌کات نه‌دان و یارمه‌تی نه‌دانی په‌کتریه‌وه، به‌لام خوی گه‌وره‌ هه‌میشه‌ چاوپۆشی ده‌کا وه‌ک له‌ قورئانی پیروژدا ده‌فه‌رموی «وَلَوْ يَأْخِذُ

اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ» بهائی نئیستہ گہلی نہخوشی و بہلای مسیبت
له هندی شوندا و له هندی کسدا دهبینری، پهنا به خوا لهم جوړه کارساتانه.

لهو فرموده پیغمبرهوه (د.خ) که فرموده تی خه لکی بهدهس و دههنده له رۆزی
قیامتدا نهلی چاکه، دهردهکوی نهوانه که بهدهس و دههنده نین و بی بهزی و
نامیهره بانن له رۆی قیامتدا به نهلی چاکه حسیب ناکرین و له پاشه رۆژدا بی قدر و
بی قیامت و بی پایه و مایه.

ریوایت کراوه: «أكثرُوا من الأخوان فأن لكل مؤمن شفاعة يوم القيامة» واته برادهری
زور بگرن له موسلمانان، چونکه هه موو موسلمانن له رۆزی قیامتدا تکا و پجای هیه
بو تاوانباران. کهواته نه و قسه که له ناو هه په مای خه لقا مه شهووره و ده لنین «دنیا بو
دنیا به نه گهر نا له قیامتدا کس تکا بو کس ناکا»، درویه و قسه یه کی ناجوړه و له گهل
حه دیسی پیغمبره ناگونجی.

له عبدو لالی کوری عباسه وه دمگیرنه وه (ر.خ) «إن للمساكين دولة عند الله، فإذا كان
يوم القيامة قيل لهم أنظروا من أطعمكم في الله لقمة أو كساکم ثوبا أو سقاكم شربة
فأدخلوه الجنة».

واته: له رۆزی قیامتدا هه ژاران موسلمان له پاداشتی نیمان و خوگری و پاسبانی
دنیا یان شان و پایه یه کی تاییه تیان هیه و بانگیان لی دهری و پیمان دهوتری: پروانن
به ناو خه لقا بزانتن کی ده ناسنه وه له وانیه له دنیا دا پارووه نانیکیان پی داوون یا پارچه
جلیکیان له بهر کردوون یا قومه ناو نیکیان داوونته، په لیان بگرن و بیانبه نه به هشت.

برادهرینه! له فرموده و فرموده پیشووه به پرونی بومان دهردهکوی که
بهختیاری و سه به رزی بو نه وانیه که له دنیا دا خزمته خه لکیان کردووه و یارمه تی
هه ژاران و دامو انیان داوه، نه مانه له رۆزی قیامتدا هه ژاره موسلمانان که به نمری
خوای گه وره دهستیان دگرن و به قدر و عیزت و حورمه ته وه ده یانبه نه به هشتی
نه به دی.

خوای گه وره له قورئاندا ده فرمودی: «وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ». واته:
نه و که سانه ی له پهستی و رژی نه فسی خوای پاریزراون، نه وان له رۆزی قیامتدا
رژگار بوون و به مرام گه یشتوون.

دیاره له مهفهوومی موخالهفهی ئەم نایهتهوه دهردهکهوی ئهوانهیی که بژد و دەس نووقاو و پهستن له سزای پوژی قیامهت پرزگار نابن.

له ئەبولدەردانهوه دهگێرنهوه (ر.خ) که حەزرت (د.خ) فەرموویهتی: «ألا أخبرکم بأهل النار؟ کل جعظري مستکبر جماع منوع» واته: دهتانهوی پیتان بلیم له پوژی قیامهتدا کئی ئەهلی ئاگری دۆزهخه؟ ئەوانهیی که خاوهن فیز و دهمارن و بی بهزهیی و نامیهرهبانن و مائی زور کۆدهکهنهوه و بهشی داماوانی لی نادهن.

له معاذی کوری جبهلهوه دهگێرنهوه (ر.خ) که حەزرت (د.خ) فەرموویهتی «ألا أنبئکم بشر الناس؟ من أکل وحده ومنع رنده وضرب عبده. ألا أنبئکم بشر من ذلک؟ من یبغض الناس ویبغضونه» واته: پیتان نهلیم که خراپترین کەس کییه؟ ئەوهیه که خوا پاروویه نانی دایه بهتەنیا بیخوا و خیر و خوشیی خۆی له خەلک مەنع بکا و نازاری بهندهی ژێردهستی بدا. ناتانهوی لهمەیش خراپترتان پی بلیم؟ ئەو کەسەیه له بهر بهدخوویی رقی له خەلک بی و ئەوانیش رقیان لهو بی.

له راستیدا مروقی به دەس و دههنده خەلکی خوش دەوی و خەلکیش ئەویان خوش دەوی، وهك مشهوره «الحب من الجانبین والبغض هکذا» واته: خوشهویستی له دوو لاره دهبی و رقیش ههروهها. واته: ههركەس به رهوشت باشی خەلکی خوش بوی خەلکیش له بهر نهو رهوشت باشییه ئەویان خوش دەوی.

له عەبدوللای کوری عومرهوه دهگێرنهوه (ر.خ) که پیغه مبهه (د.خ) فەرموویهتی: «إن الصدقة لا تزيد المال إلا کثرة» واته: خیراتکردن و سهدهقهکردن ههه ماله که زور دهکا؛ چونکه بههوی ئەو خیره خوای گهوره ئەو خاوهن مالهیی خوش دەوی و نیعمهتهکهیی بۆ زور دهکا. ههروهها بههوی خیرکردنهوه خەلکی دوعای زوری بۆ دهکن و خوای گهوره دوعاکهیان قبول دهکا و ئەو خیرۆمهنده دهوله مهندهکا و بهرهکەت دهخاته مالهکهیی.

ئەبوو هورهیره (ر.خ) دهگێرنهوه که حەزرت (د.خ) فەرموویهتی: «أن ملکاً بباب من أبواب الجنة یقول کل یوم: من یقرض الیوم یجز به غداً. و ملکاً بجان آخر یقول: اللهم أعط منفقاً خلفاً وأعط ممسکاً تلفاً» واته: له یهکی له دهراگاکانی بههشتدا مهلائیکهیهک ههموو پوژی بانگهواز دهکا و دهلی: ههه کەس ئیمرو قهرز به خوای گهوره بدا سهینیی خوا جهزای دهواتهوه، له دهراگایهکی تریشهوه مهلائیکهیهکی تر له خوا دهپارێتهوه دهلی: خویا نهوهی له رینگهیی تۆدا مائی خۆی به داماوان دهبهخشی، بۆی پر بکهروهه و پاداشی

بده‌روه و، نه‌ویش به‌شی که‌س نادا مائی بفه‌وتینه. دیاره‌دوعای مه‌لانیکه‌گیرایه و خوای گه‌وره زوو قیوولی ده‌کا.

نه‌گه‌ر یه‌کیکتان دی که‌ خزمه‌تی خه‌لکی ده‌کرد و مائی ده‌فوتا و زیانی لی‌ ده‌کوت، نه‌ره یا تاقیکردنه‌ویه‌که‌ لای خواوه‌ بۆی یاخۆ له‌ نییه‌تی نه‌و خیر و چاکه‌دا که‌ کردویه غه‌ش بووه‌ نه‌گه‌رنا خوای گه‌وره‌ به‌لینی خۆی به‌جی ده‌هینی.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر یه‌کیکتان دی که‌ رژد و به‌خیله و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن پایه و ده‌سه‌لاته، نه‌وه‌ بزانه‌ن نیستیدراجه، واته: خوای گه‌وره‌ به‌و نیازه‌ نه‌و مال و سامانه‌ی پی‌ داوه‌ که‌ زوو به‌زوو لی‌ بسینیتته‌وه یا به‌رزی ده‌کاته‌وه هه‌تا له‌پر بیدا به‌عه‌رزدا یا نه‌و که‌سه‌ له‌و مال و سامان و پایه‌یه‌ ناحه‌سیتته‌وه به‌ ده‌لیلی هه‌دیسکی پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) که‌ فه‌رموویه‌تی: «واذا كان همه الدنيا أفضى الله، سبحانه، عليه نعمة وجعل الفقر بين عينيه». واته: نه‌گه‌ر یه‌کی هی‌مه‌مت و مه‌به‌ستی هه‌ر بۆ دنیا بی‌ و نه‌وه خوای گه‌وره‌ نیعه‌متی زۆر ده‌کا، به‌لام فه‌قیری ده‌خاته‌ پیش چاوی به‌جوژی له‌و مال و سامانه‌ی له‌زه‌ت نه‌بینی و نیستیراحه‌تی لی‌ نه‌کا.

شیخ‌ نیبنو هه‌جه‌ر ده‌فه‌رمووی: ده‌وله‌مه‌ندی نی‌نسانی ده‌ست نووقاو و پاره‌ پی‌س، نی‌شانه‌ی نه‌گه‌تیه‌تی و هۆی غه‌زه‌ب لی‌گرتنی خوایه‌ بۆ نه‌و که‌سه، نه‌گه‌ر نا به‌و سامانه‌ کاریکی خیری ده‌کرد!

له‌ جابیره‌وه‌ ده‌گێرنه‌وه‌ (ر.خ) که‌ وتویه: هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «كل نفقه أنفقها المسلم فعلى الله خلفها والله ضامن إلا نفقة في بنیان أو معصية». واته: هه‌ر مه‌سه‌ره‌فی‌ موسلمان بی‌کا، خوای گه‌وره‌ بریاری داوه‌ تو‌له‌ی باشی بداته‌وه و شوینی بۆ پر بکاته‌وه، مه‌گه‌ر مه‌سه‌ره‌فی‌ که‌ له‌ دروستکردنی خانووی زیاد له‌ پی‌ویستدا کرابی‌ یا له‌ گونا‌ه و نافه‌رمانیی خوادا کرابی‌.

جا نه‌گه‌ر یه‌کی مه‌سه‌ره‌فیکی کرد و له‌ ریگای خوادا و به‌شوین نه‌و چاکه‌دا پاداشی چاکی نه‌دی با په‌له‌ نه‌کا: بی‌گومان پاداشه‌که‌ی پی‌ ده‌گا. به‌لام یه‌کی بۆ ریا و فه‌خر مائی خۆی سه‌ره‌ف کرد، نه‌وه‌ مه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ لی‌ خۆش بی‌، نه‌گه‌ر نا یا له‌ دنیا‌دا یا له‌ قیامه‌تدا تووشی زیان ده‌بی‌.

«وعن أبي نر، رضي الله عنه، أن المكثرين هم المقلون يوم القيامة، إلا من أعطاه الله

خيراً فنفتح فيه يمينه وشماله وبين يديه ووراءه وعمل فيه خيراً»

واته: ئەو کەسانەى کە هەر مالى دنيا زۆر دەکەن و هەميشه هەول دەدەن کۆى بکەنەوه و لە ڕنگەى خوادا بەختى ناکەن ئەوانه له ڕۆژى قيامهتدا نەدارن و پاداشيان کەمه، مەگەر ئەوانه کە خواى گەرە دەرووى خىريان لى دەکاتەوه ئەوانيش چاکى مەردايهتى لى دەکەن بەلادا و لى دەبەخشەوه و لە ڕنگەى خوادا بەراست و چەپدا و لە هەموو لايەکەوه دەستگرووى هەژاران و داماوان دەکەن، يا کارىکى چاکى نەبراوهى پى دروست دەکەن.

«عن واثلة، رضى الله تعالى عنه، أول من يلحقني من أهل بيتي أنت يا فاطمة، وأول من أشفع له من أمتي أهل المدينة وأهل مكة وأهل الطائف، وأول من يلحقني من أزواجي زينب وهي أطولكن يداً».

واته: له کۆمەلى خانەدانى من يەكەم كەس بمگاتى له ڕۆژى قيامهتدا تۆى ئەى فاتيمه! يەكەم كۆمەل كە تەكايان بۆ بكم ئەهلى مەككە و مەدينە و تائيفه. له ژنهكانيشم يەكەم كەس بمگاتى له ڕۆژى قيامهتدا زەينهەبە؛ ئەو له هەمووتان بەدەس و دەهەندەتره. دياره كە له باسى حەزرتى زينهەبى حەرميدا فەرموى «وهى أطولكن يداً» واته: لەبەر ئەوهى لەپيش هەموو حەرمەكانى ترمدا پيم دەگات؛ چونكە بەخششى زۆره بۆ خەلكى، نەك لەبەر زياته گەرەبى بەسەر حەرمەكانى تريدا، چونكە بە ئيتىفاقى هەموو حەزرتى خەديجه (ر.خ) له هەموو ژنانى جيهان گەرەتره له حەزرتى مەريەمى كچى عيمرانى داىكى حەزرتى عيسا نەبى (د.خ) كە خيلافى هەيه لهویدا. پاش حەزرتى خەديجه گەرەترين ئافرهتى جيهان عائيشەى حەرمى حەزرتە، خوا له خوى و سيدىقى باوكى رازى بى. پوختهى قسه حەزرتى زينهەب (ر.خ) لەبەر سەخاوت و بەدەهەنەيبه كەيهتى كە له ڕۆژى قيامهتدا لەپيش هەموو كەسيكدا بە خزمەتى حەزرت (د.خ) دەگا و لە ترس و بيمى ئەو ڕۆژه ڕزگار دەبى.

هەر وهه له سەر ئەم قياسه دەر دەكەوى هەر كەس له مۆسلمانان له دنيايدا بەخششى زۆر بووى و خاوهن نان و ئاو و بەرچاو فراوان و بەدەسوده هەنه بووى له ڕۆژى قيامهتدا لەپيش خەلكى تردا بە خزمەتى حەزرت دەگا (د.خ).

خزمەتكردى مۆسلمانان زۆر بەسووده بۆ ڕزگار بوون له نازارى ڕۆژى قيامهت. دياره

نازاري قيامت نهونده گران و بهئركه تهنانت پيغهمبهران (د.خ) لهو پوژه پر ترسهدا «نفسى نفسى» يانه؛ جا له جيگايهك نهوان بهو پايه بهرزوه حاليان وههابى، دهبنى باقى خهلكى تر حاليان چوَن بى؟! نهو پوژه پوژيكه خواى گهوره لهبارهيوه فرمويهتي «كَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا». واته: پوژى قيامت پوژيكه لهوانهيه مندال و بيگوناهان له ترسى ياخو له دريژى نهو پوژه پير ببن. جا بزائن مادام خزمهتكردن به موسلمانان نهونده بهسووبى، پيوسته نينسان له خزمهتكردن دهسبردار نهبى.

زانا گهورهكاني نايى نيسلام فرمويانه: گهورهترين هوى بزگارى نينسان له سزاي قيامت چوار شته، يهكهم خو له گوناھ پاراستن. دوهم چاركردنى ناساغى دهرورن، واته دورى له كينه و هسووبى و خو بهباش زانين و بهدگوماني به خهلك و وينه نهمانه. سيبهم رازيكردنى دلى موبارهكى حهزرت (د.خ) بههو سلهوات بو ليدانى. چوارهم خزمهتكردن نينسان، لهسر نهو رپوشوينه نيسلام داي ناوه، بههرجورى كه له توانادا بى؛ بو نمونه: كهسى له كاريكدا ناسارهزا بى و تو شارهزاي بكه. يا دوو كهس دوو كومهل لهيهك عاجز بن و توتى بكوشى و ههول بدهى ناشتيان بكهيهتوه. يهكى نزيك بى، گيرودهى زيانى بى و تو بزگارى بكه. يهكى بيدهست بى و تو دستگروى بكه و يارمهتبي بدهى. به تاييهتي مال بهختكردن له ريگه خوادا دهبيته گهورهترين هوى بزگارى نينسان.

له حهديسايه كه هوى گهورهتر لهم چوار شته نييه بو بزگارى، مهگهر دهوامكردن لهسر نكري (لا اله الا الله) به زمان و بهدل.

له عهبدوللاى كورپى عومرهوه دمگيرنهوه، خوايان لى رازى بى، «إِنَّ الْعَبْدَ أَخَذَ مِنَ اللَّهِ أَدْبًا حَسَنًا إِذَا وَسِعَ عَلَيْهِ وَسْعٌ» واته: نهو بهندهى كه خواى گهوره دهرورى لى كردهوه و نيعمهتي بهسهردا پزانده گهر بهخشنده و بهدهس و دههنده بوو، نهوه له خواى خويهوه فيزى رهوشتيكى جوان بووه؛ خوا دهرورى لهو كردوتهوه و نهويش دهرورى له خهلك. بيگومان لهم حهديسهوه تى دهگهين ههر كهس دهستى بپروا و خوا دهركاي پوژى لى بكاتوه، پيوسته بهقهدهر نهو دهسهلاته ميواندارى بكا و دهستگروى ههژاران و داماوان بكا و پيوهنديى خوئيشايهتي و خزمهتبهجى بينى. ههروهها بو مال و مندالى خوئيشى باش بى و ههرگيز ماوهى نهوه نهدا كه زيانيان لى تهنگ و تال بكات.

يا نهگەر ليقه و ماونكى بىنى، به تايبهتى له ئەولادى پيغەمبەر (د.خ) يا عولهماى تايان يا خانەدانىكى ليكه و توتو يا مروفيكى باشى دىندار ئەوه زور بەجىيە خزمەتايان بكا. له هەدىسى پيروزايە: تەعامى خوتان بەدن به ئەهلى تەقوا و خواپەرست، واتە خزمەتى ئەمانە خىرى زورتەرە.

له حەزرەتى عەليیەو دەگيرنەو (كرم الله وجهه) كه پيغەمبەر (د.خ) فەرموويەتى: «من صنع إلى أهل بيتي يداً كافأته يوم القيامة».

واتە: كەسى له گەل يەكئ له ئەهل و بەيتى مندا چاكەيى بكا پاداشى دەدەمەو و منيش له پوزى قيامەتدا چاكەي له گەل دەكەم. ديارە لەم چاكە و پاداشدا تەماشاي پاىەى ئەو كەسە دەكرئ كه لەسەر بناغەي علاقەيەتى به حەزرەتەو (د.خ). بيگومان عالميش بي و له خواترسيش بي، ئەوه بەشيوەي بەرزتر شايانى خزمەتكردن و ريزليگرتنە، چونكە چەند هۆيەكى ريز و قەدرگرتن و خزمەتكرنى تيا كۆبوونەتەو.

رپوايەت كراوہ كه حەزرەت (د.خ) فەرموويەتى: «أكثرنا من الأخوان فأن لكل مؤمن شفاعة يوم القيامة» واتە: بەهۆي چاكەوہ برا و برادەرى زور بو خوتان پەيدا بكن، چونكە هەموو موسلمانىكى بەراستى موسلمان پاىەيەكى تكاكرنى هەيە له پوزى قيامەتدا.

هەر كەس دەيوئ بەرديزي ئەم باسە بزائى با بروا سەيرى كتيبي (توثيق العري) ي تەئليفي (قاضي القضاة) ي بارزى بەسرى و تەئليفيه كانى (أبن الجوزى) يا سەواعيقى ئيبنو حەجەر بكا تا ئەم باسە بەتەواوى وەرېگرئ و بەرچاوى بەجوانى پروناك بيتەوہ.

له حەزرەتى ئەنەسەو دەگيرنەو (ر.خ) كه پيغەمبەر (د.خ) فەرموويەتى: «إن مفاتيح الرزق منوطه إلى العرش فينزل الله تعالى للناس، رزاقهم على قدر نفقاتهم فمن كثر كثر له ومن قلل قلل له».

واتە: كليلى رزق و روزى جيهان به عەرشد هەلواسراوہ و، خواي گەورە رزق و روزى هەموو ئينسان بەگويرەي خەرچ و سەرفيان، دەنيرتتە خواروہ. جا هەر كەسى دەستى بكاتەوہ بو خيرات له گەل موستەحەق و ميواندا و، له گەل پەككەوتە و داماوанда، يا بو مزگەوت و مەدرەسە و شوئنى قازانجى نايئى موسلمانان، يا بو خيزان و مال و مندالى خوى ئەوه خواي گەورە دەرگاى رزق و روزى بەفراوانى بو دەكاتەوہ. هەر كەسيكيش دەست بكا به كەمكرنەوہي بەشى بەشداران و ژن و مندالان، ئەوه خواي گەورە بەشە رزق

و پوزییه‌که‌ی کم ده‌کاتوه، واته یا مائی پی نادا، یا نه‌گهر پئی بدا، نایکا به نسبی و بی سوود و به‌ریاد ده‌بی، په‌نا به خوای گه‌وره.

«وعن بدیل، رضي الله عنه، لأن أطمع أخاً في الله مسلماً لقمة أحب إلي من أن أتصدق على مسكين بدرهم. ولأن اعطي أخاً في الله مسلماً درهماً أحب إلي من أن أتصدق على مسكين بعشرة دراهم، ولأن أعطيه عشرة أحب إلي من أعتق رقبة».

واته: له به‌دیلوه ده‌گیزنه‌وه (رخ) پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: نه‌گهر پاروویی نان بدهم به برابه‌کی ناینی خاوه‌ن ته‌قوام، لام باشتره له‌وه که دره‌می بدهمه گه‌دایه‌کی عاده‌تی که نه‌هلی ته‌قوا نه‌بی، و نه‌گهر دره‌می به برابه‌کی ناینیم بدهم، لام باشتره له‌وه که ده دره‌م بدهمه گه‌دایه‌کی عاده‌تی که نه‌هلی ته‌قوا نه‌بی، و نه‌گهر ده دره‌م به برابه‌کی ناینی له‌خوا ترس بدهم لام باشتره له‌وه که به‌نده‌یی نازاد بکه‌م.

به‌کورتی خیز هر خیره، به‌لام هه‌تا خیز به‌که‌سینک بی که شه‌خسییه‌تیکی ناینی و سوودیکی کومه‌لایه‌تی و ناینی هه‌بی باشتره و به‌جیتره له‌خیز به‌که‌سی که وه‌ها نه‌بی، به‌تایبه‌تی نه‌گهر نه‌وه‌که‌سانه به‌کاربن بو چاککردنی نه‌خلاق و خوورپه‌وشتی گشتی. (اللهم أجعلنا من المحبين في الله لأهل دين الله ولآل بيت رسول الله، صلى الله عليه وسلم، آمين).

نه‌ی برادهرانی ناینی! نه‌وه‌وله‌مه‌ندانه که بی‌تاعه‌ت و بی‌عیباده‌تن و به‌هوی خزمه‌تکردنی موسلمان‌ی پایه‌داروه‌ه خوای گه‌وره نیرشادیان ده‌کا بو به‌ختیاری. خوای گه‌وره حیکمه‌تیکی دامه‌زراوی هه‌یه له‌وه‌دا که بزق و پوزی هه‌ندی که‌س زور ده‌کا وه‌ی هه‌ندی که‌س که‌م، نه‌که له‌به‌رئه‌وه که زویره له‌هه‌زار و هه‌زی لی‌ناکا یا ده‌وله‌مه‌ندی خوش ده‌وی. سیری قه‌زا و قه‌ده‌ر له‌لای عیلمی خواجه. که‌وابی هه‌ق نییه‌ نینسانی هه‌زار و بی‌ده‌رامه‌د ناشوکر بی، هه‌روه‌ها حه‌قیقش نییه‌ ده‌وله‌مه‌ند یاخی بی‌ی و له‌خوی بگورئ و سوپاس گوزهرایی خوای گه‌وره نه‌کا، به‌لکو پیویسته به‌هوی نه‌وه‌ نیعمه‌ته‌وه که خوای گه‌وره پئی داوه‌که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی جیبه‌جی بکا و نه‌وه‌نده چاکه له‌گه‌ل دام‌اواندا بکا که خوا نه‌ویش بباته‌ پیزی پیاوه باشه دلپاکه کردار چاکه‌کانه‌وه؛ چونکه که‌م کار هه‌یه به‌قه‌ده‌ر سه‌رفکردنی مال له‌ریگای خوادا ببیته‌هوی میهره‌بان‌یی خوا له‌گه‌ل مرو‌فدا. هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌یه مرو‌قی خیزومه‌ند زور دوژمنی شه‌یتانه و، شه‌یتان کام زورپییه‌تی که زور به‌هیز بی، ده‌یکاته‌گیانی مرو‌قی خاوه‌ن سه‌خواه‌ت تا ته‌فه‌ری بدا و له‌خشته‌ی به‌ری و

مه‌نعى خيڙى لى بكا. له‌ه‌زرتى عه‌بدوللاى كورپى عه‌بباسه‌وه‌ ده‌گيڙنه‌وه‌، خوايان لى رازى بى، كه‌ه‌زرتى پيغه‌مبه‌ر فه‌رمويه‌تى: «أَنْ أْبْلِيسَ يَبْعَثُ أَشَدَّ أَصْحَابِهِ وَأَقْوَامَ إِلَىٰ مَنْ يَصْنَعُ الْمَعْرُوفَ فِي مَالِهِ». واته: شه‌يتان به‌ه‌يڙترين و توندترين هاوپښى خوځى ده‌نځيڙته‌ سه‌ر نه‌و كه‌سانه‌ى ماليان له‌ ريگاي خوادا به‌خت ده‌كهن.

نهم هه‌ول و تيځوشانى شه‌يتانه، له‌به‌رئوه‌يه‌ نه‌و كه‌سانه‌ كه‌ مالى خوځيان له‌ ريگه‌ى خوادا به‌خت ده‌كهن، زور خيڙيان ده‌گا و نه‌ويش به‌هه‌موو جوځي هه‌ول ده‌دا ريگاي نه‌و چاكيان لى بگري و له‌و پاداشه‌ زوره‌ بى به‌شيان بكا.

ده‌گيڙنه‌وه‌ كه‌ه‌زرت (د.خ) فه‌رمويه‌تى: «أَنْ أْبْلِيسَ طَلَعَ رِصَادًا». واته: شه‌يتان زور ناگاداره و زور موراقه‌به‌ى بنياده‌م ده‌كا و ده‌يه‌وي دس بنځته‌ ريگاي خيڙومه‌ند و له‌ پاداش ناهوميځي بكا.

له‌ه‌زرتى عايشه‌وه‌ ده‌گيڙنه‌وه‌ (ر.خ) كه‌ه‌زرت (د.خ) فه‌رمويه‌تى: «أَسْرَعَ الْخَيْرِ ثَوَابًا لِّلْبِرِّ، وَأَسْرَعَ الطَّاعَاتِ قَبُولًا إِلَّا الْإِنْفَاقَ بِالْمَالِ». واته: له‌هه‌موو چاكيه‌ى چاكيتر له‌لايه‌نى پاداشه‌وه‌ خزمه‌تى باوك و دايكه‌ و، له‌هه‌موو تاعه‌تى نزيكتر له‌قبول‌ه‌وه‌ به‌ختكرنى ماله‌ له‌ ريگه‌ى خوادا به‌بى بيركردنه‌وه‌ له‌ سووځى دنيايى.

له‌نه‌بوو هوره‌يره‌وه‌ ده‌گيڙنه‌وه‌ كه‌ پيغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رمويه‌تى «الصَّلَاةُ تَسْوِدُ وَجْهَ الشَّيْطَانِ، وَالصَّدَقَةُ تَكْسِرُ ظَهْرَهُ، وَالتَّحَابُّ فِي اللَّهِ، وَالتَّوَادُّ فِي اللَّهِ يَقْطَعُ دَابِرَهُ، فَأَإِذَا فَعَلْتُمْ ذَلِكَ تَبَاعَدَ عَنْكُمْ كَطُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا».

واته: نوځيڙ كړنى موسلمانان رووى شه‌يتان ره‌ش ده‌كا و، سه‌ده‌قه‌ و خيڙ كړن پشنى ده‌شكيني و، په‌كتر خوځوشيستن له‌پيناوى ره‌زاي خوادا كلكى ده‌بري و ه‌يڙى تيا ناهيلى. چا كه‌نهم كاره‌ خيڙانه‌تان كړد، شه‌يتان نه‌وه‌نده‌ى دوورپى نيوانى خوځه‌لالت و خوځرنشين ليتان دوور ده‌كه‌ويته‌وه‌.

نهمى براده‌ران! بزائن نوځيڙ كړن به‌ شتوه‌يه‌كى ساغ و به‌ نه‌ده‌ب و سه‌ده‌قه‌ و خيڙ كړن له‌ ربي خوادا له‌گوره‌ترين چه‌كى مروقه‌ بو به‌گڙاچوونى دوځمن. هه‌روه‌ها به‌پنى نايه‌تى قورئانى پيروځ شه‌يتان دوځمنيكي زور نابار و به‌دكاري مروقه‌ و، چه‌ند كه‌مه‌ندى نه‌ستوورى هه‌يه‌ بو ديلكردنى. په‌كه‌م ناره‌زووى نه‌فسه‌. دووهم حيرسه‌ له‌سه‌ر مالى دنيا و باوه‌ر كړن به‌ جوانيى نهم دنيايه‌ و پالدانه‌وه‌ى به‌م ديمه‌نه‌وه‌ كه‌ هه‌يه‌تى.

جا پڻويسته ٺينسان بهرانبهري نهم دوژمنه بهدكاره خراپه ناگادار و هوشيار بي، واته: شيطان له هر لايهكهوه و به هر شيويهى خوى مهلاس دها بؤ زالبون بهسهريدا، نهميش چهك و قهلقانى خوى بؤ ناماده بكا و نههئلى بهسهريدا زال ببى. يهكى لهم چهكانه سهرفكردى ماله له ربي خوادا. يهكئكي تريان بهجيهئنانى واجيباته له نوئژ و رؤژوو و زهكات و چهج. يهكئكي تريان خوچاراستنه له زيان گهيانندن به نفس و مال و ناموسى خهلك. يهكئكي تريان دهوامى يادى خير و ناوهئنانيهتى به تايبهتى شهو نوئژ كردن بهشيويهى دلسوزانه. يهكئكي تريان سهبر و خوگرتنه له بهر نازار و موسيبيته، يهكئكي تريان بلاوكردنهوى دوستى و خوشهويستيه له ناو موسولماناندا، به تايبهتى به سهرفى مال و نانندان به خهلك شهوندهى دهسلات؛ چونكه مال سهرفكردن دهبيته هوى دوستى و خوشهويستى و لابردنى رقى دل. بي گومان شيطان كه حهز له چاكه و بهختيارى ئادهميزاد ناكا، زور عاجز دهبي له كاتئكدا ٺينسان بيهوى مالى خوى له پئناوى خوادا بهخت بكا و ههولى شهو ئهه كؤسپ بينئته ريگاي. جا ٺينسانى بهختيار شهويه هوشيار بي و بهسهر نفس و نارهزوويدا زال ببى. بهم جوړه دهتوانى بهسهر شيطاندا زال ببى و پشلى بشكئنى.

له نهبوسهعيدى خهدرييهوه رپوايهت كراوه (رخ) كه پيغهمبهر (د.خ) فهرمويهتى: «أن الله يقبل الصدقة ويأخذها بيمينه فيريها لأحدكم كما يربي أحدكم مهره حتى أن اللقمة لتصير مثل أحد».

واته: بيگومان خواى گهوره خير و سهدهقهى ئيوه قبول دهكا و به دهستى راست وهري دمگرئ، واته بهحورمهت و ئيعتبار. نهنجا شهو سهدهقهيه، هر چند كه ميس بي، پهروهده دهكا و پئي دهگهئنى و زورى دهكا، وهكو يهكى له ئيوه جوانوو ماينى خوى خزمهت بكا به دل و به گيان. بهلى خوا شهو خيريه پهروهده دهكا و گهورهى دهكا تا شهوندهى كئوى ئوحدى لى دئ.

له نهنسى كورئ ماليكهوه دمگيرنهوه، خوايان لى رازى بي، «قال: قلت يا رسول الله! رغيف أتصدق به أحب إلى الله أم مائة ركعة تطوعاً؟ فقال: رغيف تصدقت به أحب إلى الله من مائتي ركعة تطوعاً. فقلت: قضاء حاجة المسلم أحب إلى الله أم ثلاثمائة ركعة تطوعاً؟ فقال: قضاء حاجة المسلم أحب إلى الله من مائة الف ركعة تطوعاً. قلت: ترك لقمة حرام أحب إلى الله أم مائة الف ركعة تطوعاً؟ فقال: ترك لقمة حرام، أحب إلى الله».

من الفي ركعة تطوعاً. [هكذا رأيت الحديث في الكتاب، ولكن الظاهر من سياق الحديث هكذا: «قلت، ترك لقمة حرام أحب إلى الله أم مائة الف ركعة، قال: ترك لقمة حرام أحب إلى الله من مائتي الف ركعة»]. قلت: يا رسول الله قضاء حاجة الأرملة أحب إلى الله أم عشرة آلاف ركعة تطوعاً؟ قال: قضاء حاجة الأرملة أحب إلى الله من ثلاثين الف ركعة تطوعاً. وفي آخر الحديث يقول: بر الوالدين أحب إلى الله من عبادة الف ركعة تطوعاً».

واته: نهنسى كورى ماليك، خويان لى رازى بى، وتى: عهرزى پیغه مبهرم كرد (د.خ): نانئى به خیر بدهم به گه دایئى لای خوا چاکتره یا سه د رکات نوئژ سوننهت؟ فهرمووى: نانئى بیدهته خیر لای خوا چاکتره له دوو سه د رکات نوئژى سوننهت. عهرزم كرد: جیبه جیگردنى پیویستی و ئیحتیاجی موسلمانئى لای خوا چاکتره یا سئ سه د رکات نوئژ سوننهت؟ فهرمووى: جیبه جیگردنى پیویستی موسلمانئى لای خوا گه وره له سه د هزار رکات نوئژى سوننهت چاکتره. نهنجا عهرزم كرد: وازهینان له پاروویه کى حهرام و نه خواردى چاکتره لای خوا یا سه د هزار رکات؟ فهرمووى وازهینان له پاروویى حهرام و نه خواردى چاکتره لای خوا له دوو سه د هزار رکات. دواى نهوه عهرزم كرد: نهى پیغه مبهرى خوا جیبه جیگردنى پیویستی و ئیحتیاجی بیوه ژئى چاکتره لای خوا یا ده هزار رکات سوننهت؟ فهرمووى: جیبه جیگردنى پیویستی و ئیحتیاجی بیوه ژئى (واته خزمهت كردنى خوى و منداله ورده کانى) چاکتره لای خوا له سى هزار رکات نوئژى سوننهت. ئینجا له پایانى فهرمووده کهیدا ده فهرمووى: خزمهت كردنى باوك و دايك و چاکه له گه ل كردنیا چاکتره لای خوا له عیبادهتى هزار هزار رکات نوئژى سوننهت. براکانم! به جیبهینانى پیویستی و ئیحتیاجی نهوانهئى که باسما ن كردن یا به جیگه دارى و پایه ده بئى یا به سه رفکردنى مال بویان. بیگومان سه رفى مال خیرى زیاتره.

هوى پاداشى زورى نه خواردى پارووى حهرامیسه نهوهیه که له سئ لاوه قازانجى ههیه، یه کهم پاریزکردن له و کارانهئى که نه هییان لئى کراوه و دوور که وتنهوه له کارئى که خواى گه وره مهنعى کردووه و ههزى لئى ناکا. دووهم نهوهیه که ته رکى حهرام ده بیته هوى به جیبهینانى واجب: چونکه ته رکى حهرام واجبیه. سنیهم نهوهیه که به وازهینان له حهرام دلئى موسلمان پروناکى پهیدا دهکا و له لوتفى خواى میهره بان نزیک ده بیته وه، به لام پارووى حهرام دل رهش دهکاته وه و ئینسان دل رهق دهکا. فهرموودهئى حه زره تى

پیغمبریش (د.خ) دوورترین ئینسان له خوای گهوره دلّی رهش و بهق و بیّ رحمه. دیاره دلّی بهق بیّ و رهش بوویتهوه رحمهتی خوا تی ناچی.

له مهعازی کورپی جه به له وه دهگینه وه (ر.خ) که حهزرتی پیغمبر (د.خ) فهرموویته: «الصوم جنة، والصدقة تطفئ الخطينة كما يطفى الماء النار». وعن عقبه أن الصدقة تطفئ عن أهلها حسر القبور». واته: رۆژوو گرتن دهبیته قه لغان له سزای دۆزهخ و سه دهقه کردن گونا و تاوانی تاوانباران دهکوژینیتته وه وه که چون ناو ناگر دهکوژینیتته وه. ههروه ها له ریوایته عهقه به دا ده لّی: سه دهقه گه رمای گوڤ له خاوهن سه دهقه که دهکوژینیتته وه. سیرپی ئه مه ئه وه یه وه کو چون ئه م خیرومه ندانه له دنیا دا گه رما و پرپووزی دلّی گه دا و داماوان و بیّ دهسته لاتان دهکوژیننه وه ئه و خیر و چاکانه ییش له قه بر و قیامه تدا گه رمیی گوڤ و تینی ناگری دۆزهخ له و خیرومه ندانه دوور دهخه نه وه، ئه مه ییش (جزاء وفاقا) یه، واته پاداش به پیی کرداره.

له عه بدوللای کورپی مه سه ووده وه دهگینه وه (ر.خ) که حهزرت (د.خ) فهرموویته: «لا حسد إلا في أثنين رجل آتاه الله القرآن فهو يقوم به آناء الليل وآناء النهار، ورجل آتاه الله مالا فسلطه على هلكته في الحق». دیاره وشه ی (حسد) له م فهرمووده پیرۆزه ی پیغمبردا (د.خ) مه عنای داواکردنی لاچوونی نیعمه تی خه لک نییه، به لکو مه به س خو ش لی هاتن و حهز کردنه له وه که ئه مه نیعمه ته به نسبیی ئه مه ییش بیّ، وه که به نسبیی محسووده که بووه. واته: حه سه د پی بردن ناشی به دوو جوړه خه لک نه بی، یه که م ئینسانی که خوای گه و ره قورئانی پی فیر کرد بی و ئه و ییش به شه و و به رۆژ خه ریکی خویندنه وه و کارپیکردنی بی. دووم ئینسانی که خوای گه و ره مال و سامانکی پی به خشیبی و دل و دهروونیشی فراوان کرد بی که به قه د توانا له ریگه ی خوا و ره زامه ندییدا به ختی بکا.

له نه بووسه عیده وه دهگینه وه (ر.خ) که پیغمبر (د.خ) فهرموویته: «أیما رجل أکتسب مالا من حلال فأطعم نفسه وكسأها، ومن دونه من خلق الله فأنها زكاة وبركة في المال وطهرة للذنوب».

واته: هه ر پیاوی مالکی حه لال په ییدا بکا و خو ی لی بخوا و لی بی پو شتی و به شی خه لکی شی لی بدا، ئه وه ئه و سه رفکردن و به خشینه ده بیته هۆی زۆربوونی ماله که ی و خوا به ره که تی بو تی ده خا، ههروه ها ده بیته هۆی پاکبوونه وه ی له گونا ه.

له عبدوللای کوری عومرهوه دمگپرنهوه، خویان لی رازی بی، که پیغهمبهر (د.خ) فرمویهتی: «أستعینوا علی الرزق بالصدقة» واته: نهگر حزتان لهویه که بزق و رۆزیتان زۆر بی و زال بن بهسیریدا و بهناسانی بیته دهستان، سهدهقه و خیر بکن و یارمهتی داموان بدن.

ریوایهت کراوه حزرهت فرمویهتی: واته: «رحم الله حميراً افواهم سلام وأیدیهم طعام» خوی گهوره رهحم به هۆزی حیمیه بکا و چاکیان بۆ بکا، چونکه ههمیشه دم به سهلام و دهست به تعامن. ثم دوعای حزرهته (د.خ) بۆ هۆزی حیمیه لهبهر ثم دوو سیفته بووه یهکه م سلاوکردنیان له خه لکی گهوره و بچوک. دووهم یارمهتیدانی داموان و ههژاران و دهستگرویی کردنیان.

دهگپرنهوه که یهکی له حزرهتی پرسی (د.خ): کام کردهوه دهبیته هۆی چوونه بههشت؟ نهویش له وهلامدا فرموی: «أفشاء السلام، وأطعام الطعام، والصلاة باللیل والناس نیام» واته: هۆی چوونه بههشت یهکه م: نهویه ههمیشه دم به سهلامهوه بی، واته به هر کهس بگهی سهلامی لی بکهی، چ بیناسی و چ نهیناسی. دووهم: ناندان به خه لک، به تایبهتی نهوانهی که داماو و ههژار و دهستگورتن. سنیهم: شهو نوێژ کردن لهو کاتهدا که خه لک نووستوون، واته: له کاتیکدا که خه لک شهو له پرخهی خهوان و نیسراحت دهکهن تو خهریکی نوێژ کردن و پارانهوه بی و لهزهت لهوه وهریگری که لهگه ل خوی خوئدا بی و عیبادهتی بۆ بکهی.

له هدیسیکی تردا فرمویهتی: «التهدج مطردة للداء» واته: شهو نوێژ کردن دهرد و به لا له نینسان دوور دهخاتهوه، به لام بهمرجی که بهرهوام بی. نهگر له لهشی نهو کهسهدا ناساگی هه بی، به پیرۆزی نهو شهونویژهوه لیی دوور دهکهوینهوه و ساغ دهبیتهوه. تا قی کراوتهوه نهوانه که بۆ نوێژ کردن و خواپهرستی شهونخوونی دهکیشن و خهریکی ناوی خوا هینان و یادی خوا کردنن و شهو به لای نهخوشهوهن، لهشیان ساغه.

له نهبوو هورهیرهوه دهگپرنهوه، خوی لی رازی بی، که حزرهتی پیغهمبهر (د.خ) فرمویهتی «في الجنة غرف يرى ظاهرها من باطنها وباطنها من ظاهرها، فقال أبو مالك: لمن هي يا رسول الله؟ قال: لمن أطاب الكلام واطعم الطعام وبات قائماً والناس نیام». واته: له بههشتدا چهند ژووری ناسک و جوانی وهها ههیه که دیوی دهرهوه بیان له ناوهوه و دیوی ناوهوه بیان له دهرهوه دهبینری، نهبوو مالیک وتی: نهی پیغهمبهری خوا نهو

ژوورانده هی کین؟ فرمووی: هی نهوانن قسهیان لهگهل خهلکدا خوش بی و، نان به بی و له شهووا که خهلک نووستون نهوان خهریکی شهونویژ بن.

له جابیرهوه دمگیرنهوه (رخ) که پیغه مبه (د.خ) فرموویهتی: «ان من موجبات المغفرة أطعم الطعام المسلم السغبان». واته: یهکی لهو شتانه که دهبنه هوی خوا لیخوشبوون ناندانه به موسولمانی برسی، چ ههژار بی و چ دهوله مهند؛ چونکه ریوایهت کراوه: «أعطوا السائل وأن جاء علی فرس». واته: یهکی لهو شتانه که دهبنه هوی خوا لیخوشبوون ناندان به موسولمانی برسی، چ ههژار بی و چ دهوله مهند؛ چونکه ریوایهت کراوه: «أعطوا السائل وأن جاء علی فرس». واته: بهشی نهوانه بدن که دین و داوی شتتان لی دهکن با بهسواری نهسپیش بین بو لاتان، چونکه لهوانه یه هندی کهس ههبن نهتوانن به پیاده بین بو لاتان و به سواری بگهرین: نهو حاله نابیته مانیع که نینسانی خیرومه ند خیریان پی بکا.

ریوایهت کراوه: «أصنع المعروف إلى من هو أهله وإلى غير أهله، فأن أصبت أهله أصبت أهله، وأن لم تصب أهله كنت انت أهله!». واته: پیاوتهتی و چاکه لهگهل ههموو کهسینکا بکن، چ شایان بن بو نهو پیاوتهتیبه یا شایان نهبن، جا نهگهر واپرکهوت شایان بوون نهو زور چاکه. خو نهگهر وانهبوو قهی ناکا، تو خوت شایانی نهوهی چاکه لهگهل خهلکدا بکهی. واته: نینسان به چاکهکردن هه پایهیی بهرز دهبی لای خوا ئیتر کابرای خیر پیکراو ههرجون بی. بهلام بهپنی ریوشوینی شهرع نینسان که هات و خیری کرد دهبی تا یهکیکی موستهحقی دس نهکهوئی مالی خوی بو ناموستهحقی سهرف نهکا، تهنانهت لهناو ناموستهحقیهکاندا فرهقی نینسانی بی سوود و بهسوود بکا، فرهقی نینسانی مندالدار و بی مندال بکا. ههروهها فرهقی نینسانی کردهوه چاک و کردهوه خراب بکا، نهگهرچی ههموو هه خیره، مادام به نییهتی خیری و بهو نیازه یارمهتیبه نهدا که لهسه کردهوهی خراب هیژ پهیدا بکا.

له (أبو الدرداء) هوه ریوایهت کراوه (رخ) که ههزرت (د.خ) فرموویهتی: «الضيف يأتي برزقه ويرتحل بذنوب القوم». واته: میوان ریزی خوی لهگهل خوی دههینی و که رویی گوناهاکانی خانهخویهکهی لهگهل خوی دهبا؛ چونکه دهبیته هوی عهفوی گوناهاکانی و دایان دهمالی.

خوا له ههموو کهس زاناتره. لهوانه یه نهو فرمووده شیرینه دهرهق بهو پیاوچاک و

خاوهن بهخششانه بی که ناندان به میوان و گه‌دا و داماویان کردووته پیشه‌ی خویان و، به‌ره دوا‌ی به‌ره‌یان له‌سه‌ر نه‌و خو‌وو‌ره‌وشته ده‌مینن و مائی خویان کردووته میوان‌خانه بو‌ه‌ژاران و بی‌ک‌ه‌س و لانه‌وازان.

له‌ه‌زه‌ته‌وه ده‌گ‌یرنه‌وه فه‌رموویه‌تی «ال‌خیر أسرع إلى البیت الذی یأکل منه الضیف، من الشفرة الی سنام الأبل». واته: خیر و به‌ره‌که‌ت و پی‌روزی به‌په‌له‌تر و زووتر ده‌گاته‌ه‌ خانهدانی میواندار له‌ تیزی‌ی چه‌قووی تیز به‌ دووگی سه‌ریشتی و شتر. واته: چه‌قو چو‌ن نه‌و دووگه‌ باش ده‌بری پی‌روزی له‌وه زووتر ده‌چیته نه‌و ماله‌ و موباره‌کی ده‌کا.

له‌نه‌بوو هوره‌یره‌وه ده‌گ‌یرنه‌وه (ر.خ) که پی‌غه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «تدارکوا الهموم والغموم بالصدقات؛ یکشف الله تعالی ضرکم وینصرکم علی عدوکم». واته: به‌خیر و به‌خشش خه‌م و خه‌فه‌ت له‌ دل‌ی خو‌تان ده‌رکه‌ن؛ نه‌گه‌ر وابه‌کن خوا‌ی گه‌وره زیان‌تان لی‌ دور ده‌خاته‌وه و به‌سه‌ر دژمنه‌کانتاندا زالتان ده‌کا.

ده‌گ‌یرنه‌وه که ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أن صدقة السر تطفیء غضب الرب، وان صنائع المعروف تقي مصارع السوء، وان صلة الرحم تزيد فی العمر وینفی الفقر. واکثروا من قول لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم؛ فأنه کنز من کنوز الجنة وان فیها شفاء من کل داء وأدناها الغم».

واته: به‌خشش و خیرکردن به‌ په‌نامه‌کی ناگری رقی خوا‌ی گه‌وره ده‌کوژینیته‌وه و، چاکه‌کردن و پیاوه‌تی له‌گه‌ل موسته‌ه‌ه‌قاندا ده‌بیته‌ه‌وی پاراستنی نینسان له‌ که‌وتنی خراپ و، به‌جیه‌ینانی پی‌وه‌ندی و راگرتنی شیرازه‌ی خزمایه‌تی و نه‌پچراندنی، ته‌مه‌نی نینسان زیاد ده‌کا و ریگا له‌ ه‌ژاری ده‌گری. ه‌روه‌ها (لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم) زور بخوینن؛ چونکه نه‌م زیکره‌ه‌ه‌زینه‌یه‌که له‌ خه‌زینه‌کانی به‌ه‌شت و ده‌بیته‌ه‌وی شیفا و پرگاری له‌ ه‌موو ده‌ردی، که بچووکتریان خه‌فه‌ته، نیتر خوا ده‌زانی چی‌ تریش لاده‌با؟.

ریوایه‌ت کراوه که سه‌ده‌قه به‌لا ده‌گ‌یرنه‌وه.

ه‌روه‌ها له‌ ه‌زه‌تی عه‌لییه‌وه ریوایه‌ت کراوه (ر.خ) که ه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «الصدقة علی وجهها، وأصطناع المعروف وبر الوالدین وصلة الرحم تحول الشقاء سعادة، وتزید فی العمر وتقی مصارع السوء». واته: به‌خشش و چاکه، به‌راستی و پیاوه‌تی

لهگه‌ل خه‌لکدا و خزمه‌تی باوک و دایک و خزم دوستی و راگرتنی پیوه‌ندی خویشایه‌تی نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختی ئینسان ده‌کاته به‌ختیاری و شادمانی و ته‌من زیاد ده‌کا و مرو له لیقه‌ومانی نابار و ناشایسته ده‌پاریزی.

له حه‌زه‌تی عملیه‌وه ده‌گیزنه‌وه (رخ) که یه‌کی پرسپاری له حه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ر کرد (د.خ) ده‌ریاره‌ی مه‌عنای نایه‌تی «مَحُوَ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ». واته‌ خوای گه‌وره‌ نه‌وه‌ی بیه‌وی مه‌حوی بکاته‌وه مه‌حوی ده‌کاته‌وه و نه‌وه‌یشی بیه‌وی بیه‌تلیته‌وه ده‌یه‌تلیته‌وه و نه‌و زانینه‌ی که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو نووسراوینکه لای خوای گه‌وره.

پوخته‌ی پرسپاره‌که نه‌وه بوو شتی که خوا له نه‌زه‌لدا برپاری دابی بیی چون قابیله مه‌حو بکریته‌وه؟ خوایش له وه‌لامی خاوه‌ن پرسپاره‌که‌دا فه‌رمووی: «لأسرنک و لیسر بها أمتی من بعدی: الصدقة علی وجهها وبر الوالدین وأصطناع المعروف یحول الشقاء سعاده».

واته: نه‌ی پرسپاره‌که‌ر من دلّی تو خوش ده‌که‌م و با کومه‌لی په‌پره‌وانی منیش له‌پاش من دلّیان خوش بیی به‌وه که سه‌ده‌قه به‌راستی و له‌به‌ر په‌زای خوا مال به‌خشین و خزمه‌تی باوک و دایک و پیاوه‌تی کردن و ئیشی باش به‌دبه‌ختی ئینسان ده‌گۆرن و ده‌یکه‌نه به‌ختیاری، واته: به‌ختیاری ده‌هینن بو خاوه‌ن خیر و به‌دبه‌ختیه‌که‌ی لاده‌به‌ن.

نه‌وانه که نه‌زانن وا حالی ده‌بن هه‌ر شتی به‌ عیلمی خوادا رابووردبی هه‌ر نه‌و شته به‌ته‌نیا به‌ عیلمی نه‌ودا رابووردوه، نازانن خوای گه‌وره جیهانی له‌سه‌ر نه‌سباب داناوه و، وه‌کو دهرد و نه‌خوشیی داناوه، سه‌به‌بیکی بو نه‌و دهرد و نه‌خوشیه‌ش داناوه وه‌کو سه‌رما و گه‌رماو گیرۆده‌بوون به‌ نازاری ژاری مار و دووشک و که‌لبه‌ی سه‌گ و برینی تیغ، هه‌روه‌ها ده‌رمانیشی بو نه‌و دهردانه داناوه، و به‌و دهرمانانه ده‌فعی زیانیان ده‌کا. هه‌روه‌ها هۆیه‌کانی به‌دبه‌ختی، نه‌زانین، بی شرمی، نامه‌ردی تاوان کردن، په‌پره‌ویی نه‌فسی نه‌مماریه و، چاره‌کانیشی ته‌ویه‌کردن، په‌شیمانی له‌تاوان، برپاری نه‌گه‌رانه‌وه بو‌ی، له‌گه‌ل سه‌ده‌قه و به‌خشش و یارمه‌تیدانی داماوان و خزمه‌تی باوک و دایک و ئینسانی لیقه‌وماوی بی دهره‌تان و هه‌تیو و بیکه‌س.

به‌لی له‌م به‌یانوه ده‌رکه‌وت که خوای گه‌وره عیلمی وه‌ها رابووردوه فلان که‌س له‌سه‌ر ئاره‌زووی نه‌فسی خو‌ی ماوه‌ی چهند سال هه‌رچی هۆی به‌دبه‌ختیه‌ ده‌یکا و به‌دبه‌ختیه‌که‌ی باش داده‌مه‌زری، هه‌روه‌ها عیلمی رابووردوه که نه‌و که‌سه به‌هۆی

خهونكه كه دهیبینی یا ئاموژگارێه كه وه كه دهیبیسی لهو كردهوه بهدانه پهشیمان دهبیتهوه و هه‌رچی هۆی بهختیاریه جیبه‌جی دهكا؛ ئەوا به‌دهختی نه‌ما و مه‌حو بووهوه و له شوێنیدا بهختیاری دامه‌زرا و نه‌و زه‌لامه به بهختیاریهوه مرد و به ئاخیر خیری سه‌ری نایه‌وه.

ئهم نه‌سبابانه‌ش كه ناومان بردن، هه‌چ کامیان سه‌به‌بی ته‌واو نین، به‌لكو ته‌نیا سه‌به‌بی عاده‌تین و خواستی خوا له‌سه‌ریان هه‌وینی ته‌واو بوونی سه‌به‌به‌كه‌یه؛ جا ئه‌گه‌ر چاری له‌ چاران سه‌به‌بی هاته‌جی و موسه‌به‌به‌كه په‌یدا نه‌بوو نه‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌یه خواستی خوی له‌سه‌ر نه‌بووه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا له‌م حاله‌ته‌دا خه‌ریك بوون به‌و سه‌به‌بی خیره‌وه كه خوا نه‌م‌ری بی فرمووه جه‌زای خیری له‌سه‌ره و بی پاداش نابی.

له‌ هه‌دیه‌سه‌ هه‌یه ئه‌گه‌ر سه‌ده‌قه‌كه ئه‌و به‌لایه رده‌نه‌كردهوه كه بۆی كراوه ئه‌وه به‌لایه‌کی تر رده‌ ده‌كاته‌وه. دیاره ئه‌گه‌ر به‌لا‌كه هه‌ر هات و سه‌ده‌قه كاری نه‌كرد ده‌رده‌كه‌وی كه حوكمی قه‌تعی خوی له‌سه‌ره، بی‌گومان ئه‌و جو‌ره شتانه هه‌چ شتی چاریان ناكا، به‌لكو سه‌ده‌قه و دوعا و ده‌رمانی دوكتۆر چاری هه‌ندئ شت ده‌كهن كه خوی گه‌وره بریاری دابی، به‌م جو‌ره شتانه چاریكری. ئیتر نه‌مه نابیته هۆی ئه‌وه كه ئینسان به‌جاری دلی ساردبیته‌وه و واز له سه‌ده‌قه و دوعا و ده‌رمانی دوكتۆر بینی، بۆ نمونه گه‌لی جار پێك ده‌كه‌وی خاوه‌ن كشتوكال و ، خاوه‌ن باغ و بیستان و حیواندار و خاوه‌ن دووكان ماوه‌یی هه‌چ سوود له‌كاره‌كه‌یان وه‌رناگرن له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا هه‌ر له‌سه‌ر ئیشه‌كه‌ی خویان به‌رده‌وام ده‌بن تا رۆژی دئ و هه‌لیان بۆ هه‌لده‌كه‌وی و به‌ئامانجی خویان ده‌گن قازانج ده‌كهن و ده‌بووژینه‌وه و ده‌حه‌سینه‌وه.

له‌ هه‌زه‌رتی عائیشه‌وه ده‌گێرته‌وه (رخ) كه هه‌زه‌رت (دخ) فرموویه‌تی: «لا یغنی حذر من قدر، والدعاء ینفع مما نزل ومما لم ینزل». واته: پارێز كردن و خۆلادان چاری ئه‌و كارانه ناكا كه خوی گه‌وره به‌ قه‌تعی بریاری بوونی داو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا دوعا و نزا و پارانه‌وه، سوودی هه‌یه بۆ چاری به‌لا چ ئه‌وانه‌ی كه ئیسته هاتوونه‌ته خوار و خه‌لكی پێیان‌ه‌وه گه‌رۆده‌یه و چ ئه‌وانه كه هه‌شتا نه‌هاتوون، دیاره مه‌به‌ست له‌وانه‌یه كه خوی گه‌وره بریاری داوه به‌ نزا و پارانه‌وه چاریكری.

ریوایه‌ت كراوه: «لا یزال الدعاء والبلاء یقتتلان إلى یوم القیامة».

واته: همیشه هندی به‌لا له‌گه‌ل هندی دوعا و نزادا دین به‌یه‌کا و شهر ده‌کهن و، به‌لاکه دیته خواروه به‌سهر دوعا‌که‌دا و دوعا‌که‌یش به‌لاکه به‌رز ده‌کاته‌وه تا رۆژی قیامت، دیاره لیره‌دا مه‌به‌ست به‌لایه‌که به دوعا چاره بکری.

ئه‌و زاناییه که مه‌عنای ئەم فەرمووده‌ی رپون کردووه‌ته‌وه فەرموویه‌تی: ئەم فەرمووده‌وه دهرده‌که‌وئ که پارانه‌وه له خوای گه‌وره و سه‌ده‌قه و خێرکردن له پینگای خوای گه‌وره‌دا، هه‌ردووکیان دهرد و به‌لا نه‌گێرنه‌وه و ماوه‌ی ناده‌نی بێته خواروه‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و زاناییه فەرموویه‌تی: هه‌موو که‌س پینگه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه بو‌ به‌رزبوونه‌وه‌ی کرده‌وه و رۆحی بو‌ ناسمان و، هه‌ر له‌و پینگه‌وه رزق و رۆژی و به‌خت و پیروزی و دهرد و به‌لای بو‌ دیته خواروه‌وه. جا هه‌ر کاتێ به‌نده‌ی راسال ده‌ستی به خواره‌وستی و فەرمانبه‌رداری کرد و خێر و سه‌ده‌قه‌ی له پینگه‌ی خوادا کرد ئه‌و پینگه‌ وه‌ها پر ده‌بی پینگای دهردو به‌لا ده‌به‌ستی و هه‌رگیز نایێلن ئه‌وانه‌ بێنه خواروه‌وه؛ چونکه دوعا و به‌لا یا سه‌ده‌قه و به‌لا به‌گژی یه‌کدا ده‌چن و به‌ره‌نگاری یه‌ک ده‌بن، به‌لام پینگه‌ی رزق و رۆژی ناگرێ چونکه رۆژی پایه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه و مه‌نع ناگرێ.

جا دیاره هه‌ر کام له‌م دوژمنانه زال بیی به‌سهر ئه‌وێتردا په‌کی ده‌خا و ناهێلێ ئیشی خۆی بکا، واته: نه‌گه‌ر خێر و سه‌ده‌قه زال بن مه‌نعی به‌لا ده‌کهن و، نه‌گه‌ر به‌لاکان زال بن دیتنه خواروه‌وه به‌سهر دوعا و خێره‌کاندا. که‌وابوو نه‌گه‌ر جارێ له جاران دوعا کاری نه‌کرد یاخۆ سه‌ده‌قه‌کردن بی سوود بوو، ئه‌وه له‌به‌ره‌نه‌وه‌یه که قه‌زای خوا له‌و ئیشه بریار دراوه که به‌هیچ شتی نه‌گۆرێ، یاخۆ سه‌ده‌قه‌که به‌ ئیخلاسی دال نه‌بووه، یا ئه‌وه‌نده نه‌بووه که به‌ره‌نگاری به‌لاکه بی و مه‌نعی بکا.

رپوایه‌ت کراوه: «ما من مسلم يدعو بدعوة ليس فيها اثم ولا قطيعة رحم إلا اعطاه الله احدى ثلاث خصال: أما أن يعجل دعوته، وأما أن يدخرها له في الآخرة، وأما أن ينصرف عنه من السوء مثلها. قالوا: أذن نكثر. قال: الله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم».

مه‌عنای «لا حول ولا قوة إلا بالله... الخ» لیره‌دا ئه‌وه‌یه که هه‌یج وه‌رگه‌رانه‌وه‌بی له گوناوه و هه‌یج هه‌یزو تینی له‌سهر فەرمانبه‌رداری بو‌ خوای گه‌وره به‌هه‌یز و یارمه‌تی خوا نه‌بی نایه‌ته جی. به‌ئێ پێویسته ئەم ویرده له‌گه‌ل ئاگاداریی دال و له‌گه‌ل هۆشیاریدا بخوینرێ؛ چونکه خوای گه‌وره زۆریه‌ی دوعا و نزا له ئینسانی دال ئاگادار و هۆشیاروه‌وه

قبوول دهكا و دوعا و نزاي بي ناگايان و مرناگرئ. زاناکان فەرموويانە ئیخلاسی دل بریتیبیە لە خو کز کردن و پارانەوه و داواکردنی عەفو و میهرەبانی لە خوای گەوره به ترس و لەرزەوه.

دەگێزەنەوه یەکنی لە خەلکی شاری مەدینە ی مونهومره (زادها الله شرفاً) کورینکی بوو ناوی زهید بوو، به ینگه ی دەریادا نار دبووی بو بازرگانی و، سەفەرەکه درێژە ی کیشا و کورپەکه هیچ خەبەرینکی نەبوو. باوکی زۆر پەڕیشان بوو، بۆیه پۆژی لە پۆژان هات بو خزمەتی ئەبوو هورەیره و (ر.خ) و تکای لی کرد دوعای خیری بو بکا، بەلکو کورپەکه بگەریتەوه. ئەبوو هورەیره فەرمووی بەلنی دوعا قازانجی هەیه، بەلام خیر و سەدەقه کردن لە دوعا سوودی زۆرتەر. پیاووەکه که لای ئەبوو هورەیره گەرایەوه لە پینگەدا تووشی گەدایی بوو و تاقە درەمی پاره ی پی بوو پیی دا و، لە دلی خویدا وتی: خویا ئەم تاقە درەمە سەدەقه ی سەری کورپەکم بی. پاش نەوه به چەند پۆژی قافلەکه گەرایەوه کورپەکەیشی به سەلامەتی لەگەلیاندا هاتەوه. پۆژی باوکه لە کورپەکە ی پرسی: لەو سەفەرەدا وەزعتان چۆن بوو؟ لە فلانە پۆژا من یادی تۆم کرد، زۆر بۆت پەڕیشان بووم، نازانم بۆچی وابوو؟ کورپەکه وتی! بابە! لەو پۆژا که تۆ زۆر پەڕیشان بووی ئەهلی قافلەکه هەموو لە کەشتیبەکه دا گیرۆدە ی شەپۆلی دەریا بووین و زۆر پەڕیشان و بی حال بووین هەموومان بەتەمای خنکان بووین و چاوەروانی مەرگمان دەکرد و خەریکی دوعا و نزا و قورئان خویندن بووین. لەناکاوا ئاوازی لەسەر کەشتیبەکه مانەوه هات وتی: موژدەبی به ئیوه ئەو سەدەقه یه که باوکی زهید کردی خوا قبوولی کرد. ئیتر لەپاش ئەو دەنگە چاومان به چەند تارماییبەکی سپی و جوان کەوت که هەموو لای کەشتیبەکه یان گرت و لەو گێژاوه دەریان کرد و ئیمەیش هەموومان پزگار بووین.

پاش ئەمە ئەهلی کەشتیبەکه وتیان: لەناو ئیمەدا تەنیا تۆ ناوت زهیده و وا تۆ بووی بەهۆی پزگار بوونی ئیمە. منیش وتم: بەخوا منیش وەکو ئیوه پەڕیشان بووم و دەگریام. هەلبەتە باوکم لەم کاتەدا سەدەقه یه کی کردووه و خوای گەوره قبوولی کردووه بووتە هۆی پزگار بوونمان.

جا باوکه که کورپەکە ی برده خزمەتی ئەبوو هورەیره و ئەو سەرگوزەشتە ی بەتەواوی بو گێرپایەوه و دانیشتوانی مەجلیس هەموو سوپاسی خویان کرد لە سەر ئەوه که به پیروزیی حەزرتی فەخری عالیەمەوه (د.خ) و به پیروزیی شەریعت و ئاینەکه یه وه

شاره‌زای خیر و سده‌قه‌کردن بوون و، نهو سده‌قه و خیرانه‌ش بوونه هوی رزگاری
موسلمانان له به‌لا و نازاری دنیا. خوزگه به حالی نهو موسلمانان که به‌پیی ریشوینی
شهریعتی پیروزی نیسلام ره‌فتار ده‌کن.

ده‌گپرنه‌وه پیاوکی ریبوار به ده‌شتیکدا راده‌بوورد، له‌ناکاو پارچه‌یی هه‌وری به
ناسمانه‌وهی دی، له‌ناو نهو پارچه هه‌وره‌وه ده‌نگی ده‌هات و نه‌مری به هه‌وره‌که ده‌کرد
که به‌په‌له برۆ باخی فلان که‌س ئاو بده پاش بیستنی ده‌نگه‌که نه‌وه‌ندهی نه‌برد باران دای
کرد به‌سهر باخیکدا له‌و شوینه‌دا و زور چاک ئاوی دا. کابرای ریبوار به‌ره‌و باغه‌که ملی
ناو له‌وی چاوی به پیاوکی که‌وت، لئی پرسی: تو ناوت چیه؟ وتی: ناوم فلانه و نه‌م
باخه باخی منه. کابرای ریبوار حالی بوو که نه‌م پیاره پیایو چاکه و بارانه‌که له‌به‌ر
خاتری نه‌و باریوه به‌سهر نه‌و باخه‌دا. ئینجا له‌ خاوه‌ن باخه‌که‌ی پرسی وتی: توو خوا پیم
بلی: تو به‌ری نه‌م باغه چۆن سهرف ده‌که‌ی؟ وتی: مادام سویندت دام راستت پی ده‌لیم.
من به‌ره‌می نه‌م باخه ده‌کم به‌ سی به‌شوه، به‌شیکی بو خزمه‌تی باخه‌که و به‌شیکی بو
ژیانی خوم و نه‌و به‌شکه‌یش له‌ ریگه‌ی خوی گه‌وره‌دا ده‌به‌خشمه‌وه.

بیجگه‌ خوی گه‌وره که‌س به‌م حاله‌ی نه‌زانیوه و نه‌وه‌ی کردومه‌ ته‌نیا له‌به‌ر خوا بووه.
له‌ عبداللای کوبی مه‌سعووده‌وه ده‌گپرنه‌وه (ر.خ) که‌ حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی:
«أیکم مال وارثه أحب الیه من ماله؟ قالوا: یارسول الله ما من واحد الا وماله أحب الیه
من مال وارثه. قال: فأن ماله ما قدمه ومال وارثه ما أخره».

واته: کی له‌ نیوه مالی میراتبه‌ره‌کانی لا خوشه‌ویستیره له‌ مالی خوی؟ عه‌رزیا‌ن کرد:
که‌س نییه مالی خوی له‌ مالی میراتبه‌ره‌کانی خوشتر نه‌وی. جا حه‌زرت (د.خ)
فه‌رمووی: مالی خودی ئینسان نه‌وه‌یه که‌ له‌پیش خویه‌وه ده‌ینیری بو قیامه‌ت و، مالی
میراتبه‌ره‌کانی نه‌وه‌یه که‌ ده‌یه‌لێته‌وه بو میراتبه‌ره‌کانی، نه‌وان ده‌یبه‌ن بو خویان. له‌م
فه‌رمووده‌ پیروزه‌ ده‌رده‌که‌وی نه‌و ماله که‌ ئینسان له‌ ژیا‌نی خویدا له‌ ریگه‌ی ره‌زای
خوی گه‌وره‌دا سهرفی ده‌کا نه‌وه به‌ مالی نه‌و حسیب ده‌کری و، نه‌وه‌ی ده‌مینته‌وه و
ده‌که‌ویته پاش مردنی مالی نه‌و نییه.

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: «وَنُكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ». مه‌به‌ست له‌وه‌ی که‌ پیشی ده‌خه‌ن
کرده‌وه‌ی چاکه‌یه که‌ له‌پیش مردنی خویاندا ده‌یکه‌ن به‌ تویشووی پاشه‌روژ، دیاره

باشترینی ئەو كردهوانە مالى سەرفەردنە لە ڕینگای رەزای خوادا. مەبەستیش لە (آثار) شۆین هەنگاویكە كە لە ڕینگەى خوادا دەنرئ، چ بۆ مزگەوت و عیبادهت، یا بۆ سەفەرى پەیداكردنى زانستى بەسوود، یا بۆ حج یا بۆ زیارەتى قەبرى حەزرى عالەم (د.خ) یا بۆ بەجیهێنان و ڕاگرتنى پێوهندى خزمایەتى یا بۆ دامەزراندنى ریشە و بناغەى خۆشەویستى و دۆستایەتى لەناو خەلكدا لەبەر رەزای خواى گەورە.

دەگێرنەوه: دەرویشى ئامۆزگارى پاشایەكى دەکرد، پێى دەگوت: تۆ مالى خۆت خۆش دەوى یا مالى دۆزمنەكانت؟ پاشا وتى: مالى خۆم خۆش دەوى. دەرویشەكە وتى: پاشام! مالى خۆت ئەوهیە كە لە ڕینگەى خوادا بەختى دەكەى و لە ڕۆژى قیامەتدا سوودی بۆت هەیه. ئەو مالى بى كەلك لای خۆت ڕای دەگرى بەشى زۆرى دەستى ئەو دۆزمنانەت دەكەوى بە سەرتدا زال دەبن و بە تالان دەیبەن یاخۆ لەپاش مردنت دەكەوتتە دەستى میراتبەرى بى وەفا كە دەبخۆن و خیریشى لى ناكەن.

ریوایەت كراوه لە حەزرىتەوه (د.خ) كە فەرموویەتى: «يقول العبد مالي مالي، وانما ماله ثلاث ما أكله فأفنى أو لبس فأبلى أو أعطى فأبقى، وما سوى ذلك فهو ذاهب وتاركة للناس».

واتە: بەندەى خوا هەمیشە بۆ مالى و سامانى خۆى بە پەرۆشە و هەر دەلى: مالىكەم، مالىكەم! نازانى ئەوهى كە ئەو پەرۆشە بۆى هەمووى مالى ئەو نییە، بەلكو مالى ئەوسى جۆرە ئەوهى دەبخوات و دەیفەوتینى و، ئەوهى دەیبووشى و دەیدرئ و دەیرزینى و، ئەوهى دەیدا لە رێى خوادا و بۆ ڕۆژى قیامەتى پاشەكەوت دەكا، ئیتر هەرچى هەیه لە كیسی دەچئ و بۆ خەلكى بەجى دەهێئ!

لە ئەنەسەوه دەگێرنەوه (ر.خ) كە پێغەمبەر (د.خ) فەرموویەتى: «الأخلاء ثلاثة، فاما خليل يقول أنا معك حتى تأتي قبرك فذلك أهلك، وأما خليل يقول أنا لك ما أعطيت وما أمسكت فليس لك فذلك مالك. وأما خليل يقول أنا معك حيث دخلت وحيث خرجت فذلك عملك، فيقول والله لقد كنت أهنون الثلاثة علي».

واتە: دۆستایەتى تۆ سى جۆرن، یەكەم دۆستیکە دەلى وام لەگەلتدا تا دەرویتە ناو گۆرەكەتەوه، ئەم جۆرە خزم و كەسوكارتە. دووهم دۆستیکە دەلى من هی تۆم ئەگەر لە دنیا بملەى بە موستەحەقان و، ئەوهى لای خۆت ڕای دەگرى هی تۆ نییە، ئەو جۆرە مالى

دنیایه. جوڑی سییہم دۆستیکه دهلی: من لهگهلتدام له دهر و له مالد، له زیانت و له مردنتدا، ئەم جوړه کردهوهی خوڅته که تا روژی قیامت لهگهلتدایه، جا ئینسان له روژی قیامتدا بهکردهوهکهی خوئی دهلی: قهسهه بهخوا له دنیادا تو له هه موو جوړه دۆستهکانم بئ نرخرت بووی لام و موبالاتم پئ نهدهکردی، وا ئیستا دهزانم که ههر توئی زیانت ههیه و ههر توئی سوودت ههیه و نهوهی به کهلکی ئینسان بئ کردهوهی خوئیته.

له چهزتهوه (د.خ) فهرموویته: «لا یجتمع ایمان و یخل فی قلب رجل مؤمن، ولا غبار فی سبیل اللّٰه و دخان جهنم» واته: له دلئی ئینسانی موسلماندا ئیمان و بهخیلی و پژدی کوئابنهوه، واته: ئینسانی موسلمان نابئ پژد بئ. ههروهها تووز و ماندوویته له ریگهیی خوادا، واته: غهزا و جیهاد بو بلاوکردهوهی ئاینی پاکی ئیسلام، لهگهله دووکهله و سزای ئاگری دۆزهخدا کوئابنهوه، واته نهوهی له ریگای خوادا جیهاد بکا و تووزی ریئی غهزای لی بنیشی له ئاگر و دووکهلی دۆزهخ پژگار دهبی.

له عهبدوئلای کورپی عومرهوه دهگێرنهوه (ر.خ) که چهزته (د.خ) فهرموویته: «طعام السخی دواء و طعام الشحیح داء» واته: خواردمههنبیهه له ئینسانی بهدهس و دهههندهوه پیت بگا، دهبیته دهرمانی دهرد و نهخووشی و نووشی گیانه، بهلام خواردمههنبیهه له ئینسانی پژدهوه پیت بگا، دهبیته دهرد و نهخووشی و گرتی سهر دل، یهکههه هۆی خووشیهه و دووهه هۆی ناخووشی. کهوابئ ئهگهر ئینسان بهدهس و دهههنده یهکیکی دهعهوت کرد، ئهگهر قبول کردنی دهعهوتهکهی واجیبیش نهبی، دهبی قبول بکری، بهلام ئهگهر پژدی دهعهوتی یهکیکی کرد پیویست نییه قبول بکری، بهلام نابئ قبول نهکردنهکه بهشیوهی دلشکاندن بئ، بهلکو دهبی به شیوهیهکی جوان و ناسک بئ.

ریوایهت کراوه له چهزتهوه (د.خ) فهرموویته: «أی داء أدوا من البخل؟» واته: کام دهرد له دهردی بهخیلی دهردتره؟ نهوهتا تهنا نهت نهو خواردمههنبیهه له بهخیلهوه بئ دهبیته هۆی ناساغیی ئینسان وهک باسما ن کرد.

له نهبوو هورهیرهوه دهگێرنهوه (ر.خ) که چهزته (د.خ) فهرموویته: «لا یدخل الجنة بخیل». واته: ئینسانی پژد ناچیتته بهههشت.

دهبی مهبهست له وشهیی (بهخیل) لهم فهرموودهه کهسئ بئ که واجیبهکانی زهکات و سهرقیتره و نهزر نهه به موستهحهقان لهبهرئهوه کهباوهری و ابئ نهمانه واجیب نین، دیاره نهو بهخیله کافر دهبی و کافریش ناچیتته بهههشت.

به لام نهگەر مه بهست له به خیل کهسی بی که وهک موسلمانای سهخی و به خشنده مالی خوئی بو خیزان و میوان و داماوان سهرف نهکا نهوه معنای فرموده که نهوهیه موسلمانای به خیل له گهل موسلمانه سهخیه کانداناچیتته به ههشت به لکولیان دوا ده که وئی.

خو نهگەر مه بهست له به خیل کهسی بی ههرچهند باوهری به واجیبی زهکات و سهر فیتره هیش هه بی ههر جیبه جیبیان نهکا، نهوه مانای فرموده که بهم جوهره ده بی:— نهوه موسلمانه به خیلانه که ئیمانیان به واجیبی زهکات و سهر فیتره ههیه، به لام جیبه جیبیان ناکهن نهوانه به قهدهر جهزای ته رکئی نهوه واجیبانه سزا ده درین، ئینجا ریگهی نهوه بیان ده درئی بچه به ههشت. به ههر حال به خیل یا له به ههشت بی به شه یا مه حروومه له وهی که له گهل موسلمانه باشه کاندانا زوو بچیتته به ههشت.

ریوایهت کراوه کاتی که خوای گه وره به ههشتی دروست کرد پئی فرموو: «تکلمی». واته: نهی به ههشت قسه بکه، «قالت: قد أفلح المؤمنون بك يارب، فقال تعالی: وعزتي لا يجاورني فيك بخيل». واته: به ههشت عمرزی خوای گه وره کرد: به راستی نهوه که سانه که باوهریان به تو ههیه، نهی پهروه رگار، له نازاری دۆزهخ پرگارن و به ئاسایشی ناو به ههشت دهگهن. جا خوای گه وره سویندی خوارد و فرمووی: به گه وره بیی خوم قه سه م نهوانه ی که به خیل و پژدن نابنه دراوسیتی من له به ههشتا؛ واته: من هه میسه به چاوی جیلوه و میهره بانای ته ماشای به ههشت و نههلی به ههشت دهکهم و نهوانه ی له دنیا دا پژدن و واجیباتی مالییه و داراییی خویمان به خاوهن به شهکان ناگه یینن نهوانه له و جیلوه و میهره بانیهی من بی به شن.

ریوایهت کراوه که ئینسانی سهخی له قیامهتا وا له په نای خوادا و له به ههشتایه و، ئینسانی پژد له دۆزهخایه و دووره له پهحمهتی خوا و نزیکه له شهیتان و نههلی سزا.

برایان! بزائن مه بهست له به خیل کهسیکه بوخل بوو بیته خووره وشتی و بوو بیته هوئی نه دانی واجیبات. دیاره که بوخل گه یشته نهوه رادهیه ده بیته مایه ی به ده بختی دنیا و قیامهت و ده بیته بناغهی گه لی به دخووی. باسی زبانی به دخووییم له نامه یه کی سه ره خو دا نوو سیوه.

خوایا! په نامان بده له به دخولگی و له پژدی و له ریاکردن و تاوانه کانی تری نهفسی ناله بار و له شیرکی په نهان.

پیوسته همومومان دهوام بکهین لهسهر ئەم دوغای حەزەرته که فەرموویەتی: «اللهم اني أعوذ بك أن أشرك بك شيئاً وأنا أعلم وأستغفرك لما أعلم» و هه موو پوژئی ده جار بیخوینین. واتە: خوایا پهنا دمگرم به تو لهوه که له کردهوهی خوژدا ریا بکهم و کردهوه نیشان بدهم به خه لک. جا ئەم ریا به له دوو سه ره وه زیانی هه به، به کهم خیری کردهوهی باش ناهێلی، دووهم ده بیته هوی سزای پوژئی قیامهت.

(اللهم لك الحمد حتى ترضى، ولك الشكر إذا رضيت وقبلت الرسالة منا. اللهم عمم نفعها وأجعلها معمولا بها بين الأخوان. وتقبل منهم فعل الخير والجود والأحسان. واحفظ لهم الأعمال والإيمان. وأدخلنا وأياهم بفضلك وكرمك فراديس الجنان يا حنان يا منان).
وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين. وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.

له (٢٥)ی جومادای به که می (١٣٩٦)ی ک ریکه وتی ٢٤-٥-١٩٧٦ی ز له ته رجه می
ئەم نامه به بوومه وه سوپاس بو خوا.

وه رگنر

نامھی سپیہ

باسی (مخوفات)ہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەوی براکانم! لەمەو پێش نامەیهکی رەسام پێشکەش کردن، لەو نامەدا باسی پەڕیشانیی خۆم و دلتەنگیم لە ئەحوالی ئێوە نووسیبوو کە بۆچی ئێوە ئەوەندە لە خوا غافل و بێ ناگان؟ بۆچی شەو و رۆژ تەنیا بە هۆی ئەم نوێژە ڕووتە و ئەم ڕۆژوووە سادەووە لە خۆتان بایی بوون و وادەزانن کە هەموو واجیباتی زیممەیی خۆتان تەواو کردوووە و حەقی بەندەییی خۆتان بۆ خوا بەجی هێناو؟

براکان! موسلمانانی ئەم ڕۆگەلی لە دین غافلن و، گەلی لە مانای بەندەییی بێ ناگان و، ئەم بێ ناگاییشە زۆر زانی هەیه؛ بۆیە بە پێویستم زانی کەمێ لە زانی غەفلەتتان بۆ بنووسم، بەلکو بیرئ بکەنەو. خوای گەرە فرموویەتی: «وذكر فأن الذكري تنفع المؤمنين».

براکان! سوێندتان دەدم بە خوای خاوەن توانا و دەسەلات، ئایا ئەم حالەتە کە ئیمەیی تیاين، ئەم بێ ناگایییە لە ئەوزاعی مردن و پاش مردن و ئەحوالی ڕۆژی قیامت، بۆ موسلمان شتی نییە؟ ئەگەر ئەم بێ ناگایییە شتی نەبێ، ئەو شتی چییە؟! بە خوای گەرە سوێندتان دەدم ئایا گەرانیوە لەم بێ ناگایییە مەسلەحت نییە؟! ئایا بوونی یەکیکی وەها کە ناگادارتان بکاتووە و ڕووتان بۆ لای خوا هەلسوڕینی، مەسلەحت نییە؟ سوێندتان دەدم بە خوا، ئایا خەفەتی پیغەمبەران (د.خ) لە ترسی خوا و، پەڕیشانیی دوستانی خوا و زانا گەرەکانی ئاینی ئیسلام لە ترسی سزای خوا لە خۆرایی بوو؟! جا تکایە تۆزئ بیر بکەنەو لەو ڕۆژوووە بوون و خۆتان ناسیووە غەیری ئەم نوێژە بێ گیانە زاهیرییەو ئەم ڕۆژوووە پڕ غەفلەتە ئیمە چ خواپەرستییه کمان کردوووە ڕووی

ئەوئەى ھەبى بچىتە بەردەرگای خوای گەورە؟ چ تۆشەيەکی جوان و پىکوپىکمان بۆ رىنگای دورودرىزى قىامت نامادە کردووه؟ ئەگەر تاوانەکانمان بە تەرازووی راستى لەگەل کردووهى باشدا کيشانە بگەين دەردەگەوى تاوانمان زۆر زیاترە. من لەم نامەدا لەسەر بەجىهينانى فەرمانى خوای گەورە، کە ئەمرى کردووه بە نامۆزگارى کردنى موسلمانان، کەمىکتان لە ئەحوالى سألحان و پياوچاکانى نىسلام بۆ دەگىرمەوه تا چاک بزائن کە کردووهکانمان چەند کەموکوپن و خىراتمان چەند کەمن و، چاکە حالى ببن کە پيشينان لە خاوەن کەرامەتەکان چەندى پایەيان لە عىبادەت کردندا بەرز بووه و، چەندى نامادە بوون بۆ لىبرسىنەوهى خویمان، لەگەل ئەوھيشدا چەندى ترس و بيمى خویمان لە سزای رۆزى قىامت دەرىپووه؟.

با بىر لە حالى ئەوان بگەينەوه تا کەموکوپى خویمانمان بۆ روون بىتەوه؛ چونکە ئەگەر ئەحوالى ئەوان بزائين بۆمان دەردەگەوى کە ئىمە لە دوو رىنگاوه گىرۆدەى بەلاو موسىبەتەين، يەکەم ئەوھى بەم کردووه کەموکوپىيە کە دەیکەين وادەزانين لە کۆمەلى (السابقين إلى الخيرات) حسیب دەکرين.

دووم ئەوھى بە ھۆى کەمى کردووهى باشووه تووشى (عوجب) و لەخۆبایى بوون دەبىن خویمان بە باش دەزانين و رەفیقەکانمان بە کەم ھىمەت دادەنئین، ديارە عوجبیش يەکیکە لە خووه ناشیرینەکان و ئەوھى تووشى عوجب دەبى تووشى گوناھى گەورە دەبى و، بەھۆى ئەو عوجبووه ئەگەر کردووهيەکی باشیشى بى مەحو دەبیتەوه و بى سوود دەبى.

بەپى ئامۆزگارى تاین پىويستە ھەرگىز ئىنسان خۆى بە باش نەزانى و ھەمیشە لە بەينى ترس و ھىوادا بى و لە خوای گەورە بى ناگا نەبى و، بۆ بەردەوام بوونى ئەم سىفەتە باشانە پىويستە ئىنسان بەپى توانا لەگەل پياوچاکاندا کاتى خۆى بەریتە سەر و تەماشای کردووهى ئەوان بکا و خوورپەوشتى ئەوان بکاتە سەر مەشقى خۆى.

دەگىرنەوه ئىمام ئەحمەدى کوپى حەنبەل (ر.خ) فەرموويەتى: «ليس شيء أنفع للقلب من مخالطة الصالحين والنظر إلى أعمالهم». واتە: بۆ رووناکیى دلئى ئىنسان ھىچ شتى لەوہ چاکتر و بەکەلکتر نىيە کە لەگەل پياوچاکان و خواناساندا ھەلسى و دانیشى و سەبرى کردووه و خوورپەوشتیان بکا و دوایان بگەوى.

رپوایەت کراوہ کە حەزرت (د.خ) فەرموويەتى: «خيار الله في ما أنبأني الملائة الأعلی،

قوم یضحکون جهراً فی سعة رحمة ربهم، ویبکون سراً من عذاب ربهم بالغداة والعشی فی البیوت الطیبة المساجد، یدعون ربهم بألسنتهم رغباً ورهباً... إلى أن قال: «أرواحهم فی الدنیا ووقلوبهم فی الآخرة، لیس لهم هم إلا ما أمامهم، أعدوا الجهاز لقبورهم والجواز لسبیلهم والاستعداد لمقامهم». ثم تلا هذه الآية: «ذَلِكِ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ».

واتای فہرموودہکہ ئەمەہیہ: وەک خەلکی جیہانی بالا خەبەریان داومەتی، چاکان و خواناسانی راست ئەوانەن بە ئاشکرا پی دەکەنن و هیوایان بە میہرەبانیی خوای خوێانەوہ ہەہیہ و، بە پەنامەکی لە ترسی سزای بەتینی خوا بە کۆل دەگرین و، بە یانی و ئیوارە لە مائە خاوتنەکانی خوادا، لە مزگەوتەکاندا لە خوای گەورە دەپارێنەوہ لایەک لە سزای خوا دەترسن و لایەک دل پر لە هیوای میہرەبانین. ژیانان بە دەہیمەن لە دنیا دایە و دل و دەروونیان بە لای قیامەتەوہیہ. پیوستی قەبر و جەوازی رینگایان نامادە کردووە و تەیار و نامادەہی حەسانەوہی دوارپۆژن.

خوای گەورە دەفەرمووی: «إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُورُونَ». واتە: سزای خوا لەوانە نییە کەس لێی ئەمەن بێ؛ چونکە خوای گەورە حوقوقی بەسەر بەندەکانی خوێوہ زۆرە و ترسی لە کەس نییە؛ کەوابی دەبی ئینسان ہەمیشە لە خوا بترسی.

«روي أنه أوحى الله إلى داود: قل لبني إسرائيل بأي طريق وصل اليكم أني قد غفرت لاحتكم ذنوبه حتى يترك الندم؟ وعزتي وجلالي لأذيقن كل مذنب على ذنوبه يوم القيامة».

واتە: خوای گەورە وەحیی بو حەزرتی داوود نارد (د.خ) و فەرمووی: ئەی داوود! بە بەنی ئیسرائیلەکان بڵی: ئەوہ لە کام رینگاوە خەبەریان پی گەیشتووہ کە یەکی لەوان گوناہ بکا من ئەو گوناہەہی دەبەخشم پیش ئەوہی تەوہ بکا و لەو تاوانە پەشیمان ببیتەوہ؟ بە گەورەہی دەسەلاتی خۆم سوین بی ہەموو تاوانباری تالوی تاوانەکەہی لە پۆژی قیامەتا پی دەچێژم، ہەر ہیچ نەبی تاوانەکەہی دەہینمە پیش چاوی تا شەرمەزار ببی، جا ئەوسا یا سزایشی دەدەم یا تاوانەکەہی دەبەخشم.

براکان! ہەر بەھۆی تاوان و گوناہبارییەوہیہ کە ئینسان ہەمیشە لە عیبادەتدا سست و تەمەلە و، ئەگەر خواردەمەنییەکی خوشی دەست بەکووی بە پەختی بۆی قووت نادری و لەسەر زمانی تال دەبی، شتیکی وەھا دیتە پیشەوہ ئەو خواردنە خوشی لی دەکاتە قوزەلقورت و بەئاسانی و خوشی بۆی ناخوری.

دەمگێزێنەوێ حەزەرەتی یەحیا (د.خ) لە ترسی خوادا ئەوەندە گریابوو بەهۆی فرمێسکی سوێزەوێ خەتی رەش لەسەر هەردوو کۆلمی پەیدا بوو، جا حەزەرەتی زەکەرەیی باوکی پێی فرموو: پۆلە! من بۆیە لە خوا پارامەوێ کۆپم بداتێ تا دڵم خۆش و شاد بکا و چاوەکانم پوون بنەوێ، ئیستا بەم گریانێ تۆیە من دنیام لەبەرچاو تاریک بوو. حەزەرەتی یەحیا لەوەلامدا عەرزێ کرد: باوکی گەرەم! حەزەرەتی جیبرەئیل باسی ئەوێ بۆ کردووم کە گیرۆگرتنی لە بەینی بەهەشت و دۆزەخدا هەیه کەس لێی پزگار نابێ مەگەر کەسێ لە ترسی خوادا بگری. ئینجا حەزەرەتی زەکەرەیا پێی فرموو: کەواتە پۆلە ئەوەندە بگری کە لە قیامەتدا نەگری؛ چونکە گریانێ ئەمڕۆ قازانجی هەیه نەک گریانێ پۆژی قیامەت. پاش ئەوێ حەزەرەتی زەکەرەیا بە حەزەرەتی یەحیای وت، دروودی خویان لەسەر بێ، کۆپێ خۆم! نیشانەتی ترس لە خوا ئەوێ نینسان زۆر موشتاقی رەزای خوا بێ و ئارەزووی پێگەیشتنی بکا و لەسەر نارەحەتی عیبادەت کردن سەبر بکا و خۆی رابگری و بەقەدەر دەسەلات لە حەقی بەندەیی خۆی بۆ خوا غافل نەبێ.

براکان! ئاشکرایە کە پێغەمبەران خۆشەویستی خوان، جا مادام ئەوان ئەوەندە لە خوا بترسن و ئەوەندە بگرن کە فرمێسک شوینی خۆی دیاری بکا لە روومەتیاندا، دەبێ نێمە لەگەڵ ئەم غەفلەتە بێ ئەندازە و ئەم هەموو کەمتەر خەمییدا حاکمان چۆن بێ کە بیر ناکەینەوێ لە پۆژی قیامەت و لە سزای دۆزەخ؟ بەراستی ئەگەر ئینسان باش بێر لە وەزەم بکاتەوێ لەوانەیه زالەتەرەک بێی.

خوای گەرە لە قورئاندا سەبارەت بە یارانێ پێغەمبەر دەفرمووێ: «رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ». هەر وەها لە هەمان ئایەتدا فرمووین: «ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ». واتە: خوا پازیبە لەوان و دەیهوێ ئەوانیش لەو پازێ بن، ئەم پەزای خویە بەشی کەسێکە کە لە خوی خۆی بترسی و فرمانی بەجێ بهینی.

لەم ئایەتە پێرۆزەوێ دەردەکەوێ کە پەزای خوای گەرە لە هەر کەسێ بەسراوێ بە ترسی ئەو کەسەوێ لە خوی خۆی؛ واتە: تا بەندە زۆرتەر لە خوی خۆی بترسی خوای گەرە زۆرتەر لەو بەندە پازێ دەبێ، تا بەندە زۆرتەر کەمتەر خەم و بێ موبالات بێ، بەرامبەر بە ئەم و فرمانی خوا ئەوێ خوای گەرەش ئەوەندە لەو کەسە نارازی و بێ موبالات دەبێ. دەمگێزێنەوێ پۆژی حەزەرەتی عومەری کۆپێ خەتتاب (د.خ) گایەکی دی نووستبوو، ئەویش فرموو: ناخ من ئەو گایە بوومایە کەوا بەبێ خەم نووستوو؛ بەلکو لە ترسی

حیسانی کرده‌وی رۆژی قیامت بزگار بوومایه. ده‌گێرنه‌وه رۆژی ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کوری
 جه‌راحیش (ر.خ) مه‌ریکی پێش چاو که‌وت سه‌ریان ده‌بیری، فه‌رمووی: چی ده‌بوو ئه‌گه‌ر
 من ئه‌و مه‌رپه‌ بوومایه و له‌ نازاری قه‌بر و گرفتاری قیامت و ناگری دۆزه‌خ بزگار
 بوومایه. له‌م نمونه‌وانه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وئێ که‌ ئه‌م غافل بوون له‌ خوایه که‌ ئێمه‌ هه‌مانه
 شێتییه‌کی رووته و پێویسته عاقل خۆی له‌م بێ ناگاییه‌ بزگار بکا.

براکان! من نالیم ئیوه‌ واز له‌ دنیا بێنن و خه‌ریکی کشتوکال و بازرگانی و کاروکاسی
 مه‌بن، نه‌خێر؛ ئه‌مه‌ خیلافی رێوشوینی ژبانی ئاده‌میزاده، من ئه‌وه‌نده‌تان پێ ده‌لیم که
 ئیوه‌ له‌ دین و له‌ نادابی دنیا خاوه‌ن فام بن به‌جۆرێ که‌ دینه‌که‌تان له‌ کیس نه‌چی.

دنیا و دین وه‌ک دوو بال و ان بو ئینسان و، ئینسان وه‌ک په‌له‌وه‌ره، جا هه‌روه‌کو هه‌ر
 په‌له‌وه‌رێ دوو بالی ساغی هه‌بێ به‌ئاسانی به‌ ئاسماندا ده‌فڕێ، هه‌روه‌ها هه‌ر ئینسانێ
 که‌ کاری دین و دنیا‌ی هاوسه‌نگ و رێک بێ ئه‌و که‌سه له‌ دین و دنیا‌دا به‌ختیار و
 سه‌رکه‌وتووه.

ده‌گێرنه‌وه که‌ چه‌زهرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: ئوممه‌تی من دوو غه‌میان هه‌یه. یه‌که‌م
 غه‌می دنیا‌داری، دووهم غه‌می په‌یداکردنی توێشوی قیامت؛ که‌وابێ مألویران ئه‌و
 که‌سه‌یه که‌ به‌تال و بێ کاره و نه‌ به‌ کاری دنیا دێی و نه‌ به‌ کاری دین.

سه‌هلی شوشته‌ری که‌ یه‌کێ بووه له‌ پیاوه‌ باشه‌کان فه‌رموویه‌تی: ده‌ردێ که‌ له‌ هه‌موو
 ده‌ردێ ناشیرینتر بێ ئه‌وه‌یه ئاده‌میزاد نه‌ به‌ کاری دنیا بێ و نه‌ به‌ کاری دین، به‌لام
 به‌داخه‌وه ئه‌وانه‌ی که‌ هه‌ست به‌ واجیباتی خۆیان ده‌که‌ن که‌من.

له‌ باسی خوورپه‌وشتی چه‌زهرتا (د.خ) ده‌گێرنه‌وه: «کان رسول الله دائم الحزن ويسمع
 من صدره أزيز كأزيز المرجل». واته: چه‌زهرت هه‌میشه‌ خه‌مبار بووه و جار جار له‌ سینهی
 موباره‌کیه‌وه ده‌نگێ ده‌بیسرا وه‌کو ده‌نگی مه‌نجه‌ل له‌سه‌ر ئاگر له‌ کاتی کولاندا و، ئه‌م
 ده‌نگه‌ وه‌کو ده‌نگی جۆشی سینگی له‌ کاتی گریاندا، بێگومان ئه‌م کولانی سینگی چه‌زهرته
 (د.خ) له‌به‌ر ترسی خۆی گه‌وره‌ بوو.

یه‌که‌م جاری په‌یدا‌بوونی ئه‌م ده‌نگه له‌ سینگی چه‌زهرته‌وه ئه‌وه‌ بوو که‌ جاری چه‌زهرتی
 جیبه‌رئیل له‌ کاتیکی ناعاده‌تیا به‌ شێوه‌یه‌کی په‌ریشان هاته‌ خزمه‌تی چه‌زهرت (د.خ) و
 له‌ خزمه‌تیدا دانیه‌شت، له‌و کاته‌دا ده‌نگیکی نابار و زۆر به‌شیده‌ت و ترسناک په‌یدا بوو،
 چه‌زهرت گومانی برد که‌ ئه‌و ده‌نگه‌ یه‌کێ بێ له‌ نیشانه‌کانی قیامت؛ بۆیه له‌ جیبه‌رئیلی

پرسی ئایا ئەم حالە نیشانەى قیامەتە؟ جیبرەئیل وەلامى دایەرە: نەخیر نیشانەى قیامەت نییە بەلکو ئەو دەنگە دەنگى بوو لە دۆزەخەو هات بە فەرمانى خوا تو بیستت تا لە وەزعی سزای دۆزەخ ناگادار بى.

براكان! پیاو و سألحەكان لە سەرەتای ئەحوالیانەو ترسى ئەو یان بوو لەبەر تاوانبارى خویان لە پۆزى قیامەتدا سزا بدرین و، لە ناخیرى ئەحوالیاندا ترسیان لە سزا نەبوو، بەلکو هەر لەبەر هەببەت و جەلالى خوا ترساون. دیارە ترسى حەزرت (د.خ) لەبەر گونا و تاوان نەبوو، چونکە خۆى گەرە موزدەى عەفوس و مەغفیرەتى پى داو و پىغەمبەران پارىزارون لە گونا، بەلکو ترسەکەى لەبەر گەرەببى خوا بوو. ئەم جۆرە حالە حالىکى وىجدانىیە و دەشوبهتتە گریانى باوک و دایک لەکاتیکدا چاویان بە پۆلەى دوورەولاتیان دەکەوئ، کە لەو ولاتە دوورەو دینەو بۆ لایان، یا بە گریانى دۆستى کە دۆستى خۆى دەبینى کە پى دەلین گریانى مەحەببەت، یا دەشوبهتتە گریانى ئینسان لە کاتیکدا کارەساتیکى زۆر گەرە لە جیهاندا رووبدا.

دەگىرنەو کە (عطاء اللہ) سەلەمى، ماوہى چل سأل و ابوو کە لەترسى خۆى گەرە سەرى بەرز نەکردووەتەو بڕوانى بۆ ئاسمان و پى نەدەکەنى و تیر نانى نەدەخوارد، هەر کاتى قاتوقرى و گرانىیەک پړوى بدایە دەیوت ئەو هەمووى لە نەگبەتیی مەوہیە.

براكان! دەوام کردن لە غەفلەت و بى ناگایى بەم رادەى کە ئیستا موسلمانان لەسەرى دەپۆن لە ئادابى ئاینى ئیسلامەو زۆر دوورە و، خۆى گەرە زۆر عاجزى و نارەزایى بەرامبەر بەو کەسانە دەردەبڕى کە بە تەنیا ناوى ئیمان و ئیسلام قەناعەت دەکەن و ئیتر هیچ سەعى و کۆششى لە رینگەى نایندا ناکەن.

تەماشاکەن خۆى گەرە فەرموویەتى: «الم [۱] أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ [۲] وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ».

واتە: ئایا خەلکى وادەزانن بە تەنیا ئەو کە بلین ئیئە موسلمانین وازیان لى دەهیتین بەبى ئەوہى لە رینگەى ئیسلامیەتا تووشى نازار بین و بەبى ئەوہى لە رینگای نایندا تى بکۆشن، ئیئە بەو ناوى ئیسلامەتیە پړوتە لىیان رازى نابین، بەلکو بە پى بەسەرھاتى موسلمانانى پىشو پىوستە تووشى زەحمەت بین و تاقى بکرىنەو، ئەوسا ئەوانە کە دلسۆزى و راستییان دەرکەوت و جیابوونەو لەوانەى کە ئیمانیان بى هیز و لاوازە، بەپى پایەى خزمەت کردنیان جەزای کردەوکانیان دەدەینەو.

هروه‌ها خوی گه‌وره فەرموویەتی: «أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى». واتە: نایا ئینسان لای وایە که بەبێ ئەوێ لە دنیا، لە ڕێگەی دنیا تێ بکۆشی و لە ڕۆژی زەحمەتا خوی بگری، وازی لێ بهێنین؟! ئەم وازلێهێنان و پشتگۆی خستنه له‌گه‌ڵ ڕێوشوونی کاری خوی گه‌وره ناگونجی. چۆن به به‌تالی و لێ نه‌پرسراوی وازی لێ ده‌هینری؟! واتە پێویسته به‌نده‌یی کردن بۆ خوا و فەرمانبەرداری و به‌گوێکردنی فەرمانه‌کانی خوا به‌ شیوه‌ی راستی دهریکه‌وی، ئینسان ده‌بێ به‌ هەر جوړی له‌باریدا هه‌بێ زه‌حمەت بکیشی، ئەوسا خواش به‌ گه‌وره‌یی و چاکی و میهره‌بانیی خوی پاداشتی ده‌داتوه.

براگان! ده‌خیلتان بم، ده‌ستم به‌ دامینتان، ناگاتان له‌ خۆتان بێ، و تا گیانتان له‌ به‌رایه‌ و به‌ سەر زیندوون و هیزیکتان تیا به‌ بیرى مردنتان هه‌بێ، و تا له‌شتان ساغه‌ ناگاتان له‌ کاتی ناساگی و نه‌خۆشی بێ. خوا ده‌فه‌رمووی: «فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا». واتە: با موسلمانان زۆر بگرین و که‌م پیکه‌نن. دیاره‌ ئەم ئایه‌ته‌ زۆر زۆر هه‌ره‌شه‌ی تیا به‌ بۆ ئەوانه‌ی غافلن و ناگایان له‌ مردن و له‌ ڕۆژی قیامه‌ت نییه‌.

ده‌گێڕنه‌وه: ڕۆژی ئیبراهیمی ئەده‌م له‌ شوینیکدا به‌بێ ده‌نگی دانیشتیوو، عه‌رزبان کرد: بۆچی وه‌ها بیده‌نگی و ئامۆژگارییه‌کمان ناکه‌ی؟ فەرمووی: تو خوا وازم لێ بێنن، دلم به‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ چه‌ند شتی داماره‌؛ یه‌که‌م: نازانم له‌و کاته‌دا که‌ خوی گه‌وره‌ پرسیاری له‌ ڕۆحه‌کان کرد و فەرمووی: «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ»، جوابی ڕۆحی من چی بوو، (نع‌م) بوو یا «بلی»؟ دووهم: له‌و کاته‌دا که‌ خوا فەرموویەتی: «هؤلاء إلى الجنة وهؤلاء إلى النار»، من له‌ کام تیره‌یان بووم. سێیه‌م: له‌و کاته‌دا خوی گه‌وره‌ فریشته‌ی نارد و فووی کرد به‌ له‌شما و گیانم تیدا دروست بوو و ئەحوالی منی نووسی ناخۆ من له‌ به‌ختیاره‌کان نووسراوم یا له‌ زومره‌ی چاره‌ره‌شه‌کان. چوارهم: نازانم له‌ کاتیکدا گیانم دهرده‌چی و ده‌ستم له‌ هه‌موو لایێ دهربری، بێ ئیمان دهرۆم و مالفناوایی له‌م جیهانه‌ ده‌که‌م یاخۆ به‌ ئیمان و ئاخ‌ر خیرییه‌وه‌. پێنجهم له‌و کاته‌دا که‌ فریشته‌کان بانگ له‌ ئەهلی عه‌ره‌سات ده‌که‌ن، پاش کۆبوونه‌ویان و پێیان ده‌وتری: «وأمتاروا اليوم أیها المجرمون». واتە: ئە‌ی تاوانبارة‌کان خۆتان له‌ ئەهلی ئیمان و باوه‌ڕ جیا بکه‌نه‌وه‌، به‌ئێ ناخۆ له‌و کاته‌دا من له‌ کام به‌شیا‌ن ده‌بم؟.

برا عه‌زیزه‌کانم! وه‌ک پێویسته‌ زۆر سوپاسی خوی (أرحم الراحمین) بکه‌ین له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ ئیمان و باوه‌ری پێ داوین و به‌و ئیمانه‌ ڕزگار بووین له‌ ناگری ئەبه‌دی دۆزه‌خ،

وهه‌اش پئویسته له‌سه‌رمان که هه‌میشه ترسی خوامان له دل‌دی و له نازاری قه‌بر و قیامه‌ت و دۆزه‌خ بترسین، چونکه ده‌وام له‌سه‌ر نیمان و عاقیبه‌ت خیری له ئیمه‌وه دیار نییه؛ ئه‌وه‌ته ته‌ماشای ده‌که‌ن کاتی که موسیبه‌ت و به‌لایی دئی به‌سه‌رماندا چون دل‌مان تیکه‌چی و چهند خه‌یالی ناشیرین ده‌که‌ین. خوا به‌ میهره‌بانیی خۆی چا‌وی‌وشیمان لی نه‌کا، هه‌رگیز بزگار نابین، هه‌روه‌ها کاتی که دارایی و نیعمه‌ت و پایه‌یه‌کمان پی ده‌دا، چهند له خۆمان بایی ده‌بین و چهند یاخی ده‌بین و له ریگای راست لاده‌ده‌ین، که ئه‌گه‌ر خوا به‌ لوتف و ئیحسانیی خۆی چا‌وی‌وشیمان لی نه‌کا، حال‌مان خراپ ده‌بی.

براکانم! پئویسته هه‌میشه له‌به‌ینی ترس و هیوادا بین؛ چونکه پۆزی قیامه‌ت نابریته‌وه و، سزای ئه‌به‌دی که به‌هۆی بی ئیمانیه‌وه به‌سه‌ر ئینساندا دئی ته‌واو نابیی، په‌نا به‌ خوا. هه‌روه‌ها ره‌حمه‌تی خوا و نیعمه‌تی به‌هه‌شتیش، که به‌ هۆی میهره‌بانیی خوا و نیمان و باوهر و ده‌وام له‌سه‌ر خو‌وره‌وشتی چه‌زرتی پیغه‌مبه‌روه‌ه ده‌ستی ئینسان ده‌که‌ون، نابریته‌وه.

براکان! باشته‌ترین حالیی ئینسان (اعتدال)ه، واته‌ میانه‌ره‌وی. یه‌عنی هه‌میشه ئینسان ته‌ماشای دوو حال بکا بۆ خۆی؛ چا‌وی له‌ نیمان و کرده‌وی باش و په‌وشتی باشه‌وه بی بۆ وه‌رگرتنی پیروزی و به‌ختیاری نه‌ب‌راوه. هه‌روه‌ها چا‌وی له‌ په‌یداکردنی دنیا‌ی چه‌لال و فیروونی زانست و پیشه‌ی به‌رز و پا‌که‌وه‌ش بی، بۆ ده‌ستخستنی سامان بۆ خزمه‌ت کردنی ئینسان خۆی و که‌سوکاری و بۆ خزمه‌ت کردنی ئاینی ئیسلام و ولاتی ئیسلام و چارکردنی گیروگرفتیا‌ن. ئاده‌میزاد وه‌ک په‌له‌وه‌ره که به‌ دوو پال ده‌فری، ئینسانیش به‌و دوو جو‌ره‌ بایی ترکاری ته‌واو ده‌بی؛ بایی بۆ حالیی دین و بایی بۆ حالیی دنیا.

خوای گه‌وره سه‌د ده‌ره‌جه ره‌حمه‌تی هه‌یه ته‌نیا یه‌کیکیانی بۆ دنیا و ئه‌هلی دنیا داناوه، ئه‌و نه‌وه‌د و نۆ ده‌ره‌جه‌که‌ی بۆ قیامه‌ت هه‌لگرتوه.

له‌ خوای گه‌وره و میهره‌بانم ده‌وی که به‌ ره‌حمه‌تی خۆی وه‌ک ئیمانی پی به‌خشوون ده‌وامیشمان پی به‌خشی، له‌سه‌ر ئه‌و ئیمان‌ه و له‌سه‌ر کرده‌وی چاک و په‌وشتی به‌رزی فه‌خری عالم (د.خ).

له (٤)ی جومادای دووه‌می (١٣٩٦)ی ریکه‌تی ١-٦-١٩٧٦ی ز له‌ ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌م نامه‌یه‌ بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا

وه‌رگیز

نامھی سی و یکھم

باسی کوفرہ - والعیاذ باللہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين. والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمانە براکان! بزانی خۆپاراستن لە گوناھ گەرەتر و چاکترە لە عیبەدەت و تاعەت کردن و، دوورکەوتنەو لەو شتانەئە نەهییان لێ کراوە پاداشتی زۆرترە لە بەجێهێنانی ئەو شتانەئە ئەمریان پێ کراوە، بە تاییبەتی خۆپاراستن لەو گوناھە گەرەتەرە بە (اکبەر الکبائر) دەژمێردرێن و نۆ گوناھن و لە غەیری ئەمانەش لە گوناھە گەرەتەرەکان کە حەوت سەد گوناھن.

دیارە گەرەتر و خراپتر و ناشیرینتر لە هەموو گوناھێ کوفرە، پەنا بە خوا، چونکە بە تەواوی و هەتا هەتایە ئینسان دەفەوتینێ. پێویستە بزانی هەر وتاری یا هەر کردەوہی بێتە هۆی کوفر، چ لەسەر عەقیدە و باوەڕ بێ یا لەسەر عەناد و سەرکێشی بێ، یا بە گالتەوگەپ بێ یا لە پووی ئیستیهزا و بە سووکی تەماشاکردن بێ، ئەو خاوەنەکەئە دەگاتە (مرتد) واتە: لە دین وەرگەراو و دەیخاتە پیزی کافرانەو، دیارە هەر شتی کە هۆی تەکفیری خاوەنەکەئە بێ لە یەکی لە سێ بەش دەرنایێ واتە: ئیعتقاد، عەناد، ئیستیخفاف. جا هەر کەس ئەم نامەئە دەخوینیتەو بە شیوەئە ئیرشاد و ئامۆژگاری بۆ موسلمانان پێویستە ئەویان بۆ روون بکاتەو کە ئەوئە ئینسان کافر ئەکا چ ئینسانەکە باوەڕی لەسەر ئەو شتە بێ، یا باوەڕی وا نەبێ بەلام بە عەناد و سەرکەشی ئەو قسە یا ئەو کارە بکا، یا بە شیوەئە ئیستیخفاف و بە سووک تەماشاکردنی بێ، ئەو خاوەنەکەئە کافر ئەکا. لەم پووەو لەسەر پێشەوای موسلمانان پێویستە لەپێشدا داوای تەوہ و پەشیمان بوونەو لەو کەسە بکا، جا ئەگەر کابرا تەوہی نەکرد و پاش مۆلەتی سێ رۆژ نەهاتەو سەر ڕینگای راست، بۆ ئەو پێشەوا و فەرمانرەوای موسلمانانە دروستە ئەو کەسە بکوژی.

جا ئەگەر لەسەر ئەم شێوێهه كوژرا ئەو كەسه وا دادەنرێ كە هەرچی عیبادهت و خواپەرستی بووه هەمووی بەخۆپرایي دەچێ و بە كوفرهوه پروو دهكاتە جیهانی قیامهتی نەپراوه (والعیاذ باللّٰه). خو ئەگەر تۆبەش بكا خێر و جەزای ئەو خواپەرستیانی هێ کردوونی هەر ناگەرپێتەوه بۆی، تەنانەت لای هەندێ له زانایانی ناين له کاتی تەکلێفەوه تا ئەو کاتە هەرچی واجیبباتی کردووه، پێویستە هەموویان بگێرێتەوه، بەلام لای ئیمام حەنیفە، خۆی لێ رازی بێ، هەر حەجەکە ی پێویستی بە قەزا هەیه و دەبێ بیگێرێتەوه. هەر وهه له مەزەهەبی ئیمامی شافعییدا، خۆی لێ رازی بێ، هەر واجیبباتی كە کردوویەتی قەزای واجب نابێ و بەهۆی كوفرهكهیهوه بەتال نابنەوه.

هەر وا ئەگەر ماره پراویکی بوو نەچوو بووه لای ئەوه بە هۆی كوفرهكهیهوه كتوپر بایینه دەبێتەوه و بە ژنی حیساب ناکرێ. بۆیه پاش موسلمان بوونەوه ی واجیبه دووباره ماره ی بپرێتەوه. بەلام ئەگەر چوو بووه لای واجبه لێی جیابێتەوه. جا ئەگەر له پێش تهواویونی عیددهی ژنەکە ی موسلمان بوویەوه، ئەوه دێتەوه ژیر نیکاحی. خو ئەگەر پاش تهواویونی عیددهی موسلمان بوویەوه ئەوه عەقدی نیکاحیکی تازه نەبێ بۆی حەلال نابێتەوه، واتە: ئەگەر بەبێ عەقدی نیکاحیکی تازه بجێتە لای، ئەوه ئەو چوونە لایه به زینا دەژمێردرێ.

جا ئەگەر هەر بهو حالهوه بمرێ، واتە پێش تهویه کردن و گەرانهوهی بۆ دینی ئیسلام ئەوه به کافری جههەنمیی نه بهد دەناسرێ و دروست نییه له قەبرستانی موسلماناندا دەفن بکری. هەر وهه میراتهکە ی دهگەرپێتەوه بۆ خەزینە ی (بیت المال) و به پنی رێوشوینی شرعی سەرف دەکری.

شایهنی وتنه تهویه ی ئەم له دین وەرگەرانه بهوه دەبێ كە به دل لهو كوفره پەشیمان بێتەوه و عەزمی وابێ كە تا ماوه له دنیا دا نەپراوته سەر ئەو كوفره و، به زمان لهگەل ناگاداریی دلدا دوو کەلیمه ی شهاده بلی كە (أشهد أن لا اله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) ن. هەر وهه بلی: من بهریم و دوور له هەموو جۆره پەفتاریك و له هەموو جۆره وتاری كە موخالیفی ناینی پاکی ئیسلام بێ.

ئەگەر یەکی به زمان کەلیمه ی کوفری وت و له پاشدا ئیددیعیای کرد كە (توریه ی کردووه، واتە وتی لهو لهفظه كوفره مهعنا دیارییه کهم نەگرتوووه که كوفره به لکو مهعنایه کی ترم مه بهست بووه، بۆ نمونه بلی (من کافرتم) و ئیددیعیای ئەوه بكا که

مه‌به‌ستی له (کافر) فەللاح بووه که تۆو له عەرزا داده‌چینی و ده‌بشاریته‌وه و، (کافر) له زمانی عەرهبیدا به‌و که‌سه‌ش ده‌لێن که شتی بشاریته‌وه، نه‌وه به‌ زاهیری شهرع کافر ده‌بی، به‌لام له باتیندا نه‌گەر نه‌وه مه‌عنایه مه‌به‌ست بووبی که خۆی ده‌لی نه‌وه موسلمانانه و، نه‌گەر نه‌وه‌ی مه‌به‌ست نه‌بووبی کافر.

نه‌گەر یه‌کی له دلدا باوه‌ری له‌سه‌ر شتی بی که هۆی کوفر بی، بۆ نمونه: باوه‌ری وابی که خوا نییه، یا فریشته‌کانی خوا نین، یا پیغه‌مبه‌ران نین، یا خوا کتیبی بۆ نه‌ناردوون، یا رۆژی قیامت نییه و نابی، یا به‌هه‌شت و دۆزه‌خ نین، یا پینج فه‌رزه‌ی نوێژ واجیب نین، یا رۆژووی ره‌مه‌زان یا زه‌کاتدان یا هه‌ج کردن واجیب نین نه‌وه کافر ده‌بی هه‌رچهند نه‌وه باوه‌ره‌ش ده‌رنه‌برئ و هه‌ر له دلیدا بی. به‌لام نه‌گەر به‌ وه‌سه‌سه و وتووێزه ئه‌م شتانه‌ی به‌ دلدا بێن و، له نه‌فسی خۆیدا مه‌لوه‌ول و عاجز بی، لییان و رقی لییان بی، نه‌وه کافر نابی، چونکه نه‌وه زویری دل ده‌لێله له‌سه‌ر نه‌وه که موسلمانانه، نه‌وه وتووێزه له لایه‌نی شه‌یتانه‌وه خراوته ناو دلی و، به‌ پتی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (دخ) مادام کابرا به‌ دل عاجز و نارازی بی له‌م خه‌یالاته خراپانه، نه‌وه له راستیدا به‌ موسلمانیکی ته‌واو ده‌ناسری.

نه‌گەر که‌سی کرده‌وه‌یه‌کی لێی روویدا، به‌ ده‌سه‌نقه‌سه‌ت یا به‌ گالته، که دژی ئیسلامیه‌ت بی، وه‌ک سوچه‌بردن بۆ بت یا زه‌ننار به‌ستن یا سه‌لیب هه‌لگرتن یا هه‌ر شتی تر له‌و شتانه‌ی نیشانه‌ی جیابوونه‌وه‌ی کافرن له موسلمانان یاخۆ بی ئیحترامی له‌گه‌ل قورئانی پیرۆز بکا، نه‌وه نه‌وه که‌سه به‌ کافر ده‌ناسری، هه‌ر چهند له دلدا ئیمان و باوه‌ری ئیسلامیه‌تی هه‌بی؛ چونکه نه‌وانه که وتمان بۆ کافران ده‌بن و بۆ موسلمان ده‌ست ناده‌ن.

به‌لام نه‌گەر که‌سی سوچه‌ی بۆ ئینسانی برد، چ له‌به‌ر گه‌وره‌یی دنیا‌یی یا له‌به‌ر گه‌وره‌یی ئاینی، وه‌ک کرده‌ی هه‌ندئ له نه‌زانان له‌ مورید و مه‌نسووبی شیخه‌کان، نه‌وه نه‌گەر مه‌به‌ستی له‌و سوچه‌یه، سوچه‌ی عیباده‌ت بی، وه‌ک سوچه‌ بۆ خۆی گه‌وره، نه‌وه کتوێر کافر ده‌بی و پتوێسته حالی بکری تا ته‌وبه‌ بکا و په‌شیمان بێته‌وه و، له‌و شه‌ریک بۆ خوا دانانه‌ رزگار ببی، چونکه که‌س شایانی نه‌وه نییه سوچه‌ی عیباده‌تی بۆ به‌ری زاتی خۆی گه‌وره نه‌بی (وحده لا شریک له).

خۆ نه‌گەر مه‌به‌ستی سوچه‌ی عیباده‌ت نه‌بوو به‌لکو هه‌ر بۆ خۆشه‌ویستی یا بۆ

رَبِّزَلْيَانُ بُو نَهْوَه كَافِر نَابِي، به لَام نَهو كارهي به گوناهاي گهوره داده نري؛ بُوَيه پَيُوِيسته نَهو كه سه ناگادار بكرئ كه زوو لَيِي په شيمان بِيته وه و جاريكي تر نه يكا؛ چونكه كرده وه يه كي مه شبووه و ناشيرين و ناره وايه و هرگيز دروست نييه بهرامبر به كه س شتئ بكرئ كه له عيباده تي خوا بكا، به لئِي پَيُوِيسته زاناکاني نايين ناگايان له م مه سه له يه بي و ناموژگاري موسولمانه نه زانه كان بكن.

له م بابه ته وه هندی قسه هن كه ناشيرين و ناره وان به لَام بُو تاني باس ده كه م، چونكه گه لي كه س پَيِيان ه وه گيروده بوون، به لكو تركيان بكن.

بُو نمونه: نه گهر كه سئ بَلِي (بي دين) يا (كافر) پَيُوِيسته پَيِي بَلِيْن مه به ست له م قسه چييه؛ نه گهر وتي مه به ستم نَهو وه يه نَهو وه زعه نَهو له سه ري ه تي دين نييه و ئيسلامييه ت نييه، له كاتيكا كه كابر موسلمانه، پَيِي بَلِيْن: وا كافر بووي و پَيُوِيسته گورج په شيمان ببسته وه و نه گه ري ته وه سه ر نَه م جوړه قسانه؛ نه گينا خو ت كافر ده بي، چونكه موسلمان به كافر كردن معنای نَهو وه كه ئيسلامييه ت كوفره، نه مه ش دژي ناييني ئيسلامه.

خُو نه گهر وتي: مه به ستم نَهو وه بووه كه كرده وه و په وشتي له كرده وه و په وشتي موسلمانان ناكا پني بَلِيْن: كافر نه بووي به لَام پَيُوِيسته له سه ر نَه م قسه يه ته عزيز بكرني و ته مي ت بكن؛ چونكه حرامه كه ليمه ي گومان ليكراو و ناشيريني وا بَلِيِي به ئينساني كه موسلمان بي، هر چند فاسقيش بي.

به لَام نه گهر وتي: هيچ نييه تي كم نه بووه و هروا نَهو كه ليمه م به زماندا هاتووه، لئِي بپرسن تُو به رانبر به له فزي وها ئيعتيقادات چونه؛ نه گهر عقيده ي وايه كه به كار هيناني نَه م كه ليمانه بهرامبر موسلمانان دروسته، نَهو كافر ده بي، چونكه حرام به حال ل ده زاني. خُو نه گهر عقيده ي ابوو كه دروست نييه و وتي هر به ده ممد ا هات و، عوزري هينا يه وه، نَهو ته نيا پَيُوِيسته ته وه بكا و لئِي په شيمان بِيته وه.

براكان! هر كه ليمه ي ئيحتيمالي ئيعتيقاد و عناد و ئيستخفاف و غيري نَه م سيان هيش هه لبرئ، پَيُوِيسته كاتي به كوفر حسيت بكرئ كه به يه كي لهو سئ شيوه بي كه به هوي كوفرمان دانان، نه ك به شيوه ي غيري نه وانه بي؛ چونكه نيسبه تي كوفرمان له موسلمان زور زحمته و، نه گهر به شيوه ي ص راست نه بي ده گه ري ته وه بُو سه ر نَهو كه سه كه نيسبه ته كه ي داوه؛ پَيُوِيسته ناگادار بن له مه.

براکان! کسی به درو بلی به یکتی: خوا دهزانی من توّم خوش دهوی، یا خوا دهزانی نهو کارم کردوه، یا نهو قسم وتووه، یا نهو کارم نهکردوه، یا نهو قسم نهوتووه، نهوه نهو کهسه کافر دهبی؛ چونکه قسهکهی دهبیته هوی نیسبتهی غلهتدان بولای عیلمی خوا، چونکه مادام نهو قسهکهی نهوتبی و بلی: خوا دهزانی وتوومه نهوه معنای وایه که عیلمی خوا به خیلافی واقعوه پیوهندی بهستوه.

هروهها نگه بلی: خوایش نهو نهمره یا نهو نههیبه بکا باوهری پی ناکم، یا پیغمبر یا جیبرئیل یا فریشتهکان نهو قسه بکن باوهر ناکم پی، نهوه کافر دهبی، چونکه باوهر نهکردن به خوا و به پیغمبری خوا و به جیبرئیلی نهمین یا به هموو فریشتهکان، که جیبرئیلی نهمین یهکیکیانه، به کوفر دادهنری.

وه نگه بلی: خوا شایهتی بدا لهم کارهدا یا پیغمبر شایهتی بدا قبولی ناکم، نهوش کوفره؛ چونکه رهدی شایهتی نهمانه معنای باوهر پی نهکردنیانه و نهوش کوفره.

نگه بلی، هرچی نادهمیزاد هیه هموو شایهتی بدن قبولی کم نمهش هر کوفره، چونکه عیبارهتی (هرچی نادهمیزاد هیه) پیغمبرانیش دمگرتتوه و رهدی شایهتی پیغمبرانیش کوفره.

نگه یکتی بلی: من بهبی مهیل و مهشینهتی خوا نیش دهکم، بلی با خوا مهیلی نهو نیشهش بکا من نایکم، دهبیته کوفر، چونکه بوونی شتی به پیچهوانهی خواستی خواوه مهحاله.

هروهها گالتهکردن به وهعدی خوی گوره کوفره. بو نمونه: خوا بهلینی بههشت و ناز و نیعمهتی به نویژکران داوه کهچی یکتی گالته بهم بهلینه بکا. گالتهکردنی گونابارانیش به هرهشه (وعیدی خوی گوره هر کوفره؛ وه نهوهی خوا گوره هرهشهی کردوه لهوانهی گوناوه دهکن و سزای خهک دهن و، یهکیک گالتهی بهم هرهشهی خوی، (والعیاذ بالله).

نگه کسی به شیوهی نیستهزا یا سرکهشی بلی: نهو خانووه یا نهو مزگوتته بی به قبیله پووی تی ناکم، یا بلی خوا نگه بههشت بدا بهمن نارومه ناوی، یا به شیوهی به سووک زانین تهماشای عیبادتی بکا وه نویژ یا رُوژوو، یا بلی: خوی گوره فلان کسی

بكا به پیغمبر باوهری پی ناکم و ئیمانی پی ناهینم، یا کاغزی فری بداته ناو شتیکی پیسهوه که نهو کاغزه ناوی خوا یا پیغمبر یا ناوی مه لانیکه یا نایه تیکی قورنان یا فتوای زانایه کی ناینی باوهر پیکراوی لی نوو سراپی، نهوه بهم شتانه کافر دهبی. هروهها نهگر کهسی فتوای عالمی شرع به شیوهی سرکهشی فری بداته ناو شونی ناشیرین یا بیکوتی به عهرا کافر دهبی. هندی له زاناکانی ناین فرموویانه: نهگر یه کی مهسهله کانی عیلمی نه حویش به سووکی و تحقیرهوه فری بدا هر کافر دهبی.

نهگر ژنی له میزده کهی بیزار بی و بلیت کافریم باشتره لهوه له گهل تودا بم، نهوه کافر دهبی.

نهگر یه کی ناویکی به پیی ناین گهوره له نهنگوسیله کهیدا بوو و بهو دهستی که نهنگوستیله کهی تیایه له کاتی دهس به ناو گیاندندا خوئی پاک بکاتهوه نهوه کاره کهی حرامه. خو نهگر به شیوهی سووکی و به کهم زانینی خاوهن ناوه که خوئی پی پاک کردهوه کافر دهبی. نهگر کهسی جنیو به حهزرتی محمدهدی مستهفا (صلی الله علیه وسلم) بدا کافر دهبی، تهنانهت لای ئیمامی نهعزم نهبوو حنیفه و لای هندی له زانایانی شافیعی مهزهه ب نهم جوژه کهسه نهگر تهوبهش بکا، پیویسته به حهدی شرعی بکوژی، واته با به تهوبه که موسلمان بیتهوه، به لام وهک حهدی شرع دهکوژی هروه کوو زیناکه ری (محسن) واته نافرتهی شوو کردوو و پیوای ژنهاوردوو که زینایان کردبی.

کهسی نینکاری پیغمبرایه تی یه کی له پیغمبران بکا، کافر دهبی، به لام نینکاری پیغمبرایه تی کهسی که ئیختلاف له پیغمبرایه تییدا هبی، وهک حهزرتی لوقمان و خز، کوفر نییه، به لی حرامه به جهزمی بلی پیغمبر نین، دهبی بلی: هندی لهو زانایانه لایان وایه پیغمبر نین.

نهگر کهسی به شیوهی خوژگه بلی: کاشکی من له باتی (محمدهدی امستهفا)، یا پاش زهمانی نهو پیغمبر بوومایه، نهوه کافر دهبی.

نهگر یه کی تهکزیبی پیغمبر بکا له قسه یه کدا که سابت بی، قسهی پیغمبره، نهوه کافر دهبی.

بوختهی قسه: هر کهسی نیسبه تی عیبی یا نه قسی له یه کی له پیغمبران بدا کافر دهبی.

ئەگەر يەككى ئىنكارى زىندوو بونوئەوى دواپۇژ، يا ئىنكارى حىساب و ميزان، يا ئىنكارى عەزابى قەبرى بكا كافر دەبى، ھەر ھە ئەگەر ئىنكارى رەفاقتى ئەبوبەكرى سىدىق بكا بۇ حەزرتى پىغەمبەر (د.خ)، يا باوھرى بەو بوختانە ھەبى كە بۇ حەزرتى عائىشە ھەئبەسترا، يا باوھرى وابى يەككى لە خەلىفەكان لە يەككى لە پىغەمبەران گەرھەترە، يا يەككى لە دۇستانى خوا (أولياء) لە يەككى لە پىغەمبەران گەرھەترە، كافر دەبى. جىئودان بە يەككى لە ھاورىھەكانى پىغەمبەر ھەك حەزرتى مەعاوئە يا ھاورىھەكى تر گوناهى گەرھەترە و بەو جىئودانە مرو فاسق دەبى، بەلام بەراى ھەندى لە زانايانى شافىعى مەزھەب مرو بە جىئودان بە ھاورىھەكانى پىغەمبەر كافر دەبى. خو ئەگەر جىئودانەكە لەبەرئەو بى كە ئەوانە ھاورىھە پىغەمبەر بون ئەو بە ئىتىفاقى ھەموولا، دەبىتە ھۆى كافر. ھەر ھە جىئودان بە يەككى لە ئالى پىغەمبەران (د.خ) لەبەرئەو كە لە ئالى پىغەمبەرە، كوفرە؛ چونكە دەبىتە تەحقىر و بى ئەدەبى لەگەل پىغەمبەرا (د.خ).

بە شىوھەكى گشتى، ھەر سوننەتى لە سوننەتەكانى حەزرت (د.خ) كە سابت بى، ھەر كەسى رەخنەى لى بگرى يا بە باشى نەزانى كافر دەبى؛ چونكە ئەمە دەكىشیتەو سەر باوھر نەكردنى بە حەزرت (د.خ). ھەر كەسى عەببى بداتە پال يەككى لە پىغەمبەران بەجۆرى كە دژى قەدر و حورمەتى بى ئەو كافر دەبى.

ھەر كەسى خوى بىستى بە شتىكەو، بەزمان يا بە عەزى راستى دل، برىارىدا، بۇ نمونە: ھەر كاتى بللى فلان كەس بمرى كافر دەبىم، ئەو تەنبا بە برىارەكە كافر دەبى. يا ئەگەر بللى ھەر كاتى فلان كەس زولم لە من بكا، كافر دەبىم، ئەو گورج كافر دەبى، پەنا بە خوا.

بەلام ئىنسان بە (حدیث النفس) يا بە خەلات و خەتەراتى شەيتانى كافر نابى؛ چونكە ئەم جۆرە خەيالەتە بە دەستى ئىنسان نىبە و بە ناچارى دىن و دەروڭ، تەنانت ئەگەر ئەو خوتورە و خەيالەتە بىنە نەخوشىيەكى ھەمىشەبىش مادام كابرە بە دل عاجز بى، لىيان و پىيان رازى نەبى كافر نابى.

ھەر كەسى باوھرى بە پىچەوانەى حوكمى لە حوكمەكانى دىن ھەبى، بۇ نمونە: شتىك يا كارىكى حەرام بە حەلال بزانى، حەلالى بە حەرام بزانى، مادام ئەو حوكمە لە دىندا ئىجماعى لەسەر بى و لەوانەبى كە ھەموو مۇسلمانان بىزانن، ئەو كافر دەبى.

ھەر كەس ئىنكارى ئەو نوئە سوننەتەنە بكا كە بە ئىجماع سوننەتن، ئەو كافر دەبى؛ چونكە ئەمانە بەناشكرا لە دىندا زانراون.

ئەگەر كەسى بە يەككىكى وت: لەعنەت لە تۆ و باوك و باپىرت تا ئادەم، ئەگەر ئەو كەسە مەبەستى ھەموو رېشتەى باوك و باپىرى بى، بە پىغەمبەرەكانىشەو ئەو (فوراً) كافر دەبى. بەلام ئەگەر مەبەستى غەيرى پىغەمبەرەكان بى، ئەو كافر نابى، تەنبا گىرۆدەى گوناھى گەورە دەبى چونكە لەو رېشتەدا پىاوى موسلمان زۆرە و موسلمانى عادل و پىاواچاكيان تىدا بوو؛ ديارە لەعنەتیش لەوانە گوناھى گەورەيە.

ئەگەر لەعنەت بكا لە ھەرچى زانايە، ئەو كافر دەبى، ئەگەر مەبەستى ئەو بى كەسى لى بەدەر نەبى، چونكە پىغەمبەرەكانىش لە زانايان حسيب دەرگىن، خو ئەگەر مەبەستى غەيرى پىغەمبەرەكان بى، ئەو كافر نابى، بەلام كارەكەى گوناھىكى گەورەيە.

ھەر كەس باوهرى وابى كە لەوانەيە پاش پىغەمبەرى ئاخىر زەمان (د.خ) پىغەمبەرى بىت ئەو كافر دەبى؛ چونكە بە نەسى قورئانى پىرۆز ھەزرتى (مەھمەدى مستەفا) دروودى خواى لى بى، دوا ھاوهرى پىغەمبەرەكانە، ئىتر ھەزرتى عىسا، كە لە زەمانى دەجالدا دىتە خوارەو و دەجال دەرگۆزى، بە شەرى ھەزرتى مەھمەد رەفتار دەكا و بە پى ئابىنى ئىسلام دەجوولیتەو.

ئەگەر كەسى تەمەننا بكا و بلى: خوژگا زىنا و قەتل و دەسدرىزى كردن لە خەلق، كە لە ھەموو ئابىنكىدا ھەرام بوون، لەم عەسرەدا ھەلال بوونايە، ئەو كافر دەبى. بەلام بە تەمەننا ھەلال بوونى شتى كە لە ھەندى ئابىندا ھەلال بووى و لە ھەندىكىدا ھەرام، وەكو شەراب خواردەنەو، ئەو كافر نابى، چونكە لە ھەموو ئابىنكىدا ھەرام نەبوو.

ئەگەر كەسى بلى: گۆرانى وتن لە قورئان خویندن قازانجى زىاترە بو دل و كار زىاتر دەكا بو ساف كردنى دل ئەو كافر دەبى.

ئەگەر كەسى بلى: بەم چاوانى خوّمە خوام چاوبى كەوتووە يا رووبەروو قسەم لەگەلا كر دوو، ئەو كافر دەبى؛ چونكە ئەم قسانە دەچنە سەر نىسبەتدانى خودوس و سىفاتى ھەوادىس بو زاتى خواى گەورە وەكو رەنگ و لەش و تەركىب و ئىحتىياج، خواش لەمانەو دەورە و بەرىيە.

پازى بوون بە كوفر، كوفرە، ئەگەرچى ئەو پازى بوونەش راستەوخو نەبى بە شىوہەكى و ھابى كە ماناي پازى بوون بگەيىنى، بو نمونە: كافرئى بىتە لای موسلمانئى و پى بلى موسلمان دەبم و دەمەوى فىرم بەكى و، ئەو ش كە كافرەكەى ھاووہتە لا بو ئىسلام بوون، ئادابى ئابىن بزانى و فىرى نەكا و بلى: سەبەر بكە تارۆژىكى

تر سه عاتیکي تر، ٺهوه، له بهر ٺهوهی ده بیته رازی بوون به به کافری مانه وهی ٺهوه کافره له و ماوه دا، پئی کافر ده بی.

به لام ٺهگر ٺهوه که سه که کافره که دیته لای، بۆ فیزکردنی نادابی نیسلام بوون له ناو نوڙا بوو، واته خوئی به واجیبی عهینیه وه خه ریک بوو، ٺهوه ٺهگر ده ترسا له وه که ٺهگر گورج فیزی نه کدا مانع په یدا بی بۆ نیسلام بوونی، ٺهوه له سه ری واجیبه نوڙه که ی ببری و نیسلامه تیه که ی فیز بکا. خو ٺهگر ٺهوه ترسه ی نه بوو ٺهوا واجیب نییه، نوڙه که ی ببری و دروسته فیزکردنه که ی بخاته دوا ی نوڙه که ی. (صرح بهذا الشیراملسی فی بحث حرمة الکلام فی الصلاة).

ٺهگر که سی به که سی بلئی: کافر ببه، هر چه ند به نیشاره ش بی، ٺهوه کافر ده بی. ٺهگر یه کی بلئی به ژنی، که له میزده که ی بیزار بی، خو ت کافر بکه له میزده که ت جیا بیته وه و شوو بکه به هر که س خو ت ده ته وی، ٺهوه ٺهوه که سه (فوراً) کافر ده بی؛ چونکه ژنه که ی ری به دییی کردوه بۆ کوفر، په نا به خوا.

ٺهگر که سی به نوڙنه که ری بلئی: نوڙ بکه، ٺهویش له وه لامدا بلئی: ٺهگر خوا له سه ر نوڙ نه کردن سزای من بدا ٺهوه سته مم لی ده کا؛ چونکه بۆ نمونه، من که وشم نییه، ٺهوه به و قسه یه کافر ده بی.

ٺهگر هه ژاری نایه تی «وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ» به سه ر ده وه له مه ندیکدا بخوښتته وه و، ده وه له مه نده که بلئی برۆ شه ر له گه ل خوا بکه و پئی بلئی بۆچی مائی دنیات به فلان که س داوه؟ ٺهوه کافر ده بی. ههروه ها ٺهگر که سی به شیوه ی به سووکی ته ماشا کردنه وه وتی من له قورنان خوښندن یا له نوڙ کردن تیرم خواردوه، کافر ده بی. ههروه ها ٺهگر بلئی ٺهوه ندم قورنان خوښندوه دلَم تنگ بووه، ٺهوه ش کافر ده بی؛ چونکه ٺهوه عیبارته به سووکی سه یر کردنیکی زوری تیا به.

ٺهگر که سی، پاش گیروده بوون به هه ندی دهر دویه لا، وتی: خویا! چی ماوه پیم بکه ی؟ گه لی نازارت دام، من شایانی ٺه مانه نه بووم، ٺهوه کافر ده بی، مه گر مه به سستی ناز و گله یی بی، ٺهوه به گوناھی گه وره داده نری و به کوفر حسیب ناکری.

ٺهگر که سی به که سی بلئی، سوننه ته کانی به رسمیل کردن نینوک کردن و ٺه مسالی ٺه مانه جیه جی بکه، ٺهوه ش له وه لامدا به سووکیه وه بلئی: من سوننه ت ناکه م، ٺهوه کافر

دهبی. نهگەر یهکی مهنعی کهسی بکا له کردهوهی حهرام و پیی بلئی له سزای رۆژی قیامهت بترسه، نهویش به سووکییهوه بلئی ترسم له رۆژی قیامهت نییه، قیامهت چیه؟ نهوه بهم عیبارته کافر دهبی. بهلئی نهگەر مهبهستی نهوه بی بلئی خوا رهحمی زوره بۆیه له سزای قیامهت ناترسم، نهوه کافر نابئی، بهلام قسهکهی بی نهدهبییه.

نهگەر کهسی به شیوهی عهناد بلئی گوزهرانی دنیایی له ههموو عیلمه ناینییهکان چاکتره، نهوه کافر دهبی، خو نهگەر بلئی له عیلم به زات و صیفهتهکانی خوا چاکتره نهوه (مطلقاً) کافر دهبی. نهگەر یهکی ئینکاری واجیبی له واجیبیهکانی دینی نیسلام بکا، وهک نوێژ، پۆژوو، حهج.. تاد، کافر دهبی.

نهگەر یهکی نامۆزگاری یهکیکی دهکرد، نهویش رقی ههلسا و به سووکییهوه وتی من ئەم قسانەم زۆر بیستون، نهوه کافر دهبی.

نهگەر یهکی بانگی بیست و وتی دهنگی زهنگ (ناقوس) لهمه باشتره نهگەر به شیوهی سووکی وتی پیی کافر دهبی و، نهگەر تهنیا له رووی ناخویشی دهنگی بانگهههکهوه بی، نهوه پیی کافر نابئی، بهلام کردنی قسهکه حهرامه.

نهگەر کهسی به سووکییهوه وتی: کی دهتوانی ئەم نوێژانه بکا؟ یا بلئی نهگەر نوێژ بکهم پیاوخراب دهبم، نهوه کافر دهبی. نهگەر کهسی وتی ههروهختی من نوێژ بکهم، پیاوخراب دهبم، نهوه کافر دهبی. نهگەر کهسی وتی ههروهختی من نوێژ بکهم، تووشی زیانی دهبم و، ئەم نوێژ و تاعهته هۆی نهگهتیی ئادهمیزاده، نهوه کافر دهبی.

نهگەر کهسی وتی به یهکی بۆچی ئەمر به چاکه و نههی له خراپه ناکهی؟ نهویش له وهلامدا وتی ئەمر به چاکه و نههی له خراپه چیه؟ یاخو وتی واجیب نین و ئەم قسانه ههمووی فهساد و غهوغان، نهوه (فوراً) کافر دهبی.

نهگەر چهزرت (د.خ) ئەمری به شتی کردبی و، یهکی بی شتی لی زیاد بکا، بهبی ئوسوولی ئیستیباتی شرعی، نهوه کافر دهبی. ههروهها ههه کس حوکمی لهسهه حوکمی شرعی زیاد بکا، کافر دهبی؛ بۆ نموونه: چهزرت (د.خ) فهرموویهتی: «لا تشد الرحال إلا الی ثلاثة مساجد...» کهچی یهکی بی مزگهوتی له سهه نهو سی مزگهوته زیاد بکا نهوه کافر دهبی.

نهگەر کهسی به یهکی بلئی: من کافر به تۆ چی؟ هیچ زیان به تۆ ناگا، یاخو بلئی: ئەم

زهمانهی کوفره و زهمانهی ئیسلام نییه و، مه‌به‌ستی ئه‌وه بی که له واقیعه‌ن ئیسلامیهت به‌کارنای، ئه‌وه کافر ده‌بی، به‌لئی ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بی که خه‌لکی دینیان بی هیز و لاواز بووه و، حه‌ز له تاعه‌ت و خواپه‌رستی که‌م بووه، ئه‌وه پئی کافر نابی. ئه‌گه‌ر موریدی بلئی عه‌بدولقادی گه‌یلانی یا شاهی نه‌قشه‌ند له یه‌کی له پیغه‌مبه‌ران گه‌وره‌تره، یا پایه‌ی وه‌ک پایه‌ی ئه‌و وایه، ئه‌وه کافر ده‌بی. ئه‌گه‌ر که‌سی باوه‌ری وه‌هابی که یه‌کی له چوار یاری پیغه‌مبه‌ر له پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌تره کافر ده‌بی.

دهرباره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ش که عه‌قلیان بی هیزه و زیاده‌ره‌وی ده‌کن و باوه‌ریان خراپه، پیویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه که به ئه‌حوالیان ده‌زانن ئامۆژگاریان بکه‌ن تا ئه‌و بی چارانه بینهنه‌وه سه‌ر عه‌قیده و باوه‌ری بی‌گه‌ردی ئیسلام که هیچ که‌س له غه‌یری پیغه‌مبه‌ران (د.خ) له‌وان گه‌وره‌تر نییه و پایه‌ی غه‌یری پیغه‌مبه‌ران ناگاته پایه‌ی پیغه‌مبه‌ران (د.خ)

ئه‌گه‌ر یه‌کی گونا‌هیکێ بچووک بکا، وه‌ک ته‌ماشایه‌کی حه‌رام و، یه‌کی پئی بلئی: له‌و گونا‌هه په‌شیمان به‌ره‌وه، ئه‌ویش به شیه‌وی ئیستیخفافه‌وه بلئی: چیم کردووه، بۆچی تۆبه بکه‌م؟! ئه‌وه کافر ده‌بی.

براکانم! ئه‌و وتار و کرده‌وانه‌ی ده‌بنه‌وه‌ی کافر یوونی نینسان زۆرن، به‌لام من له‌م نامه‌دا هه‌ر ئه‌مانه‌م پیشکه‌ش کردن؛ چونکه ئه‌غله‌ب موسلمان له وتاری درێژ ماندوو و زویر ده‌بن؛ که‌چی ئه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کی زۆر گوی له حیکایه‌ت و نه‌فسانه‌ی پڕویوچ بگرن هیچ ماندوو نابن.

ئه‌وه‌نده بزانه‌ن پاراستنی بیروباوه‌ری ئاینی ئیسلام له پاراستنی گیان گرینگتره؛ چونکه دینداری هۆی به‌ختیاری هه‌تاهه‌تایه.

(والسلام علی من أتبع الحق والهدی).

له (١٠) ی جومادای دوایی ١٣٩٦ ی ک ٨-٦-١٩٧٦ ی ز له ته‌رجه‌می نه‌م نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا.

وه‌رگنێر

نامھی سی و جو وہم

باسی تاوانی کوشتن دهکا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه الحافظين لحدود الله إلى يوم الدين.

براکان! یاخو اهرچی مال و دارایی من هیه بهقوربانی نهوه بی که ئیوه ریگهی ناین بگرن و گیرودهی بیروباوهری نابار و تاوانی ناهه موار نهبن.

خوای گهوره فهرموویه تی: «ولیشخ الذین لو ترکوا من خلفهم ذریة ضعافاً خافوا علیهم، فلیتقوا الله ولیقولوا قولاً سدیداً».

مانای زاهیری نهم نایه ته نهویه، خوای گهوره ته می و ناموزگاری موسلمانان دهکا بو نهوهی چاودیری هه تیوی داماو و لیتقه و ماو بکن و، نهوه دینیتته پینش چاویان که و ابزانن نهوه هه تیوانه مندالی خوایانن و له دوایان بهجی ماون و داماون و چاومروانی دهستوده هه نده و کهرم و میهره بانیی خه لکین. چون دلایان دیتته جوش بویان، وه هایش دهر بارهی هه تیوی خه لکی رهفتار بکن. براینه! گه لی ئیشاره ی بهسوود له نایه ته پیروزه دایه، یه کی له وانه نهویه ههر کس له خوا بترسی و له فهرمانبهرداری نهوه نه پرسی و کاریکی وا بکا که منداله کانی فیزی هه لسوکوت و رهفتاری خراب ببن و نهوه به دهستی خوئی نهوه نهوه بیچارانه ی خوئی بهد بهخت دهکا و کاریک دهکا ببن به کومله ئینسانئی هه موو ئینسانئی ژیر و دلسوز بهزه بیی پنیاندا بیتته وه، هه ندئی کسیش به هوئی نهوه رهفتاره خرابانه وه که له باوکیانه وه وهریان گرتوون نهفرنیان لی بکن.

نهوه باوکیانه ش که بیروباوهریان باشه و منداله کانیان فیزی بیروباوهری باش دهن لییانه وه، دهبنه هوئی بهختیاری نهته وه که یان، به لکو دهبنه هوئی نهوه که خوای گهوره له بهر چاک رهفتاری نهوان و له بهر ئیخلاصی نهوان، له گه ل نهوه کانیاندا میهره بانیی بکا

و ئىشى چاكيان بۇ پىك بخا و لەگەلى مەينەت دووريان بخاتەو، ھەروەكو لە جوملەى «وكان أبوهما صالحا» ھە دەردەكەوئ، كە لە تەفسىرى ئايەتەكەدا رىوايەت كراو: ئەو باوكە سألحە باپىرى نۆيەميان بوو.

زانايانى ئاين ھەكو باوكى موسلمانانن و واجيبە زۆر بە دلسۆزى نامۆزگارى و تەمىيان بگەن، بۇ بيروباوھەرى پاك و كردار و رەفتارى چاك. ئەگەر خوانەخواستە بەم شىوھ نەبن خۆيان و كۆمەلەكيان بەدبەخت دەكەن. خۆ ئەگەر ئەوان باش بن و واجيبى سەرشانيان بەجى بىنن و كۆمەلەكيان بە گوئيان نەكردن ئەوان ئەمان لاي خواى گەورە دەگەنە پايە و پاداشى خۆيان، ئيتىر كۆمەل بەدبەخت دەبى، گوناھى خۆى بە ئەستوى خۆيەتى.

لەسەر ھەموو زانايەكى ئاينى پئويستە بەقەدەر حال و توانا نامۆزگارىي موسولمانان بكا. ھەروەھا لەسەر ھەموو كەسى پئويستە لە دۆستە راستە دلسۆزەكانى خۆى بپرسى كە چ عەيبىكى تىدايە بەبى شەرم و لەپروودامان پئى بلۆن تا ئەميش ھەولى چارەكردنى ئەو عەيبەى خۆى بدا.

لەسەر ئەم شىوھە كە وتمان ھەزرىتى عومەر (رخ) ھەموو جارئ لە سەلمانى فارسى و حوزەيفەى كورپى يەمان و ئەبوو زەرى غەفارىي دەپرسى (رخ) و پئى دەوتن: ھەرچى عەيبىكم تىدايە پئم بلۆن.

ھەروەھا ھەموو جارئ دەيفەرموو: «رحم اللہ أمرأ اهدى إلى عيوبى».

واتە: رەھمەتى خوا لەو كەسە بى كە عەيبەكانم دەدۆزىتەوھ و بەديارى بۆميان دەنئىرى. ئەم جۆرە دۆستانە كەمن.

جا ھەرزتان دەكەم: منى دلسۆزتان لەو جۆرە دۆستە كە مانەم كە ھەزرىتى عومەر (رخ) فەرمويەتى؛ چونكە عەيبەكانتان بەديارى بۇ دەنئىرم و لىيانتان ئاگادار دەكەم.

رىوايەت كراو: «من أحبك نھاك ومن أبغضك أغراك» واتە: ئەوھى تۆى خۆشبوئ لە كارى خراپ و نارەوا مەنعت دەكا، ئەوھش رقى لئىت و دوژمنت بى، ھانت دەدا و كرىدەوھى خراپت لەبەرچاوا جوان دەكا. بەم رىوايەتەيشدا دەردەكەوئ كە من لە دۆستانى ئىوھم و دلسۆزتانم.

كەواتە ئەى براينە! زۆر تكاتان لى دەكەم و دەستم دامىنتان، ئەگەر ھەر مەيلتان لەسەر

ئەو نىيە كە كار بەم نامەيەم بىكەن، تەنيا يەك چار گوى بىگرن بۇتان بخويننەو، ئەوئەندەم حەق لەسەرتان ھەيە تىكاتان لى بىكەم تاقە چارى ئەم نامەي دۆستى خۇتانە بخويننەو يە گوى لى بىگرن، با ئەو رەنج و زەحمەت و ماندوويە تىيەي لە كۆكردنەو و نووسىنەوئەي ئەم نامەدا كىشاومە، زاىە نەبى و لە كىستان نەچى.

براكانم! من لە خوى مېھرەبان داواكارم ئەوئەندەتان عەقلى بداتى لە گوناھى وا رىزگارتان بىكا لەوانەبى بتانفەوتىنى.

براكان! دەخىلتان بىم لە پىناوى پەنجا سالى رابواردىنى دنياي براوھەدا، سزاي نەبراوھەي قىامەت بو خۇتان مسوگەر مەكەن. لە فەرموودەي پىغەمبەردايە: «إنما مثل الدنيا في الآخرة كما يغمس أحدكم أصبعه في اليم فأنظر بىم يرجع». واتە: دنيا و ژيانى دنيا لە چا و قىامەت و ژيانيدا وەكو ئەوئەيە يەكى لە ئۆو پەنجەي بىكا بە دەريايەكى گەورەدا، سەير بىكەن دەبى ئەو تاقە پەنجەيە چەند ئاو لەو دەريايە لەگەل خوى بەينى؟!

خۇزگا ئىنسان لەم تەمەنە كەمەدا بە نازارى ئاگرى دنيا يا پىوھەدانى دوويشك و مار كىرۆدە بووایە، نەك بە گوناھى كە ببىتە ھوى سزاي قىامەت و رىسوايى ناو كۆمەلى موسلمانان.

لە خوداي گەورە دەپارىمەوھە كە عەقلىكى وەھاتان بداتى ببىتە ھوى خۇپاراستن لە گوناھ، بە تايبەتى ئەو گوناھانەي كە زۆر ناھەموارن و ھوى بەدناوى و بەدبەختى دنيا و قىامەتن.

براكان! يەكى لەو گوناھە گەورانە (قتل)ە، واتە: كوشتنى كەسى بە ناحەق. كوشتنى ئىنسان لەپاش كوفر لە ھەموو گوناھى گەورەتر، ناشىرىنترە و تاوان و سزاي زۆرتەر. گوناھى گەورەيان ژماردووه كە ھەوسەد گوناھە و، ئەم كوشتنى نەفسە بىجگە لە كوفر لە ھەموويان سزاي زۆرتەر و قورسترە.

رېوايەت كراوھ: «كل ذنب عسى الله أن يغفره إلا الرجل يموت مشركاً أو يقتل مؤمناً متعمداً». واتە: ھەرچى گوناھە لەوانەيە خوا چاوپۆشى لى بىكا و خاوەنەكەي عەفوو بىكا، ئەو نەبى كەسى بە كافرئى بمرئى يا بە عەمدى موسلمانئى بكوژئى، واتە: يەكەمىيان ھەرگىزا و ھەرگىز عەفوو ناكروئى و دووھمىيان بە قەتەي تۆلەي لى دەسەنرئى.

براكان! لەوانەيە ئىنسانئى ژىر و بەفام زراوى لەوھە بتەقى كە ھەزەت (د.خ) لەناو ھەو

سه د گوناھی گهردها، کوشتنی ناحقی جیا کردووه ته وه و له گهل کوفرا حسینی کردووه. له ریوایه تیکدا حزرهت (د.خ) له ناو نه و حه و سه د گونا هه گهرانده ناو گوناھی جیا کردووه ته وه. له م نو گونا هه یش حه وتیان به سه بهی موویقه ناو ده برین، واته حه وت گوناھی نه وه نده ناله بارن که خاوه نه کانیا ن به فه ته راتا ده به ن و ده یانفه وتینن و، له ناو نه م حه وه شدا نینسان کوشتنی به گونا هیکی زور ناهه موار و ناله بار حسیب کردووه، به جوړی که هه ندی له زانایانی ناین نینسان کوشتنیان واناوه که خاوه نه که ی هه میسه و هه تا هه تایه له دوزه خدا ده میتته وه. نه م زانایانه ته ماشای زاهیری نه م نایه ته بیان کردووه که خوا فه رموویه تی: «وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مَّتَعَمَدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا».

به لام جومهوری زانایانی ناین نه م نایه ته بیان ته نویل کردووه به وه که مه به ست قاتلیکه کوشتنی موسلماننه که به حه لال بزانی یا له به رنه وه بیکوژی که موسلماننه، نه گینا خوی گه وره خوی فه رموویه تی هه موو گونا هیکی له گه وره و بچوک له وانیه چاوپوخی لی بکری، کافر بوون نه بی، واته مرؤ شتیکی وه ها بکا به شیوه یه کی قه تعی ببیته کوفر. هه ندیکیش مه عنای (خلود) یان به دریزی ماوه ته نویل کردووه، واته موسلمان کوژ سزایه کی زور و دووردریژ ده دری و له گهل داروده سته ی گونا هه باراندا له دوزه خ ده ریان ده بی.

هه رچون بی، نه م هه ره شه توندوتیژه که له بکوژی عه مدی کراوه، مانای نه وه یه قاتیل له وه وه نزیکه که به بی نیمان بمری (والعیاذ بالله)، جا نه گهر که سی عه قل و فامی هه بی خوی له م گونا هه ناهه مواره ده پاریزی و توخنی ناکه وی.

براکان! زور چاک بزائن و له وه دلنیا بن که خوی په روه رگار هه یه و پیغه مه بهر هه یه و ناین راسته و ناده میزاد له روژی قیامه دتا پرسیا ری لی ده کری، بیگومان سزا و نازاری روژی قیامه ت زور سه خته و، نه وانیه که دوزه خین سه عات به سه عات و کات به کات سزایان زیاد ده کا؛ خوی گه وره ده فه رمووی: «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» واته: سزا بچیژن، ده بخون نه وه ده ردتان بی، له مه وپاش هه ر ته نیا سزاتان بو زیاد ده که یین. له حه دیسی شه رفندا ریوایه ت کراوه که وه له م نایه ته تیژتر ده ریارده ی نه هلی دوزه خ نییه. نه م نایه ته گه لی هه ره شه ی توندی تیدایه.

ریوایه ت کراوه: نه هلی دوزه خ له دریزی ماوه ی سزا نه وه نده په ریشان ده بن نه گهر

فریشته بی، بیت و پنیان بلی: مژده بی ماوهی سزای نیوه به قه‌دەر ژماره‌ی ورده به‌ردی رووباره‌کانه، لهو کاته‌دا نه‌وان نه‌و مژده‌یه به‌دل و گیان وهرده‌مگرن و پنی دلشاد ده‌بن، چونکه نه‌وان ترسی نه‌برانه‌وه‌ی سزایان هه‌یه. جا ورد ببینه‌وه له حالی وا نه‌و خه‌به‌ره به مژده بزانی.

براکان! هر به‌لایی له دنیا‌دا به‌سه‌ر نینساندا بی، له نفس یا مال یا حال، هه‌مووی برانه‌وه‌ی هه‌یه. به‌لام سزای کوفر، په‌نا به‌ خوا، برانه‌وه‌ی بو نییه، جا که‌وایی زور پژیسته هه‌میشه نینسان خوی له‌و گونا‌هانه به‌پاریزی که له‌وانه‌بی رای بکیشن بو کوفر، په‌نا به‌ خوا.

بی گومان هیچ سزایه‌کی دنیا له‌چاو سزای قه‌بر و قیامه‌ت‌دا به‌ سزا نا‌مژی‌ری. مألوی‌ترانی به‌و گونا‌هانه ده‌بی که ده‌بنه‌ هوی بی نیمان و نه‌مانی با‌وه‌ری راست له‌ دلی نینساندا.

براکان به‌ خوای گه‌وره‌تان سویند ده‌دم په‌حمی به‌ حالی خوتان بکه‌ن و خوتان گیرۆده‌ی نه‌و سزایانه مه‌که‌ن که نه‌رز و کیو و ناسمان هه‌لیان ناگرن. به‌راستی نینسان له‌ بیستنی هه‌ندی سزای قیامه‌ت دلی بی تا‌قه‌ت ده‌بی، چ جایی که به‌ته‌واوی بکه‌ویته‌ ناو ناگری دۆزه‌خ و سزای بدری.

رپوایه‌ت کراوه: رۆژی‌ حه‌زه‌تی جیبه‌ره‌ئیل هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له کاتیکدا که وه‌خت و واده‌ی هاتنی جارانی نه‌بوو. که دانیش‌ت کوتوپر ده‌نگیکی زور گه‌وره‌ی بیست، حه‌زه‌ت (د.خ) ته‌ماشای جیبه‌ره‌ئیلی کرد زور تیک چوو، نینجا پرساری کرد و فه‌رمووی: نایا نه‌م ده‌نگه نیشانه‌ی هاتنی قیامه‌ت بوو؟ نه‌ویش عه‌رزی کرد: نه‌خیر نه‌وه ده‌نگی به‌ردی بوو له قه‌راخی دۆزه‌خ‌دا بوو که له ماده‌ی گوگرد بوو به‌ نه‌مری خوا که‌وته‌ ناو دۆزه‌خ، به‌ردیکی زور خراپ و بوگه‌نه. نینجا حه‌زه‌ت (د.خ) لینی پرسی: تو بوچی له بیستنی ده‌نگه‌که په‌نگت گو‌را؟ نه‌ویش عه‌رزی کرد: ماوه‌یه‌کی زوره‌من له‌گه‌ل فریشته‌کاندا مه‌ئموورین بو هه‌لگیرساندنی دۆزه‌خ. دواي نه‌وه گه‌لی نه‌وسافی دۆزه‌خی باس کرد تا حه‌زه‌ت پنی فه‌رموو: نیت‌ر به‌سه له‌مه زیاتر باسی مه‌که.

پوخته‌ی خه‌به‌ر که حه‌زه‌تی جیبه‌ره‌ئیل ده‌ستی کرد به‌ گیزانه‌وه‌ی ده‌نگوباسی سزای دۆزه‌خ، حه‌زه‌ت (د.خ) ده‌ستی کرد به‌ گریان و به‌کول ده‌گریا تا فریشته‌یی له لایه‌نی خوای گه‌وره‌ه هات و مژده‌ی پی دان که نیوه، واته: حه‌زه‌تی پیغه‌مبه‌ر و جیبه‌ره‌ئیل،

خوای گهوره ئەمینی کردوون لە سزای دۆزەخ؛ ئینجا هەردووکیان دایان دامرکایەوه و نارام بوون. پاش ئەم پروداوه گەلی جار ئاوازی سینگی حەزرت (د.خ) دەهات، بەهۆی جۆش و خرۆشێهوه لە ترسی سزای دۆزەخ، تا کۆچی دوایی کرد.

براکان! بزانی شەیتانی لەعەنتی که هەشتا هەزار سال لە ئاسمانەکاندا عیبادهت و خواپەرستی کرد و گەلی سوجدەیی تەعزیمی بۆ خوای گەورەیی برد، بە یەك ملپنچی و نافەرمانیی خوا لە دەرگای رەحمەتی خوێ دەری کرد و نەفرینی لێ کرد، ئیستە ئێمە بەچی پشت ئەستوور و دلقایم بووین که خوای گەورە لەسەر ئەم گوناھ و تاوانە یەك لە دوا یەکانەیی دەیانکەین غەزەبمان لێ ناگرێ و لە قاپی رەحمەتی خوێ دەرمان ناکا؟ ئایا نامەیی ئازادیمان لە ئاسمانەوه بۆ هاتوو؟ لێردا تەنیا ئەوەندە هیوا هەیه که بلێین ئەم گوناھە بە نەفامی و بی شعوری کران ئەگینا حالمان زۆر پەڕیشان دەبی.

براکان! تکتان لێ دەکم لەم نەزانییە بگەڕێنەوه و هەمیشە لە بەینی ترس و ئومیدا بن و، لای کەمی با هەموو پۆژی سبەینان و ئیواران دەستی نزا و پارانەوه بەرز بکەینەوه لە خوا بپارێنەوه که چاپۆشیمان لێ بکا؛ چونکه رپوایەت کراوه خوای گەورە سەد دەرجه رەحمەتی هەیه و یەك دەرجهیی لەوانە داوه بە هەموو گیانلەبەران و بەشی هەمووشیان دەکا. ئەویتری هەمووی لای خۆیەتی و هەلی گرتوو بۆ پۆژی قیامەت، جا پێویستە ترسی خوامان هەبی تا خۆمان لە گوناھ بپارێزین و نەیکەین. هەروەها تکای عەفووشمان هەبی بەلکولەو نەود و نۆ دەرجهیی رەحمەتە ناومید نەبین. ئەمە پێویستی سەرشانی هەموو بەندەیهکی خویە. رپوایەت کراوه: ئەگەر کەسی ئەمر بە کەسی بکا بۆ ئەوهی ئینسانی بکوژی و ئەویش بروا و بیکوژی، ئەوه که پۆژی قیامەت زیندو دەکریتەوه بە قەلەمی قودرەت لە نیوچاوانی دەنوسری: «آیس من رحمة الله»، ئەمە مانای ئەوهیه ئەو پیاوکۆژە لەو نەود و نۆ دەرجه رەحمەتە که لای خوا گەورەیه و بۆ پۆژی قیامەتی هەلگرتوو بەشی نادری؛ جا بزانی حالی مروی مروفقوژ تا چ رادەیی نالەبار و دژوارە؟!.

بۆ ئاگاداری: ئەم تەقریرەیی کردوومان بۆ کەسێکە ئەو کوشتنە ناحەقەیی بە حەلال زانیی و لە ماوهی ژیانیشیدا لێی پەشیمان نەبوویتەوه و تەوبەیی لێ نەکردی، ئەگینا بیجگە شەریک بۆ خوا بپارێردان هەموو گوناھێ لەوانەیه بەر عەفووی خوای گەورە بکەوی.

رېوايەت كراوه شەيتانى مەلعون پۇيشت بۇ لاي حەزرىتى موسا (د.خ) كە تكاي بۇ بكا لاي خواي گەورە كە عەفووي بفرمووي. خواي گەورە فەرمووي: باشە بە مەرجى بپروا بۇ سەر قەبرى ئادەم و سەر شۆپىكاتهو بۇي، كە حەزرىتى موسا ئەم وەلامەي ھىنايەو شەيتان دەھرى بوو وتى: من بەزىندووي سەرم بۇ شۆپ نەكرد، ئىستە پاش مردنى چۆن سەرى بۇ شۆپ دەكەم؟ نا. شتى وا ناكەم، بەلام ئەي موسا! مادام ئەم زەحمەتەت بۇ كىشام فەرموو با پاداشت بدەمەو. حەزرىتى موسا فەرمووي: پاداشتەكەت چىيە؟

وتى: ئەي موسا! ئاگادارى خۆت بە من لە سىي حالدا بەسەر ئادەمىزادا زال دەبم و فرسەتيان لى دەھىنم و لەبەردەستىدا دەكەون. يەكەم لە حالىكدا غەزەب سواری دلایان ببى و توورە ببىن. لەم حالدا ئەوئى بمەوى پىيان دەكەم و ھەر گوناھى ئارەزووم لى بى بەسەرياندا دەھىنم؛ ئەوئە لەكاتى غەزەب و توورە پىيدا موسلمان موسلمان دەكوژى و ژنى خۇي تەلاق دەدا و خەلەوخەرمان و خانووي خەلك دەسووتىنى و ئاگرى فیتنە و ئاژاوە و ئاشووب لە دنيادا ھەلدەمگىرسىنى. (باقىمەندەئىي ئەم واقىعەمە لە مەكتووبىكى تردا نووسىو).

بەئى حەزرىتى محەمەد (د.خ) فەرموويەتى: غەزەب ئىمانى ئىنسان دەفەوتىنى وەك چۆن تالى شارى ھەنگوین خراپ دەكا. ھەروەھا فەسادى دەروون، واتە تارىكىي دل و كەم نوورى و بى ھىزىي ئىمان، دەبىتە ھۇي ئەوئە كە موسلمان دللى لە براى خۇي دووربەكویتەو و يەكتريان خۆش نوئى و دلسووزى بۇ يەكتەر نەنوئىن، كەچى وەك خواي گەورە دەفەرموئى: «إنما المؤمنون اخوة»، واتە: موسلمان براى يەكترىن. ديارە ئەگەر موسلمان بەگوئىرەئى ئەم ئايەتە رەفتارىان بگردايە ئەم عالەمە وەھا خراپ و بى فەر نەدەبوو.

رېوايەت كراوه: دوورترىن موسلمان لە رزگارى كەسىكە بە ناحەق خوئىنى خەلكى برىژى. ھەروەھا رېوايەت كراوه: «أول ما يحاسب عليه العبد الصلاة، وأول ما يقضى بين الناس حق الدماء».

واتە: يەكەم شتى كە موخاسەبەي بەندەئى تىدا بكرى لە رۆژى قىامەتدا نوئىژە و، يەكەم شتى كە حوكمى تىدا جىبەجى بكرى و حەقى تىدا بسەنرى حوقوقى خوئىنە.

رېوايەت كراوه: تىكچوونى ھەموو دنيا لاي خواي گەورە لەو سووكتەرە كە خوئىنى

به ناحق بریزد. هر دوها ریویات کراوه: نه‌گه‌ر هم‌مو نه‌هلی نهرز و ناسمان به کومه‌ل
یه‌ک نینسان بکوژن خوی گه‌وره هم‌مویان دمخاته ناو ناگری دوزه‌خ و توله‌ی نه‌و
کوژراوه‌یان لی ده‌سینی.

براکان! جا باش ته‌ماشاً بکن نه‌م دنیا‌یه نا به‌م گه‌وره‌یی و فراوانی‌یه‌و، نه‌م ناسمانه
به‌م پانی و دریزی و به‌رزیه‌و، نه‌م نه‌ستیرانه به‌م زوری‌یه، نه‌گه‌ر به‌قده‌ر هم‌مو نه‌مانه
نده‌میزاد ببی و به‌کومه‌ل یه‌ک نینسان بکوژن خوی گه‌وره له توله‌ی کوشتنی نه‌و تاقه
که‌سه‌دا هم‌مویان فری دمه‌داتوه نیو دوزه‌خه‌وه.

بینگومان نه‌مه هم‌مو له‌به‌ر نه‌وه‌یه که ژیان خو‌شه‌ویسته و نده‌میزاد قه‌دری لای خوی
گه‌وره زوره و، یه‌کی ژیانی یه‌کی دوا‌یی پی بینی شایانی سزای گران و توله‌ی سه‌ختی
روژی جه‌زایه.

وه نه‌گه‌ر تاقه که‌سی نینسانی بکوژی، هم‌مو نه‌و تاوانه که دهر ا به‌سه‌ر هم‌مو نه‌هلی
نهرز و ناسماندا دهری به‌سه‌ر نه‌و تاقه که‌سه‌دا.

هه‌ره‌شه‌یه‌کی تری زور ناهه‌موار دهریاری خه‌لک کوشتن نه‌وه‌یه که خوی گه‌وره
ده‌فه‌رمووی: «مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا».
واته: هر که‌سیکی بالغی عاقل که‌سی بکوژی، به‌بی نه‌وه که کوشتنه‌که‌ی له توله‌ی
کوژراوینکدا بی و، به‌بی نه‌وه که کوژراوه‌که خراپه‌کاری بکا له ولاتدا، بو نمونه وه‌ک
جه‌رده‌یی و خه‌لک تالان کردن، نه‌وه نه‌و کوشتنه وه‌کو نه‌وه‌یه که هرچی نده‌میزادی
سه‌ر زه‌وی هه‌یه هم‌مووی کوشتن. واته: وه‌ک چون نه‌گه‌ر یه‌کی هرچی نده‌میزاد هه‌یه
هم‌مویان بکوژی زور تاوانباره، نه‌ویش که تاقه که‌سیکی بی تاوان بکوژی هر به‌و
جوژه تاوانباره. نه‌مه مانای زاهیری نیاه‌ته‌که‌یه.

نیمامی (مجاهد) ره‌حمه‌تی خوی لی بی، فه‌رموویه‌تی: مه‌به‌س نه‌وه‌یه مادام نه‌و
نینسانه به‌دیره‌فتاری و نا‌پاکی خوی پالی پیره‌ناوه نینسانه‌که بکوژی هر کاتی بوی
رئک بکه‌وی رقی له هر نینسانی هه‌ستی، ده‌یکوژی تا هم‌مو نده‌میزاد ته‌واو ده‌بن.
که‌وابی نه‌و قاتیله وه‌کو نه‌و که‌سه‌یه که قاتیلی هم‌مو به‌ره‌ی نده‌میزاد بی، نیر خوا
مه‌یلی خویه‌تی که به‌قده‌ر کوشتنی هم‌مو نده‌میزاد سزای بدا، له‌سه‌ر نه‌و قابیلیه‌ت و
نیستیعده‌ه که تیدایه، یا هر له‌سه‌ر کوشتنی تاقه که‌سه‌که که به‌راستی کوشتوویه‌تی
سزای بدا. ریویات کراوه: «نية المرء خير من عمله». واته: قه‌ست و نیازی نینسان له

کاری خیزدا چاکتره له‌وه که کاره خیره‌که بکا، چونکه له قهست و نییه‌ته‌که‌دا رپا و به‌رچاوینی و دیمه‌نکاری نییه. هه‌روه‌ها قهست و نیازی کاری شهر و خراب له کرده‌وه شهره خرابه‌که خرابتره؛ چونکه کرده‌وه خرابه‌که تاقه کرده‌وه‌یه‌که و ده‌برپته‌وه، به‌لام قهست و نییه‌ت و قابیلیه‌ت درژده‌داره و ناب‌رپته‌وه و تا نه‌و که‌سه به‌سه‌ر زیندوو بی‌ نه‌و نییه‌ته به‌رده‌وامه، واته: نه‌و نیستیعدادی به‌دکاریه‌ی ده‌وامداره.

رپوایه‌ت کراوه موسلمان هه‌میشه به‌رچاوی گوشاد و فراوانه تا نه‌و کاته‌ی به‌ناح‌ق که‌سی ده‌کوژی. که نه‌م گونا‌ه‌ی لی قه‌وما نیتر نه‌و فراوانیه‌ی و نه‌و به‌رچاو گوشادیه‌ی بو نامینی، به‌لکو به‌ پیچه‌وانه‌وه دلی ره‌ش ده‌بی و ده‌رونی تاریک و به‌رچاوی لی‌ل ده‌بی و وای لی دی ده‌لیی دنیای به‌سه‌ردا روخواه! رپوایه‌ت کراوه که پیغه‌م‌بر (دخ) فه‌رموویه‌تی: به‌ناح‌ق که‌س مه‌کوژن با دنیاتان لی نه‌بیته یه‌ک، نه‌گینا دنیاتان له‌سه‌ر ته‌نگ ده‌بی و له پاشه‌پوژیشدا ناره‌زایی خواتان دپته سه‌ر.

رپوایه‌ت کراوه هه‌ر که‌س له دنیادا ببیته هژی نه‌وه که مشت‌ی خوینی نینسانیکی بی‌ تاوان برژی نه‌و خوینه له پوژی قیامه‌تدا ده‌بیته دیوار لی له‌به‌ینی نه‌و و ده‌رگای به‌هه‌شتا و هه‌ر کاتی رووبکاته‌وه ده‌رگای به‌هه‌شت نه‌و دیواره مهنی ده‌کا له چوونه ژووری بو به‌هه‌شت تا خوا سزای ده‌دا و تو‌له‌ی نه‌و خوینه‌ی لی وه‌ر ده‌گرئ، که‌واته ده‌بی نینسان بفامی له دنیادا چی بکا؟.

رپوایه‌ت کراوه که چه‌زه‌تی عه‌بدول‌لای کوری عه‌باس رای له‌سه‌ر نه‌وه بووه که هه‌ر که‌س به ده‌سه‌نقه‌ست و به ناح‌ق نینسانی بکوژی، ته‌وبه‌ی لی قبول ناکری. جار لی یه‌کی له‌م بابه‌ته‌وه پرسیری لی کرد: نایا قاتیل ته‌وبه‌ی هه‌یه یا نا؟ نه‌ویش هه‌ر به‌ته‌عه‌ججوب و نیستیغ‌راه‌وه ده‌یفه‌رموو: چی ده‌لیی و، هه‌رچه‌ند کابرا پرسیری لی ده‌کرد نه‌و هه‌روه‌ها جوابی ده‌دایه‌وه.

رپوایه‌ت کراوه که پوژی قیامه‌تدا کوژراوه‌که دی و سه‌ری خوی ده‌گرئ به‌ده‌سته‌وه و له حوزووری خوادا شکات ده‌کا و له په‌گه‌کانی سه‌ریه‌وه به‌فواره خوین دی. جا خوی گه‌وره فه‌رمان ده‌دا که قاتیل‌ه‌که‌ی به‌رن بو دوزه‌خ. رپوایه‌ت کراوه که دوزه‌خ له پوژی قیامه‌تدا به نه‌مری خوا دپته زمانیکی فه‌سیح جار ده‌دا و ده‌لی من نیم‌پو مهنموورم به‌سه‌ر سی تائیغه‌دا، یه‌که‌م نه‌وانه که شه‌ریک بو خوا قه‌رار ده‌ده‌ن. دووم نه‌وانه که سه‌مه‌کارن و زور له دام‌وان ده‌که‌ن. سییه‌م نه‌وانه که به ناح‌ق خه‌لک ده‌کوژن. به‌لی دوزه‌خ پینسه‌د سال

پیش له خهلك پرسینه وه ئهم سئ گرووه رادهکیشیتته ناو خۆیه وه، واته ئهم سئ گرووه ئه وهنده لای خوای گه وره ناشیرین و به دمه سال و دوورن له چاوپوشی، به بی ئه وه پرسیار له کرداریان بکری و به بی بهراوردکردنی چاکه و خراپه یان حه واله ی دۆزه خ ده کرین. ههروهها هه ره که سئ کرده وه یه کی زۆر نابار و ناهه موار و شه رم هاوهر بکا، ئه وهنده بی فه ر به بی که س ته ماشای کرده وه ی چاکه ی پیشووی ناکا.

هه ندئ له زانیانی ناین فه رموویانه له پاش گرووی کافران خه لک کوژه کان له هه موو تاوانبارئ لای خوای گه وره بیزاروترن. ههروهها وتوویانه ئایه تی پیروژ «ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا» له پاش کافران به سه ره خه لک کوژاندا جینه جی ده کری. واتای ئایه ته که ش ئه مه یه: به گه وره یی خۆم سویند ده خۆم له ناو تاوانباره کاندا کامیان له هه موو زیاتر ره گی تاوانباری داکوتایی و خۆی به توانتر بزانی به هیزی خۆم هه ئی ده که نم و فره یی ده ده مه ناو دۆزه خه وه. دیاره کوژه له تاوانبارئ که له هه موو کوژه له تاوانباره کان بی شه رمتر و له خوا نه ترستر بی، کوژه له یی پیاو کوژه کان و، به پنی ئه و ئایه ته له پاش کافره کان ئه وانه له پیش خه لکی تر دا ده خرینه ناو دۆزه خه وه.

خاوه نی کتییی (روضه الواعظین) ئهم فه رمووده ی حه زره ته ی رپوایه ت کردوه: «إن أكبر الكبائر عند الله قتل النفس، ولا يحل تعذيب النفس بغير حق».

ههروهها حه زره ت (دخ) فه رموویه تی که خوای گه وره فه رموویه تی: «وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم ولو لطمه بكف أو ضربة بيد، ولا تقتنن للجماء من القراء». دیسان فه رموویه تی: «ولا يدخل الجنة من عليه مظلمة حتى يؤديها من حسناته، وأن لم يكن له حسنات حمل عليه ذنوب المظلومين ومضى إلى النار». واته: له هه موو تاوانئ گه وره تر پاش کوفر، کوشتنی نه فه سه، ره وا نییه سزادانی هه چ نه فه سی به ناحه ق. به گه وره یی خۆم سویند ده خۆم سه ته می هه چ سه ته مکاری به سه ر مندا تی ناپه ری، به و مانایه که موبالاتی پی نه که م و لئی نه په رسمه وه، نه گه رچی لای خه لکیش سه ته میکی بی بایه خ بی، وه که ئه وه شه پازلله بی یا سه ته کوژه یه کی له یه کی دابی، سویند ده خۆم که تۆله ی حه یوانی بی شاخ له حه یوانی شاخدار ده سینمه وه (واته: که ئه و دووانه شه ره قوچیان کردوه و شاخداره که ئیشی به بی شاخه که وه گه یاندوه).

ههروهها هه ره که س زولمیکی له یه کی کردبی نارواته به هه شت تا تۆله ی ئه و زولمه له خیرات و کرده وه چاکه کانی و مه نه گیری بۆ زولم لیکراوه که. خۆ ئه گه ر سه ته مکاره که

کرده‌وی چاکه‌ی نه‌بوو نه‌وا له تاوان و گونا‌هی زولم لیکراوه‌که‌ی ده‌خړیته سهرشان و
حه‌واله‌ی دۆزه‌خ ده‌کرئ و به‌قه‌در نیستی‌حقوق سزا ده‌درئ.

له جومله‌ی ئه‌و فهرمودانه‌یه که خوا فرموونی: پرسیار ده‌کم له لقه‌دارئ له‌ناو
باخیکدا یا له حه‌وشیکدا که‌سی به‌نا‌حقوق برینداری کردبئ، ده‌لیم نه‌و سته‌مکاره بوچی
برینداری کرد یا بوچی بریئ. به راستی ئه‌م فهرمووده دلئ ئینسانی ژیر ده‌توینیته‌وه؛
چونکه خوای گه‌وره نایه‌وئ که‌س ده‌ست بو باخی که‌س و بو نه‌مامی که‌س به‌رئ و به
نا‌حقوق ببیرئ یا توئکله‌که‌ی لئ بگریته‌وه و وشکی بکا.

ریوایه‌ت کراوه: هه‌موو گونا‌هی نزیکه له عه‌فووی خوای گه‌وره‌وه کوفر و کوشتنی
موسلمانان نه‌بئ. ته‌نانه‌ت دروست نییه ده‌ست ببه‌ی بو کوشتنی نه‌هلی زیمه‌یش
به‌رامبه‌ر به‌ خودوودی شرع نه‌بئ وه‌ک دروست نییه ده‌ست ببه‌ی بو کوشتنی
موسلمانان.

ریوایه‌ت کراوه شه‌یتانی له‌عین هه‌موو رۆژئ له شه‌به‌قا ده‌سته‌ویه‌سته‌ی خوئی به‌سه‌ر
ئه‌رزا بلا‌و ده‌کاته‌وه بو ئه‌وه‌ی موسلمانان گومراه بکه‌ن و له‌خشته‌یان به‌رن و، وه‌عه‌دی‌ان
پئ ده‌دا له‌سه‌ر نه‌و کرده‌ویه که خوئی پئی خوش بئ. کاتئ ده‌گه‌رینه‌وه بو لای یه‌کئ
ده‌لئ: من کارنکم کرد که فلانه ژن و میزد له‌یه‌ک جیابنه‌وه و پیاوه‌که ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا.
شه‌یتان ده‌لئ ئه‌مه شتیکی ئه‌وتو نییه؛ له‌وانه‌یه کابرا جارنکی تر ژنه‌که‌ی ماره بکاته‌وه.
یه‌کیکی تریان ده‌لئ: من له‌ناو فلانه کۆمه‌له‌ ئاشوویه‌م نایه‌وه و دامن به‌گژی یه‌کتردا.
شه‌یتان ده‌لئ: ئه‌مه‌ش شتیکی وا نییه؛ نزیکه یه‌کئ بکه‌ویته به‌ین و ئاشتیان بکاته‌وه و
دۆستی‌ی بخاته‌وه ناویان. یه‌کیکی تریان ده‌لئ: من کارنکم کرد که فلانه‌که‌س
فلانه‌که‌سی کوشت. شه‌یتان به‌م قسه‌یه زۆر ده‌گه‌شیته‌وه و دلشاد ده‌بئ و به‌نیراوه‌که‌ی
ده‌لئ: به‌راستی تو مه‌ردی، بوئه‌ خه‌لاتی ده‌کا و پایه‌ی پئ ده‌دا!

ریوایه‌ت کراوه کاتئ به‌ ئیراده‌ی شه‌ر و ئاشووب دوو که‌س روویکه‌نه یه‌ک و یه‌کیکیان
پیشده‌ستی بکا و ئه‌ویتریان بکوژئ، ئه‌وه بکوژ و کوژراو هه‌ردووکیان له ناگری
دۆزه‌خدان؛ بکوژ له‌به‌رئه‌وه که یه‌کیکی کوشتووه، کوژراوه‌که‌یش له‌به‌رئه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌وی
تر پیشده‌ستی نه‌کردایه، ئه‌م ئه‌وی ده‌کوشت. به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیکیان قه‌ستی کوشتن
بکا و، یه‌کیکیان له‌سه‌ر نه‌و فکره نه‌بئ ئه‌وه کابرای بکوژ وا له ناگری دۆزه‌خدا و ئه‌وه‌ی
کوژراو له به‌هه‌شتایه و پایه‌ی شه‌هیدی هه‌یه.

ئەگەر يەككى پرووى كرده يەككى تا پرووتى بكا تەو ئەگەر ئەو دەستەكە زانىبى بە باكردن پزگار دەبى، واجيبه رابكا، يا ئەگەر زانىبى بە پارانەو پزگار دەبى، پئويستە لىنى بپارىتەو و تكاى لى بكا كە وازى لى بىنى. خو ئەگەر بە هاواركردن پزگار ببى، واجيبه هاوار بكا تا خەلك بىن بە هاواريەو. ئەگەر بەم شتوانەش چار نەدەكرا، ئەو دروستە شەرى لەگەلدا بكا، جا ئەگەر ستەمكارەكە ئەمى كوشت ئەو دەروا بو دۆزەخ و ئەم شەھيدە و دەروا تە بەهەشت. ئەگەر خواى گەورەش بوى كرد ئەم ئەوى كوشت ئەو كوزراو كە وا لە ناگرى دۆزەخدا و بكوژەكە پاداشتى خىر وەردەگرى لەسەر ئەو كە ئەو ستەمكارەى كوشتوو و عالەمى لە زولمى پزگار كردوو.

ئەگەر يەككى هاتە سەر يەككى بە ناحەق بيكوژى، ئەو چاكرت بو ئەم كەسە دروستە بە ھەر جوژى ببى دەفەى ئەو نامەردە بكا، تەنانتە بويشى ھەيە بيكوژى و، بەلكو وەك وتمان خىريشى دىگا.

رپوايەت كراو كە حەزرتى پىغەمبەر (د.خ) فەرموويەتى: گەورەترىنى گوناھە گەورەكان شەرىك بو خوا دانانە و، پاش ئەو كوشتنى نەفسە بە ناحەق. ھەر وھە فەرموويەتى: وەك تكاركردن بو كافر نىبە ھەر وھە تكايش بو خەلك كوژ ناكەم و، ھەر وھەكو خواى گەورە لەعنەتى لە ئەھلى شىرك كردوو، وھەايش لەعنەتى لە خەلك كوژ كردوو. ئىنجا لەپاش ئەو فەرموودەيە ئەم ئايەتەى خویندەو: «وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا».

براكان! رپوايەت كراو كاتى يەككى موسلمانىكى كوشت و لەپاشا شانازى بەو كوشتنەو كەرد، ئەو نە فەرزى لى قبوول دەكرى، نە سوننەت، واتە: مادام كابرا حالى وابى ئەو پەشيمان نەبووتەو لەو گوناھە گەورە كە كردوويەتى، كەوابى وا لەبەر غەزەب و نارەزايى خوادا، پەنا بە خوا.

براكان! ئەم ئايەتەنە و ئەم حەدىسانە كافىن بو كەسى ھوشيار ببى و بىھوى لە سزاي خواى گەورە پزگارى ببى. (والسلام على من أتبع الهدى).

لە (٢٥)ى جومادى دوايى ١٣٩٦ى ك. رىكەوتى ٢٤-٦-١٩٧٦ لە تەرجەمەى ئەم نامەيە بوومەو. سوپاس بو خوا.

وەرگير

نامھی سی و سببھ

باسی تاوانی زونم و دستدریزی کردن دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه المجاهدين في دين الله.

پاش نهمانه براكان! دوعا دهكهم و له خواى گهوره دهپاريمهوه وهكو نهفسى ئيويه نارمزوى ئهوه دهكا گوى رابگرئ بؤ واتهى پړوپوچ و بئى سوود، ههروهها دلتان ههلسورپينئى بؤ بيستنى نايهتهكانى قورئانى پيروژ و فهرمودهكانى حهزرتى پيغهمبر (د.خ)، بهلكو به دل پرويكه نه خوا و بهختياريتان دهسگير بيئ.

براکان! ئهه نامانهى بؤ خزمهتى ئيويهان دهنيرم لهو دياريبه زور بهنرخانهن كه دوست بؤ دوستيان دهنيئرئ به دهليلى ئهه حهديسه كه عهبدوللاى كورپى عومر، خوايان لئى رازى بيئ، له حهزرتى پيغهمبريهوه رپوايهت كردوه. حهديسهكه ئهمهيه: «ما اهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة بها هدى أو يرده بها عن ردى»

واته: موسلمان ههركيز دياريبهكى بؤ براى موسلمانى نه ناردوهه كه باشتر بيئ له وتاريكى خيرى وهها ببينه هوى زيادى نوورى نيمان و شانازى رينگهئى نايى يا ببينه هوى لادانى زيان و مألويرانيهك لئى.

نهم نامانه كه دوستى دلسوزتان پيشكهشئانى دهكا، لهم بابته دياريبانهن و موسلمانان له عيب و كهموكورپيان ئاگادار دهكهنهوه و، ئهم ئاگادار كردنهوهيش مهرجى ئهويه له پرووى كينه و ههسوودى و ئابروو بردنهوه نهبيئ، دلنيا بن دلسوزتان دور لهو شيوانه عهزئان دهكا.

رپوايهت كراوه كه حهزرتى عومر كورپى خهتتاب ههموو جار پرسيارى عهيبى خوى دهكرد له حوزهيفه و سهلمانى فارسى و نهبووزهپى غفارى، خوايان لئى رازى بيئ،

دهيفه رموو: «رحم الله إمرأاً أهدى الى عيوبي». واته: خواى گهوره رهحم بهو كهسه بكا كه عهيبهكانى خؤم به ديارى بو دهنيرئ و ناگادارم دهكاتوه لئيان، ههروهها لهپاش ئهم قسانه دهيفه رموو: «ئهم جوړه دؤستانه نايابن و كهمن». بهلئى دؤستى خؤتان لهو جوړه دؤسته نايابانهيه كه حهزرتى عومر فهرموويهتى.

براكان! گوناوه گهوره ناهه موارهكان له حهوسه زياترن و هه موو ئه مانه دوو جوړن، يه كهم (حق الناس) واته ههقى ئاده ميزاد به سهر ئاده ميزاده وه كه زور خراپه. دووم (حق الله) يه واته ههقى خالسى خوا به سهر بهنده وه، وهك ههقى نويز و پوژوو و خواپه رستيبهكانى تر يا وهك به شى ههقى خوا له هه موو تاوانيكى (حق الناس) دا. نه و هيش بزائن (حق الله) بيجگه كوفر، په نا به خوا ههر گوناھى بئى له (حق الناس) سوو كتره؛ چونكه زاتى خواى گهوره ي ميهره بان و خاوهن كه رهمه و گوناوه به خش و سرپوشه. به لام سه بارهت به (حق الناس) به هؤى دادپه روه ريبى خؤيه وه هه موو ههقى ده داته وه به خاوهن ههق، كه موزور، بچوك و گهوره، ته نانهت نه وهنده ي بالئى ميشوله و له وهيش كه متر و، كهس له ژير ده ستلاتى خواى گهوره دهرناچئ: دياره به بئى هووده خواى گهوره ناوى خؤى نه ناوه (منتقم) واته: ههقه وه سين. بيگومان خاوهنى راسته قينه له هه موو شتيكدا ههر خوايه و، ئهم خاوهن مولكانه كه ده يان بينين ماليك و خاوهنى مه جازين، واته به پئى شئوه ي شهرع خاوهن و ماليكن، نيتر ماليكى به راستى ههر خوايه، واته نهو كهسه مال له خهك داگير دهكا، نه وه وهك نه وهيه عه ناد له گهل خوادا بكا و، پئى بلئى: تؤ ئه ي خوا ئه و مالهت بوچى به فلان كهس داوه؟ بو ئه و ناشئ و بو من باشه، نيتر به زورى لئى ده سينئ. جا تؤله ي ئهم عه نادى كردنه له گهل خواى گهوره زور گرانه.

ههر كهس مالى يه كئى داگير بكا له روژئ قيامه تدا خوا ههقى لئى ده ستينئ و، نه گهر خير و خواپه رستيبه كى قبولئى بووبئ، خوا لئى ده سينتته وه و به كابراى مال داگيركراو ده دا. خو نه گهر كردارى چا كه ي نه بوو نه وا خوا له تاوان و گوناھى كابراى مال داگيركراوى ده دا به سهر دا و له ناگرى دؤزه خدا سزاي ده دا.

له سهر ئهم بناغيه كه خواى گهوره زور نارهبازيى خؤى له سته مكاران دهربريوه و مه نعى موسلمانانى كردوه له نزيك بوونه وه لئيان و مه يل كردن بو لايان و فهرموويه تى: «وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ» واته: ئه ي بهنده كانى من! هيچ جوړه مه يلى مه كهن بو لاي سته مكاران نه

مهیلی کهم و نه مهیلی زۆر و، ستمه کهیان زۆر بی یا کهم، تا نهو ستمه کارانه لهو زۆر و ستمه په شیمان دهنهوه، ئه گینا به هۆی نهو مهیل و حهزه ی ئیوهوه له پۆزی قیامه تدا ناگری دۆزه خ لیتان دهدا و پیتانه وه ده لکی، له کاتیکدا هه رگیز دۆستی، یاری، یاریده ریکتان ده ست ناکه وی سوودی هه بی بۆتان و لهو نازار و سزایه پزگارتان بکا. ئیتر له پاش هه موو هه ول و تهقه لایی بۆ پزگار بوون پزگار ناگرین و کۆمه کتان بی ناگری.

ئهم نایه ته به رزه گه لی هه ره شه ی تیدا یه له نه هلی ستم و نهوانیش یارمه تیان دهنه یا به دل خۆشیا ن دهوین، چ جایی نهوانه که دهنه یاریده ده ری راسته وخۆی ستمه کاران و، خه لکیان بۆ تالان دهکن و پیاویان بۆ دهکوژن و پرویا گهنده یان بۆ دهکن.

به کورتی ئاینی ئیسلام ئاینیکی هه ددی و جیددییه و نهو کهسه که موسلمان بی ده بی خزمه تکاری راستی و راستالی بی و دوزمنی لاری و ساخته کاری بی.

شایانی باسه زالم و ستمه کار زۆرن. جوړی لهوانه نهوانن بیروباوه ری نابار و نارپه وا به ناو موسلماناندا بلاو دهکهنه وه و مندالانی موسلمان و پیاوان و ژنانی نهزان تیک دهنه و له ریگه ی راستیا ن لاده دن. بی گومان هه ر کهس یارمه تیی ئهم جوړه ستمه کارانه بدا نهوانه به پیی نهو نایه ته به موسه حه قی ناگری دۆزه خ دهناسرین. په نا به خوا، نه مجاره ش په نا به خوا.

جوړیکی تر نهوانن که به ناهه ق خه لک دهکوژن یا مالی خه لک داگیر دهکن یا به رهنگاری ناموس و کهرامه تی خه لک دهن، یا به بی ئینسافی پرویا گهنده ی خراب ده باره ی ئینسانی باش بلاو دهکهنه وه، یا ریگه ی زانست و مه عریفه ت له ئینسان دهگرن.

جوړیکی تر نهوانن که به فرۆفیل و دهغه لی زیان به خه لک دهگه پیین وه که نهو مامه له چیپانه ی به غه ش و خه یانه ت خراب به چاک پیشان دهنه و کهم دهکن به زۆر، یا له کاتی قاتوقری و گرانیدا پزق و پۆزی له نه هلی شار و نه هلی لادی دهشارنه وه تا به گران بیفرۆش یان به پیلان و هه لپه رستی مال و مولکیان له ده ست وه رگرن.

جوړیکی تر نهوانن دهستی موسلمانان ده برن؛ نه هلی سه لاح نین و خۆیا ن به سالح نیشان دهن، زانا نین و خۆیا ن به زانا ده زانن و له م پروه وه خه لکی خزمه تیا ن دهکن، هه ر دیاره ییه که به م هۆیه وه وه ریگرن پییا ن حه رامه و پیویسته له سه ریا ن بیگپرنه وه بۆ

خاوهنهكانيان.

جۆرىكى تر ئهوانهن كه مالى دنيايان ههيه كهچى داواى شت له خهلك دمكهن. نهوه هرچى بهو داواكردنه پهيدا بكن حهرامه و پۆيسته بیدهنهوه به خاوهنى. ههروهها سوالكهري كه بلنى پيلاوم نيبه و موسلمانى پارهى بداتى بۆ پيلاو نهو بچى بيدا به شتىكى تر نهوش حهرامه، سا مهگر كابرأى خيرومهند ههر مهبهستى رفاهييهت و گوشادىي حالى سوالكهركه بى، نهوه لهم حالهدا به هرچى بدا حالله و بۆى رهوايه. ئەم مهسهله زۆر ههلهكهوى، خهلك پيى نازانن.

ئهگر كهستى به كهسى بدا بهنيازى ئيحسان و ئهويش وهى بگرى و وهها تى بگا كه نهمانته و پاش ماوهيى بيداتهوه به كابرأى خاوهن مال، نهوه حهرامه وهى بگرتهوه؛ چونكه كاتى خۆى به نيازى تهملك پيى داوه. ئەم مهسهلهش ههموو كس لئى حالى نابى.

ئهگر يهكى دياريبهكى بۆ يهكى برد بههيوأى نهوه كه تكايهكى بۆ بگا و كارنكى بۆ راپهپيىنى، كهچى راي نهپهپاند، ياخۆ پارهبهكى به يهكى دا تا دوعايهكى بۆ بنووسى نهخۆشهكى، چاك بيتهوه، كهچى چاك نهبوويهوه نهوه ئهو ديارى و پارانهى پى حهرامه، چونكه نه ئهو كارهكى بۆ راپهپاند و نه به دوعاى ئهميش نهخۆشهكه چاك بوويهوه. بهلى ئهگر دوعانوس خاوهن نهخۆشهكى تى گهياند كه ئەم دوعايه هيج مهعلوم نيبه قبول بى و تهئسىرى بۆ چاك بوونهوى نهخۆشهكه بى، كهچى نهوه هر بهنيازى خيرو سهدهقه پارهبهكى پى دا، يا كابرأى خاوهن ديارى ههر تهنيا بهرامبهر تكا بۆ كردنهكه دياريبهكهى دا، نيتر كارهكه جيبهجي بى يا نا، نهوا پاره و دياريبهكهيان پى حالله.

جا لهسهر بهيانه پيشووهكه وهگرى مالى حهرام، با زۆر كهميش بى، به زالم دادهنرى و ههر كهس مهيلى سيفهتى نهو زالمانه بگا دهكهويته بهر نهو ههپهشهى خواى گهورهيه كه له نايهتى (وَلَا تَرْكَنُوا... الآية) دا دهردهكهوى.

يهكى لهو ههپهشانه كه لهو نايهتهوه دهردهكهوى، نهويه كه فهرموويهتى به هيج جۆرى بهلاى نهو كهسانهدا مهيل مهكهن كه زالم و نزمترين پايهى زولم و ستهميان ليوه دهرهكهوتوه. بىگومان كه كهمترين مهيل رهوا نهبى چاكتر نابى مهيلى زۆر بهلاى زالمى ناويراوا بكرى. دياره نهوهى چاكتر لى دهردهكهوى كه نابى كهمترين مهيل ههبى

بۆ ستمهكارى كه گه وره ترين پلهى ستمى لى وه شايته وه، ههروهها له مەيش چاكتر نه وهى لى دهرده كه وى كه نابى مهىلى زورى هه بى بۆ ستمهكارى ناوبرا.

به لى لهم نايه ته دا چەند جوړه هه ره شه يه كى تر دهرده كه وى؛ چونكه نه وه كه مترین مهيله كه نه هبى لى كراوه، چەند پایه و پلهى هه يه و چەند حال و شيوهى تىدايه و، له هه موو حال و شيوه بيكا ناگر ليكه وتنى تىدايه. جا نه و حالانه كه له هه مووياندا ناگر لى كه وتن دىته جى نه مانه ن: (الأتصاف بهواهم، والأنقطاع اليهم، ومجالستهم، ومصاحبتهم، وزيارتهم، ومصادقتهم، ومرءاتهم، ومداهنتهم، والتشبه بهم، والتعلق لهم، والرضا باعمالهم، والتزيى بزيمهم، ومد العين إلى زهوتهم وزينتهم، وذكرهم بما فيه تعظيمهم).
واته: وهرگرتنى خو وره وشتى نه و ستمهكارانه، به تەنيا له گه ل دانىشتنيان، دانىشتن له مه جليسياندا. ها ورتيى كردنيان. سه رليدانيان. دۆستايه تى له گه ل كردنيان. رپا بۆ كردنيان. له گه ل ريكه وتنيان. خو وهك نه وان پيشاندا ن. ماستاو بۆ كردنيان و زوبان لووسى له گه ل ياندا. رازى بوون به كرداريان. جلو به رگى وهك جلو به رگى نه وان له بهر كردن. چا و برينه ده سه لات و دارايبيان و حەز ليكردى، ناوبردنيان به شيوه يى گه وره يى و ريز ليكرتن پيشان بدا.

به لى به هه ريك لهم حالانه مه عناي (ركون)ى نايه ته پيروزه كه دىته جى، به لام هه ندى جوړ لهم ركوون و مه يلانه له هه نديكيان سه ختترن. بۆ نمونه رازيبوون به كرده وهى ناشيرين و ناهه مواريان له كاتى چا و پيكه وتنياندا.

يه كى له هه ره شه كانى نايه ته كه نه وه ته كه خوا فه رمويه تى: (فتمسك النار) به حه رفى (ف) كه ده لاله ت له سه به بييه ت ده كا، واته: مه يلى ئيوه بۆ لاي زالمان سه به به بۆ نه وه كه ناگرى دوزه خ ليتان بكه وى و دياره ليكه وتنى ناگرىش ده بيته هوى سووتان. له م ليكه وتنه يشدا ئي حتمالى سزاي گه وره هه يه به ده لىلى نايه تى (لَمَسْكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ) واته ناگر ليكه وتن هه لدمگرى نازارى سووك بى و هه ليش دمگرى زورگران بى.

له لايىكى تره وه نايه ته كه هه ره شه يه كى گه وره تىدايه بۆ ستمهكاران خويان؛ چونكه نه گه ر خه لك به هوى تيكه لى و مه يل له گه ل نه واندا تووشى سزاي خواى گه وره ي بين ده بى سزاي ستمهكاران خويان چۆن بى و چۆن توله يه كيان لى بسه نريتته وه؟!

«عن فضيل، قال: لو أن رجلا لا يخالط هؤلاء يعني السلاطين وأعدائهم، ولا يزيد على

الفرائض فهو أفضل من رجل يخالط السلطان ويصوم النهار ويقوم الليل ويجاهد». واته: ئەگەر كەسێ تێكەڵی پادشایان و دارودەستەكانیان نەكا و تەنیا واجیبەكانی سەرشارنی جیبەجێ بكا گەورەترە لە یەكێ تێكەڵی ئەوان بكا و پۆژ بە پۆژو و شو خەریکی خواپەرستی بێ و لە ڕینگەیی خوادا جیهاد بكا.

براكان! ئەو نایەتی هەرەشەبەم بۆ باس كردن كە دەرەحەق بەوانە هاتوو هەلیان هەیه بەلای ستمكاراندا. وا نێستە هەندێ لەو حەدیسانەتان بۆ باس دەكەم كە دەرەحەق بەوانە و تراون كۆمەکی ستمكاران دەكەن و یارمەتییان دەدەن؛ بەلكو زیاتر پەند و عیبرەت وەربگرن، بێ گومان ئەم خزمەتی منە، خزمەتێکی گەورەیه بۆ نێو و سوودیکی زۆری تیاپە بۆتان ئەگەر پەڕەبەویی نامۆزگاریبەكانم بكەن.

لە حەدیسێكدا حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «أهل الجور وأعدائهم في النار». واتە: ستمكاران خۆیان و یارمەتیدەرەكانیشیان لە ناگری دۆزەخوان.

دەگێڕنەوه: بەرگدروویی لە زانایەکی خاوەن دلی پرسی: مادام من كەوا بۆ ستمكاران بدوورم ناخۆ لە یارمەتیدەرانیان حسیب دەكریم؟ من زۆر دەترسم لەو حەدیسە شەریفە كە دەفەرمووی: «أعدان الظلمة كلاب». زاناکە فەرمووی: بەلێ تۆ خۆت بە زالم حسیب دەكری و ئەو كەسانەش كە دەرزی پێ دەفرۆشن بۆ دروومان كردن كارەكەیان كۆمەكیی زالمە.

براكان! وەلامی زاناکە لەو لایەنەوه بووه كە بەرگدروووه كە پارەیی حەرام وەردەگرێ و بەوه دەبێتە زالم نەك لە پەڕی ئەوهوه كەواكەیی دووریوه؛ چونكە نەفسی كەوا دوورین گوناح نییه.

پەڕیوەت كراوه: «من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج عن الإسلام» وه پەڕیوەت كراوه: «من أعان على خصومة بظلم لم يزل في سخط الله، ومن أعان ظالما ليدحض بباطله حقا فقد برئت منه ذمة الله وذمة رسوله». واتە: كەسێ لەگەڵ ستمكارێكدا بەڕێگادا بڕوا، بەمەستی ئەوهی یارمەتیی بدا، بزانێ ستمكارە، ئەو كەسە لە ڕێگای راستی نیسلا مەرچوو. هەر وهه كەسێ یارمەتیی ستمكارێ بدا لە كردنی ناحەقێكدا بە حەق بۆی، ئەوه لە ژێر باری ناره‌زاییی خوادا دەمێنێتەوه، تا ئەو كەسە حالی وایی خوالی نارازی دەبێ. كەسێكیش كۆمەكیی ستمكارێ بكا بۆ ئەوه بەهۆی

هیزی ناشه رعیی ئه وه وه حه قی بفه وتینی ئه وه خوا و پیغه مبه ری خوا له و که سه به ری ده بن و لئی عاجز ده بن.

براکان! ئه م ئه ندازه ئایه ت و حه دیسانه به سن بۆ په ند وه رگرتن و ئاگادار بوونه وه و بۆ ئه وه سته مکاره کان ره حم به خۆیان بکه ن ، به جارئ ته وه به بکه ن و له و زو لم و زوره ده ست هه لگرن.

وا ئیسته یش هه ندئ حه دیستان بۆ باس ده کمه که هه ره شه یان تیایه بۆ سته مکاران:

ریوایه ت کراوه: پاریز بکه ن له سته م؛ به راستی سته م تاریکیی رۆژی قیامه ته. هه ره وه ها ریوایه ت کراوه: پاریز بکه ن له دوعا و نزای سته م لیکراو؛ به راستی په رده له به ینی سته م لیکراو و زاتی خوادا نییه، ته نانه ت نزای کافری سته م لیکراو ده گاته خوا، ئینجا ئاخری حه دیسه که ده فهرمووی: ئه ی سته م لیکراو! به عیزه ت و جه لالی خۆم قه سه م یارمه تی ت ده دم، با زۆریشی پئی بچی، یا له دنیا یا له قیامه تدا تۆله ت ده سینم و حه قت نافه وتینم. له ریوایه تیکی تردا ده لئ: ئه و دوعا یه وه کو پریشکی ئاگر به رز ده بیته وه بۆ ئاسمان.

له ریوایه تیکی ترا ده فهرمووی: غه زه بی خوا زۆر توند و تیزه ده رحه ق به که سی سته م له یه کئ بکا که غه یری خوا کۆمه ک و یارمه تیده ری شک نه با.

ئه ی سته مکاره بی ئینسافه کان! دیاره ئیوه له به ره ئه وه سته می له توانا به ده ره له فه قیر و هه ژاره کان ده که ن، چونکه ئه وان یارمه تیده رو پشت و په نایان نییه، ئه گه ره که سیکیان شک ببه ردا یه ئیوه ئاوا نه تانده توانی سته میان لی بکه ن! جا بزائن چۆن هه قیان ده سینم؟!

حاکمی ئه م زه مانه ئه وانیش بوونه ته به لا و مو صیبه ت بۆ هه ژاران و له باتی ئه وه ی یارمه تی یان به ن باریان قورس ده که ن و ره حمیان پئی نا که ن. به راستی ئه مانه ره حم به خۆیان نا که ن؛ چونکه له سه ره ئه م حاله یان خوای گه وه غه زه بیان لی ده گری، له کاتی کدا په شیمان ده بنه وه که په شیمان نییه که یان سوود و قازانجی نه بی بۆیان! خۆیان ده گه ییننه سزای توندی خوای گه وه و، هه موو مه ئموور و به رده سته کانیشیان، که ده بنه هۆی سته مکاری ئه وان و یارمه تی یان ده دن، ئه وانیش مو سته حه ققی سزای دنیا و قیامه ت ده بن.

ریوایه ت کراوه: «أشد الناس عذاباً عند الله يوم القيامة أشد الناس عذاباً للناس في الدنيا» واته: ئه وان ه ی له رۆژی قیامه تدا سزایان له هه موو که س زۆر تر و سه ختر و

ناهه موارتره، ئەوانەن کە لە دنیادا تیرترین سزای نابار و ناهه مواریان بووه بەرانبەر خەلکی.

ریوایەت کراوه: خوای گەوره مۆلەتی ستمکار دەدا تا وادەي تۆلە لی سەندنهوهی دئی، جا کە وادەي هات ئیتر مۆلەتی نادا.

«في البخاري: عن أبي موسى الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إن الله سبحانه وتعالى ليملئ للظالم حتى إذا أخذه لم يفلته.» ثم قرأ: «وكذلك أخذ ربك إذا أخذ القرى وهي ظالمة إن أخذه اليم شديد.» واته: خوای گەوره ماوهی مۆلەتی ستمکار دەدا تا وەعدەي سزا و تۆلە لی سەندنهوهی دئی، ئیتر کە گرتی بەره لای ناکا. ئینجا حەزرت (د.خ) بە شوینی ئەو فەرموودهیدا ئەم نایەتەي خویندەوه کە مانای ئەوهیه: ههروهاییه گرتنی خوا کە ناوه دانییهکی ستمکاری گرت، تۆلە سەندنهوهی خوا توندوتیژە و نازاری سەختە.

وروي: حتم على الله أن لا يستجيب دعوة مظلوم وأحد قبله مظلومه. واته: خوای گەوره بپاری داهه دوعا و نزای ستم لیکراوی قبول نەکا کە لە پیش ئەو ستمەي لەو کراوه ئەو ستمی لە کەسی کردبی: واته دوعای ئەو جۆره ستم لیکراوانه کە قبول ناکری لەبەر ئەوهیه ئەو ستم لیکراوه لەپیشدا خۆی ستمکار بووه و لەبەر شوومی ئەو ستمه خۆی کردویه ئەو دوعایەي کە لە ستمکاره کەي دەکا قبول ناکری.

ریوایەت کراوه: پارێز بکەن لە ستم کردن: بە راستی ستم دل ویران دەکا و خراپی دەکا. ههروهها ریوایەت کراوه: خاوهنی ئەم جۆره دلە لە ههموو کەس دوورتره لە خوای گەوره.

ریوایەت کراوه: قەسەم بەخوا پێویستە لە قیامەتدا حەق بدریتەوه بە خاوهن حەق. تەنانەت لەو رۆژەدا حەقی حیوانی بی شاخ لە حیوانی شاخدار دەسەنریتەوه.

براکان! مەر و بزەن موکەللەف نین. جا مادام خودا لەناو ئەواندا حەق بسینیتەوه، دەبی لە نیوان ئادەمیزادا کە ئەهلی تەکلێف و خاوهن هۆشن ئەم تۆلە سەندنهوهیه چۆن بی؟.

دەگێرنهوه: گەنجیکی بەنی ئیسرائیلی تەوبەي لە گوناھکردن کرد و، گەرایهوه بۆ لای خوا و بە رۆژ خەریکی رۆژوو دەبوو و شوو بە نوێژ و، هەرچی ئارەزووی نەفس بوو وازی لی هینا، تەنانەت تا مرد لە سێبەرا دانەدەنیشت. لەپاش مردنی یەکی لە خهوا چاوی بی

کهوت و لئی پرسی: خودای گهوره چیی لهگه‌ل کردی؟ وتی: موحاسبه‌ی کردم و له نه‌نجاما لیم خۆش بوو و له هه‌موو شتی عه‌فووی کردم له حه‌قی خه‌لک نه‌بی، ته‌نانه‌ت له پووشی که جارێ له مائی یه‌کی به‌بی پرس برده‌بووم و دانم پی نازنبوو، عه‌فووی نه‌کردم و تائیسته مه‌نع کراوم له به‌هه‌شت .

ریوایه‌ت کراوه: حه‌ززه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: به‌پاستی سته‌م لی‌کراوه‌کان نه‌هلی نه‌جاتن، واته: خه‌لکی سته‌م لی‌کراو رزگار ده‌بن، به‌لام سته‌مکار رزگار نابێ. دیاره له‌به‌رئه‌وه‌یه که سته‌م لی‌کراوان حه‌قی که‌سیان له‌سه‌ر نییه و سته‌مکار باریان قورسه و حه‌قی خه‌لکیان له‌سه‌ره. هه‌روه‌ها له‌به‌رئه‌وه‌یه که سته‌مکاره‌که نه‌گه‌ر کرده‌وه‌ی چاکه‌ی هه‌بی ده‌دریته سته‌م لی‌کراوه‌که و خۆی به‌بی ده‌سمایه ده‌مینتیه‌وه.

ریوایه‌ت کراوه: که‌سی وا زۆره که له رۆژی قیامه‌تدا واده‌زانی نه‌هلی نه‌جاته چونکه خیر و کرده‌وه‌ی چاکێ زۆره که‌چی نه‌جاتی نابێ، چونکه یه‌که یه‌که نه‌و که‌سانه که حه‌قیان له‌سه‌ریه‌تی دین له چاکه‌که‌ی وه‌رده‌گرن بۆ خۆیان نه‌و خۆی به داماوێ و بی ده‌ستی ده‌مینتیه‌وه. پاش ئه‌ویش هه‌ر رزگار نابێ، چونکه که حه‌سه‌ناتی نه‌ما و هیشتا قه‌رزار بوو نه‌مجاره له تاوان و گونا‌هی ئه‌وانه‌ی سته‌می لی کردوون به‌سه‌ردا ده‌دری و نه‌مر ده‌کرێ ببری بۆ دۆزه‌خ و، له تۆله‌ی تاوانی خۆی و تاوانی ئه‌وانیشدا که زۆلمی لی کردوون سزا بدری.

ریوایه‌ت کراوه: له رۆژی قیامه‌تدا نه‌و سته‌م لی‌کراوانه که له دنیا‌دا کرده‌وه‌یان چاک بووه، ته‌مه‌ننا ده‌که‌ن له دنیا‌دا مألایان زۆر بوایه و هه‌موویشی سته‌مکار ببیردایه.

ریوایه‌ت کراوه: له‌و کاته‌دا که ئینسانی سته‌م لی‌کراو هاوار ده‌با بۆ لای خوا و داوای یارمه‌تی لی ده‌کا و، که‌س نییه یارمه‌تی‌ی ب‌دا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: «لبیک یا عبدي!» واته: نه‌ی به‌نده‌ی خۆم من ناماده‌م بۆ یارمه‌تیدانته. قه‌سه‌م به عیزه‌ت و جه‌لالی خۆم له دنیا و له قیامه‌تا یارمه‌تیت ده‌ده‌م. ب‌راکان! نه‌م میه‌ره‌بانینی خوای گه‌وره‌یه له‌به‌رئه‌وه‌یه که‌ابرای سته‌م لی‌کراو هاوار و هانای بۆ لای خودا برده‌وه، دیاره ئه‌ویش حه‌قی ده‌سینتیه‌وه.

ریوایه‌ت کراوه خوا به‌گه‌وره‌یی خۆی سویندی خواردوووه که حه‌ق ده‌سینتی له هه‌ر که‌س زۆلم بکا و له‌و که‌سانه‌یش که ده‌توانن مه‌نعی زالم بکه‌ن له زۆلم به‌لام بیده‌نگ داده‌نیشن و هیچ ناکه‌ن.

رېوايهت كراوه پوژئى حزرهت (د.خ) فەرمووى بە هاوړپيپه كاني: دهزانن لات و موفليس كښه؟ عەرزبان كرد: بەلئى ئەو كەسەيه كە درهەم و دينارى نەبئ. فەرمووى: نەخږ. موفليس له ئوممەتى مندا ئەوهيه كە مرد خاوهنى نوږژ و پوژوو و واچيبه كاني تری دین بئ، بەلام پوژئى قيامەت له هەموو لایه كەوه خاوهن حەق دەورى لئ بدن و داواى حەقى خوڤانى لئ بكن و ئەمەيش بئجگه عيبادهتە كاني هېچ شك نەبا بياندا تئ. جا يەكئ دئ نوږژە كەهئ دەبا. يەكئ دئ پوژوو كەهئ دەبا. يەكئ حەجە كەهئ دەبا... تاد؛ چونكە له دنيا دا جوڤنى به يەكئ داوه و بوختانى بۆ يەكئ هەلبەستوو و مائى كەسيكى تری خوار دووه، يا به ناحق خوڤنى يەكئيكى رشتوو... تاد.

(روي: من أخذ شيئاً من الأرض بغير حق، خسف به يوم القيامة الى سبع أرضين). واتە: دەمگړنه وه له حزرهتى پيغه مېهر (د.خ) كە فەرموويه تئ: هەر كەسئ ئەندازە يئ له زهوى به ستم داگير بكا، خواى گه وره دهيباته خوار به ناخى ئەو زهوييه دا تا حەوت چيني زهوى.

براكان! من تا ئەم حەديسەم چا و پئ نەكەوتبوو له ماناى حەديثى «طوقه الله بين سبع أرضين» تئ نەدەمگەيشتم و نەمدەزانئ چوڤن ئەم حەوت زهوييه دەكرتته تهوقى گەردنئ؟ كە ئەم حەديسەم چا و پئ كەوت تئ گەيشتم كە ماناى تهوقه كە ئەوهيه ئەو كەسە به ناو زهويدا دەبرتته خواروه و لوول دەخوا تا حەوت چين؛ دياره كەسئ به زهويه كدا ببرتته خواروه ئەو زهوييه وهك بازنه له سەر وهه تا خوار دەورى ملي دەدا.

رېوايهت كراوه: «بين العبد والجنة سبع عقبات أهنها الموت وأصعبها الوقوف بين يدي الله إذا تعلق المظلومون بالظالمين». واتە: له ما به ينى بەنده و بههشتدا حەوت پلەى ناهەموار هەيه، ئاسانتريان سەر مەرگه و، گرانتريان پراوه ستانه له بەر دەمى خوداى گه وره دا له و كاتە دا كە ستم لئكراوان يەخەى ستمكارەكان دەرگن و داواى حەقى خوڤان دەكەن.

براكان! ئەو كەسانەى زهويوزارى دەولەتى و حوقوقى حكومەت بەرامبەر به ئەندازە يەك دەرگنە ئەستوى خوڤان و له پاشاندا خوڤان بە شينە يى حيسابى خوڤان له گەل خەلكدا دەكەن، ئەمانەيش هەر ستمكارن. بۆ نمونە كەسيك حەقى مەرانه و بزنانەى ناوچە يئ دەگرتته ئەستوو دە هەزار دينار دەدا به حكومەت، ئينجا خوڤى زۆر بەوردى مەر و بزنى ناوچە كە دەژميرئ و، جارى وا هەيه بئجگه له نازاردانى مسكينەكان دوو سەد

هزار دیناریان بەرامبەر بەم مەرانە و بزنانە لە دەستین.

زۆر و ستەمی ئەمانە گەلی جۆرە و ئەم ستەمکارانە بە چەند جۆر گیرۆدەیی زینانی نایینی دەبن. یەكەم كە خۆیان زۆر و ستەم دەكەن و ئازاری خەلك دەدن. دووهم كە بەردەستەكانیان بە زەبری زۆری ئەوان ستەم لە خەلكی دەكەن و ئازاریان دەدن. سێیەم ئەم زۆلمە زۆلمی تری لە دەبیتەوه؛ چونكە ستەم دوو جۆرە، یەكەم نەزۆكە وەكو ئەوه كە دە دینار پارە لە یەكی بە زۆر وەرگیری ئەمە زیاد ناكا. دووهم زاوژی دەكا و ستەمی تری لە دەبیتەوه، بۆ نموونە ئەگەر باغی لە یەكی زەوت بكەي ئەوه هەتا قیامەت هەر بەری لەو باغە بێتە بەرھەم ستەمكار پرسیاری لە دەكری و سزای لەسەر دەنوسری. هەروەها ئەگەر دە سەر مەر داگیر بكەي لە زاوژی ئەو مەرانە پرسیارت لە دەكری. هەروەها ئەگەر یەكی بارە بەری لە یەكی زەوت بكا تا ئەو بارە بەرە دەمری ئەو ستەمكارە پرسیاری كری، باری ئەو بارە بەرە لە دەكری. وە ئەگەر خانوویی داگیر بكا لە كری ئەو خانووه بەرپرسیارە. دیارە ستەمی كە ستەمی تری لە پەیدا بی لە ستەمی گرانترە كە نەزۆك بی وەك پارەیهك سەرف بكری لە خوار دەمەنیدا.

بێگومان ئەگەر ئینسان ھۆشیار بی و شعوری ھەبی، ھەرگیز بۆ مەری كە نرخێ دە دینار بی، خۆی ناخاتە ژیر باری قەرزێ دوو سەد دینارەوه، واتە: لە تۆلەیی خوری و دۆ و پۆن و بەرخێ ئەو حیوانەدا هەتا بمینی. بە كورتی كاریکی وا ناكا بۆ دە دینار دوو سەد دینار یا زیاتر بینیته سەر خۆی.

شایانی باسە لە ھەموو جۆرە زۆر و ستەمیدا ئەگەر ستەمكارەكە ستەمەكە بە حەرام بزانی، ئەوه كەمی ئەھونە. بەلام ئەگەر بە حەلالی بزانی (والعیاذ باللہ) ئەوه دەبیتە ھۆی كوفر و ئینسان بەو بیرو باوہرەوه كافر دەبی؛ چونكە حەرام بە حەلال زانین باوہرەنەكردنە بە خوا و بە پیغمبەری خوا؛ ئەوان فەرموویانە حەرامە و ئەم ستەمكارە دەلی حەلالە؟

لەلایەکی ترەوه ئەو نیشتمانەیی ستەمی تیدا بكری بە لای زۆرەوه ھەموو دانیشتوووانی تاوانبار دەبن؛ چونكە بە شیوہیەکی گشتی لەسەریان واجیبە مەنعی ئەو ستەمكارانە بكەن و نەھیلن دەستدریژی بكەن. دیارە مادام ھەموویان مەنعیان نەكردن و لە ئاستی ئەو ستەمكارییانەدا بێدەنگ بوون ھەموویان تاوانبار دەبن، بەلام ھەر كەس بە قەدەر شان و بالی خۆی و بە ئەندازەیی دەست پۆشتنی. شایانی باسە پاداشی ستەمی ئەم

كۆمەلە بېدەنگە تەنيا سزا و لېپرسىنەۋەيە و ناگاتە ئەۋە كە چاكەيان لى ۋەربىگىرى و بدىقتە ستم لىكراۋەكان؛ چونكە ئەمانە مالى خەلكيان نە خواردوۋە و تەنيا لە ستمكارى حەرام خۆر و حەرام كردهۋە بېدەنگ بوون.

حەزرت (د.خ) فەرموۋىتە: «كلکم راع و كلکم مسؤول عن رعيته والرجل راع في أهله ومسؤول عن رعيته. والمرأة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها». واتە ھەمووتان شوان و چاۋدىرن ۋە ھەمووتان لەۋەى لەبەر دەستاندايە و لەژىر دەسلە لاتتاندایە لېپرسراۋن؛ پياۋ شوانى مال و مندالى خۆيتە و دەبى چاۋدىرى كۆمەلە بچوۋكەكەى خۆى بى و، دەربارەى ئەۋ كۆمەلە لەلایەن خۋاى گەۋرەۋە بەرپرسيارە. ھەرۋەھا ژنى خاۋەن خىزان و خاۋەن مېرد لە حوقوقى مېزدەكەى و مەسرفى خىزان و ئەحوالى خىزان بەرپرسيارە، ھەر كەس بە قەدەر حالى خۆى و تواناى.

نەم فەرموۋە بەرزە ھەرپەشەيەكى گشتىيى تىدايە كە واتە پىۋىستە لەسەر فەرماندارەكان چاۋدىرى مەئموورەكانى بەردەستيان بكن و ماۋەى ئەۋەيان نەدەنى دەستدريژى بكنە سەر خەلك.

پىۋايت كراۋە: «ان الله يسأل عن كل راع عما أسترعاه حفظ أم ضيع». واتە: بەراستى خۋاى گەۋرە لە ھەموو شوانىك و لە ھەموو چاۋدىرى دەپرسى، سەبارەت بە ۋەشتەى داۋىتە دەستى و خستۋىتەيە ئەستۋى، ناخۇ پاراستۋىتەى يان لە كىسى داۋە و فەوتاندۋىتەى. پىۋايت كراۋە خەلىفەى دوۋەم عومەرى كوپى خەتتاب، خۋاى لى پازى بى، كەسكى كرده سەركار و كاربەدەستى ۋلاتى بۇ بەجىھننانى واجىباتى ئىسلامى. لەپاش دوو سى رۆژ كابرەى چاۋپى كەوت نە رۆشتىۋو بۇ سەر ئىشەكەى؛ حەزرتەى عومەر فەرموۋى: ئايا تۇ نازانى لەسەرت پىۋىستە فەرمانى ئىمە ۋەربىگىرى؟ ئەۋىش ەرزى كرى: بەلى دەزانم، بەلام نەم دوو سى رۆژە لە ترسى ئەۋ فەرموۋەيە دواكەۋتم كە حەزرت (د.خ) فەرموۋىتە: «من ولي شيئاً من أمر المسلمين أوتي به يوم القيامة حتى يوقف على جسر جهنم، فأن كان محسناً نجا وأن كان مسيئاً وقع. أو كما قال». واتە: كەسى فەرمانى لە فەرمانەكانى موصلمانانى بدىقتە دەست لە رۆژى قىامەتدا حازر دەكرى و لەسەر پردى سىرات رادەۋەستىنرى كە بەسەر دۆزەخدا راكىشراۋە، جا ئەگەر رەفتارى لە دنىادا باش بوۋى و كارەكەى بە چاكى و پاكى جىبەجى كرىبى، ئەۋا رىزگار دەبى و بە سەلامەتى دەپەرپتەۋە. خۇ ئەگەر خراب بوۋى و كارەكەى بە ناپاكى و

ناته‌واوی راپه‌راندبێ، نه‌وا له‌ پرده‌وه‌ به‌رده‌بیته‌وه‌ ناو قوولاییی دۆزه‌خ و سزای ده‌دری. پاش نه‌مه‌ نه‌بووزه‌رپی غه‌فاری، خ‌وای لی‌ رازی بی، به‌ ریکه‌وت چ‌اوی به‌ حه‌زه‌تی عومه‌ر که‌وت، خ‌وای لی‌ رازی بی، ته‌ماشای کرد مات و مه‌لووله. عه‌رزێ کرد بۆچی ع‌اجزی؟ نه‌ویش فه‌رمووی نه‌م حه‌دیسهم له‌ فلان که‌س بیست ده‌رباره‌ی حالی فه‌رمانداری کاری موسلمانان. ئینجا نه‌بووزه‌ر فه‌رمووی: نه‌و حه‌دیته‌ که‌ بیستوته، راسته‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) و حه‌دیسکی تریشی له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ فه‌رمووه‌ که‌ هه‌ردووکیانم له‌ حه‌زه‌رتیه‌وه‌ بیستوهه. جا هه‌ر کامیان ئیش ده‌گه‌یینه‌ی به‌ دل‌ت باشه. حه‌زه‌تی عومه‌ر فه‌رمووی: هه‌ردووکیان ته‌نسی‌ر و ئیش به‌ دل‌م ده‌گه‌یینه‌ن.

ر‌یوایه‌ت کراوه‌ خه‌زمه‌تی رۆژی له‌ لایه‌ن حاکمی دادپه‌روه‌ره‌وه‌ خ‌یر و پاداشتی له‌ عیباده‌تی شه‌ست سال‌ زۆرت‌ره. هه‌روه‌ها به‌ج‌یه‌نانه‌ی حه‌ددی له‌ حه‌ده‌ه‌کانی ئیسلام سوودی زۆرت‌ره له‌ بارانی چ‌ل به‌یانی له‌کاتی پ‌یوستی خه‌لک به‌ باراندا.

براکان! هه‌ر که‌سی له‌ شوینیکدا ده‌ستی به‌سه‌ر دوو م‌آلدا ب‌ر‌وا، مانای نه‌م فه‌رموودانه‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌گه‌یینه‌وه. واته: نه‌گه‌ر ر‌ه‌فتاری له‌گه‌ل‌یاندا باش بی، نه‌وه‌ پاداشی چ‌اک ده‌بی، به‌لام نه‌گه‌ر خ‌راپ بی، نه‌وه‌ له‌ رۆژی قیامه‌تا گیرۆده‌ی سزا ده‌بی.

له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی حه‌زه‌رتدا هه‌یه (د.خ) که‌ جه‌ور و سته‌می حاکمی بۆ تاقه‌ رۆژی گوناھی زۆرت‌ر و سزای توندت‌ره له‌ تاوانی عاده‌تی ئینسانێ له‌ ماوه‌ی شه‌ست سالدا.

ر‌یوایه‌ت کراوه‌ له‌ عه‌بدو‌ل‌ل‌ای کوری عومه‌ره‌وه (ر.خ) که‌ حه‌زه‌رت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: پ‌ینچ گوناھ هه‌ن نه‌گه‌ر له‌ناوتاندا په‌یدا بوون په‌نا به‌ خوا حالتان زۆر خ‌راپ ده‌بی.

یه‌که‌م: زیناکردن له‌ هه‌ر کۆمه‌لێکدا په‌یدا ببی خوا تاعوون و ده‌ردی وا له‌ناویاندا بل‌او ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌وه‌پ‌یش نه‌بووبی. دووهم: هه‌ر کۆمه‌لی زه‌کاتی م‌آلیان ده‌رنه‌که‌ن خ‌وای گه‌وره‌ بارانیان لی‌ ده‌گه‌یینه‌وه، یا هه‌ر ناباری یاخود له‌ کاتیکا ده‌باری که‌ سوودی نه‌بی، مه‌گه‌ر هه‌ر بۆ بی زمان سوودی ببی که‌ گیای بۆ ب‌روینی. س‌ییه‌م: هه‌ر کۆمه‌لی له‌ ک‌یشانه‌وه‌ پ‌یوانه‌دا که‌موزۆر بکه‌ن و خ‌یانه‌ت له‌گه‌ل‌ خه‌لکدا بکه‌ن خ‌وای گه‌وره‌ گیرۆده‌یان ده‌کا به‌ گرانی، خۆ نه‌گه‌ر گرانی په‌یدا نه‌بی له‌ نیوانیاندا نه‌وا به‌ نه‌واعی نازار و سه‌خ‌ه‌تی ژیان گیرۆده‌ ده‌بن و ناسایشیان نامینی. چ‌واره‌م هه‌ر کاتی کاربه‌ده‌ستان و

فرماندارانی ولات نهمر بکن به شتی که خوا پئی رازی نه بی و حو کمی پی نه کرد بی و نهینارد بی بۆ خه لک، نهوه خوا دوژمنیان به سردا زال دهکا. هر به هوی نه مەیشه وهیه که کافرانی نامهرد عزمی نهوه دهکن شهر له گهل نوممه تی نیسلامدا بکن. قه سه م به خوا نه گهر فرماندارانی نیسلام له سهر ریگهی خوا بمانایه هر گیز کافر ته معایان نه ده کرده ولاتی نیسلامی؛ چونکه نه گهر فرماندارانی نیسلام به حق رهفتاریان بکردایه له بهینی خویاندا هاو پاز و هاو نیاز ده بوون و سوپا و هیزیان ناماده ده کرد به رامبهری کافرهکان و، نهوانیش جهساره تی نهوه یان نه ده کرد له گهل موسلماناندا بجهنگن. پینجه م هر کاتی فرمانداران بینه سهر نهو بیروباوه ره که حو کمی خوا راگرن و له ناوا نه هیلن و کاری پی نه کهن خوی گه وره شهر و نازاوه ده خاته ناویان و هر لایه که ده بیته هوی گرفتاری بۆ نهو لاکهی تر و له بهر په شیوی خویان نایانه ره ژیتته سهر کاری چاک نهنجامی پاکیان دهسگیر نابی.

ریوایهت کراوه که فرمانداران وایان لی دی خیری نویت و پوژوو یان بۆ خویان نه بی، واته له بهر سته مکاری خویان نهو نویت و پوژوو یی دهیکه خیر و پاداشه کهی له پوژی قیامه تدا بهو که سانه دهری که له دنیا ی روژندا سته میان لی کردوون و نازاریان داوون.

ریوایهت کراوه: «لن تهلك الرعية، وأن كانت ظالمة مسيئة إذا كانت الولاة هادية مهديّة. ولكن تهلك الرعية، وأن كانت هادية مهديّة، وأذا كانت الولاة ظالمة مسيئة». واته: ره شه خه لک و هر په مهی بنیاده م، هر چه ند سته مکار و به درهفتار بن، نافه وتین نه گهر فرماندارهکانیان بیروباوه ریان له سهر خیر و داد په ره ره بی؛ چونکه نه مانه ده توان بیانگه ریننه وه سهر ریگا و شوینه واری ناین و خوا په رستی و مهنعیان بکن له لادان له ریگهی راست. به لام نه م ره شه خه لک و هر په مهی بنیاده م، هر چه ند رهفتاریان باش و کرداریان په سه ند بی، نه گهر فرماندارهکانیان سته مکار و به درهفتار بن ده فه وتین؛ چونکه نه فردای ره شه خه لکه که ده ستیان ناروا و ناتوانن ده فعی خرابیی گه ورهکان بکن و له م حالدا لایه نگر ی گه ورهکان زور ده بن و نه مان که م و بی هیز ده بن و ده فه وتین. بیجگه له وه سته مکردن له نینسانی باش ده یفه وتینی و بی هیز و ده سه لاتی ده کا و قسه ی ناروا به جو ری به حال سوودی بۆ نه فسی خویشی ده مینی. که وابوو چاک وایه گه ورهکان خویان چاک بکن و ریگهی راست بگرنه بهر تا خویشیان و بهر ده سته کانیشیان و هر په مهی خه لکیش چاک بن و له سزای دواروژ بزگار بن.

ریوایهت کراوه که وههپ وتوویه: کاتی که فرماندار نیازی هاته سر نهوه ستم بکا خوا کهموکورپی دیننی بهسر ولات و بازار و کشتوکال و ناژهل و شتی تردا. بهلام که نیازی لهسر دادپهروهی و راستی بوو خوی گهوره پیتوبهکهت دهخاته همووش و هوی پیروزی و بهختیاری نههلی ولات ناماده دهکا.

ریوایهت کراوه که حزرهت (د.خ) فرموویهتی: خویا! هر گهوره و کاربهدهستی که ئیشی نوممتهی له دهستایه هر کاتی چاکه و میهرهبانی کرد لهگهلیاندا، توش لهگهل نهوا میهرهبانی بفرموو. وه نهگه ناپیایوی و نامیهرهبانی لهگهلیاندا کرد، توش لهگهل نهو نامیهرهبان به.

لهسر فرماندارهکان پیویسته کاتی بیانهوی منمووری بو ولاتی بنترین یهکی بنترین که خوالی پازی بی و کردهوی باش بی و هرگیز نهوانه نهترین که ناویان به زالم و ستمکار و بهدخوو دهرکردوه؛ چونکه نهو جوړه منمووره بهدخوانه خوی نوممته خراپ دهکن و توی فساد و بهدکاری لهناو کومهلدا دهچینن و خه لکه که پیش دلیان له عاستی گهورهکان کرمی دهبی.

لهم بابتهوه گهلی ریوایهت هیه؛ بو نمونه ریوایهت کراوه: کاتی فرمانداری منموورینکی خوورپهوشت باشی دهست کهوت و کاروباری پی نهسپارد، و منموورینکی بهدخوی دیاری کرد و ئیشوکاری بهو سپارد، نهوه نهو فرمانداره به خائینی خوا و پیغهمبیری خوا و نوممته دادهنری و فهرز و سونتهتی لی قبول ناکری و خوا لهعنهتی لی دهکا. لهم چهشنه حدیسانهم گهلی جار بهسر فرماندارهکاندا خویندوه تهوه، بهلام شهرم کردوه لهوه که حدیسی لهعنهتهکیان بو بخوینمهوه. بهلی به فرموودهکانی پیغهمبیردا (د.خ) دهردهکهوی که زولم و ستم دهبیته هوی قبول نهبوونی دوعا و پارانهوه و سرنهکهوتن بهسر دوژمندا. هررهها له فرموودهکانیهوه دهردهکهوی که (حق الناس) تهنیا مال نییه، بهلکو لیدان و کوشتن و جنیودان و بوختان کردن و وینهی نهمانهیش دمگریتهوه و له روژی قیامتهدا له تولهی نهگه گوناهاهندا بهقهدهر پیویسته له چاکهی ستمکارهکان دهری به ستم لیکراوهکان. ریوایهت کراوه: دوو سیفته هن لهوانه بهرتر لای خودا نییه، یهکه م باوهرهینان به خوی گهوره. دووهم سوود گیاندن به بندهکانی خوا. براکان! له مفهومی موخالیفی نهم ریوایهتهوه دهردهکهوی که خراپترین سیفته له دنیادا یهکه کوفر و بی ئیمانیه و دووهم زیان گیاندن به خهک.

رپوایهت کراوه خواپهرستی وهفاتی کرد. پاش دهن کردنی دهستی کرد به پارانهوه له حوزووری خوی گوره‌دا. نه‌ویش له هموو گونا‌هه‌کانی خوش بوو به‌شی یه‌ک جه‌لده نه‌بی، که نه‌و تاقه جه‌لده‌یان لی دا قه‌بره‌که‌ی پر بوو له ناگری دۆزه‌خ، نه‌ویش هاواری کرد: من به‌م هموووه خواپهرستییه‌وه که بووم بۆچی وا سزام دهن، له غه‌یبه‌وه وه‌لامی درایه‌وه که تۆ جائی به‌سهر ستم لیکراوینکدا رابووردی و نه‌و هرچی هاواری کرد تۆ هیچ یارمه‌تیت نه‌دا، هه‌روه‌ها جاریکیش به‌بی ده‌ست‌نوێژ نوێژیکت کردوه. ئینجا براکانم! باش بیرکه‌نه‌وه مادام خواپهرستی که ماوه‌یه‌کی دوور‌دریژ عیباده‌تی کردی که چی به هوی نه‌وه‌وه که تاقه جائی یارمه‌تی ستم لیکراوینکی نه‌داوه به‌سته‌مکار حساب بکری و نازار بدری، ده‌بی پایه‌ی ئه‌م سته‌مکارانه چون بی که هه‌میشه خه‌ریکی زۆردارین و نازاری بی ده‌س و هه‌ژاران ده‌هن؟

براکان! هه‌ره‌شه‌ی له هموو گرانتر نه‌وه‌یه که له کتیبی (روضه‌ الواعظین) دا هه‌یه. له‌و کتیبه‌دا رپوایهت کراوه که پیغه‌مبهر (د.خ) فه‌رموو‌یه‌تی: «إن أكبر الكبائر عند الله قتل النفس. ولا يحل تعذيب النفس بغير حق. وإن العصفور إذا عذبة إنسان حتى مات ولم يذبحه أو ذبحه بغير حاجة يوم القيامة وله دوي كدوي الرعد يقول: يارب! سل هذا لم نبحني بغير حاجة؟ فيقول الله، عز وجل: أنا أخذ حقك وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم. لأعذبن روح كل من عذب روحاً بغير حق، وإلا فأنا ظالم أن لم أستوف للمظلوم. ثم يقول الله سبحانه وتعالى: أنا الملك الديان، لا ظلم اليوم. وعزتي وجلالي لا يجاوزني ظلم ظالم ولو لطمه بكف أو ضربة بيد، ولأقصن من القرناء للجماء، ولأسألن العود لم خدشت. ولا يدخل الجنة من عليه مظلمة حتى يؤديها من حسناته، وأن لم يكن له حسنات حمل عليه ذنوب المظلومين ومضى إلى النار» والسلام على من أتبع الهدى.

واته: گونا‌هی له هموو گونا‌هه گه‌وره‌کان گه‌وره‌تره لای خوا خه‌لک کوشتنه. سزادانی نه‌فس به ناحق، ره‌وا نییه. ته‌نانه‌ت چۆله‌که‌یی که له ژێر سزادا به‌بی سه‌ر‌برین بمری، یا بی نه‌وه‌ی موحتاجی بن سه‌ری ببین، پۆژی قیامه‌ت دیته پێشه‌وه و ناله‌یه‌کی گه‌وره‌ی لی دی وه‌ک ناله‌ی هه‌وره‌ تریشقه و ده‌لی: خودایا! له‌م سه‌ر‌بره‌م بپرسه بۆچی بی نه‌وه‌ی موحتاج بی سه‌ری بریم؟ خوا‌یش ده‌فه‌رموی: به‌گه‌وره‌یی خۆم قه‌سه‌م حه‌ق ده‌سینمه‌وه و، سته‌می هیچ سته‌مکاری به‌بی تۆله به سه‌ر‌ما تی نا‌ه‌ری. هه‌ر که‌سی گیانی یه‌کیکی به‌نا‌ره‌وا سزادابی سزای ده‌ده‌مه‌وه. من ئه‌گه‌ر حه‌قی ستم لیکراو له سته‌مکار نه‌که‌مه‌وه،

سته مكار ده بم. له پاشاندا خوا ده فەرموئ من پاشای دادوهرم. ئەمرۆ (واته: رۆژی قیامت) سته م نییه. به شكۆ و گهورهیی خۆم قه سه م، هیچ سته می به بی تۆله لیم تیپه ر نابی، با شه پازله یی یا مشته كۆله یه كیش بی. تۆله ی حه یوانی بی شاخ له شاخدار ده سه نمه وه (كه له كاتی شه ره قوچدا شاخدار نازاری بی شاخی داوه). له لقه دارئ ده پرسم و به سه ر ده كه مه وه كه بۆچی بریندار كراوه. نه وه ی سته میکی كرده ی تا له باتی سته مه كه ی له كرده وه چا كه كانی بریتی سته م لیکراو نه داته وه سه ر به به هه شتدا ناكا. خۆ ئەگه ر كرده وه ی چاکی نه بوو ئەوا له گوناھی سته م لیکراوه كه ی به كۆلدا ده درئ و به ره و دۆزه خ ملی رینگا ده گری.

(والسلام علی من اتبع الهدی).

له (۷) په جه بی ۱۳۹۶ ی ك، رینكه وتنی ۵-۷-۱۹۷۶ ی ز دا، له ته رجه مه ی ئەم نامه یه بوومه وه. سوپاس بۆ خوا.

وه رگنێ

نامه‌ی سی و چواره

باسی نازاردانی دئی باوک و دایک دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه أجمعين.

وبعد، براكان! نامه‌کانی دلسوزتان له هممو دیارییه که له و دیارییه گه ورهتر و بهرترن که له دوسته کانتانه وه و مریان دگرن، به لکو له دیاری نیوان پاشاهانیش گه ورهترن. ریوایهت کراوه «ماهدی مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة الله بها هدى أو يرده بها عن ردى». دیاره مه بهست له حکیمهت و تاریکی ناینییه ههروهه نمامی عومر (رخ) هممو جاری به ره فیه کهانی خوی دهوت هه ره عیبیکی هیه پنی بلین. ههروا دهیفره موو هم جوړه دوستانه که عیبی نینسان بو خواونه کهی ده ریخن، زور که من.

هه نامه یه کی من که له بابتهی گونا هیکه وه بینووسم، له بهرته وهی که ده برپینی عیبی که له عیبه کهانی هم هاوچه رخانه ی خومان، دیارییه کی گه ورهیه بو نیوه. جا هرزتان ده کهم نهو گونا هانه که گه وره و دهنه هوی فهوتانی نینسان، پهنا به خوا، زورن، به لام یه کی له وانه که له چاوی نهوانی ترا زور گه ورهیه و ده بیته هوی نه وهی تا عتهی نینسانی مه قبول نه بی و گونا هه کهانی که فارهه تیان نه بی (عقوقی والدین) ه، واته: نازاردانی دئی باوک و دایک و بی گویی کردنیان.

براکان! بزانت ته کی گونا هه سهوابی له تا عتهت کردن زورتره و، هه ره کهس گونا هیکه گه وره بکا نه وه له و سهوابه مه حرووم و نائومیده و توشی زیان ده بی. ههروهه توشی هم سی زیانه ش ده بی که له فهرومو دهی پیغه مبهرا هاتوون: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها». واته: تولهی نهجامی گونا هه کردن سی شته؛ یه کهم ده بیته هوی سستی و ته مه لی له خوا په رستیدا. دووهم ده بیته هوی ته نگیی گوزهران و ده ستکورتی. سییه م ژیان له نینسان تال دهکا؛ واته که پاروویه کی حه لالی دهست کهوت

شتیکی لی راست ده بیته وه ئه پارووهی لی دهکا به قوزهلقورت و به خووشی سوودی لی وهرناگری. به لی نه مرقو سستی له عیبادهت و تاعهت کردندا زوره و، تهنگی گوزهرانیس نهویه که حاله تیکی دروونیی وها بو خهک پهیدا بووه له هر دهوله مهندی دهرسی حالی چونه؟ بهشی زوریان سکالا له ناهه مواری ژیان دهکن و بیزاری له بی دهره تانی دهره برن. نهو که سانهش که خاوهن ئاو و نان و جیگا و پایهن و دیوانیان ههیه وه زعیکی وها پروویان تی دهکا که دنیا یان لی تهنگ دهکا. دیاره نهمه هه موو نهجامی نه گبهتی و شوومی گونا هه.

جا نه گهر ههنی کس له گهل گونا هکاری و تاوانباریدا هر به شادی و پایه به رزی رابوین، نهوه نهو پایه و مایه و رابواردن و سامانه چهند سال و مانگیکه و تهواو ده بی. بیجگه له وهیش نهو پایه و مایه به نیستیدراج داده نری، واته جلهو بو شل کردن. خوا فهرموویه تی: «واملی لهم أن کیدی متین». واته: من ماوهی مؤلتهیان ددهم تا وادهی نازاریان دی؛ به راستی کار و داوی من توند و بههیزه.

له بابتهی نهی له نازاردان و بی گوینی باوک و دایکدا گه لی نایهت و حدیس ههن. بو نمونه خوا فهرموویه تی: «وَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا». واته: بهندهیی خوا بکن و لهو بهنده بییه دا کس به هاویهشی خوی گهره دامه نین؛ چونکه هر ته نیا خوا لایقی نهویه عیبادهتی بو بکری و بپهرستری. له گهل نهوه یشدا دهرحق به باوک و دایکتان پیاوهتی و چاکه بکن؛ چونکه له خوا به ولاره کس له باوک و دایک زیاتر حقی به سهر بهنده وه نییه. مانای نیحسان کردنیس له گهل باوک و دایکدا نهویه که له دلتهاندا حورمه تیان بگرن و تهیه کی وها به دهمتاندان نهی که بی نیحتیرامیبان بگه یینی. به زمان قسهی خووش و به کردهوه کاری بکن دلایان خووش بکا. هرگیز نه به زمان و نه به دهست شتیکی وها مهکن دلایان پی برهنجی. هرگیز به پروی رقاوییه وه له گه لیاندا پرویه پرو مهبن. نه گهر کاریکیان لی تان ویست، بو یان جیبه جی بکن. هرگیز ئوف به دهمتان نهی بهرامه ریان. له ریگه دا پیشیان مهکن. دهنگتان به سهر دهنکیاندا بهرز مهکنه وه. پوختهی قسه نهوهی بیته هوی نازاری دلایان، لی دوربکه ونه وه و نهوهی بیته هوی به رزی و شادمانیبان به پی توانا بو یان جیبه جی بکن.

رپوایهت کراوه: جاری عبدورهحمانی کوری عهوف (رخ) دهنگی به سهر دهنگی دایکیدا بهرز کردهوه و له پاشاندا له وه په شیمان بووهوه و له که فارهتی نهو بی نهده بییه دا دوو بهندهی نازاد کرد.

هروهها دهگیزنهوه که هزرهتی عانیشه دایکی موسلمانان، خوای لی رازی بی، جاری
 عهرزی هزرهتی کرد: چ کهسی له ههموو کهس شایستهتره بۆ نهوهی خزمهت بکری؟
 ئهویش فهرمووی: دایک له ههموو کهس زیاتر شایانی ریزلیگرتن و خزمهت کردنه.

وقال سبحانه وتعالى: «وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ
 عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرَهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا» [۲۳]
 وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلْمِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا».

واته: خوای گهوره نهمری کردوو که عیبادهت هه بۆ خوا بکهن و کهسی تر نهکهن به
 هاوبهشی خوا له عیبادهتدا و کهسی تر نهپرستن. ههروهها نهمری کردوو بهوه که
 لهگهڵ باوک و دایکتاندا چاک بن. ئهگه یهکیکیان یا ههردووکیان پیر بوون و لیکهوتن
 ههگیز له روویاندا ئۆف مهکه و بهروویاندا ههڵ مهکالی و قسهی باشیان لهگهڵ بکه و
 بهنهرمونیانی لهگهڵیاندا بجوولێرهوه و، ههمیشه بآلی کزی و پر بهزهییان بۆ دانهوینه
 و بیانخه ره ژیر بآلی بهزیی و میهره بانی و، له خوای گهوره بپارێزهوه و بلی: خویا! وهک
 نهوان منیان به مندالی بهخێو کرد تۆیش رهحم بهوان بهفهرموو.

تەماشای ئەم نایەتە پیرۆزە بکە و لێی وردبەرەوه که خوای گهوره نهمری فهرمووه به
 چاکه کردن لهگهڵ باوک و دایکا پێش نهوهی پیر ببن، واته له کاتی گهنجیاندا. ههروهها
 نهمری فهرمووه به زیاده چاودێرییان که چوونه سآلهوه، تهنانهت رهوا نابینی ئۆقیان
 بهرامبهر بکری. رپوایهت کراوه: ئهگه لهناو ئه و شتانهدا که دهبنه هۆی نازاری باوک و
 دایک له ئۆف کهمتر شتی ههبووایه خوای گهوره نههیی لی دهکرد. ههروهها تەماشای
 ئهوه بکهن که خوای گهوره نهمر به چاکهکردنی لهگهڵ باوک و دایکا کردوو به هاوپی
 نهمر به عیبادهتی خۆی؛ واته: ههرچۆن په‌رستنی خوا واجیبه چاکهکردنیش لهگهڵ باوک
 و دایکا وهها واجیبه. له گهلی نایاتی تردا خوای گهوره په‌زامه‌ندیی باوک و دایکی
 کردووته هاوپی په‌زامه‌ندیی خۆی و شوکر و سوپاسی بۆ نهوان کردووته هاوپی
 شوکر و سوپاس بۆ خۆی و عاجز کردنی نهوانی کردووته هاوپی عاجزکردنی خۆی.
 ههروهها له کتێبه گهوره پێشووهکاندا، وهک تهورات و زه‌بوور و ئینجیل ئەم بابەتە زۆر
 جار دوویات کراوتهوه، و، معنی ئینسان کراوه له نازاردان و بی گوویی کردنی باوک و
 دایک. به‌لی له‌ناو خزمهت کردنه‌کاندا هیچ خزمهت کردنی له دوعا و نزا و پارانهوه
 ناسانتر نییه که خوا قبوولی بکا ئەنجام و به‌رهمه‌که‌ی له هه‌موو شتی زیاتره، نه‌وه‌ته

خوای گهوره نهم خزمته ئاسانهیشی له بهردهم ئادهمیزادا داناوه، تا هیچ کەسی بههانهی نەمینی بەرامبەر بە خزمەت کردنی باوک و دایک: چونکە کەس ناتوانی بلیت نەمتوانی تەنانهت دوایان بۆ بکەم، واتە: لەسەر ئادەمیزاد پێویستە لە خزمەت کردنی گران و ئاسان نەوهی بۆی دەکرێ و لە توانایدا هەیه دەربارەی باوک و دایک هیچ کۆتایی نەکا و لە ماوهی ژيانیدا ئاماده بێ بۆ خزمەت کردنیان. تەماشای بکەن خوای گهوره بۆ دوویات کردنەوهی حوقوقی باوک و دایک ئەوهی هیناوهتەوه یادمان کە چۆن لەکاتی خۆیدا ئیمە لاواز و بێ هیژ و بێ هەست بووین و پێویستمان بەوان بوو کە شیر و خواردنەمانی و ئاو و داودەرمان بکەن بەدەمانەوه و بەرگ و پۆشاکمان لەبەربکەن و لەش و بەرگمان بشۆن. بەلێ ئەوان بە هەموو جوړی هەولیان داوه بۆ بەخێوکردن و پەرورەکردنی ئیمە و لە کاتی لاوازی و بێ هیژماندا لە خوا پاراوانەتەرە هەر چۆن بێ ئیمە بژین، بۆ مەبەستی ژیان و مانمان خۆیان کردووتە سوپەر و ویستووینانە هەر دەردو بەلایێ بۆ ئیمە بێ، بەر ئەوان بکەوێ. جا لەگەڵ ئەم هەموو خزمەتەدا کە ئەوان دەربارەی ئیمە کردوویانە کە ی پەوای حەقە، ئیمە بێ وەفا بین لەگەڵیاندا؟

لە قورئانی پیرۆزدا لە چەند شوێنێکدا خوای گهوره نامۆژگاری ئادەمیزادی کردووه بە رەفتار و کرداری باش دەرھەقی باوک و دایک و لە هیچ حوکمیکی تردا وەها دووبارە نەکردووتەوه. بێجگە لەمە تەنانهت ئەگەر خوای گهورهش دەربارە ی خزمەتی باوک و دایک وەها نامۆژگاری نەفەر مووایە، پێویست بوو ئینسان بە عەقڵ و ھۆشی خۆی ھەست بکات کە خزمەتیان واجیبە، و پێویستە ئینسان پێچەوانە ی فەرمانی ئەوان نەکا. بێ گومان موخالەفەیان ناشیرینە چ جایی کاری یا قسەیی کە ئازاریان بدا.

رپوایەت کراوه: خوای گهوره وەحیی نارد بۆ حەزرتی موسا (علی نبینا وعلیه السلام) کە ئەگەر لەبەر خاتری موسلمانەکان تان نەبووایە دۆزەخم بەسەر بەنی ئیسرائیلدا زال دەکرد. ھەر وەھا ئەگەر لەبەر عابیدەکان نەبووایە یەك سەعات مۆلەتی گوناھبارەکانم نەدەدا. ئە ی موسا! تاقە کەلیمە یەکی ئەوانە ی (عاق) ی باوک و دایک کە ببیتە ھۆی ئازاری دلێ دایک و باوک بەئەندازە ی کێشانی بەرد و لمی دنیا لام گرانی. موسا عەززی کرد: (عاق) ی باوک و دایک کێیە؟ خوای گهوره فەر مووی: ئەو کەسە یە کە باوکی یا دایکی فەرمانێکی پێدا دەدا ئەو دەلێ (لا لیبیک) واتە: بەلێ نەبێ، من ئامادە نیم بۆ بەجێھێنانی فەرمانی تۆ! خوای گهوره لە قورئانی پیرۆزدا دەفەر مووی: «وَوَصَّيْنَا

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا» له شونڻيکي ترا ده فرموي: «وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا». ههروهه مه دحي ٺهو که سانهي کردووه که بهم نايه تانه ريفتار دهکن و ناموژگاريي خهک دهکن بو جي به جيکردني ٺهوي لهو نايه تانه بهيان کراوه. له شونڻيکي ترده فرمويهتي: «وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ». ههروهه فرمويهتي: «وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ» واته: وهسيهت و نهسيهتي ٺاده ميزادمان کردووه که خزمهتي دايک و باوک بکن و خاڪينه بن لهگه لئاندا؛ چونکه حقوقوي به خيوکردنيان ههيه له سريان، به تايبهتي دايک که به حالي زه عيفي و بي هيزي منداله که له سکيدا هه لدهگري و به ردهوام دهبي تا دهبي و ٺينجا له باوه شيدا به خيوکردن و شيرپيداني تا ماوهي دوو سال دريژه دهکيشي. سوپاسي من بکه که له نه بوونهوه دروستم کردوي و سوپاسي باوک و دايکيشت بکه که به مهپيره باني ههنگاو ههنگاو به خيوت دهکن و وهک موم له پيناوي خوشويستنتدا ده توينهوه؛ باوک شهو و پوژ خريکي پوژي پهيدا کردنه بوٺ و دايکيش له مالهوه بي وچان رهنج ددها و شهونخوني دهکيشي بهديارتهوه تا پي دهگهيت و له خهه دهپهخسييت.

براکان! ماناي زساهيري ٺهه نايه ته ٺهوه بوو که و ترا. به لام به شيوهي ليکولينه وهيش دهرده که وي ههروهک چون پوژي پينج جار فرهزي خوي گوره جيبه جي دهکري و ٺينسان ناوي خوا دهبا و زيکر و ته سبب حاتي به جي دههيني، پيوسته پوژي پينج جار ٺينسان دوعاي خير بکا بو ٺهوه خوا له سر خزمه تکردني باوک و دايکي ته و فيقي بدا.

جا نهگه باوک و دايکي زيندو بوون بروات ٺهحواليان بپرسی و نهگه ٺيشيکي پيوستيان هه بوو بويان جيبه جي بکا، نهگه مردبوون پوژي پينج جار له پاش نوژه کان دوعاي خيريان بو بکا و بلي: خوايا عهفويان بفرموو و رهميان بي بکه، وهک ٺهوان منيان به مندالي و بي دهسه لاتي به خيو کرد. ههروهه لهو نايه ته موباره که وه دهرده که وي وهک چون به کوفر و ٺينکاري نيعمهتي خوا ٺينسان گيرودهي سزاي نه براره دهبي به کوفري نيعمهتي باوک و دايک و به خزمهت نه کردنيان تووشي گونا هباري و تاوانکاري و به دبهختي قيامت دهبي. هر له سر ٺهه ٺهساسه وه که خوي گوره به شيوهي وهعهدهان به عاقيبهت خيري بو ٺاده ميزادي راسال و خاوهن پياوهتي و چاکه، ٺهوهي لهگه ل خوي گوره رااست و لهگه ل باوک و دايکدا چاک بي، ههروهه به شيوهي

هه‌په‌شه‌کردن له‌و‌که‌سانه‌که‌لا‌سار و ناله‌بارن و به‌گوێی خوا‌ناکه‌ن و له‌خزمه‌ت‌کردنی باوک و دایکیاندا که‌مته‌رخه‌من، له‌دوادوایی نایه‌ته‌که‌دا فه‌رموویه‌تی «الی‌المصیر» واته: سه‌ره‌نجامی هه‌موویان لای منه و، من چاک و خراپم لێ ون نابێ و ناگام له‌کرداری هه‌موو لایه‌که و ده‌ستم ده‌روا پاداشی چاکه‌ بده‌مه‌وه و تۆل‌ه‌ش بسێنم. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یشه‌هه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سێ عیبادت بکا و سوپاسی خوای گه‌وره‌ بکا، به‌لام له‌گه‌ل باوک و دایکیدا باش نه‌بێ و سوپاسیان نه‌کا، ئه‌وه‌ خودای گه‌وره‌ چاکه‌ی لێ قبول ناکا و پایه‌ی ناداتی.

نیمامی غه‌زه‌لی په‌حمه‌تی خوای لێ بێ رپوایه‌تی کردووه. که‌ خوای گه‌وره‌ وه‌حیی کرد بۆ هه‌زرتی موسا (د.خ) که‌ هه‌ر که‌س فه‌رمانبه‌رداری باوک و دایکی خۆی بێ، ئه‌وه‌ هه‌ر چه‌ند له‌ عیباده‌تی مندا که‌موکو‌پیی هه‌بێ، من لێی ده‌بوورم و له‌ پیزی فه‌رمانبه‌رداره‌کانی خۆمدا ده‌ینووسم. به‌لام هه‌ر که‌سێ فه‌رمانبه‌رداری باوک و دایکی نه‌بێ و په‌فتاری له‌گه‌ل‌یاندا ناشیرین بێ، با فه‌رمانبه‌رداری منیش بێ له‌ پیزی فه‌رمانبه‌رداری خۆمدا ناینووسم.

رپوایه‌ت کراوه: خزمه‌تی باوک و دایک و دل‌خۆش کردنیان خێر و پاداشی له‌ نوێژ و رۆژوو و هه‌ج و عه‌مه‌ی سوننه‌ت زۆرت‌ره. شایانی باسه‌ مه‌به‌ست له‌م قسه‌یه‌ ئه‌وه‌ نییه‌ ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا باشن نوێژ و رۆژوو و هه‌ج و عه‌مه‌ی سوننه‌ت نه‌که‌ن، به‌لکو مه‌به‌س ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وانه‌ی واجیبات به‌جێ دێنن و له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا باشن، ئه‌وانه‌ ئه‌ه‌لی نه‌جاتن، ئه‌گه‌ر چی سوننه‌ت‌یشیان ته‌واو نه‌بێ.

رپوایه‌ت کراوه: هه‌ر که‌سێ یه‌کێ له‌م سێ سیفه‌تانه‌ی هه‌بێ، ئه‌وه‌ په‌فتاری باش سوودی نییه‌ بۆی، یه‌که‌م: شه‌ریک دانان بۆ خوا واته: کوفر به‌ هه‌ر شتیه‌یی بێ. دووه‌م: نازاردان و بێ گوێیی کردنی باوک و دایک. سێیه‌م: فیرار و هه‌لاتن له‌ جه‌نگی دژی کافراندا به‌بێ به‌هانه‌یه‌کی شه‌رعی. واللّه‌ اعلم. جا هه‌ندێ له‌ زاناکان له‌ به‌یانی ئه‌م فه‌رمووده‌ موباره‌که‌دا فه‌رموویانه: مه‌به‌س ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وانه‌ی نازاری باوک و دایکیان ده‌دن و ئه‌وانه‌ی بێ به‌هانه‌ له‌ جه‌نگی ناوبراوا هه‌لدێن به‌رانبه‌ر به‌ کرده‌وه‌ی چاکیان جه‌زا و پاداش نانووسرێ وه‌ک موسلمانێ تر که‌ ئه‌و سیفه‌ته‌ خراپانه‌یان نه‌بێ؛ چونکه‌ ئه‌م سیفه‌تانه‌ ئینسانێه‌که‌ سووک ده‌که‌ن تا له‌ مه‌یدانی ئیسلامه‌تیدا قه‌دروقیمه‌تی نامێنی ئه‌گینا تا عه‌ته‌که‌انی به‌ته‌واوی به‌تال نابنه‌وه.

خوای گهوره له قورئانی پیروزا فرموویهتی: «وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا». واته: نهگەر باوک و دایکت ههولیان دا بو نهوهی تو کافر ببی و شریک بو خوا قهرار بدهی نهوه لهم حالتهدا بهگوئیان مهکه؛ چونکه کوفر و بی ئیتاعهتی خوا به هیچ شیوهی رهوا نییه. بهلام لهگهل نهمهیشدا له ژیان و گوزهرانیاندا پشتیان لی ههل مهکه و به پیاوهتی و جوامیرانه لهگهلایاندا ههلسوکوت بکه و، ههمیشه با پروت گهش و کراوه بی لهگهلایاندا.

سهبارت به تهمی و تهربیتهی بنیادهم لهسه خزمهتی باوک و دایک ئەم نایهته پیروزه بو ئینسانی ژیر و بهفام بهسه؛ نهوته دهفرمووی: تهناهت نهگەر باوک و دایک نهوهنده خراپ بن ههولی کافر بوونی کورهکیان بدن و هیشتا هه دروست نییه کورهکیان له کاروباری ژیان و ههلسوکوتی روژانهدا پشتیان تی بکا و خزمهتیان نهکا. ههروهها نهوهیش له نایهتهکه دهردهکوی که ههرگیز دروست نییه ئینسان له سهربینچی و تاوان و پینچهوانهیی نهمری خوادا بهگوئی هیچ کس بکا، وهکو مهشهووره (لا طاعة في معصية الله).

رهفاقهتی باوک و دایک به شیوهیهکی باش نهویه بیانژیینی و خواردهمندی و بهرگ و پۆشاک و پیوستیهکانی تری ژانیان بهپنی دهسهلات و بهگویرهی نهوهی لهو روژهدا و لهو شوینه ژیانهدا باو و عادهته بو دابین بکهی. ههروهها هه پنیوستیهکیان بوو بهپنی توانا بزیان جی بهجی بکهی و که نهخۆش کهوتن خزمهتیان بکهی و بیانبهیته سهردوختۆر و، له ههلسان و دانیشتندا شهرمیان لی بکهی و قسهی خۆشیان لهگهل بکهی و ماوهی نهوه نهدهی ژنهکته بهسووکی تهماشایان بکا و تهمنی مندالی وردت بکهی شهرمیان لی بکهن و خۆت به دهنگی نهرمونیان و به نهدهب بانگیان لی بکهی. نهگەر خوا نهخواسته زویر بوون دلایان بدهیتهوه و ناشتیان بکهیتهوه. بهکورتی ببنجگه موخالهفهی ناین بهپنی توانا خزمهتیان بکهی ههتا دهمرن.

جا براکان! تهماشای بکهن خوای گهوره چهند قههردی باوک و دایکی گرتوه و به گهوره پیشانی داو و داوای له بهندهکانی کردوه ریزیان لی بگرن؟ تهناهت وهک باسمان کرد، نهگەر نهمر به مندالهکیان بکهن کوفری خوا بکا، نهگەر چی نابی لهوهدا بهگوئیان بکا، هیشتا هه دروست نییه دهست له خزمهتکردنیان ههلبگری و دهبی هه به پیاوهتی و جوامیری لهگهلایان ههلسوکوت و گوفتار و رهفتار بکا ئیتر لهپاش وردبوونهوه لهم

ئايەتە پيرۆزە مەجالى ئەوھ نامىنى بۇ ھىچ مۇسلماننى كە بلى: باوك و دايكى من خوييان خراپە بۇيە من خزمەتيان ناكەم؛ چونكە ھەرگىز ھىچ خوييەكى خراپ ناگاتە پايەى كافر بوون و ئەمر كردن بە كافر بوونى ئەولاد، ئەوھتە لە ئايەتەكەدا خوا دەفەرمووى تەنانت ئەگەر باوك و دايك تى كۆشان بۇ كوفرى ئىوھ، تەنيا لەوھدا بەگوئيان مەكەن، ئىتر دەبى، لە ژياندا بە پياوھتى و بەگوئىرەى داوونەرىتى رۆژ بەباشى لەگەلياندا بژين.

لە ھەزرتى ئەسمای كچى ھەزرتى ئەبوو بەكرى سىدىقەوھ دەگىرنەوھ (ر.خ) كە فەرموويەتى: دايك لەكاتى كافرىيدا لە مەككەوھ بەسەردان ھات بۇ لام بۇ مەدینە. منىش رۆيشتمە خزمەتى ھەزرت (د.خ) و ھەزرم كرد: دايك ھاتوھ بۇ ديدەنيم، ئايا خزمەتى بكەم و ريزى لى بگرم يا نا؟ ھەزرت (د.خ) لە وھلامدا فەرمووى: سىلەى رەھم بەجى بئە خزمەتى بكە و ريزى لى بگرە.

رېوايەت كراوھ: ئىنسانى كە (عاق الوالدين) بى، واتە: ئازارى باوك و دايك بەدا، ھەر خىرى بكا ھەر نارواتە بەھەشت. بەلام ئىنسانى (بار بالوالدين) بى، واتە: لەگەل باوك و دايكىدا چاك بى و خزمەتيان بكا ھەر كردهوويەكى شەر بكا، بئجگە كوفر، ھەر دەرواتە بەھەشت. واتە: كردهوھكانى تاەت و خىراتى ئىنسانى بى شەرم و ئازاردەرى باوك و دايك ئەوھندە نرخیان نىيە كە خاوەنەكانيان زوو بەزوو بەرنە بەھەشت و، چوونى بەھەشتيان دەكەوتتە پاش چوونى مۇسلمانەكانى تر.

ھەزرت (د.خ) ئازاردانى باوك و دايكى لەپاش كوفر لە (أكبر الكبائر) و لە سەبەى موبىقە ھسب كردهوھ، واتە: ئەو ھەوت گوناھانە كە خاوەنەكانيان بەھىلاكدا دەبەن و مۇستەھقى دۆزەخيان دەكەن.

براكان! ھوكمى ئازاردانى باوك و دايك ئەوھندە بەد و تالەبار و ناھەموارە لەناو گوناھەگەرەكانداكە لە ھەوت سەد گوناھ زياترن جيا كراوھتەوھ و، لەو نۆ گوناھانە يا لەو ھەوت گوناھانە لەسەر ئىختلافى رېوايەت كە موبىقە دانراون ھسب كراوھ، بەلى ئا لەو نۆ گوناھانە يا لەو ھەوت گوناھانە كە لە نەگەتیی ئەوانەوھ ئىنسان بەبى ئيمان دەمرى و سەلبى سەرەمەرگ دەبى - پەنا بە خوا-.

رېوايەت كراوھ ھەموو گوناھى، ھەرچۆن بى، لەوانەىە خواى گەورە تۆلەكەى بخاتە

رۆژی قیامت نازاردانی باوک و دایک نهبی که هر له حالی ژياندا و له پيش مردندا خوی گوره تۆله کهی نیشان ددا به خاوه نه کهی. ههروهها مهترسی لهوه دهکری نهو تۆله به سهلبی نیمان بی، واته: خاوهنی نهو گوناوه بهبی نیمان بمری (أعاذنا الله من ذلك) یاخۆ نهگهر به نیمانوهه بمری له قیامهتدا سزای زۆر سهخت و نابار دهبی.

ریوایهت کراوه: کهسی رۆیشته خزمهتی حهزرت (د.خ) و عهرزی کرد: نهی پیغه مبهری خوا من زۆر نارهزوم له جیهاد ههیه، بهلام ناتوانم برۆم بیکهم. حهزرت فهرمووی باوک و دایکت کهسیان ماوه؟ عهرزی کرد: بهلی دایکم ماوه. فهرمووی: دهی جیهادی تۆ له پیناوی رهزامهندی خوادا نهوهیه چاکه له گهل دایکتدا بکهی و پیویستی سهرشانت بهرامبهری بهجی بینی، مادام نهوهت کرد نهوه تۆ به حاجی و به غهزا کهر دهنووسرییت.

ریوایهت کراوه: کهسی به شیوهی میهره بانی و نهومی و نیانی و قسه خووشی خزمهتی دایکی بکا و لای خۆی رای بگری، نهوه لای خوی گهوره لهو کهسه گهوره تره که شمشیر بوه شینی له پووی کافراندا و جیهاد بکا.

براکان! نهو نایه تانه که بو چاکه کردن له گهل باوک و دایکدا هاتوون به سن بو عیبرهت گرتن و نامۆژگاریی نینسانی موسلمان. خودای گهوره له مه دح و سه نای حهزرتی یه حیادا فهرموویته: «وَبِرَأْ بَوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا». واته: یه حیا له گهل باوک و دایکدا چاک بوو و نینسانتیکی دلرهب و سه رکیش نه بوو که نازاری باوک و دایکی بدا. ههر له م بابه تهوه له نه نه سی کوری مالی که وه دهگێرنه وه (ر.خ) که حهزرت (د.خ) فهرموویته: چوار جۆره مال سهرفکردن هه ن که له رۆژی قیامهتدا پاداشیان له بهر زۆری حسیب ناکری، واته: سه وایبان بی نه ندازهیه: یه کهم مال سهرف کردن بو دایک و باوک. دووه م مال سهرفکردن بو هه ژاران و داماوان له مانگی ره مه زاندا. سییه م: مال سهرفکردن بو خیزان، واته نینسان به پیی داونه ریتی نهو شوینه و نهو کاته به شیوهیه کی شه رعی مه سهرف بکا بو ژن و مندالی خۆی. چواره م مه سهرف کردن له رینگه ی خوادا و (فی سبیل الله) نینسان خزمهتی موسلمانان بکا. به لی نه م چوار جۆره مال سهرفکردنانه له جومله ی گهوره ترین عیبادهت و خواپه رستی حسیب ده کرین.

ریوایهت کراوه: رۆژی حهزرت (د.خ) سهر که وته سهر مینبه ره کهی و له ههر پله یه که سهرده کهوی ده یغه رموو: نامین.

هاورپیهکانی عهرزیان کرد: هۆی نه م سی جار نامین کردنهت چی بوو؟ فهرمووی: له

پلهی یهکه مدا جیبره نیل فرمووی: یا محمه مد هر که سی فریای یه کی له باوک و دایکی خوی بکه وی، واته ماوه یه کی مونسب له ژیانی نه واندای بژی و له پاشاندا بمری و پرواته دۆزه خا بیباته ناو دۆزه خوه؛ چونکه نه گهر نه و که سه خزمه تی باوک و دایکی بگردایه به هه شتی ده بوو، مادام خزمه تی نه کردوون با له دۆزه خدا سزا بدری، دهی نامین بکه. منیش وتم: نامین. له پلهی دووهدا وتی: یه کی ناوی تو ببیسی و له بهر بی موبالاتی سه له واتت لی نه دا با دور بی له رحمت، دهی نامین بکه. منیش وتم: نامین. له پلهی سییه مدا وتی: که سی مانگی ره مه زانی پیروزی به سر دا بی و له و مانگه دا نه وهنده تاعهت و خوا به رستی و نوژ نه کا و نه وهنده روژو نه گری و نه وهنده خیر و چاکه نه کا که پاداش و جهزای چاک مسوگر بکا، نه و مانگه بی و پروا و نه و هر ناھومید و بی بهش بی له پاداشی چاک یخوا هر ناھومید بی، دهی نامین بکه. منیش وتم: نامین. بنگومان هر دو عایی چه زهت (د.خ) نامینی بو بکا، خوی گوره قبولی ده کا.

براگان! مانای نه م ریوایه ته پیروزه نه وهیه که دین و دنیا به هه له دهست ده که ون و خزمه تی باوک و دایک هه لیکی جوانه و، سه له واتدان له چه زه تی (د.خ) هه لیکی جوانه و، هاتنی مانگی موباره کی ره مه زان بو پهیدا کردن و کوکردنه وی سه واب و پاداش هه لیکی یه کجار نیاب و جوانه. دیاره که سی نازا و لیها تو و مهرد بی، هه له له کیس نادا و ناھیلی له دهستی ده ربجی. جا مادام کابرا نامهرد بوو و نه و هه له باشانه ی له کیس دا با هر ناواره بی وه کا ناواره بو!

ریوایهت کراوه جاری چه زهت (د.خ) فرمووی «رغم أنفة، ثم رغم أنفة» واته خوا داماو و مهتووی بکا، خوا داماو و مهتووی بکا. هاوریه کانی عه زیان کرد: باسی کی ده که ی و دو عا له کی ده که ی؟ فرمووی له که سی که به هوی خزمهت نه کردن و ریز نه گرتنی باوک و دایک ههردووکیان یا یه کیکیانه وه نه پرواته به هه شت. واته: ئینسانئ نه وهنده پیاوه تی له گه ل باوک و دایکیدا نه بی و خزمه تیان نه کا و خه میان نه خوا و به هوی خزمهت نه کردنی نه وانه وه به به هه شت شاد نه بی یخوا هر مهتووک و داماو بی.

کوره خوشه ویسته کانم ! نه م فرمووده پیروزه و له گه ل فرمووده پیشووه که ش ده لیلن له سهر نه وه که ریزگرتن له باوک و دایک و خزمهت کردنیان ده بنه هوی نه وهی که خوی گوره نه و ئینسانه ریزگره خزمهت گوزاره عفو و بکا و بیخاته به هه شت. ههروه ها نازاردانی باوک و دایک و ریز لی نه گرتنیان و خزمهت نه کردنیان، ده بنه هوی نه وه که

خوای گهوره نهو ئینسانه ریزنه گره بی خزمته سپلهیه حهوالهی دۆزه خ بکا.

ریوایهت کراوه چوار جوړه ئینسان زۆر له بارن بو ئهوهی برونه دۆزه خ و سزا بدرین، یهکه م ئهوانهیه له سهر خوار دنهوهی شهراب بهرده وامن. دووم ئهوانهیه به ناحق مائی ههتیو دهخون. سییه م ئهوانهیه سوود دهخون. چواره م ئهوانهیه بهرامبهر باوک و دایکیان بی ئهدهب و بی مرووه تن. «قال علی، رضي الله عنه، مکتوب علی باب جهنم: من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومکتوب علی باب الجنة: أنت محرمة علی کل بخیل ومراء وعاق ونمام ویدیوث». واته: حهزهرتهی عهلی (ر.خ) فهرموویه تی: له سهر ده رگای دۆزه خ نووسراوه: هه رکه س سه ریچی له ئاره زووی نهفسی بکا و دوا ی نه که وئ به ههشت دوا ئارامگایه تی. ئه وه ییش دوا ی ئاره زووی نهفسی بکه وئ و جله و ی بو شل بکا، ناخی دۆزه خ جیگایه تی. ههروه ها له سهر ده رگای به ههشت نووسراوه: تو ئه ی به ههشت حه رام کراوی له ئینسانی رژد و رباباز و له گهل باوک و دایکا سپله و له وه ی قسه له ناو خهلکدا بیئی و بباو له وه ی گه وادی بکا.

ریوایهت کراوه: پهزامه ندیی خوا له پهزامه ندیی باوک و دایکادیه و، خوای گهوره نهفرینی له حهوت جوړه ئینسان کردووه و، له سهر یهکیکیان سی جار نهفرینه که ی دووباره کردووته وه نهگه ر چی جار ی بهس بوو. فهرمووی: مهلعوونه که سی ئازاری باوک و دایک بدا. مهلعوونه که سی پهفتاری وه که پهفتاری قهومی لووت بی، مهلعوونه که سی پهفتاری وه که پهفتاری قهومی لووت بی. مهلعوونه که سی پهفتاری وه که پهفتاری قهومی لووت بی. ههروه ها ریوایه ته که له سهر حهوت جوړه که، ده روا تا ته واو ده بن. ریوایهت کراوه: حاریسه ی کوری نوعمان، خوای لی پازی بی، رۆژی له گهل دایکیدا پرووی ترش کرد و قسه ی تالی له پرویدا کرد. له پاشدا له کهفاره تی نه وهدا دوو بهنده ی ئازاد کرد. ههروه ها له حهزهرته ی عانیشه وه ریوایهت کراوه، پهزای خوای لی بی، فهرموویه تی: له حهزهرتم بیست (د.خ) فهرمووی: رۆیشتمه ناو به ههشته وه و دهنگی یهکیکم بیست قورئانی ده خویند؛ پرسیم: ئه م دهنگه دهنگی کئییه وه ها قورئان ده خوینی؟ وتیان: ئه وه دهنگی حاریسه ی کوری نوعمانه (ر.خ) که له هه موو که س زۆرتر خزمته ی باوک و دایکی کردووه. ریوایهت کراوه: هه رکه س پیی خو شه ته مه نی دریژ و رزق و پۆزی زۆرتر بی، چاکه له گهل باوک و دایکیا بکا و سیله ی پهحم به جی بیئی. له ریوایه تیکی ترا ده لی با نو یژه کانی باش به جی بیئی.

براکان! دلیل له سهر پایه‌ی به‌رزئی نهو که‌سانه‌ی که چاکه له‌گه‌ل باوک و دایکیاندا ده‌کهن، نه‌وه‌یه که نینسان به‌هۆی چاکه‌کردنه‌وه له‌گه‌ل باوک و دایکا به‌فرمانبهرداری خوا حسیب ده‌کری و به‌خواهن ته‌قوا ده‌ناسری و خوای گه‌وره‌یش له‌قورئاندا فه‌رموویه‌تی: «ومن یتق الله يجعل له مخرجاً ويرزقه من حيث لا يحتسب، ومن يتوكل على الله فهو حسبه». واته: که‌سی له‌خوا به‌ترسی و خۆی له‌نافه‌رمانیی خو، به‌پاریزی و به‌ئهمری خوا و پیغه‌مبهر: بجوولیته‌وه، نهو که‌سه‌ خوای گه‌وره‌ پینگا و ده‌ره‌تانی ژیا‌نی باشی بو ده‌کاته‌وه و بزق و بزویی له‌پینگه‌یه‌که‌وه بو ده‌نیری که‌هه‌رگیز به‌خه‌یا‌لیدا نه‌ییت. هه‌ر که‌س پال به‌ره‌مه‌تی خواوه‌ بدا و، پشت به‌و به‌ستی و پشته‌سووری میه‌ره‌بانیی نه‌و بی، خوا کیفایه‌تی کاری نه‌و ده‌کا و هه‌رگیز دامای نا‌کا. دیاره‌ نه‌م جو‌ره‌ ئینسانه‌ به‌سه‌ره‌رزئی ده‌مری و به‌سه‌ره‌رزئی زیندوو ده‌بیته‌وه له‌به‌ه‌شتدا هه‌تا هه‌تایه‌ ئیستراحت ده‌کا. نه‌و که‌سه‌یش نازاری باوک و دایکی بدا به‌ناموتته‌قی و له‌خوا نه‌ترس ده‌ناسری؛ که‌وابوو ده‌بی له‌ناگری دۆزه‌خدا سزا بدری، چونکه‌ بی گوویی و نافه‌رمانیی خوای کردوو و خوای گه‌وره‌یش فه‌رموویه‌تی: «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ» واته: هه‌ر که‌س به‌رامبهر به‌خوا نافه‌رمان بی نه‌وه به‌راستی ناگری دۆزه‌خ بو نه‌و دانراوه.

ریوایه‌ت کراوه: هه‌ر کاتی کورپی به‌چاوی خۆشه‌ویستی و ئیحترام ته‌ماشای باوکی خۆی بکا، نه‌وه وه‌ک نه‌وه‌یه به‌نده‌یه‌کی نازاد کردبی. هه‌ندی له‌هاورپییه‌کانی عه‌رزیان کرد: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا! نه‌ی نه‌گه‌ر سیسه‌د و شه‌ست جار ته‌ماشای بکا؟ هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمووی (الله‌ اکبر) واته: ئیوه ته‌عه‌ججوب ده‌کهن له‌وه که‌ خوای گه‌وره به‌رامبهر کاریکی بچووک که‌ره‌می زۆر له‌گه‌ل به‌نده‌ی خۆیدا بکا. ئه‌مه له‌که‌ره‌می نه‌پراوه‌ی خواوه‌ دوور نییه. خوای گه‌وره به‌رامبهر به‌کرده‌وه به‌لینی چوونه به‌هه‌شتی داوه به‌به‌نده‌کانی خۆی و فه‌رموویه‌تی: «أولئك أصحاب الجنة خالدين فيها جزاء بما كانوا يعملون». که‌وابی نه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌هۆی یه‌ک جار ته‌ماشای باوک و دایک به‌پریزه‌وه به‌قه‌ده‌ر نازاد کردنی سه‌د هه‌زار به‌نده‌ پاداش بداته‌وه، هه‌یشتا که‌مه و قه‌تره به‌ده‌ریایه. (والله‌ اکبر قدره، فأفهم).

ریوایه‌ت کراوه: یه‌کی هاته‌ خه‌مه‌ت هه‌زه‌ت (د.خ) و عه‌رزئی کرد: ده‌مه‌وی برۆم بو غه‌زا. نه‌ویش فه‌رمووی: له‌باوک و دایکت که‌سیان ماوه؟ عه‌رزئی کرد: به‌لنی دایکم ماوه.

ئەوئىش فەرموۋى: جىھادى تۆلە رىنگاي خوادا ئەوئىش خىزمەتى دايكت بىكەى وەكو كىرووتە. مادام تۆلەگەل دايكتدا باش بى بە خاۋەن حج و خاۋەن عومرە و بە موحاممىد دەنوسرىت. رىۋايەت كراۋە خاۋى گەورە وەحىى كىرە بۆ خەزىرەتى مومسا (د.خ) و پىنى فەرمو: ئەى مومسا! قەدرى باوك و دايكتان بىگىن، بەراستى ھەر كەس قەدرى ئەوان بىگىرئ تەمەنى درىژ دەكەم و ئەولادى وەھىى پى دەدەم خىزمەتى بىكەن وەك ئەو خىزمەتى ئەوانى كىرووتە، ئەگەر كەسى نازارى ئەوان بىدا و قەدرىان نەگىرئ تەمەنى كورت دەكەم و ئەولادى وەھىى دەدەمئ كە نازارى دلى بىدەن و خراب بىن لەگەلىدا. بىراكان! بەشى زۆرى ئەوانەى كە خىزمەتى باوك و دايكتان ناكەن ئەولادىان لەگەلىندا خراب و نامەرد دەبن، بەلام ئەمە مەنەنى ئەو نىيە لە ھەمومو خالىكتا وابى: جارى وا دەبى نىنسانئ لەگەل باوك و دايكتا خرابە، كەچى ئەولادى ئەو لەگەل ئەودا باش دەبن.

رىۋايەت كراۋە: خەزىرە (د.خ) فەرموۋىتە: لەو شەۋەدا كە رۆشىتم بۆ ميعراج چەند كۆمەلىكەم دى بەسەر كورەى ئاگرەۋە ھەلۋاسرابوون. منىش پىسىم ئەى جىبىرەئىل ئەمانە كىزىن؟ وتى: ئەمانە ئەو كەسانەن كە لە دنىادا جىئودان بە باوك و دايكتان داۋە و لەگەلىندا خراب و بەد و بى شەرم بوون. ھەرۋەھا رىۋايەت كراۋە: ئەوانەى لە دنىادا (عاق)ن و جىئو بە باوك و دايكتان دەدەن لە قەبرىدا وەكوو باران پشكۆ بەسەرىندا دەبارئ. كورەكەم! ئەمە جەزائ ئەو كەسەيە كە جىئو بە باوك و دايكى دەدا. جا تەماشائ بىكەن و قىياس بىكەن ئەگەر كورەكان بىجگە جىئودان لىيان بىدەن و مالىشىيان لى داگىر بىكەن و دەرىان بىكەن دەبى چەندئ سزا و نازارى كۆر و رۆژى قىيامەتەيان سەخت و نالەبار بى؟!

من ئاگادارم ئەم جۆرە بى ئەمەكى و نازاردانى باوك و دايكە زۆر روى داۋە، جا ئەگەر تەنىا عقووقى باوك و دايك بىئىتە ھۆى لى سەندنەۋەى ئىمان، وەكو لە ھەندئ رىۋايەتدا ھەيە، دەبى پاداشى عقووق لەگەل ئەم جۆرە بى شەرمى و ناپىاۋىيە لەگەل باوك و دايكتا چى بى؟! ھەرۋەھا رىۋايەت كراۋە: ھەر كەس لە دنىادا باوك و دايكى خۆى عاجز بىكا خوا غەزەبى لى دەگىرئ.

لە ئەنەسى كورپى مالىكەۋە دەگىرنەۋە (د.خ) كە عەلقەمە ناۋى ھەبوو زۆر ئەھلى تاعەت بوو نەخۆش كەوت و گەيشتە خالى گىيان كەنشت. ژنەكەى خەبەرى بۆ خەزىرەت نارد (د.خ) كە مۆردەكەم لە خالى گىيانەلادايە و ھەرچى ھەول دەدەم شاىتەتومانى بە

زمانا نابی. حەزرت (د.خ) بیلالی حەبەشی و عەمماری کوپی یاسری نارد و پئی
 فەرموون: کەلیمەیی شەھادەتی بخەنە سەر زمان و هەولئی لەگەڵ بەدەن شایەتومان بئینی.
 نەوانیش رویشتن و هەولیان دەدا کەلیمەیی شەھادەتی بخەنە سەر زمان بەلام بی هۆودە
 بوو زمانی یارمەتیی نەدەدا. دوو هاوپی بەرپزەکانی حەزرت گەرانەوہ خزمەتی و
 حالەکەیان بو گێراپەوہ. حەزرت فەرمووی: ئایا باوک و دایکی یا یەکیکیان ماوہ؟ یەکی
 لەویدا جوابی دایەوہ: بەلئی ئەی پیغەمبەری خوا دایکی ماوہ. حەزرت (د.خ) یەکیکی نارد
 بو لای دایکی کە پئی بلین ئەگەر دەتوانی بیت بو لام نەگەر ناتوانی لە مال دەرئەچئی
 هەتا من دیم بو لای ئەو. پیریزنەکە وتی: روحم بەقوربانی، من دیم بو خزمەتی
 پیغەمبەر (د.خ). عاسایەکی بەدەستەوہ گرت و هات بو خزمەتی و سەلامی کرد و حەزرت
 (د.خ) جوابی دایەوہ. ئینجا فەرمووی: دایکی عەلقەمە! راستم پی بلئی، ئەم کوپەیی تو
 حالی چۆن بوو لە ژیانی خویدا؟ ئەویش عەرزى کرد: ئەم کوپەم نوژی دەکرد و
 روژووی دەگرت، بەلام من زۆر دلم لئی عاجز بوو. حەزرت فەرمووی: بوچی؟ پیریزنەکە
 عەرزى کرد: چونکە قەدری ژنەکەى دەگرت و قەدری منى نەدەگرت و حورمەتی ئەوی
 دەدا بەسەر مندا. ئینجا حەزرت (د.خ) فەرمووی: ئەی بیلال! برو داری سووتەمەنی بیئە
 با عەلقەمە بسووتینم، ئینجا پیرە داکەکەى وتی: ئەی پیغەمبەری خوا! چۆن کوپی من و
 میوہی دلم لەبەر چاومدا دەسووتینی؟ دلم ئەمە هەلناگرئی. حەزرت (د.خ) فەرمووی:
 ئەی دایکی عەلقەمە! سزای خوای گەورە لەم سووتاندەنى ئیمە سەختترە، ئەگەر دەتەوی
 خوای گەورە عەلقەمە عەفوو بکا گەردەنى ئازاد بکە با لە سزای دۆزەخ پزگاری ببی.
 قەسەم بەو کەسە کە گیانی من لە قودرەتی ئەوایە، بەو نوژیانەى کردووتی و بەو
 روژووانەى گرتوونی پزگار نابی هەتا تو گەردنى ئازاد نەکەى. ئینجا پیریزنەکە عەرزى
 کرد: (یارسول اللہ) روحم بەقوربانی تو بی ئەوا خوا و حازرانى ئەم مەجلیسەم کرد بە
 شاھید کە من لە عەلقەمە رازی بووم و گەردەنیم ئازاد کرد. پاش ئەم کەینوبەینە
 حەزرت (د.خ) فەرمووی: بیلال! برو بو لای عەلقەمە بزانی ناخو ئیستا دەتوانی کەلیمەیی
 شەھادەت بە زمان بلئی؟ چونکە لەوانەى دایکەکەى لە من شەرم بکا و بە دل ئازادى
 نەکردبى. بیلالیش بەپەلە روپی، کە گەیشتە بەر دەرگای ژوورەکەى عەلقەمە بیستی
 کەلیمەیی شەھادەت دەلئی. ئیتر هەر لەو روژەدا وەفاتى کرد و نیژرا حەزرت (د.خ) هاتە
 سەر قەبرەکەى فەرمووی: ئەی کۆمەلئی موهاجیر و ئەنساار! هەر کەس ژنەکەى لە دایکی
 زیاتر ئیحترام بگرئی و دلئی دایکی ئازار بدا و خوا لە خوئی عاجز بکا و خزمەتی نەکا، ئەوہ

خو و مهلائیکه کان هه موو له عنه تی لی ده کهن و خوای گه وره نه فهرز و نه سوننه تی لی قبول ناکا، مه گهر به ئیخلاص تهویه یه کی راستی بکا؛ چونکه رهزای خوا له گهل رهزای باوک و دایکدایه و غهزه بی خوا له گهل غهزه بی باوک و دایکدایه جا هه تا ده توانن نه ناموژگارییه وهریگرن.

عبداللای عومهر (د.خ) ده فهرمووی: ژنیکم بوو، زۆرم خویش دهویست به لام باوکم ههزی له چاره ی نه بوو، فهرمووی: ته لاقی بده. به لام من ته لاقم نه دا و رویشتم نه باسه م عهرزی هه زهت کرد (د.خ)، فهرمووی: ته لاقی بده. جا براکان! ته ماشا بفهرموون خودای گه وره ههز له ته لاقدانی ژن ناکا و، هه زه تیش (د.خ) فهرموویته: «ابغض الحلال الی الله الطلاق». واته: ناره زاترین هه لال لای خوا ژن ته لاقدانه، که چی نه گهر باوکی کوپ ویستی کوربه کی ژنه که ی ته لاق بده سوننه ته ته لاقی بده، به لکو له و مه سه له دا که باسه مان کرد به هوی نه مه ره که ی هه زه ته وه (د.خ) واجیب بووه.

په یوایهت کراوه: روژی یه کی هاته خه زمه تی هه زهت (د.خ) و عهرزی کرد: نه ی پیغه مبه ری خوا! باوکم موحتاجی مالی منه، نه مرهت به چیه، فهرمووی: تو خوت و مالت هی باوکتن، ئینجا پرووی کرده هاو په کانی و فهرمووی: نه ولاده کانی ئیوه وه کو که سابه تی هه لالی ئیوه، که واته له مالی نه وان بخون. هه ندی له زانایان ده گه تر نه وه که له تهوراتدا نووسراوه: هه ره که سی له باوک و دایکی خو ی بده، جهزای کوشتنه. مه بهس له م نه قلّه نهویه که نازاردانی باوک و دایک له ئاینی پیشووانیشدا هه ره به گونا هی گه وره دانراوه و جهزای نه وه بوو که نازاردهر بکوژی. هه روه ها په یوایهت کراوه: نه گهر یه کی له گهل باوک و دایکیدا خراپ بی، خوای گه وره دوو جار ده رگای دۆزه خی بو ده کاته وه، واته: دوو قاتی گونا هباری تر موسته هقی سزایه، یه کی له بهر نه سلئ ناپیاوییه که ی. دووهم له بهر نه وه که نه و ناپیاوییه ی له گهل نه سل و به ره تی خویدا کردوه.

په یوایهت کراوه کهس شه ویکی به سه ردا تی په ری و روژی لی بیته وه و له سه یه نیدا باوک و دایکی لی زویر بن، نه وه دوو ده رگای له دۆزه خ بو ده کری نه وه، یه کی له بهر نازاردانی باوکی و یه کی له بهر نازاردانی دایکی. هه ندی له نه سحابه کان عهرزی هه زه تیان کرد: هه ره چند باوک و دایک و دایکه که یه ل گهل کوربه که یاندا خراپ و سته مکار بن؟ فهرمووی: هه ره چند باوک و دایکی له گهلیدا سته مکار بن.

براکان! جا تماشای نهمه بکن مادام له کاتیکدا که باوک و دایکیش ستمکار بن، هیشتا بی نهدیبی کورپهکیان ببیته هوی سزای خوی گهوره، دهبی له کاتیکدا که باوک و دایکهکه ئینسانی باش بن، پاداش و سزای کورپه خرابهکیان چند ناهموار و ناله بار بی!

له بابتهی نازاردانی باوک و دایکهوه نایهت و حدیس و قسه و باس زورن، بهلام لهبهرئوه که دریزهدان به باسهکه نهبیته هوی دلپهریشان، بهم نهدازه نیکتیفام کرد، چونکه نهم نهدازهیه بهسه بۆ کهسی که باوهپی به نایهت و حدیس ههبی و دلی ئهوهنده پروناکیی باوهپی تیدا بی که شتی راستی لی ون نهبی. بهلام پیویسته لهم شوینهدا، ههندی باشیی چاکه کردن لهگهله باوک و دایکدا باس بکه؛ ههتا ئهوانهیی که سوپاس بۆ خوا حالیان لهگهله باوک و دایکیاندا باشه، زور سوپاسی خوی گهوره بکن که بهو پایهی نیحسانه شادبوون و له نهگهتیی نازاردانی باوک و دایک بزگار بوون:

پویایهت کراوه هه موسلمانی رۆزی لی بیتهوه و لهوکاتهدا باوک و دایکی لیی پازی بن، ئهوه خوی گهوره نهمر دهفرموی که دوو دهراگی بهههشتی بۆ بکریتهوه، دهراگیه که لهبهر رهزای باوکی و دهراگیه که لهبهر رهزای دایکی. ههروهها پویایهت کراوه: هه کهسی ههزی له تهمهن دریزی و بزق و رۆزی و ژیواری گوشاد و فراون ههیه با لهگهله باوک و دایکیدا باش بی و رهفتاری پیاوانه بی.

پویایهت کراوه: خوتان بخهنه ژیر پینی دایکتان؛ چونکه بهههشت لهژیر پینی دایکدایه. بهلی نهم حدیسه شریفه دهلیله لهسهرئوه که خزمهتی باوک و دایک دهبیته هوی رۆیشتنه بهههشت.

براکان! نهگه یهکی لهپاش وهفاتی باوک و دایکی نهم نامهیی منهیی بۆ خوینرایهوه ئهوه پیویسته هه موو رۆزی بهقهدهر توانا دوعای خیریان بۆ بکا و بلی: خویا له گوناھی باوک و دایکم ببوووه و میهره باننیشان لهگهله بفرموو وهک ئهوان لهکاتی مندالیمدا میهره بان بوون لهگهله مندا و بهخویان کردم. ههروهها بهپینی توانا قهدری برا و خوشکیان بگرن و بهچاری حورمهتهوه سهیری دۆست و برادریان بکن. هه عههه و پهیماننیکیان کردوو، بهجینی بهینن تا نهگه ناوتان له دهفتهری باوک و دایک نازاردهرانا نووسرابی، بکوژنریتهوه و له دهفتهری لهگهله باوک و دایک چاکاندا بنووسری (یمحو الله ما یشاء ویثبت).

جەلالەددینی سیوتی، رەحمەتی خۆی لى بى، دەمگىزىتتەو: كە مالىكى كۆرى دىنار شەوئىكى جومعە دەپوا بۇ زيارەتى گۆرستانى خۇيان، تەماشادەكا نوور ھەموو قەبرەكانى داپوشىو. ئەوئىش پوو دەكاتە قەبرىك و لە خاوەنەكەى دەپرسى: ئەم ھەموو نوورە چىيە؟ ئەوئىش دەلى: لەم شەوى جومعەدا يەكى دوو ركات نوئىزى شەوى كردوو و سوورەتى (كافرون) و سوورەتى (أخلاق) تيا خوئندوو و خىر و پاداشتى ئەو دوو ركاتە نوئىزەى بەدىارى ناردوو بۇ ئەپرواحى ئەھلى ئەم گۆرستانە. مالك دەلى: من كە ئەمەم بىست، كردم بەعادەت بۇ خۆم ھەموو شەوئىكى جومعە دوو ركات نوئىزىم بەو شىو دەكرد و خىر و پاداشكەيم بەدىارى دەنارد بۇ گىيانى ھەموو ئوممەتى پىغەمبەر (د.خ). پاش ماوھىي لە خەودا بە خزمەت حەزرت گەيشتم (د.خ). حەزرت رەزامەندىي خۆى دەريارەم دەرىپى و فەرمووى: بەقەدەر ھەموو ئوممەتەكەيش پاداشى چاك بۇ تۆ نووسراو و تۆ خزمەتى منت كردوو و من لە تۆ رازىم. جا ئەى براى ئازاردەرى باوك و دايك! تۆئىش ئەگەر دەتەوى لە بەدبەختى و گوناھى ئازاردانى باوك و دايكت دەرياز بى، ھەموو شەوئىكى جومعە دوو ركات نوئىزى بکە و لە يەكەم ركاتدا سوورەتى (كافرون) و لە ركاتى دووھەدا سوورەتى (أخلاق) بخوئنەو خىرەكەى بەدىارى بنىرە بۇ باوك و دايكت، تا خوا لە زومرەى ئەوانەدا بتنوسى كە لەگەل باوك و دايكياندا چاكن و، لەو حالە خراپەو بەتگەيئىتتە ئەم پایە بەرزە.

رپوايەت كراوہ پياوى لە ھۆزى بەنى سەلەمە ھات بۇ خزمەتى حەزرت (د.خ) و عەرزى كرد: ئەى پىغەمبەرى خوا! ئايا لە بابەتى چاكە كردن لەگەل باوك و دايكەدا شتى ماوہ بەجىيى بىنم؟ فەرمووى: بەلى، نوئىزى كردن لەسەريان لەپاش مردنيان و پارانەو و داواى عەفوو كردنيان لە خۆى گەورە و بەجىھنناني پەيمان و ھەسيەتيان و قەدرگرتنى دۆست و برادەريان. ئەگەر ئەمانە بەجىيى بىنن لەو نەگبەتییە پزگار دەبن كە لە لای خۆى گەورە پىتان بوترى (عاق الوالدين) و لە رىزى (بار بالوالدين) دا دەنوسرىن.

رپوايەت كراوہ: خوا دەفەرمووى: ئەى ئىنسانى ئازاردەرى باوك و دايك! چى حەز دەكەى لە رەفتارى باش بيكە، بەراستى ھەرگىز لە تاوانى ئازاردانى باوك و دايك عەفووت ناكەم. ھەروەھا دەفەرمووى: ئەى ئىنسانى لەگەل دايك و باوكا چاك و پياو، ھەر چەند كەردەوى بەدت ھەيە مادام لەگەل باوك و دايكتدا باشى و ئازاريان نادەى و قەدریان دەگرى، عەفووت دەكەم، واتە: چاكە كردن لەگەل باوك و دايكدا دەبىتتە كەفارەتى گوناھى عقوق و گوناھەكانى تر.

رپوایهت کراوه: یهکئی هات عهرزی حهزرهتی کرد: ئەمی پینگه مبهری خوا! گوناھینکی گه وره م کردوو ه ناخو تهوبه م ههیه یا نا، مه بهستی نه وه بوو که عه فوو ده کری یا نا. نه ویش (د.خ) له وه لامیدا فه رمووی: دایکت ماوه؟ عهرزی کرد: نا. فه رمووی: پورته ههیه (خوشکی باوک)؟ عهرزی کرد: بهئی. فه رمووی: چاکه بکه له گه ل پوره که تدا ده بیته که فاره تی نه و گونا هه ی کردو ته. جا براکانم! مادام چاکه له گه ل پوردا بیته که فاره تی گونا هه بی چاکه له گه ل دایکدا چۆن بی؟ بیگومانه و ناشکرایه چاکه له گه ل دایکدا پاداشی زۆر تره.

رپوایهت کراوه: هه ر که سی هه موو رۆژنکی جومعه زیاره تی قه بری باوک و دایکی بکا و، سووروستی (یس) له سه ر قه بره که یان بخوینی، خوی گه وره عه فوو ده کا و نه و زیاره تی به حه ج و عومره یه کی سوننه ت بۆ ده نووسی و، به رامبه ر به هه ر حه رفی له و سوورته یه که به ده پاداش و خیری بۆ ده نووسری.

ده گپرنه وه: پیاوئکی زۆر پیاوانه هه بوو رۆژی له مانی خوی ده رچوو چاوی به ئینساننکی ریبوار کهوت هینایه وه بۆ مالم و میوانداری کرد. که مالا وایشی لی کرد هه زار درمی پی دا. کابرای میوان وتی: نه ری برا! من و تو ئاشنای یه که نین و تا ئیستا یه که ترمان نه ناسیوه، نه م هه مووه پیاوه تیبه ت چۆن و له به ر چی له گه لم کرد؟!

خانه خۆبیه که وتی: قه سه م به خوا که چاوم پی تکهوت شیوه ت له سه ر شیوه ی باوکم هاته پیش چاوم؛ ته نیا له به ر نه وه نه م خزمه ته م کردی.

ته ماشای نه م پیاوه تیبه بکه ن مادام ئینسان له گه ل هاووننه ی باوکی خۆیدا پیاوه تی بکا له گه ل باوکیدا ده بی چۆن بی؟ بی گومان ده بی زیاته ر جوامیر و پیاوچاک بی.

براکان! حیکایه تی ههیه بۆتانی ده گپرمه وه به لکو په ندی لی وه ربه گرن. ده لێن کورئ هه بوو هه ر له مندالییه وه خووی گرتبوو به خوا په رستی و عیبا ده ته وه. جاریکیان ئاره زووی کرد برۆا بۆ حه ج په رسی به دایکی کرد رینگای نه دا و وتی: تو له به رچاومدا نه مینی من کویر ده بم. له گه ل نه مه شدا کوره که به شه و به بی ئیجازه ی دایکی هه ستا و به ره و حیجاز که وه تی ری. که دایکه خه به ری بووه وه و بیستی کوره که ی رۆیشه وه دوعای لی کرد و وتی: خویا ئازاری نه م کورئ منه ده. کاتی کوره که ی گه شته (بیت المقدس) شه و بۆ ده ستنویژ گرتن رۆیشه ده ره وه و له وئ پیاوی میری گرتیان و گومانی نه وه یان

لئى کرد که دز بئى، بۆيه برديانه بهردم فەرماندار و وتيان دزئکمان گرتووه. ئەوئيش ئەمرى کرد دەست و پئيان بېرى و چاويان دەرھئنا و حەپسيان کردو تا سئى رۆژ مەنعى خوار دەمەنئيان لئى کرد. لەو کاتەدا زۆر حالى پەريشان بوو، گريا و لە خوا پاراپهوه وتى: يا رەبى من بە نياز و ئارەزووى زيارەتى کەعبەى پيروزى تۆ هاتم کەچى بەم جۆره گيرۆده بووم و دەست و پئيم براپهوه و چاوهکانم دەرھئنان. خۆزگە دەمزانى من تاوانم چى بوو وام بەسەر هات؟. کورپەکە لەم پارانەویدا بوو لەناکاودا يەکنى هات بانگى کرد: ئەى جوان! نان و ئاوم بۆ هئناوى لئيم وەر بگرە من لە خەوا بەخزمەتى حەزرت گەيشتم (د.خ) ئەمرى فەرموو پئيم بۆ لات. ئەم باسە گەيشتە لای فەرماندار، ئەوئيش گورج ئەمرى کرد کورپەکەيان برد بۆ لای و ئەم لاوالای ماچ کرد و تکای لئيبوردنى لئى کرد و پئى وت: چيت دەوى بۆت بکەم؟ ئەوئيش وتى: من ئەم دەر دەم بەهوى بەگوئى نەکردنى دايکەوه بەسەرداها تووه؛ ئەم بکە بمبەنەوه بۆ لای دايکەم. ئەوئيش ئەمرى کرد هەليان گرت و برديانەوه بۆ ولاتى خۆى و لە دەرگای مالى خوياندا دايان نا. ئەوئيش دای لە دەرگا و بانگى کرد: ئينسانئىکى غەريب و برسى و تئينووم بئىن فريام کەون. پيريژنەکەى دايکى لە مالهوه بوو، بانگى لە کچەکەى کرد: برۆ پيالەيى ناو بدە بەو غەريبە بەلکو خوا رەحمان پئى بکا و برا غەريبەکەت بەسەلامەتى بگەريتهوه. لەو کاتەدا ئەو پيرە دايکە لە يادى کورپە غەريبەکەيدا ئەم شاعرانەى دەخويندەوه:

قرّة عيني، حبيبي، ولدي
ضاع مني للتنائي كبدي
أن يكن جسمي غريقاً فلقد
أشكو حالى بأحترق كبدي
يااللهى! قد ترى ما حل بي
فارزق الصبر عليه صمدى!
وأجمع الشمل وكن لي راحماً
فرجائى منك أقوى عددي

واتە: (پووناکیسى چاوم، خۆشەويستەکەم، پۆلەکەم، دوورکەوتەوه لە کيسم چوو جەرگەکەم. گەرچى لەشم نیشتووته سەر عارهق و غەرقم تئیدا، وهى بەحالم ئەوا سووتا

جهرگه‌که‌م. خوابا خو تۆ ده‌زانی چیم به‌سهر هات، ده‌رووی سه‌برم لی بکه‌وه، سه‌برم ده‌وی. جارنکی تر کۆمان بکه‌روه و به‌زه‌بیبت بی به‌حالم‌اندا، ئومید به تۆ و به‌ره‌می تۆ به‌هیزترین چه‌کی منه).

به‌لی له‌م حاله‌دا ده‌گریا و هاواری ده‌کرد: خوابا! کوره داماو به‌ریبه‌که‌م بۆ ره‌وانه بکه‌پته‌وه. له‌م گریانه‌دا بوو ده‌نگی کوره‌که‌ی خوئی بیست قسه‌ی له‌گه‌ل خوشکه‌که‌یدا ده‌کرد. کاتی ته‌ماشای کرد کۆت‌ه‌ره دارنکی کۆیری بی ده‌ست و پیتی هاته به‌رچاو، به‌ دیتنی ئەم وه‌زعه‌ بیهۆش که‌وت. پاش ماوه‌یه‌که هاته‌وه سه‌ر خوئی و له‌ خوای گه‌وره پاراپیه‌وه و وتی: خوابا! من که‌ دو‌عام لی کرد نه‌مویست وه‌های لی بی. خوابا! بۆ خاتری میهره‌بانیی خۆت ئەم کورهم بۆ ساغ بکه‌روه، تۆ توانات به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه. به‌م جۆزه‌ دایکه‌ پیره‌ به‌ده‌م گریان‌ه‌وه‌ گه‌لی هاوار و ناله‌ی کرد و ده‌یوت: (یا حلیم‌ا لا یعجل بالعقوبه!) ئەم دو‌عا و پارانه‌وه و سکا‌لایه‌م لی قبول بکه. ئینجا میهره‌بان‌ی و که‌ره‌می خوا هاته جۆش و ئەو کورپه‌ کۆیره ده‌ست و پی براوه‌ی وه‌ک زه‌مانی پیتشویی ساغ کرده‌وه به‌ دایکه‌ پیره‌که‌ی شاد کرده‌وه و دایکه‌ پیره‌یش به‌و شاد بووه‌وه. (والحمد لله على ذلك).

براکان! ئەگه‌رچی ئەم سه‌رگوزه‌شته‌یه هه‌ندی شتی تیدا‌یه له‌ عاده‌ت و یاسای دنیایی دووره، به‌لام توانای خوای گه‌وره له‌ ژوور یاسای بیروه‌وشی ئیمه‌وه‌یه. به‌راستی بزانی ئەو کاره‌ساته‌ ناباره‌ ناهه‌مواره که‌ به‌سه‌ر ئەو کورپه‌ موسلمانه‌ باشه‌دا هات، هه‌مووی له‌ نه‌گه‌تیی ئەوه‌وه بوو که‌ بی گوویی دایکی کرد و بی ره‌زای ئەو رۆیشت بۆ حیجاز. پرگار بوونه‌که‌یشی له‌ پیروزیی ئەوه‌وه بوو که‌ له‌ کرده‌وه‌کانی تریدا بی گوویی نه‌کردبوو.

براکان! ئەگه‌ر له‌به‌ره‌وه‌ نه‌بووایه که‌ دلی موسلمانان به‌ درێژه‌پیدانی قسه‌ ماندوو ده‌بی، له‌م نه‌ندازه‌ زیاتر هه‌دیس‌م بۆ ده‌هینانه‌وه، هه‌رچه‌ند ئیوه (أن شاء الله) ئیمان‌تان ته‌واوه و به‌ په‌ند و ئامۆژگاری دلشاد ده‌بن.

له‌ شازده‌ی ره‌جه‌بی ۱۳۹۶ ی ک، ریکه‌وتی ۱۴-۷-۱۹۷۶ ی ز له‌ ته‌رجمه‌کردنی ئەم نامه‌یه‌ بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا.

وه‌رگیز

نامه‌ی سی و پنجم

باسی خه‌یانه‌ت کردن له کیشانه و پیوانه‌دا ده‌کا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وأصحابه وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

باش نه‌مانه، براکان! له خوای خاوه‌ن که‌ره‌م تکاکارم که له گونا‌ه بتانپاریزی و هه‌ر گونا‌ه‌یکتان هه‌یه، عه‌فووی بفه‌رموئی و دلتان وه‌ها پرووناک بکاته‌وه که هه‌میشه خه‌ریکی په‌یداکردنی زه‌خیره و تویشووی رۆژی قیامه‌ت بن.

براکان! به‌نه‌سی قورئانی پیروزله‌و کاته‌وه که سه‌ر له قه‌بر ده‌ردینین تا نه‌و کاته‌ه که له پراوه‌ستانی رۆژی قیامه‌ت و حسینی کرده‌وه رزگار ده‌بین و ده‌چینه به‌هه‌شت (أن شاء الله) یا نه‌وانه‌ی دۆزه‌خین ده‌رۆنه دۆزه‌خ (أعاذنا الله) ماوه‌ی په‌نجا هه‌زار ساله، مه‌گه‌ر که‌سی خوا به‌میه‌ره‌بانایی خو‌ی عه‌فووی بکا و نه‌و ماوه‌ زۆره‌ی له‌سه‌ر که‌م بکا؛ قال الله تعالی: «فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ» بۆیه پیویسته ئیه‌تیمام و موبالاتی ئینسان به‌ په‌یداکردنی تویشووی رۆژی قیامه‌تی زیاتر بی له ئیه‌تیمامی به‌ په‌یداکردنی تویشووی ژیاوری دنیای، چونکه دنیا ده‌بریته‌وه و قیامه‌ت ناب‌ریته‌وه. ئومیده‌وارین هه‌ردولایان بۆ نه‌هلی دین به‌ناسانی جیبه‌جی بین.

زوتر کاتی نامه‌ی نوێژم بۆ نووسین، به‌لێنم دانی نامه‌یه‌کتان له‌بابه‌تی گونا‌هه گه‌وره‌کانه‌وه بۆ بنووسم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه که ده‌رحه‌ق به‌ نامه‌ پیشووه‌کان به‌بی موبالات هاتنه‌ پیش چاوم، شه‌رمم کرد نه‌وه‌نده دامین گه‌رتان بېم، نه‌گه‌ر چی هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «علموا سنتی وأن کرهوا» واته: ره‌وشتی من به‌ موسلمانان فه‌ر بکه‌ن نه‌گه‌رچی پیشیان ناخۆش بی و له‌ دلدا له‌ بیستنی ئامۆزگاریش قه‌لس بن. هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌ی هه‌زه‌تدا هه‌یه (د.خ) که گویدان به‌ ئامۆزگاری ئاینی نیشانه‌ی ئیمان، چونکه ریوایه‌ت کراوه: له‌ گه‌وره‌ترین نه‌خلاق‌ی به‌رزی موسلمان نه‌وه‌یه که هه‌رگیز له‌

بیستنی خیری ثابنی تیر نه‌بی. خوای گوره‌یش فہرموویہ‌تی: «وَدَّكَرُ فَإِنَّ الدُّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ». تا نہ‌مسال تہ‌ماشام کرد، خوا بارانی لہم و لاتہ بری و کشتوکالینکی زور فہوتا و وشک بوو و بہ‌پئی فہرموودہی پیغہ‌مبہ‌ریش (د.خ) باران نہ‌بارین لہ‌بہ‌رئہ‌ویہ کہ موسلمانان زہکات نادہن، یا لہ‌بہر ئہ‌ویہ کہ لہ کیشانہ و پیوانہ‌دا دہ‌ستپسی دہ‌کەن. بہ‌لئی لہ‌بہر ئہ‌مانہ بہ ناچاری دہ‌ستم کرد بہ نووسینی نامہی مہ‌نعی (تہ‌تفیف) واتہ مہ‌نعی دہ‌ستپسی لہ کیشانہ و پیوانہ‌دا، تا موسلمانان بیر بکہ‌نہ‌وہ و بینہ‌وہ سہر رینگای راست.

ریوایہت کراوہ حہ‌زہت (د.خ) فہرموویہ‌تی: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيقة في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا ألا جاءه ما ينغصه أياها». واتہ: پاداشی تاوانباری چہ‌ند شتیکہ. یہ‌کەم سستی لہ خواپہ‌رستیدا. دووہم تہ‌نگی ژیان. سییہم تہ‌عسہ لہ لہ‌زہ‌تا. عہ‌رزیان کرد: (تہ‌عس لہ لہ‌زہ‌تا) یانی چی؟ فہرمووی: مانای ئہ‌ویہ ئینسانہ گوناہبارکہ ہہر لہ‌زہت و خوشیہ‌کی حہ‌لالی دہ‌ست بکہ‌وی، شتیکی وای بو پەیدا دہ‌بی شیرینی ئہو لہ‌زہت و خوشیہ‌ی لی تال دہ‌کا. بہ‌لئی گہ‌لی دہ‌ولہ‌مہ‌ند ہەن لہ‌گہ‌ل ئہ‌ویشدا کہ لہ ہیچ کہ‌میان نییہ ئہ‌غلب گہ‌یی لہ بی ئاسایشی خویمان دہ‌کەن و ہاواریانہ لہ دہ‌ست تہ‌نگی گورہ‌رانیان!

خوای گورہ دہ‌فہرموی: «وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ [٨] الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ [٢] وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزِنُوهُمْ يُخْسِرُونَ» واتہ: وھیل (کہ شوینیکی زور ناخوش و نارہ‌تہ لہ دوزہ‌خدا) بو ئہو کہ‌سانہ‌یہ کہ شت بو خویمان دہ‌کرن چاکی دہ‌پیون و چاکی دہ‌کیشن، بہ‌لام کہ بہ خہ‌لکی دہ‌فروشن لہ کیشانہ و پیوانہ‌یدا کورتی دہ‌ھینن «أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ [٤] لِيَوْمٍ عَظِيمٍ [٥] يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ» واتہ: ئایا ئہ‌وانہ باوہ‌ریان نییہ بہ‌وہ کہ لہ‌پاش مردن زیندو دہ‌کرنئہ‌وہ بو لیپرسینہ‌وی کار و کردہ‌وہ لہ روتیکی گورہ‌ی سامناکدا؟ روتیکی وہا کہ ہہموو ئادہ‌میزاد رادہ‌وہ‌ستن و لہ لایہن خوای ہہموو عالہ‌مہ‌وہ پرسیاریان لی دہ‌کری؟ دیارہ ئہو روتہ بویہ بہ گورہ دانراوہ؛ چونکہ ہہرچی لہو روتہ‌دا روو دہ‌دا ہہموو کارہ‌ساتی گورہ‌گہ‌ورہن؛ زیندو و کردنہ‌وی مردووان زور گورہ‌یہ. راپیچ کردنیان بو مہ‌یدانی لیپرسینہ‌وہ زور گورہ و ترسناکہ. سزای خہ‌لک لہو روتہ‌دا زور بہ‌تین و زہ‌مہ‌تہ. راوہ‌ستان و چاوہ‌روانی لہ مہ‌یداندا زور

سهخته. تهسليم كردنى دهفتهرى حيساب و نامهى كردهوه زور جيگهى ترس و سامه و خهلك هممو چاوهروانى چارهنووسى خويانن.

ريوايهت كراوه: لهو روزهدا ئادهميزاد هممو زيندوو دهكرينهوه و له گور دينه دهرهوه و دهكهونه رى. ههندي پنيان پهتبييه و ههندي سوليان لهپيدايه. ههندي پيادهن و ههندي سوارهن و سوارهكانيش ههنديكيان بهعهدهتى بهريدا دهرؤن و ههنديكيان وهك برووسكه تى دهپهن.

ههروهها پيادهكانيش ههنديكيان به شيويهكى عادهتى رى دهكهن و ههنديكيان بهپيچهوانهى عادهت لهپهروو يا بهسهر شاندا رادهكيشرين؛ واته: ههر كهس بهپي رهفتارى دنياى خوى خراب و خراپتر، چاك و چاكتر تا كاتى له بهردهمى خواى گورهدا رادهگيريت بو ليپرسينهوه. بيگومان راوهستانى ئادهميزاد و جنوكه له مهيدانى حيسابدا پهريشانيان دهكا و ههمويان دهكهونه نازار و زهممهتهوه. هاوار بو ههر كهس دهبن له پيغهمبهران له حهزرتى ئادهمهوه تا خوارتر. كهس تواناي تكاكردنى لاي خواى گورهى نابى و ههرهك لهوان بهجورى بههانه دينيتهوه، تا هاوار دهبنه لاي حهزرتى فخرى عالم محهمد (د.خ) و نهو دهر وا سوچهى گورهبيى بو خواى گوره دهبا و لى دهباريتهوه تا تكاي لى قبول دهكرى و دهس دهكرى به كيشانهى كردهوى هممو حازران. دياره نهو توندوتيزيى سزا و راوهستانى مهيدانى حهشره بو كهسى فام و هوشى ببى زور گرانه و، به موافيقى نايهتى پيرو و هيل كه ناوى جيگهيهكى پر نازاره له دوزهخدا دهبيته شوئى نهو كهسانهپيش كه له كيشانه و پيوانهدا دهستپيسى دهكهن. دهگيرنهوه گهرماى نهو شوئنه بهراديهكه نهگهر هممو كيوهكانى سهر زهوى بخريته ناوى له گهرماندا دهتويتهوه و دادهريزن!

براكان! خواى گوره فهرموويهتى: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْلِفُ الْمِيعَادَ».

دياره نهو ههپهشانهى خواى گوره كردونى ههمويان بهستراون به ئيراده و خواستى خويهوه. جا نهگهر خواستى لهمهپ عهفوكردن و ليبورردنى تاوانبار بى، ئاوا عهفوى دهكا. خو نهگهر بيهوى عهفوى نهكا، نهوا نهوهندهى تاوانى خوى سزاي دها، پهنا به خوا. لهبهر نهمه ئادهميزادى بهختيار دهبى هميشه ناگاي له خوى بى و بهپي توانا بو خواپهردتى و بهگوئيكردنى تى بكوشى و بى نهمرى و نافهرمانىي خوا نهكا؛ خواى گوره فهرموويهتى: «فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ» واته: با

«ئەوانەى كە سەرىپچى لە ئەمرى خوا دەكەن لەوە بقرسن كە لە دنیادا تووشى ئاشووب و وەيشومەيى يا لە قىيامەتدا گرفتارى سزايەكى سەخت ببن. واتە: ئەوانە كە بىگومان يا لە دنیادا يا لە قىيامەتدا يا لە ھەردوو دنیادا تۆلەى ئەو سەرىپچىيەيان لى دەكاتەوہ.

پىويستە ئەوہش بزائن ھەر كاتى لەناو قەومىكدا نافەرمانىي زۆر پەيدا بوو، خواى گەورە بەلای ناھەموار بۆ سەر ئەو قەومە پەوانە دەكا. ياساى قەزای خواى گەورەش وەھايە كە ھات تەنيا گوناھبارەكان پىوہ نابن؛ بەلكو بى گوناھەكانىش تووش دەبن، بەلام بۆ ئەمان دەبىتە ھۆى پاداشى رۆژى قىيامەت و بەخىر بۆيان دەنووسرى؛ خواى گەورە فەرمويەتى: «وَأَتَقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً». واتە: خۆتان لەو بەلاو ئاشووبە بپارىزن كە تەنسا تاوانبارەكانتان ناگرىتەوہ، بەلكو ھەردوو لايان تاوانبار و بى تاوان دەگرىتەوہ، پەنا بە خوا. ھەر لەم بابەتەوہ لە ھەدىسى پىغەمبەردا ھەيە كە قەومى بەھۆى گوناھى يەكئىكياھەوہ گىرۆدەى سزا دەبن، واتە: لە كاتىكدا ئەو تاقە كەسە گوناھەكەى كر دووہ و ئەوانى تر مەنعىان نەكر دووہ و دەستيان نەھىئاوہتە بى.

براكان! لە ئىمامى عومەرەوہ دەگىرنەوہ (ر.خ) كە ھەزرت (د.خ) فەرمويەتى: پىنج خوى خراب ھەن پەنا بەخوا لەوہى كە بەكوئە ناوتانەوہ، يەكەم، زىنا و فەرمانى فاحىشە. ئەم گوناھە لە ھەر كۆمەلەكدا پەيدا بىي و بەبى شەرمى بەئاشكرا بىكەن، خواى گەورە لە تۆلەى ئەوہدا تاعوون و ناساغى و ناھەموارىي و ايان لەناو دا بۆ دەكاتەوہ كە لە پىشدا نەبووہ و خەلكى نەيانديوہ. دووہم، كەموكۆرپىيە لە كىشانە و پىوانەدا كە لەناو ھەموو قەومىكدا پەيدا بىي، بەقائوقرى و تەنگ گوزەرانى گىرۆدە دەبن و دەكەونە ژىربارى ستەمى پاشايانى رۆژ و ئازار دەدرىن. سىيەم، ئەدانى زەكات و سەرفىترەيە كە لە ھەر كۆمەلەكدا پەيدا بىي، خوا بارانيان لى دەگرىتەوہ، واتە يا ھەر بارانيان بۆ نابارى يا لە كاتىكدا دەبارى زيانى ھەبى. ئەگەر لەبەرئەوہش نەبووايە كە خواى گەورە بەزەيى بەبى زماناندا دىتەوہ، ھەر بەجارى مەنعى ئاوى بارانى لى دەكردن. چوارەم سوود كردن و سوود خواردن لە قەرز و مامەلەدا كە بۆبوونەوہى لەناو كۆمەلەكدا دەبىتە ھۆى ئەوہ خواى گەورە پىت و بەرەكەت لە رىزق و رۆزى ئەو كۆمەلەدا ھەلبگرى. پىنجەم، كار بە ھوكمى خوا نەكردن و گۆزىنى بە ئارەزووى نەفس. بى گومان ئەمە لە ھەر كۆمەل و كۆرەكدا بۆلەبىتەوہ كوشتارى بى شومارى ناھەموار لەناوياندا پەيدا دەبى،

وهكو نهوه كه سالی پار (ههزار و دوو سهد و شهست و ههوت) نهم دوو به لایه گرانی و كوشتاری ناحق ههردووکیانمان به چاوی خویمان دی.

براکان! له مهوپیش نهو هه دیسهه بیستبوو که باسی هوکی ناحق دهکا، به لام باش له ماناکه ی حالی نه بوو بووم و وام دهزانی مه بهستی نهوهیه که داوه رهکان له دادگادا فهرمانی راست نادهن و ستهه دهکن. تا پاش ماوهیه که تیگه یستم که مه بهستی نهوهیه یاسای ههوا و ناره زووی نهفس داده نین له باتی یاسای خوایی که بناغه که ی قورنانی کهریم و فهرمووده ی شیرینی هه زه ته (د.خ). ههروهه له پاشاندا له کتیبی (جامع الصغیر) دا چاوم پی کهوت که هه زه ته (د.خ) فهرموویه تی: «تعمل هذه الأمة برهة بكتاب الله ثم برهة بسنة رسول الله ثم تعمل بالرأي. فإذا عملوا بالرأي فقد ضلوا وأضلوا». واته: نهم نومه ته ماوهیه که به قورنات کار دهکن، نه مانه هاووریه کانی پیغه مبهه و تابیعینین له پیش نهوه دا که هه دیس ته دوین بکری و بنووسریتته وه. ماوهیه کیش به سونه تی پیغه مبهه (د.خ) رهفتار دهکن. نهم ماوهیه زه مانی نیمامه موخته مهیدهکان و شوینکه و تووه کانیانه، که وهکو به که لامی خوا رهفتاریان کردووه به فهرمووده و سونه تی پیغه مبهه ریش رهفتاریان کردووه. دیاره نومه تی نیسلام له سهه نهم پهیره و رینهزه دهوام دهکن تا دنیا دوور دهکه و یتته وه و یاسای ناین کز به بی زانا به رزه کانی دین نامینن و، نه گه ر تاکه تاکه که یه کیش بمینن هیچ دهستیان ناروا، نیتر نومه ته دهکه و یتته چه رخی شوینکه و تنی ههوا و ناره زووی شه خسی به گویره ی قازانجی خویمان. جا کاتی چه رخ ناوه ها گوړا نهو که سانه که به را و ناره زووی خویمان رهفتار دهکن خویمان گومرهه دهبن و خه لکی تریش گومرهه دهکن. نام ناره زووی شه خسیبه نهوهیه که له قانونی بیگانه دینن و رهفتاری پی دهکن. هه دیسیکی پیروز ههیه یارمه تی نهم قسه یه ده دا که هه زه ته (د.خ) فهرموویه تی: «لتتبعن سنن الذين قبلکم شبراً بشر و ذراعاً بذراع حتی لو دخلوا فی جحر ضب لاتبعتوهم. قلنا الیهود والنصارى؟ قال: فمن؟!» واته: به خوا قسهه له مهو یاش نیوه بست به بست و گهز به گهز دهکه ونه شوینی رهفتاری نهو که سانه که پیش زه مانی نیوه ژیاون، ته نانه ته گهه به کونی بز ن مژه یشدا بچن، نیوهش دوایان دهکه ون. نیمهش عهه زمان کرد: مه بهست له وانیه ی پیشوو جووله که و گاوره؟ فهرمووی: نهی کیم مه بهسته؟!، واته: دیاره نهوانم مه بهسته. نهم قسه یه وا نیسته هاتووته دی.

جاری رویشتم بو شاری به غدا لهوی کتیبیکم دی نهوهل و ناخیره که ی نه ما بوو تا بزانه

باوهر پیکراوه یا نا؟ لهو کتیبهدا حدیسیکم چاوی کهورت به سهراحت دهیقرموو: لهمولو قانون له موقابیلی شرعهوه پهیدا دهی و خه لکی رهفتاری پی دهکن: بو نمونه: له ویلایهتی شاره زوورا، که هه موو شافیعی مهزههبن، مودهعی و مودهعا عهلهیهی شافیعی مهزهه ب دین بو لای نایب له مهحکههدا و، قازیههکه به مهزههه بی نیمامی شافیعی حوکم ناکا، به لکو به مهزههه بی نیمامی نه عزم حوکم دهکا که نه بوو حه نیفهیه (رخ) له گهل نه وه شدا دوو طهره فی نیزاعه که تهقلیدی ناکهن. نه مه شتیکی باش نییه و، واجیهه له سر خه لکی هه ره مه تهقلیدی نهو نیمامه بکن که حوکمه که له سر مهزههه بی نهو دراوه. ههروهها پیویسته نهو قازیههش که حوکم به غهیری مهزههه بی شافیعی دهکا لهم باسه ناگادار بکری.

ریوایهت کراوه له زهمانی حهزرتی مووسادا، پینج سال باران نهباری و، خه لک زور په ریشان بوون. حهزرتی مووساش (دخ) زور له خوی گهوره پارایهوه بو لاردنی نهو په ریشانییه و عهرزی بارمگای نه قدهسی خوی کرد: حیکمهتی چیه نه م خه لکه هه موویان دوعا دهکن و دوعایان قبول نابی؟ خوی گهوره له وهلامی مووسادا فهرموی: من چون کومه لی قبول دهکم که له شیان به تاوانباری و زوبانیان به دروو خوسپ و پاشمله و دهستیان به کاری ناشایسته و نالایق پیس بووه و سکیان بووته عهماری خواردنی حهرام؟. من به ندیه کم ههیه برؤن په نای پی بهن تا دوعا بکا و نه م خه لکه له م مهینه ته پرگار بکا. حهزرتی مووسا عهرزی بارمگای خوی کرد: نهو بهنده ناوی چیه و له کام ولاته؟ خوی گهوره فهرموی: ناوی مووسایه و له فلانه دهشتدا دهگه ری. نهویش ریوی و نهو زهلامی دوزیههوه و عهرزی کرد: نهی بهندهی خوا نزا بو نه م عالمه بکه با له م مهینه ته پرگار ببن و پوویکه نه خوا. نهویش وتی: نهی مووسا لیم دور بکه وهروه تا دوعایان بو بکم. کاتی که مووسا دور که وتهه کابرا پووی کرده ناسمان و وتی: خویا! مهگر خه زینهی رهحهتهت خالی بووه له خیرات، یا باران له زیر فهرمانی تو ده رچووه، یا هور له زیر حوکمی تودا نییه، یا لهوه دهترسی که فرسه تی توله سه ندنه وهت له دست ده رچی، نیستا پیشدهستی دهکی و توله له م خه لکه دهستی؟! مادام تو له مانه هه موو دوری و هه موو شتی وا له زیر فهرمانی خوتدا تکا لی دهکم بارانیان بو ببارینی. نیتر لهو کاته دا که نهو شخسه دهستی کرد به دوعا و پارانه وه گورج ههوا گوزا و هور پووی ناسمانی گرت و بارانیکی باش باری و ده رگای خوشی له ناده میزاد و گیانله بهران کرایه وه.

براکان! بهندهی درگای خوا ناوا دهبنی نهک وهکو ئیمه که له بهر گوناها له گیانه بهران که مترین و پروپهشی قاپی خواین و زور پیویسته هه موو بو به دنه حوالیی خۆمان بگرین و په شیمان بینه وه و تهویه بکهین. سا خوا دلّی ئەم برادرانه نهرم بکا تا له ترسی خوادا بگرین و تهویه بکن.

دهگێر نه وه له رۆژی قیامه تدا بهندهیی دینن بو حوزووری خوا و پینی دهلّین: ئەو ئەمانه تهی لاته بیده ره وه. ئەویش دهلّی: خویا! مومکین نییه ئیستا من ئەو ئەمانه ته بدهمه وه؛ دنیا نه ماوه و ئەمانه ته نه ماوه. جا خوا ئەم به مه نمووری دۆزه خ دهکا ببیهن بو دۆزه خ. ئەوهی ئەم هه دیسه ی گێرا وه ته وه ده فهرموی: هه زه رت (د.خ) له پاش ئەم هه دیسه فهرموی: نوێژ ئەمانه ته له گه رده نی ئینساندا و، کێشانه ئەمانه ته و، پێوانه ئەمانه ته. مه به سستی ئەوه یه، خوایش زاناره، که رۆژوو ئەمانه ته، زه کات ئەمانه ته و هه رچی خوای گه وره فه رزی کردوه له سه ر عه بدی خۆی ئەمانه ته به جیهێتانی ئەمانه ته و ته رککردنی خیا نه ته و ده بیته هۆی سزای رۆژی قیامه ت.

هه زه رت (د.خ) فهرموی به کو مه لّی که کێشانه و پێوانه ی پزق و پززیان به ده ست بوو: به راستی ئیوه کاریکتان پێ سپێزرا وه که گه لّی ئوممه تی له مه به ر تیایدا فه وتا ون و تیا چو ون. هه ره ها ریوا یه ت کرا وه که قه ومی شو عه یب (د.خ) به هۆی خیا نه ت له کێشانه و پێوانه دا خوای گه وره غه زه بی لێ گرتو ون.

براکان! له بهر گه وره یی و خۆشه ویستی هه زه رته ی فه خر ی عال هم (د.خ) ئەم جو ره سزایانه که بو قه ومه پێشو وه کان بو ون له م ئوممه ته هه لگیا رو ون و سزایان خرا وه ته رۆژی قیامه ت و (وَلْعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى) سزای ئوممه ته پێشو وه کان پو چو ونی زه وی و هه وره تریشه و گزرا نی شیوه ی بنیاده م به شیوه ی هه یوانا ت بوو. جوان بی ر بکه نه وه ئەو به دره فتارییه که بو وه ته هۆی فه وتانی ئوممه ته پێشو وه کان بو ئەوه ناشی ئینسانی خا وه ن وێژدان ته حه ممولی بکا و ببیته هۆی فه وتانی عال مه ی وه کو پشیله ی نه وتا وی که نا وه ادانییه ک بسو وتی نی، ببیته هۆی قاتو قری و بی بارانی و په شیوی ولات و په ریشانی خه لک و ته نگیی حالیان و سته می سته مکارا ن.

له مالیکی کو ری دیناره وه ده گێر نه وه (ر.خ) وتوویه: دراوسییه کم بوو که وه ته حا لی گیانه لّلا. منیش رۆی شتمه لای خه ریک بووم که لیمه ی شه ها ده تی پێ بلّیم ئەو ده سته کرد به وتنی ئەم دوو که لیمه یه (جبلین من نار). واته: دوو کێوی ناگر. دوو کێوی ناگر. هه ر

ئەم كەلىمەيەى دووبارە دەكردهوه. منيش پىم وت: (يا أبا الخير) ئەوه چى دەلىتى؟ وتى: دوو عەيارم بوو بۇ پىوانى دەغلودان، بەگەوره كەيان رىزم دەكرى و بە بچووكە كەيان دەمفروشت. كە هەلسام چاوم بەو دوو عەيارە كەوت رۆيشتم بيانشكىنم، كابرا هاوارى كرد و وتى: ئەى مالىك دانىشه؛ هەرچى تۆ ئەو دوو كاسە دەدهى بەيەكا بۇ ئەوهى بيانشكىنى من نازارم زۆرتەر دەبى ئىتر كابرا هەر ئەو دوو كەلىمەيەى دەوتەوه تا گىانى دەرچوو... هەر لەم بابەتەوه لە هەندى پيشينانى دىنار دەگىرنەوه وتوويه: رۆيشتم بۇ سەر نەخوشى كەلىمەى شەهادەتى بخەمە سەر زوبان، هەرچىم كرد و كۆشام نەهات بە زوبانىدا. لىم پرسى بۇچى ئەو كەلىمە بە زوباندا نايى؟ وتى: مىلى ترازووه كەم وا لەناو دەمدا زوبانىم لكاندوو بە مەلاشوو مەوه، ناتوانم ئەو كەلىمەيە بلىم. پىم وت: تو خوا لە كيشانەدا كەمت نە دەكرى؟ سەنگى سووكت لە ترازووه كەتا دانەدەنا؟ وتى: نەوه لالا، بەلام لە كاتى كيشانەدا گويم بە كەموكورتى نەدەدا. جا براكانم! تەماشبا بكن ئەمە حالى كەسى بوو كە تەنيا گوئى بە كيشانەكە نەداوه ئەوتە لەكاتى سەر مەرگدا نەيتوانيوه شايبەتومان بىنى! واى بە حالى ئەو كەسە كە سەنگى سووك بۇ فروشتن دابنى يا پىوانەى كەموكورت بەكاربىنى و شتى سووك و كەم دەسەنقەست بە خەلك بفروشى، دەبى ئەوه حالى چۆن بى؟!

دەگىرنەوه: يەكى بوو كاتى ميوهى دەفروشت پاكى نەدەكردهوه لە خۆل و تۆز. كە مرد لە قەبرەكەيوه هاوار و نالەى دەبىسترا تا هەندى لە پياوچاكان دوعايان بۇ كرد و لە خوا پارانەوه ئىنجا ئەو نالە و هاواره برايوه. هەر وهها دەگىرنەوه كە حەزرتى عەبدوللاى كورى عومەر، خوايان لى رازى بى، بەلاى بازارى ئەهلى كيشانە و پىوانەدا رادەبوورد دەيفەرموو: براكان! خۆتان لە خىانەت بپارىزن؛ لە رۆژى قىامەتدا خائىنەكانى كيشانە و پىوانە عارەقى شەرمەزارىيان لىوه دەرژى بۇ داوئەيان.

براكان! لە هەر شە ترساندانەوه كە لە نايەت و حەدىسەكانەوه دەردەكەون بۆمان بوون دەبىتەوه كە كەمكردى كيشانە و پىوانە لە كاتى فروشتندا گوناھى گەورهيه و بەتاوانىكى زل حىساب دەكرى و خاوهنى ئەم خىانەتە ئەهلى عەزابە و لە لاين خواى گەورهوه سزا دەدرى، چونكە ئەم جۆره كارانە بە غەش دادەنرئىن و، حەزرتيش (د.خ) فەرموويه تى: «من غش فليس منا» واتە: هەر كەس مالى بفروشى و عىبى مالهەكى باس نەكا، يا ديوى دەرى مالهەكى جوان بكا و عىبەكەى بشارتەوه، يا ئەو شتەى كە

دروستی دهکا مهحکهم و ساغ دروستی نهکا، یا ئه و شتهی که دهیدووری باشی نه‌دووری، یا ئه و شتهی دینیتته بازارهوه شتیکی بیگانهی تیکه‌ل بکا، هر مائی و هر برزقی بی، نهوه به خاوه‌ن غه‌ش ده‌ناسری و حه‌زرت (د.خ) ته‌به‌رای لی کردووه و به نینسانیکی وه‌های نه‌ژماردووه که له‌ناو کۆری موسولماناندا بی.

براکان! به‌پنی ریوشوینی ناینی نیسلام حه‌زرتی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌پنای تاوانبار و به‌تکاکاری رۆژی قیامت ده‌ناسری؛ بۆیه زۆر جینگهی داخه بۆ موسلمان کاریکی وا بکا له‌موعامه‌له و کرین و فرۆشتندا وه‌زعیکی وه‌ها جیبه‌جی بکا که نه‌و زاته خاوه‌ن پایه‌یه‌یه‌خهی لی هه‌لته‌کینی و لینی ته‌به‌را بی!

له‌ئهبوو هوره‌یره‌وه ده‌گیزنه‌وه (د.خ) رۆژی گه‌بیشتووه به‌یه‌کی هه‌ندی شیریی هه‌لگرتووه، کاتی ته‌ماشای شیره‌که‌ی کرد تی گه‌بیشت ناوی تی کراوه؛ نه‌ویش پنی فهرموو حالی تو له‌رۆژی قیامتدا چۆن ده‌بی؟ له‌وکاته‌دا زۆرت لی ده‌که‌ن نه‌و ناوه له‌شیره‌که‌ت جیابکه‌یته‌وه. نه‌م زۆره‌یشی ته‌نیا له‌به‌رنه‌وه لی ده‌که‌ن که له‌ناو نه‌هلی مه‌حشره‌دا شه‌رمه‌زار بی، نه‌گینا به‌پنی فهرمووده‌ی حه‌زرتی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌کاره‌ چاکه‌کانی به‌قه‌ده‌ر تاوانه‌که‌ی ده‌دری به‌و که‌سانه‌ که شیره‌که‌یان لی کریوه.

هر له‌م بابته‌وه ریوایه‌ت کراوه که حه‌زرت (د.خ) فهرموویه‌تی: ئاو مه‌که‌نه‌ ناو شیره‌وه چونکه به‌راستی یه‌کی له‌نه‌فرا‌دی ئوممه‌ته‌ پینشووه‌کان که شه‌ربه‌تی ده‌فرۆشت، هر وه‌ختی شه‌ربه‌تی ده‌برد بۆ ناوشار ناوی تیکه‌ل ده‌کرد. قه‌زاوقه‌ده‌ر جارێ سواری که‌شتی بوو، له‌ده‌ریادا مه‌یموونیکی کریبوو، له‌ناکاو نه‌و مه‌یموونه‌ کیسه‌ی پارهی خاوه‌نه‌که‌ی هه‌لگرت و به‌داری عه‌له‌می که‌شتیبه‌که‌دا هه‌لزنی تا گه‌بیشته‌ سه‌ری سه‌ره‌وه، له‌ویوه‌ ده‌ستی کرد به‌کیسه‌ پاره‌که‌دا دره‌میکی فری دها بۆ ناو ده‌ریا و دره‌میکی فری دها بۆ ناو که‌شتیبه‌که‌ بۆ لای خاوه‌نه‌که‌ی و هه‌روه‌ها... تا کیسه‌ پاره‌که‌ ته‌واو بوو، نیوه‌ی فری دایه‌ ده‌ریا و نیوه‌ی بۆ لای خاوه‌نه‌که‌ی. دیاره‌ کابرا نه‌و پارهی له‌فرۆشتنی شه‌ربه‌ته‌که‌وه‌ په‌یدا کردبوو. حه‌زرت (د.خ) فهرمووی: خوی گه‌وره‌ جه‌زای نه‌و خاوه‌ن شه‌ربه‌ته‌ی وا دایه‌وه‌ که‌ خسته‌یه‌ دلی نه‌و هه‌یوانه‌وه‌ له‌پیش چاوی عاله‌مدا نه‌و پارهی به‌و جۆره‌ بکا به‌ دوو به‌شه‌وه‌ و به‌شی خیانه‌ته‌که‌ی به‌هاوێته‌ ده‌ریاوه‌ تا خاوه‌ن پاره‌که‌ و خه‌لکه‌که‌ش به‌م کاره‌ساته‌ په‌ند و عیبه‌رت وه‌ریگرن.

ریوایه‌ت کراوه‌ هر که‌سی مائیکی عه‌بیدار به‌فرۆشی و باسی عه‌یبه‌که‌ی نه‌کا نه‌وه‌ له‌

غەزەبى خۇاى گەورەدا دەمىنئىتەوھە و مەلائىكەكان لەعنەتى لى دەكەن. براكان! ئەگەر يەككىكى تىرىش غەيرى مالفروشهكە بەو عەيبە بزائى و بە كرىيارەكە نەلى، ئەوھ ئەوئىش ھاوبەشى گوناھى فروشيارەكەيە؛ چونكە رىوايەت كراوھ: پىويستە موسلمانان دۆستى يەكتر بن ھەر چەند مال و مەنزىشيان لە يەك دوور بى. رىوايەت كراوھ: «المؤمن غر كرىم. والمنافق خب لئيم» واتە: موسلمانى ساغ دلساف و نياز پاك و بەگوزەشت و لىبووردووه، بەلام ئىنسانى نابارى دووروو لەئيم و پەست و فىلبازە. واتە: فروفىل و غەش و خيانەت نىشانەى مونافىقى و دانەمەزرانى ئىمانە، خۇاى گەورە پەنامان بىدا.

براكان! ئەگەر كاربەدەستانى ئىمىرو تەفتىشى ئەھلى مامەلەيان بىكرادىە ئەو وەختە غەش و خيانەتى خەلك تەواو دەردەكەوت بەجۆرى كە خاوەن وىژدانەكان نەفرەتيان لى دەكردن و لىيان دوور دەكەوتنەوھ.

بىگومان ئەم غەشكردنە لە مامەلەدا بىجگە لەوھ كە كەردەوھەكى ناشىرىنە داگىركردنى مالى خەلكىشە. خوا خوى فەرموويەتى: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ». واتە: ئەى موسولمانىنە! لەناو خوتاندا مالى يەكتر بە ناحق و ناشەرى مەخون، بەلى رەوايە بە ياساى مامەلە و بازىرگانى و رەزامەندى ھەموو لايى لەناو خوتاندا نالوگۆر بىكەن و قازانج لە مالى يەكتر و ھەرىگرن. شتىكى ديارە لە ھەر شوئىنكىدا يەكى لە مامەلەچىيەكان فروفىل و غەش و خيانەتى لەوى تر كەرد، كاتى ئەم پىنى زانى، بەو مامەلە پازى نابى و مالى خوى لە ھاومامەلەكەى و ھەردەگىتەوھ. ئەو جۆرە فروفىل و غەش و دەسپىرەنە كە لە ھەندى بازىرگان و وردەفروش و خومچى و جولا و كەوشدروو و چەرچى و جانباز و ھەندى پىشەسازى ترەوھ پەيدا دەبى، عەقل و فام سەرگەردان دەكا، ئەو جۆرە فروفىل و غەشكردنە خيانەت و نامەردى و بى نامووسى و ناپىاويىيە، كابرالى خاوەن ئىحتىياج كە دى بولاى ئەمانە ناشارەزايە و مامەلە نازانى و پەنا دەھىنى و ئەم شەخسە بە ئەمىن دەدانى؛ زۆر ناشىرىنە و مايەى ئەسەفە ئەم بەو جۆرە نائەمىنىيە لەگەل بكا و بە نادلسۆزى لەگەلدا بىجولەيتەوھ. ئايا نازانى كە خۇاى گەورە بە راسەريانەوھە و بەديار و نادىارىان دەزانى و لە ئەنجامدا تۆلە لە تاوانبار دەسئىتەوھ؟.

رىوايەت كراوھ ھەزەرت (د.خ) فەرموويەتى: دىن بىرىتىيە لە دلسۆزى. ھەرزىان كەرد: دلسۆزى لەگەل كىدا؟ فەرمووى: يەكەم، لەگەل خوادا، واتە موسلمان ھەر كارىكى كەرد

هر بؤ خوای بکا و بزانی که خوا چاوی لییه. دووم، لهگهل که لامی خوادا که قورنانی پیروزه، واته موسلمان باوه‌ری وایی نهو قورنانه فرموده‌ی خواجه و هرچی تیا به همووی راسته و ره‌فتارکردن به‌ده‌ستوری نهو هوی پیروزی و به‌ختیاریه. سییه، لهگهل پیغمبراندا، واته موسلمان باوه‌ری وایی که پیغمبرانی خوای گوره رابه‌ری راستن و پیایوی ساغ و سالم شاره‌زای ریگهی حه‌قن و، خه‌لکی به شاریگهی به‌ختیاری نیه‌پراوه‌دا ده‌بن. چوارهم، لهگهل کاریه‌ده‌ستانی دادپه‌روه‌ر و فرماندارانی پاک نیاز و چاک ره‌فتارا، واته نینسانی موسلمان پیویسته کومه‌کیان بکا و یارمه‌تییان بدا بؤ بلاو کردنه‌وه‌ی داد له جیهاندا و مهنی فیتنه‌یان لی بکا و دوعای خیریان بؤ بکا و، نه‌گهر له ریگای راست لایان دا بیان‌خاته‌وه سهری. پینجه‌م، لهگهل هموو موسلماناندا چونکه هموو برای یه‌کترن.

براکان! نهو که‌سانه‌ی که خاوه‌نی نیفاق و دوورویی و غه‌ش و حیلن له بیروباوه‌ریانا یا له کردار و ره‌فتاریانا نه‌وانه له‌وه ده‌چن که فیل له خوا بکن و شتیکی زور دیاریه که هیچ که‌س ناتوانی له‌م بابه‌تدا به نه‌جامیکی باش بگا چونکه خوای گوره دوره له‌وه‌ی که به که‌س فریب بدری! خوا ده‌فرموی: «وَمَكْرُواْ لِلّٰهِ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ الْمَاكِرِيْنَ» واته: نه‌وان فروقیلیان لهگهل خوادا کرد. خودایش توله‌ی فروقیله‌که‌ی پیشان دان، خوا چاکترین توله‌سینه.

هه‌روه‌ها ده‌فرموی: «إِنَّ الْمُنَافِقِيْنَ يُخَادِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ» واته: ده‌یانه‌وی به‌فیئل خوا فریو بدن، خوای گوره زانایه به هموو شت و توانایه به‌سهر هموو شتی‌کدا و به که‌س فریو ندری. خوای گوره له‌سهر نهو کرداره ناه‌مواره جه‌زایان ده‌داته‌وه. نهو که‌سانه‌ی بهو جوړه فیلبازی ده‌کن، خو‌یان ده‌خه‌له‌تینن و شه‌یتان تهره‌ی داون و له نه‌جامدا گیروده‌ی سزا و قهری خوای گوره ده‌بن. له لایه‌کی تریشه‌وه نه‌م کرده‌وه ناباره ناپه‌سه‌ندانه، نیشانه‌ی تیک‌چوون و خراب بوونی زمانه‌یه و نیشانه‌ی نه‌ویه که رۆژی قیامت نزیکه و خه‌لکه‌که توشی سزا ده‌بن. بی‌جگه له‌مه نهو کرده‌وه خراپانه ده‌بنه هوی نه‌وه که پیت و به‌ره‌کته له‌سهر زه‌وی و له رزق و رۆزی هه‌لگیری و کشتوکال و باغ و بیستان که‌م به‌ر بن. حه‌زرت (د.خ) فرمویه‌تی: قاتوقری هه‌ر له بی بارانییه‌وه نابی، به‌لکو پیت و به‌ره‌کته له‌سهر زه‌وی هه‌لده‌گیری، واته هه‌ر چه‌ند باران بیاری به‌پیت و به‌ره‌کته‌وه ناباری. دیاره نه‌سبابی نه‌مانه هموو گونا‌ه‌باری و تاوانکاری خه‌لکی سهر زه‌وییه، به‌ددلی و به‌دگومانی و که‌م نیمانی و که‌م میهره‌بانینی ناده‌میزاده لهگهل خوادا

ولهگه‌ل دراوسى و خزم و خویش و په‌عیهت و مسکین و فه‌رمانه‌وادا. هه‌ر گونا‌هه ده‌بیته هوى ئه‌وه که سته‌مکار زال بېئى به‌سه‌ر مسکین و کاسبکاری شار و بازار و لادیدا. مایه‌ی نه‌گه‌تیهه خه‌لک به پارووی حه‌رام بژین. ریوایه‌ت کراوه: هه‌ر که‌س پاروویه‌کی حه‌رام به‌اویته سکیه‌وه، ئه‌وه تاعه‌ت و عیباده‌تی چل پوژئى لئى وه‌رناگیرئى، واته: ئه‌و پیروزییه که له تاعه‌ته‌وه ده‌ست ده‌که‌وئى به‌هوى یه‌ک پارووی حه‌رامه‌وه له‌کیس ده‌چئى! هه‌روه‌ها هه‌ر به‌نده‌یى له خوژاکی حه‌رامه‌وه گوشت بگرئى و به‌حهرام بژئى ئه‌وه ناگرئى دۆزه‌خى بۆ باشتره له‌و گوشته‌ی گرتوویه‌تی.

زووترئى سه‌نه‌تکاران گیرۆده‌ی وتویره‌ی شه‌یتان بوون و ده‌لئین: ئه‌گه‌ر کارى ساغ و باش بکه‌ین له چى نان بخوین و چوئن بژین؟ نازانن هوى ژبانى پر له به‌ختیارى ته‌نیا ساغى و بئى غه‌لوغه‌شیهه! نازانن چه‌ندئى له‌و ناساغى و غه‌لوغه‌شه‌وه قازانچ ده‌که‌ن چه‌ند قاتى ئه‌وه له پیتوبه‌ره‌که‌تى مال و داراییان با ده‌یبا و له‌کیسیان ده‌چئى و لای خوای گه‌وره‌ نرخیان نامیئنئى و لای خه‌لکیش سووک ده‌بن. به‌لکو ئیتر خه‌لک که‌م هاتوچویمان ده‌که‌ن، بئجگه له‌وه که غه‌ش له پیشه‌دا هوى سزای قیامه‌ت و شه‌رمه‌زارییه له‌ناو ئه‌هلی قیامه‌تدا. سه‌ره‌پای ئه‌مانه به‌راورد کراوه هه‌ر که‌س به ساخته‌کاری، دارایی و سامان به‌یه‌که‌وه بئئى، خوای گه‌وره پوژئى له پوژان به سه‌رفکردن له کاره‌ساتى ناهه‌موارا یا به سته‌مى سته‌مکارانى زۆردار ئه‌و ماله‌ی ده‌فه‌وتیئنئى.

براکان! فه‌رمووده‌ی حه‌زه‌ته: خوای گه‌وره سامانى دنیا به پیاوی باش و خراب به خوشه‌ویست و ناخوشه‌ویست ده‌دا، به‌لام دین ته‌نیا به‌و که‌سانه ده‌دا که خویشیانى ده‌وئى.

براکان! ئامان سه‌د ئامان هه‌رگیز نه‌لئین: ئه‌ی ئه‌وه بوچى فلان که‌س هه‌ر حه‌رام ده‌خوا و ته‌رکی نوئژ ده‌کا که‌چى هه‌میشه سامان و دارایی هه‌ر زۆر ده‌بئى؛ چونکه ئه‌م دارایی و سامانه نیستیدراجه و هوى گومراهیهه. ریوایه‌ت کراوه: «أذا رأیتم الله - عز وجل - يعطی العبد من الدنيا وما یحبه فأنما هو أستدرأج. ثم تلا رسول الله (ص) فلما نسوا ما ذکروا به فتحنا علیهم أبواب کل شیء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة فأذا هم مبلسون». واته: کاتئى که کاربه‌ده‌ستان نه‌سیحه‌ت و ناموژگاریی زانایانى ئابنیان له‌بیر چوووه، له ماوه‌یه‌کدا ده‌رگای هه‌موو خیراتمان لئى کردنه‌وه. جا که به‌و دارایی و سامانه شادمان بوون، له‌ناکاودا به‌هوى ئه‌و ناهه‌رمانى و سه‌رکه‌شیه‌وه گرتنمان و، بویمان ده‌رکه‌وت که بئى به‌ش و ناهومئید و خه‌فه‌تبارن.

براکان! نهگه بهراستی بروانين حالى دهبين کهوا ئيمه هميشه بؤ فهوتان و زيانى خومان ههول ددهين و نهوهى مایهى رزگارى بئى نايکهين.

رپوايهت کراوه له رۆژى قيامهتدا ههندى کهس دینن بؤ مهيدانى حيساب و لئيرسينهوه که ههریهكى بهقهدهر کئوى له کئوهکانى مهککه خيرات و چاکهيان ههیه. که دهست دهکرى به کيشانهى کرداريان خواى گهوره ههموو چاکهکانيان چزهکا و ههچ پاداشيان نامينى و پهوانه دهکرىن. لهويدا هاوړيیکانى چهزهت (د.خ) عهريان کرد: نهو کهسانه ئهم ههموو زهحهتهيان لهبهر چى بهسهردا دئ؟ فهرموى: لهسهر نهوه که له دنياىدا خويان له بئى شهرعى نهپاراستوه و حهراميان خواردوه و لهگهله خهلهکدا له مامهلهدا غهش و خيانهتيان کردوه: ئيتتر کردهوه باشهکانى خويان بههوى نهو پهفتاره خراپانهوه زايه کردوه. جا زور پئويسته ئينسان ژير بئى و مادام خوا بؤ کردهوى باش تهوفيقى داوه، سوپاسى بکا و، بههوى غهش و خيانهتهوه نهو کردهوه چاکانهى خوى پايهمال نهکا.

نهم گوناهاهه که لهم نامانهدا بؤ ئيوهم نووسيون شوومى و نهگبهتبيان نهوهنده زوره دمگاته رۆله و رۆلهزا تا حهوت بهره، وهکو ههندى له زانايان له تهفسيرى ئايهتى «وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا» دا فهرمويانه و رۆشنيان کردوهتهوه.

جا ههر وهکو ئاموژگارى موسلمانانمان کرد بؤ خوياراستن له غهلوغهش و ساختهكارى پئويسته باسى نرخ و قيمهتى راستى و ساغيبى نهوانهش بکهين که به شيوهى موسلمانانه لهگهله خهلهکدا مامهله دهکن ههتا ئينسانه بهدپهفتارهکان تۆبه بکهين و چاک پهفتارهکانيش سوپاسى خوا بهجئ بينن لهسهر نهو نيعمهته که به گوناھى خيانهت کردن له کيشانه و پئوانهدا گيرۆده نهبوون.

رپوايهت کراوه کۆمهلى مامهلهرکارهکان له رۆژى قيامهتدا، نهوهيان که غهشيان کردوه، له ريزى (فجار) رادههستن. نهوانهش که له مامهلهدا بئى غهش بوون بهخوشى له ريزى راستگوياندا چهشريان دهکرى. ههروهها رپوايهت کراوه که درۆکردن بهرهکهتى مامهله ههلهمگرئ و ئينسانه درۆکههرکه دهباته ريزى ههره درۆزنهکانهوه.

براکان! نههلى مامهله دوو بهشن، يهکهم نهوانهش که له ههرچى گوناھ بئى له مامهلهدا پاريز دهکن، وهك سوود خواردن و فرۆفيل و درۆکردن و سويندى ناحهق خواردن، تئى

دهكۆشن مامهلهكهيان به شرعى بى و حهقى خهلكيان نهكهويته سهر، له رۆژ و وادهى خوشيدا (حق الله) له مالهكهيان دهردهكهن. ئەم بهشه لهگهڵ پيغهمبهران و شههيدان و پياوچاكاندا ههشر دهكرين. بهشى دووهم كه پيچهوانهى بهشى يهكهم رهفتار دهكهن له ريزى فاجيرهكاندا ههشر دهكرين و ههرچى ههپهشه له نايهت و ههديسا دهرحوق به فاجير واريده بووه، دهيانگرتهوه پهنا به خوا.

رپوايهت كراوه: «أحب الله عبداً سمحاً إذا باع، سمحاً إذا اشترى، سمحاً إذا أقتضى»
واته: خواى گهوره بهندهيهكى خوش دهوى كه سالم و نهرم و لايبورديو بى، واته: دلپرووناك و زمان پاك و پوووخوش و راستگو بى و زور لهسهر شتى پوپووج نهپوا و ئەم سيفهتانهى له كاتى مالفروشتن و مالفروشتن و داواكردنى قهرزا هه بى. ئەو كه سانهى ئەم سيفهتانهيان ههيه خواى گهوره لايان رازى ده بى و لاي بهندهى خوايش خوشهويست ده بن كاسبويه كه شيان پيتوبه رهكهتى تى دهكهوى.

براكان! تكاتان لى دهكهم نهگهردلتان لهسهر ئەوه نيبه كه بهم نامهيه رهفتار بكهن لاي كه مى جارى گوى رابگرن تا خوئيندهوارى بوتان بخوئينتهوه؛ فهرموودهى پيغهمبهره (د.خ): له گهورهترين خووپهروشتى موسلمان ئەويه ههركيز له بيستنى خيرى ناينى تير نابى. (والسلام على من أتبع الهدى).

له 27 يهجهبى 1396 ي ك، ريكهوتى 24-7-1976 ي ز دا له تهرجهيهى ئەم نامهيه بوومهوه. سوپاس بو خوا.

وهركيز

نامہی سی و شہشہ

باسی سونیدی درو خواردنه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وأصحابه واتباعه
المحسنين إلى يوم الدين.

پاش نهمه، براكان! هر گوناھی له گوناھه گورهكان كه لهه پرژهدا خهك پييانهوه
گيروده بوون له نامهیهکی سهريهخودا عهزم كردوون. ئەم نامهيش كه نيستا
پيشكەشتانی دهكەم لهو چاكترين دياريبانهیه كه دوست بو دوستی بنيری. حهزرت
(د.خ) فهرمويهتی: «ما اهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة يزيدة الله بها
هدى أو يرده عن ردى». واته: ههركيز موسلمان دياريبهکی وای نهئاردوه بو برای
موسلمانی چاکتر بی له قسهیهکی پر حیکمهت كه بيته هوئی نهوهی خوا شارهزایی ناینی
ئهو برايە زياد بکا يا له مألويرانی پرگاری بکا. بهراستی نامهکانی دلسوزتان له
گهورهترين نامهکانی سهه زهوين لهوانه كه نينسان دلخوش بی پييان، بهتايبهتی ئەم
نامهیه كه باسی دووركهوتنهوهتانه له گوناھه گورهكان. من كه ئەم نامه بو ئيوه دهنيرم
و باسی گوناھه گورهكان دهكەم تيدا، دهههوی لئيان دوور بکهونهوه. من لهبهه دلسوزی
و خوشهويستی ناموزگاريتان دهكەم نهك لههرووی كينهورقهوه. من وهك برای دلسوزی
ئيوهم وپيوسته ئيوه ئەم ناموزگاريانهی منتان پی خوش بی، چونكه له گوناھی گهوره
ئاگادارتان دهكاتهوه. حهزهتی عومهر (ر.خ) فهرمويهتی «رحم الله أمرء اهدى إلى
عيوبي»، واته: خوا رهحم بهو كهسه بکا كه عهيبهكانم به شيوهی ديارى بو دهنيری واته:
ئاگادارم دهكا لئيان. پاش ئەم قسهيش دهيفهرموو: بهلام ئەم جوړه دوستانه زور نايابن
و بهدمگهن دهست دهكەون. براكانم! زور چاك بزائن من يهکی لهو دوستانهم بهزهحمهت
دهگهريم و باسی ئەو گوناھانه له كتيبى دين وهههگرم و بوتانی رهوانه دهكەم. زور
تكاتان لی دهكەم ئەم دياريبهی برای خوتان وههگرن.

یهکنی لهو گوناوه گه ورنه سویندی درو خواردنه بو نهوه که مائی خهک به ناحق بخون چ مائی موسلمان و چ مائی زیممی، چ بهبی هووده و بی سوود، نهو سوینده بخوا یا بههر مه بهستی بی سویندی درو بخوا. جا بو ناموزگاریی ئیوه لهم بابته چند نایهت و هدیسیکتان بو دنووسم. خوای گه وره له قورئانی پیروزدا دهفرموی: «إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ».

واته: نهو که سانهی بههوی سویند خواردنه وه بهدرو قیমে تیکی کهم و بی بایهخ و مردمگرن، له خیر و پاداشتی چاکی روژی قیامت بی بهشن و له خوشی و بهره که تی نهو روژه ناهومید هبن و، خوای گه وره نایاندوینی و بویان ناروانی و پاکیان ناکاته وه، بیجگه له مانهش سزای سهخت و ناهه مواریان دهری له روژی قیامتدا.

ریوایهت کراوه جارئ دوو کهس له سه شتی بوو به ههاریان. کابرای داوالیکراو ئینکاری حقه کهی کرد و نیازی بوو سویند بخوا، جا ئه نایهته نازل بوو.

لهم نایهتهدا پینچ هه ره شه لهو جوژه که سانه کراوه. یه کهم، بی بهش هبن له قیامتدا. دووهم، خوای گه وره له روژی قیامتدا قسه یان له گه ل ناکا. سنیهم، به میهره بانی بویان ناروانی. چوارهم، خوای گه وره ته زکیه یان ناکا و لهو گونا هانهی که کردوویات نایان بووری و پاکیان ناکاته وه. پینجهم سه ره رای ئه مانهش له روژی قیامتدا سزایه سکی ناباریان هه یه.

ریوایهت کراوه: هه ره کهس سویندی درو بخوا بو نهوه مائی موسلمانان بخوا، خوای گه وره له روژی قیامتدا غه زه بی لی دهگری.

له ریوایه تیکی تردا: نهو که سه له روژی قیامتدا (أجذم)ه، واته: بی خیر و پاداش و چا که یه. یا واته: لهو کاته دا حه شر ده کری خوا گولی دهکا و له شی پارچه پارچه داده رزی. یا واته: زمانی ده بردی چونکه له دنیا سویندی دروی خواردوه. ئه م سی مانایه بو (أجذم) به یان کراوه.

ریوایهت کراوه حه زهت (د.خ) فه رمو یه تی: بهو خوایه که گیانی له ناو مشتی توانای ئه وایه هه ره کهس سویندی درو بخوا خالیکی رهش له سه ر دئی پهیدا ده بی که تا روژی قیامت لاناچی. هه روه ها ریوایهت کراوه: هه ره که سی سویندی درو بخوا و بی کاته هوی

وهرگر تنی مالی حهرام نهوه بهههشت له خوی حهرام دهکا و مادام خوا عهفوی نهکا، موسته حقی ناگری دوزهخ دهبی. عهرزیا ن کرد: با ئەم مألەش کهم بی؟ فهرموی: با ئەو مألەش بهقهدهر قهیتانی سولی نینسان بی، تا بهو گوناوه نهسوتی و حقی نهو سویندهی لی نهسه نری ناچیته بهههشتهوه. له ریوایهتیکی تردا دهلی: «..فلیتبیوا مقعده من النار» واته: با جیگای خوی له دوزهخدا بگری. بیجگه لهمانه سویند بهدرۆ خواردن پیتوبه ره کهتی دارایی ناهیلی، چونکه فهرمودهی حهز رهته (دخ) «الیمین الفاجرة منققة للسلعة ممحقة للكسب» واته: سویندی درۆ مال دهخاته رهواجهوه، بهلام کاسبی خاوه نه کهی بی پیت دهکا. شیخ عهبدولوه هابی شهعرا نی دهگپریته وه دهلی: دۆستیکم بوو بازرگان بوو، پاشان نابووت کهوت. لیم پرسی: تۆ داراییکی زۆرت هه بوو، بۆچی پیتی پیوه نه ما؟ وتی: له بهر نهوه که بهزیاد ده مفروشت به جۆری که کریار سوودی لی دهست نه که ویت! جا شیخی شهعرا نی پاش نهوه نامۆزگاریی برادره کانی ده کرد و ده یه فرموو: له گهل موسولماناندا غهش مه کهن، نه گهر نا خوا نیعمه ته کهی خۆتان لی ده سینتیته وه.

خوای گه و ره فورموویته: «وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ». زانایان بۆ ئەم نایه ته پیروزه دوو تهفسیریان بهیان کردوه، یه کهم: نه وه یه که سویند به خوا خواردن مه کهن به مانیع و کۆسپ له پتی چاکه له گهل خه لکدا کردن و له خوا ترسان و چاک کردن یه یینی موسولماناندا. واته: هه کاتی کاریکی خیر هه لکهوت بیکه ن و سویند مه خۆن له سه ر نه کردنی. دووم: نه وه یه ناوی پیروزی خوای گه و ره مه که نه بنیشته خۆشی ده متان که هه موو کات سویند به ده متاندا بیت و نرخ ی نهو ناوه گه و ره تان له دلدا نه مینی. دیاره نینسان که حالی وای لی هات ناتوانی ئیشی چاک بکا چونکه له ناو خه لکا سووک ده بی و باوه ری پی نا کری و ئیشی پیاوانه ی بۆ هه لئاسو و ری. حکمه تی نه هیکردنی خوای گه و ره له سویند خواردن نه وه یه، نه گهر که سی زمانی فیربوو به سویند خواردن زۆر، ئیتر حورمه تی سویندی لا نامینی و سویندی درۆ ده خوا و ده که ویته ناو نه گبه تیبیه وه. هه ر له بهر نه مه یه پیشینان فهرموویانه: «سویند نه به درۆ و نه به راست».

ریوایه ت کراوه: نهو سوینده ی له سه ر بی گوویی ئەم ری خوا بخوری، به سویند حسیب نا کری، واته: نه گهر که سی سویند بخوا و بلی: (والله) سیله ی ره حمی فلان به جی ناهینم یا خو فلان چاکه ی واجیب ناکه م، واجیبه نهو سوینده بشکینی و که فاره تی سوینده که بدا،

چونکه هیچ شتی نییه بهقه‌در سیله‌ی رهم خوا زو جزای چاکه‌ی نینسانی له‌سر بداته‌وه. هه‌روه‌ها ریوایهت کراوه سویندی درۆ چه‌ند خانووی تیک دا و چه‌ند خانه‌دانی به‌ریاد کرد و چه‌ند خیزانی بی نه‌ته‌وه و وه‌چاغ کویر و گیرۆده‌ی زیان کرد!

براکان! له‌ فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (د.خ) سویندی درۆ به‌ یه‌مینی غه‌موس ناوبراوه، واته: ئه‌و سوینده‌ی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌باته‌ خواره‌وه به‌ ناخی گونا‌ه و تاواندا. ته‌نانه‌ت هه‌ندئ له‌ زانایانی ئاین فەرموویانه: سویند خواردن زۆر، با به‌ راستیش بی، نینسان فاسق ده‌کا، چونکه‌ بناغه‌ی سویندی زۆر له‌سر بی موبالاتیبه‌ به‌ ئاین.

ریوایهت کراوه: له‌ رپووداوێکدا جوبه‌یر (ر.خ) هه‌زار دره‌می دا و سویندی نه‌خوارد. پاشان فەرمووی: نه‌گه‌ر سویندیشم بخواردایه‌ به‌راستم ده‌خوارد، به‌لام با ئه‌م هه‌زار دره‌مه‌ که‌فاره‌تی ئه‌وه‌ بی، واته: هه‌زار دره‌مه‌که‌م له‌باتی سوینده‌ راسته‌که‌م.

ریوایهت کراوه: ئه‌شه‌سی کورپی قه‌یس (ر.خ) هه‌فتا هه‌زار دره‌می دا به‌ فیدییه‌ی یه‌ک سویندا، واته سویندیکی خوارد و له‌ که‌فاره‌تیدا ئه‌و نه‌ندازه‌ پارهییه‌ی دا به‌ فه‌قیر و هه‌ژاران. جا وا ده‌رکه‌وت وانه‌که‌ی پیشینان «سویند نه‌ به‌درۆ و نه‌ به‌ راست» بناغه‌که‌ی نرخ دانانه‌ بو‌ خوای گه‌وره‌.

بزائن سویند خواردن به‌ غه‌یری زاتی خوا و سیفه‌ته‌کانی خوا، وه‌کو پیغه‌مبه‌ران و مه‌لائیکه‌ و که‌عبه‌ی پیروزی لای هه‌ندئ له‌ زانایان مه‌کروه‌وه و لای هه‌ندئ حه‌رامه‌. به‌ئێ حه‌رامه‌ قازیی شمرع سویندی خه‌لک بدا به‌ ته‌لاق. هه‌روه‌ها حه‌رامه‌ زۆردار سویندی خه‌لک بدا به‌ ته‌لاق؛ چونکه‌ ته‌لاق بو‌ ئه‌وه‌ ناشی سویندی پی بخوری. بیجگه‌ له‌وه‌ زۆر جار وا ده‌بی کابرای ته‌لاقخۆر ته‌لاقه‌که‌ی ده‌که‌وی و هه‌ردووکیان واته‌ زۆردار و سویندخۆر، تووشی گونا‌ه ده‌بن. به‌لام زانای گه‌وره‌ ماومردی فەرموویه‌تی. هه‌ر که‌سی سویند به‌ غه‌یری خوا و سیفه‌ته‌کانی خوا بخوا و باوه‌ری و ابی ئه‌وانه‌ وه‌ک ناوی خوای گه‌وره‌ سویندیان پی ده‌خوری ئه‌وه‌ کافر ده‌بی.

عبداللای کورپی مه‌سه‌عود (د.خ) فەرموویه‌تی: شه‌ریک بو‌ خوا دانان سی به‌شه، یه‌که‌م عیباده‌ت کردن بو‌ غه‌یری خوای گه‌وره‌، دوهم سویند خواردن به‌ غه‌یری خوا. سێیه‌م حه‌یوان سه‌ربرین بو‌ غه‌یری خوا.

هه‌روه‌ها سویند خواردن به‌ باوک و باپیره‌ و به‌ گۆزی که‌سی یا به‌ ژینی که‌سی یا به‌

گورهیی یا به نیعمهتی پاشایی، نهمه نهگەر لهبەر زمان فیریوون و بهدمدا هاتنی بی مهبهس بی یا هیچ نییه یا مهکروهه. خو نهگەر لهسهه ئیعتیباری به گوره گرتنی نهوانه بی، نهوه راجیح وایه که چهرامه و مهرجوح وایه که مهکروهه. نهمه لهم بابهدا عهززم کردن بهسه بو نهو کهسانه که رهحم به حالی خویان دهکن.

له ۲ی شهعبانی ۱۳۹۶ی ک، پنگهوتی ۲۹-۷-۱۹۷۶ی زدا له تهرجه مهی نهم نامهیه بوومهوه. سوپاس بو خوا.

وهرگنیر

نامہی سی و جہوتہ

باسی رہشہ لہ کہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

له پاش ئەمانە حەزەت (د.خ) فەرموویەتی: «ما أهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرد عنه ردى».

براكان! ئەم نامەیه که من رەوانەى دەکەم بۆ خزمەتى ئىئوہ گەورەترین دیارییه که دۆست بۆ دۆستى خۆى رەوانە بکا، چونکه دەبیتە هۆى زیادى نىعمەت و بەرەکەتى خۆى گەورە، هەر وەها دەبیتە ماىەى پاراستن لە سزا و تۆلەى رۆژى قىامەت.

براكان! ئەگەر گوئى نەدەن بە خۆیندەنەوى ئەم نامەى منە، ئەوہ خوانەخواستە دەبیتە دەلیل لەسەر بەدئەحوالىی خۆتان؛ چونکه یەکى لە گەورەترین ئەخلاقى موسلمانان ئەویە که لە بیستنى ئەم نامۆزگارىی خیر تیز نەبى. جا ئەگەر وابوو ئەوہ موسولمانى باشە و ئەگەر وانەبوو ئەوہ دینەکەى کهموکۆرە.

براكان! من بۆ ئەوہ نامۆزگارىتان دەکەم که تەرکى گوناھ بکەن بە تايیەتى گوناھى گەورە و بە تايیەتى تریش ئەو گوناھى که لە هەموو گوناھەکانى تر ناشیرینتر و ناھەموارترە و بیدعەتیکی زۆر ناپەسەندە که بریتییه لە رەشبه لہ ک.

ئەم رەشبه لہ که ئەویە که هەندى کەسى نامەردى بە شىوہ مەرد لەگەل هەندى ژن و کچى خوورەوشت پەستدا پیکەوہ دەست دەرگرن و هەلدەپەرن و رەقس و سەما دەکەن. ئەم گوناھە گوناھىکی ئەوہندە سووکە، ئینسانى که سەر بەرزى و کەرامەت و شەرەف لە وجودیا ببى نایکا. ئەم تەبیعەتە تەبیعەتى حەیانائى بى زانست و شعورە و، بۆ شعورى ئینسانى که غیرەت و ناموس لە گیانیدا هەبى دەست نادا، ژن و خوشکى خۆى

ببینی له گهل پياوئیکي نامه حره می خاوهن هوا و هه وه سدا ته نیشته به ته نیشته و شان به شان هه لپه رپی و قه ره به الخیکي گه ورهش به ده وریناندا ته ماشایان بکه ن. که سی حه مییه ت و غیره تی ئیسلامیه ته بی، نه م هه تک و بی ناموسییه قبول ناکا.

خوای گه وره له قورئانی پیروزدا پینج نایه تی ده رباره ی نه مر به حیجاب و خوداپوشین و حورمه ت راگرتن نازل کردوه و، مه نعی ژن و پیاوی کردوه له وه که خوایان و زینه تی خوایان و له شی خوایان ده ربه خه ن یه که م: نه م نایه ته یه «قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ» واته: نه ی پیغه مبه ری ره هبه ر! فه رمان بده به پیاوه موسلمانه کان که چاوی خوایان بنووقینن و مه نعی بکه ن له روانین بو ژنی نامه حره م و عه وره تی خوایان بپاریزن له به کارهینانی له گهل نامه حره مدا به هه ر جوړی بی. دووم نه م نایه ته یه «وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ...» واته: هه م نه مر بکه نه ی پیغه مبه ری خوا به ژنه موسلمانه کان، چاوی خوایان بنووقینن له ته ماشا کردنی پیاوانی نامه حره م، هه ر که س بن و هه ر شوئینکیان بی و له ته ماشا کردنی نه و شوئانه که ره وای نییه ته ماشایان بکه ن له له شی ژنان و، عه وره تی خوایان به رودای بپاریزن له کاری نارها و، زینه ت و جوانی خوایان وه کو گه رده ن به ند و لاسه ره و پاش قه یقان له بو نامه حره م ده رنه خه ن، مه گه ر نه و شتانه یان که به ناچاری وان به ده ره وه وه کو نه نگوسیه و هه ندی به رگ که به ناچاری ده رده که ون. نه مه ش به وه ده بی که ئافره ت سه رپوش بدا به سه ریدا و نه و خشلانه داپوشی و، هه ره وه ها فه رمانیان پی بده با چارشوو بده ن به به رۆکیاندا تا سنگ و مه مک و گه رده نیان ده رنه که وی و، هه رگیز زینه تی خوایان ده رنه خه ن و مه گه ر بو مه حره میان وه ک شو و کوړ و باوک و مه حره مه کانی تریان.

دیاره هه ره وه کو ده رخشتنی زینه تی جوانی ژنانه حه رامه، له سه ر ژنان له سه ر پیاوانیش حه رامه بو ی پروانن. له مه عه جابه بتر نه وه یه نه و مووی سه ری ژنه که له پینش ماره کردنیان بریویه تی و فره ی داوه دروست نییه بو میرده که ی له پاش ماره برین ته ماشای بکا؛ چونکه له و کاته دا که ژنه که بریویه تی مووی ژنیکی نامه حره م بووه، به م پیاوه. هه ره وه ها له پاش ته لاقدانی ژن ته ماشا کردنی نه و مووی سه ره ی که له پیش ته لاقدا بریویه تی بو پیاوه ته لاقده ره که حه رامه؛ چونکه هه رچه ند له وه ختی خویدا ته ماشا کردنی حه لال بووه، به لام پاش ته لاقدانی حه رامه، ته ماشای بکا. له مه سه ریره ش نه وه یه، هه ندی حه مامچی کردویانه به عاده ت مووی براوی قزی ژن ده هوننه وه و ده یکه ن به

شریت، تهماشاگردنی ئهو شریقانهش حه‌رامه. له‌مه‌ش سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که تهماشاگردنی پیاو بۆ خوشک و دایک و کچی خۆی به ئاره‌زووی نه‌فسه‌وه حه‌رامه.

له هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌کان ئه‌م کاره ناشیرینانه ده‌بینن و مه‌نعیان نا‌که‌ن. «وقال بعض الفقهاء: أن خفي المرأة من العورة» واته: تهماشاگردنی که‌مترین و بێ نرخترین پۆشاکی ئافره‌ت، که خوفه‌که‌یه‌تی، حه‌رامه، چ جایی جوانترین و دلکێشتترین جلوبه‌رگ، وه‌ک گه‌ردانه و لاسه‌ره و هه‌وری سه‌ریان.

باسی خراپی و ناشیرینی و ناهه‌مواریی زیناکردن، په‌نا به‌ خوا، له نامهی زینادا به‌دریژی باس‌م کردوه.

له حه‌دیسا هه‌یه: «النظر سهم مسموم من سهام أبلیس فمن تركه خوفاً من الله تعالى آتاه الله أيماناً يجد حلاوته في قلبه» واته: تهماشاگردنی ژنی نامه‌حهره‌م و پیاوی نامه‌حهره‌م، تیریکی ژه‌هراوییه له تیره‌کانی شه‌یتان له‌عنه‌تی خوای لێ بێ. جا ئه‌گه‌ر که‌سی له‌به‌ر په‌زنامه‌ندیی خوا و له‌ترسی سزای خوا ته‌رکی بکا، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ نووری ئیمان به‌جۆری ده‌خاته ناو دلێه‌وه که له‌زه‌ت و شیرینی له دلی خۆیدا هه‌ست پێ ده‌کا. ئه‌م فه‌رمووده‌یه که حه‌زه‌ت (دخ) فه‌رموویه‌تی، که تهماشاگردنی نامه‌حهره‌م تیریکی ژه‌هراوییه له تیره‌کانی شه‌یتان، مانای ئه‌وه‌یه هه‌روه‌ک راوچی به‌تیر راوی نیچیر ده‌کا، هه‌روه‌ها شه‌یتانیش به‌تیر راوی ئینسان ده‌کا و تیره‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ئینسانه‌که ته‌فره‌ ده‌دا تا ته‌ماشای نامه‌حهره‌م بکا و ئه‌و تهماشاگردنه‌ی وه‌کو تیریکی ژه‌هراوی وایه که دای له دل به‌ته‌واوی خراپی ده‌کا، وه‌ک زه‌خمی تیراوی که زه‌حمه‌ته‌ خوش ببێته‌وه تا به‌ته‌واوی ئه‌و دلێ داده‌پزێنی، سا مه‌گه‌ر زوو په‌شیمان ببێته‌وه و عه‌زمی بێته‌ سه‌ر ئه‌وه که هه‌رگیز نه‌گه‌رێته‌وه سه‌ری. «وقال عيسى، عليه السلام، وأياكم والنظر فأنها تزرع في القلب الشهوة وكفى بها لصاحبها فتنة» واته: خۆتان له تهماشاگردنی نامه‌حهره‌م بپارێزن؛ چونکه ئه‌و تهماشایه تۆوی ئاره‌زووی نا‌په‌سند له‌ناو دلدا ده‌پوینێ و ئه‌و تۆوه پێسه بۆ دروستکردنی فیتنه و دلۆێران کردن به‌سه.

(وسئل حکیم: ما بدء الزنا؟ قال النظر). واته له زانایه‌کی خاوه‌ن دلایان پرسی: ئه‌و گونا‌هه که ده‌بێته‌ پێش قه‌ره‌ولێ زیناکردن چیه‌یه؟ له وه‌لامدا فه‌رمووی: تهماشاگردنی نامه‌حهره‌م. واته: که ئینسان ته‌ماشای نامه‌حهره‌می کرد، دلی گیرۆده‌ی ده‌بێ و ده‌که‌وێته شوینی یا شوینی ها‌وچه‌شنی، ئیتر هه‌روا ورده ورده زۆرتر دلی ئالووده‌ی گونا‌ه ده‌بێ

تا نه‌وهنده رهش ده‌بیته‌وه فهرقی جه‌لال و حهرامی له لا نامینتی و، ههر کاتی بوی ریکه کوئی زینا ده‌کا، په‌نا به خوا و بمانپاریزی له هه‌موو گونا‌هی.

له هه‌دیس‌دایه: نه‌گهر که‌سی ده‌ست له پیستی نامه‌حهرمی بدا نه‌وه وه‌کو نه‌وه‌یه ده‌ست به‌ناو گوشتی به‌رازیکی مرداره‌وه‌بوودا بکا و لئی ده‌ربینتی و بیخوا! هه‌روه‌ها له باقیی هه‌دیس‌ه‌که‌دا ده‌فهرموئ: نه‌وه‌که‌سه‌ی ده‌ست له نامه‌حهرم ده‌دا له رۆزی قیامه‌تدا به زنجیر کراوی ده‌بریته حوزووری خوی گه‌وره (جل جلاله).

براکان! به‌قوربان‌تان بم. نابی نئمه به‌وه بایی ببین که خوی گه‌وره مؤله‌تی داوین و له‌سه‌ر نه‌م گونا‌هانه که ده‌یان‌که‌ین، نیستا سزیمان نادا؛ چونکه باشتر بو نئمه نه‌وه‌یه که خوا له دنیا‌دا زوو توله‌مان لی بسینت، تا له گونا‌ه کردن په‌شیمان ببینه‌وه. که له دنیا‌دا سزای نه‌داین نه‌مه مانای وایه، نه‌گهر ره‌حم نه‌کا، پیمان له قیامه‌تدا سزیمان زور گران ده‌بی.

ده‌گیزنه‌وه: (أبو یعقوب) ناوی، که له پیاو‌چاکان بووه، له کاتی ته‌وافی (کعبه‌الله) دا چاوی به پیاوی که‌وت که چاویکی کویر بوو به گریان و هه‌ناسه هه‌لک‌یشانه‌وه ده‌یگوت: خویا! گونا‌هم به‌ه‌خشه و ته‌وبه‌م لی قبول بکه. (أبو یعقوب) بی فرموو: تو بچی نه‌وه‌نده عاجزی و په‌ریشانی پیشان ده‌ده‌ی؟ عهرزی کرد: له عومری خو‌ما تا‌قه جارئ ته‌ماشایه‌کی نامه‌حهرم کرد، له‌ناکا‌ودا ده‌ستی له غه‌بیه‌وه هات و دای به چاومدا و چاویکم کویر بوو، بانگیشی کردم و وتی: به تا‌قه ته‌ماشایی چاویکت له‌کیس دا! نه‌گهر جارئکی تر ته‌ماشایی بکه‌ی نه‌وه چاوه‌که‌ی تریش له کیس ده‌ده‌ی؛ جا من له‌وکاته‌وه ترس چوو‌ته دل‌مه‌وه.

ریوا‌یه‌ت کراوه: «ما من مسلم ينظر إلى امرأة أول مقته، ثم يغض بصره إلا أحدث الله له عبادة يجد حلاوة في قلبه». واته: ههر موسلمانئ له یه‌که‌م نیگادا ته‌ماشای ژنیکی نامه‌حهرم بکا و ئیتر جاری دووهم چاوی بنوقینتی و له‌بهر خوی گه‌وره، خزی له ته‌ماشاکردنی مه‌نع بکا، خوی گه‌وره له‌بهر نه‌م خو‌پاراستنه پایه‌ی عیباده‌تیکی بو ده‌نوسئ که له‌زه‌ت و خو‌شیه‌که‌ی له دل‌دا هه‌ست پی ده‌کا.

براکان! بزائن له ههر شوینکدا ژنان و پیاوان ده‌ست بگرن و په‌شبه‌له‌ک بکه‌ن تاریکی نه‌وه گونا‌هه نه‌وه ناوه داگیر ده‌کا و رقی خوی گه‌وره نه‌وه ده‌ورو‌بهره داده‌پوشئ که نه‌گهر خه‌لک به‌چاو نه‌وه غه‌زه‌بی خویانه‌ بدیایه و نه‌وه ناگره‌ ناهه‌مواره‌یان ته‌ماشاکردایه، ههر

كەس ولاغى بويىۋايە سوۋرى دەبوو و غارى دەدا، ھەر كەس شىش ولاغى نەبوۋايە بە پى راي دەكرد و لەو شوئىنە دەردەچوو تا لەو غەزەبە دوردەكەوتەو. خۇ ئەگەر نە ولاغى بوۋايە و نە قاچ و قوليشى ساغ بوۋايە لەسەر دەست ھەرەك مندال خۇى بە گاگۇلكە و سنگەخشە لەو شوئىنە دور دەخستەو نەبادا گىرۇدە بىئى.

دەگىرنەو: مامى ھەزرىتى ئىبراھىم (على نبينا وعلیه الصلاة والسلام) كلىلەوانى بتخانە بوو. ھەزرىتى ئىبراھىم ھەر پۇژى جۇرە عەببىكى لە بت و بتخانە دەدۇزىيەو بەجۇزى كە لەناو خەلكا مەشھور بوو بە دوزمنى ئەو بتانە، تا پۇژى جەژن ھات و بە دابوونەرىتى ئەو پۇژە، خەلكەكە لە شار دەرچوون. ھەزرىتى ئىبراھىم (د.خ) پۇشت بۇ بتخانەكان و بە دەستى خۇى بە تەور ھەموو بتەكانى شكاند، بتە گەورەكەيان نەبى كە بەساغى ھىشتىيەو و تەورەكەى لەسەر شانى ئەو دانا و بەجىئى ھىشتن. كاتى كۇمەلەكە لە دەشت گەرانەو پوويان كرده بتخانە بۇ ئەوئى سوجدە لە بتەكان بەرن، سەرىيان كرده بتەكان شكاون. پۇشتنە لاي فەرماندار و شكاتيان لە ھەزرىتى ئىبراھىم كرده.

فەرماندار ھەزرىتى ئىبراھىمى بانگ كرده و پىئى وت: بۇچى ئەو بتانەت شكاندوۋە؟ ھەزرىتى ئىبراھىم وتى: بتە گەورەكە شكاندوونى، چونكە رازى نەبوو كەس سوجدە بۇ بتە بچووكەكان بىيا و بكرىنە شەرىكى ئەو لە سوجدە بۇ بردندا و، لە غىرەتدا شكاندنى، ئەگەر باۋەرپىش ناكەن بىرۇن لىيان بېرسن بزانن قسەكەم راستە يا نا؟ كە چوون پرسىاريان لى كردهن ھىچ جوابيان دەسگىر نەبوو، ئىنجا قەومەكە ھەموومات و سەرسام بوون، چونكە دەيانزانى ئەو بتانە گىيانلەبەر نىن و جوابيان نىيە، ئىتر غىرەتيان ھەستا و پىلانى سووتاندنى ھەزرىتى ئىبراھىمىيان پىك خست و، بەئەمرى پاشاى سەردەم بەقەدەر تەپۇلكەبى دارىيان كۇكرەوۋە و ئاگرىيان دا، لەبەر تىژى گرەكەى و گەورەبىي قەوارەكەى كەس نەيتوانى نىكى بکەوتتەو، ناچار ھاتن ھەزرىتى ئىبراھىمىيان خستە ناو مەنجهنىقىك و لە دوورەو فرىيان داىە ناو ئاگرەكە. لە رىوايەتىكدا دەلى: يەكەم جار مەلائىكە لە غەببەوۋە ھاتن و مەنعى مەنجهنىقەكەيان كرده لە جوولانەوۋە و نەيانتوانى ھەزرىتى ئىبراھىم فرى دەنە ناو ئاگرەكە، تا شەيتانى لەعنەتى لە شىۋەى پىاۋىكى پىردا ھات و وتى: چار ئەوۋىيە ھەندى ژن و پىاۋ بىن لە دەورى ئەو مەنجهنىقەدا دەست بگرن پىكەوۋە بەشىۋەى رەشەلەك ھەلپەرن، ئەوسا مەنجهنىقەكە دەسوورپتەوۋە و ئىبراھىم فرى دەدا بۇ ناو ئاگرەكە. پىاۋ و ژنەكان كە ھاتن دەستيان كرده بە رەشەلەك، مەلائىكەكان لە شوومى و نەگبەتىئى ئەو رەشەلەكەوۋە لەودەورەدا نەمان و سەركەوتن بۇ ئاسمان، جا

مه‌نجهنیقه‌که سووراپایه‌وه و حه‌زهره‌تی ئیبراهیمی فری دایه ناو ناگره‌که‌وه. براکان! بزانه له‌م ریوایه‌ته‌وه دهرده‌که‌وی له‌هر شویننکدا ره‌شبه‌له‌ک بگری، مه‌لانیکه له‌بهر شوومی ئه‌و ره‌شبه‌له‌که له‌و شوینه‌دا نامینن. جا ده‌بی ئه‌و غه‌زه‌به له‌و کاته‌دا ده‌باری چۆن غه‌زه‌بیک و ئه‌و موسیبه‌ته چۆن موسیبه‌تی بی!

براکان! ناموس لای خوای گه‌وره ئه‌وه‌نده حورمه‌تی زۆره ئه‌گه‌ر که‌سی برۆا له‌سه‌ر‌بانه‌وه یا له‌تاقی خانوره‌وه ته‌ماشای هه‌وشه‌ی مائیکی تر بکا و بنواری بۆ عائیله‌ی کابرای خاوه‌ن مال و پاش ئه‌وه‌ی خاوه‌ن عائیله‌که ئیندازی کرد و مه‌نعی کرد جاری دووم بیته‌وه و ته‌ماشای عائیله‌که‌ی بکاته‌وه، بۆ خاوه‌ن عائیله‌که دروسته به‌تیری دوو سه‌ر، تیر به‌اویتته ئه‌و کابرا خائینه و، ئه‌گه‌ر هه‌ردوو چاوی کوێر کرد به‌شهرع قیساسی نییه؛ چونکه به‌هۆی ئه‌و خیانه‌ته‌وه خۆی بی نرخ کردوه. (عن أبي هريرة رضي الله عنه، من أطلع في دار قوم فقيء فقد هدرت عينه) واته: ئه‌گه‌ر که‌سی برۆانی بۆ ناو خانووی قه‌ومی و ته‌ماشای عائیله‌ی ئه‌و ماله‌ بکا، ئه‌وه له‌پاش ئه‌و خیانه‌ته بۆ خاوه‌ن ماله‌که دروسته چاوی ئه‌و کابرایه هه‌لکۆلی و ئه‌گه‌ر هه‌لی کۆلی قیساسی نییه و بی تۆله‌یه و چاوه‌که‌ی بی نرخ رۆیشتوو. جا ته‌ماشاکه‌ن چاوی که‌ نیوه‌ی (دیه) و خوینی خاوه‌نه‌که‌ی تۆله‌یه‌تی، به‌هۆی ئه‌و ته‌ماشاکردنه‌وه خوینی له‌سه‌ر هه‌لگری، ده‌بی تاوان و گوناھی ئه‌و بی ناموسه چهند زۆر بی که ده‌ستی ژن و کچ و خوشکی خه‌لکی بیگانه بگری و له‌به‌رچاوی خه‌لکدا له‌گه‌لانیادا هه‌له‌په‌ری و ئه‌گه‌ر شه‌و بی ماچیشیان بکا و مه‌مکیان بگری و له‌شی بلکینی به‌سمتیانه‌وه؟! ده‌بی ئه‌و خاوه‌ن ژن و کچ و خوشکانه چ ناموسیکیان بۆ بمینتیته‌وه که به‌م کاره ناشیرینه نامه‌ردانه‌یه رازی بن.

براکان! بیگومان ئه‌م کاره ناشیرینه ده‌بته هۆی ئه‌وه‌ی گه‌لی له‌ژنان شه‌رمیان نه‌مینی و، کاری فاحیشه‌یان لا ئاسان بی و خاوه‌نه‌کانیان ببته ده‌ویت! په‌نا به‌خوا له‌م کاره ناشیرینه. براکان! زۆربه‌ی ئه‌م کاره ناره‌وایانه ده‌بته هۆی بلا‌و‌بوونه‌وه‌ی فیتنه و ئاشووبه له‌ناو خه‌لکدا و چهن موسیبه‌تیان لێوه په‌یدا ده‌بی و زۆر که‌س عاشق ده‌که‌ن و توشی به‌دره‌فتاری ده‌بن. ته‌نانه‌ت له‌پیاویکی باوه‌ر پیکراوم بیست وتی: جاریکیان هه‌ندی که‌س پاش ره‌شبه‌له‌ک هاتن بۆ سه‌ر هه‌وزی مزگه‌وت و غوسلی له‌ش پیسیان ده‌رکرد، وتی: منیش پیم وتن: ئیوه نه‌نووستوون تا ئیحتیلامتان بی، ئه‌م خۆشۆردنه‌تان له‌چییه؟ له‌وه‌لامدا وتیان: فلانه ژن ئه‌وه‌نده جوان بوو هه‌ر به‌ته‌ماشاکردنی له‌ره‌شبه‌له‌که‌دا له‌شمان پیس بوو! جا تو خوا بۆ میزدی ئه‌و جوژه ژنانه، مردن چاکتر

نییه له‌وه که هه‌تیو و مه‌تیو ده‌ستی ژنه‌کانیان بگرن و له لکانی له‌شیان به له‌شیانه‌وه له‌شیان پیس ببی و شه‌یتانی ببین!

براکان! فه‌تخ عه‌لی شای نیران، میرزا محمه‌د ناوی مه‌لاباشیی، له تاران‌وه نارد بۆ لای عه‌بدوپه‌حمانی پاشای بابان، له‌و کاته‌دا باوکی خوا لیخۆشبووم بۆ تکایی رۆیشت بۆ لای عه‌بدوپه‌حمان پاشای خوا لیخۆشبوو، منیش که له‌و وه‌خته‌دا له ته‌مه‌نی دوازه سالاندا بووم له خزمه‌تی باوکمه‌دا بووم. میرزا محمه‌د گێرایه‌وه بۆ باوکم و عه‌رزى کرد! جارێ شا ناردمی بۆ لای قرالی پروس. که گه‌یشتمه ئه‌وێ قه‌شه‌کانیان لیم کۆبوونه‌وه و ده‌ستیان کرد به پرسپاری ئاینی. یه‌که‌م پرسپار ئه‌وه بوو: ئه‌سل ئه‌وه‌یه خواردنی گوشتی هه‌ر حه‌یوانی که زیانی نه‌بی بۆ ئینسان په‌وا بی! که‌واته هه‌ق وایه خواردنی گوشتی به‌راز په‌وا بی. منیش خوای گه‌وره خسته‌یه دل‌مه‌وه وتم: زیان له زیانی بی نامووسی ناهه‌موارتر نییه و له له‌شی ئینساندا پارچه‌یی نییه له دل به‌ترختر بی. ئیمه ته‌ماشاهه‌که‌ین ئه‌وانه که گوشتی به‌راز ده‌خۆن دل‌یان تووشی نه‌خۆشیی بی نامووسی ده‌بی و خووی به‌راز ده‌گرن. ته‌ماشاهه‌که‌ین به‌رازه نیره‌کان به کۆمه‌ل له‌سه‌ر به‌رازیکی مینگه‌ کۆده‌بنه‌وه و لێی ده‌په‌رن، به‌لام غه‌یری به‌راز نیریکی وه‌ها نییه که غه‌یره‌تی له‌سه‌ر مینگه‌که‌ی نه‌بی. که ئه‌م جوابه‌م دانه‌وه، سه‌ریان داخست و بیده‌نگ بوون. موسلمانه‌کان! خۆ ئیوه گوشتی به‌رازان نه‌خواردوه بۆچی وه‌ها له‌سه‌ر ژن و خوشک و کچی خۆتان بی غه‌یره‌ت بوون؟! بۆچی رازی ده‌بن ده‌ستیان به‌ده‌ن به ده‌ستی بیگانه‌وه و پیکه‌وه هه‌له‌په‌رکی بکه‌ن؟! خۆزگه من کوێر و که‌ر ده‌بووم نه‌ ئه‌حوالی ئیوه‌م به‌چا و ببینیایه و نه باسی بی نامووسی ئیوه‌م به‌گوێ ببیستایه!

له سه‌لمانی فارسیه‌وه ده‌گێرینه‌وه (رخ) خوای گه‌وره که ویستی قه‌ومی بفه‌وتینی له‌پێش هه‌موو شتیکدا حه‌یا و شه‌رمیان له‌ناو هه‌له‌دگه‌رێ، جا که شه‌رمیان له‌ناو نه‌ما عه‌سه‌بیه‌ت و رقیان ئه‌ستوور ده‌بی، که رقیان ئه‌ستوور بوو، دل‌یان په‌ر ده‌بی له کینه و، نه‌مانه‌ت و په‌حم و شه‌فه‌قه‌ت و میه‌ره‌باننیه‌ن له لا نامینی و دل‌یان قه‌ساوه‌تدار ده‌بی، نه‌مجار نووری ئیسلامه‌تی له دل‌یاندا هه‌له‌دگه‌یرێ و شه‌یتان به ئاره‌زووی خۆی سواری سه‌ریان ده‌بی، و ده‌یانکاته خزمه‌تکاری خۆی، جا گه‌یروده‌ی ده‌ردی گوناوه‌ گه‌وره‌کان ده‌بن و له‌عه‌نه‌تی خوا به‌سه‌ریاندا ده‌باری. فه‌رمووده‌ی حه‌ززه‌ته (د.خ) «الحياء من الأيمان» واته: شه‌رمکردن به‌شیکه له ئیمان، که شه‌رم و حه‌یا نه‌ما، ئیمان له‌په‌رو لاواز ده‌بی، هه‌روه‌ها ورده ورده تا ئیمانکه‌ به‌ته‌واو ده‌روا- په‌نا به‌خوا-

دەگىزپنەو: شەيتان ھات بۇ لاي ھەزرىتى موسا (د.خ) و لىي پارايەو ھە بىرۋا لە خەزىمەتى خۇاى گەورەدا تىكاي بۇ بىكا، عەفوۋى بىفەرموۋى. ئەۋىش پىۋىشتە ھوزوۋرى خۇا و تىكاي بۇ كىرد. خۇاى گەورە پىيى فەرموۋ: پىيى بلى: ھەو مەرجە عەفوۋى دەكەم سوچدە بەرى بۇ گۆرى ئادەم، شەيتان قىبوۋلى نەكرد و وتى: مەن كە ئادەم بەسەر زىندوۋ بوۋ، سوچدەم بۇ نەبىرد، ئىستە كە مردوۋە، چۇن سوچدەى بۇ دەبەم؟! بەلام مادام ئەم زەھمەتەت بۇ كىشام ئەم ئامۇزگارىيانەت بۇ بەيان دەكەم، ئاگادارىبە و بە ئۇمەتەكەى خۇت بلى: لە سى كاتدا ئاگادار بىن، يەكەم: لەكاتى رىق ھەستاندا، چۈنكە مەن لەكاتى رىق ھەستاندا گالئەيان پى دەكەم، ھەك چۇن خەلكى گالئە بە گۇ دەكەن لە مەيداندا و دەپھىنن و دەپھىن، ھەروھەا گىرۋدەى ئەنواعى ئىشى نابارىيان دەكەم. دوۋەم: لەو كاتەدا كە لەگەل ژنى نامەھرەمدا دادەننىش، چۈنكە مەن ھەكو دەلال دلى ژن دىنم بۇ لاي پىياو و دلى پىياو دىنم بۇ لاي ژن و گىرۋدەى گوناھيان دەكەم. سىيەم: لەكاتى رىزبەستندا بۇ چەنگ لەگەل كافران؛ مەن ھەسوھە و وتوۋىرە دەخەمە دلىانەو: كە بۇچى خۇتان بەكۈشت دەدەن؟ و ايان لى دەكەم كە پىشت ھەلكەن و لە مەيدانى چەنگدا رابكەن و پىزى غەزا بەجى بىلن.

برادەران! تەعەجۇب دەكەم ئەگەر يەكى بەبوختان نىسبەتى بى نامووسى لە كەسى بدا ئىنسان نىكە بىكوژى و خۇى تووشى گىرە و كىشە بىكا، كەچى ئىنسان خۇى بەدەستى خۇى نامووسى خۇى بەرەللا دەكا بۇ ناو نامەھرەم و بىگانە دەستى دەگرن و خۇ لە يەكتر دەچەسپىنن و دەكەونە خەيالانى بەدەو. تەنانەت ئەۋەندە بى شوعوور دەبن، شانازى بەۋەو دەكەن كە ژن و كچيان بەرەللا دەكەن بۇ ناو لوتى و ھەرچى و پەرچى و ھەموولايى بەردەبنە يەكتر، ھەكو ھەيوانانى بى ھەست و شوعوور! ئەمە چ ھەيا و شەرمىكە و چ غىرەتىكە كە پىياو قىبوۋلى ئەۋە بىكا دەستى ژنى بەدەستى ھەتىۋانەو بى ھەلىفلىقپىنن؟! ھەزار جار تف لەو غىرەتە و لەو پىياۋەتپىيە!

لە ھەزرىتى عەلىيەو دەگىزپنەو (ر.خ) فەرموۋىتە: «مكتوب على باب جہنم: مەن خالف ھوۋە كانت الجنة مأواہ. و مەن اطاع ھوۋە كانت النار مئاوہ. و مكتوب على باب الجنة: أنت محرمة على كل بخیل و مرأ و عاق و نامام و دىوٹ». واتە: لەسەر قاپىيى دۇزەخ نووسراۋە: ئەۋ كەسەى بىرۋا بەگۇ ئارەزۋوى نابارى نەفسى خۇيدا بەھەشت جىگايەتى و ئەۋ كەسەى لەژىر فەرمىانى ئارەزۋوى نەفسدا بى، ئاگر جىگايەتى. ھەروھەا لەسەر دەرگای بەھەشت نووسراۋە: تۇ ھەرام كراوى لەسەر ئەۋ رۇدانە كە ھەقى خۇاى گەورە

نادهن و، لهسەر ئه‌و كهسانه كه عيبادهت و خواپه‌رستى به‌ريا و به‌رچاوى ده‌كهن و، ئه‌و كهسانه كه ئازارى دلى باوك و دايكيان ده‌دهن و، ئه‌و كهسانه كه ده‌ويتن. زاناكانى ئاين فه‌رموويانه: ده‌ويت ئه‌و كهسه‌يه كه غيرت و هميه‌تى نه‌بى بۆ پاراستنى خيزان و مالى خوى به‌بى نامووسى ئه‌وان رازى بى. جا براكان برونن ئينسانى كه زنى خوى يا كچى خوى بدا به‌دهستى فاسقانه‌وه كه ده‌ست بخه‌نه ناو ده‌ستيان و له‌شيان بلكىنن به‌له‌شيانه‌وه و هممو قسه‌يه‌كى هه‌واپه‌رستيان له‌گه‌ل بكهن، ئيتر ده‌بى چى له‌وه پيستر و ناپه‌سه‌ندتر بى؟ ته‌نيا ئه‌وه ماوه كه زينا يان له‌گه‌ل بكهن! ئه‌مه خيلافى غيرته‌ى هه‌موو گيانله‌به‌ريكى نيره‌ سه‌بارهت به‌ ميچكه‌ى خوى.

حيكايه‌تيكى خوش:

رۆژى رۆيشتم بۆ دى (جيشانه)، هه‌ندى له‌ خه‌لكى ئه‌و ديه‌يه له‌قله‌قيكيان پيشان دام له‌ناو هيلانه‌كيدا و بۆيان گيرامه‌وه وتيان: ئه‌و له‌قله‌قه كه ده‌بييني له‌ هيلانه‌كيدا پاره‌كه له‌قله‌قيكى نيره‌ى زۆردار هات له‌ هيلانه‌كه‌ى ده‌رى كرد و له‌گه‌ل ميچكه‌كيدا ده‌نيشت. تا چه‌ند رۆژى ئه‌م له‌قله‌قه داماره له‌سەر دارىكى تر ده‌نيشت و ته‌ماشاي ئه‌وانى ده‌كرد. له‌پاشاندا گوم بوو تا چه‌ند رۆژى. ئه‌مجار كوئوپر ته‌ماشامان كرد كۆمه‌لى له‌قله‌قى هيلانه‌ دايران به‌سەر ئه‌و له‌قله‌قه فاسقه‌دا، ئه‌ويش هه‌رچۆن بوو راي كرد، ئه‌وانيش كه‌وتنه‌ سه‌رى و له‌ ئاسماندا لتيان دا و خستيانه‌ خواره‌وه و بۆى دابه‌زين و پارچه پارچه‌يان كرد. ئه‌نجا له‌قله‌قه ده‌ركراوه‌كه هاته‌وه هيلانه‌كه‌ى خوى و له‌گه‌ل هاجووته‌كه‌يا پيگه‌وه ئولفه‌تيان گرته‌وه. هه‌روه‌ها له‌ شېخ (محي الدين) ناويكى عه‌ره‌بم بيست وتى: پوورىكى خوشكى باوكم بۆى گيرامه‌وه وتى: رۆژى چووم بۆ ده‌شت، ته‌ماشام كرد ماريى له‌ كونه‌كه‌ى هاته‌ ده‌روه و له‌ نزيكيا به‌ له‌ش و به‌ كلك خه‌تيكى كيشا و رۆيشت. وتم ئه‌مه بى هۆ نيبه‌ له‌و نزيكانه‌دا خۆم شارده‌وه و ته‌ماشام كرد پاش ماوه‌بى ماريى هات و ته‌ماشاي خه‌ته‌كه‌ى كرد تۆزى مائل بوو ئه‌مجاره‌ خوى به‌رز كرده‌وه له‌ خه‌ته‌كه‌ و رۆيشته ناو كونه‌كه‌ تا ماوه‌بى ئه‌نجا هاته‌ ده‌روه و رۆيشت. سه‌عاتى له‌ شويته‌دا مامه‌وه ته‌ماشام كرد ماره پيشووه‌كه هاته‌وه ته‌ماشايه‌كى خه‌ته‌كه‌ى كرد و رۆيشته ژوره‌وه. پيش ئه‌وه‌ى بچيته ژوره‌وه به‌ ماره‌كه‌م وت: وه‌للا ئيستا له‌پيش تۆدا ماريى رۆيشته ژور و هاته‌ ده‌روه و به‌نگه‌ ژنه‌كه‌يشتى خراپ كرديى. ماره‌كه‌ كه رۆيشته كونه‌كه‌ى ئه‌وه‌نده‌ى پى نه‌چوو ماره ميچكه‌كه‌ى كوشت و هينايه‌ ده‌روه و له‌ژير هه‌ندى به‌رد و خۆلا شارديه‌وه و له‌و نزيكانه‌دا خويشى هشاردا. پاش سه‌عاتى ته‌ماشام كرد،

ماره فاسقه که هاته وه و نزیکى کونه که بووه وه و ماره خاوهن شوینه که بوی هات و که وه شه لگه لیدا و کوشتی. نه مه هه مووی له بهر غیرهت له سه ر میچکه که ی. نه ی تف له غیرهتی نه و که سه ی له حیوان بی غیرهت تره و ته ماشای ناموسی خوی ناکا و ناپاریزی!

به فهرمووده ی حه زهت (د.خ) ریوایهت کراوه: نه و ژنانه ی له خانووی خویان دهرده چن و پو شاکى جوان ده پو شن و بو نی خو ش له خویان دهن و، به ناو بیگانه دا ده سو ری نه وه، نه وانه خوا و پیغه مبه ری خوا له عنه تیان لی ده کهن نه گه ر چی رووی خو شیان دا پو شن. مه به س له م فهرمووده یه نه وه یه نه و ژنه که پو شاکى جوانی له بهر کردو وه و خوی بو نخو ش کردو وه دروست نییه به بی به هانه یه کی شه ری برواته دهره وه؛ چونکه چونه دهره که ی ده بیته هو ی تی کدانی دلی خه لک و ناما ده میان ده کا بو تاره زووی نه فس.

براکان! جا به راورد به فرموون نه گه ر ژنی خوی جوان بکا و بهرگ و پو شاکى جوان له بهرکا و خوی بو نخو ش بکا و رووی خوی دهریخا و، له گه ل پیاو نیکی بیگانه دا ده ست بگرئ و هه لپه رکئ بکا، ده بی گونا ه و تاوانی نه وه چه ند نابار و نا هه موار بی؟ ته نانه ت حه دیس نه و ژنه به زیناکار داده نی، اته: گونا هی به قه دهر گونا هی زیناکه ر گه وره یه.

ریوایهت کراوه حه زهت (د.خ) فهرموویه تی: له عنهت بکه ن له و ژنانه که ره فتاریان وه هایه؛ چونکه نه وانه له لایه نی خوا وه له عنه تیان لی کراوه. براکان! دروسته بو موسلمانئ که له فیتنه نه ترسی، بروات به دهنگی بهر ز له عنهت له و ژنانه بکا که له ناو ره شه له کدا ده ستیان گرتو وه و، به وان و به پیا وه کانیش بلی: که خوا و پیغه مبه ری خوا له عنه تیان له نیوه کردو وه، بو یه نیمه ش له عنه تان لی ده که ین و، تا نه م بی شه رمییه ته رک نه کهن دروسته له عنه تان لی بکرئ.

براکان! دروست نییه بو ژنان به بی رالیبوونی میرده کانیان، برو نه دهره وه، نه گه ر چی عه تریشیان له خویان نه دابی، مادام ناچارئکی شه ری نه بن، وه کو گیانه لا یا مردنی یه کی له خزمانیان، ههروه ها مه لانیکه ی خوا له عنه تیان لی ده کهن تا ده گه ری نه وه بو مالی خویان و، نوژی فرز و سوننه تیان قبول نابئ، اته خیر و پاداشیان بو له سه ر نانوسری.

ریوایهت کراوه نه و ژن و پیاوانه ی ده ستی یه که ده گرن بو ره شه له ک شه ی تانه کان به دهریاند ده سو ری نه وه و گالته یان پی ده کهن، بووزیان پیوه ده کهن.

براکان! ژنی ناو رهشبه‌لەك له ژنی سه‌ماكه‌ر بی شەرمتره، چونكه ئەم بەتەنیا خۆی هەڵدەپەڕی و خەلكی تەماشای دەكەن، بەلام ژنی ناو رهشبه‌لەك دەستی دەدا بەدەستی بیگانەوه و لەشی خۆی له لەشی بیگانە توند دەكا و خەلكی تەماشای دەكەن.

براکان! لەم بابەتەوه قسه زۆره، بەلام بۆ ئەوانەى كه حەیا و شەرمیان ببی و غیرەت له بەدەنیاندا ببی و كەمى له خوا بترسن، ئەم ئەندازه بەسه كه عەرزمان كرد. هیوام وایه هەر كەس جارێ ئەم نامەیهی بۆ بخوێنریتەوه قەناعەت بكا و له رهشبه‌لەك دەسبەردار ببی و، مەنەى نامووسى خۆی بكا لەوهی كه جارێ له جاران ئەو سووكییه بەسەر خۆیدا ببینی.

تكام وایه ئەم نامەى منە بخوێننەوه بۆ موسلمانان بەلكو لەناو سەد كەسدا دە كەسیان یاخۆ هیچ نەبى، تاچه یه‌كێكیان له‌و تاوانه دەسبەردار ببن. دیاره ئەگەر بەهۆی ئەو خوێندنەوهی ئێوه‌وه یه‌ك كەس دەس له‌ گوناها هەلگرێ ئەوه خیری بۆ ئێوه له‌ هەموو ئالتوون و زێر و زبوی دنیا زۆرتەر، بەلكو له‌ هەموو مۆلكی جیهان چاكتره، چونكه فەرموودەى حەزرتە (د.خ) ئەگەر تاچه كەسى بەهۆی نامۆزگاریی تۆوه رینگای راست بگریتەبەر، ئەوه بۆ تۆ چاكتره له‌ هەموو مۆلكی روى جیهان؛ چونكه ئەو كەسەى خەلك بۆ رینگای رەزامەندیی خوا شارەزا دەكا بەشێكى له‌ پایه و مایه‌ى پیغه‌مبەران دەستكەوتووه و خەلكی بۆ لای خۆى گەوره بانگ كردووه، له‌ رۆژی قیامەتدا لەپاش پیغه‌مبەران له‌ هەموو كەس له‌ خواوه نزیكتره. هەروه‌ها ئەگەر یه‌كێ له‌ هەموو ژیانیدا نامۆزگاریی خەلك بكا بۆ رینگەى خۆى گەوره و كەس گوێى پێ نەدا و موبالاتی پێ نەكا، بەلام له‌ ئەنجامدا تاچه كەسى كەوتە شوینی و بەو نامۆزگارییانەى ئەو رەفتاری كرد، ئەوه دروست نییه‌ بلێین ئەو كەسه‌ عومری بەزایه‌ چووه، مادام تاچه كەسى بەهۆی ئەوه‌وه روى له‌ خۆى گەوره كردووه، ئەوه‌ وه‌ك ئەوه‌یه كه هەموو مۆلكی دنیاى دەست كەوتبى و له‌ رینگای خوادا خەرجی كردبى كه بیگومان له‌ رۆژی قیامەتدا دەستى دەكه‌وتنەوه.

(وصلی اللّٰه علی سیدنا محمد وعلی آلہ وأصحابہ وأتباعه بأحسان إلی یوم الدین. وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین).

له ١٥ شەعبانی ١٣٩٦ی ك رێكه‌وتی ١١-٨-١٩٧٦ی ز دا له‌ تەرجەمەى ئەم

نامەیه‌ بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا

وه‌رگێر

نامھی سی و ہشتہ

باسی غیبہت دہکا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه المجاهدين في الله أجمعين.

لہ پاش ئەمانہ، براکان! ھەموو مأل و داراییی من بە قوریانی ئەوہ بئی کہ ئیوہ تووشی ئەو گوناھانہ نەبن کہ دەبنە ھۆی کہ موکوری نیمان. خو شەویست و دلسۆزی ئیوہ و ھەسیەتتان بۆ دہکا کہ خۆتان لە ھەموو گوناھێ بپارێزن بە تاییبەتی لەو گوناھە کہ زۆریەئێ خەلک پێیوہ گیرۆدە بوون، ئەویش ئەوہیہ کہ ئینسان ناوی کہ سی ببا بە شتی، ئەگەر ئەو کہ سە بیی پئی دلگران بئی کہ مەشھورە بە غەیبەت.

ریوایەت کراوہ: ھەزرت (د.خ) جاریکیان لە ھاورپیہکانی پرسی: غەیبەت چییہ؟ ھاورپیہکانی ھەزرتیان کرد: خوا و پیغەمبەری خوا ھەزرتان. ھەرمووی: غەیبەت ئەو تە ئینسان لە پاشملە ناوی برای خۆی ببا بە شتی ئەو برایہ پئی خو ش نەبئی. ئینجا ھەزرتیان کرد: ئەگەر ئەو شتەش لەو کہ سەدا ھەبئی ھەر غەیبەتە؟ ھەرمووی: بەئێ، ئەگەر ئەو شتەئێ تیدا نەبئی ئەوہ بوختانە و گوناھێ بوختان زۆر گرانە.

ریوایەت کراوہ ھەر کہ سی بە سیفەتی باسی یەکی بکا ئەو یە کہ ئەو سیفەتەئێ تیدا نەبئی و، مەبەستی ئەوہ بئی ریسوای بکا و لەناو خەلکدا ھەبیداری بکا، ئەوہ لە پۆزی قیامەتدا لە دۆزخ ھەس دەکری تا ئیسباتی ئەو سیفەتە دہکا لەو کہ سەدا و دیارە بۆشی ئیسبات ناکری.

وا من لە پێشدا ئەو نایەتانە کہ دەربارەئێ غەیبەت ھاتوون بۆتان باس دہکەم و لە پاش ئەوانە ھەندئێ ھەرموودەئێ پیغەمبەرتان بۆ بەیان دہکەم کہ سەبارەت بە غەیبەت ھەرموویەتی.

بزائن خوی گهوره له قورئانی پیروژدا ئینسانئ که غهیبهت بکا، له پاشمله به ناوبردنی ناشیرین له کهسی بدوی، بهو ئینسانهئ داناره که گوشتی برای مردوی خوی بخوا، نه هیی لهو غهیبهته کردوه و فهرموویهتی: «وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ» واته: با هندی له ئیوه له پاشمله له هندیکتان نه دوین و غهیبهتی نهکن، نایا یهکی له ئیوه پیی خوشه گوشتی برای مردوی خوی بخوا؟! نه خیر! ئیوه که خاوهن زهوقی ئینسانین، شتی وهها و خواردهمهنی وههاتان لا ناشیرین و ناپهسهنده.

دمگیرهوه: روژی زهیدی کوری سابت (ر.خ) له گهل هندی هاوریانی پیغه مبهرا دانیشتبوو هدیسی بو باس دهکردن. نهوانیش پییان وت: برؤ له مالی حهزرت (د.خ) داوی هندی گوشتمان بو بکه؛ ماوهیه که گوشتمان نه خواردوه. نهویش رویشت نه م باسهی له خزمهتی حهزهتا کرد. لهو کاتهدا که زهید دهچی بو خزمهتی حهزهت هاورییهکانی وتبوویان: نه م حهدیثانهی که زهید بو مانی باس کرد، ئیمه نه مان بیستون له حهزهتهوه (د.خ) وهک بلئی گومانی نهوه یان کردبی که زهید خوی نه م حهدیثانهی هلهبستهبی! جا کاتی که زهید له خزمهتی حهزهتدا قسه کهی نهوانی گه یاند حهزهت (د.خ) فهرمووی: نهوان خوین خهریکی گوشت خواردنن. که زهید گه رایهوه بو لایان، فهرمووده کهی حهزهتی بو گیره نهوه. وتیان: سه زمان سوورماوه؛ ئیمه له م ماوهدا گوشتمان نه خواردوه، ههروهها هندیکیان رویشتن و له خزمهتی حهزهتدا ئینکاری گوشت خواردنه که یان کرد. حهزهت (د.خ) فهرمووی: پاش نهوه که زهید هات بو لای، مز ئیوه غهیبهتتان کرد و وتتان: نه م حهدیثانه چین که زهید باسیان دهکا؟ ئیمه له گهل نهوهش که زورتر له خزمهتی حهزهتدا بووین نه م حهدیثانه مان نه بیستون. جا که حالی بوون مهبهستی حهزهت (د.خ) نهوه بووه که غهیبهتی زهیدیان کردوه، هه مو لهو غهیبهته په شیمان بوونهوه.

له م حهدیسه شریفهوه دهرده کهوی گوشت خواردنی ئینسانئ غهیبهت بکا، شتیکی مهعنه وییه، به لام له روژی قیامهتدا هه مووی دهرده کهوی، چونکه نه بوو سه عیدی خیدی (ر.خ) دمگیرهتهوه که حهزهت (د.خ) فهرموویهتی: لهو شهوهدا که چووم بو میعراج گهلنیک بنیاده م دی، هندی مئمور به سه ریانهوه بوون، گوشتیان له تهنیشتیان دهبری و دمرخواردیان ده دانهوه. منیش له جیبره ئیلیم پرسی: نه مانه چ که سانیکن؟ وتی: نه مانه نهو

که سانهن که له دنیا دا غه بیه تی خه لک ده کهن... ئەمانه تا پوژی قیامهت له قه بردا بهم جوړه سزا دهرین. ئەلبه ته له سر جوړه گونا هیکه تر به جوړیکه تر سزا دهرین، په نا به خوا.

پروایهت کراوه: ئەوانه ی له دنیا دا غه بیه تی خه لکی ده کهن له پوژی قیامهت دا غه بیهت کراوه کان به مردووی دیننه به رده میان و زوریان لی ده کهن گوشتی نه و مردوانه بخون و، پیتان ده لین: وه ک چون له دنیا دا گوشتی ئەمانه تان خواردوه، فرمون نیستاش ده بی گوشتیان بخون.

خوای گوره فرموویه تی: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَآ تَجَسَّسُوا...» واته: نهی ئەوانه ی نیمانتان هیناوه خو تان له گه لی گومان بپارین، به پراستی هندی گومان گونا هه و تاوانه و توله ی گران هیه له پوژی قیامهت دا، وه که گومان خراب و نارپه و بهو که سانه بیهن که زورتی کرده و هیان باشه و له سر ئوسوولی ناینه، یا گومانی فیسق و فجور بهو که سانه بیهن که خه ریکی تاعهتن، یا که سی که کاریکه چاک ده کا، نیوه بی برن به سر نییه تیکه نارپه وادا. هه روه ها خوای گوره فرموویه تی: جاسوسی مه کهن، واته به دوا ی کاری په نامه کی موسولماناندا مه گه رین بو نه وه به لگه بی بدوزنه وه و بیکه نه ده لیل له سر نه وه که کابرا پیاویکی خراپه. خوای گوره سهتار و سرپوشه و نیوهش له سر سرپوشی برین.

ده گپ نه وه حه زرهت (د.خ) فرموویه تی: هه مو شتیکی موسلمان له موسلمان حه رانه. خوینی، مالی، ناموسی. دپاره غه بیهت کردنی که سی واده بی رقی دوژمنان و نه فامان له و که سه هه لده ستینی و ده ستریزی ده کهنه سه ری و ده یکوژن، یا دهس ده بهن بو مالی و ده یخون، یا ده ستریزی ده کهنه سهر حورمه تی و ده چن به گژیدا و هه تکی ده کهن، ئەمانه ش هه مو گونا هه گوره ن و پو یسته موسلمان خو ی له م گونا هان دوور بخاته وه که ده بی به هوی نه م گونا هه گوره نه. به لی خاوه نی شه ریعت غه بیه تی نه وه نده لا خراپه که له گه ل خه لک کوشتن و مالی خه لک خواردا کوی کردونه ته وه و فرموویه تی: با هه ندیکتان غه بیه تی هه ندیکتان نه کهن: نیوه هه مو به نده ی خوان و حه ق وایه وه کو برای راسال له گه ل به کتر برین. هه روه ها فرموویه تی: غه بیه تی به کتر مه کهن: چونکه هه ندی غه بیهت له زینا خراپه وه، له زینا زورتی فساد ی لی پهیدا ده بی. واده بی کابرای زیناکه ته و به ده کا و له گونا هه که رزگار ده بی، به لام غه بیه تکه ر تا غه بیه تکه روه که نازادی نه کا، ته و به ی لی قبول ناکری.

دهگپڙنهوه سلیمانی کوری جابیر (ر.خ) فرموویته: هاتم بؤ حوزووری پیغه مبهه (د.خ) و عهزم کرد: ناموژگارنکم بکه بیته هوی قازانچ بؤ لای خوی گهوره. فرمووی: هه رگیز ئیشی خیر و چاکه کردن به کم مهزانه، نه گهر چی خیره کهت بریتی بی له وه که که می ناو له دۆلچه کهی خۆت بکه یته ناو کاسه ی ئینساننکی تینووه وه، کاتی گه یشتی به برای خۆت پروت خوش بی له گه لیدا، که دیار نه بوو، غه بیته می مه که: غه بیته له هه مه جلیسیکدا بی، ده بیته هوی نه وه که لای خواوه بارانی رق و غه زه ب به سه ر نه و مه جلیسه دا بباری، چونکه هه مه جلیسی ناوی خوی تیدا ببری و قورئانی تیدا بخوینری و پتوشوینی ئاینی تیدا فیر بکری، فریشته ی رحمت دهوری لی ده دن و رحمه تی خوا به سه ر دانیشووانی نه و شوینه دا ده باری و دلیان به نووری خوا داده مزری. که واته هه مه جلیسی موخالیفی نه م مه جلیسه بی، غه زه بی خوی بؤ نازل ده بی، په نا به خوا له غه زه بی خوا.

رپوایه ت کراوه: پوژئی چه زهت (د.خ) له حالی زویریدا فرمووی: نه ی که سانی که به زمان ئیمانان هیناوه و به دل ئیمانان نیه غه بیته می موسلمانان مه که ن و مه که ونه دوی عه بی موسلمانان، چونکه هه ر که سی بکه ویته شوین عه بی موسلمانان و عه بیان ده ربا، خواش ده که ویته شوین عه بی نه و، دیاره هه ر که س خوی گه و ره بکه ویته شوین عه بی، عه بیه کانی هه موو ده رده که ون و نه له دنیا و نه له قیامه تدا، دانا پوشرین و با له مالی خو شیدا دانیشی خوا هه ر پیسوی ده کا.

نه نه سی کوری مالیک، خوی لی رازی بی، ده گپڙته وه ده فرمووی: چه زهت (د.خ) خوتبه یه کی خوینده وه، باسی سوودخواردنی تیا کرد و به گونا هیکی زور گه و ره ی نشان دا و فرمووی: دره می له ریگای سووده وه بگاته دهستی ئینسان گونا می له (۳۶) زینا زورتره و، ناشیرینترین سوود نه وه یه ئینسان نامووسی ئینسانی موسلمان بشکینتی، واته: به غه بیته کردن و ناوبردنی ئابرووی ببا.

هه ندی به زاناکان وتوو یانه: گونا می سوودخواردن بویه له گونا می زینا خراپتره: چونکه که س ناتوانی به ناشکرا زینا بکا و له ناشکرا بچیت به گژی یاسای ئیسلامدا و، به شی زوری خه لک نامووسی خو یان ده پارین. به لام سوودخواردن له قه رز و مامه له دا ده بی و قه رز و مامه له پیش زورتری ناشکرایه و کابرای سوودخور به ناشکرا حورمه تی ئاین و یاسای ئیسلام ده با، به لام سیری نه و ژماره تایبه تیبه وا له عیلمی خوا دا.

ریوایهت کراوه (ریا) و سوودخزری له مامه‌له‌دا (۷۲) جوړه. لای که میان وه که ئه وه وایه نینسان زینا له گهل دایکی خویدا بکا. له م هموو جوړه سوودهش خراپتر ئه وه یه، نینسان دهرباره‌ی نامووسی برای موسلمانان زمان درنژی بکا، واته: غه‌یبه‌تی بکا و له پاشمله به جوړنکی نارها وای بهینن له‌تاو خهلکدا نامووسی بباو بیزرینن.

له جابیره‌وه ریوایهت کراوه (رخ) که حه‌زرت (د.خ) به‌لای دوو قه‌برا رابوورد و فهرمووی: خاوه‌نی ئه‌م قه‌برانه سزا دهرین، سزاکه‌شیان له‌سهر شتیکه که لای خهلک گه‌وره نییه، به‌لام لای خوا گه‌وره‌یه؛ یه‌کینکیان دوو زمانیی دهرکد، و ئه‌وی تریان له‌کاتی میزکردندا خوئی له‌پاش میز پاک نه دهرکده‌وه و په‌له‌ی دهرکد. پیغه‌مبه‌ر (د.خ) له‌و شوینده‌ا لقه دارنکی ته‌ری ههلگرت و کردی به دوو پارچه‌وه و ههر پارچه‌یه‌کی له‌سهر قه‌برنکیاندا چه‌قاند و فهرمووی هیوام وایه به‌هوئی زیکری ئه‌و دوو لقه‌داره ته‌ره‌وه، که مادام وشک نه‌بن، زیکری خوا ده‌کن، خوا سزای ئه‌م دووانه سووک بفهرمووی.

براکان: له فهرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه دهرده‌که‌وئی داری ته‌ری زیاتر له داری وشک زیکری خوا ده‌کا و به‌هوئی زیکری خواوه سزای ئه‌هلی سزا له قه‌بردا سووک ده‌بی، ئه‌گه‌رچی ئه‌سلی عه‌زابه‌که‌یان له‌سهر ده‌مینن و، به‌قیاس له‌سهر ماده‌یه دهرده‌که‌وئی که قورئان خویندن له‌سهر قه‌بری مردوو ده‌بیته هوئی سووک کردنی سزای؛ چونکه زمانی نینسان له‌لقی داری ته‌ری گه‌وره‌تره و قورئانی پیروزیس له‌هموو زیکرنکی تر گه‌وره‌تره. باسی سوود و چاکیی زیکرم له‌نامه‌یه‌کی تایبه‌تیدا نووسیوه.

ده‌گپرنه‌وه: جارن له‌جان حه‌زرت (د.خ) فهرمانی دا به‌سه‌نگه‌سارکردنی که‌سی که زینای کردبوو، و له‌پاش ئه‌وه که وه‌فاتی کرد یه‌کی وتی: ئه‌م شه‌خسه که‌وا له‌و شویندا مردوو، وه‌کو سه‌گ مردوو. حه‌زرت (د.خ) قسه‌که‌ی بیست و، پاش چند هه‌نگاوئی گه‌یشته شوینن مردارنکی تیابوو بوگه‌نی کردبوو، له‌ویدا حه‌زرت (د.خ) فهرمووی: کی ده‌توانی له‌م مرداره بخوا؟! عه‌زبان کرد: که‌س ته‌بیعه‌تی ناچیته‌سه‌ری. فهرمووی: ئه‌و قسه‌یه که فلان که‌س کردی له‌و مرداره بوگه‌نتر و ناپه‌سهندتر بوو. له‌م فهرمووده‌وه بو‌مان دهرده‌که‌وئی ئه‌و که‌سه‌ی گوئی رابگری بؤ غه‌یبه‌ت مادام بتوانی مه‌نعی بکا و نه‌یکا، له‌تاوانی ئه‌و غه‌یبه‌ته‌دا هاویه‌شه.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش دهرده‌که‌وئی که غه‌یبه‌تی مردوو وه‌ک هی زیندوو حه‌رامه، بگره غه‌یبه‌تی مردوو خراپتره، چونکه ئاسانه و له‌وانه‌یه زیندوو‌ه‌که له‌نینسانه غه‌یبه‌ته‌که‌ره‌که

خوش ببی و چاوپوشی لی بکا، به لام مردووه که له دست دەرچوو و قابیل نییه ئینسان نازاد بکا.

ریوایهت کراوه: هر کهس ناگای لی بی، موسلمانن زهلیل بکری و نازار بدری و بیشتوانن مهنعی نه و نازاره له و موسلمانه بکا و نهیکا، نهوه خوشی له پوژی قیامهتدا له بهرچاوی خه لکدا به ناسکرا زهلیل و سووک ده کری. له م فرموده وه دهرده که وی نه گهر کهسی ناگای لی بوو یه کی غه بیه تی یه کی دهکا و سووکی دهکا و بتوانن مهنعی نه و غه بیه تکره بکا و نهیکا، نهوه له پوژی قیامهتدا سووک ده کری.

ریوایهت کراوه: هاوړپیانن پیغه مبه (د.خ) غه بیه تی یه کترین نه ده کرد و، نه م غه بیه ت نه کردن بیان به عیادهت ده ژمارد و، غه بیه ت کردن بیان به کاری (منافق) دوو پوهکان داده نا.

هندی له زانایانن ئینسانن فرموویانه: سه له فی سألح و پیاوه گه وره کانن ئیسلام له به جیه پنانن نوژ و پوژوودا نه وه نده چاکه و که مالاتیان نه دیوه به قه دهر نه وه نده ی که له مهنع کردنی نه فس له باسی عرز و نامووسی موسلماناندا هه یه. واته: پیاوی موسلمانن ساغ و ته واو نه وه یه زه می موسلمانان نهکا و دهس له غه بیه تیان هه لبرگری و ده سترژی نه کاته سه نامووسی خه لک و حورمه تیان نه سکینن.

نیمامی موجهید له لی کدانه وهی «وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ» دا فرموویه تی. (هومهزه) نه و که سانن که تانه و ته شه له خه لک دهن و (لومهزه) نه وانن که گوشتی خه لکی ده خون. هه روه ها هندی له معنا لیدره وانن قورئان فرموویانه: وهیل شیویکه له دوزخدا نه گهر هه رچی کتوی سه زه وی هه یه بیخه یته ناوی هه مووی ده توینن ته وه و جویشان ده دا و ده یان کوئینن.

نیمامی قه تاده فرموویه تی: زورترین سزای توندی قه بر سی به شه؛ به شیکیان له غه بیه ته وه یه و به شیکیان له خو پاک نه کردنه وه وه یه له میز. به شی سیه میشیان له قسه هینان و قسه بردنیا نه وه یه له ناو خه لکدا.

شیخ حه سه نی به سری (علیه الرحمة) فرموویه تی: بنیاده م حالن وابی موسلمانان عه بیدار بکا، ناگاته حه قیقه تی ئیمان، واته: ئینسان ئیمانن کامیل و ته واو نابن تا نه گاته پایه یی که دل و زمانن خو ی بگری له باسی عه بی موسلمانان.

مالیکی کوری دینار ده فرموی: ریوایهت کراوه جارن حه زه تی عیسا (د.خ) له گه ل

کۆمهائی له (حواریین) واته هاوڕێ دلسۆزه تایبهتییهکانی له ڕینگایه کدا سهگیزی تۆپپویان دی. هاوڕییهکانی وتیان: ئای لهو سهگه چهند بۆگه نی کردوه!. حهززهتی عیسا فرمووی وامهلین، بلین ئای له دانهکانی چهند سپی و جوانن؟! واته: تهنا نهت له حالئ وههائیشدا مادام ئینسان ماوهی ههیه و شتیکی باش ههیه باسی بکا، با ئه و شته باشه باس بکا و واز له باسکردنی شته عهیبهکان بئنی. لیره دا مه بهس له مه راهینانی نهفسه له سهرا چاوپۆشی کردن له عهیب و، تا له توانادا هه بی به چاکه نه بی باسی مهخلووقی خوا نه کری.

ریوایهت کراوه: هه ندئ له نه سحابه له خزمهتی حهززهتا (د.خ) به شوینیکدا راده بووردن، لهو شوینهدا بۆنیککی ناخۆش هات به سهرا ئاندا هه ندیکیان فرموویان: ئای لهم بۆنه پیسه که هات به سهرا ئاندا! حهززهت (د.خ) فرمووی: ئه وه بۆنی غهیبه ته خوی گه و ره به ئۆه ی گه یاندا. ههروه ها ریوایهت کراوه چوار تایه فیه هه ن ده بنه نازار بۆ ئه هلی دۆزهخ و ده بنه سه رباری نازار بۆیان: یه کهم لهو سئ تایه فیه که سانیکن له دۆزهخدا قه پ له خۆیان ده گرن و گۆشتی له شی خۆیان به دان ده پچرن و ده یجوون. کاتی لاین ده پهرسن: بۆچی وا ده کهن؟ ده لاین: ئه مه جهزا و پاداشی ئه وه یه که له دنیا دا غهیبه تی خه لکمان کردوه.

ریوایهت کراوه: زمان درێژی ئینسان له هه تکی نامووسی خه لکدا یه کیکه له گونا هه گه و ره کان.

براکان! نه گه ر چی غهیبهت گونا هیککی گه و ره یه و غهیبهت کراوه که نازاری پئی ناگا، به لام با مژده بی لهو که سانه ی غهیبهت ده کرین که قازانجیان کردوه، چونکه ئینسانی غهیبهت کرا و له پۆژی قیامهتا ده توانی به ئارمه زووی خۆی هه ر چاکه یه کی باشی کابرای غهیبهت کردو هه بی به قه ده ر غهیبه ته که ی لی ببا بۆ خۆی.

جا باش وردب نه وه له م وه زعه: که سی کرده وه ی چاکی زۆری بی له کاتیکدا که خۆی زۆر پۆیستی به پاداشتی ئه و کرده وه چاکه ی هه بی، له نا کاودا له دهستی وه رگرن و لئی نا هومید بی!

ده گنر نه وه: هه ندئ که س که له پۆژی قیامهتا نامه ی کرده وه کانی ده ده نه ده ست ته ماشاده کا گه لی له کرده وه باشه کانی نه نو سراون. ئه ویش هاوار ده کا و ده لی: من فلانه کرده وه و فلانه کرده وم بووه که چی نه نو سراون! له ویدا مه لائیکه کان پئی ده لاین: راسته ئه و کرده وانهت بووه به لام به وه ی غهیبهت کردنی خه لکه وه له دهستی تۆ ده رچوون

و دراون بهوانه‌ی غه‌یبه‌تت کردوون و، نه‌گه‌ر نه‌و کرده‌وه باشانه‌ت نه‌بووایه‌ن، ده‌بووا به نه‌ندازه‌ی نه‌و غه‌یبه‌تانه سزات بدرایه.

رپوایه‌ت کراوه: هر که‌سی غه‌یبه‌تی خه‌لک بکا و هه‌تکی نامووسیان بکا حه‌قه له‌سه‌ر خوا به ناگری دۆزه‌خ سزای بدا و، هر که‌س مه‌نعی غه‌یبه‌ت بکا له برای خو‌ی حه‌قه له‌سه‌ر خوا له ناگری دۆزه‌خ دووری بخاته‌وه. هه‌روه‌ها رپوایه‌ت کراوه: هر که‌سی موسلمان‌ی له ده‌ست و ده‌می منافقی بپاریزی خوی گه‌وره له رۆژی قیامه‌تدا مه‌لائیکه‌یی ده‌نیری له ناگری دۆزه‌خی بپاریزی.

حه‌زرتی عه‌بدوللای کوری عه‌باس (ر.خ) له مانای لیدانه‌وه‌ی «وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا» دا فهرموویه‌تی: نه‌م نایه‌ته هه‌ر وه‌کو نه‌وه ده‌گه‌یینی که هه‌ر که‌س بیته هو‌ی پاراستنی یه‌کی له کوشتن وه‌کو نه‌وه وایه هه‌موو ناده‌میزادی پاراستبی، نه‌وه‌یش ده‌گه‌یینی که هه‌ر که‌س مه‌نعی خه‌لک بکا له هه‌تکی نامووسی موسلمان‌یک و ماوه نه‌دا غه‌یبه‌تی بکه‌ن نه‌وش هه‌ر به‌و خیره ده‌گا.

براکان! له باسی ناباریی غه‌یبه‌ته‌وه نه‌م نه‌ندازه به‌سه. هیوام وایه سوودی لی وه‌رگرن، چونکه ئینسانی زیر هه‌میشه بزشتی ده‌کوشتی سوودی بیی و خو‌ی له کرده‌وه‌ی بی سوود ده‌پاریزی.

(والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

له ۱۹ ی شهبانی ۱۳۹۶ ی ک، ریکه‌وتی ۱۱-۸-۱۹۷۶ ی زدا له ته‌رجه‌می نه‌م

نامه‌یه بوومه‌وه. سوپاس بۆ خوا

وه‌رگنیر

ناممی سی و نوبه

باسی نهو گوناوه گه ورنه یه

که پیوه نندیان به عبادته وه هه یه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه أجمعين.

له پاش نه مانه، برا خو شه ويسته كانم! نه م نامانه که له مه و پاش بو تانيان دهنووسم له باشترين نامه كانن و دياريه كن له و باشترين دياريه يانه که دوست بو دوستي گياني به گياننيان بنيري، چونکه عه بدوللای کوری عومهر (د.خ) رپوايه تي کردوه: «ما اهدى مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرده عن ردى» له نامه يکی تايبه تيدا باسی گوناهی گوره ی نادياريم نووسيوه، وا له م چهند نامه يشيا گوناهی گوره ی دياريتان عه رز ده کم به ته رتیبی به شه کانی شه ريعه ت، له م نامه ياندا دست ده کم به باسکردنی گوناهی گوره، نه وه ی پیوه نديی به عبادته وه هه یه.

گوناهی گوره نه وه یه که به بی ته وه و په شيمان بوونه وه، خاوه نه که ی شايانی عفو نابي، به لکو نهو گوناوه ده بيته هوی سزا و نازاری گرانی روژی قيامه ت. هه روه ها گوناهی گوره رینگای نه وه ده گری که کرده وه ی چاکه ی خاوه نه که ی بيته که فاره تی گوناوه بچووکه کانی و، گه لی زیاتریشی هه یه. له لایه کی تره وه پاداشی نه کردنی گوناهی گوره له پاداشی عبادته کردن گه وره تره، که سی گوناهی گوره بکا، نه م زیانه شی لی ده که وی که له سه وابی نه کردنه که بی به شه و شايانی سزایشه.

زانا گه وره کانی ثاین له تعریفی گوناهی گوره دا چهند بيروپايان نيشان داوه، به لام رووناکتریان نه وه یه هه ر گوناهی له قورنانی پیروژدا یا له حه دیسی شه ريفدا هه ره شه ی له سه ر کرابی، نه وه گوناهی گوره یه. شايانی باسه گوناهی گوره سی زیانی لی په يدا

دهبی که پیغمبر (د.خ) لهم حدیسه شریفه دا ناوی هیناون: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصها آياها». واته: تولهی تاوان له دنیادا سی شته، یه کهم: سستی له شه له عبادت کردندا. دووم: تنگیی زیانه. سییم: تعس و مهینه ته له له زهتی دنیادا، واته: نه گهر خو شحالی و ناسایش کاریه کی بو هله که وی، شتیکی ناباری لی قوت ده بیته وه، نهو خوشی و ناسایشی لی تال و نارمحمت ده کا. شتیکی زور ناسکرایه نه گهر شومی و نه گبه تی تاوانباری نه بو وایه نیمه بهم شیوهی نیستا له عبادت کردن و نویژ و ریژوو به جیهیناندا سست و تمهل نه ده بووین و هه ولی په یاد کردن و هه لگرتنی توشووی قیامه تمان ده دا.

جا بو هر گوناھی به نیتیفاق گه وره نه بی دهنووسم: (مین جومله فلانه گوناھ) و، بو هر گوناھی به نیتیفاق گه وره بی، دهنووسم: (مین جومله فلانه گوناھی گه وره).

گه وره ترین گوناھی گه وره ی دیار، تهرکی نویژی فرزه. باسی خرابی تهرکی نویژ له نامه ی خویا نووسراوه. شایانی باسه مه ترسیی گوناھی تهرکی نویژی فرز به راده یه که نیمامی عومر و نیمامی علی (رخ) فرموویانه: هر که سی تهرکی نویژی فرز بکا، کافره، هرچند باورپیشی بی که نویژه که فرزه. ته نانه ت عاده تگرتن به داوختنی نویژی فرزه وه له کاتی خوی به بی عوزر گوناھی گه وره یه.

مین جومله. به کارهینانی قاپوقاچاگی ئالتوون و زیو بو خواردن و خواردنه وه و بو کلدان و وینه ی نه وانه، هه روه ها راگرتنیشیان به بی به کارهینانیان حرامه و، نه نگوستیله ی ئالتوونیش حرامه، به لام نه نگوستیله ی زیو مه کرووه و، له سه ر فرمووده ی (أصح) حرامه و، هرچند بوو ته به لای گشتی پیویسته من به یانی بکه م.

مین جومله: چونه سه ر ئاو له سه ره ریگه دا یا له ژیر داری به رادا یا له ژیر داری سیبه ردارا که خه لکی له سیبه ره که یدا دابنیشن نه مه ش حرامه و هو ی له عنه تکردنی ناده میزاد و مه لانیکه یه.

مین جومله خولی نه پاراستن و گو ی نه دان به پرژی میز گوناھیکی گه وره یه به تایبه تی که میزه که به هو ی باوه بیته وه به پرووی نیساندا و پیسی بکا. چاری نه مه ییش زوره، یه که م: نه وه یه کابرا هه ندی خاک و خولی ورد له به رده می خویدا کوبکاته وه و عه وره تی

لهسر ئەم خاك و خوٰله دابنى تا پرژى ميزهكه هه‌لنه‌پرژيټه‌وه به‌روويدا. دووهم: به‌ردىكى ساف دابنى و له‌نزىكه‌وه ميزهكه‌ى بكا به‌سەر ئه‌و به‌رده‌دا.

سټيهم: چهند جارى به‌نهرمى ده‌ست بټنى به‌ژيژ قاميشيا، ناوى تيا نه‌مټنى، يا چهند جارى به‌نهرمى بكوكى تا ئه‌گه‌ر ته‌رايبه‌كه مابى بټه دهره‌وه.

مىن جومله له‌گوناهى گه‌وره‌يه: پاك نه‌كردنه‌وه‌ى پاش به‌جورى كه مرو گومانى بټه سەر ئه‌وه پيسى پټوه نه‌ماوه. خه‌لكى ده‌شت له‌به‌ر نه‌زانين يا له‌به‌ر بى موبالاتى خويان پاك ناكه‌نه‌وه و ده‌رى و نه‌ندامى له‌شيان پيس ده‌بى و نويزه‌كانيان هه‌موو به‌تال ده‌بى، بويه فرمووده‌ى حه‌زرت واريده بووه له‌سەر ئه‌وه كه زوريه‌ى سزاي قه‌بر له‌ غه‌يبه‌ت كردنه‌وه‌يه يا له‌ خو پاك نه‌كردنه‌وه‌وه له‌ مټ.

مىن جومله له‌گوناهى گه‌وره‌يه: بى موبالاتى به‌ ده‌ستنويز و به‌ خو شوردن و، مانه‌وه‌ى هه‌ندى له‌شى ئينسان به‌وشكى؛ چونكه ئه‌و كه‌سه ده‌ستنويزه‌كه‌ى يا خو شوردنه‌كه‌ى به‌تال ده‌بى و، ئه‌گه‌ر نويز بكا به‌بى ده‌ستنويزى و يا به‌ له‌ش پيسيه‌وه نويز ده‌كا.

مىن جومله ده‌رخستنى عه‌ورته له‌به‌رچاوى خه‌لكدا حه‌رامه و ده‌بټه هوى بى مروه‌تى و بى حه‌يايى و لاچوونى كه‌رامه‌ت و شه‌ره‌فى ئينسان.

مىن جومله: جىماع له‌گه‌ل ژندا له‌ حاله‌تى حه‌يزا، كه به‌پټى نه‌سى حه‌ديسى شه‌ريف ده‌بټه هوى له‌عه‌نه‌تكردين له‌و كه‌سه: واته: ئه‌و كه‌سه‌ى له‌ كات و ساتى حه‌يزى ژندا جىماعى له‌گه‌ل بكا ئه‌وه مه‌لعوونه.

ده‌خيل سه‌ر ده‌خيل! نه‌لټين جىماع له‌ ريگه‌ى عاده‌تبه‌وه له‌ حاله‌تى حه‌يزدا حه‌رامه، به‌لام له‌ ريگه‌ى غه‌يره عاده‌تبه‌وه دروسته!!

چونكه جىماع له‌ ريگه‌ى غه‌يره عاده‌تبه‌وه له‌ هه‌موو كات و ساتيكا كارى فاحيشيه و ئيشى قه‌ومى لووته و به‌ يه‌كى له‌ گوناوه زورگه‌وره‌كان ده‌ژميڤري، ته‌نانه‌ت له‌ حه‌ديسا باس كراوه كه له‌پاش مردن و ناوگوڤرخستنى خاوه‌نى ئەم كاره ناشايسته‌ى قه‌ومى لووته مه‌لانكه‌ى تايبه‌تى له‌شه‌كه‌ى ده‌گويزنه‌وه بۆ ناو ئه‌و كه‌سانه كه ئه‌و كاره ناباره‌يان كردوه.

مىن جومله: (وشم) واته: خال كوتان له‌ له‌ش و، (وشر) واته: دان تيزكردين و، (نمىص) واته: مووى روخسار هه‌لگرتن به‌لاى قه‌ولى (أصح) هوه حه‌رامه، به‌لكو له‌ گوناوه

گهوره کان حسيب دهرين. وهكو له هه ديسي شريفدا هاتوه: «لعن الله الواشمات والمستوشمات والمتنمصات المغيرات خلق الله» واته: لهعنه تي خوا لهو ژنانه كه خال دهكوتن له سهر له شي خهك و، له سهر نهو ژنه بالغانه داوا دهكهن خال له له شيان بكوترئ. ههروهها لهو ژنانه موو له پوخساري خويان هه لدهكيشن و شيوهي خوا كرد دهگزين.

مين جومله: تپه رپوون له ناوبه يني پي و سوجدمگاي نويزكه ردا به بي به هانه يه كي شرعي گونا هه، مه گهر له پيشه وه به نه نازه ي جيگهي نويزكه ري خالي بي و نه م شخسه به ناچاري بو نهو شوينه برهوا، واته: شوي ني تري نه بي بو نويز.

مين جومله: عاده ت گرتني مه نمووم به پيشكه وتنه وه له نيمام به روكني يا دوو روكن حه رامة.

مين جومله: هه ر ديهك يا هه ر گه ركه ك ته ركي جه ماعه ت بكه ن له هه ر مانگيكا سه د و په نجا گونا هي گه وه دهكه ويته سه ريان، به تايبه تي نه وان هيان كه ده ستيان ده روا و ده توانن نه سبابي جه ماعه ت په يدا بكه ن.

مين جومله: به شيوهي ته عظيم و به گه وه ترين به ردي كي لي قه بر يا شووراي قه بري پياوي گه وه ماچ كردن حه رامة و، هه ندي له زانايان فه رمويانه: مه كروه ه. به لام راي نه مانه بي هيزه.

ههروهها سه فهر كردني ژن به بي هاو پني مه حره م حه رامة. به لام نه گه ر سي ژني به حيشمه ت بن، دروسته پي كه وه بر و ن، مه به ست له ژني به حيشمه ت، ژني كه خاوه ن نه دب و خاوه ن شه خسيه ت بي. هه روا به ته نيا له گه ل ژني كي نامه حره ما دانيشتن يا را وه ستان يا نووستن يا سه فهر كردن حه رامة. به لام نه گه ر پياوي له گه ل دوو ژني نامه حره ما سه فهر بكا نه وه دروسته.

مين جومله: ته شانوم و ته ته يور حه رامة، بو نمونه: كه سي برهوا بو سه فري و له سه ره تا وه قه له رپه شي بيته پيش چاري، نه ويش بلني نه مه نيشانه ي نه وه يه نه م سه فهره م به دنه نجام و به ديومه. نيتر بگه رپته وه و سه فهره كه ي دا بخا. يا لهو كاته دا كه بو مه به ستيكي خوي ده روا بگا به يه كي و لي بي برسي: ناوت چيه؟ نه ويش مه سه لا بلني: ناوم (ره شه) يه، نه ويش بلني: نه م سه فهره م ره شه و، گورج بگه رپته وه. نه م جو ره كار و هه لسوكه وتانه له ئاي ني پيروزي نيسلامدا ناشيرينن و نينسان له سه ر نه م جو ره

بیروباوهرانه گوناھبار دهی، بهتایبتهی نهگر باوهری وایی نهمانه تهئسیریان ههیه، نهوه بۆنی کافر بوونی لی دی.

مین جومله: له شوئینکدا که نوئژی جومعهی تیا واجب بی، هر کهس بلی: من نوئژی نیوهپۆ دهکهه و نوئژی جومعه ناکهه پئویسته سولتانی شرع بیکوژی، جا نهخوازه لا که نه نوئژی نیوهپۆ و نه نوئژی جومعه هیچیان نهکا؛ چونکه بهئجماعی زانایانی ئاین نوئژی جومعه لهسهر پیاوانی بی عوزر فهززی عهینه و، وهکو جهماعهتی نوئژهکانی تر نییه که فهززی کیفایهیه.

مین جومله: ههنگاوانان بهسهر ریزی جهماعهتا بهجۆری نازار به یهکی له نههلی جهماعهت بگهیینی.

مین جومله: دانیشنن لهناوبهینی ههلقهی خهکدا بهجۆری که پشت بکا له خهک و نازار بهدلیان بگهینی، نهوه حهرامه و نهگر نازاری پی نهگهیاندن مهکروهه.

مین جومله: لهبهرکردنی پۆشاکێ ئاوریشم بۆ پیاو حهرامه. پیاویهت کراوه: کهسی له دنیا ئاوریشم بپۆشی، نهوه له قیامهتا لئی حهرا م دهکری.

مین جومله: هر ژنی پۆشاکێ پیاوانه بکاته بهر، یا هر پیاوی پۆشاکێ ژنانه بکاته بهر، نهوه نهو کارهیان حهرامه و نهو کهسه لهعنهتی لی کراوه. ههروهها هر پیاوی دهست و پنی له خهنه بگری وهک ژنان نهوه خوای گهوره لهعنهتی لی دهکا و مهلائیکهکان لهسهر نهو لهعنهته نامین دهکن.

مین جومله: هر ژنی پۆشاکێکی ناسکی وهها بکاته بهر که پهنگی پیستی لهشی لیوه دهبرکهوی نهوه مهلعونه.

مین جومله: هر ژنی یا هر پیاوی له مردنی خزمنیکیدا پوی خوی برنی یا شقاقزه له پوی خوی بدا یا چهپۆک بهسهری خویدا بدا یا یهخهی خوی دادری نهوه گیرۆدهی گوناھی گهورهیه. ههروهها نهگر بانگهواز ههئا و چاکه و کردهوه و شیوهی مردووهکه ههئا، نهمانه ههموو به گوناھی گهوره دادهنرین و، نهو کهسهی نهه کارانه دهکا مهلعونه. خو نهگر مردووهکه کاتی خوی وهسیهتی کردبی که نهوانی بۆ بکن نهوا نهویش سزا ددری و، نهوانی که نهو پهفتارانه دهکن چهزمت (دخ) خوی دور خستووتهوه لییان و فهرموویهتی: نهوانه له ئیمه نین. هر لهه پروهوه له نیمامی

عومرهوه دمگپرنهوه (ر.خ) که جارئ گریانى یه کئیکى بیست و رۆیشت بهدمیهوه له نزیکی ئەو دهنگهوه کۆمه لئیکى پئیش چاو کهوت بو مردوویهک دمگریان و، ژنى لهناویاندا به بالای مردووهکه یای هه لهدا، ئەوانیش لهسەر ئەو دهنگ و ناوازه دمگریان. هه زههتی عومەر (ر.خ) یه که یه که دهستی کرد به لئیدانیان تا گه یشته سه ر ژنه که. به هئیز لهویشی دا به جۆرئ که سه رپۆشه که ی لهسەر دا کهوت. ئەمری فەرموو یه کئیکى تر له و ژنه سه رقه تاره بدا و، فەرمووی: ئەم ژنه له بهر پاره که ی خۆی دمگری و هه ر له بهر پاره که ی خۆیشی فرمیسکی بی سوود به ئیوهش ده رێژئ. خوای گه و ره فەرموویه تی: ئیوه لهسەر ئەم جۆره به لایه خۆگر بن و سه بر بکن، ئەو ژنهش فەرمان به گریان هدا دژئ ئەمری خوای گه و ره دهجوولئته و!

مین جومله: شکاندنی ئیسقانی مردوو حه رامه وه ک شکاندنی ئیسقانی زیندوو. ههروهها پیکه نین و قسه و باسی دنیایی له سه رقه بران به بی پئویستی حه رامه و، هه ندئ له و زانایانه فەرموویانه: گوناھی گه و ره یه.

مین جومله له کاتی زیارهتی قه بری ئەولیا دا سه ردانه واندن تاراده ی رکووع به نیازی ته عزیز و ماچکردنی به ردی قه بره کان حه رامه.

مین جومله: هه ز به مردن نه کردن و له ترسی سزای گونا ه و که موکوورپی ئینسان، گونا هه. به لام به فەرمووده ی زۆر راست گونا هی که بیره یه. خو ئەگه ر ئەو هه ز به مردن نه کردنه له بهر به دگومانی بی و کابرا وابزانئ که خوای گه و ره عه قووی ناکا، ئەوه به ئیتیفاق گونا هی که بیره یه.

مین جومله: مهنعی زه کات و سه رفیتره گونا هی که بیره وه کو له نامه یه کی تایبه تیدا نووسیومه. ههروهها له سه ر زمانی هه زهت (د.خ) له عه نت له و که سانه کراوه که مهنعی زه کات و سه رفیتره ده کهن و نا یه دن به وانه که موسته حه قن و، له بهر پایه ی گه و ره ی هه زهت نه بوایه (د.خ) ده بو ئەوانه که مهنعی زه کات و سه رفیتره ده کهن مه سخ بو بوونایه ته وه وه کو به نی ئیسرا ئیلییه کان که ره نگ و شئوه یان رۆیشته سه ر شئوه و رهنگی مه یموون و به راز.

مین جومله: باجگرتن گونا هی که بیره یه و، هه ر که س ئەم ره فتاره ی هه بی، بئجگه له سزای قیامهت له قبول بوونی دو عاش نا هو مئیده، واته: له و کاتانه دا که کاتی قبول

بوونی دوعای خیزن ئه و باجگرانه دوعایان لی قبول ناکرئ، بۆ نموونه له بهرهکته و پیرۆزی دوعای نیوهی مانگی شهعبان بی بهش دهبن. مین جومله: داواکردنی ئینسانی دهولههمند بۆ سهدهقهی تهتوع له بهر ئهوه که مال زۆر بکا و دارایی بی بهیهکهوه ئهوه گوناھی گهورهیه. دیاره دهولههمند که سیکه که گوزه رانی ماوهیهکی دریزی بی. بهلام وهگرتنی زهکات دروسته بۆی، مهگر کیفایهتی ژیانی عومری غالی بی.

مین جومله ئینسانی فهقیر له داواکردنی مالا نهوهنده ئیلحاح بکا که نازاری دلی خاوهن ماله که بدا، چونکه خوا خوشی له داواکرئ نایی که ئیلحاح بکا. بهلام داواکرئ که ناچار بی، قهی ناکا ئیلحاح بکا بۆ نهوهی شتیکی دهست بکهوی پی بژی.

مین جومله ئیحسان کردن و خیرکردن به بیگانه، له کاتیکدا دایک و باوک و خزم و خویشی خاوهن خیرهکه، خوی فهقیر و داماو بن، گوناوه. له هه دیسا هیه له پۆزی قیامهتدا خوا بهرهمهت تهماشای ئه و که سانه ناکا که باوک و دایک و خوشیان موحتاجن و خزمهتیان ناکهن و خزمهتی غهیری ئهوان دهکن. بهلی ئهگر خزمهکانی بهدردار بن و بیگانه که ئینسانی چاک بی ئهوه قهی ناکا خزمهتی ئهوان بکا و خزمهتی ئهمان دهکا.

مین جومله: منهت کردن به سهر ئه و که سانهدا که چاکهیان له گهل نهکا گوناھی گهورهیه و پاداشی چاکهکش بهوه پایهمال دهبی. ههروهها داواکردنی شتی له یهکی به ناوی خوی گهوره، بۆ نموونه بلی: بۆ خاتری خوا ئه م شتیم پی بده، شتهکش لای خاوهنهکهی خوشهویست بی، ئهوه حهرامه. بهلام ئهگر شتهکه لای خاوهنهکهی خوشهویست نهبی و نهشیداتی، ئهوه ههردووکیان گوناهبار دهبن: داواکر له بهر داواکردنهکهی و ناوی خوا بهکارهینانهکهی و، داوالیکراویش له بهر نه دانهکهی. ههندی له زانایانهش فرموویانه: نه دانهکهی حهرام نییه به لکو تنیا مهکروهه.

مین جومله پۆزو نهگرتن له مانگی ره مهزاندای به بی عوزرتکی شهرعی، وهکو نهخوشی و سهفهکردن، گوناھی که بیرهیه. بهلی ئینسانی ئیشکه که ناتوانی به پۆزو بی له شهوا نییهتی پۆزو بینی و که رویش بۆ ئیشهکهی دهوام بکا له سهر پۆزوهکهی و ئهگر بی تاقت نهبوو پۆزوهکهی بباته سهر. خو ئهگر له توانایدا نهما، تهوای بکا، بیشکینی، ئهوه دروسته. شایاتی باسه شکاندنی پۆزوی یهک پۆز له ره مهزان گوناهیکی گهورهیه و، له م رووه زاناکان فرموویانه: ئهگر پاش ئهوه هه موو عومری به پۆزو بی ناگاته

ئەو پایەى دەستى دەكەوت ئەگەر لەكاتى خۆیدا بېگرتايە. واتە: ھەر چەند بەرپۆژووی پۆژى قەزای پۆژى دەكریتەو، بەلام قىمەت و نرخى پۆژوویكى نىبە لەكاتى خۆیدا بگىرى. ھەرەھا ھەر پۆژوویى كە بەبى بەھانەى شەرى بشكینرى، پۆیستە (فوراً) لەپاش مانگى رەمەزان و جەژن قەزا بكریتەو، ئىقتىر بە دواخستنى بى بەھانەى شەرى كابرا تووشى گوناھى گەورە دەبى.

مىن جوملە: پۆژووگرتن لە پۆژى جەژنەكاندا و لە سى پۆژى پاش جەژنى قورباندا ھەرامە؛ چونكە دەبیتە ھۆى گوى ئەدان بە ميوانداریى خوا بۆ موسلمانان.

مىن جوملە: تەركى ھەر تاعەتى كە نەزرى كەردبى لەسەر خۆى گوناھى گەورەيە.

ئەوانەى موحەرەماتى ھەجىن لە نامەى تايبەتدا بەیان كراون. ديارە ھەر كەسى توانای ھەجى ھەبى و بەبى بەھانەيەكى رەوا و شەرى ھەج نەكا لە ھەدىسايە ئارەزووى ھەيە بە جۆولەكەيى ئەمرى يا بە گاورى دەمرى با بمرى.

مىن جوملە: بىرىنى گوى و لىوى ھەيوانات ھەرامە. ھەرەھا داخكردنى پوويان ھەرامە و لای ھەندى لە زانايان گوناھىكى گەورە.

بەلام داخكردنى گوى ھەيوان دروستە.

مىن جوملە ھەر ھەيوانى گۆشتى بخورى و كابرا سەرى بېرى و گۆشتەكەى نەخوا و بەجى بىلى، ئەو ھەرامە. ھەرەھا پاش ئەو ھەرى سەرىرا و پيش گيان دەرچوونى بىرى دەست و دىرىنى سكى ھەرامە.

مىن جوملە: سووتاندنى ھەيوانى زيانبەخش بە ناگر ھەرامە و فتواى سووتاندنى نادى.

مىن جوملە: كەسى دىنى خۆى بدا بە دىناى غەبرى خۆى، ئەو ھەرامە گوناھى گەورەيە. ھەزرت (د.خ) فەرموويەتى: «ألا أنبئك بشرار الناس؟ من أكل وحده ومنع رفته وضرب عبده. ألا أنبئك بشر من هذا؟ من باع آخرته بدنيا غيره». مەنعى (رەفد) واتە: مەنعى بەخشش لە داماوان.

لەم فەرموودە پىرۆزەدا، باسى سى پایەى تاوان كراو ھە دوو ھەم لە يەكەم خراپترە و سىيەم لە دوو ھەم خراپترە، ئەو ھەم ئىنسان دىنى خۆى بۆ دىناى غەبرى خۆى لە كىس بدا؛

وهك خزمه تكار و يارمه تيدهرى ستمكاران، نهم جوره كه سانه وهك مه شهووره (خسر الدنيا والاخره)ن: قيامت و دنيايان هردوو له كيس چوه.

براکان پيويسته نينسانى موسلمان ناگاي له گوناوه گوره کان بي: چونکه زانينى نه وه قازانجى زوره. نينسان نه گهر خوا ته و فيقى بدا خوى لنيان دوورده خاته وه، نه گهر گيروده بوو پنيانه وه نوميد ههيه تهوبه بکا و لنيان په شيمان بيته وه و داواى عفو و ليبووردن له خواى گوره بکا.

(والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته).

له ۲۸ى شعبانى ۱۳۹۶ى ك، ريكهوتى ۲۴-۸-۱۹۷۶ى ز دا له ترجمه مى نهم نامهيه بوومه وه. سوپاس بو خوا

وهرگيز

ناممی چلمه

باسی نهو گوناوه گهورانه دهکا

که پینوندییان به موعامه لاته وه ههیه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين والتابعين بأحسان إلى يوم الدين.

براکانم! گوناوه گهوره په نامه کیه کانم له نامی تاییه تیدا نووسیوه، چونکه نهوانه نه خویشی دهورونن. له نامهدا گوناهی گهورهی ئاشکراتان بز ده نووسم. هیوام وایه له دریزی باسه که م ماندوو نهین، تا به کورتی له گوناوه گهوره کان ئاگادار بین و پاریزیان لی بکه و، نه گهر خوانه خواسته توشیان بوون، لییان په شیمان بینه وه؛ چونکه گوناهی گهوره وهکو گوناهی بچوک نییه کردهوی چاک بیته که فاره تی و رای مالی. سزا و ئازاری گوناهی گهوره زور توندوتیژه، بگره هندی لهو گوناوه گهورانه دهنه هوی پایه مال بوونی کردهوی چاکه و هندیکیان دهنه هوی ئاخرشهری و بی ئیمانی و، دهنه هوی سی زیانی تر له خاوه نه کانیان؛ وه که حرزت (د.خ) فهرموویته تی: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها».

مین جومله: وهرگر تنی قیمه تی ژنی ئازاد، واته: فرۆشتنی به پاره له کاتی کدا دهیدا به شو، یانی نهو پاره وهریگری که مه شهووره به (شیریایی) به گوناهی که بیره دهناسری. له هه دیسا ههیه که حرزت (د.خ) فهرموویته تی: من له روژی قیامه تدا دژ و دوژمنی نهو که سه م که کچی خوئی بفرۆشی و پاره که ی بخوا، ئاشکراشه هه که سی من دوژمنایه تی به له گه لدا بکه م به سه ریدا زال ده بم.

مین جومله: ریبا واته سوود خواردن گوناهی گهوره یه. ته نانه ت گوناوه گهوره کان، که له هه وسه د زیاترن، نویمان لی جیا کراونه ته وه، لهو نویشه هه وتیان جیا کراونه ته وه و،

لهنا وئەو حەوتە جیاکراوانەدا ریببا، واتە سوودخواردن، لە هەموویان نابارتر و نارەواترە. ئەم گوناھە ئەوەندە گرانه شاھێد و نووسەر و یارمەتیدەریش دەگرتەو و واتە: ئەم سییانەیش وەك سوودخۆرەكە تیا گوناھبار دەبن و بەر نەفرینی خوا دەكەون.

دەمگێرنەو: لە پۆژی قیامەتدا كە مردوو زیندوو دەكێتەو، سوودخۆرەكان لەسەر شیوێ سەگ و بەراز زیندوو دەكێتەو؛ چونكە ئەمانە بەشیوێ فرۆفیل مائی داماوانیان وەرگرتوو و بە ناحەق خواردویانە.

رێكخستنی ئەم رپوایەتە لەگەڵ نایەتی ریببیدا بەم جۆرە دەبێ بڵین سوودخۆرەكان دوو جۆرن: یەكەم كە لە گۆر دەرچوون شیوێیان دێتە سەر شیوێ سەگ و بەراز و، لەپاش ماویەكی كەم وەك لەو وپیش دەچنە سەر شیوێ ئادەمیزاد. لەم بابەتەو حەدیسێ زۆر رپوایەت كراو. دووهم ئەو یەكەم كە لە گۆر دەرچوون بە شیوێ سەگ و بەراز زیندوو دەبنەو و هەروا دەمێنێتەو تا ئاخیری پۆژی حەشر، ئەنجا دەگەرێتەو سەر شیوێ ئینسان. لەم بابەتەشەو حەدیس رپوایەت كراو. بەلام بۆ دەرخستنی پەستی پایەیی سوودخۆرەكان ئەم نایەتە پیرۆزە بەسە كە دەفرمووی: «الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ» واتە: ئەو كەسانەیی لە دنیادا سوود دەخۆن لە پۆژی قیامەتدا خۆیان بەپێو راناگرن و كە هەلەستن دەلێی فێ لێی داوون و شەیتان دەستی لێ وەشانوون و، كە بە رێگەدا دەروێن بەم لاو لادا لەتر دەدن!

لێرەدا بەكورتی باسی سوود دەكەم، چونكە لە نامەیی تایبەتیدا بەدرێژی باسی كراو. دیارە سوود تاوانێكی زۆر گرانه و، هەر فیل و فری بۆ خواردنی سوود رێك بخری لای ئیمام مالیک و ئیمام ئەحمەدی كورێ حەنبەل بە گوناھیی كەبیرە حسیب دەكری. تەنانت دیاری بۆ بردن و خزمەتكردنی خاوەن مأل نارەوایە و وەرگرتنیان لەلایەن ئەو كەسانەو كە بۆیان دەبرێ، حەرامە، ئەگەر لەو وپیش دۆستی و دیاری و خزمەتی دۆستانە لەبەینیاندا نەبووی.

مێن جوملە: مەنع كردنی نێر وەك ئەسب و بەران لە رەوگ و رانی خەلك، لەكاتی پێویستدا، گوناھیی كەبیرە. هەروەها خواردنی مائی خەلك بە ناحەق و نارەوا چ بەشیوێ غەسب و داگیركردن یا بەشیوێ قوما ریا بە حیلە و فیل وەك موعاملەیی نادروست و ناراست، یا بەشیوێ (بیع المعاطة) لە شتی خاوەن قیمەت و ئیعتیباردا، ئەمانە هەموو گوناھیی كەبیرەن و، بەپێی دەلالەتی فرموودەیی پیغەمبەر (د.خ) خواردنی حەرام دەبێتە كۆسپ لە رینگای قبوولی نزا و پارانەو و، دەبێتە هۆی كەموكورپیی تاعەت یا قبوولی

نهېونى. ههروهه ها نهو گۆشتهى بههۆى خواردى مالى حهرامهوه له لهشى ئىنساندا نهشونوما دهكا له رۆژى قىامهتدا به ناگرى دۆزهخ دهسوتى.

رپوايهت كراوه پىغهمبهر (د.خ) فهرموويهتى: رۆژى قىامت ههندىك كهس دىنن بهئهندهزى كۆيى له كۆهكانى مهككه خىرات و كردهوى چاكيان ههيه، بهلام هيج كام لهو چاكانهيان لى قبوول ناكرى و دهخرينه ناو ناگرى دۆزهخهوه. هاورىبهكانى پىغهمبهر عهريزان كرد: بۆچى وايه؟ فهرموى: ئهمانه نويز و رۆزوو و حهجى مالى خويان بهجى هيناره، بهلام ههه كاتى حهرامىكيان بۆ ههكوتبى، بى يهك و دوو وهريان گرتوه و خواردويانه! بهم هۆه چاكهكانيان بى سوود دههچوون.

مىن جومله: (أحتكار) له گوناوه گهورهكانه، واته: راگرتن و شاردهنهوى بزق و رۆژى و ئهوشانهى بۆ ژىنى ئادهمىزاد پىويستن له رۆژى گرانى و شىدهتى پىويستى موسلماناندا، واته: خهلكى بيانهوى ئهوشانه به پاره بكرن خاوهنهكانيان نهيانخهنه بهر و نهيانفرۆشن، دياره ئهه كاره بهمهرجى گوناوه كه ئهوشانه زياد بن له پىويستى ژيوارى خاوهنهكانيان. له فهرمودهى ههزهتهوه (د.خ): ئهه كهسانه كه مهنعى تهعام دهكهن له خهلك خواى گهوره لىيان بهريبه و دوورن له پهحمهتهوه.

مىن جومله له گوناوه گهورهكانه يارمهتيدانى خهلك لهسهه تاوانكردن، وهك ئهوه ميوژ و ترى بفرۆشى بهو كهسانهى دهيانكهن به شهراب، يا دارى بدهى به كهسى بىكا به ئهسبابى ساز و سهمتوور، يا چهك بفرۆشى بهو كافرانه كه دژى ئىسلام جهنگى پى دهكهن، يا بهو كهسانه كه رپى له كاروانى موسلمانان دهگرن، يا مالى خهلكى دهبرن و دزى دهكهن.

ههروهها له گوناوه گهورهكانه كهسى مندالئىكى مو لى نههاتوو بداته دهستى كهسى كه بزانى بهدبهوشته و فىسق و فجورى لهگهلا دهكا. يا پهلهوهرى وهك كهو و مرىشك و كهلهشېر بفرۆشى بهو كهسانه كه شهريان پى دهكهن و بهشهريان دهن لهگهلهكتردا. مىن جومله: فرۆشتن لهسهه فرۆشتن گوناوهى گهورهيه، واته: مالىكت به يهكى فرۆشتى كهچى لهپاش ئهه بىفرۆشى به يهكى تر. ههروهها كرين لهسهه كرين، واته شتى كه يهكى تر كرىويه تۆ برۆى بىكرى لهو كهسه كه فرۆشتويه. يا خوازىنى لهسهه خوازىنى، واته كهسى خوازىنى كچىكى كردهوه و پىيان داوه كهچى يهكى تر بروا خوازىنى ئهه كچه بكا له خاوهنهكهى و داواى بكا بۆ خووى و بههۆى ئههوه نهيدهن به خوازىنىكهرى يهكهم.

میں جوملہ لہ گوناہی گہورہیہ گومکردن یا باس نہکردنی عہبئی لہ مالئیکدا کہ
بفرۆشری، یا لہ خوازبئینیکر یا لہ خوازبئینیکراودا لہپاش پرسیار۔

میں جوملہ: غمش و حیلہ و فیل کردن لہگہل موسلمانان و لہگہل نہہلی زیممہی وا کہ
زیانیان بۆ موسلمانان نہبی، گوناہی گہورہیہ. فرمودہی حہزرتہ (د.خ) کہسی
شتیکی عہبیدار بفرۆشی و باسی نہو عہبہ نہکا و بہ کریارہکہی نہلی، دہکہویتہ ناو
غہزہبی خوی گہورہ و تیکہوتنیکي خراب و نارہحت. قال اللہ تعالی: «وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ
السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ» واتہ: مہکری خراب دہوری کہس ناگری و زیانی بۆ کہس نابی بۆ
خاومن مہکرہکہ نہبی.

میں جوملہ: فرۆشتنی مال بہہیزی سویندی درۆ لہ گوناہی گہورہیہ، وہک نہہلی
ماملہہی نہم چہرخہ دہیکہن، بہ تایبہتی جانبازہ حیوان کرہکان کہ بہ درۆ و فیل بہ
ہہزاران حہیواناتی خہلکی لادی بہ ہہرزان دہکرن. لہ حہدیندا ہہیہ خوی گہورہ لہ
رۆژی قیامہتدا بہ میہرہبانی تہماشای نہم چہشنہ تاوانبارانہ ناکا.

زیانی نہم تاوانہم لہ نامہیہکی تایبہتیدا نووسیوہ.

میں جوملہ: لہ گوناہی کہبیرہیہ قہرزکردن بہنیازی نہوہ کہ نہیداتہوہ بہ خاومن
قہرزکہ وہک کاری زۆرہی قوماریازہکانی نہم زہمانہ. ہہروہا قہرزکردنی ئینسانی
لات و بی دہسہلات کہ ئومیدی توانای دانہوی نہو قہرزہی نہبی و شتیکی وا قہرز بکا
کہ لہ ژیندا ناچار نہبی پیی.

میں جوملہ: دواختنی دانہوی قہرزہی وہا کہ قہرزدارہکہ دہستہلاتدار بی: لہ
حہدیسایہ: «مطل الغني ظلم» واتہ: پیای دہولہمہند کہ قہرز دوابخا و لہ وخت و وادہی
خویدا نہیداتہوہ کارہکہی بہ زولم حسیب دہکری و ہہموو رۆژی لہسہری دہنوسری:
نہم کابرایہ زالمہ و پاداشی نوژ و پۆژوی بۆ نانوسری.

ہہروہا لہ جوملہی گوناہہ گہورہکانہ نہمہ کہ ئینسان قہرزاری خوی بدا بہ
حہپسکردن و نازاردان و لہکاتیکدا بزانی قہرزارہکہی بی دہستہلاتہ و ناتوانی نہو قہرزہ
بداتہوہ. لہ جوملہی گوناہہ گہورہکانہ خواردنی مالی ہہتیو یا فہوتاندنی. ہہندی لہ
زاناکان فرموویانہ: خواردنی مالی ہہتیو ہوی بہدہختی و نہنجام شہری، بی ئیمانی
و بی دینیہ. خوی گہورہ لہ قورنانی پیروژدا فرموویہتی: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالِ

الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا». واتە: بەراستی ئەو كەسانە كە بەشێوەی ناسەرعی مالى هەتیو دەخۆن و دەیفەوتینن، ئەوانە پڕ بە سکی خۆیان ئاگر دەخۆن و لە پاشەرۆژدا دەخړینه ناو ئاگری دۆزەخەوه.

هەروەها لە فرمودەى پێغەمبەر هەیه (د.خ) كە حەقە لای خوا ئەو كەسە نەباتە بەهەشتەوه و عەفووی نەكا، تا بەهۆی ئەو گوناھەوه ماوهیهك نەیسووتینی و سزای نەدا. لە جوملەى گوناھى گەورەیه سەرفى مال لەپێناوی گوناھا، چ گوناھى گەورە و چ بچووك، چ مالى زۆر و چ كەم.

هەروەها لە جوملەى گوناھى گەورەیه نازاردانى دلى دراوسى چ ئازارى زۆر و چ كەم، هەر چەندە دراوسىیەكەش گاور و جوولەكە بى. ئەم باسەم بە تايبەتى نووسىوه.

لە جوملەى گوناھى گەورەیه دروستکردن و بەرزکردنەوهى خانوو زیاتر لە ئەندازەى پێویست بۆ خۆبەرزکردنەوه بەسەر خەلكدا.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە ئەمە كە نینسان لە بەینی مولكى خۆى و مولكى خەلكا نیشانەى مولك بگۆرئ بەجۆرئ ببیتە هۆى نیشتیباھ و لى تىكچوونى ئەو كەسانە كە مەبەستیانە لە یەك جیابكرینەوه.

هەروەها هاتوچۆكردن بە مولكى خەلكدا، بۆ ئەوهى خەلكى بە خاوەن حەقى بزائن لە هاتوچۆدا، لەم بابەتەوه فرمودەى حەزرت (د.خ) هەیه.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە، تەنگ كردنەوهى شەقامى گشتى بەهۆى كەپر دروستکردن یا سەكو یا شتى ترەوه بەجۆرئ كە ریبوارەكان نەتوانن بەو رینگەدا بپۆن، یاخۆ ببیتە هۆى زەحمەت بۆ هاتوچۆى حەيوان و كاروان بەو رینگەدا.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە، خیانەت كردن لەگەل شەرىكە مولكدا. حەزرت (د.خ) فرمویەتى: من لە پۆژى قیامەتدا لەو خائینانە بەرىم.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە: نىقراار كردنى نەخۆش بە قەرز و حوقوق بۆ خەلكى تا میراتگری شەرى لى مالهەكەى بى بەش بن.

هەروا ئەمەش گوناھى گەورەیه كە نەخۆش لە حوقوقى خەلكى بێدەنگ بى تا ئەو حوقوقە بڤهوتى و بە خاوەنەكەى نەگات. هەروەها گوناھى گەورەیه یەكئ نىقراارى

نہ سب بڑکھسی بکا کہ لو نہ بی و بہ ناحق بیکا بہ میراتبہری خوی. ہروا بہ کارہینانی مالی (عاریہ) واتہ خواستہ مہنی، زیاد لو ئەندازہی خاوەنہکە ی پښگە ی داوہ، حەرامہ و گوناہی گہورہ یہ.

لہ جوملہ ی گوناہی گہورہ یہ ئەمہ کہ خاوەن کار لہ وختی خۆیدا کریئ بہ کریکارہکانی نہدا. لو بابہتہوہ حەدیس ہہیہ کہ خوا فہرموویہتی: من دوزمنی ئەو کہسانہم کہ حوقوقی خاوەن حەق زاہ دەکەن.

لہ جوملہ ی گوناہی گہورہ یہ مہنعکردنی حوقوقی گشتی لہ موسلمانان وەک پووش و گیا و ئاو و ناگر و دار بہجۆری کہ زیانیان پی بگا و بکەونہ بیئ ئاسایشی و تہنگانییہوہ. ہرہوہا مہنعکردنی پښگہ و ہاتوچۆ لہ موسلمانان بہم جۆرہ پښگای ہاتوچۆی خەلکی بکا بہ مولکی خۆی و قہراغی چہم داگیر بکا و کۆلانی ہاتوچۆ بکا بہ بینا و مولک بڑ خۆی.

لہ جوملہ ی گوناہی گہورہ یہ داگیرکردنی مالی وەقف یا سہرفکردنی بہ خیلافی شہرتی واقیف با خۆشی نہیخوا و بیدا بہ خەلک بیخۆن. دیارہ ئەگەر خۆی بیخوا ئەوہ گوناہی زۆرتہرہ و بەشی زۆری خوای گہورہ ہەر لہ دنیادا تۆلہی لی دەسینی؛ چونکہ گوناہی لہ فہوتاندنی حەقی خەلکەوہ پەیدا بیئ، خوای گہورہ تۆلہکە ی داوہخا، تا لہ قیامەت ببیتہ ہۆی سووک بوونی سزای حەق خوراوہکان. دیارہ ئەوقاف حەقی خوایہو خوای گہورہش پیویستی بہ ہیچ نییہ و ہەر لہ دنیادا حەقی خۆی وەرہمگری. بہراورد کراوہ ہەر کہس مالی وەقفکراو بخوا خوای گہورہ لہ دنیادا حەقی لی دەسینی.

لہ گوناہہ گہورہکانہ: تہسەروف کردن لہ مالی دۆزراوہدا پیش ئەوہ کہ مہرجی تہسەروف کردنہکە بیتہجی، وەک بانگہواز و باسکردنی لہناو خەلکدا و پیش رابووردنی سالی بہسەریدا.

لہ گوناہہ گہورہکانہ: لادان لہ ئەندازہی شہری لہ وەسیہتکردندا، واتہ: بہ زیاتر لہ سییہکی مالی وەسیہت بکا و مہبہستی زیان گہیاندن بیئ بہ میراتبہری خۆی، یا ئیقرارکردنی بہ قہرزاری کہسی تا مالہکە ی بدری بہو کہسہ و نہدری بہ میراتبہری، یا مولکی خۆی زۆر بہ ہەرزان بفروشی بہ ہەندی کہس تا میراتبہرہکانی لہ میرات بیئ بەش ببین، یا وەسیہت نہکردن بہ حەقی کہ لہسەری بیئ یا بہ ئەمانەتی کہ لای دانرابی.

له راستيدا خيڙي قبولڪراو ٿيو ۽ ڪه ٿينسان (الله) و (في الله) له حالي ساغ و سهلامه تي خويدا مال له ريگاي خوادا سهرف بكا، تنانته هرچهندي مالي هميه سهرفي بكا بو هر ڪهس دروسته مادم زيان نهگهيه ني به حالي خوي و سهبر و قهناعتي بي.

هرههها له جوملهي گوناها گورهكانه ٿمه ڪه ميراتبهر يا وهسي وهسيه تي مردوهه ڪه جيجهي نهڪات و بلي: مردوو مرد و وهسيهت با بردي، ٿمه زور تاوانباريه: چونڪه ڪابرا ٿو مالهه به خويني جهرگ پهيدا ڪردوهه و، مادم برياري داوه بهخير بوي سهرف بڪري، پيوسته بوي سهرف بڪري و، هر ڪهس ٿو وهسيهته بگوري، تاوانباره جا پيوسته موسلمان ناگاي له حوقوق بي و حقي ڪهس نهفوتيني. (والسلام على من اتبع الهدى).

له ۱۵ شوالی ۱۳۹۶ هـ، ريگهوتي ۸-۱۰-۱۹۷۶ زدا له ترجمهه ٿم
 نامهه بيومهوه. سوپاس بو خوا.

وهرگير

نامہءی چل و پھکم

باسی ئو گوناہہ گہورانہ دہکا کہ پیوہندیان

بہنیکاہوہ ہہیہ لہ گہل ہندی گوناہی گہورہی ترا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه المجاهدين في سبيل الله. له پاش ئمانہ ئہی برادران! باسی گوناہہ گہورہکانتان عہرز دہکم، بہہیوای ئوہی ہر کس گیرودہ نہبوہہ پییانہوہ خوی ہپاریزی لیان و ئوہش گیرودہ بوہہ پییانہوہ ہہشیمان ببیتہوہ و تہوبیان لی بکا.

تکاتان لی دہکم ئہم نامانہم بخویننہوہ و ہفتاریان ہی بکن تا لہ پوژی قیامہتدا بہ سہرہری حہشرتان بکری.

بزانن: لہ جوملہی گوناہہ گہورہکانہ تہرکی ژنہینان. بہشہرتی کابرا توانای ہہی مارہیی بدا و نہفہقہی ژنہکہ بہرپوہہری و ترسی ئوہشی ہہی گیرودہی زینا ہی. لہ فہرمودہی پیغہمبہرہ (د.خ): خوای گہورہ لہعنہتی کردوہ لہ پیاو و ژنی کہ قہتعی نیکاح بکن، واتہ: ژنہکہ شو نہکا و پیاوہکہ ژن نہخوای بہو مہرجہی کہ وتمان. ئہگہر مہرجہکہش نہہاتہدی ژن نہہینان و شو نہکردن ئیحسانی زورہ.

لہ جوملہی گوناہہ گہورہکانہ تہماشاکردنی ژنی بیگانہ و دہسدان لہ لہشی بہروتی بہشہرتی ترسی ہہلسانی نارہزوی نہفسی لہو تہماشاکردنہ یا لہو دہس لیدانہ ہہی. ئہگہر ئہم ترسہ نہبوو ئوہ ہر حہرامہ بہلام گوناہی گہورہ نیہہ. بہلی تہماشاکردنی ئہمرد، واتہ: نیرینہیی کہ ہیشتا مووی لی نہہاتبی، ئوہ خراپہی لہ خراپہی تہماشاکردنی ژنی بیگانہ زورترہ. ریوایہت کراوہ: لہگہل ژنیکدا یہک شہیتان ہہیہ، بہلام لہگہل ئہمرددا بیست شہیتان ہہیہ.

لہ جوملہی گوناہہ گہورہکانہ غہیبہت، واتہ لہ پاشملہ باسی ئینسان کردن. بہکورتی:

له پاشمله ئینسان، ناوی کهسی ببا به شیوهیی نه‌گهر نهو باسکردنه له به‌ره‌و‌پروویا بی، پچی ناخو‌ش بی. ریوایهت کراوه سوودخواردن حهفتا و سی پایهی فسادی ههیه، سووکتزین پایه‌یان وهک زینا کردنی ئینسانه له‌گه‌ل دایکی خویدا، به‌لام له‌مانه هه‌موو ناشیرینتر ده‌وامکردنه له‌سه‌ر غه‌یبه‌تکردنی موسلمانان و هه‌تکی عه‌رز و نامووسیان.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه گالته‌ کردن به موسلمانان و تحقیریان، وه‌کو نه‌وه که له به‌ره‌و‌پروویانا عه‌یبیان لی بگری و به‌بی ئینسافانه پییان پی بکه‌نی، یاخو له‌ناو خه‌لکدا لاسای وتار و ره‌فتاریان بکاته‌وه.

له‌م نایه‌ت‌دا که خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: «لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ» هه‌تا نه‌وئ که ده‌فه‌رموئ: «وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ» مه‌نعی نه‌و سی تاوانه‌ی کردووه که هه‌رسیکیان گونا‌هی گه‌وره‌ن. هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر، (د.خ): نه‌و که‌سانه‌ی له دنیا‌دا گالته به خه‌لک ده‌که‌ن مه‌لانیکه‌ی خوا له پوژی قیامه‌ت‌دا گالته‌یان پی ده‌که‌ن، بانگیان ده‌که‌ن بو به‌هه‌شت. که نزیک ده‌بنه‌وه و له‌وانه‌یه برۆنه ژوره‌وه ده‌رگای به‌هه‌شتیان له‌پرودا داده‌خه‌ن و ده‌یانگێرپنه دواوه بو لای دۆزه‌خ و ده‌یانخه‌نه نه‌وئ (جزاء وفاقاً).

له جومله‌ی گونا‌هه گه‌وره‌کانه (نمامی) واته: قسه‌گێران به‌ناو خه‌لکدا، بو نمونه: یه‌کی ده‌روا بو لای نه‌حمه‌د و ده‌لی: مه‌حموود وای پی وتی و، ده‌روا لای مه‌حموودیش ده‌لی: نه‌حمه‌د وای پی وتی! تا به‌ینی نه‌و دوو که‌سه خراپ ده‌کا و تیکی ده‌دا. حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی خراپترینی ئاده‌میزاد دووزمانه‌کانن که دۆستان له‌یه‌ک جیا ده‌که‌نه‌وه و حه‌زیان له جیا‌کردنه‌وه‌ی موسلمانه‌ی له یه‌کتی.

دووزمانی نیشانه‌ی منافقییه. حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سی له دنیا‌دا دووزمان بی له قیامه‌ت‌دا دووزمانی ناگرین ده‌خه‌نه ناو ده‌میوه‌هه که نه‌وه‌نده تیژ و به‌تینن مه‌غزی سه‌ری دیننه جو‌ش.

زاناکان فه‌رموویانه: کرده‌وه‌ی دووزمان له کرده‌وه‌ی شه‌یتان زانی زو‌رت‌ره؛ چونکه کرده‌وه‌ی شه‌یتان به وه‌سوه‌سه‌یه، به‌لام کرده‌وه‌ی دووزمان به‌چاو ده‌بینی و به‌گویی ده‌بیستی.

له گونا‌هه گه‌وره‌کانه: بوختان کردن، واته: عه‌یب هه‌لبه‌ستن و کرده‌وه‌ی ناشیرین ریکه‌ستن بو که‌سی که له‌وانه‌وه دووری.

حزرت (د.خ) فرمویہ تی: له رُوژی قیامه تدا خواهن بوختان له دُوژه خدا حهسپت دهکهن و پئی دهلین: پئویسته ئه بوختانه نیسپات بکهی، دیاره که بوختان نیسپات ناکرئ و ههروهها سزاکهی بهرهوام دهبی تا خوا مهیلی لی بی ئهوسا بزگار دهبی.

له جوملهی گوناوه گه وره کانه مهنعی کچی بالغ له شووکردن. حهزرت (د.خ) له عنه تی لهو کهسه کردوه که کچی بالغی ههیه و بهبی بههانهی رهوای شه رعی مهنعی دهکا له شووکردن. له راستییدا ژن و پیاو ههردوو لایان ئاره زووی نهفسیان ههیه، بهلکو ئاره زووی ژن گهلی زیاتره و لهم پوهوه ژن زور له فیتنه وه نزیکه و، هم بههوی شوونه کردنیه وه ئازار به دلی دهگا که تهحه ممول نهکرئ، دیاره کهسی بیته هوی ئه و زیانانه گیرودهی گوناوه دهبی.

له جوملهی گوناوه گه وره کانه: بلاو کردنه وهی په نامه کیی نیوان نینسان خوئی و ژنه کهی له ناو خه لگدا و لای ئه و جوړه که سانه که دوور له نه دهن، چونکه ئه کاره ده بیته هوی هه تکی حورمه تی خویشی و ژنه که شی. بنگومان نینسان هه رگیز له عه یب خالی نابئ و، بلاو کردنه وهی ئه و عه بیانه به تایبه تی زور گوناوه و، بو ئه وان هه ش که ده یان بیستن ده بیته هوی فه سادی حال و خراب بوونی خو و په وشتیان.

ههروهها له جوملهی گوناوهی گه وره یه جیماع کردنی نینسان له گه ل ژنی خویدا به جوړئ که خه لک چاریان لیوه بی. ئه مه ئه و په پری بی شه رمیه یه.

له جوملهی گوناوهی گه وره یه ماره کردنی ژن به قهستی ئه وه که به هه ر جوړئ بی کابرا ماره یی ئه و ژنه نه دا و داگیری بکا، به تایبه تی مهنعی ماره یی له کاتیکدا که ژنه که داوای بکا. فرموده ی پیغه مبه ره دهریاره ی ئه مانه: «لقی الله وهو زان» واته: ئه و که سانه هه ر چه ند ژنه کانیان ماره کردوون، به لام له به ره ئه وه که قهستیان و ابووه ماره یی به ژنه کانیان نه دهن، وه کو پیاوی زیناکار گونا هبار دهن و تو له یان لی ده کریته وه.

له جوملهی گوناوه گه وره کانه وینه کردنی گیانله بهر به ته وای چ جوړئ سیبه ری هه بی وه که هه یکه ل له دار و بهرد و شتی تر، یا سیبه ری نه بی وه که نه خسه له سه ر ته خته و قوماش ده کیشری. به لی وینه ی شتی بی گیان وه که دهشت و کیو و گیا و دار و جو یار و رو یار ئه وه گوناوه نییه.

ته نانه ت هه ندئ له معنا لیده ره وه کانی قورئانی پیروز فرمویانه: ئایه تی «إِنَّ الَّذِينَ

يُؤذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا» لهبارهى ئه
 كهسانه وه هاتووه ته خوار كه ويتهى گيانله بهر دهكيشن؛ چونكه ويته كيشان نينسان
 دهخاتوه سهر بيرى چهرخى بتهپرستى كه له مهو پيش بووه. ههروهها له فهرموودهى
 حهزرتا ههيه (د.خ) كه فريستهى رهمهت ناچيته ئه و ماله و ئه و خانووه كه ويتهى
 گيانله بهرى تيا ههبن. چارى ئه و ويته ههش كه هه ن ئه وهيه كه سه ره كه يان له له شيان
 جيا بكرتته وه يا به رهنگيكي موخاليف ئه و شيوه ون بكرئ. بهلى ويته له سه ره فرشى كه
 پنى پيا ده نرى، وهكو فرشى روي زه ماوه ند و نان خوار دنى زه ماوه ند، ئه وه قهى ناكا ،
 مه نعى رويشتنى بانگ كراوه كان ناكا بو ئه و شوينانه.

له جوملهى گونا هه گوره كانه، ئه مه كه نينسان بكه ويته ته كه ئه و كه سانه كه به
 تايبه تى بانگ كراون بو نان خوار دن له مالى يه كيكدا. ئه مانه كه له عورفا پييان ده لئين
 خو هه لپه ساردوو (توفه لى) وهك دز ته ماشا ده كرين و له واته حسيب ده كرين كه مالى
 خه لك تالان ده كهن. له گونا هه گوره كانه ئه مه كه ميوان پاش ئه وهى تيرى خوار د و به بنى
 ئيجازهى خاوه ن خوار ده مه نى شتى زياد بخوا، چونكه له لايه كه وه ئيسراف و زياده كار بيه
 و له لايىكى تره وه خاوه ن ماله كه ئيجازهى نه داوه. به لام ئيسراف كردنى نينسان له مالى
 خويدا وه ختى گونا هه كه ئه و خوار دنه زيانى ببى بوئ؛ دياره به شيوه يه كى گشتى
 هه رشتى زيانى بو له ش ساغى هه بنى حه رامه. ههروهها حه رامه نينسان له بهر فيز و خو
 به زلزائين زور زياده روى بكا له ناماده كردنى چه شنه كانى خوار ده مه نيدا. به لام نه گه ر
 له ريگه ي خوادا بنى، چ له خزمه تى ميوان يا هه ژاران، ئه وه چا كه و قهى ناكا.

له فهرموودهى پيغه مبه ره (د.خ): خراپترينى ئوممه تى من نه وانن كه نه نواعى
 خوار ده مه نى ده خو ن و جو رواو جو رى پو شاك ده پو شن و هه ميشه به واته ي بنى سووده وه
 خو يان خهريك ده كهن و، به تايبه تى فه ساحه ت و زماندارى خو يان ده رده خه ن.

له جوملهى گونا هه گوره كانه عه داله ت نه كردنى ميژد له به ينى دوو ژن يا زياتردا.
 ريوايه ت كراوه: هه ر كه س دوو ژنى هه بنى و عه داله ت نه كا له به ينياندا ئه وه له روي
 قيامه تدا يهك لاي گيرو دهى ئيفليجى ده بنى و به ئيفليجيه وه حه شر ده كرى. شتىكى
 ناشكرايه هه رچون هه لبه كه وئ نازاردانى دلى موسلمان به جو رىكى نابار به گونا هى
 كه بيه ره داده نرى، دياره مه يل كردنى ميژد بو لاي ژنى له ژنه كانى ده بيته هوى نازاردانى
 دلى نه ويتر يان.

رېوايەت كراوه: له ناو ئوممەتى حەزرەتى موسادا (د.خ) كەسى له يەكئ زۆر عاجز بووايه و دوژمنايەتى بووايه له ناوياندا، دوعاى واى لئ دەرگد دەبوت: (ياخوا فلان كەس بەدكردار و نازاردەرى دئى خەلكى بئ) چونكە ھەر كەس حالى وابئ زوو گيرۆدەى نازارى دنيا دەبئ و دەكەوتتە ناو چالى ھيلاكەتەو.

بەلئ ئەگەر پياوئ له دلدا ژنئكى له ژنئكى ترى زياتر خۆشتر بوئ، بەوہ گوناھى ناگا. له جوملەى گوناھى گەورەيه ئەمە كە ئينسان له سئ پوژ زياتر تەركى برايهتى و قسە بكا لەگەل برايهكى دينىي خۆيدا و برادەرەكەشى تەركى ئەو بكا و لەو تەرك كردنەدا دەليلىكى شەرى نەبئ. جا ھەر كام لەم دوو كەسە لەپئش برادەرەكەيدا بمرئ موستەحقى دۆزەخە و، ھەر كاميان زووتر بپوا و پئشەستى بكا و سلأو لەويتەر بكا ئەوہ ئيستىحقاتى رەحمەتى خوا پەيدا نەكا. وە ئەگەر لەپاش مردنى يەكئكيان ئەويتريان تەوہىي كرد لەو گوناھە ئەوہ خوا عەفوئى نەكا. خۆ ئەگەر ئەوئش ھەر لەسەر ئەو رەقوبەيه دەوامى كرد و لەسەر ئەو حالە مرد ئەوہ ئەوئش وەك پئشووەكەيان دۆزەخى و تاوانبارە.

ھەر وہا له گوناھە گەورەكانە ئەمە كە ژن له مالى خۆى دەرەچئ بۆ دەرەوہ و خۆى بۆنخۆش بكا و بە يەقین يا بە زەن بزائئ كە ئەو وەزعى دەرچوونەى بە بۆنى خۆشەوہ دەبئتە ھۆى تئكچوون و ورووزاندنى دئى ئەو پياوانەى كە پئى دەگەن و ھەست بەو بۆنە خۆشە دەكەن، ئەگەر چئ مئردەكەشى ئيزنى دابئ بەوچۆرە بپواتە دەرەوہ و پووى خۆشى داپۆشئبئ. بەلئ ئەگەر لەم چوونە دەرەوہدا تەسەورى فئتنە نەكرئ ئەوہ دەرچوونەكە حەرامە، بەلام گوناھى گەورە نئبە. وە ئەگەر ژن بەبئ ئيجازەى مئردەكەى بچئتە دەرەوہ، ئەوہ ئەگەر چئ خۆى دەرەنخا و جلوپەرگى بۆنخۆش نەكا ھەر حەرامە.

له جوملەى گوناھى گەورەيه نشووزى ژن، واتە: دەرچوونى له فەرمانى مئردەكەى بەبئ عوزرى شەرى بەوشەرتە ئەو دەرچوون له فەرمانە نازارى دئى مئردەكەى بدا. ئەگەر نازارى نەدا ئەوہ تەنبا حەرامە و گوناھى گەورە نئبە. ھەر وہا له گوناھى گەورەيه ئەمە كە ژن داواى تەلاق له مئردەكەى بكا بەبئ عوزرى شەرى.

له گوناھى گەورەيه دەوتى، واتە: رازى بوونى ئينسان بەوہ كە ژنى خۆى يا ژنى كورئ فئسق و فجورور بكا، با ئەو فئسقەئش تەنبا بەوہبئ كە بپوا لەگەل پياواندا ھەلپەركئ بكا يا ماچيان بكا يا ماچيان بداتئ. بە فەرموودەى حەزرەت (د.خ) بەھەشت لەسەر دەوتتە حەرامە.

له جوملهی گوناھی گورهیه (قذف) واته: ئینسان نسهتی زینا بدا له پیاوی یا له ژنی، یا نسهتی (لواط) بدا له نژینهیی چ بلی فاعیله یا بلی مفعولوبیهیه. له قورئانی عزمدا ئه کهسه به فاسق ناوبراوه و بهوه که له دنیا و قیامتدا مهلعونه و سزایهکی گورهی هیه. له هدیسی شریفدا ئهم گوناوه له نهکبهری کهبائیره، واته له گوناوه هره گورهکان، ژمیرراوه و پیویسته ههشتا دار له گوناوهباره که بدری واته گوناوه که نهونده ناشیرینه ههدهکهی تهنیا بیست داری له دارهکانی ههدهی زیناکردن کهمتره.

له جوملهی گوناھی گورهیه پیشهیی جنیوفرۆشی، واته: ئینسان جنیوی زۆر بدا به خهک یا نسهتی خوی پیسیان لی بدا. له هدیسی شریفدا ئینسانی جنیوفرۆش به فاسق و به شهیتان ناوبراوه.

له جوملهی گوناوه گورهکانه: لهعنهت کردن له موسلمانان به ناحق. فهرمودهیی ههزته (د.خ): کاتی یهکی لهعنهت له یهکی تر بکا مادام ئه کهسه موستهحقی ئه لهعنهته نهبی، ئهوا لهعنهته که بهرز دهبیتهوه بو ئاسمان، که گهیشه ئاسمان بهرگای لی دهبهستری و دهگهپیتهوه بو خواروه بو لای راستی ئه کابرا که لهعنهته کهی کردوه و لهولایشه منع دهکری، جا پرو دهکاته لای چهپی کابرا، ههروهها ههموو لایهکی لی دهبهستری و له نهجامدا ئه لهعنهته دهچهسپی به کابرای لهعنهته کهوه. جا ئهی برادران! وهرن تهماشای پهحمتهی خوا بکن: مادام ئه کهسه ئه لهعنهتهی لی کراوه، موستهحقی لهعنهته که نهبی خوا منعی ههموو شوینیکی لی دهکا تا دهیخاته ئهستوی کابرای بی ئینساف که به ناحق لهعنهتهی لی کردوه.

لهم فهرموده بهرزوه وا دهدهکهوی که پیویسته موسلمان ئاگاداری زمان و دلی خۆی بی و به ناحق نسهتی خراپه له خهک نهدا و جنیو نهدا و لهعنهت له کهس نهکا، نهگه رنا وهیشومهی ئه لهعنهته دهگهپیتهوه بو سه خۆی. ههروهها لهعنهت کراوه لهو کهسهی دهبیته هۆی ئهوه که خهکی لهعنهت له باوک و دایکی بکن. ئه مه به تاوانیکی زۆر گه ره دانراوه و وهک ئهوهیه خۆی لهعنهتهی له باوک و دایکی خۆی کردبی.

زاناکان فهرموویانه: تهنا نهت لهعنهت کردن له حیوانات گوناھی گورهیه، بهلام حهق ئهوهیه که تهنیا حهراوه و ئیتر گوناھی گوره نییه.

زاناکان فهرموویانه لهعنهت له کهسیکی دیار له جوله که یا گاور نارویه، چونکه مهعلوم نییه له نهجامدا حالی ئه کهسه چون دهبی؟ بهلکو موسلمان بی. ههروهها

دروست نيبه له عنعت له موسلمانىكى ديار و تايبه تى بركړې، نه گهر چى زور فاسق و تاوانباريش بى، چونكه مه علوم نيبه له پاشه پوژدا چون ده بى؟ به لى حه زرهت (د.خ) له عنعتى كړدوه له گه لى كومه لى وها كه به سيفه تىكى خراب ناسراون، وهكو تا قمى سوودخور و شاهيدى مامله لى سوود و بنووسى دهفته ره گه لى. ديسان له عنعتى كړدوه له و كه سانه كه وينه لى گيانله بهران به ته و لى ده كيشن و، له و كه سانه كه سنوورى مولك ده گوين و، له و كه سانه كه خه لكى گومرا ده كهن، به تايبه تى نه گهر سر ليشو وينراوه كه كويز و نه زان بى.

له عنعت كراوه له وانه كه زينا له گه ل حه يوانا ده كهن و له و كه سانه كه له غه يرى رينگه لى شرع ييه وه ده چنه لاي ژنه كانيان و، له وانه يش كه كړدوه لى نابارى قه و ملى لووت ده كهن. له عنعت له وانه كراوه كه له كاتى هاتنى خوئينى عوزرا جيماع له گه ل ژنه كانيان ده كهن. له عنعت له وانه كراوه كه سيفه ت و كړدوه لى مردوو ده گيرنه وه بو نه وه لى نه و كه سانه وان به دهورياندا بگرين بو مردووه كه. هه روه ها له عنعت له و ژنانه كراوه ده گرين بو نه وه لى ژنان به دهوريانا بگرين.

له عنعت كراوه له و ژنانه كه شه ويان به سهردا تى ده پړى و ميرده كانيان به پنى ياساى شرع عاجزن لى بيان. وهكو له عنعت كراوه له و ژنانه كه به بى عوزرى شرعى له ميرده كانيان دووريكه ونه وه و له گه لى اندا نه خه ون و ماوه لى ميرده كانيان نه دن به پنى شرع رابويزن له گه لى اندا.

له عنعت له و كه سانه كراوه كه جنبو به يارانى پينغه مبر دهن (ر.خ).

له عنعت كراوه له دز و جهرده. هه روه ها له عنعت كراوه له و كه سانه كه (تخنث) ده كهن، واته: له و پياوانه كه وهكو ژن و له و ژنانه كه وهكو پياو هه لسوكه وت و موعامه له ده كهن؛ واته: پياو به بهرگ و پو شاك يا به دنگ و ناواز خو لى بباته شيوه لى ژنه وه يا به پينچه وانه لى نه مه ژن به جلو بهرگ و دنگ و بهرنگ خو لى بباته شيوه لى پياو وه.

له عنعت له و كه سانه كراوه كه له رينگوزه را قه زاي حاجه ت ده كهن و پنى رينوار پيس ده كهن. هه روه ها له و كه سانه كه له ژير دارى بهر داردا قه زاي حاجه ت ده كهن.

له عنعت له وانه كه مابه ينى ژن و ميرد يا گوره و خزمه تكار تيك دهن.

لهعنەت لەو کەسانە کراوێ بەتیر و شیر و ھەر چەک و سیلاحیکی باو موسلمانان دەترسێن، ھەرچەند (فعلاً) زیانیان پێ نەگەییژن، جا وەیل بۆ ئەوانە کە (فعلاً) زیانیان پێ دەگەییژن.

لهعنەت لەوانە کراوێ کە زەکات و سەرفیتەر نادەن.

لهعنەت لەوانە کراوێ کە بە درۆ نەیسبەتی خۆیان بەدەن لە کەسێ واتە: بلی: من کورێ فلان کەسم. بە تاییبەتی لهعنەتی زۆر توند لەوانە کراوێ کە بەدرۆ نەیسبەتی خۆیان لە فەخری عالەم بەدەن (د.خ). (واتە بەدرۆ بلی: ئیمە لە ئەولادی پیغەمبەری).

لهعنەت لەوانە کراوێ کە تەرکی ئەمر بە مەرروف و نەھی لە مۆنکەر دەکەن لە کاتیکدا کە دەستیان بپروا. ئەم باسە لە نامەیکە تاییبەتیدا نووسراو.

لهعنەت لەو کەسانە کراوێ کە دەموچاوی حەیان داخ دەکەن. بەلام ئەگەر گۆنچکە حەیان لە زەکاتدا وەرگیراوی (بیت المال) داخ بکەن ئەو سوننەتە (واللہ اعلم).

لهعنەت کراوێ لەو کەسانە تەکا دەکەن بۆ ئەوێ حەدی شەری بەجێ نەھینری، بۆ نمونە: قازی فەرمانی داو بەوێ جەلدە لە بوختانکەر (قاند) ی بدری و یەکیک بی تەکا بکا بۆ ئەوێ لێی نەدەن. خو ئەگەر حاکم شەری خوێ قسوور بکا لە جیبەجیکردنی حەدی شەری، ئەو عقوبەتەکە گرانترە.

لهعنەت کراوێ لە (فاعل) و (مفعول بە) ی کە بآلغ و عاقل بن. ھەر وھا لەعنەت کراوێ لەوانە شەراب دەخۆن و ھەر وھا لەوێ دەگیزی و لەوێ دەیفروشی و لەوێ دەیکری و لەوێ تریکە گۆشیوو بۆ شەراب با شەراب خۆریش نەبی.

بە تاییبەتی لهعنەت کراوێ لەو کەسە زینا لەگەل ژنی دراوسیدا دەکا. لهعنەت کراوێ لەو کەسە کە بەدەستی خوێ ناوی خوێ دەھینیتەو، مەگەر مەترسی زینای ھەبی ئەوێ لەو کاتدا دروستە، لەبەر دەفەعی ئەفسەد بە فاسید.

لهعنەت کراوێ لەو کەسە کە پرسپاریکی نایینیە لی دەکری جوابی نەداتەو، لە کاتیکدا کە مەسەلەکەش بزانی و مانعیکی شەریعی نەبی لە جوابدانەوێ. لهعنەت کراوێ لەو کەسەش کە ناگادار بی لە کردەوێ بە خیلافی حوکمی شەری و ئەویش راستەکە دەرنەبەری.

لهعنەت کراوێ لەو کەسە بەرتیل دەدا و لەوێش وەری دەگری. واتە بۆ نمونە کەسێ

لهعنته كراوه لهو كهسه كه خوى ژنى ببى و لهگه‌ل ژنكدا كه شوى ببى زينا بكا، لهگه‌ل نه‌ودا كه زينا به هر جور بى گوناھى گوره‌يه.

لهعنته كراوه لهو كهسه كه له مه‌جليسدا دابنیشى و پشت بكاته دانیشتوانى مه‌جليسه‌كه به‌جورئ نازار به دليان بگا.

لهعنته كراوه له كهسى كه دهنگى بانگ ببيسى و بهبى عوزرى شرعى نه‌روا بو نويزى چه‌ماعه‌ت.

لهعنته كراوه له كهسى كه يارى شتره‌نج له‌سهر مال بكا.

هروه‌ها لهعنته كراوه له ژنى كه بهرگى ناسك و شاشى وه‌ها بكاته‌بهر كه عوره‌تى لئوه‌دهر كه‌وى، واته: نه‌و بهرگه نه‌ونده ناسك و شاش بى مهنى دهر كه‌وتنى رهنگى له‌شى ژنه‌كه نه‌كا، ياخو نه‌و پارچه‌يه نه‌ونده نهرم و ناسك بى، بلكى به له‌شى ژنه‌كه‌وه به شيوه‌ينك كه بهرزي و نرمي له‌شى ژنه‌كه‌ى پى دهر كه‌وى.

لهعنته كراوه لهو كه‌سانه‌ى كه خاوه‌ن دهست و خاوه‌ن حورمه‌تن و ياسايان وايه كه حورمه‌تى پياوى فاسق و عادى دهرگن. به‌لام پياوى سالح و نه‌هلى زانست ته‌حقير ده‌كهن و پيزيان لى ناگرن و له‌به‌رچاوى خه‌لكدا سووكيان ده‌كهن.

لهعنته كراوه لهو كه‌سانه كه ته‌حقيرى ئالوبه‌يت و عه‌شيره‌تى حه‌زرت ده‌كهن و جنيويان پى دهن. نه‌م باسه‌م له نامه‌يه‌كدا نووسيوه.

لهعنته كراوه لهو كه‌سانه‌ى كه باوه‌ريان وايه قه‌زا و قه‌ده‌ر لاي خواوه نييه و ئاده‌ميزاد خوى كرده‌وى خوى دروست ده‌كا. هروه‌ها لهعنته كراوه لهو كه‌سانه كه به‌رامبه‌ر به باوك و دايكيان بى حورمه‌تن و حوقوقيان راناگرن و خزمه‌تيان ناكهن و بى شهرمانه نازارى دليان دهن.

لهعنته كراوه له‌وانه كه خاوه‌ن ده‌سه‌لاتن و به‌هيز و فه‌رمانه‌روان و نينسانى نه‌زان و سته‌مكار و به‌دخو ده‌كهن به كار به‌دهست به‌سهر ره‌عيه‌تدا، واته نه‌و سه‌روكانه كه پياوى ناپياو ده‌كهن به فه‌رمانه‌روا له شاره‌كاندا. له فه‌رمووده‌ى حه‌زرتدا هه‌يه (دخ) نه‌م جوړه پياوانه نويز و روژوويان بو حسيب ناكرى و لاي خوا و پيغه‌مبه‌ر و موسلمانان به خيانه‌تكار ده‌ناسرين.

لهعنته كراوه لهو كه‌سانه كه عه‌بدي دينار و دره‌من، يانى نه‌و كه‌سانه كه به هر

نهوعی دینار و دره میان دست بکهوئ، حه رام بی یا حه لال، وهری دمگرن و، نه گهر به شیوهی حه لال دهستیان بکهوئ واجیباتی شهرعی لی جیبه جی ناکهن.

له عنهت کراوه لهو که سانه که بهو جوړه شرع داینداوه نه فقهه ی مال و مندالی خوین نادهن، بو نمونه: له خواردن و خواردنه وه و بهرگ و پوښاک و نوین و رایه خ و هوده و شونی مانه وه دا قسور دهکن، له گهل نه وه شدا که دهستیان دهروا.

له عنهت کراوه لهو که سانه که پیوه ندیی خزمایه تی ده پچرینن و به پنی توانا یارمه تی خزم و خویش نادهن و به سهریان ناکه نه وه. له حه دیسی شهریدا هه یه: ره حمه تی خوا ناباری به سهر کو مه لیکدا که پچراندنی پیوه ندیی خزمایه تی له ناویاندا باو بی و نه هی لی نه کهن. گونا هی پچراندنی پیوه ندیی خزمایه تی نه وه نده زوره حسیب ناکرئ و شو می و نه گبه تی هم گونا هه ته شه نه دهکا بو دراوسیش، په نا به خوا له دراوسنی خراپ.

براکان! ده خیلتان بم باش هم نامه یه بخویننه وه که باسی گونا هه گوره کان دهکات، چونکه نامه یه کی زور به سووه.

یه کهم: که له گونا هه گوره کان ناگادار بوون به یارمه تی خوا دهستبهرداریان دهبن و نایانکهن.

دووم: نه گهر ماوه یی نهو گونا هه تان کر دبی که پیتان زانین ته و به بیان لی دهکن و ناگه رینه وه بو یان.

سییه م: که پایه ی گونا هی گوره تان زانی، نیتر به سووکی ته ماشایان ناکهن. نه مه ش نیعه ته یکی گوره یه؛ چونکه به سووکی ته ماشا کردنی گونا هی بچووک کوفره، چ جای بی به سووکی ته ماشا کردنی گونا هی گوره.

(أعاذنا الله منها بمنه. آمین. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

له ۶ ی (ذی القعدة) ی ۱۳۹۶ ی ک، ریکه وتی ۲۸-۱۰-۱۹۷۶ ی ز داله ته ترجمه ی هم نامه یه بوومه وه. سو یاس بو خوا.

وهرگنیز

نامھی چل و دووہم

باسی شیرخوار دن دہکات

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.
لہ پاش ئەمانە ئەی براییانی دینی و ئەی خۆشەویستانی گیانی، بەخوا من بەراستی
دۆستی نیووم و، ئەگەر بەهۆی پەپرەوی نەکردنی یاساکانی ناینەوہ زیانیکتان لێ
بکەوی، خەفەتتان بۆ دەخۆم و دلم بۆتان نارەحەت دەبێ، بۆیە هەمیشە لە بابەتی بەلا
و زیانیکەوہ نامەتان بۆ دەنووسم کە پێوہندی بە ناینەوہ هەییە و هەموو لایەکی
گرتووەتەوہ.

لەو شتە گرنگانەییە کە بۆتان دەنووسم: لە دوادوایی مانگی (ربیع الآخر)ی سائی
۱۲۹۰ کوجیدا یەکی هاتە، لام و تیی گەیاندم کە هەموو ولاتی شارەزور بەلکی
گەرەکەکانی شاریش حالیان وایە کە ژنی مندالدار لە مائی خۆی دەردەچێ و مندالە
شیرەخۆرەکی بەجێ دەهێلێ و ئەو منالەش پاش چەند دەقیقەییەک دەست دەکا بە گریان
و ژنی دراوسی دەنگی گریانەکی دەبیستی و بەزەیی پیا دیتەوہ و دیتە لای و شیریی پێ
دەدا، وادەبێ ئەو مندالە لە ماوہی چەند رۆژدا لە پینچ جار زیاتر شیریی ئەو ژنە دەخوا.
هەروہا ئەم شیوہ کارەساتە لەناوا دەوام دەکا و، گەلی مندال گەلی جار شیریی غیری
دایکی دەخوا، و ژنەکانیش لەبەر ئەوہ کە خۆیندەوار نین، ئەم حسینبە راناگرن و ناینووسن
و شتەکە لەناوا و ن دەبێ، و لەئەنجامدا گەلی کۆری گەنج خوشکی شیریی خۆی مارە
دەکا و ئەوہییکی زۆر لەم خوشک و براژن و میردانە پەیدا دەبێ بەبێ ئەوہ کەس بزانی بە
مەسەلەیی شیرخواردن و خوشک برایییان. وە ئەگەر یەکی لە موسلمانان کەمی تیفکرینی
ببێ، ئەویش کارەکە فەرامۆش دەکا و باسی ناکا بۆ خەلک، وەک لە نایەتەکەدا دەفەر موی:
(وَمَا أُنْسَانِيَهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ).

ئەی براکان! پێویستە ئینسان ناگادار بێ لە دینی خۆی و لە دینی خەلک و هەر شتی

زیانی بئی بۆ دین دەری بخا تا خەلک گیرۆدە نەبن. جا ئەگەر ئەو کەسانە کە خەبەر دەدەن بۆ شاھیدی شەری بەکەلک بێن، ئەوا حەرامیی ئەو کوپ و کچە لە یەکتەر سابت دەبێ. خو ئەگەر بۆ شاھیدی بەکەلک نەبێن هیچ نەبێ شوبهە و گومان دروست دەکەن، ئینسانی موسلمانیش حەقی وایە خوێ لە شوبهە بپاریزی.

لە سەردەمی حەزرەتا (د.خ) مەسەلەیهکی وەها پوویدا، لەبەرئەوە بە ئیسلامی شەری سابت نەبوو، حەزرەت (د.خ) نەیفەرموو نیکاح مەکەن، بەلام فەرمووی (کیف و قد قیل؟) واتە: چۆن ئەو نیکاحە دەکەن لەگەڵ ئەوەدا کە قەسە کراوە لە مەحرەمیان بەهۆی شیرەو! دیارە لەو فەرموودە پیرۆزە حەزرەتەو دەردەکەوی کە لە ھەر شوێنێکدا باسی مەحرەمی بەینی کوپ و کچیک کرا، بەهۆی شیرخواردنەو ئەوە پارێز کردن لەو نیکاحە زۆر باشە، ئەگەر چی بە شەرع ئەو مەحرەمی ئیسلام نەبووی.

من بە واجیبی سەرشانی خوێ دەزانم کە ھەموو دوستان و برادەران ئاگادار بکەم و لەم بێ ئاگاییی گەرەبە خەبەرداریان بکەم.

دەگێرنەو: جارێ لە جازان شەیتان گەیشت بە خدری زیندە و پێی وت: ئەی خدر من ھەمیشە دەمەوی موسلمانان گیرۆدە گوناھ بکەم. جا ئەو کەسانە کە ژنیان نییە و نایانەوی ژن بێن ئەوە بە تیکۆشینکی کەم تەفرەیان دەدەم و گیرۆدە زیانیان دەکەم، بەلام لەگەڵ ئەواندا کە دەیانەوی ژن بێن تێ دەکوشم بۆ ئەوەی دلایان بپرواھ سەر ژنی کە بەهۆی شیر خواردنەو مەحرەم بێ. خو ئەگەر ئەمەش نەبوو ئەواتێ دەکوشم کەموکورتی بخەم ناو عەقدی نیکاحەیانەو تا نیکاحە بەتال بێ و نەتەوێ پاکیان لێ نەبێتەو، ئەگەر چی بەدیمەن عەیبی دیار نییە بەلام لە راستیدا ئەو نەوانە نەوێ راستی ئەو ژن و پیاوھ نین و، نوتفەکە بەشێوہی شەری ئارام نەگرتی، ئەولادی بەدخووی لێ پەیدا دەبێ، وەک چۆن کە باوک و دایک نەخۆش و ناساغ بن، زۆریە ئەو کانیان نەخۆش و ناتەواو دەبن. جا تەکاتان لێ دەکەم لە مەسەلە ژنەکان و مارەبڕیندا ئاگادار و وریا بن؛ چونکە نیکاحی بەتال دەبێتەوێ بۆ برانی نەسب، واتە: نەوێ نیکاحی بەتال ئەگەر سەبب بێ لە سەببە تەبەییە کە دەپچرێ و ئەگەر لە نەوێ حەزرەتی عوسمان یا حەزرەتی ئەبووبەکر سیدیق یا حەزرەتی عومەری فاروق (ر.خ) یا لە ھۆزی قورەیش بێ، ئەو پێوەندییە نامینی و ھەر میراتی لەو باوکەو دەستی بکەوی، میراتی شەری نابێ.

له راستیدا نیتسا له ناو همرزه کاندایاوه که گالته به ته لاق دهکن و بهی پیوستی له سره هموو شتی، به که لک، و بی که لک، ته لاق دهخون که بیگومان هم شیوه زور زور له نیسلامه تییهوه دوره. جا نه گهر هم گالته کردنه یان به ته لاق له بهر نه وه بی که باوه پریان به ته لاق نه بی نه وه کافر دهبن. خو نه گهر هر مه بهستی رابواردن و گالته و گپ بی نه وه ته لاقیان ده که وی، واته: پاش نه و جوړه ته لاق خوار دنه نه و که سه هر چنده له گهل ژنه که یدا بنوی، وه که نه وه به که له گهل ژنیکی نامه حرمدنا بنوی و هموو نوو ستنیکی له گهلیدا به زینا حسیب ده کری. نه و که سانهش له و مه جلسدا داده نیشن که کابرا ته لاقی تیدا دهخوا و پی پی دهکنن یا کافر دهبن یا تووشی گونا می گوره دهبن، واته: نه گهر باوه پریان به ته لاق نه بی کافر دهبن و، نه گهر باوه پریان پی ه بی، و، تنیا گالته به به کار هیتانی نه و ته لاقه بکن نه و نه و پیکنین و گالته کردنه گونا می گوره به.

براکان! هم هموو گونا و تاوانانه که نیوه گیر و دهیان دهبن له بهر نه وه به که گوی نادهنه ناموژگاری زانایانی ناین. نه گهر به گویتان بگردنایه دلتن نورانی ده بو به نووری زانینی ناین و، له و ریگایه شه و کرده وه کانتان به گویره ی شرع ده بوون.

جا بو ناگادار کرده وه ی نیوه من له نامدها هندی له تاریکی و ناباری و سزا و پاداشی زیناتان بو باس ده کم تا باش حالی بین.

حزرت (د.خ) فرموویته: «مامل الدنيا مع الآخرة إلا كما غمس أحدكم أصبعه في اليم فأنظر بم يرجع؟» واته: نه گهر نازار و سزا و هروه ها سامان و ناز و نیعمه تی دنیا له گهل هی قیامت و نه بر او هی قیامتدا به راورد بکه ی. وه کو نه وه به که به کیکتان په نجه ی بکا به ده ریادا و ده ری بهینی ناخو چند ناوی له گهل دی؟ (ده ریاکه قیامت ته و نه و ناوه که ممش له گهل په نجه که دا دی دنیا به).

به لی خو شی و له زه تی دنیا له چاو قیامتدا و سزا و نازار و ماندو بوونی دنیا له چاو هی قیامتدا له قه تره به ده ریاش بی نرختر و نابوود تره. واته: نازاری گه زینی دوو پشکی له دنیا دا له چاو گه زینی دوو پشکی له قیامتدا و، له زه تی خوارده مهنی دنیا له چاو له زه تی خوارده مهنی قیامتدا و، له زه تی رابواردنی ژن و میردی له دنیا دا له چاو رابواردنیان له قیامتدا هر خویان به که.

جا هر که س باوه ری به فرمووده ی حه زه تی پیغه مبر بی (د.خ) ده بی دلنیابی که

دنیا و خویشی و ناخوشی دنیا به نسیبیت رُوژی قیامه توه بی نرخه و، ده بی به قه در توانا و ده سلات تی کوشی بُو پیر رُوژی و بهختیاری رُوژی قیامه تی. نهم فرسه ت و هلی له ش ساغی و ژینای دنیا یه زیه نهکا و سوودی لی وهر بگری بُو دوار رُوژی. دیاره هر کهس باوه ری به حزه رت بی (د.خ) و هه ول نهدا بُو خویشی قیامه تی و کرده وهی باش نهکا نه وه شیت و بی مه عریفه ته. نه گهر باوه ریشی نه بی نه وه به (مرتد) و له دین وهر گه راد و نه ناسری. خوا په نامان بدا.

پیوسته بزنان که تیکرا زینا کردن نه گهر چی یه کی که له گونا هه ره گه وره کان، به لام نهم گونا هه گه وره یه چند پله و پایه یه کی هه یه و به پی نه و پله و پایانه سزا که یه ده گوری. بُو نمونه: زینا کردن پی اوئی ژنی هینابی و ژنی شوی کرد بی، گونا هه زور تره و سزای زیاتره له زینا کردن پی اوئی ژنی نه هینابی و ژنی شوی نه کرد بی. ژنی شوی کرد بی و پی اوئی ژنی هینابی که زینایان له سر سابت بوو، سزایان سه نگه سار کردنه تا مردن، به لام سزای زینای پی اوئی ژن نه هیناو و ژنی شوو نه کرد وو سه د جه لده یه. هه روه ها به گوری هه فرموده یه حزه رت (د.خ) زینا کردن له گه ل ژنی دراوسیدا گونا هه گه لی گه لی زور تره له زینا کردن له گه ل ژنی دووردا.

زانا گه وره کان فرموویانه: گونا هه گه وره کان له حه وسه د گونا هه زیاترن و، له ناو نه وانه دا نُو گونا هه زور گه وره هه ن که زینا یه کی کیانه. به لام له لایه نی پیسی و بی نامووسییه وه زینا له هه موویان پیستره، بُو نمونه: نینسان کوشتن گونا هه کی گه وره و سه خته، که چی زینا له و پیستره؛ خوی گه وره فرموویه تی: «وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيْلًا» واته: نزکی زینا مه که ونه وه بیگومان زینا کرده وه یه کی زیاد له نه اندازه خراب و بی ئابرووییه و هوی مه حومبوون و نه مانی شیوه یه نیسلامییه ته و ریگایه کی زور به ده.

نهم نایه ته پیروزه زور به توندی باسی زینای کرده وه؛ یه که م: ده فرموی: هه نزیک مه بنه وه له م کرده وه نه له خوی و نه له و شتانه ی که پیش قهره ولینی، وه که ته ماشا کردنی ژنی نامه حره م، یا به ته نیا دانیشتن له گه لیدا، یا به ری دا رُویشتن له گه لیدا، یا ته ماشا کردنی وینه ی، یا ده سبازی کردن له گه لیدا یا پیکه وه هه لپه رین. به لی نه مانه هه موویان هوی ویزان کردنی دینی نینسانن و ده بنه هوی گیر وده بوون به زینا وه.

دووه م زینای به (فاحیشه) ناویردوووه. سیه م به جومله ی (وساء سبیل) زه می زینای

دوویاد کرده‌وه که جومله‌یه‌که زور موباله‌غهی تیدایه له زهممی زینادا. زینا په‌کیکه له و گوناوه که له سه‌ره‌تای دروستکردنی ئاده‌میزاده‌وه تانیستا له هیچ کۆمه‌لێکدا په‌سه‌ند نه‌کراوه و به‌گوناوه‌یکی دژی نامووس و شه‌رافه‌ت ناسراوه. هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ نه‌هی کردووه له‌وه‌ی له‌کاتی سزادانی پیاو و ژنی زینا کردوودا میه‌ره‌بان‌ییان له‌گه‌لا به‌کاربه‌یترئ و، بریاری داوه بۆ زیاده‌ریسو‌اکردنیان کۆمه‌لئ له‌ ئاده‌میزاد حازر بن و ئاگاداری سزادانه‌کان بن. به‌لام ده‌ریاره‌ی قیساس سه‌ندنه‌وه پیغه‌مبه‌ر (د.خ) فه‌رموویه‌تی: (وَأَذا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقَتْلَةَ) واته: کاتی په‌کیکتان کوشت له قیساسا به باشی و به‌ئاسانی بیکوژن. ئه‌و تیغه‌ی پێی ده‌کوژن با تیر بێ، ئه‌و که‌سه تیغه‌که به‌کار ده‌هینی با زانا و توانا بێ. به‌لام بۆ سزای زیناکردوو فه‌رموویه‌تی: میه‌ره‌بانی مه‌که‌ن له‌گه‌لێانا.

ریوایه‌ت کراوه که شوینی گوناوه‌باران وا له قوولاییی دۆزه‌خدا. به‌لام شوینی ئه‌وانه که زینایان کردووه وا له خواری شوینی ئه‌وانه‌وه، شوینیکه که چلک و زووخواوی له‌شی ئه‌هلی دۆزه‌خ له‌ویدا کۆده‌بنه‌وه وه‌کو چه‌وزی ئاوی پیس (أَعَاذَنَا اللَّهُ تَعَالَى مِنْهَا) خوا په‌نامان بدا له‌و گوناوه و له تاوانه‌که‌ی.

ریوایه‌ت کراوه: چه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: خه‌لکینه! خۆتان له زینا به‌پارێزن، به‌پراستی زینا شه‌ش به‌لای سه‌ختی لئ په‌یدا ده‌بێ؛ په‌که‌م رووناکیی ئیسلامییه‌ت له‌رووی ئینسان هه‌لدمگرئ. دووهم ده‌بیته هۆی فه‌قیری و گه‌دایی خاوه‌نه‌که‌ی. سێهه‌م ده‌بیته هۆی ته‌مه‌ن کورته‌ی. چواره‌م ده‌بیته هۆی ناربه‌زاییی خوای گه‌وره. پینجه‌م ده‌بیته هۆی سه‌ختی حیسابی قیامه‌ت. شه‌شه‌م ده‌بیته هۆی سزای دۆزه‌خ.

ریوایه‌ت کراوه که له پوژی قیامه‌تدا زیناکه‌ر به‌عه‌وره‌ت هه‌لده‌واسن. که له‌به‌ر توندی ئیش و نازاری هاوار ده‌کا و ده‌نالینئ فریشته‌ی عه‌زاب پێی ده‌لئ: له‌و کاته‌دا که به‌و کرده‌وه ناشیرینه‌ی خۆت له دنیا‌دا پێ ده‌که‌نیت بۆچی بیری ئه‌م هاواره‌ت لا نه‌بوو و شه‌رمه‌ت له خوا نه‌ده‌کرد؟!

ریوایه‌ت کراوه: کاتی که خاوه‌ن زینا پاش مردن ده‌خړیته قه‌بر خوا ئه‌و قه‌بره‌ی بۆ ده‌کاته شوینی سزای سه‌خت و چه‌ند کون ده‌بیته قه‌بره‌که‌ی و مار و دوویشک به‌ئهمری خوا له‌و کونانه‌وه ده‌پوون بۆ ئه‌و که‌سه و به‌کۆمه‌ل پێیه‌وه ده‌ده‌ن.

رپوایهت کراوه که له رۆژی قیامهتدا له زیناکه رهکانهوه بۆنیکى پیسی وهها پهیدا دهبی
هموو ئههلی عهرسات لهو بۆنه پیسه ههراسان و وهپس دهبن و بهتهواوی پهريشان
دهبن.

براکان: باسی سزای ئههلی زینا زۆر دريژه و من بهکورتی کهمیکم عهرزکردن. ئهگهر
باوهر دهکهن من خۆم لهکاتی نووسینی ئهم نامهدا دهستم کرد بهگریان، له خواى گهرهم
دهوی ئیوهش بینه گریان و بیر له حالى خۆتان بکه نهوه به لکو گیرۆدهی سزای سهختی
پاشه رۆژ نهبن.

من دهستی زاناکان ماچ دهکهم و داوینیان دهگرم که ئهم نامهى دوست و دلسۆزی
خۆیان بخویننهوه بۆ موسلمانانی شوینی خۆیان و لهم بابتهوه ههول و کوششیکى
باش بدن تا ئهو موسلمانانه له جیماعی حهرام بزگار بن، چ حهرامی زینا و چ
حهرامی بههوی شیرى یهکتر خواردنهوه بی، یا بههوی نیکاح و مارهبرینی بهتالهوه بی
و، ههتا له پیش ژنهیناندا ئیحتیات بکهن و له مارهبرینی مههرهمی شیرى خۆیان
بپاریزن. (والسلام علی من أتبع الهدی).

له ۱۰ ی (ذی القعدة) ی ۱۳۹۶ ی ک، ریکهوتی ۲-۱۱-۱۹۷۶ ز دا له ترجمههى ئهم
نامهیه بوومهوه. سوپاس بۆ خوا.

وهرگنبر

ناممی چل و سینه

باسی نهو گوناوه گه ورانه دهکا

که پیوه نندیان به بریندارکردنی نینسانه وه هیه

نه گهل هندی گوناھی گه وره ترا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وأتباعه المحسنين إلى يوم الدين.

له پاش نهمه، نهو گوناوه گه ورانه تان بو باس دهکهم که پیوه نندیان به بریندارکردنی نینسانه وه هیه، به لکو نیشه لالا پاریزیان لی بکن، چونکه کردنی گوناھی گه وره زیانی زوره و، که سی گوناھی گه وره بکا طاعه ته کانی نابنه که فاره تی گوناوه بچو و که کانی. واته: مادام نینسانی خوی له گوناھی گه وره بپاریزی نه گهر گوناھی بچو و کی له دست درچوو نهو گوناوه بچو و کانه به هوی تاعه ته وه، وهک دستنویژ و خویندنی قورنان و ته سبیح و ته هلیل، عه فوو ده کریز، به لام نه گهر گوناھی گه وره ی کرد له م په حمه ته دور ده بی و گوناوه بچو و که کانی له سر ده مینیتته وه. هه روه ها سزای گوناھی گه وره زور گران و دریزه. پاداشتی ته رکی گوناھی گه وره له پاداشتی تاعه تکردن زور تره. جا که سی گوناھی گه وره بکا، تووشی نه وانه ده بی که باس مان کردن، زیاد له وهیش بو دنیا یی سی زیانی هیه وه کو حه دیس ده فهر موی: (جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة يا رسول الله! قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينغصه أياها).

ته ماشا ده که ی نهم بنیاده مه نه گهر شهو و پوژ هه ولّ بدا بو زیانی دنیا ی، ته مه لی لی نابینی و سست نابی، به لام نه گهر بانگی بکه ی بو تاعه تکردن چهند به هانه ت بو ده مینیتته وه.

براکان! ئەم نامانەى بۆتانیان دەنوسم بە خزمەتیکى گەرەیان حسیب دەکەم. تکتانان لى دەکەم بیانخویننەوه و تى کۆشن بۆ حالیکردنى موسلمانان. ئەوهيش خۆى بە موسلمان دەزانى بەتەبیعیەت نامادە دەبى بۆ وەرگرتنیان؛ چونکە گەرەترین خوو و رەوشتى موسولمان ئەوهیه که له نامۆژگارى و بیستنى فرمودەى حەزرتى پیغەمبەر (د.خ) تیر نابى.

له جوملهى ئەو گوناوه گەورانە کوشتنى نینسان بە ناحەق. سزای ئەم گوناوه گەرەیهىم له نامەیهکى تایبەتیدا نووسیوه.

ریوایهت کراوه: شەیتانى لەعین هەموو پۆژى سەرلەبەیانى سویای شەیتانەکان بڵاو دەکاتەوه بەدنیاى بۆ گومراھ کردنى خەلکى و گوناھ پیکردنیان. لەپاشان یەکى لەو شەیتانانە دیتەوه و دەلى: من کارىکى وەھام کرد که فلان کەس ژنەکەى تەلاق بىدا. شەیتان دەلى: ئەم گوناھ بى قىمەتە چونکە کابراى تەلاقمەر دەتوانى ژنەکەى مارە بکاتەوه. یەکیکى تریان دیتەوه و دەلى: من کەوتمە ناوبەینى ئەو کۆمەلەوه و دەستم کرد بە ئاژاوەنانەوه تا فلان کەس فیسار کەسى کوشت - شەیتانى لەعین چاوى ئەمیان ماچ دەکا و زۆردلى خۆش دەبى و رەزامەندى خۆى دەردەبرى، و دەلى: تۆ بەراستى لە ئەوهى منى و تاجى حورمەت شایانى سەرى تۆیە، چونکە موسلمانان لە مەیدانى فراوانى رەحمى نەبراوى خوادا دەمىننەوه تا یەکیکیان یەکى دەکوژى، که ئەمەیان کرد ئیتر مەیدانى رەحمەتى خوا بەتەواوى تەنگ دەبى لەسەریان.

له جوملهى گوناوه گەرەکانە ئەمە که یەکى ببى بەهۆى کوشتنى کەسى. هەر کەسى ببیتە هۆى کوشتنى یەکى له پۆژى قیامەتدا لەناو چاوى دەنوسرى: ئەمە دووره له رەحمەتى خوا.

له جوملهى گوناھى گەرەیه بى دەنگ بوون له کاتى کوشتنى ناحەق و نارەوادا. واتە: ئەگەر کەسى له شوینىکدا بى و لەو شوینەدا یەکى بى یەکى بکوژى لەسەر ئەو کەسە واجیبە که حازرە لەو شوینەدا تا له توانایدا بى مەنعى ئەو زالمە بکا و نەهیتى نینسانە زولم لیکراوهکە بکوژى. خو ئەگەر دەستى رۆبى و بەئەندازەى دەست رۆیشتنەکەى مەنعى نەکرد ئەوه لەو گوناھەدا هاوبەشە و بە خاوەنى گوناھى گەرە دەناسرى، و ئەو لەعنەتە که بۆ نینسان کوژەکە دى بۆ ئەمەش دیتەوه.

له جوملهی گوناھی گه‌ورهیه ترساندنی که‌سی به شمشیر و خنجر و تفنگ و هاوچه‌شنیان به‌و شهرته له دلیدا هه‌بی برینداری بکا و ترسینراوه‌ک‌ش وه‌ها تی بگا که ترسینهر نیازی فه‌وتاندنی نه‌وی هه‌یه، واته: نه‌گه‌ر له دلیدا نه‌بی، برینداری بکا و هه‌ر بۆ ترساندن بی نه‌وه ته‌نیا کارینکی حه‌رامه و به‌ گوناھی گه‌وره‌ه‌سیب ناکری.

له جوملهی گوناھی گه‌ورهیه خویندنی زانستی جادووگه‌ری (سحر) یا فیز کردنی به‌ یه‌کی، به‌راده‌یی له‌نیوان زاناکاندا ئیختیلاف هه‌یه که جادووگه‌ر کافره یا نا؟

له جوملهی گوناھی گه‌ورهیه (تطیر) و (تشاؤم) واته په‌یره‌وکردنی رینگای کافرانی پیش چهرخی ئیبسلاام که نه‌گه‌ر که‌سی که‌وتبیته ری بۆ سه‌فه‌ریک و رینگه‌وتی په‌له‌وه‌ریکی ناشیرینی کردبی، وه‌کو بووه‌که‌ره، گه‌راوه‌ته‌وه و سه‌فه‌ره‌که‌ی نه‌کردوه و، باوه‌ری و ابووه که بینینی نه‌و په‌له‌وه‌ره ده‌بیته نیشانه‌ی ناموباره‌کیی نه‌و سه‌فه‌ره‌ی و ته‌ئسیرینکی راستی هه‌یه بۆ خراپیی حالی نه‌گه‌ر نه‌و سه‌فه‌ره بکا!

له جوملهی گوناھی گه‌ورهیه (تنجیم) واته: نه‌ستیره‌گرتنه‌وه و حیسابی نه‌ستیره و باوه‌رکردن به‌ حسیبی هه‌لاتن و ئاوابوونی نه‌ستیره یا که‌وتنه‌یه‌کیان بۆ ده‌لاله‌ت کردن له‌سه‌ر پیروزی و ناپیروزی کار و بریاردانی ته‌ئسیر بۆ نه‌و نه‌ستیرانه، چونکه بریاردان و باوه‌رکردن و نیسبه‌تدانی ته‌ئسیر بۆ غه‌یری خوی گه‌وره‌ کوفره. به‌لام نه‌گه‌ر به‌و شیوه ته‌ماشایان بکه‌ن که نیشانه و علامه‌تی هه‌ندی رووداون نه‌وه زیانی نییه. شایانی باسه هه‌رپه‌مه‌ه‌که‌که نه‌وه‌نده هۆشیار نین فه‌رق بکه‌ن له‌ به‌ینی شتی خاوه‌ن ته‌ئسیر بی و شتی نیشانه و علامه‌ت بی: له‌به‌ر نه‌وه له‌م شوینه‌دا پاریز گه‌لی به‌نرخه.

له جوملهی گوناھی گه‌ورهیه ده‌رچوون له‌ فه‌رمانی حاکم و فه‌رمانداری گشتیی موسولمانان نه‌گه‌ر عادل و دادپه‌روه‌ر بی. هه‌روه‌ها ده‌رچوون له‌ فه‌رمانی فه‌رمانداری سته‌مکار، که نه‌مر بکا به‌ شتیکی مه‌شرووع و په‌وا، گوناھی گه‌وره‌یه. واته: نه‌گه‌ر فه‌رمانداری سته‌مکار نه‌میری کرد به‌ جیهاد یا زه‌کات سه‌ندن له‌ ده‌وله‌مه‌ندان یا دروستکردنی مزگه‌وت یا خه‌سته‌خانه یا موسافیرخانه واجیبه‌ به‌گوئی، به‌گوئی نه‌کردنی له‌م کارانه‌دا گوناھی گه‌وره‌یه. به‌لام نه‌گه‌ر فه‌رمان بدا به‌ کوشتنی ئینسانینکی بی تاوان، نه‌وه دروست نییه به‌گوئی بکری. هه‌ر له‌م بابه‌ته‌وه‌ ریوایه‌ت کراوه: که سی کۆمهل هه‌ن له‌ رۆژی قیامه‌تدا خوی گه‌وره به‌میه‌ره‌بانی ته‌ماشایان ناکا و قسه‌یان له‌گه‌ل ناکا یه‌کی له‌وانه نه‌و که‌سانه‌ن که له‌ فه‌رمانی سولتانی دادپه‌روه‌ر ده‌رده‌چن.

له جوملهی گوناھی گورهیه بهیعت پیکردن و دانانی سولتانی ناعادل له پوژنیکا که سولتانی عادل و دادپهروهر دهست بکهوئ، واته: دانانی حاکی بی داد له کاتی بوونی که سئکی عادل و رهشیددا.

له حدیسی شهریدا هیه: فرمانداری که شایانی فرمانداری نه بی به خیانه تکار له گه ل خوا و پیغه مبهری خوا و موسلمان داده نری. ههروهها فرمانداری عادل و دادپهروهر حوکمداری کردنی سهعاتیکی به عدالت و دادپهروهری نهجر و پاداشتی لای خوا له عیبادهتی شهست سالی خه لکی تر زورتره و، حوکمکردن حاکی غهیره عادل له تاقه سهعاتیکدا نه وهندهی گونا هکردنی شهست ساله. نم بهیانه که بو فرماندار کرا بو قازی دادگای ناینیش ههروه هایه.

له جوملهی گوناھی گورهیه تیکه لی له گه ل زالمان و ئولفته و دوستایه تی له گه ل نه هلی زو لم و نه هلی فیسقا، مه گه ر نه و تیکه لی و ئولفته له بهر فرمانی شهرع بی، وه ک ناموژگاری کردنیان، یا بو رزگار کردنی داماو و بیچاره له ژیره ستیان، یا له ترسی فیتنه و ناشووبیان، به لی ئولفته له گه ل ستمکاراندا بو نه و مه به ستانه نه بی دروست نییه؛ چونکه خوای گوره ده فهرمووی: «وَلَا تُرْكُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ»، واته: مهیل مه کن بو لای نه و که سانه که ستمیان له خه لک کردوه و له ریگی راستی ناین لایان داوه؛ نه گینا ناگری دوزه خ به تانگاتی و داختان ده کا.

له م نایه ته پیروژه دهره که وئ نه و که سهی که مترین مهیل و مه حبه به تی بی له گه ل نه واندا که که مترین زو لم و ستمیان لی بوه شیته وه، نه وه که مترین پایه ی پیگه یشتنی تینی ناگری تووش ده بی و نه و لیکه وتن و پیگه یشتنه که مه ی ناگر ئیشیکی سهخت و گه وره و گرانی هیه و، له و پوژدها که نه و ناگره له و جوژه ئینسانانه ده دا غهیری خوا که س به هاواریانه وه ناچی و که س کو مه کییان پی نا کا، جا هاوار بو حالی نه و که سه که زور مهیل و مه حبه به تی له گه ل نه و که سانه دا بی له زور زالم و ستمکارن ده بی نه وانه حالیان چون بی؟!

له جوملهی گوناھی گوره ستمکردن له موسلمان یا له نه هلی زیممه، که گاور و جووله که ن، به داگیرکردنی مال و سامانیان یا به لیدان و جنیو پیدانیان.

له فهرموده ی حه زره تدا هیه که زو لم له دنیا دا ده بی به (ظلمات) واته به تاریکی بو خاوه نه که ی. مه به ست له م (ظلمات) ه که به شیوه ی جهمع و تراوه نه وهیه که ستم ده بیته

هۆی تاریکی دل له دنیادا و تاریکی قهبر له پاش مردن و تاریکی عه‌ره‌سات له رۆژی قیامه‌تدا، هه‌روه‌ها له رۆژی قیامه‌تا حه‌سه‌نات و چاکه‌ی ئه‌و سته‌مکاره‌ ده‌دن به‌وانه‌ی سته‌می لێ کردوون. جا ئه‌گه‌ر چاکه‌کانی به‌شی حه‌قی سته‌م لێکراوه‌کانی نه‌کرد ئه‌وه‌ له گونا‌ه و تاوانی سته‌م لێکراوه‌کانی ده‌دری به‌کۆلا.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه نه‌میه، واته قسه‌هێنان و قسه‌بردن به‌ناو خه‌لكدا به نیازی تێكدانی ناوبه‌نیان، به‌تایبه‌تی دووزمانی كردن لای كۆمه‌له سته‌مكاره‌كان له هه‌موو جوړه دووزمانیه‌ك گه‌وره‌تره و سزای زیاتره. له فهرمووده‌ی حه‌زه‌تدا هه‌یه (د.خ) نیسان تا له‌ناو سته‌مكاراندا به‌حورمه‌تتر و له‌پیشه‌تر بێ لای خوای گه‌وره بێ حورمه‌تتر و دوورتر ده‌بێ، و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ریش لێی دووره به‌ریه‌ لێی و فهرموویه‌تی: ئه‌و جوړه دووزمانه نایه‌ته سه‌ر حه‌وزی كه‌وسه‌ر.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه كرده‌وه‌یه‌ك كه كوفر بێ وه‌كو ئه‌وه په‌ره‌ی قورنانی پیرۆز بدری و فره‌ی بدا، یا وتاریکی كوفری به‌ده‌ما بێ وه‌ك وتاره‌كه ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر بێ باوه‌ری به شتی ده‌كا له‌و شتانه كه حه‌زه‌ت (د.خ) له‌لای خواوه هینا‌ونی. دیاره ئه‌م گونا‌هه گه‌وره‌ترینی گونا‌هه‌کانی ئینسانه، مه‌گه‌ر زووبه‌زوو په‌شیمان ببیته‌وه و نا‌ره‌زایی خۆی ده‌ربهری له‌و كرده‌وه نا‌په‌سه‌نده‌ی و له‌و وتاره نا‌په‌سه‌نده كه به‌ده‌مییا هاتوو. په‌نا به خوای گه‌وره.

هه‌ر پیاوی ژنی هه‌بێ و هه‌ر ژنی می‌ردی هه‌بێ، هه‌ركاتی كرده‌وه‌ی كوفر یا وتاری كوفریان له‌ده‌م ده‌رچوو، له‌سه‌ر په‌یره‌وی ئیمامی شافیه‌ی (ر.خ)، ئه‌گه‌ر له‌پیشه ته‌وا‌بوونی عیده‌ی ژنه‌كه‌دا موس‌لمان بوونه‌وه و شایه‌تومانیا‌ن هینا و بی‌زاری‌ی خۆیان له كوفر ده‌ربهری ئه‌وا نیکا‌حه‌كه‌یان له به‌ینا ده‌مینێ، خۆ ئه‌گه‌ر له‌و ماوه‌دا نه‌گه‌رايه‌وه بۆ ئیسلام، ئه‌وه نیکا‌حیا‌ن له‌به‌یندا نامینێ، واته: هه‌ر جاری بڕۆنه لای یه‌كتر، یه‌عنی جیماع بکه‌ن، ئه‌و جیماعه‌یان حه‌رامه تا سه‌رله‌نوێ عه‌قدی نیکا‌حه‌كه تازه نه‌که‌نه‌وه له به‌ینیاندا.

له جومله‌ی گونا‌هی گه‌وره‌یه ب‌لاو كرده‌وه‌ی عه‌یبی موس‌لمان به‌مه‌رجی كه مه‌به‌ستی ئابروو‌بردنی ئه‌و موس‌لمانه بێ له‌ناو خه‌لكدا.

به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بێ كابرا عه‌یبه‌كه‌ی خۆی ببیسته‌وه و ده‌سه‌ر‌دار ببێ ئه‌وه گونا‌هی گه‌وره نییه.

بۆ نمونە: يەككى دز بى و مالى خەلكى بدزى ئەو ھەر كەس ئاگاي لەو كردهو ھە بى، دروستە بە خەلك بلى: فلان كەس دزى دەكا تا خەلكى خويان بپارتىزن ياخو كابرالى دزە خوى دەسبەردارى دزى بى.

ھەر جنىوى يەككى بە يەككى ترى بدا تەنيا ھەرامە تا دەگاتە قەزف يانى نىسبەتدانى زى نا لى، كە وى لىھات دەبىتە گوناھى گەورە و، ئەگەر بەو جورە شەرع دای ناوھ نىسبەتاتى نەكا ھەددى شەرعى لەسەر واجىب دەبى كە برىتیبە لە لىدان (۸۰) دار و بەپى ئەمرى قازى شەرع جىبەجى دەكرى.

لەكاتىكدا يەككى جنىوى غەبرى قەزف بدا بە يەككى و ئەویش جنىوى پى بداتەو ئەو ھەردووكيان گوناھبار دەبن، بەلام جنىودەرى يەكەم زياتر؛ چونكە ئەو لەپىشدا جنىوى داوھ و بووھتە ھۆى دوژمنایەتى.

لە جوملەى گوناھى گەورە پراگرتنى نىنسانى موفسىد و خراپەكەر و پەنادانى مەگەر ئەو پەنادەرە بترسى لەوھى كە كابرالى پەناھاوھر بكوژن و موستەھقى كوشتنىش نەبى. ھەر كەسى پەناى موفسىد بدا ھاوبەشى دەبى لە گوناھەكەيدا و خواى گەورە لى نارازىبە.

لە جوملەى گوناھى گەورە كۆمەلك و يارمەتیدانى كەسى كە بە ناحق نازارى خەلكى بدا يا قەسەيان پى بلى يا دەستدرىژى بكاتە سەر نامووسیان چونكە يارمەتیدانى كەسى لەسەر گوناھ دەبىتە ھۆى گوناھبارى و ھاوبەشى لە گوناھا.

لە جوملەى گوناھە گەورەكانە شوین كەوتنى عەببى موسلمان، واتە: وەك جاسوس بەم لاوлада بگەرئ و پرسىار بكا و ھەول بدا بۆ دۆزىنەوھى عەببى موسلمانان بە قەستى ئەو، لەناو خەلكدا بلاوى بكاتەو، ئەو كەسە يا ئەو خانەدانە يا ئەو دەزگا و بارمگایە عەبىدار بكا. ئەم گوناھە زۆرە نابارە و ماىەى تىكدانى رىشەى دۆستایەتى و خزمایەتى و مەحبەبەتە لەناو خەلكدا. رىوایەت كراوھ ھەزرت (د.خ) فەرموویەتى: ئەو كەسەى دەكەویتە شوین عەببى موسلمانان خواى گەورە دەكەویتە شوین عەببى. ديارە ھەركەس خواى گەورە بكەویتە شوین عەببى ئابرووى دەبا و شەرمەزارى دەكا و لەناو خەلكدا سووك و پىسوا دەبى.

براكان! خواى گەورە سەتتار و سړپۆشە و ھەزى لەوھە عەببى بەندەى خوى

بشاریته‌وه. ته‌ماشاکهن دهرکه‌وتنی زینای وه‌ها گران کردووه که به دمگهن سابت دهبی، چونکه برپاری داوه که چوار ئینسانی راستی راسال چاویان به عوره‌تی پیاو و ژنه‌که که‌وتبی له‌کاتی زیناکه‌دا، ئەمەش زۆر که‌مه و نایاب رێک ده‌که‌وی، ئەگەر یه‌کی له‌و چواره‌نه‌بیینبین و شایه‌تی نه‌دا ئەوه شایه‌تی سی که‌سه‌که‌ی تر قبول ناکری، به‌لکو یه‌کی هه‌شتا داریان لی دهری؛ چونکه به (قازف) و بوختانکه‌ر دهناسرین.

له‌ جومله‌ی گونا‌هه‌ گه‌وره‌کانه، یه‌کی خۆی بباته‌ شیوه‌ی ئینسانی باش و له‌ خواترس و ریش و په‌شمی بۆ خۆی رێک بخا، تا خه‌لکی به‌ ئینسانی چاکی بزائن، که‌چی به‌ په‌نامه‌کی کرده‌وه‌ی ناره‌وا و ناشیرین بکا.

حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: هەر کەس خۆی جوان بکا بە شیوێ ئەهلی تاعەت و لە‌راستیدا وه‌ها نه‌بی، له‌عنه‌ت و نه‌فرینی له‌ ئەهلی ئاسمان و زه‌وییه‌وه‌ بۆ‌دی.

له‌ رپوایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ئەگەر له‌ رۆژی قیامه‌تدا به‌قه‌ده‌ر کێوه‌کانی مه‌که‌ه خیرات و کرده‌وه‌ی باش له‌گه‌ل خۆیدا بینێ، خوای گه‌وره‌ (علی رؤوس الأشهاد) هه‌موو ده‌کا به‌ تۆز و غوبار و مه‌حوی ده‌کاته‌وه‌ و ئەو که‌سه‌ ریسوا ده‌بی و حورمه‌تی ده‌پوا.

له‌ جومله‌ی گونا‌هه‌ گه‌وره‌کانه‌ موداهه‌نه‌ و رپابازی له‌گه‌ل ئەو که‌سانه‌دا که‌ گونا‌ه ده‌که‌ن بۆ پاراستنی قازانجی دنیا‌یی. پوخته‌ی قسه‌: له‌به‌ر پاراستنی دنیا و مائی دنیا و قازانجی دنیا‌یی ئینسان رپوایه‌تی و موجه‌مه‌له‌ بکا له‌گه‌ل پپاوی گه‌وره‌ی تاوانبار و سته‌مکارا. به‌لام ئەم وه‌زعه‌ ئەگەر له‌به‌ر پاراستنی ئەوانه‌ نه‌بی که‌ باس کران، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ بی که‌ کابرای موجه‌مه‌له‌ له‌گه‌ل کراو زۆر زالم و به‌ده‌سه‌لات و بی شه‌رمه‌ و لێ ده‌ترسی ئەوه‌ قه‌ی نا‌کا.

له‌ جومله‌ی گونا‌ه‌ی گه‌وره‌یه‌ زینا واته: چوونه‌ لای ژنی نیکاحی شه‌رعیی نه‌کردبی بۆ خۆی، یا ئاماده‌کردنی ژنی بۆ پپاوی که‌ نیکاحی به‌سه‌ر ژنه‌که‌وه‌ نه‌بی. عقوبه‌تی ئەم کرده‌وه‌یه‌ له‌ نامه‌یه‌کی تایبه‌تیم نووسیوه‌ بۆتان.

زینا کردن بې‌جگه‌ له‌وه‌ که‌ ده‌بیته‌ هۆی فیتنه‌ و نازاوه‌ و کوشتار له‌ناو کۆمه‌لدا ده‌شبیته‌ هۆی خراپکردن و تیکدانی ته‌بیعه‌تی ژنی می‌رددار و هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی له‌ می‌رده‌که‌ی. هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ هۆی خراپکردن و تیکدانی پپاوی خاوه‌ن ژن و ئالۆزکردنی له‌ ژن و مائی خۆی و، ده‌بیته‌ هۆی تیکه‌ل بوونی نه‌ته‌وه‌ و نه‌ناسینی ئەولاد و باوک به‌راستی.

بېجگه له وانهش ده بېته هوی توو شبوونی نه خو شیبی سووزنهك و گهلئ ناساغی تر. ههروهها ده بېته هوی گه دایی و پروت و په جالی و نابووتی له دینادا و، ده بېته هوی جاری کردنی حدودی شهر عیش به سهریاندا که سهد جهلده و دوور خستنه وهی سالیکه له که سوکار، یا سهنگه سار کردنیان تا دهمرن. ده شبېته هوی سزای سهخت و نابار له روژی قیامه تا.

له جوملهی گونا هه گه و ره کانه (لواط) و اته: جیماع کردنی پیاو له گهل پیاو دا یا له گهل ژنی خوئی یا ژنی بیگانه له غهیری شوینی عاده تیبه وه. نهم کرده وه فاحیسه یه، کرده وهی قه و مه که یی حه زه تی لووت (دخ) که به هوی نهو گونا هه ناشیرینه وه خوی گه و ره غه زه بی لی گرتن و ولاته که یی ژیرا و ژوور کردن و به ردی به سهریاندا باراند.

له په پیره وی نیمامی شافیعیدا (رخ) نه وهی نهم کرداره ناپه سه نده ده کا نه گهر ژنی هینابی نه وه سهنگه سار ده کری و، نه گهر ژنی نه هینابی سهد جهلده یی لی دهری و سالی دوور ده خریته وه چ (فاعل) چ (مفعول به) نه گهر بالغ بن و به ناره زوو نهو نیشه کرابی نهك به زور.

پیاویت کراوه: نهو که سه یی نهم کرده وه ناشیرینه یی هیه له پاش مردن له شه که یی له گوره که یه وه ده گوازیته وه بو زه ویی قهومی لووت و سزای زور سهختی دهری.

ههروهها له گونا هه گه و ره یه جیماع کردن له گهل حه یواندا وهك کهر و حه یواناتی تر و نهم که سانه ته عزیز ده کرین.

نه وهی نهم نیشه ده کا به پینی حه دیسی شهریف له عنه تی لی کراوه.

له گونا هه گه و ره یه جیماع کردن له گهل ژنی که به شیوه یی (موقت) ماره برابی، بو حه فته یا مانگ یا زیاتر یا که متر. نهم جوړه نیکاحه که مه شهووره به نیکاحی موته، گونا هه گه و ره یه و له دینی نیسلامه وه دووره و جار دراوه به وه که حرامه، بو یه له سه ر مو سلمان حرامه بهو شیوه ژن ماره بکا و جیماعی له گهل بکا.

له جومله یی گونا هه گه و ره یه (استمناء) و اته ناو هینانه وهی که سیک به دهستی غهیری ژنی خوئی، مه گهر له کاتی کدا که ترسی توو شبوونی زینای هه بی، نه وه دروسته له بهر ده فعی نه فسه د به فاسید.

له جومله یی گونا هه گه و ره کانه دزیکردن له مالی خه لکی. له نامه یی تایبه تیدا باسی سزا

و تاوانی دزیم نووسیوه. نووسیومه ئەو کەسە دەروا بۆ دزیکردن نووری ئیمان لە دلی دوور دەکەوێتەوه تا لەو کردەوه ناشیرینه دەسبەردار دەبێ، ئەوجا نوورەکه بە کەمی و ناتەواوی دیتەوه بۆ ناو دلی.

هەندێ لە زانایان فرموویانە: سەگ لە ئینسانی دز باشترە، سەگ بەرامبەر بەو دوو سی نانه کە خاوەنەکە دەیداتێ شوو تا بەیانی پاسی دەکا و نانوی و دلی خاوەنەکە ی نازار نادا، بەلام دز لەگەڵ ئەویدا کە خوا دروستی کردووه، چەند ناز و نیعمەتی یی بەخشبووه، هەر کاتی گومانی ئەوه ببا کە لە شوێنێکدا مائیکی دەست دەکەوی دەروا بۆی و دەیدزی و خاوەنی خۆی کە خواجه لە خۆی دەرهنجینی!

لە جوملەی گوناھی گەورەیه جەرەبی و پێگری و ترساندنی ریبوار لە نەفس و مالی، هەرچەند کەس نەکوژی و مال لە کەس نەسێنی. دیاره ئەگەر لەگەڵ ترساندنه کەدا کەسی کوش و مالی لە خەلک سەند ئەوا تاوانەکە ی زۆرتەرە. حەددی پێگراپیش دیاره کە هەلاوەستن و کوشتنە.

لە جوملەی گوناھی گەورەیه شەراب خواردنەوه و بەنگ و تریاک کێشان. ئەم کردەوه پیسه یەکیکە لە ئەسبابی سەلبی ئیمان، واتە: مردنی خاوەنی ئەو کردەوه بە کافری. لە حەدیدی پیروژدا لەعەت کراره لە شەرابخۆر و لەوهی دروستی دەکا و لە (ساقی) واتە مە ی گێر. هەر وهما تا دە کەس باس کراون کە بەهۆی شەرابەوه لەعەتیا ن لێ کراره. بەپێی قەسە زانایان لەبەر پووناکی فرموودهی حەزەرتدا (دخ) ئەو کەسانە ی لە دنیا دا عارهق دەخۆنەوه خوای گەوره لە پوژی قیامەتدا عارهقی لەشی ئەهلی دۆزهخیا ن دەرخوارد دەدا. باسی زیانی ئەم شەرابە لە نامەیهکی تایبەتیدا نووسراوه.

لە گوناھی گەورەیه یەکی لە کونی پەنجەرە یا لە کونی دیوار یا لە سەریانەوه تەماشای ژن و کچ و کارەکەری دراوسێی خۆی بکا. جا لەپاش ئینذار ئەگەر بە بەردی چاوی ئەو کەسە کوێر بکەن، دروستە و قیاسی نییه.

لە گوناھی گەورەیه کولەگرتن لە خەلک، واتە: وهستان بە پەنامەکی لەپال دەرگا یا دیوار یا پەنجەرە و گوێ لە خەلک گرتن تا بزانی چی دەلێن؟! یا بە پەنامەکی تەماشاکردنیا ن تا بزانی چی دەکەن؟! رپوایەت کراره فریشتە ی سزا لە پوژی قیامەتدا مس دەتوێتەوه و دەیکاتە گوینی ئەو کەسە ی بەپەنامەکی گوینی لە قەسە ی خەلک گرتووه.

لە گوناھی گەورەیه وازهینان لە ئەمر بە چاکە و نەهی لە خراپە. واتە: ئەگەر ئینسان

له شوئینیکا کرده وهیه کی نارها و ناشه رعیی چا و پی کهوت مادام دهستی بپروا واجیبه به زور مهنی ئه و کرده وه خراپه بکات، خو ئه گهر دهستی نه پویشت واجیبه به زمان مهنی بکا واته: یا خوئی قسه بکا یا بپروا بۆ لای پیاویکی گهره ی خاوهن دهسه لات قسه ی بۆ بکا تا ئه و پیاوه مهنی ئه و کرده وه خراپه بکا. خو ئه گهر ماوه ی ئه مهش نه بوو واجیبه هه ره یج نه بی به دل ئه و کاره نارها وایه ببوغزینی.

له جومله ی گوناھی گهره یه ئه مه که نینسان له بهر به خو نازین و خو به گهره زانین هه زیکا خه ئک له به رامبه ره وه پاره ستن.

له جومله ی گوناھی گهره یه پاره کن له دهستی تا عوون به بی عوزری شه رعی.

له جومله ی گوناھی گهره یه سته مکردن و زولمکردن له و زیممیانه که جیزیه ده دن و ئیتاعه تی ده ولته تی ئیسلام ده که ن.

له جومله ی گوناھی گهره یه سویند به درۆ خواردن. درۆ ئینسان به ناخی گونا ه و تاواندا و ده باته خواره وه، له قیامه تیشا ده بخاته ناخی دۆزه خ و ناگره به تینه که ی. هه ره وها له گونا هه گهره کانه سویند به غه یری زات و سیفه تی خوا خواردن، به لام لای قه ولی سه حیح ته نیا مه کرووه.

له جومله ی گوناھی گهره یه بۆ قازی که به خیلافی شه رع حوکم بکا؛ چونکه ئه و حوکمه ی یا له بهر نه زانین و بی قابیلیه تییه یا له بهر خو به زل زانینه و فیزی نا هینی بچی موراجعه ی کتیبه که ی بکا یا له خو ی زانتری بپرسی و باش له و حوکمه شه رعیه حالی ببی و به ناگادارییه وه حوکمه که بدا. ئه م قازی شه رع که له بهر فیز و ده مار یا له بهر نه زانین له حه ق لابدا ده که ویته بهر ئه و ئایه ته که ده فه رموی: «وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ» و له قیرائه تیکی ترا: «وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ». واته دادوهریک به و جو ره حوکم نه کا که خوا نار دو وه به راستی سته مکاره، له حه ق لادهره. وه هه ر حا کم ی به غه یری حوکمی خوا حوکم بکا وه ک ئه و گیانله به ره یه که به چه قویه کی کول سه ره پرابی، واته: ئه و حا کمه خو ی به دهستی خو ی ناماده کردو وه بۆ سزای رۆژی قیامه ت. به لی تا یاسای ده سته کرد نه هاتبو وه ناو مو سلمانان به ده گمه ن هه لده کهوت یه کی به غه یری حوکمی خوایی حوکم بکا، به لام له پاش ئیعلانی ئه م جو ره یاسایانه ئیتر حوکم به غه یری حوکمی خوا زور بوو، به لکو له گه لی شویندا حوکم به شه رع فه و تاوه و که م ره فتاری پی ده کری.

له جوملهی گوناھی گورهیه نهمه که یهکی بههوی قسهی خیلافی شهرعهوه دلی پیاوی خاوهن حورمهت و پایه خووش بکا، واته: ئینسان حالی وههابی بهرامبهر بهوانهی هرچی بلین و هرچی بکن به باشی بزانی و تهحسینی بکا و له بهره ورپوویدا و له ناو مهجلیسا دلی: باشه. نهمه دهبیته هوی نارهزایی خوا لهو کهسه، چونکه لهسر هموو کهس واجیبه ئینکاری شتی خیلافی شرع بکا و نارهزایی خوی دهربری له هر حوکمی که پیچهوانهی حوکمی خوی گوره بی.

له جوملهی گوناھی گورهیه به یارمهتیدانی ئینسانی زوردار و ناحهقکار، له هه دیدتا ههیه نهو جزه کهسانه له زیمههی خوا دوور دهخرینهوه و خوا لییان رازی نابی.

له جوملهی گوناھی گورهیه بهرتیل وهرگرتن و بهرتیلدان و دهلالی ناوبهینی بهرتیلخوور و بهرتیلدەر. نهمه حوکمی بهرتیلکه که بیته هوی له ناوچوونی حقی، بهلام دانی بهرتیل بو نهوهی حقی جیبهجی بکری، واته: بههوی نهو بهرتیلهوه له رینگای کهسنگهوه ئینسان بگاته حقی شرعیی خوی نهوه دانی، بهرتیلهکه گوناھ نییه، بهلام وهرگرتنی گوناھی گورهیه.

له جوملهی گوناھی گورهیه وهرگرتنی دیاری له لایهن قازی و حاکم و پیاوی خاوهن پایه و شان و پیاوی سالحهوه له زانایانی دین و نهوانهی مهشهورن به مهشیخت، یا کهسی گومانی سیفتهتیکی باشی پی ببری و خهک له بهر نهو سیفته خزمهتی بکن و مالی دنیای پی بدن و، له راستیدا نهو سیفتهتی تیا نهبی.

بو نمونه: خاوهن مالهکه گومانی وایی نهوهی که مالهکهی بو دهبا وهلییه و پیاوچاک و له خواترسه، کهچی، وانهبی یا هیوای جیبهجیکردنی نیازنکی پی ههبی و نهو هیچ بهجی نههینی، لهم حالهدا مادام کابرا به کری و ئوجره ئیشی پی نهکا، هرچی لی وهرگری حهرامه و خواردنی مالی خهک بهناحق حهرامه و گوناھی گورهیه. بهلام نهگر له پرووی خووشهویستییهوه بوی بینی یا له بهر سیفتهتی بی که تیایدا بی وهک سهیدی و سالی و زانست و خو له گوناھ پاراستن نهو وهرگرتنی نهو مال و دیارییه حاله و رهکردنهوهی چند عهیبکی تیایه، یهکهم نهو ماله خوا بوی ناردوو و نهو رهدی دهکاتهوه بهسر خوادا. دووم دهبیته هوی دلشکانی موسلمانه خاوهن دیارییهکه. سییهم: دهبیته هوی معنی خیر و پاداشی خاوهن مالهکه و نهو سهدهقهی لی تیک دهدا.

چوارهم: ئەم رەدکردنەوھە بۆنی نەفسانەییەت دەدا، واتە: ھەتا خەلکی بۆلین ئەم کابرایە پیاوچاکە و مائی دنیای ناوی و شت لە کەس و ھەرنەگەری.

ئەبێنۆ ھەجەر (ر.خ) ھەرموویەتی: بۆ نمونە: کەسێ ھەپس کرابێ و مائی بەدا بە کەسێ کە تکای بۆ بکا بەلکو رزگاری بکا، ئەو دەبێتە (جعالە) و جەعالە ھەلآلە. بەلام ئەگەر مائی بریار بەدا بۆ کەسێ کە ئیشیکێ ھەرامی بۆ بکا وەک دزیکردن لە مائی یا لێدانی موسلمانێ ئەو جەعالە نییە و بەرتیلە و دان و ھەرگرتنی ئەو مآلە ھەرامە. یا ئەگەر مائی بریار بەدێ بۆ یەکی بەرامبەر بە کردنی کارێ کە خۆی لە خۆیا واجبە لەسەری وەکو ئەمر بە چاکە و نەھی لە خرابە کە (زاتاً) واجبە لەسەری ئەو ھەرگرتنی ئەو مآلەش ھەرامە وەکو ئەوھە پارە بە یەکی بەدە بەرامبەر بەو کە نوێژە ھەرزەکانی خۆی بەجێ بێت.

لە جوملە ی گوناهی گەورە یە کە بەشکردنی مآلیکی پێ سپێردرابێ یا تەخمینکردنی باغی تری و خورمای بەدیتە دەست، غەدریان تیدا بکا و ئیشە کە بەراستی و شەری نەکا.

لە جوملە ی گوناهی گەورە یە، شایەتیدان بەدرو. لە ھەدیسێ پیغەمبەرایە (د.خ) کە شەھادەتی زوور و درۆ لە گوناهە گەورە ھەرە گەورەکان ھەسب کراو. جا من لەبەر توندی و سەختیی سزای ئەم گوناهە لە نامە یەکی تاییبەتیدا باس کردوو. ھەر وھە شاردنەوھێ شایەتیش لە گوناهە گەورەکانە، واتە: کەسێ ئاگای لە پووداوی بی وەکو کرین و فرۆشتنی مائی، یا مارەبڕینی، یا پووتکردنەوھێ ریبواری... تاد و، لە کاتی پۆیستیدا ئەو شایەتیە نەدا و ھەقی خاوەن ھەق بھەوتی گوناهیکێ گەورە دیتە سەر.

لە جوملە ی گوناهی گەورە یە درۆ کردن. لە ھەدیسێ شەریفدا ھەبە درۆ کردن بە نیشانە ی منافقی دانراو. ھەدیسێکی تر دەفەرموێ: چاکە کردن لەگەل باوک و دایکدا عومری نینسان زیاد دەکا، و درۆ کردن رۆزی کەم دەکا.

براکان! زۆرە ی گوناهەکان زیانی قیامەتیان ھەبە و زیانی دنیایان نییە یا کەمە، بەلام درۆکردن زیانی بۆ دین و دنیا ھەبە. تەنانت ئەگەر بە گالته درۆ بکا و لە درۆکەدا (توریه) نەکا، ئەو بە گوناهی گەورە دەنوسری لەسەری. ھەر وھە لە قورئانی پیرۆزا لەعنت کراو لە درۆزن.

حزرت (د.خ) فرموده‌ی: «الصدق یهدی الی البر، والبر یهدی الی الجنة. والکذب یهدی الی الفجور، والفجور یهدی الی النار» واته: راستی رینوماایی نینسان دهکا بۆ کرده‌وی باش و کرده‌وی باش رینوماایی نینسان دهکا بۆ به‌هشت. درۆش رینوماایی نینسان دهکا بۆ لادان له حهق و لادان له حهقیش رینوماایی نینسان دهکا بۆ ناگری دۆزهخ. ههروه‌ها کاتی نینسان درۆیی دهکا فریشته‌ی لای راست له‌بهر بۆنی ناخۆشی ئه‌و درۆیه به ماوه‌ی میلی له‌و درۆزنه دوور ده‌که‌وێته‌وه.

ریوایهت کراوه: گاوری هات بۆ خزمه‌تی حزرت (د.خ) و عمرزی کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! من به چوار شتی خراپه‌وه گیرۆده بووم؛ شهرباب خواردنه‌وه و دزیکردن و درۆزنی و زیناکردن. ئه‌مانه‌ش هه‌موو له دینی ئیسلامدا به‌د و ناپه‌سه‌ند و زهم کراون. ناشتوانم به‌جاری هه‌موویان ته‌رک بکهم. ئه‌گه‌ر ته‌نیا له هه‌ندیکیان مه‌نعم بکن، قبوولی ده‌کم و موسلمان ده‌بم، به‌لام ئه‌گه‌ر له هه‌موویان مه‌نعم بکن ئه‌وا پێم ناگری. حزرت (د.خ) فرمودی: ته‌نیا له درۆکردن مه‌نعت ده‌کم. کابرای گاوری به‌م فرموده‌ی حزرته‌وه زۆر دلشاد بوو، موسلمان بوو، پاش ئه‌وه ئه‌و گاوره تازه موسلمان هات به‌دلیدا که مه‌نعی من له درۆ کردن مه‌نعه له هه‌موو شتی، چونکه کاتی که نیشیکی خراپم کرد و پرسیاریان لی کردم ئه‌گه‌ر راست نه‌لیم ئه‌وا به درۆزن ده‌رده‌چم و ته‌وبه‌ی ئیسلامیه‌ته‌که‌م ناته‌واو ده‌بی، و ئه‌گه‌ر راستیش بلیم، بۆ نمونه: بلیم دزیم کردوه، ده‌ستم ده‌برن. هه‌روه‌ها شته‌کانی تریش. ئه‌نجا عمرزی حزرتی کرد و وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! تۆ که مه‌نعت کردم له درۆ به‌هیکمه‌ت ره‌فتارت له‌گه‌ل کردم؛ چونکه مه‌نکردن له درۆ، مه‌نعه له هه‌موو سیفه‌تیکی خراپ، بۆیه‌وا به‌راستی نامۆزگارییه‌که‌تم قبوول کرد و دینی ئیسلام به‌دل وه‌رگرت.

له جومله‌ی گوناھی گه‌وره‌یه رابواردن و دانیشتن له‌گه‌ل عه‌ره‌قخۆر و ئه‌وانه‌ی به له‌هو له‌ب راده‌بوێرن یا له‌گه‌ل هاوچه‌شنیان، چونکه نینسان ئه‌گه‌ر بتوانی مه‌نعیان بکا له‌و کاره خراپانه و نه‌یکا ئه‌وا تووشی گوناھی گه‌وره ده‌بی که ته‌رکی نه‌هی له مونکه‌ره، ئه‌گه‌ر نه‌شتوانی مه‌نعیان بکا ئه‌وا رابواردن له‌گه‌ل ئه‌و جوژه که‌سانه، با گوناھی سه‌غیره‌ش بی، به‌هۆی ده‌وامکردن له‌سه‌ری ده‌بیته‌ گوناھی گه‌وره؛ که‌واته پیویسته نینسان دوور بکه‌وێته‌وه له نینسانی عه‌ره‌قخۆر و قومارکه‌ر و ساز و سه‌متوور لێده‌ر و وینه‌ی ئه‌مانه له‌گرو‌ی فاسقان.

له جوملهی گوناھی گه‌وره‌یه یاری نهرد و شه‌ترهنج له‌سه‌ر مال. هه‌روه‌ها له جوملهی گوناھی گه‌وره‌یه دروست کردنی نه‌سیاب و ئاله‌تی ساز و سه‌متوور و دمبه‌ئه‌ک و جووزله و گوئی لی راگرتنیان مگه‌ر ته‌پلی باز به‌ته‌نیا یا ده‌ف به‌ته‌نیا که گوئی راگرتن بۆ نه‌مانه له شایی و خه‌ته‌نه سووران و له‌به‌ریکردنی حاجییان له جه‌ژنه‌کاندا هه‌لآله. به‌لام (یراع) که به کوردی پئی ده‌لین (بلوین) ئیختیلافی تیدایه و نه‌سه‌ح نه‌وه‌یه که هه‌رامه و، هه‌ندی له نیمامه‌کان فه‌رموویانه بۆ سألحان هه‌رام نییه. به‌لام گوینگرتن له شمشال و ده‌ف پیکه‌وه هه‌رامه.

نیمامی غه‌زالی (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: گوینراگرتن له ئاوازی خو‌ش به‌پئی نه‌شخاس ده‌گۆرئ، واته: بۆ نه‌و که‌سه‌نه‌ی که ئاره‌زووی نه‌فسانییان زۆره هه‌رامه، چونکه بیستنی نه‌و ئاوازه خو‌شه شه‌هوه‌ت و ئاره‌زووی نه‌فسی ده‌جوولینئ. بۆ که‌سانئ که نه‌هلی له‌هه‌و له‌عب نه‌بن مه‌کروه‌هه. بۆ که‌سئ که طه‌بعی سلیم و زه‌وقی له‌سه‌ر ده‌نگی خو‌ش و پۆشاک‌ی جوانه و هه‌ز له پاک‌ی و ته‌میزی ده‌کا هه‌لآله. بۆ که‌سئ که مه‌حه‌به‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوای بیئ، مه‌ندووب و مه‌رغوبه؛ بیستنی ئاوازی خو‌ش سیفه‌ته چاکه‌کانی ده‌بزوینئ.

له جوملهی گوناھی گه‌وره‌یه غه‌یبه‌تکردنی پیاوئ یا ژنیک‌ی دیاری.

له جوملهی گوناھی گه‌وره‌یه ده‌وامکردن له‌سه‌ر گوناھی بچووک. هه‌روه‌ها دانانی شیعرئ عیشق‌بازی گوناھی بچووک، به‌لام به‌رده‌وام له‌سه‌ر کردنی ده‌بیته گوناھی گه‌وره، نه‌گه‌ر تاعه‌ت و چاکه‌ی زال نه‌بی به‌سه‌ر گونا‌هه بچووکه‌کانیدا.

له جوملهی گوناھی گه‌وره‌یه ئینسان له‌به‌ر خه‌سیسی و ده‌نانه‌ت و پاره‌په‌سی له‌ پزق و رۆزی و ژیا‌ندنی خیزانی خویدا قسوور بکا و به‌قه‌ده‌ر ده‌سه‌لات و توانا گوزه‌رانیان دابین نه‌کا. به‌لام نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌بوونی بی، یاخۆ هه‌یبئ و خیزانه‌که‌ی تیکرا هه‌ز به‌ زاهیدی و ته‌رکی دنیاکردن بکه‌ن نه‌وه قه‌ی نا‌کا.

له جوملهی گوناھی گه‌وره‌یه ته‌رکی ته‌وبه‌ کردن. خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» واته: ئه‌ی موسلمانه‌کان! هه‌مووتان بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره به‌لکو له‌ سزای رۆژی قیامه‌ت پزگار ببن.

جا ته‌ماشای بکه‌ن له‌م شوینه‌ به‌نرخه‌دا که شوینئ ئه‌مر به‌ ته‌وبه‌یه خوای گه‌وره

رژگاری بهی قهید و شهر باس نه فرمووه، به لکو به ستوویه تی به رجاوه، واته: نه گهر تهویه تان کرد له وانیه و رجا هیه عه فوو بکرین. دیاره له تیکرای سیاقی نایه ته که وه دهرده که وی: نه گهر په شیمان نه بنه وه له و گونا هانه که کردوویانن، عه فوو یان بریار نه دراوه.

پیویسته نه وهش بزاینن که ههروه که تهویه له گونا هی گوره واجیبه تهویه کردن و په شیمان بوونه وه له گونا هی بچووکیش واجیبه. ههروه ها تهویه کردن له دواختنی تهویه ش واجیبه.

چاکه ی تهویه کردن و خراپه ی نه کردنیم، به تاییه تی له نامه یه کا نووسیوه. (والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

سویاس بز خوی گوره له ۲۷ ی (ذی القعدة) ی ۱۳۹۶ ی کوچی، ریکه وتی ۲۰-۱۱-۱۹۷۶ ی زاینی له حوجره ی مده سه ی ته کیه ی حه زه تی (عبدالقادر) ی گیلانی (رخ) له به غدا له وه رگیزانی نه نامه یه بوومه وه. به مهش به رگی سییه می مهکتوویاتی کاکه حمده ی شیخ (رخ) ته واو بوو. تکاکارم خوی میهره بان به لوظفی بی پایانی خوی یارمه تیم بدا که نامه کانی تریش نامه ده بکه م و له چاپیان بدهم. پشت و په نای هه موو لایه ک هه ر خوییه.

وه رگیز: عه بدولکه ریمی موده ریس

ناممی چل و چوارمه

باسی نهو گوناوه گهورانه دهکا

که پینوهندیان بهدل و دهر و ونهوه ههیه و بهدورهوه نین

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئه مانه، برا خو شهويسته كانم! نه م پینج نامیه که له باسی گوناوه گوره کاندانوسویمون، به نرخترین دیارییه کن که دۆستان بو یه کترین بنیرن، چونکه خلیفه ی دووم حه زه تی عومری کوری خه تتاب (د.خ) له حه زه ته وه (د.خ) ده گپرتته وه: «ما اهدی مسلم لأخيه المسلم هدية أفضل من كلمة حکمة یزیده الله بها هدی أو یرده عن ردي»، واته: هیچ موسلمانئ دیارییه کی بو برای موسلمانئ نه نار دووه چاکترو به سو دتر بی له قسه ییه کی راست و معناداری وه ها که خوی گوره به هوی نهو قسه وه شاره یایی نهو موسلمانه زیاد بکا یا سه رگه ردانی و مألویزانی لی ده فع بکا.

براکان! هه موو دیارییه کانی برای خۆتان بو ئیوه نا له م جو ره دیارییانن، به لکو هه ر نامه ییه کم هه زار دیاری و هه زار که لیمه ی دینییه. به تاییه تی نهو نامانه که باسی گوناوه ده که ن، چونکه ده بنه هوی ده رخستنی عه یب و خه وشئ ئینسان، چاکترین دیارین بو ئیوه، به تاییه تی که نهو عه یب ده رخستنه به شیوه ی ئابرو و بردن و ناو زپاندنی که س نه بی وه ک من به شیوه ییه کی به ئه ده ب و دل سو زانه باسیان بکا. به لی نه م جو ره عه یب ده برینه شتیکی زور به جییه؛ وه ختی خوی حه زه تی عومری کوری خه تتاب زور جار له حوزه یفه و له سه لمانی فارسی و هاو پریه کانی تری ده پرسی و داوای نه وه ی لی ده کردن که عه یب و که مو کورییه کانی خوی پیشان بدن و ده یفه رموو: «رحم الله امرء اهدی إلى عیوبی» واته: ره مته تی خوی گوره لهو که سه که عه یبه کانی خوم به دیاری بو بنیری. دوا ییش ده یفه رموو: نه م جو ره دۆستانه به ده گمن ده ست ده که ون.

براکان! به‌خوای گه‌وره قه‌سه‌م من له و دوستانه‌م که ئیمامی عومهر (د.خ) فەرموویه‌تی به‌دمگمن ده‌ست ده‌که‌ون.

براکان! به‌چەند زه‌حمەت و شەوئخوونی و به‌ناو کتیباندا گه‌ران، ئەم نامەم نامادەکردووێ که به‌دیاری بۆم ناردوون. به‌خوای قه‌سه‌م هیچ پیاوه‌تی نییه ئه‌وانه‌تان که فارسیزانن نه‌یخویننه‌وه بۆ موسلمانەکانی تر، هه‌روه‌ها پیاوه‌تیش نییه که ئیوه بۆتان خویندنه‌وه ئه‌وان گوێی بۆ رانه‌گرن و باش لێی حالی نه‌بن و ره‌فتاری پێ نه‌که‌ن. بێ گومان گوێدان به‌م نامانه‌ی من نیشانه‌ی ئیمانه، چونکه پیغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌فه‌رمووی: «أیما مسلم جاءته موعظة من الله في دينه فأنها نعمة من الله سيقت إليه فأن قبلها بشكر زاده الله نعماً أخرى والا كانت حجة من الله... إلى أن قال... ويزداد بها سخطاً». ئەم فەرمووده شه‌ریفه وه‌عه‌ده به‌خێرو موژده‌یه بۆ ئه‌و که‌سانه ئەم نامانه ده‌خویننه‌وه و ره‌فتاریان پێ ده‌که‌ن و، هه‌رپه‌شه و ترساندنه بۆ ئه‌و که‌سانه که نایانخویننه‌وه یا کاتی بۆیان ده‌خویننه‌وه ره‌فتاریان پێ ناکه‌ن. به‌ئێ گوی راکرتن بۆ ناوه‌رۆکی ئەم نامانه نیشانه‌ی موسلمانیه‌تی و به‌هیزی ئیمانه، حه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: یه‌کی له خوورپه‌شته جوانه‌کانی موسلمان ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز له بیستنی وته‌ی خێر تێر نه‌بێ.

براکان! گێڕۆده‌بوون به‌گوناهه گه‌ره‌کانه‌وه له گێڕۆده‌بوون به‌گوناهه بچوکه‌کانه‌وه پێ مه‌ترسێتره، چونکه به‌ نه‌سی نایه‌ت ئه‌و که‌سانه که گوناه‌ی گه‌وره ناکه‌ن کرده‌وه چاکه‌کانیان گوناهه بچوکه‌کانیان لا ده‌به‌ن و کاره چاکه‌کانیان ده‌به‌نه که‌فاره‌تی کاره خراپه‌کان، به‌لام ئه‌و که‌سانه که گوناه‌ی گه‌وره ده‌که‌ن گوناهه بچوکه‌کانیشیان به‌سه‌روه ده‌مینیته‌وه، سا مه‌گه‌ر به‌میه‌ره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره بزگار بین. ئه‌و که‌سه‌ی زāl بێی به‌سه‌ر گوناه‌ی گه‌وره‌دا و لێی نزیک نه‌بیته‌وه به‌ختیاره، چونکه نه‌کردنی گوناه‌ی گه‌وره زۆر پاداشی گه‌وره‌ی هه‌یه‌و، پاداشی ئەم نه‌کردنه له‌ کردنی تاعه‌ت زۆرتره. هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌کردنی گوناه‌ی گه‌وره‌وه له‌ نه‌گه‌به‌تی و ناخۆشیه‌ی سزای قیامه‌ت ده‌پاریزێ. جا هه‌ر که‌س گوناه‌ی گه‌وره بکا له‌م دوو به‌شه‌ ناوه‌مید ده‌بێ. بێجگه‌ له‌مه له‌ دنیايشدا گێڕۆده‌ی سێ جۆره‌ زیان و ناخۆشی ده‌بێ وه‌ک حه‌زرت (د.خ) فەرموویه‌تی: «جزاء المعصية الوهن في الطاعة والضيق في المعيشة والتعس في اللذة. قيل: وما التعس في اللذة؟ قال: لا ينال شهوة حلالا إلا جاءه ما ينفصه إياها»، واته: پاداشی تاوانباری له‌ دنیايدا سێ شته، یه‌که‌م سستییه له‌ تاعه‌ت کردندا، واته: ئینسانی گوناهاکار هه‌میشه له‌شی قورسه و دلێ رینگای نادا هه‌ستی به‌سووک و سوئی عیباده‌ت بۆ خوا بکا. دووم

تهنگی ژيانه، واته: ئينسانه تاوانكاره كه نهگه دهوله‌مهنديش بئ هه بئ مهجال و ژيانى ناخوش ده‌بئ. سټيم نهگه دلخوازى كه لائى دهسكهوئ كوئسپىكى لئ راست ده‌بټهوه كه خوئشى تامى نهو دلخوازهئ لئ تال دهكا.

گوناهه گه‌وره‌كان به (متفق عليه) و (مختلف فيه) بياينهوه له هه‌سهه زياترن، به لام دوستى دلسوژتان به‌شيوه‌بىهكى كورت و له چه‌ند نامه‌بىه‌كا نهو گوناهه گه‌ورانه‌تان هه‌رزده‌كا، كه بوونه‌ته به‌لاى گشتى و گه‌لئ كهس پټيانه‌وه گىروده بوون. يه‌كئ له‌وانه نامه‌ئ نهو گوناهه گه‌ورانه‌يه كه نه‌خوئشى دلن و به‌ده‌روه نين، چواريشيان نامه‌كانى نهو گوناهه گه‌ورانن كه پټوه‌ندييان به‌كرده‌وه ديارمه‌كانه‌وه هه‌يه.

يه‌كئ له مه‌ترسبىه‌كانى گوناهه گه‌وره‌كان نه‌ويه كه هه‌زه‌ت (د.خ) له هه‌ديسا فه‌رمويه‌تى: «أن الرجل لينطلق إلى المسجد فيصلي وصلاته لا تعدل جناح بعوضة. وأن الرجل ليأتي المسجد ويصلي وصلاته تعدل جبل أحد إذ كان أحسنها عقلاً. قيل: وكيف أحسنها عقلاً؟ قال: أورها عن محارم الله»، واته: نوئزئ ئينسانئ كه خوئى له گوناهه نه‌پاريزئ لئ خوا به‌قه‌د بالئ مټشوله‌بىه‌ك قورس نبىه، به‌لام نوئزئ كه‌سئ خوئى له هه‌رام بپاريزئ به‌قه‌د كئوى ئوحوه قورسه. جا له‌به‌ر نه‌مانه نه‌م چه‌ند نامه‌بىه‌م نووسى ده‌رباره‌ئى گوناهه گه‌وره‌كان.

بټيوسته بزائن له پاش شه‌ريك بو خوا بپاريدان، كه كوفره، گوناهه گه‌وره نادياره‌كان كه به‌ته‌خوئشى دل ده‌ژميرئين له هه‌موو شت پټ مه‌ترسبترن بو ئينسان. هه‌روه‌ها له ناو نه‌مانه‌دا نه‌زانينئ زات و سيفه‌تى خواو نه‌زانينئ نهو بپروباوه‌رانه كه واجبين و نه‌زانينئ حوكمه ئاينبىه‌كان له هه‌موو گوناهه‌كانى تر ناهه‌موارترن، چونكه نه‌زانين و بئ ئاگابى له نه‌حكام ده‌بټه سه‌رچاوه و بناخه‌ئى هه‌موو گوناھئ، كه وابوو له‌سه‌ر زاناكانئ ئاين واجيبه موسلمانان له‌مه ئاگادار بكن و پټنوئنييان بكن بو فيريون و زانينئ نه‌حكامئ ئاينئ ئيسلام له بابه‌تى بپروباوه‌رو واجيب و سونه‌ت و هه‌رام و مه‌كروه و موباحى كارو كردارو هه‌لسوكه‌وت.

مين جومله له پاش كوفر (په‌نا به‌خوا) رپاكردن به‌گوناهىكى زور گه‌وره حسب كراوه، هه‌زه‌ت (د.خ) رپاكردن به (شركى اصغر) داناوه واته شه‌ريك بو خوا قه‌راردانى ده‌ره‌جه دوو، نه‌م رپاكردنه ده‌بټه هئى مه‌حوبونه‌وه‌ئى كرداره چاكه‌كانى ئينسان.

هه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمويه‌تى: خوئان له رپا بپاريزن؛ چونكه رپا شه‌ريك بو خوا داناوه.

له پوژئی قیامه تدا بانگ له ریاباز دهکهن: ئەهی کافر! ئەهی فاجر! ئەهی غادیر! ئەهی خاسیر! کردهوهکانی تو نه ماوه، جهزای چاکهی تو مه حویبویهوه و لای خوای گهوره بهشت نه ما، برۆ پاداشی خووت لهو که سانه داوا بکه که کردهوهکانت له بهرچاوی ئەوانا دهکرد. جا ته ماساکهن ئایا بهد بهختی له مه زیاتر هیه که ئینسان (خسر الدنيا والآخرة) بمینینتهوه؟! نه له دنیادا کابرای ریابوکر او، هیچ چاکه بیهکی دایهوه و نه له قیامه تدا خوای گهوره خیر و پاداشیکی چاکي بو حسیب کرد. جا له بهرئهوه که کابرای ریاباز عیباده ته که ی له ئەسلاً بو خوا کردووه و له پاشاندا رووپامایی خه لکیشی تیکه ل کردووه به کافری ساغ ناناسری و پاداشه که ی هه ر ئەوه ندهیه که تاعهت و عیباده ته که ی بی سه وابه. به دریزی ئەم باسه م له نامه ی ریادا نووسیوه.

له جومله ی گوناوه گهوره نادیاره کانه تووره بوون و رق ههستان له سه ر شتی هیچ و پووچ، بو نمونه له سه ر به جی نه هاتنی ئاره زوویه کی نه فسی، به لام تووره بوون و رق ههستان له سه ر حه ق و له سه ر هه تکی حورمه تی ئاین ئەوه به عیبادهت حسیب ده کری.

حه زهت (د.خ) فه رمویه تی: تووره بوون و رق ههستان ئیمان لاده باو تیکی ده دا وه ک (تالی شاری) ئەگه ر بیکه یته ناو هه نگینه وه تالی ده کاو له که لکی ده خا.

ریوایهت کراوه: «من لم یکن فیہ ثلاث خصال یجد طعم الأیمان، حلم یرد به جهل الجهال وعجز عن المحارم وخلق یداری به الناس»، واته: سی سیفهت هه ن هه ر که س نه بین تامی خوژی ئیمان ناکا، یه که م: ئارامی و سینگ فراوانییه کی وه ها که چاری نه قامی نه قامانی پی بکا. دووه م: دوورکه و تنه وه له کرده وه ی حه رام. سییه م: خو و ره وشتیکی وه ها به توانی مودارای پی بکا له گه ل خه لکداو دلیان رابگری و به سه لامه تی له گه لیاندا رابویری.

له جومله ی گوناوه ی گه وره ی نادیاره حیقه د و هه سوودی بردن به موسلمانان، واته: ئەگه ر که سی خوا نیعه مه تیکی پی دا، یه کینکی تر پی ناخوش بی و به دل هه ز بکا ئەو نیعه مه ته له و بستینی و بیدا به م.

عوقبه (ر.خ) ده گپریته وه که هه سوودی ئیمان تیک ده دا. جا ئەگه ر بی نیختیار ئەم هه سوودییه ی به سه ردا هات و گورج لئی په شیمان بووه وه و ئەو حاله ی خو ی لا ناشیرین بوو ئەوه زیانی نییه.

ریوایهت کراوه: شهیتان به ده سه ته و نه وه ی خو ی ده لی: برۆن هه سوودی و سه تمکاری به خه نه

ناو دل و دهرونی موسلمانانوه، چونکه هسوودی برای کوفر و شهریک بو خوا دانانه.

نهخویشی هسه د و رق ناویراون به (حالقّة) واته دین تاش، واته ئه و کهسه که هسوودی به خه لک ببا دینی به ساغی نامینی و هروهک گوینزان مووی لهشی نینسان دامتاشی هسوودیش دینی ئه و نینسانه هسووده وهما دادمالی و نایهیلی. دیاره بو نیسپاتی ناپه سندیی هسوودی بهسه که له سوورتهی (فلق) دا ئه مر کراوه به په ناگرتن به خوا له شهرپی نینسانی هسوود که هسه د به نینسان بهرئ. سه بارهت بهر ق و کینه پیش له هدیسی شهریفدا هیه، ئه گهر دوو موسلمان رقیان له یهک هستی و تا ماوهی سی رۆژ قسه له گه ل یهک نهکن و، ئه م له یهک تووره بوونه شیان له بهر کاروباری دنیایی بی، پاش ئه و سی رۆژه ههر کامیان بهرئ شایانی سزای دۆزه دهبئ، مه گهر خوی میهره بان بیبه خشی.

له جومله ی گوناھی گهره ی نادیار (تکبر) خو به گهره گرتن به سه ر خه لکدا. ئه م سیفته شتیکی زور نابارو ناپه سنده و ده بیته هوی گوئی نه دان به حق و ته ماشا کردنی موسلمانان به چاوی بچوکی و کهم نرخ و جیبه جی نه کردنی واجیباتی زیممه وهک وهلامی سه لام و فیز کردنی نه زانان و شاره زایی کردنی داماو ان. ههروه ها ده بیته هوی بی رهحمی و بی نینسافی دهرباره ی حقی خه لک و قسوور له گه ل خیزان و له گه ل خه لکی تریشدا، ده بیته هوی گوئی نه دان به حقوقوی خودا له حده ده شهرعیبه کانا. پوخته ی قسه ئه وهیه خو به گهره زانین لای خوا بیجگه له کوفر له هه موو خوویبه کی به د خراپتره، په نا به خوا له مه و له سیفته نه هه مواره کانی تر.

به لئ ئه گهر که سی دیار بوو که گوئی به دین ناداو به ناشکرا فیسق و فجوور ده کرد ئه وه بو نینسانی موسلمان دروسته موبالاتی پی نه کاو ئه هه میبه تی پی نه داو فیز بکا به سه ریدا. ریوایهت کراوه: «تقربوا إلى الله ببعض أهل المعاصي وألقوهم بوجه مكفهرة والتمسوا رضا الله بسخطهم وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم». به لام ئه مهیش به مه رجی که نینسان له فیتنه ی ئه و که سانه نه ترسی یا هیوای بیستنی ئامۆژگاری پییان نه بی ئه گهر نا هه ر موجامه له و ئیحترامیان باشه.

ریوایهت کراوه: ئه و که سه ی به ئه ندازه ی دانه ی خه رته له یی فیز و دهمار له دلیدا بی، ناچیتته به هه شت، واته: یا پیویسته به قه دهر خو ی له دۆزه خدا سزا بدری یا مه گهر خوا به تاییبه تی عفووی بکا.

ده گپرنه وه له و کاته دا که سه لمانی فارسی (رخ) فه رمانداری ناوچه ی مه دائین و

بەغداي ئيمىرۇ بوو، پۇژۇئى لە پۇڭگادا دەگا بەيەكى كە ھەندى كاي بۇ ئاژەلەكەي كرىبوو. زەلامەكە ھەزەرتى سەلمانى نەناسى و داواي لى كرى ئەو كايەي بۇ ھەلگىرى ئەويش بۇي ھەلگرت و ناوي خۇي نەبرد.

يەككىكى تر لە گوناھە گەورەكان عوجبە. رىوايەت كراو ھەزەرتى موسا (د.خ) لە شەيتانى پرسى: كام گوناھ ھەيە ئەگەر ئادەمىزاد بىكا ئيتىر لەگەلتدا پۇڭ دەكەوي و بەيىنتان باش دەبى؟ "ئەويش لە وەلاميدا وتى: عوجب و اتە خۇ بەچاك زانين و لە خۇبايى بوون. ھەركاتى ئادەمىزاد لە خۇي بايى بوو و بەباشى تەماشاي خۇي كرى و لە تاوانبارى نوقسانكارىي خۇي بى ئاگا بوو، ئەو كاتە من بەتەواوي زال دەبم بەسەريداو ئەوھى بمەوي پىي دەكەم.

لە گوناھە گەورە ناديارەكانە تەماعكارى و دەنائەت پەرسى بۇ دنيا، واتە تەماع وا بكا بەئىنسان ھەموو جۆرە پەستى و ھەقارەتى قىبوول بكا ئەوھ يەككىكە لە پەزىلە نابارەكان و، كاتى ئادەمىزاد تەبىئەتى ھاتە خوار بۇ قىبوول كرىنى ھەموو جۆرە پەستىيەكە لە پىناوي مالى دنيادا ئەوھ ئەو ئادەمىزادە تاوانبارە و ئەو تەماعەي دەبىتە ھۇي گەلى گوناھكارى و ناتەواوي و بى دىنى.

پىويستە بزائن مەبەس لە تەماع ئەوھ نىيە كە ئىنسان بەياساي شەرع و بەپۇڭگاي پەواو بەجى، ھەولى پەيداكرىنى مالى دنيا بدا، بەكشتوكال يا ئالوگۇر يا كرىكارى يا ھەر جۆرە كەسابەتتىكى شەرىعى تر. لە فەرمودەي پىغەمبەردا ھەيە «ليس من حب الدنيا طلب ما يصلحك»، واتە: گەران بەدواي پزق و پۇزىي كە ژيانت چاك بكاو لە ھەموو لايەكەوھ پۇشتەو پەرداخت بكا، پىي ناوترى دنيا خۇشويستەن. بەلكو مەبەس لە تەماعكارى ئەوھيە كە ئىنسان بۇ كۆكرىنەوھى مال و سامانى دنيا بەھەموو جۆرى ھەول بدا و گوى نەداتە ھەرام و ھەلال و واجىبى ئاينى لەسەر بفەوتىنى و پىاوتى و شەرفى خۇي لەسەر دابنى و لە سنورى پىاوتى لاداو خۇي بۇ سووك بكا، وەكو ئەوھ كە گەلى لە ئەھلى ئەم پۇژە پىيەوھ گىرۆدە بوون و بۇ پەيداكرىنى مايە و پاىيە دنيايى چەند كرىدەوھى ھەرام دەكەن.

يەكى لە گوناھە گەورە ناديارەكان ھىرسە لەسەر دنيا كە دەبىتە ھۇي كۆكرىنەوھى مالى دنياو مەنعى ئەوھ كە لە شوئىنى خۇيدا سەرف بكرى. ديارە ئەم مەنعى سەرفى مالى دنيايە لە خاسىيەت و پەستى تەبىئەت و رۇدبىيەوھ پەيدا دەبى.

زەمى بەخىلم لە نامەيىكى سەربەخۇدا نووسىوھ و لەوئىدا باسى ئەوھ كرىدوھ كە

به خیلی بریتییه له راگرتنی مآل له کاتیگدا سهرفکردنه که ی واجیبی شرعی بی.

دیاره ههروهکو سهرف نهکردنی مآلی دنیا مهزمووم و خراپه، ههروهها نیسراف و تهبزیر و زیاده‌ره‌وییش له سهرفی مآلدا مهزمووم و خراپه. زۆر بهی نیسرافیش له‌وه‌وه پهیدا ده‌بی که کابرای موسریف ههز له‌وه دهکا خه‌ک مه‌دحی بکه‌ن و ته‌عریفی بلا‌وبیته‌وه.

ده‌گێر نه‌وه که شه‌یتان، له‌عنه‌تی خوای لی بی، هات بۆلای هه‌زه‌رتی سوله‌یمان (د.خ) نه‌ویش لی پرسی: نه‌ی ئیبلیس به‌چ شتی زآل ده‌بی به‌سه‌ر ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری ناخ‌ر زه‌ماندا که (مه‌مه‌ده) (د.خ)، نه‌ویش له‌وه‌لامیدا وتی: خو‌شویستن و حیرسی دنیا ده‌خه‌مه‌ دلایانه‌وه له‌ پێش چاویاندا جوانتری ده‌که‌م له‌ وتنی (لا إله إلا الله محمد رسول الله) واته: له‌به‌ر حیرسی دنیا نایانه‌رزی ناوی خوا به‌یتن.

یه‌کی تر له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌ نادیاره‌کان حویبی جاهه، واته: هه‌ز کردن له‌ پایه‌و شان بۆ نه‌وه‌ خه‌ک به‌شان و با‌لیدا هه‌ل‌دن و مه‌دحی بکه‌ن. جا ئه‌م هه‌ز له‌ مه‌دح و سه‌نا کردنه‌ نه‌گه‌ر له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی خو‌ی بی، واته‌ بیه‌وی له‌سه‌ر هه‌ر کارێ که‌ بیکا خه‌ک مه‌دحی بکه‌ن، نه‌وه‌ ده‌گه‌ر پته‌وه‌ بۆ سه‌ر ریا‌کردن. خو‌ نه‌گه‌ر له‌سه‌ر شتی بی که‌ نه‌یکردوه‌وه، بۆ نمونه: کابرا نانبده‌ نییه‌ که‌چی هه‌ز ده‌کا خه‌لکی پتی بلین: پیاویکی خاوه‌ن نان و خا‌نه‌دانه‌ نه‌وه‌ زۆر خراپ‌تره، خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: «وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبْنَهُمْ بِمَقَارَةِ مَنْ الْعَذَابِ» واته: نه‌وانه‌ که‌ هه‌ز ده‌که‌ن مه‌دح و سه‌نایان بکری له‌سه‌ر شتی که‌ نه‌یان‌کردوه‌وه، گو‌مان مه‌به‌ که‌ له‌ سزای دۆزه‌خ رزگار ببن. بۆ نمونه: کابرا پیاو‌چاک نییه‌ و هه‌ز ده‌کا پتی بلین: پیاو‌چاک... یا وه‌لی نییه‌ هه‌ز ده‌کا پتی بلین: وه‌لی. ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندی کتیبدا باس کراوه‌ که‌ ئه‌م سیفه‌ته‌ هۆی عاقیبه‌ت شه‌ریبه، په‌نا به‌خوای گه‌وره.

به‌لام کاتی هه‌ز به‌مه‌دح‌کردن خراپه‌ که‌ ئینسانه‌که‌ نه‌وه‌ مه‌دحی بی خو‌ش بی بۆ په‌یدا‌کردنی مآلی دنیا. به‌لام نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ پتی خو‌ش بی مه‌دحی بکه‌ن که‌ ده‌ستی بر‌وا و شو‌رته‌تی په‌یدا بکا و بتوانی به‌و شو‌رته‌ت و ده‌سه‌لاته‌ زۆر لیک‌راوی له‌ سته‌م رزگار بکا و هه‌قی بۆ داماوێ بسینته‌وه‌وه، مه‌به‌سته‌ ناینییه‌کانی پی جیبه‌جی بکا، نه‌وه‌ هه‌رام نییه، به‌لکو به‌پتی نه‌نجامه‌کانی یا واجیب یا سونه‌ته.

یه‌کیکی تر له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌ نادیاره‌کان (اتباعی هوا) واته‌ دوا‌ی ئاره‌زووی نه‌فس که‌وتنه‌ که‌ ئینسان وای لی بی، نه‌وه‌نده‌ هه‌واپه‌رسته‌ بی هه‌رچی نه‌فسی داوای لی بکا

ههولئى بۇ بداو پەيداي بكا. جا كاتى ئىنسان گەيشته ئەم پايە ناشيرينه هەر گوناھى له ولاتدا باو بئى دەيكار، له هه موو پوويه كه وه فرقى حەلال و حەرامى لا نامىنى.

دياره مەبەس له دواى ئارەزووى نەفس كەوتن، ئەو نىيە كە ئىنسان هەندى ئارەزووى دىيائى له دلدا بئى، چونكە كەس نىيە خالى بئى له ئارەزووى نەفس.

له حەدىسى شەرىفایە: هیچ گوناھى نىيە، غەيرى بت پەرسى، زىانى له دواى ئارەزووى نەفس كەوتن زياتر بئى، ئىنسانى هەواپەرسى ئەگەر خوا تەوفىقى ئەداو له و حالە نەگەر پتەو، بىجگە له وه كە كافر دەبئى ئەنواعى مسیبه تى بەسەردادى.

رېوايەت كراو: كە خواى گەوره و محبى كرد بۇ حەزرىتى داوود (د.خ): بلى به و عەبدانە كە دىنيان هەيه پووى خويان له من و مەرنەگىرن، بەهوى هەواپەرسىيەو، چونكە ئەگەر ئەوان پووم لى وەرگىرن، من بەندەى زۆرم هەيه پووم تى بكن بەلام ئەوان غەيرى من خويان دەست ناكەوى كە بۇ پەرسى و عیبادهت بۇ كردن بشى، بەخشش و خەلاتى من زۆر زۆره وەكو بەشى ئەوان دەكا، بەشى خەلكى تىرش دەكا، بەلام غەيرى من كەس خاوەنى هیچ نىيە.

جا لەبەر ئەو كە نىعمەتەكانى خوا زۆرن و دوايىيان نايى و هەر نىعمەتى بەهەر كەسى بگا هەر له خواويە و، لەبەر ئەو كە خواى گەوره حەزى له وه يە سوپاسى نىعمەتەكانى بكرى، مۆژدەى بەخاوەن سوپاسەكان داوو فرمويەتى: «لئن شكرتم لأزيدنكم» واتە: سوپاستان بۇ دەخۆم ئەگەر نىعمەتى منتان له بەرچاوەبئى و كوفرانى بكن، تووشى سزای ناھەموارو نابار دەبن، بەراستى سزای من سەخت و تىژ.

حەزرىتى پىغەمبەرىش (د.خ) تەرغىبى ئوممەتەكەى كردوو لەسەر ئەو كە هەر كەسى چاكەى كرد، لەگەلئاندا پاداشى چاكەكەى بدەنەو، هەتا خوو بگرن بەسوپاسەو و شوكرى نىعمەتى خوداش بكن، لەم پووهو فرمويەتى: «من لم يشكر الناس لم يشكر الله» واتە: هەر كەس سوپاسى ئادەمیزاد نەكاو چاكەى له بەرچاوەبئى، ئەو سوپاسى چاكە و نىعمەتى خواى گەورهيش ناكات.

يەكئى له گوناھە گەوره ناديارەكان، ئەمىن بوونە له مەكرى خوا، پەنا بەخوا، نىشانەى ئەم ئەمىن بوونەش ئەويە له گوناھكردندا خوى بەرپەلا بكا و بئى باكانە دەست بداتە گوناھكردن و بەدەم بلى: خوا غەفوور و رەحيمە و ئىحتىياجى بەخۆماندوو كردنى من

نییهو، بهم جوړه خه‌یاله پرپو‌پو‌چه هه‌یبه‌تی نه‌مرو نه‌هیی خوای له دلدا نه‌میڼی.

له حدیسا هه‌یه: کاتې که خوای گه‌وره شه‌یتانی له‌عینی له قاپی په‌حمه‌تی خوای دهرکرد، جیبرائیل و میکائیل که له فریشته هه‌ره سه‌ربه‌رزه‌کانی بارمگای خوان له ترسی غه‌زه‌بی خوا ده‌ستیان کرد به‌گریان. جا خوای گه‌وره له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که به‌هه‌موو شتی ده‌زانی لئیانی پرسی: بوچی وا به‌کو‌ل دم‌گرین؟ عه‌رزیان کرد: له تو نه‌مین نین و ده‌ترسین وه‌کو شه‌یتان له قاپی که‌رمت دهرمان بکه‌ی، نینجا خوای گه‌وره پنی فهرمون: «هکذا کونا خائفین» واته: هه‌روه‌ها له من بترسن. هه‌ر له‌سه‌ر هم بناخه بوو که حه‌زرت (د.خ) هه‌میشه له دوعادا ده‌یفه‌رموو: «یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک» واته: نه‌ی خوای هه‌لسو‌روپنی هه‌موو دلان! دلی من له‌سه‌ر دینی خو‌ت دابمه‌زیننه. به‌لی دلی هه‌موو خاوه‌ن دلی له ژیر هیزی نه‌وادایه و نه‌و ده‌توانی به‌باری چاکه و خراپه‌دا هه‌موو دلی هه‌لسو‌روپنی. که‌واته هه‌رگیز نابی و په‌وا نییه که نینسان له مه‌کر و توانا و ده‌سته‌لاتی خوای گه‌وره نه‌مین بی و پشتینی لی بکاته‌وه. پیوسته نیمه‌ش هه‌میشه نه‌م دوعایه بخو‌تینینه‌وه به‌لکو خوای گه‌وره دل و دهرمونمان له سه‌ر کاری خیر و باوه‌ری چاک دابمه‌زینی.

یه‌کیکی تر له گونا‌هه گه‌وره نادیاره‌کان یه‌ئس و بی هیوا بوونه له په‌حمه‌تی خوا. هه‌ندی له زاناکان هم گونا‌هه‌یان به (اکبر الکبائر) ژماردوه، خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: «وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيَأْسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ» واته: بی هیوا مه‌بن له په‌حمه‌تی خوا، چونکه بی‌جکه کافران کهس له په‌حمه‌تی و میهره‌بان‌ی خوا نا‌ئومید نابی. هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: «يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» واته: نه‌ی به‌نده‌کانی من له‌وانه که له نه‌ندان‌ه‌به‌ده‌ر دوی نار‌ه‌زووی نه‌فس که‌وتون! له میهره‌بان‌ی خوا نا‌ئومید مه‌بن، خوا ده‌توانی له هه‌موو گونا‌ه‌ی خو‌ش بی، خوا لی‌بووردو، سرپوش و میهره‌بان‌ه. دیاره پاش هم نایه‌ته پیرو‌زانه مه‌عنای نییه نینسان له په‌حمه‌تی خوا نا‌ئومید بی. ریگای نی‌سلامه‌تی و سه‌لامه‌تی نه‌وه‌یه که نینسان هه‌میشه له به‌ینی ترس و ئومید بی. نی‌شان‌ه‌ی هم ریگایه‌ش نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر روژی سه‌د جار تووشی گونا‌ه بی هه‌موو جارئ ترسی به‌سه‌را غالب ده‌بی و له‌و گونا‌ه په‌شیمان ده‌بیته‌وهو دلی خو‌ی به‌وه نارام ده‌کا که خوا له هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بان‌تره و له‌وانه‌یه لی بی‌ووری و چاوپوشی لی بکا. له حدیسا هه‌یه که به‌دگومانی به‌خوا یه‌کیکه له گونا‌هه گه‌وره‌کان. واته: نینسانی

گوناھبار نابی گومانی وابی که خوا عهفوی ناکا، به لکو دهبی هموو کاتی هیوای به عهفوی خواو لیبووردنی زور بی.

نیشانهی نهم به دگومانیه نهویه نهگه کابرا موسیبه تیکی به سردا بی، نارامی لی هه لدهگیری و زور پهریشان دهبی و هاواری لی هه لدهسی و خرابیی حالی خوی بو خه لک دهردهخا، بی گومان نهگه گومانی به خوا باش بی له کاتی نهو موسیبه تها ده لی: خوا بو یه نهم دهردهی داوه به سردا که بیکاته که فارهتی گوناھه کانم و تاوانه کانم بسرپته وه.

شایانی زانینه: جه زع و فه زع، واته خو نارمحت کردن، وهختی گوناھه که له دلدا لهو قهزای خویه عاجز و نارازی بی، به لام نهگه له دلدا باوهری وابی نهو موسیبه تها له لایه نی خواوه نیردراوه و ده بیته که فارهتی گوناھه یا ده بیته هوی به رزی پایه ی له لای خوا، نهوه قهیناکا. ههروه ها نهگه گریانه که ی نهجامی جوشی دهرون بی و دهنگ بهرز نه کرپته وه نهوه به هیچ جور گوناھه نییه، ته نانهت گوناھه ی بچووکیش نییه.

یه کیکی تر له گوناھه گه وره نادیاره کان شاردنه وهی حوکی شهرعه، واته: له شوینیکا پروونکردنه وه و به بیانکردنی حوکی شرع پیویست بی، له ویدا قسه نه کردن و بی دهنگ بوون گوناھه کی گه وره یه. له قورنانی پیروزدا خوی گه وره هه ره شه ی له وانه کردوه که حوکی ناین دهشارنه وه، نهوته دهفرموی: «إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ». واته: نهو که سانه که ناگاداری حوکه ناینیه کانن و له کاتی پیویستدا دهشارنه وه، نه وانه خوی گه وره له پهحمتهی خوی دووریان دهخاته وه، نه هلی پهحمته، موسلمانان و فریشته و پیغه مبه رانیش، نه فرینیان لی دهکن. جا له بهر نه هه میه تی دهرخستن و به بیانکردنی حوکی شرع من دهرباره ی نهمر به چاکه و نه هی له خراپه نامه یه کی تایبه تیم نووسیوه هیوادارم، نهگه خوا مهیلی لی بی، سوودی لی وه ریگرن.

یه کی له گوناھه گه وره نادیاره کان به سووک ته ماشاگردنی زانایانی ناینه. زانای ناینی که رهفتار به زانینه که ی بکا دوو پایه ی هه یه: یه کم پایه ی زانسته ناینیه که ی، دووهم رهفتاره باشه که ی. نهم دووانه ییش هه ردوکیان هوی ریز و قهر لیگرتنن. جا نهگه نهو زانا ناینیه رهفتاری باش نه بوو، نهوه هه رچهند پیویسته رهفتاره ناهه مواره که ی ببوغزینری، دهبی ریز له زانینه که ی بگیري و به جورئ نازار نهری که نه هلی عیلمی پی سووک بی.

هروههها له گوناوه گهوره ناديارهكانه بوغزانندن و دوژمنايه تي له گه ل نالی حه زره تي پيغه مبهردا (د.خ) كنه وه ي حه زره تي عه لي و حه زره تي فاتيمه ي زه هران له گه ل باقبي موسلمانان ي به ني هاشم و به ني موته لي ب كه پيوهنديان به حه زره ته وه (د.خ) هه يه. له م بابه ته وه چهن د حه ديسي شريف ريوايه ت كراون و به دريژي له نامه ييه كي تا بيه تيدا نووسيو من.

يه كي له گوناوه گهوره ناديارهكان حه زنه كردنه به كو مه له ي سألحان. جا نه گه ر نه و حه ز لي نه كردنه يان له بهر نه فسي خويان بي، نه وه گوناوه ي گه وره يه و به س. خو نه گه ر له بهر پياوچاكي و له خواترسيه كه يان رقي لي يان بي، نه وه ده بي به كوفر (والعيان بالله). يه كيكي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان خو شو يستني فاسقان و زوردارانه. نيشانه ي نه م خو شو يستنه ش نه وه يه كه لي يان نزيك بنه وه وه له سألحان دووربكه ونه وه، له حه ديسدايه: «وهل الدين إلا الحب لله أو البغض لله؟» واته: دين بري تيه له خو شو يستني نه هلي دين له بهر خوا و بوغزاندن ي پياوخراپ و نه هلي بيده عت له بهر خوا. هروههها له حه ديسايه: «تقربوا إلى الله ببغض أهل المعاصي والقوم بوجوه مكفرة، والتمسوا رضا الله بسخطهم، وتقربوا إلى الله بالتباعد منهم»، واته: ني تاعه ي خوي گه وره بكن و لي نزيك ببينه وه له ربي خو شنه ويستن و بوغزاندن ي نه هلي گوناوه وه و به پروويه كي گرژ و تاله وه پنيان بگن و، به عاجزبووني نه وانه لي تان داواي ره زامه نديي خوا بكن و به دووربكه و تنه وه له وانه له خوي گه وره نزيك ببينه وه.

يه كيكي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان عاجزبوون و ره ق هه لگرتنه له كه سي كه بزاني خوا خوشي ده وي. نيشانه ي نه مه ش نه وه يه كه كابرا به هه رچوري بوي بلوي نازاري دلي نه م جوړه كه سانه بدا. له حه ديسي قودسيدا هه يه: «من أهان ولياً لي فقد بارزني بالمحاربة». واته: هه ركه سي نازاري دو ستكي من بدا، نه وه به راستي هاتو وه ته مه يداني شه ر له گه ل مندا.

يه كيكي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان نه وه يه نه گه ر موسلمان ي گيروده ي مسيه تي بوو يه كي شاده كاميي پي ببا، مه گه ر نه و موسلمان ه سته مكار بي، نه وه له لايه ني سته مكار ييه كه يه وه رها يه شاده كاميي پي بيري له كاتي تووش ي كاره سات بوونيدا تا يه كيكي تر به ند وه ر بگري.

يه كيكي تر له گوناوه گهوره ناديارهكان، ته ركي سه له و اتدانه له سه ر حه زره ت (د.خ) له كاتي كيدا كه ناوي موباره كي ببيسي.

له حدیسی شریفدا هیه: که رۆژی حەزرت (د.خ) سەرکەوتە سەر مینبەر و هەر پلەیهک سەر دەکەوت دەیفەرموو: ئامین.

عەزیزان کرد: بۆچی ئەم سێ جارە ئامینی فەرموو؟ ئەویش لەوەلامدا فەرموو: جیبرئیل لە پلەیی یەکەمدا هات و وتی: هەرکەس ناوی تۆی بیست و سەلەواتی لێ نەدای یاخوا بکەوێتە ناو ئاگری دۆزەخووە. منیش وتم: ئامین. واتە: سەلەوات نەدان لە حەزرت (د.خ) لە کاتی ناوھاتنیدا نیشانەیی بێ مەحەببەتیە لەگەڵیدا، دیارە بێ مەحەببەتی لەگەڵ حەزرتدا (د.خ) لە ناھەموارترین نەخۆشیی دلی موسلمانانە.

لە گوناھە گەورەکان فەرمۆشکردنی کەلیمەییەک یا نایەتی لە قورئانی کەرم، چ جایی سوورەتی. واتە: ئینسان میقداری لە قورئانی کەرم بخوینی و فیزی ببی یاخۆ بیکاتەبەر و لە پاشان بەبێ بەھانەییکی شەریعی وەکو نەخۆشی یا کۆششی بۆ ژبانی مأل و منأل یا هەر، بۆی رێک نەکەوێ دەوری بکاتەووە، ئەو میقدارە قورئانەیی لە بیر بچیتەووە یا لەبەری نەمینی. لە حدیسی شریفدا هیه:

«من تعلم القرآن ثم نسيه لقي الله وهو أجزم» واتە: کەسێ قورئانی پیرۆز فیز ببی و لە پاشان بەبێ بەھانەیی شەریعی لە بیر بچیتەووە، ئەو لە رۆژی قیامەتدا بەئەجزەمی دەگاتە خوای گەورە. جا کەلیمەیی ئەجزەم لەم حدیسەدا بە سێ جۆر مەعنا لێ دراوئەووە، یەکەم: (گول؟)، پەنا بەخوای، واتە: لە رۆژی قیامەتدا بەگۆلی حەشر دەکری. دووهم: دەست براو، واتە: لە رۆژی قیامەتدا دەستی خالی دەبی لە خیر و چاکە. سێیەم: زوبان براو، واتە: لە رۆژی قیامەتدا زوبانی نابێ عوزری بۆ خوێ بەھینبەتەو.

کەوابی بۆ رزگار بوون لەم موسیبەتە هەرکەسێ ئەندازەیی قورئانی خویندی و لەبەر دەورنەکردنەووە لە بیر چووبیتەووە پێویستە دەوری بکاتەووە بەرەوانی فیزی ببیتەووە، هەر وەھا ئەگەر لە وەختی خوێا لەبەری کردبێ و لە داویدا لەبەر گۆی پێ نەدان لە بەری نەمابی، پێویستە بیکاتەووەبەر.

یەکیکی تر لە گوناھە گەورە نادیارەکان دلرەقییە. نیشانەیی ئەمەیش ئەو یە کە دلی بۆ ئینسانی هەژار و کەم دەست ناسوتی و لە ئامۆژگاریی زانیانی ناین سوود وەرناگری، تەنانەت ئەگەر لای کەسێکدا بێ گیانی دەر بچێ، هیچ مەبەستی نییە و ئەو گیان دەرچوونەیی بەلاو شتیکی سووک و بێ نرخە، هەر وەھا دلی بەھەتیوی پروت و برسی و تینوو ناسوتی و ئەگەر ئینسانی دامای برسی داوای نانێکی لێ کرد، نایداتی! لە

حەدیسێ شەریفدا هەیه: «أبعد الناس من الله ذو القلب القاسي». واتە: دوورترین ئادەمیزاد لە خواوە کەسێکە خاوەنی دڵی رەش و رەق و بێ بەزەیی بێ. لە حەدیسێکی تردا فەرموویەتی: داوای خێر بکەن لە خاوەن بەزەییەکانی ئوممەتی من ئەک لەوانە کە دلیان رەقە، چونکە ئەو دڵرەقانە لە لایەنی خواوە لەعەنتیان دیتەسەر. لە حەدیسێکی تردا دەفرموی: رەحمەتی خوا دوورناکەوێتەوێ مەگەر لە ئینسانی خاوەن شەقاوت و بەدبەخت.

یەکیکی تر لە گوناھە گەورەکان جەسارەت و چاوقایمییە لەسەر تاوان کردن، بەتایبەتی نەگەر نەوێندە تاوانکاری بکا کە ترس لە دلدیا نەمێنی.

یەکیکی تر لە گوناھە گەورەکان ئەوێە ئینسان پێی خۆش بێ، هەجوی پیاوی گەورە ئاینی بکری یا پێی خۆش بێ کە ئەو پیاوێ گەورە ئاینییە تووشی زەللەییە بێی و نوشوستی بێنی. نیشانەیی ئەم سیفەتەش ئەوێە کە یارمەتی ئەو کەسانە بدا کە هەجوەکە دەکەن یا دەستی برۆا مەنعیان بکا لەو هەجوە کەچی مەنعیان نەکا. پوختەیی قسە: یارمەتی ئەو جۆرە کەسانە کە نازاری پیاوی گەورە ئاینی دەدەن لە گوناھە گەورەکانە.

یەکیکی تر لە گوناھە گەورەکان ئیسراڕ و دەوامکردنە لەسەر گوناھێ بچووک، واتە: قەستی وابێ کە بەردەوام بێ لەسەر کردنی گوناھە بچووکەکان، ئەگەرچی ناوێناوێ ئەو گوناھە بچووکانەیی لێوێ رۆبیدا. کەواتە هەر کاتێ ئینسان بەم قەستەوێ گوناھێ بچووک بکا، کە دەوام بکا لەسەری ئەوێ ئەو گوناھە بچووکە بەگوناھێ گەورە دادەنری، مەگەر لە بەینی گوناھە بچووکەکاندا تەوێ بکاو لە کردەوێکەیی پەشیمان بێتەوێ، ئەوێ مادام تەوێ بکەوێتە بەینی گوناھەکان بەئیسراڕ و دەوام کردن دانانری.

لەبەرئەمەییە حەزەرەت (د.خ) فرمائی داوێ بەئوممەتی خۆی کە هەموو رۆژی حەفتا جار تەوێ بکەن.

(والسلام علی من اتبع الهدی)

شەوی جومعە چوارەمی (ذی الحجە) ۱۳۹۶ ی کۆچی، رێکەوتی ۱۹۷۶/۱۱/۲۶ ی زاینی، لە تەرجمەکردنی ئەم نامەییە بوومەوێ.

نامھی چل و پینجھ

باسی خوو و رھوشتی خراپ دھکا

بسم الله، والحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
وأتباعه بأحسان إلى يوم الدين.

پاش ئەمە برادەرمان! بزائن وا چاکه له سەرەتای هەموو نامەیبهکەوه ئەم فەرمووده بخویننەوه که حەزەرەت (د.خ) فەرموویەتی: له گەرەترین خوو و رھوشتی موسلمان ئەوێه که هەرگیز له بیستنی قسەى خێرى ئاینی تیر نەبێ. کەوابی نابێ برادەرمان گوی نەدەن بەم نامانەو لییان وەرپس بین. جا ئەگەرچی هەموو گوناھە گەرەکانم بەگورتی له پینج نامەدا نووسیوه بۆ خزمەتتان، هەرچی زیانی زۆرتر و پڕ مەترسیتەر بێ و بەشێوێهێکی گشتی هەرەمەى موسلمانان گیرۆدەى بووبن، بەپێی توانا عەرزیان دھکەم و بۆیان دهنووسم، هەتا برادەرمان ناگایان له عەیبی خوێان ببی و بەپێی توانا هەول بەدەن لێی رزگار بین.

فەرموودهى پیغەمبەرە: «إذا أراد الله بعبد خيراً بصره بعيوب نفسه»، واتە: که خوای گەرە نیازی خێرى به بەندەى خوێ هەبێ له عەیبەکانی خوێ ئاگاداری دھکا وای لێ دھکا خوێ بناسی و چاک و خراپی خوێ بزانی. برا خوشەویستەکان! هەتا عەیبەکانی خۆتان نەزائن ناتوانن خۆتان پاک بکەنەوه لییان، یا ئەگەر بەقەزاوقەدەر ئەو عەیبەتان لێوه دەرکەوت تەو بهی لێ بکەن.

لەم نامەدا تیکرێ باسی خوورپهوشتی چاک و خراپی موسلمانان بۆ دھکەم تا بەرچاوتان پوون و له کاروباری خۆتان ئاگادار بین. جا ئەگەر خوورپهوشتی تاک چاک بوو ئەوا هەزار سوپاسی خوای گەرە بکەن، بەلام له خۆتان بایى مەبن و خۆتان بەباش مەزائن. خو ئەگەر خوو و رھوشتتان چاک نەبوو ئەوا خۆتان بناسن و له خۆتان پازى مەبن و بە هەموو جور تی کۆشن بۆ ئەوه که ئەخلاقى خۆتان چاک بکەن و کردەوهکانتان بەرەو شەرع بەرن. فەرموودهى پیغەمبەرە (د.خ) که شەیتانی لەعنەتی وتووێه: ئەى پیغەمبەرێ

خو! من پشٹی بنیادمم به گوناھ شکاند و ئەوانیش پشٹی منیان بهپهشیمان بوونهوه و له خوا پارانهوه و تکای لیخۆشبوون شکاند، دووباره من گهپامهوه سهریان و بهوه پشتم شکاندن که هه که سیکم له خۆی پازی کرد و وهزعیکی وهام بهسهردا هینان که له خۆیان بایی بوون، نیتر ئەمجاره نهیانتوانی پشٹی من بشکیننهوه.

من بهم نامهی خوورپهوشتی بهده بهلکو بهنامهکانی گوناھه گهورهکان بهرچاوی ئیوهم بوون کردووتهوه، سا بهلکو خوای گهوره هیدایهتی برانمران بدات، ههتا پزگار ببین.

دهگێرنهوه که حهززهت (د.خ) فهرموویهتی: «اللهم جنبني منكرات الأعمال والأخلاق و لأهواء و الأدواء» واته: ئەهی خوای میهرهبان! له کهرهم و بهخششی تۆ ده لائیمهوه که دوورم بخهیتهوه له کردهوی نابار و ناههموار و ناشهوعی وهک پیاوکوشتن و دزیکردن و مائی خهک خواردن و زیناکردن. ههروهها تکا لی ده کهم که له خوورپهوشتی ناپهسهند دوورم بخهیتهوه وهک کینهو دلپهسی و ناژاوه نانهوه. دوورم بخهیتهوه له ئارهزووی ناپهسهند وهکو ئارهزووی کردهوی خراپ و ستهمکاری و کاری ناشهوعی. دوورم بخهیتهوه له دهرد و به لای خراپ وهکو گولی و نهخۆشیی ناشیرینی وهها خهکی تریزم لی بکهن. دیاره حهززهت (د.خ) لهو رووهوه ئەم دوعای ده کرد که دهیزانی گهلی له ئەفرادی ئوممتهت گیرۆدهی ههندی له شتانه بوون بۆ ئەوهی خۆیان بهپاریزن و رووبکهنه خوای گهوره، بهلکو خوا بیانپاریزی.

جا کردهوه هههه ناشیرینهکانم له پینج نامه دا نووسیوه. خوورپهوشته ناپهسهندهکانیش وهک داخ له دلی و ههسوودی به خهک بردن و خۆ بهگهوره زانین و فیزکردن و وینهی ئەمانه. ئارهزویازییه ناپهسندکانیش وهک (زیغ) و لادان له بیروباوهری نیسلامی و بی هیزی باوه. نهخۆشییه ناشیرینهکانیش وهک نهخۆشیی ئیسقا که نهخۆشییه که ههگیز تینوویهتی ناشکی، یا سیل، یا (ذات الجنب) و وینهی ئەمانه که یهک له یهک پر مهترسیترن.

مین جومله غهیبهت کردن، واته: بهخراپی باسی خهک کردن، له بهدخوویییهوه پهیدا دهبی. ههروهها رق و کینه و داغ له دلی لهگهڵ موسلمانان و نهخۆشییه نادیارهکانی تر وهک فیزکردن و خیسسهت. زۆریه زیانی ئەمانهش له زمانهوهیه و کهم جار بهئیشهارهت دهبی. جا له بهر ئەمه لهم نامه دا باسی خراپی تیکرای بهدخووی ده کهم بۆ برادران. حه دیسهکانی زه ممی غهیبهتیش له نامه یهکی تایبهتیدا باس کراون.

وه هرکەسێ لەم بابەتەوه نامۆژگاریی موسولمانان بکا، پێویستە لە پێشا زەممی بەدخوویی بکاو پاشان زەممی غەیبەت.

براکان! بزائن که خوا پاکه و پاکیی دهوئ، له بندهکانی خووشی کردهوو وتاری پاک نهبی، هیچ قبوول ناکا. لهبەر ئەمە ئینسانی خوورپه‌وشت باش پایه‌ی لای خوای گه‌وره‌یه وه‌ک پایه‌ی ئەو که‌سانه‌ی که به‌رۆژدا به‌رۆژوون و به‌ش‌ه‌ودا خواپه‌رستی ده‌کن. نیشانه‌ی ئینسانی پاک ئەوه‌یه که حەز له هاورپه‌یه‌تی ئینسانی پاک ده‌کا. نیشانه‌ی ئینسانی ناپاکیش ئەوه‌یه که مه‌یلی له‌سه‌ر هاورپه‌یه‌تی ئینسانی ناپاکه. خوای گه‌وره له‌ قورئانی پیرۆژدا فه‌رموویه‌تی: «الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ». ئەم ئایه‌ته پیرۆزه عامه و زات و سیفه‌ت ده‌گه‌رێته‌وه، واته: وه‌کو ئینسان چاک و خراپیی هه‌یه، کرده‌وه و په‌وشتیش چاک و خراپیی هه‌یه. جا ئەوانه که خوورپه‌وشتیان هه‌ر له‌سه‌ر ناپاکیی بی به‌ده‌گه‌من به‌ر عه‌فووی خوا ده‌که‌ون، به‌لکو به‌پنێ دادی خۆی سزایان ده‌دا. ئەوانه‌یش که خوورپه‌وشتی باش و خراپیان هه‌یه حالیان له‌وانه‌ی پێشووه‌گه‌لی باشت‌ره و ئەنجامیان زۆر پروناک‌تره.

له فه‌رمووده‌ی حه‌ز‌ره‌ته (د.خ) ئەگه‌ر بیستتان کیوئ له شوینی خۆی هه‌لکه‌نراوه، باوه‌ر بکه‌ن. به‌لام ئەگه‌ر بیستتان ئینسانێکی به‌دخووله وه‌زعی خۆی لای داوه‌و خوورپه‌وشتی باش بووه، باوه‌ر مه‌که‌ن. ئەم فه‌رمووده به‌رزه کینایه‌یه له‌وه که لاجوونی خووی به‌د گرانه و پێویسته‌ خاوه‌نه‌که‌ی بو چارکردنی گه‌لی هه‌ول بداو بجئ به‌گه‌ز نه‌فس و ئاره‌زووی خۆیدا هه‌تا ئەو خوویه که‌مێ رام ببئ و پرویکاته وتار و کرداری چاک.

له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا هه‌یه: خووی به‌د نه‌گه‌به‌ته. له یه‌کیکی تردا ده‌فه‌رمووی: به‌دخووله هه‌ره خراپه‌کانی ئوممه‌تی من حسێب ده‌کری و، خووی به‌د کرده‌وه‌ی چاک خراپ ده‌کا. واته: وه‌کو چۆن که سرکه بکه‌وێته ناو هه‌نگوینه‌وه تامه شیرینه‌ خو‌شه‌که‌ی تێک ده‌دا، کرده‌وه‌ی خراپیش کرداری چاک و رێکوپێکیی ئینسان تێک ده‌دا و ده‌یفه‌وتینی و ته‌وه‌یی نایه‌ت، واته: ئەگه‌ر ته‌وه‌بیش بکا له‌سه‌ر ئەو ته‌وه‌یه ده‌وام ناکا.

رپوایه‌ت کراوه: «أَنْ لِكُلِّ شَخْصٍ تَوْبَةٌ إِلَّا صَاحِبُ سِوِّ الْخَلْقِ فَأَنْه لَا يَتُوبُ مِنْ ذَنْبٍ إِلَّا وَقَعَ فِي شَرِّ مَنَّهُ». واته: بو هه‌موو که‌س ته‌وه‌یه له‌ گونا‌ه هه‌یه و له‌وانه‌یه باش بگه‌رێته‌وه، ئینسانی به‌دخوو نه‌بی، ئەو زه‌حمه‌ته باش ببئ و، هه‌ر کاتێ له‌ کرده‌وه‌یه‌کی خراپ ته‌وه‌یه بکا، پاش ئەوه ده‌که‌وێته ناو کرده‌وه‌یه‌کی خراپ‌تره‌وه.

براکان! بزائن که ئادهمیزاد خاوهنی دوو شته: یه کهم پړاڼت، دووهم خوو و رهوشت. ئهم دووانهش همدووکیان چاک و خراپیان ههیه، بهلام ناباری و ناشیرینی پړاڼت و دیمهن زیانکی کهمی ههیه، کهچی ناشیرینی خوو لهو دهردانیه که ئینسان لهناو دهباو خراپیهکی زوری لی پهیدا دهبی.

دمگپرنهوه یهکی له خواپهرستهکان له شهیتانی پرسى: کام خوو له خووهکانی ئادهمیزاد زورتر یارمهتیی تو دها؟ ئه ویش وتی: حیددهت، واته: توندوتیژی تهبیعت. ههر کهس تهبیعتی توندوتیژی بی له پڼگهی راست لای ددهم، وهک چۆن مندالان له یاریدا توپ فری ددهن و یاریی پی دهکن.

هاورپیهکانی پیغهمبهر (د.خ) فرموویانه: سهری ههموو بی عهقلیهک توندوتیژی و ههلوچونه. ئهبوو دهردها (ر.خ) ریوایهتی کردووه: کاتی خوی گهوره ئیمانی دروست کرد، ئیمان عمرزی بارهگای خوی کردو وتی: خویه هیژ و توانام پی بده، خواش هیژی پی دا به خوی باش و سهخاوهتیشی تیدا دروست کرد. ههروهها کاتی کوفری دروست کرد عمرزی بارهگای خوی کردو وتی: خویا هیژ و توانام پی بده، خواش هیژی پی دا به بهدخویی و پژی، واته: له ههر دلنکدا کوفری دروست کرد بهدخویی و پژی و بهرچاوتهنگی تیدا دروست کرد. دیاره ئهوه کهسهی بهدخوو بی، کردهوی ناشیرینی لی دوهوشتهوه وهکو بوختان و غهیبهت و قسههینان و بردن.

پرسیاریان کرد له یهکی له زانایانی ئیسلام که ئینسان چهند عهیبی ههیه؟ له وهلامدا وتی: عهیبی ئینسان ئهوهنده زوره له ژماردن نایی بهتایبهتی عهیبی زمان که دهگاته ههشت هزار. هندی له عهیبهکانی نهفسم له نامهیهکی تایبهتیدا نووسیون.

له حهیدسدايه: حهزرت (د.خ) فرمویهتی: رهحهتی خوا لهو کهسه بی قسهیهک بکا قازانجی تیدا بی، یا بی دهنگ بی و له ئافهت دور بی. هاورپیهکانی عهرزیان کرد. ئهی پیغهمبهری خوا! ئایا ئیمه بههوی زمانهوه تووشی سزا دهبین؟ فرمووی: هیچ شتی نییه که بهتوندی ئینسان بهسهر دۆزهخدا پاکیشی زمان نهبی. حهدیسکی تر دفرمووی: پاراستنی زمان له وتاری ناههموار له باشتهترین کردهوهکانی ئینسانه لای خوی گهوره. له حهدیسکی تردایه که هاورپیهکانی حهزرت (د.خ) عهرزیان کرد: چی دهبیته هوی رزگاری؟ فرمووی: زمانت له وتهی نالهبار بگروه له خانووی خوتدا دانیشهو بو گوناھی خوت بگری.

هروهها له حەدىسىكى ترا فەرموويەتى: وا دەبى كەسى وتارى بەدميدا دى و نرخی بۇ دانانى و نازانى خىرى گەشتوووتە كوئ؟ كەچى خواى گەورە بەھۆى ئەو وتارەوہ رەزای خۆى بۇ دەنووسى ھەتا قىامەت. ھەروہا وادەبى كەسى وتارى بەدميدا دى و ئەھمىيەتى پى نادا و نازانى چەندى گوناھى ھەيە؟ كەچى خواى گەورە بەھۆى ئەو وتارەوہ نارەزايى خۆى بۇ دەنووسى، ھەتا رۆزى قىامەت. لە رىوايەتتىكى تردا دەفەرموئى: بەھۆى ئەو وتارەوہ لە رۆزى قىامەتدا دەكەويتە دۆزەخەوہ، بەناخيدا بەقولايبى پىرپەوى ھەفتا پايز دەچىتە خوارەوہ.

لە حەدىسىكى تردا دەفەرموئى: كەسى قسەيەك دەكا بۇ ئەوہى خەلكى پى بکەنن، ئەو قسەيە دەبىتە ھۆى نزمبوونەوہى پايبەى لە ئاسمانەوہ ھەتا زەوى. لە رىوايەتتىكى تردا دەفەرموئى: ۋەيل بۇ ئەو كەسەيە كە قسە دەكا بۇ ئەوہى خەلكى پى بکەنن.

خواى گەورە فەرموويەتى: «مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ» واتە: ئىنسان ھەر قسەيەكى لە دەم دەرچى خواى گەورە دوو فرىشتە دەكاتە رەقىبى ئاگايان لەو قسەيەى دەبى، ئىتر باش بى يا خراپ. جا براكان! وردبەنەوہ و بزەنن كە لە كاتى بەلغ بوونەوہ تا مردن ئىمە قسەمان چەندە زۆرە؟ كە لە ژمارە نايى، كەچى خىرى زۆر كەمە و شەرى زۆر زۆرە. لە حەدىسىكى تردا دەفەرموئى: خراپترىن ئادەمىزاد لە جىھاندا يەككە خەلك لە زمانى بترسن. لە حەدىسىكى تردا دەفەرموئى: ئىنسان ناگاتە ھەقىقەت ھەتا زمانى نەپارزى لە زيان گەياندن بەخەلك. لە حەدىسىكى تردا دەفەرموئى: ئەو كەسە كە خواى گەورە لە شەرى ماپەينى دوو شەويلەى و شەرى ماپەينى دوو پانى بىپارزى ئەوہ دەيخاتە بەھەشتەوہ.

لە حەدىسىكى تردا دەفەرموئى: ھەموو قسەيەكى ئادەمىزاد بە زيان لەسەرى ساغ دەبىتەوہ مەگەر ئەمر كەردن بەچاكە و نەھى كەردن لە خراپە و ناوى خواھىنان بى. ديارە ھەر قسەيەك كە سوودى تىدا بى بۇ موسلمانان يا ببىتە ھۆى ئولفەت و دۇستايەتى لەگەل ميوانا يا ئامۆزگارىيەكى خىرى تىدابى ئەوانە ھەموويان دەكەونە بەر ئەمر بەچاكە و نەھى لە خراپە و حەديتە پىرۆزەكە دەيانگرتەوہ.

لە حەدىسىكى تردا دەفەرموئى: «أعظم الناس خطايا أكثرهم خوضاً في الباطل» واتە: گەورەترىن ئادەمىزاد لە لاينەنى تاوانەوہ ئەوانەن كە زۆرتر دەچنە ناو وتارى پىرپووجەوہ بەتايبەتى ئەگەر وتارەكانيان ھۆى زيانى خەلك بن. ھەروہا لە حەدىسىكى تردا دەفەرموئى: «أربى الربا أستطالة الرجل في عرض أخيه» واتە: سوودى

له ههموو سوودئ خراپتر و ناھەموارتر ئەوھەبە کە ئینسان زمان درێژی له نامووسی برای خۆی بکا. واتە: ھەر تەنیا ریببا و سوودخواردن حەرام نییە، بەلکو له ریببا و سوودخواردن حەرامتر ئەوھە ئینسان نامووسی برای ئاینی خۆی ببا. ریبواپەت کراوہ: کە گوناھمی سوودخواردن حەفتا پایەئ ھەبە، نامووس بردنی خەلک له ھەموویان نابارتەر و ناھەموارترە. ھەرھەما یەکی له زیانی زمان درۆکردنە. له حەدیسە شەریفدايە: درۆکردن ھۆی پوورەشیی خاوەنەکەبەتە له قیامەتدا و زۆرەبە سزای گۆر بەھۆی غەیبەت کردن دووزمانییەوھە. له حەدیسە پیرۆزدا: کاتی کە ئادەمیزاد درۆیبەکی کرد فریشتەکانی راست و چەپی لەبەر بۆگەنئی ئەو درۆیە ماوہی میلی دوور دەکەونەوہ. ھەرھەما: دواڕۆژی درۆزن لاتی و گەدایییە.

یەکیکی تر له زیانی زمان ئەوھەبە کە ھەموو کاتی گەلی تاوانی پی دەکری وەکو درۆ و غەیبەت و دووزمانی و بوختان و ئیشاندنی دلئ خەلک و جنیودان و فیتنەیی کردن، بەلام ئەندامەکانی تری لەشی ئینسان ھەر یەکیکیان جۆری تاوانی لی دەوہشیتەوہ، یا ئەگەر زیاتر بی، زۆر نییە. زمان له دوور و نزیکەوہ زیانی بەھەموو سووچیکی جیھان دەگات، بۆیە لەسەر ئینسانی ھۆشیار پیویستە زۆر گوی بداتە پارگرتنی زمانی خۆی و له ریبازە خراپەکان بیپاریزی. ھەرچەند پیغەمبەران (د.خ) مەسووم و بی گوناھن و ئەولیاکانیش مەحفوظن و خوای گەورە پاراستوونی، بەلام سیرەکە لەوہدایە کە ئەنبیا و ئەولیا له غرور و دوورن و له خۆبایی نابن و خاکیەن و خاوەن شەرمەن. کە ئینسان ئەم ھەمووہ خووە باشانەبی بوو شەیتان ناتوانی زال بیی بەسەریداو، ئەگەر جاری شتی بخاتە دلئەوہ بەھۆی ھیزی سیفەتە چاکەکانییەوہ پاکی دەکاتەوہ.

دەگێرئەوہ لوقمانی حەکیم، لەگەل ئەوہدا کە زۆر خاوەن حیکمەت و وریا و ژیر بوو، ھەر خۆی بەناتەواو دەزانی، بۆیە ویستی بپرواتە لای حەکیمی کە نەیناسی بەلکو زانیاری و ژیری لی وەرگیری. بەلی رۆیشت بۆ لای حەکیمی گەورە. پۆژی حەکیمەکە ئەمری کرد و پیی فەرموو: برۆ بۆ بازاری گوشت فرۆشەکان لەو گۆشتەبی کە له ھەموو گۆشتی خراپترە ھەندیکم بۆ بکەر.

ئەویش رۆیشت بۆ بازاڕ و دل و زمانی حەیوانیکی بۆ کری و بۆی ھینا. رۆژیکی تر پیی وت: برۆ لەو گۆشتەبی کە له ھەموو گۆشتی چاکترە ھەندیکم بۆ بکەر. ئەویش وەک جاری پیشوو دل و زمانی حەیوانیکی بۆ کری و بۆی ھینا! حەکیمەکە وتی: مەعنای چیبە کە من داوای گۆشتی خراپترین ئەندامی حەیوانم لی کری دل و زمانت بۆ ھینام، کە داوای

گۆشتی چاکترین ئەندامی حیوانیشم لى کردى هەر دل و زمانت بۆ هينام؟ لوقمان
 عەرزى کرد گەورەم! لە ئادەمیزادا لە دل و زمانى باشتر نىيە، ئەگەر باش پەروەردە
 بکرى، لە دل و زمانى خراپتر نىيە ئەگەر خراپ پەروەردە بکرى. ئىنجا حەكىمەكە وتى:
 بابە! تۆ ئوستادى من بە و من شاگردى تۆ، بەراستى من لەم پەندە زۆر سوودم وەرگرت.

يەككى تر لە زىانەكانى زمان ئەويە كە خىر و پاداشى پۆزوو دەفەوتىنى. لە
 حەدىسى شەرىفدا هەيە: «ما صام من ظل يأكل لحوم الناس»، واتە: بەخاوەن پۆزوو
 حەسب ناکرى كەسنى كە گۆشتى خەلكى بخوا، واتە: غەيبەت بكاو ناوى خەلكى بيا،
 چونكە بەهۆى ئەو غەيبەتەو پاداشى پۆزوو كەى نامىنى.

لە حەدىسێكدا دەفەرمووى: گوناھە وردە گەورەكانى (١) ئىنسان بە تەوبە چار دەكرىن
 غەيبەت نەبى، چونكە لە غەيبەتدا پيوستە كابرأى غەيبەتكراو گەردنى غەيبەتكەر ئازاد
 بكاو ئەگەر ئازادى نەكا ئازاد نابى.

هەر وها زىانى غەيبەت هاوړى و هاومەجلىسىش دەگرتهوه. لە حەدىسێكى شەرىفدا
 هەيە: كەسنى غەيبەتى كەسێكى لای كەسنى كرد ئەگەر كابرأى قسە لاكراو دەستى بړوا و
 مەنعى غەيبەتكەرەكە نەكا، دەبیتە هاوبەشى غەيبەتەكەى و لە پۆزى قىامەتا خواى
 گەورە لە ناو ئەهلى عەرەساتا سووكى دەكا.

براكان! لەمەوپيش عەرزى كردن كە غەيبەت كردن لە خووى خراپەو پەيدا دەبى، وەكو
 رِق و كىنە و داغ لە دل و حەز لە خەلك نەكردن. ديارە كابرأى غەيبەتكەر دەيهوى دەردى
 دل خۆى بەناوهينان و غەيبەتكردنى خەلك چاك بكا تەو و تەسكىنى بداتەو، بەلام
 خۆى گىرۆدەى دەردى دەكا هەتا ماوه لە ژياندا چاك نابیتەو، چونكە هەتا غەيبەتەكە
 بكا تارىكى دل زياتر دەبى، و، هەتا دلش تارىكتتر بى حىقد و كىنە زياتر دەبى. لە
 حەدىسى پىرۆزدايە: دۆزەخ دەركايبەكى هەيە كەسى پيدا ناروا تەو ژوورەو ئەو كەسانە
 نەبى كە دەيانەوى شىفای رقى دل خويان بەگوناھ كردن بدن. فاسقەكانيش دەلین:
 غەيبەتكردن دەرمانى نەخوشى دل، بەلام بىگومان بەهەلدا پۆزشتون؛ چونكە
 نەخوشى بەنەخوشى دەرمان ناکرى، بەلكو دەرمانى ئەو نەخوشى عەفووكردنى ئەو
 كەسەيە كە رقى لى هەستاوه. جا ئەگەر زۆرى لە خۆى كرد و ئەو كەسەى عەفو كرد ئەوا
 دل سارد دەبیتەو و ئەو جۆش و خرۆشەى نامىنى و بەنوورى خواى مېهرەبان پووناك
 دەبیتەو و ئەو تارىكىيە پيشووى دەرویتەو و لەو دەردە ناھەموارە بزگار دەبى.

(١) گوناھى گەورە سى جۆرن: زۆر گەورە، مامناوەندى، وردە گەورە- وەرگىز.

براکان! نه‌گەر نازانن غەیبەت چیبە؟ بزائن غەیبەت ئەوێه باسی برای خۆت یا خوشکی خۆت بکەئ بە‌عەیبەئێ که تیایدا نه‌بێ. بە‌مەرچئ باسکراوه‌که پئی ناخۆش بئ، که له پاشمله ئەو عەیبەئێ باس بکړئ، ئیتر فەرقي نییه ئەو عەیبە له بابەتی عەیبی له‌ش بئ یا هبئ خوورپه‌وشت یا هبئ ژن و مأل و مندأل یا رشتەئ باوباپیر و داوداپیری، له بابەتی ئاینی بئ یا بابەتی دنیایی، تەنانەت عەیبەکه پئوه‌ندیی به‌پۆشاکه‌وه بئ وه‌کو ئەوه که بلئیت: میزهره‌که‌ئ بچووه‌که یا که‌واکه‌ئ کورته یا که‌وشه‌کانی ناشیرینن، یا باسی هه‌ستان و دانیشتنی ئەو که‌سه بئ، وه‌کو ئەوه بلئ: پۆیشتنی له لۆقه‌ئ گورگ ده‌چئ، یا باسی ئەوه بکا که عه‌بوس و پروگرژه. جا ئەم دهرپرینه هه‌روه‌که به‌شئوه‌ئ قسه‌کردن حه‌رامه به‌شئوه‌ئ ئیشاره‌و نووسین و هه‌ر جۆره هۆو رینگایه‌کی تینگه‌یاندنیش حه‌رامه. له هه‌موو ئەو شئوه و خالانه‌دا که باسمان کردن نه‌گەر ئینسانه باسکراوه‌که عەیبە‌که‌ئ تئیدا بوو ئەوه کاره‌که غەیبه‌ته. خۆ نه‌گەر تئیدا نه‌بوو، ئەوا بوختانه و گونا‌هئ له غەیبه‌ت که‌وره‌تره و له هه‌ندئ شوئندا ده‌بئته هۆئ لئدانی داری حه‌د.

ئەوێش بزائن هه‌روه‌که غەیبه‌تکردنی موسلمان حه‌رامه، غەیبه‌تی ئەهلی زیمه‌ئیش وه‌کو جوله‌که و گاوری که له ئیداره‌ئ ئیسلامدا بن هه‌ر حه‌رامه.

به‌ئیجماع غەیبه‌تکردن گونا‌هئ گه‌وره‌یه، به‌لام هه‌ندئ له ئیمامه‌کان غەیبه‌تیان کردوه به‌دوو جۆر، واته: غەیبه‌تکردنی ئینسانی ئاین نه‌زان و قورئان له‌به‌ر نه‌بوویان به‌گونا‌هئ بچووه‌ک داناوه، غەیبه‌تکردنی زانای ئاینی و قورئان له‌به‌ریان به‌گونا‌هئ گه‌وره داناوه. به‌لام ئەمانه زۆر که‌من.

براکانم! هه‌روه‌که باسی هه‌ندئ خوورپه‌وشتی خراپم بو کردن، پئویسته هه‌ندئ خوو و په‌وشتی چاکیشتان بو باس بکه‌م. باسکردنی ئەو خوورپه‌وشته چاکانه زۆر به‌ته‌هه‌مییه‌ته؛ چونکه پئغه‌مبه‌ر (د.خ) موژده‌ئ داوه و فه‌رموویه‌تی: ئەوانه که خاوه‌نی خوورپه‌وشتی چاکن پایه‌ئ نه‌وانه‌یان بو داده‌نرئ که پۆژ به‌پۆژوون و شو خه‌ریکی شو نوێژن، نه‌گه‌رچی عیباده‌تیان که‌م بئ. جا له‌به‌ر پیرۆزیی وه‌رگرتن به‌وتنی له‌فزه‌کانی ئەو حه‌دیسه شه‌ریفه که له‌م بابەته‌وه وارید بووه، من نه‌فسی حه‌دیسه‌که نه‌قل ده‌که‌م. ئەئ خۆشه‌ویسته‌کانم به‌ختیاری و رزگاریی ئینسان ئەوه‌یه که له‌سه‌ر ئەو خوورپه‌وشته بئ له‌م حه‌دیته‌دا نووسراوه. حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «خيار الله في ما أنبأني الملائعلى قوم يضحكون جهراً من سعة رحمة ربهم و يبكون سراً من خوف عذاب ربهم» واته: هه‌روه‌ک کۆمه‌لئ مه‌جلیسی به‌رز پئیان وتووم باشترین ئاده‌میزاد نه‌وانه‌ن که له خۆشیی گوشادی و فراوانیی ره‌حمه‌ت و میهره‌بانیشی خوائ گه‌وره وه

بهناشکرا پی دهکهنن و، له ترسی سزای خوا له په نامه کیدا و بی نه وهی کهس بزانی به کول دمگرین، بهیانی و ټیواره له خانووه پیروزه کانا که پټیان دهلین مزگهوت، نه مه حالیا نه و، له خوی گوره ده پاپینه وه به ره غبته و ره هبته و اته: به هیوای میهره بانسی خواو ترسی سزای روژی قیامت. نه م کومه له ناده میزاده به زاهیر وان له دنیا دا، به لام بدل وان له عالمی ناخیره تا. په زاره یان نیبه، پاشه روژیان نه بی، پیوستی قه بریان ناماده کردوه. جه اوزیان و هرگرتوه بو رینگه یان و نامادهن بو نه وهی له رینگه یان دایه. له پاش بهیانی نه م فرموده یه حزره ت (د.خ) خویندییه وه: «نَلِكْ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ». نه م نایه تیش نیشاریه بو نه وه نه گهر که سی ترسی له خوا نه بی دهوامی تاعه ت و عیاده تی بو خوا ده ست ناکه وئ؛ چونکه ترس له خوا نینسان هله دسورینتی بو لای خوا. یه کیک له خو و ره وشته جوانه کانی موسلمان نه میه که له کاروباری دینا به ساغی هیز و ته عه سسوبی هه بی و دینی خوی به قایم بگری له گهل نه مه یشدا په له پهل و ناسازی و نارنکی له گهل که سدا به کارنا هینی به لکو هتا له توانایدا بی هر به له سه رخوی و میهره بانسی و نارامی له گهل خه لکدا رابویرئ و ناینیان بو روون بکاته وه. نه گهر خوی شتیکی نه زانی حیرسی بی له سه ر نه وه که فیری بی و زور حز بکا له فیریوونی نادابی نیسلامییه ت و، وهختی خوی به بی سوود له ناو نه با. نه که نه گهر حیکایه تی بی هووده ی بو بگری نه وه باش گوئ رابگری، به لام نه گهر باسی ناینی بو بکن موبالات نه کا و سستی نیشان بدا له کاروباری ناینی خویدا؛ چونکه ناین به مه حبه بت بو نینسان ته واو ده بی. ریوایه ت کراوه له حزره ته وه (د.خ) که گوره ترین خووره وشتی جوانی موسلمان نه مه که هرگیز له بیستنی ناموزگاری ناینی تیرنه بی و، هه میسه له سه ر نه وه بی که مه نعی نه فسی خوی بکا له نارمزوی خراب و له گهل داماوان و هه ژاراندا میهره بان و خاوه ن چاکه بی.

من ویستم که هر شهوی مه لاییه ک بو ناموزگاری ره وانه بکم بو قاوه خانه بی که شوینی کوپوونه وهی خه لکه بو نه وه که ناموزگاری موسولمانان بکن هتا له کاروباری ناینی خوینان ناگادار بن. نه گهر نه مه جیبه جی بکرایه و هر شهوی له قاوه خانه ییه کا حه دیس بخوینرایه ته وه به پانزه بیست شو جارئ نوره ی قاوه خانه بی دههات، که چی به داخه وه بو مان جیبه جی نه بو.

شهوی مه لایئ رویشتبوو بو قاوه خانه بی، که داستانی روسته میان تیا ده خوینده وه، بو نه وهی ناموزگاری بان بکات به لکو واز له و شته هیج و پووچانه بینن، که چی مه لاکه یان

مەنەج كوردبوو و ماوهيان نەدابوو ھەدىسيان بۆ بخوئىنقىتەو! دواى ئەو ھە بۆ يارمەتتىى ئەو مەلایە مەن كورى خۆم لەگەلا نارد بۆ قاوھخانەكە، ئەمجارە كورەكەيشم و مەلاكەشيان دەر كوردبوو، جا ئەم ھالەتە لەگەل خووورەوشتى جوانى موسولماندا چۆن رىك دەبى و دەگونجى؟!

خووورەوشتى ئىنسانى موسلمان ھەھايە ئەگەر كەسى نامەردى و ناپياوى لەگەلدا بكا و عاجزى بكا، ئەو ھەر چاوپۆشى لى دەكا و بەرامبەرى ئەو نامەردىيە كوردەوى ناشەرعىي لەگەل ناكا.

ئىنسانى موسلمان بۆ جىبەجى كوردنى كارى كە ھەزى لى بكا و بەتاسەو ھى بۆى ھەرگىز گوناھ ناكا.

ئىنسانى موسلمان بەخىلى بەكەس نابا، رقى لە خەلك نابى، تانە و تەشەر لە موسلمانان نادا و بەخرابى ناويان نابا.

لە گەورەترىن خووورەوشتى موسلمانە ئەمە كە لە نوئىز كوردندا لە خواترسى بەسەر دل و دەروونىدا دى، لە بەجىھىننى كاروبارە پىويستەكانى ئايندا ھەول دەدا و كۆتايى ناكات ھەك زەكات و سەرفىترە و كفن و دفنى مردوى موسلمانان و يارمەتتىى دراوسى گەدا و نەدارا و بى كەس و دەستەوھەستان.

ھەر كەسىكتان بەم سىفەتانە چاوپى كەوت و لە جىبەجى كوردنى واجىباتدا گورج و گۆل بوو، موزدەى بدنە و پى بلىن كە تۆ خاوەنى خووورەوشتى چاكى.

ئىنسانى موسلمان لە كاتى كارەسات و ناخوشىدا خۆگرى نىشان دەداو، لە كاتى خۆشھالى و زۆربوونى رزق و رۆزىدا شانازى ناكا بەسەر كەسداو لە خۆى بايى نابى و خۆپەرستى لى دەرناكەوئى سوپاسى ناز و نىعمەتى خۆى گەورە دەكا. ھەر ھەھى ئىنسانى موسلمان قەناعەت دەكا بەوھى خوا پىنى داوھ و، ھەر رزقى بۆى دەست بەد بەخىلى و چرووكى تيا ناكا، ئىنسانى موسلمان ھەمىشە پرسىيار دەكا لە زاناىانى ئاين و راوئىز دەكا بەزىران، ئەگەر ستەمى لى بكرى خۆى دەگرى تا خوا دەرووبىەكى لى دەكاتەوھ. ئىنسانى موسلمان خزمەتى ئارەزووى نەفسى ناكا و ھەر خوار دەمەنبىەك ھاتە پىشەوھ دەىخوات و چاوى لە خوار دەمەنبى زۆر خۆشەوھ نىبە.

ئىنسانى موسلمان بەچاوى براىەتى دەروانى بۆ موسلمانان و ھەمىشە لەگەلئاندا ئولفەت و پىوھندى دەبى و خەلكىش لەگەل ئەوا ئولفەت دەگرن و، بەپىنى توانا قازانج بە

موسولمانان دهگه پیننی و خوئی ناکاته داری بی بهرو، له بهر دلپاکی و گومان باشی به موسولمانان زوو فریو و تهره دهخوا به قسهی خهک و هکوله حه دیسی شریفدا هه یه: المؤمن غر کریم، والفاجر خب لئیم». ههروهها نینسانی موسلمان به زیانی موسلمانان دلگیر دهبی و به خیر و خویشیان دلشاد دهبی و بو خه لکی ره حه متی زور دهبی و هه تا بتوانی نابیته هوئی نازار و ناخویشی ناهینیتته ریبان، ریح سووک و بی مهینهت دهبی و ئه رکی ژبانی ناکاته بار به سهر خه لکه وه، هه رگیز ته رکی نه سیحهت و ناموزگاریی برای موسلمانی ناکا و به قه دهر توانا له گه لیا نندا دلسوز دهبی و، نه وه نده له گه لیا نا قسهی نهرمه که هه ندی که سی نه فام ده لئین: نهم کابرایه بی عه قله.

ریوایهت کراوه: «أول ما یوضع فی المیزان حسن الخلق والسخاء» واته یه که مین چاکه ی نینسان که له پوزی قیامه تدا ده خریتته ته رازوو خوورپه وشتی جوان و سه خاوه تییه. نینسانی موسلمان هه رکه س دوستی بکات له گه لیا قازانجی پی دهگه پیننی، پرسپی کردنی قازانجی هه یه، هه رکه س هاوبه شی له گه لدا بکا سوودی ده ست ده که وی. موسلمانی خوورپه وشت باش له حه دیسی پیروژدا به عه تر فروش ته شبیه کراوه که ئه گه ر عه تریش نهدا به که س، خه لک له بوئه خو شه که ی قازانج ده که ن.

له حه دیسایه: نینسانه موسولمانه کان سه هل و ئاسانن نابنه باری گران، وه ک و شتری فی کرکراوی رام وانه، واته: داوای هه ر جو ره یارمه تییه کیان لی بکری، به پیی توانای خو یان تی ده کوشن و یارمه تی ده دن مه گه ر شتیکی ناشه ری بی.

یه کیکی تر له خوورپه وشته گه وره کانی موسلمان نه وه یه که هه ر کاتی مه به ستیکی ناینی هاته دی زور دلشاد دهبی و ئه گه ر ئه مه به سته ی نه هاته دی غه مبار دهبی و هه ر کاتی تووشی گونا هئی ده بی گه لیک بیزار ده بی و زوری پی ناخو شه. نینسانی موسلمان هه می شه غه م و په ژاره ی زور تره له ناموسلمان چونکه غه می دینی خوئی و دینی خه لکیش ده خوا. نینسانی موسلمان له مامه له و کرین و فروشتن و قه رزدان و قه رز و مرگرتنه ودا نارام و خاوه ن که ره م و چاوپوشییه.

نینسانی موسلمانی ساغ زوریه ی کات چوار دوژمنی هه یه. یه که م نه وانه ی به خیلپی پی ده بن. دووم مونافقه کان که رقیان لییه تی. سنیهم شه یقان که هه می شه ده یه وی گومرای بکا. چوارهم کافره کانیش ده یانه وی بیکوژن. موسلمانی ساغ نه غله ب واده بی دراوسییه کانی نازاری دلی ده دن هه تا سه بری له سه ر بکا و پاداشتی چاکی ده ست بکه وی. له گه وره ترین خو و په وشتی موسلمان هه مه که له گه ل موسلمانا نا به ره حم و به زه یییه

و یه دل و هاودرده و هر موسلمانن دهردیکی تووش بی، نهم هاویه شی نه و دهردهیته. له خوورپهوشتی موسلمانن نهمه که خزمهتی خیزانی خوئی دهکا، و تیکهآی و هاوړیبهتی ههژاران و داماوان دهکا، له گهل خزمهتکاری خوئا نان دمخوا. له هدیثی شهریفدایه: نهم نیشانان هی موسلمانانن و، وهك قورنان دهرمووی: «أولئك هم المؤمنون حقا».

له خوورپهوشتی موسلمانن نهمه که خواردهمنی و چیتش و نانی مالی له سهر نارزهووی خیزانی دمکړی، نهک له سهر نارزهووی خوئی. ریوایهت کراوه: «أفضل المؤمنین کل محموم القلب صدوق اللسان. قالوا: یا رسول الله! ما محموم القلب؟ قال: ألتقی ألتقی الذیلا تم فیہ ولا بعنی ولا غل ولا حسد. قالوا: ومن یلیه؟ قال: الذین نسوا الدنیا وأحبوا الآخرة. قالوا: فمن یلیه؟ قال: مؤمن فی خلق حسن». واته: گورهترینی موسلمانان که سیکه (محموم القلب) بی. عهرزیان کرد (محموم القلب) کییه؟ فهرمووی: نه و که سیه که دلی پاکه له خراپه و خاوهن ترسه و خوئی له گونا ه دپاریزی و دلی گونا هی تیدا نیبه و ستم له که س ناکات و بهخیلی و خیانت له دلیدا نیبه. نینجا عهرزیان کرد: نهی پاش نه مانه کییه؟ فهرمووی: نه وانن که دنیا یان له بیرچووه ته وه و قیامه تیان خووش دهوی. عهرزیان کرد: نهی پاش نه مانه کییه؟ فهرمووی: نه و موسلماننیه که خوورپهوشتی باش بی.

له هدیسه دایه: هه زهره ت (د.خ) فهرموویته: نایا دهزانن موسلمان کییه؟ عهرزیان کرد: فهرموو. نه ویش فهرمووی که سیکه نامری هه تا خوا گونچکه کانی پر دهکا له مدح و تعریفی خه لکی بوی. خوورپهوشتی نینسانی موسلمان نه ویه له بهینی دوو ترسدایه، یه که م ترسی له و گونا هان هیه که زوو کردوونی و نازانی خوی گوره چی لی دهکا ده بیه خشی یانا؟ دووم ترس پوزانی داهاتوو تا کاتی مردنی، نازانی نایا بوی پیک ده که وی کرده وی باش بکا یان نا؟ له به لا و نه گبه تی گونا ه پرگار ده بی یا گیروده ده بی؟ پوخته ی قسه: خوورپهوشتی چاکی موسلمان زورن و من به کورتی هه ندیکم باس کرد. دیاره به رامبر هه موو خووییه کی باش خوویکی خراپیش هیه. من له م نامه دا چل و نو خووی باشم له ناو خووه باشه کانا هه لیزاردن و نووسیم. (والسلام علی ذوی الأخلاق الحسنه و متجنبی الأخلاق السيئه). جا نهی خووشه ویستم هر کاتی باسی خووییه کی باشت خوینده وه، له ناخره وه بلئی: «موسلمان ده بی و ابی» به لکو له دلی موسلماناندا کار بکا. (والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته).

شوی یه کشه ممه ی سیانزه همه می مانگی (ذی الحجه) ی سالی (۱۳۹۶) ی
کوچی پیکه وتی ۱۵-۱۲-۱۹۷۶ ی زاینی له ترجمه می نهم نامه یه یوممه وه.

نامه‌ی چله و شه‌شه

باسی عه‌یبه‌کانی نه‌فس ده‌کا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
المجاهدين في الله.

براکان! له نامه‌ی خوورپه‌وشتی خراپدا نووسیم که له یه‌کێ له زانایانی ئیسلامیان
پرسی: نه‌فسی ئینسان چهند عه‌یبی هه‌یه؟ له وه‌لامدا فه‌رمووی: نازانم و نه‌متوانیوه
بیانژمی‌رم، به‌لام له زماندا هه‌شت هه‌زار عه‌یب هه‌یه. خو‌شه‌ویسته‌کانم! نه‌گه‌ر
عه‌یبه‌کانی نه‌فس نه‌زانن ناتوانن خو‌تان به‌پاریزن لییان و خو‌تان له‌و که‌موکوپریانه
پاک بکه‌نه‌وه. له هه‌دیسی شه‌ریفدا هه‌یه: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعَبْدِهِ خَيْرًا بَصَرَهُ بَعْيُوبَهُ» واته:
کاتی که خوای گه‌وره ئیراده‌ی خیری به‌بهنده‌یبه‌کی خو‌ی هه‌بی له عه‌یبه‌کانی خو‌ی
ناگادار ده‌کا، واته: وای لی ده‌کا به‌عه‌یبه‌کانی خو‌ی بزانی، که‌وابی پئویسته‌نم نامه‌ی
دلسۆزی خو‌تانه بخویننه‌وه با له عه‌یبه‌کانی خو‌تان ناگادار ببه‌نه‌وه، به‌لکو خو‌تانیان لی
به‌پاریزن. دیاره‌نه‌گه‌ر بیانخویننه‌وه نه‌وه مه‌عنای نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره ئیراده‌ی خیری
پیتان هه‌یه. خو‌نه‌گه‌ر به‌ته‌واوی نامه‌که له‌به‌ر بکه‌ن نه‌وه زۆر باشته‌ره. جا له‌به‌رته‌وه که
تا نه‌وه عه‌یبانه نه‌زانن ناتوانن خو‌تان به‌پاریزن لییان، پئویست بوو هه‌موو نه‌وه عه‌یبانه
بنووسم، به‌لام بۆم نه‌گونجا هه‌موویان بنووسم و براده‌رانیش تا‌قه‌تی خویندنه‌وه‌ی
نامه‌ی درتیزیان نییه. بۆیه هه‌ک وتوویانه «مَالَا يَدْرِكُ كَلِمَةَ لَا يَتْرِكُ كَلِمَةً» منیش نه‌وه
عه‌یبانه‌م بۆ نووسین که زۆر که‌س پێیان‌ه‌وه گه‌یژده‌ بوون، به‌لکو خو‌تانیان لی به‌پاریزن
و خو‌تان عه‌یبه‌کانتان بناسن و، له عه‌یبی خو‌به‌باش زانین و خو‌به‌گه‌وره‌مگرتن به‌سه‌ر
خه‌لکدا و به‌دگومانی به‌سووکی ته‌ماشای خه‌لک کردن، دوور بکه‌ونه‌وه؛ چونکه نه‌م
عه‌یبانه له‌وانه‌ن که ئینسان له جه‌زای کرده‌وه‌ی باش نائومید و تووشی گه‌لی پاداشی
نابار و ناهه‌مواری بکه‌ن.

قال تعالى: «وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ».

بیگومان نەفسی ئینسان زۆر زۆر ئەمر بە کردار و وتاری نابار و نارێکی وەها دەکا که هەرگیز لەگەڵ رێ و شوێنی دیندا ناگونجی ئەو نەفسە نەبی که خوا رەحمی پێ بکا. جا که مادام نەفس هەمیشە هیزی ئەندامی لەش و هەستەکانی ئینسان بەباری ئارەزووی خۆیدا هەلسووڕینی و ئەمەش راستە و جینی گومان نییە، چونکە خوا فەرموویەتی، ئەوا زۆر پێویستە لەسەر هەر هۆشیاری که ئیمانی بەخوا هەیە و باوەری بە ناینی پاکی ئیسلام هەیە خۆی بۆ چاره کردن و بەر بەرەکانی کردنی ئەم فەرماندارە نەگرس و نابارە نامادە بکا. دیارە ئەگەر خۆی بۆ شل بکا تووشی زیانی جۆراوجۆر دەبێ. خوای گەورە فەرموویەتی: «أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عِثَابَ غَشَاوَةٍ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ». واتە ئەم محەمەد! ئەو کەسەت دی که نەفسی خۆی کردە خوای خۆی و پەرسی و، لە ئەنجامی ئەو ئارەزوو پەرسێتیەدا، لەگەڵ ئەوەشدا وریا و هۆشیار بوو، خوا سەری لێ تێک داو دل و گوێی مۆرکرد و لیلایی هێنا بەسەر چاویا، نە دلی لە شتی بەسوود تی گەیی و، نە گوێی وتەمی خیری بیست و، نە چاوی رێگای راست و رەوانی دی!! کئی بێ بیجگە خوا بتوانی بیخاتەوێ سەر پێ؟! بۆ بیرناکەنەوێ لە حالی خۆتان و لە پاشەپوژی خۆتان!؟

دەگێرەنەوێ: ئەبووبەکرێ وەراق، رەحمەتی خوای لێ بێ، دەیفەرموو: «من أَرخِي عَنان الجوارح فقد غرس شجرة الندامة» واتە: ئەوێ جلەوی بۆ ئەندامی تری لەش و ئارەزووی نەفسی شل کرد، ئەوێ داری پەشیمانی دەنێژی. مەبەس ئەوێ بە کە چار و گوێچکە و دل و زمان و ئەندامەکانی تری لەش هەریەک دەبنە هۆی جۆرە لێپرسیاوییەک بۆ خاوەنەکانیان؛ کەواتە پێویستە هەمیشە چاودیریان بکری و ماوێ بەکارهێنانیان نەدرێ لە کاری ناسەرعییدا و، لەو شوێنەدا کە شوێنی زیان، ناگا لێبوونیان پێویستە، ئەگینا خاوەنەکانیان نوقمی چالی پەشیمانی دەبن و پەنجەمی حەسەرەت دەگەزن.

یەکی لە زانا تابعییەکان، رەزای خوای لێ بێ، فەرموویەتی: هەرکەسێ هەمیشە دوای ئارەزووی نەفسی بکەوی، ئەو پێی دەلێن: خۆت نامادە بکە بۆ پەشیمانی؛ واتە: بەهۆی دواکەوتنی ئارەزووی نەفسەو، گێڕۆدەوی ریسوایی و زیانی دنیا و قیامەت دەبێ و دیارە کەسێ وەهابی، بەشی هەر پەشیمانی دەبێ، ئەگەرچی پەشیمان بوونەوێکەمی هیچ سوودی پێ ناگەیینی.

شایانی باسە کە لە زەممی نەفسدا چەند نایەت نازل بوو، هەر وەها لە مەدح و سەنای ئەو کەسانەشدا کە نەفسی خۆیان دادەمرکێن، چەند نایەت هاتوو؟ بۆ نمونە: خوای گەورە فەرموویەتی: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا [٩] وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا» واتە بیگومان ئەو

که سه که نفسی له رهوشتی ناشیرین پاک کردووه تهوه له سزاو نازاری پوژی پاداش بزگار بووه. نهوه پیش که نفسی خوئی فیتری رهوشتی بهر کردووه ناهومیدو بی به شه له جهزای چاک و نهنجامی پاک. ههروهها فهرموویهتی: «وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ [٤٠] فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ». واته: بی گومان نهوهی له بارمگای بهرز و بی باکی خوا ترسا و رینگای له نفسی گرت و، نهیهیشت کردهوهی خراب بکا و دواى نارهزووی پروپوچ بکهوئ، نهوه بهراستی بهههشت جیگایهتی.

حهزرتی علی (کرم الله وجهه) فهرموویهتی: لهسهر دهرگای دوزهخ نووسراوه: ههرکس بچی بهگژی ههوا و نارهزووی نهفسیدا نهوه بهههشت جیگا و نارامگایهتی و، ههرکس فهرمانی نارهزووی نفسی بهجی بیئنی، نهوه دوزهخ نارامگایهتی. ههروهها لهسهر دهرگای بهههشت نووسراوه: تو حهرام کراوی لهسهر ههموو بهخیلی و لهسهر ههموو ریابازی، واته: نهوانهئ لهبهر چاوینی کردهوهی باش دهکن. ههروهها له ههموو پوئهیهکه نازاری دلئ باوک و دایکی بداو، لهسهر ههموو کهسئ که قسه بیئنی و قسه ببا بهناو خهئکدا، واته: نهوانهئ که فیتنهیی و قسهچینی دهکن. تو حهرامی له ههموو دهییوسئک، واته: نهوه کهسهی رازییه بهوه بیگانه بیته سهر شوینی ژنهکئی.

یهکی له عهیهبکهانی نفس نهوهیه که ههرکهسئ ماوهیئ به زیکر و فیکر و خواپهرستییهوه خهریک بوو، نفسی داوای (فتح البابی) نیلاهی دهکا، واته داوای کردنهوهی دهرگای رهحمهتی خواپی دهکات. نهه داوایه لهو پروهوه عمیهه که دهرگای رهحمهتی خواپی ههمیشه کراوهیه؛ کهوابئ داواکردنهکه داواکردنی شتیکه که ههیه و داواکردنی ناوی، بهلام نهوه کهسانه که بهراستی به عهیی خویمان نهزانیوه، دهرگای گهپانهومیان بو لای خوائ گهوره لهسهر خویمان داخستوه؛ چونکه ئینسان ههرچهند زیکر و فیکر و خواپهرستی بکا ههتا دهستبهرداری نارهزووی نفس نهبی و له حهزهکائی نفس دور نهکهوئتهوه، ماوهی نهوهی نادرئ بگاته نهوه دهرگای رهحمهتی خواپه که ههمیشه کراوهیه. دهگپرنهوه (صالح مرئ) که یهکئ بووه له (أولیاء الله) فهرموویه: ههرکهسئ ههمیشه له دهرگای رهحمهتی خوا بدا، نزیکه دهرگا کهی بو بکه نهوه. ئینجا رابهعی عدهوییه پیئ فهرموو: نهی سالح! تو بههلهدا روئشتووی، دهرگای رهحمهتی خوا ههمیشه کراوهیه، بهلام دهرگای گهپانهوه بو لای خوا لهسهر نفس داخراوه و قایم کراوه.

یهکیکی تر له عهیهبکهانی نفس نهوهیه، ههر کاتئ داماوئ یا کوئسپنکی گهوره هاتهپنی نهوه ئینسانه لهباتی نهوه که پهنا بهخوا بهرئ و، داوای لابردنی نهوه کوئسپه و

چارکردنی نهو داماوپییهی لهو بگا، دهچی داوای چاری نهوانه له بهندهکانی خوا دهکا و زوریش پشت بهو کهسانه دهبهستی! بیگومان نهو حاله شتیکی ناحق و نارهبویه؛ چونکه نهگرچی نهو جیهانه جیهانی نهسبابه و، پیویسته نینسان تی بکوشی بو پهیداکردنی نهسباب، دهبی بیروباوهری وههابی که مهبهست لهگهل نهسبابدا دهبی نهک به نهسباب؛ چونکه نهسبابهکانیش دروستکراوی خوان و هر خوا ریکیان دهخات و موسهبهبهکیش هر خوا ریکی دهخات. خوا خوی له قورنانی پیروزدا فهرمویهتی: «وَأَنْ يَمْسَكَ اللَّهُ بَضْرَ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَأَنْ يَرِدَكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ» هروهها فهرمویهتی: «إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ». کهوابی دهبی باوهری وههابی که نهسبابی هرشتی بهعادهتی خوا دهبن بههوی نهو شته و له واقیعا تهئثیریان نییه له پهیداپوونی موسهبهبهکهدا و تنیا خوی گوره بهخواستی خوی دروستی دهکا.

یهکی له عهیهبهکانی نهفس نهویه که تاعهتی بی روح و بی هیزی خوی دهبینی و تهقسیر و نادلسوزی و بی نرخی خوی تهماشا ناکا، جا نهفس لهم حالهدا کهموکوپیی خوی ون دهکا و کردهوه خراپه ناشیرینهکانی بهباش دهزانی. خوی گوره دهفهرموی: «أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ».

چاری نهو نهفسه بهوه دهکری که ههمیشه بیربکاتهوه له عهیهبهکانی خوی و شهرمهزاری خوی بینیتته پیش چاو و ذیکری خوا زور بکات و ریز له موسولمانان زور بگری و خوی بهبچوک تهماشا بکات بهلکو خوی گوره لهو خووه خراپه رزگاری بکات. یهکی له عهیهبه گورهکانی نهفس نهویه که هر هیچ ئیخلاسی نییه یا ههیهتی و زور کهمه و، لهبر نهو حاله لهزهت له تاعهتی خوی کهم دهبینی، بهلکو جار جار نهو تاعهت و عیبادهتهی لهبرچاو ناشیرین دهبی و هر نهوهته که بهدیمهن دهیکا، نهگینا له ناوهروکدا وهک نهیکردبی وایه. خوا فهرمویهتی: «وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا» واته کاتی که راست دهبنهوه بو نویژ کردن به تهمهلی و تهوهزلی و نابهدلی و بهخاو و خلیچکی راست دهبنهوه! دیاره بههوی نهو کهم ئیخلاسییهوه ریا و بهرچاوتینی و روپامایی تیدا پهیدا دهبی و دهبیتته خووی و بهجاری مالی ویران دهبی. چاری نهو بی ئیخلاسییهش نهویه که ههمیشه بیر له گورهپییی خوا بکاتهوه و، بیر لهوه بکاتهوه که خوی گوره بی باکه و محتاجی کهس نییه و بههیز و توانایه و، هیچ کهس نییه بتوانی بهقهدر بالی میشوولهیی قازانج بهکهس بگهیینی، نهگه خواستی خوی لهسه نهبی! کهواته عیبادهت هر شایانی نهوه و دهبی هر بو نهو بگری.

نینسانی ژیر نه گهر که مئی بیر له وه بکاته وه که کهس ناتوانی قازانج به کهس بگه یئینی و کهس ناتوانی زیان له کهس بدا به ئیراده و خواستی خوی گه وره نه بی و، ئەم جیهانه همووی وا له ژیر توانا و دهسته لاتی نه ودا، دلی نورانی ده بی و یه کلایی ده بیته وه بو خوا؛ بویه زاناکانی نیسلام فەرموویانه: تیفکرین و بیرکردنه وه له ناساری توانای خوا بو ماوهی سه عاتی له عیبادهتی شهست سال چاکتره.

له عهیه گه وره کانی نه فسه له خو رازیبوون به هژی نه وه وه که هاوته مه نه کانی به گوناھ کردنه وه خه ریکن و ئەم وا نییه. ئەم حاله ده بیته هژی خو په سندی و زوو خاوه نه کهی مالوێران دهکا؛ بویه پیویسته خاوهنی ئەم نه فسه ته ماشای عهیه کانی خوی بکا و، له بی هیزی و ناتوانایی و ناتواویی خوی ورد بیته وه و، له حالی خوی بیزار بیی و پنا به خوا بگری لهم خووه ناشیرینه به لکو ترسی خوا زال بیی به سهریدا.

ده گێرنه وه: رۆژی شهیتانی له عهتهتی له خزمهتی چه زهتهتی پیغه مبهردا (د.خ) خوی دهرخست و عه ززی کرد: من پشتی ئاده میزادم به وه شکاند که گوناھم له پیش چاویان جوان کرد و دهستیان دایه گوناھ کردن و پییه وه خه ریک بوون. به لام ئەوان پشتی ئیمه یان به تهویه کردن و له گوناھ په شیمان بوونه وه شکاند. ئەمجاره هاتمه وه سهریان و وام لی کردن که له خویان رازی بن؛ بهم له خو رازیبوونه به ته واوی زال بووم به سهریادا و پشتم شکاندن.

یهکی له عهیه گه وره کانی نه فس نه وهیه که همیشه ناره زوی نه وهیه سهر کیشی بکا له فەرمانی خوا و له تاعهت دوور بکه ویتته وه؛ بو نمونه: کاتی پیی ده لئی ههسته نوێژی بکه، وهکو که وان دیتته وهیهک و گرژده بیته وه و خوی دوور دهخاته وه. چاری ئەم عهیه نه وهیه کابرا نه فسی خوی گیرۆدهی برسیهتی و تینویتی بکا و دهرگای ناره زووبازی له خوی نهنگ بکاته وه.

یهکی تر له عهیه کانی نه فس نه وهیه که ئولفهت دهگری به خه یالاتی نابار و ناهه مواره وه که هیچ قازانجیان تیا نییه، به لکو هه ندیکیان زیانیشیان زۆره، چاری ئەم خه یالاته به رده وام بوونه له سهر ناوی خواهینان و یادکردنی به جوړی له سهر خوی فهرز بکا له باتی نه و خه یاله بی سوودانه خه یالی باش بکات وهک خه یالی کرده وهی چاک و گوناھ و سهر پیچی له فەرمانی خوی گه وره. ههروهها چاری ئەم عهیه به وهش دهگری که نه و که سه بیر له وه بکاته وه که خوی گه وره ناگاداری هه موو خه یالیکیهتی، بهم جوړه شهرم بی به سهریدا و لهم خه یاله بگه ریتته وه بو سهر خه یالی باش.

یهکیکی تر له عهیبهکانی نفس ئەوهیه که ئولقەتی گرتوو بە فەرماۆش کردنی عهیبی خۆی و تەماشاکردنی عهیبی خەلکی و تانەلێدان و رق له خەلک هەستان و بەسووکی تەماشاکردنیانەوه. چاری ئەم دەردە ئەمەیه که ئینسان بەیهکجاری واز له عهیبی خەلکی بێنی و تەماشاکردنی عهیبی خۆی بکاتە خوو، هەتا بەدگومانییەکهی بگۆڕی بە گومانی باش دەربارەى خەلک. له حەدیثایە: «من تتبع أئمة خيه المسلم تتبع الله عورته ثم يفضحه في جوف بيته». واتە: هەرکەس بکەوێتە شوینی عهیبی برای ئایینی خۆی، خواش دەکەوێتە شوین عهیبی ئەو و هەر له ناو مائەکهی خۆیدا زەنگی دەزپینی و نابرووی دەبا.

یهکیکی تر له عهیبهکانی نفس دەوامی غەفلەت و سووربوونە لەسەر گوناھکردن و هیوای دوور و درێژ له جێبەجێ کردنی شتی دنیایی پووتدا، که بەهۆی ئەو هیوا درێژییەوه بە خەیاڵی خۆی ئەجەل له پێش چاوی دوور دەکەوێتەوه و وادەزانێ که زۆر درەنگ دەمرێ و هەروا دەژی و رادەبویژی. چارکردنی ئەم عهیبە بە بیرکردنەوه دەبی له سەفەری پاشەرۆژ و وهزعی قەبر و بیرکردنەوه له ئاگری دۆزەخ و تۆلەسەندنەوهی خوای جەببار و قەھھار، هەروەها له بیرکردنەوه دەبی له بەسەرھاتی خەلک و مردنی پیر و لاو و دارا و نەدارا و شا و گەدا.

ریوایەت کراوە: حەزرت (د.خ) سویندی خواردوو و فەرموویەتی: نازانم ماوهم دەبی ئەم پارووه وا له ناو دەمدا قووتی بەم یاخۆ لەپێش ئەویدا دەمرم؟!.

هەروەها له عهیبهکانی نفسی ئینسانە ئەمە که حیرسی زۆرە لەسەر ئەوه که خۆی بمیڤینی و پەیرەوی ئارەزووی پڕوپوچی نفسی بکا؛ چونکه بەدواکەوتنی ئەمانە ئینسان بەتەواوی وەك مردووی لی دئی چونکه سوود له ژیانی خۆی وەرناگری.

چاری ئەم عهیبه ئەوهیه که ئینسان تی بکۆشی بۆ مەنعکردنی خۆی لەم ئارەزووانە هەتا نفس بەتەواوی نائومید ببی لەم جۆرە ئارەزوو خراپانە و بەراستی دُنیا ببی لەوهی که ناگەرێتەوه بۆ سەر شتی خیلافی شرع بی.

له عهیبهکانی نفسە نەفامی و نەزانی و کەودەنی، بەرێدەیی دلی له فیل و حیلەبازی شەیتان هێمن بیتەوه و ئەوجار شەیتان بەهەموو بارێ تەفرەدی دەدا و گیرۆدەدی گوناھی دەکا، لەگەڵ ئەوێشدا که دەیان نایەت له لایەنی خوای گەورەهەاتوو بۆ ترساندن و دوورخستنەوهی ئینسان له پەیرەویی شەیتان. چاری ئەم دەردە ئەوهیه ئینسان هەمیشە پەنا بگری بەخوا له مەکری شەیتان.

یهکی له عهیبهکانی نفس ئەوهیه که هەمیشە باسی چاکیی خۆی دەکا بەرێدەییەکه که

زیاتر بی له ئیخلاسی خۆی. چاری ئەم عەیبە ئەوەیە که تا بۆی دەکرێ چاکیی ون بکا و باسی ئەکا یا بەقەدەر ئیخلاصهکه خۆی دەری بخا.

یهکێ له عەیبهکانی نەفس تەرکی عیبرەت و کەم ترسییه؛ چونکه دەبینی هی وا هەیه هەزار گوناھ دەکا کهچی خوای گەوره مۆلەتی دەدا و دەلی: ئەگەر خوا ئەم زەلامەیی خۆش نەویستایە ئەوەندە مۆلەتی نەدەدا و ئەم هەموو کەرەم و بەخششەیی لهگەڵ نەدەکرد. چاری ئەم عەیبە ئەوەیە که نەفسی خۆی ناگادار بکاتەوه که ئەم مۆلەتە لهبەر رەحمەتی تابیەتی نییه و لەم مۆلەت دانەدا خیز نییه، ئەگەر خاوەنهکهی خەریکی خۆپەرستی نەبی، ئەم جوۆره ئینسانانە له رۆژی خۆیدا پرسیاریان لی دەکرێ. له هەدیسی شەریفدا هەیه ئەحمەقترین کەس یهکێکه که رۆوی له گوناھ بی و داوای عەفوو له خوا بکا، واتە: داوای عەفو بهبی پەشیمان بوونهوه له گوناھ.

شیخ ئەحمەدی ئیبنوحەجر فەرموویەتی: شیددەتی نەگبەتی و بەدبەختیی ئەمە که ئینسان سووربی لەسەر تاوان و کردەوهی خراپ و کهچی بلی: خوا غەفوور و رەحیمە، دووره له عەقلەوه ئینسان بەم دوو کەلیمەیه ئیکتیفا بکا و نیتر دوور نەکهوتەوه له گوناھ و تاوان. پێویستە ئینسان هەمووجاری و هەموو ساتی له بەینی ترس و ئومیدا بی؛ چونکه هەر وهکو خوا غەفوور و رەحیمە (شدید العقاب) و تۆلەسین و تێژەلمەتیشە؛ کهواتە دەبی ئینسان هەر له بەینی ترس و ئومیدا بی، واتە هەمیشە: هیوای چاکە و ترسی سزا و نازاری هەبی.

رپوایەت کراوه حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: هەر کاتی خوای گەوره نیعمەتیکی به بەندەیی خۆی بهخشی و ئەو بەندەیه دەسبەرداری گوناھ نەبوو چوو ناخی گوناھ و تاوانەوه، بزانی ئەو نیعمەت پێدانەیی ئیستیدراجە و بەرزکردنەوهیه هەتا چاک بیخاتە خوار و ملی بشکینی. جا لهو کاتەدا حەزرت (د.خ) ئەم نایەتەیی خویندەوه: «قَلَمًا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ». واتە: له کاتیکا ئەو کافرانە پەند و نامۆزگاریی رەهبرانیان فەرماوش کردو گوئیان پی نەدا دەرگای هەموو بزق و رۆزییهکی دنیا بیمان لی کردنەوه، و، کهوتنە ناو ناز و نیعمەتەوه و دلشاد بوون بهوی پێیان درا، له ناکاودا داگیرمان کردن و کهوتنە نیو خەم و خەفەت و حەسرەتەوه.

یهکێ له عەیبهکانی نەفس بی موبالاتی کردنە بهفەرمانی خوا؛ دەلی: ئیستا جوانم و هیشتا خۆشیی ژبانم نەچهشتوو، با رابویرم هەر پیر دەم ئەوسا دەست دەکم به

عیبادت و خواهرستی! نا بهم فیئله شهیتانییه تفره دمخوا و دهخهلتی! چاری ئەم عەیبە بیرکردنەوێه لێهە که هەر فەرمانی لای خواوە هاتوو هەمووی قازانجە و خیزی ئادەمزادی تێدایە؛ بۆیە فەرمانبەرداری خوای گەرە و پەرستەن و بەگوێ کردنی بەختیارییە و نافەرمانبەردارییە خوا و بەگوێ نەکردنی بەدەختی و مألۆیرانییە. گەنجەکان لە پیرەکان زۆرتر دەمرن. بەکام نیشانەدا دەزانی که تۆ جوانی نامری؟ کهوابی چاک وایە ماوهی لە کیس چوونی وەخت نەدە و هەر کاتی ئەمرینگی خوایی هات، گورج قوئی لئ هەلمالی و بەقەدر توانا جێبەجێی بکەیت. وتوویانە: «الوقت سیف قاطع أن لم تقطعه قطعك». واتە: کات وەک شیرێ برێندەیه نەبیری، دەتپیری، واتە: ئەگەر تۆ بەسەرخۆتدا زāl نەبی و لە کاتا تاغەتەکەت نەکە و ئەو کاتەت لەکیس دەچی و بەخۆپرایی دەپوا.

یەکی لە عەیبەکانی نەفس ئەوێه که ئینسان خۆی بە ئینسانی چاک و کردووەباش نیشان دەدا، کهچی بیروباوەری دەروونی و خەیاڵاتی دلی باش نییە. ئەم جوړه ئادەمیزادانە لە لای خوا ناشیرین. چاری ئەمەش ئەوێه که ئینسان واز لەم جوړه خۆ دەرخستنانە بێنی، واتە: بەشتیویەکی راستی بزێ و شتی زیادە بەخۆیەوه نەلکینی. لە حەدییی شەریفدایە: «کفی بالمرء شراً أن یری الناس انه یخشی الله تعالی وقلبه فاجر». واتە: بۆ خراپیی ئادەمزاد ئەو بەسە که خەلکی وەهای سەیر بکەن که لە خوا دەترسی، کهچی دلی تاوانبار و لە حەق لادەر بی!

یەکی تر لە عەیبە گەرەکانی نەفس ئەوێه عاشقی لەکیسانی وەختی خۆیەتی، بەهۆی خۆخەریک کردنەوه بەشتی هیچ و پوچ و بی نرخەوه. چاری ئەم دەردە ئەوێه کابرا بێر لەوه بکاتەوه که زیان و ماوهی ژیانی شتیکی زۆرکەم و سنووردارە و لە هەموو شتی خۆشەویستترە، کهوابی حەق وایە لە شتیکیدا سەرف بکری لە لای خوای گەرە بەنرخترین شت بی، وەک ناوی خوا بردن و بێرلیکردنەوهی و پەرستەن و بەگوێکردنی. بێگومان هەموو بازرگانێ که سەرمایهکی بەنرخێ هەبی لە مالتیکدا سەرفی دەکا که لەو رۆژەدا لە هەموو شتی بەنرختری، لە شتیکیدا سەرفی ناکا دووربی لەو هەدا ناخۆ بەقیمەتە یان نا؟ چونکه حەزرت (د.خ) فەرموویەتی: «دع ما یریک إلی مالا یریک» واتە: واز لەو شتانە بێنە که دەتخەنە دوو دلێیەوه و پوویکەرە ئەو شتانە که راست و پەوان و بی پیچ و پەنان و ناتخەنە دوو دلێیەوه. یەکی لە عەیبەکانی نەفس تەبیعت گەرمی و توورەبییە. خاوهنی ئەم عەیبە بەگەلی دەردی کوشندە گیرۆدە دەبی و هەمیشە لە بارمگای خوا و بەندەکانی خوا ناشیرینە.

حەدییی شەریفە: کەسی هاتە خزمەتی حەزرت (د.خ) عەززی کرد: وەسیەتم بۆ بکە چی

بکەم و چی نەکەم؟ فەرمووی «لا تغضب» واتە: رِق مەگرە و تووڕە مەبە، رِق ئینسان لە فەوتانەوه نزیك دەکاتەوه، لە کاتێکدا ئینسان تووڕە ببێ و رِقی هەلسێ شەیتان بەسەریدا زāl دەبێ. چاری ئەم عەیبە بێرکردنەوهیە لە توانا و دەستەلاتی خوا کە بەو هەموو دەستەلاتەوه چۆن چاوپۆشی دەکا لە بەندەهێ خۆی و بەختیوی دەکا؟. لە هەدیسیکی تردا پیغەمبەر (د.خ) زەممی رِق و تووڕەییی کردوو و فەرموویەتی: کەسێ ناگای لە خۆی بێ کە رِقی بەسەردا هات ئەگەر راوەستابوو با دابنیشی و، ئەگەر دانیشتبوو با راست بیتەوه یا دەستتوێژ بگرێ تا ئەو حالەهێ لەسەر دەرەچی و لە شەر پزگار ببێ.

یەکنێ لە عەیبەکانی نەفس حەز لە درۆ کردنە. بێگومان ئەم حەز لە درۆکردنە، بێجگە لە زیانە نایینیەکان و زیانی ناو کۆز و کۆمەلانی خەلک، هۆی لاتی و داماوێ و گەداییشە. من باسی ئەم زیانەم لە نامەییەکی تایبەتیدا نووسیوه. هۆی درۆکردن زۆرن، بەلام سیانیان کە زۆر باون ئەمانەن: یەکەم رازیکردنی خەلک. دووم داواکردنی حورمەت و ریز لە لایەنی ئەوانەوه. سێیەم زۆرکردنی دەسکەوت. لە هەدیسی شەریفدا: «أَنْ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَالْبِرُّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ. وَالْكَذِبُ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَالْفُجُورُ يَهْدِي إِلَى النَّارِ». واتە: راستی و راستگۆیی ئینسان بەرهو کاری باش دەباو، کردەوهی باشیش بەرهو بەهەشت. هەروەها درۆ و درۆزنیش بەرهو کار و کردەوهی خرابی دەباو، کردەوهی خرابیش بەرهو دۆزەخ. دیارە راستی دل پووناک دەکاتەوه و دلی پووناکیش بۆ کاری باش هەلەدەسوورێ، هەروەها درۆ دلی ئینسان تارێک دەکات و دلی تارێکیش زۆرتر کاری ناشیرینی لێوه پەیدا دەبێ. ئاشکرایە ئەنجامی یەکەم بەهەشتە و هی دووم دۆزەخ.

هەروەها لە عەیبەکانی نەفسن (بخل) و (شح) و (خسه). مەعناي بوخل، پزیدی و شوح چرووکی و پیسکەیی و خیسسه، دوونییە. ئەمانە هەموو لە دنیاخوایییەوه پەیدا دەبن و، لە هەموو جورئیکی، کە هەموویان شتیکی وەختین و بێ دەوامن و ناپایەدارن و، ئەگەر لە ژیانیشدا پایەدار بن، بۆ پاشەرۆژ سوودیان نییە. دیارە شتی کە سوودی هەر تەنیا بۆ دنیا بێ ئەو نرخەهێ نییە کە ئینسان خۆی بۆ خراپ بکا. بەلێ سامان و کەش و فشی دنیا بۆ کەس پایەدار نییە، بەلام ناین و بەختیارییەک لە نایەوه پەیدا بێ، نابریتەوه. بێگومان شتی کاتی و براوه و شتی هەمیشەیی و نەبراوه، هەر خویان یەکە. مەشهوورە: ئەم دنیا یە حەرەمەکەهێ عەزابه و حەلألەکەهێ حیسابە و ئینفاقی، واتە سەرفی لە رینی خوادا، سەوابە. کەوا یە ئەوهی بێ زیانە لە سامانی دنیا، پەیدا کردنیەتی لە پزگیەهێ حەلألەوه و لەگەل سەرف کردنیدا بۆ پزەزای خوا. پزویستە ئینسانی هوشیار باوهری وەهابی کە خوی گەوره، خاوهنی هەموو پزق و پزویبەکە و خەزینەهێ خوا هەرگیز تەواو

نابئ و ئينسان دهبي به چاونه ترسي و دل فراوانيبه وه مالى دنيا سهرف بكا وه كو
 حهزرت (د.خ) فهرموويه تي: «أنفق يا بلال ولا تخش من ذي العرش إقلالا». واته: نهى
 بيلال نه ماله سهرف بكه و له وه مهترسه كه خواى گه وره كه مى بكا ته وه.

شيخ نه حمه دي ئينبو حه جهر، ره حمه تي خواى لئ بئ، له لاتي و گه دايبى ترسانى
 به يه كئ له گونا هه گه وره كان ژماردو وه. من له نامه ي سه خا وه تدا باسى زه مى به خيليم
 زور كردو وه. هه رو هه له قورئانى پيرو زدا له نزيكه ي صدر و په نجا نايه تدا زه مى
 به خيلى و پرژدى كرا وه و به عه ييبى ئاده ميزاد دانرا وه.

يه كئ له عه يبه كانى نه فس تو لى نه مه له، واته: ئاوات و ته ما ي دورودرئ كه
 نه جامه كه ي هه لپه ي بي جئ و له نه نذازه به دهره بو كوز كردنه وه ي سامانى دنيا. چارى
 نه م عه يبه نه وه يه نه و ئينسانه بير له نزيكى نه جه لى بكا ته وه. له حه ديسى شه ريفدايه كه
 پئغه مبه ر (د.خ) فهرموويه تي: به خوا قه سه م نه و پارو وه نانه كه له ده م ما يه نازانم بو م
 قووت ده درئ يا له پئش قووت دانيدا ده مر م؟.

خوشه ويستم! ئينسان ده لئ: سائئكى تر نه مه نه كه م نه وه ده كه م و دوو سائى تر ته ويه
 ده كه م و ريگه ي خوا په رستي ده گرم، كه چى به نه مرى خوا نه وه نه دى پئ ناچئ ده مرئ، نه
 به مراره دنيا ييبه كه ي ده كا و نه ته ويه كه شى ده كات! جا له بهر نه م جو ره رو داوانه نابئ
 ئينسان به ته ما ي درئ مه غروور بيئ و، پئويسته به په له هه ر كارئكى خئرى هه يه
 زو به زوو جي به جئ بكا ت و دا ي شه يتان نه كه وئ و به فر و فئلى نه و بايبى نه بي و
 هه لئه خه له تي؛ چونكه به لئنى شه يتان هه مووى درؤيه؛ خواى گه وره فهرموويه تي:
 «يَعْدُهُمْ وَيَمْنِيهِمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا».

يه كئكى تر له عه يبه كانى نه فس بايبى بوونه به مه دحى خه لك، ته ماشا ده كه ي ئينسانى
 عاده تي وه ها هه يه، خه لكى نه وه نده ته عريفى ده كه ن و به با لايدا هه لئه دن خوى لئ
 ده كو رئ و خو وره وشتى نابار و كر ده وه و وتارى ناهه موارى خوى لئ ون ده بي و مه دح
 و ته عريفه كه ي خه لكى له لا ده بيته شئكى راست! چارى نه م جو ره عه يبه نه وه يه
 بير بكا ته وه له حالى خوى هه تا بوئ ده رده كه وئ كه خوى عه بيداره و، خه لكى يا له بهر
 نه زانين يا له بهر به جي هئنانى ئاره زووى خويان نه و جو ره مه دحى ده كه ن. جا كه به دل
 و به راستى بيرى له حقيقه تي حالى خوى كر ده وه، شه رم ده يگرئ و خه جاله ت ده بي و
 ده گه رپته وه بو سه ر راسته ريگه و بو چا ككر دنى خوى و خزمه تي خه لك تئ ده كو شئ.

يه كئ له عه يبه گه وره كانى نه فس حه سه ده ، يه كئ له هؤيه كانى حه سه دبر دن كه م

شەفەقەتییە دەربارەى موسلمانان. بئىگومان ئەم ھەسەدە كاپرا رادەكئىشى بەرەو دوژمنایەتى لەگەل خۆای گەورە (أعاذنا الله!) دەلتى: بۆچى ئەو نىعمەت و پاىتە داوھ بەفلانەكەس. ديارە مەعنای دوژمنایەتى لەگەل خوا ئەومیە ئەو نىعمەتە كە خوا بەوى داوھ، نرخ و گرینگى نىیە و ئەنجام بەو نىعمەت و بەشى خواپە رازى نابى كە بە لوتف و مېھرەبانى خۆى پنى بەخشیوھ!

یەكئى لە عەیبەكانى نەفس داواى عەفو و چاوپۆشییە لە خوا لەگەل دەوامکردن لەسەر گوناھ و وازلى نەھىنانى! شىخ ئىبنو ھەجەر، رەھمەتى خۆای لى بى، فەرموویەتى: سوورىی لەسەر گوناھ و داواى لىبووردن و چاوپۆشى نىشانەى نەگبەتییە. رىوايەت كراوھ لە عەقبەوھ (رخ) كە ھەزرت (د.خ) فەرموویەتى: «إِذَا رَأَيْتُمُ اللَّهَ يُعْطِي عَبْدَهُ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعْصِيَتِهِ مَا يَحِبُّ فَإِنَّمَا هُوَ إِسْتِدْرَاجٌ. ثُمَّ تَلَا: فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُخْذُوا بِهَا بِغَتِهِ إِذَا هُمْ مَبْلُوسُونَ» يعنى: آيسون من كل خير. «رواه أحمد بن حنبل». چارى ئەم دەردە ئەومیە ئەو كەسە، بېرلەوھ بكاتەوھكە خۆای گەورە، (جل جلاله) بەلتىنى داوھ بەعەفوى گوناھى ئەو كەسانە كە بەدل و زمان لە خوا دەپارێنەوھ و تكاى لىبووردن دەكەن و خۆيان بەتاوانبار دەزانن، ئەك بۆ ئەوانە كە بەرەوام نوقى گوناھن. بەلتىنى لىبووردنى بەوانە داوھ كە تەویە دەكەن، ئەك بەوانە كە خەرىكى شەقاوھتن. خۆای گەورە دەفەرموئ: «وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ».

یەكئى لە عەیبەكانى نەفس ھىرسە لەسەر كۆكردنەوى مالى دنیا و پاش كۆكردنەوى مەنەكردنى لە خەلك. چارى ئەم عەیبە ئەومیە كە بەدل بېرىكاتەوھ ئەگەر ئەو مالە مەنە بكا لە خەلك بەجارى خوا و خەلقى خوا عاجز دەكا لە خۆى و، ئەگەر بەشى خەلقى لى بدا بەجارى خوا و خەلقى خوا لە خۆى رازى دەكا. بئىجگە لەمە ئەومى كە نايدا بەخەلق و بۆ خۆشى سوودى نابى، چونكە ھەروا دەفەرموئى یا ئەگەر بمىنئیتەوھ بە مىراتبەرەكانى دىگا و سوودىكى لەوانەوھ دەست ناكەوئى. لە ھەدیثایە كە ھەزرت (د.خ) بەھاوڕیپەكانى فەرموئ: «أَيُّكُمْ مَالٌ وَارِثَةٌ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ؟ قَالُوا: لَيْسَ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَمَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالٍ وَارِثَةٍ. فَقَالَ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا قَدِمْتُ مَالِكًا، وَمَالٍ وَارِثَةٍ مَا أُخِرْتُ» واتە: ئەومى كە لەپیش مردنى خۆتدا بەدەستى خۆت دەیدەى بەفەقیران لە رینگای خوادا ئەوھ مالى خۆتە و، ئەومى كە سەرفى ناكەیت و دەمىنئیتەوھ ھەتا دەمرى ئەوھ مالى مىراتبەرەكانتە. خۆشەویستەكەم! لەو ھەدیثە شەریفە وردبەرەوھ كە چەند بەلاغەتى تىدایە! لە جوملەى دوایدا دەبووا بىفەرموایە: «وما أُخِرْتُ مَالٍ وَارِثَةٍ» لەسەر تەرتیبى جوملەى پێشەوھى، كەچى فەرموئى «وما لى وارىتە ما أُخِرْتُ» ھەتا ئىشارەت بى

بۆ ئەو ئەو مائەى كە نایبەخشى و ناشیخۆى، ئەو بەمائى میراتبەر حسیب دەكرى؛ چونكە نە لە كاتى ژيانندا و نە لە كاتى مردندا و نە لە پاش مردن سوودى بۆ تۆ نایى! یەكئى لە عەیبە گەرەكانى نەفس، بەردەوام ھاوڕیى كردنى ئەو كەسانەى كە لە خواپەرستى و عیبادەتەو دەورن و پشتیان كردووتە ئاین و ھەمیشە لەگەڵ گوناھ دان. ھاوڕیەتیی ئەم جۆرە كەسانە گەلئى زىانى ھەبە؛ یەكەم دەبیتە ھۆى گومانى ناشرین بەو كەسانە كە رەفاقتى خراپان دەكەن. دووھم ئەوھى ئەو ھاوڕیەتییە دەبیتە ھۆى رازیبوون بە كردهوى ئەوان؛ چونكە ھەك تاقى كراوتەو ھەتا كەسى ھەلسوكەوت و رەوشتى یەكئى بەلاو ھە بى ناتوانئى بە بى ناچارى و بەدەوام ھاوڕیەتتى و براھەرى پەسند بكا.

لە كئیبى (أنیس المتقطعین) دا ھەدیسی رىوايەت كراو ھەفرمووى: یەك سەعات ھاوڕیەتیی نادەمیزادى خراپ، زىانى لەو زیاترە كە سەد گورگى برسى بەرھەللاى ناو مەر و مالاتى فەقىر و ھەزار بكرئى. چارى ئەم عەیبە بىركردنەوھى لە ئەنجامى ئەم ھاوڕیەتییە؛ نایا بىجگە لە گوناھ سوودى تری ھەبە یا نە؟ بىگومان نەگەر سوودئى ھەبئى بریتییە لە رابواردن و پایە بەرزىیان لە ماوھیبەكى زۆر كەم و بئى نرخدا، و، لە ھەمان حالدا دەبیتە ھۆى خواردنى مائى ھەرام و رەشبوونەوھى دل و دووركەوتنەوھى لە عیبادەت و خواپەرستى.

یەكئى تر لە عەیبەكانى نەفس ئەوھى كە بەدەوام غافل بئى لە خوائ گەرە. بەئى خوائ گەرە زەمى كافرانى بەو كردووه كە بەدەوام لە خوا غافلن. چارى ئەم عەیبە بىركردنەوھى لەو ئەو خوائە كە ئاگای لە ئەحوالى ھەموو كەس ھەبە كە تەماشای ئەو غەفلەتە بكا كە خاوەنەكەى لە ژمارەى غافلاندا دەنووسئى، ئەم غەفلەتەى دەبیتە ھۆى ئیقدام كردن لەسەر گوناھ و تاوان.

براكان! تەماشای حالئى خۆتان بكەن كە بئى ئاگایى ھۆبە بۆ گوناھ و ھۆبەكى بنەرەتییە بۆ نزیك بوونەوھە لە كوفر و ئىنكار و شتى تر؛ تەمasha بكەن خوائ گەرە ئەھلى غەفلەتەى لەگەل كافراندا باس كردووه واتە: بئى ئاگایى لە كافر بوونەوھە نزیكە.

براكان! باش وردببنەوھە لە قورئانى پىرۆزدا خوائ گەرە ئەوھى دەرختووه كە پىوئستە ئىنسان بىپەرستى و عیبادەتتى بۆ بكا كە ھەندى عیبادەت لە عومرا تا قە جارنكە و ھەندىكى سالى جارنكى ھەندىكى تری لە چەند كاتى تايبەتیدا دەكرئى. بەلام زىكر و یادى خوا و لئى غافل نەبوونى لە ھەموو كاتئى عومردا و لە ھەموو حالئىكدا لە ئىنسان داوا كردووه: لە

راوهستاندا، له دانیشتندا، له پاکشاندا، واته: نابې بندهی خوا هرگیز له یاد و باسی خوا غافل بی و، پښوېسته همیشه له دلیدا جیگیر بی و ویردی سر زمانی بی. جا من بهخوای گوره سویندتان ددهم نهمه عاقل و نینسافه که لهگهل نهم هممو ناموژگاری و بیدارکړندهدا له لایهنی خواوه هیشتا نیوه نهومنده له خوا بی ناگابن و، بهدریژی شو و روژ نهم ژبان بهنرخهی خوتان لهناویهرن و له واتهی پړوپوچ و کرداری ناهه موارا سرفی بکن؟! بولم خوی بی هوشییه خهبر نابنهوه؟ ده روو بکنه خوی خوتان و یادیک و زیکر و فیکری بوقوتان جیبجی بکن و هویهکانی بهختیاری دواړوژتان ناماده بکن. من لهم بابهتوه نهومنده حسرتم هیه که بهچند تهبعق کاغز نه نووسری! جا نازانم ناخو نیوه هر لهسر خوورپهوشته عادهتییه کهی خوتان دین، یاخو دهگه پنهوه بولم و زیکر و یاده که خوی گوره حزی لی دهکا و بوقوتان بهسووده و هوی بهختیاری نه براویه؟.

یهکیکی تر له عیبیه گورهکانی نهفس نهویه هندی کس ترکی کاسبی دهکا یا لهبرنهوه که خوی گوره کردوه! یا لهبرنهوه که بهسوالکردن رازی دهبی، لهگهل نهوشدا که توانای کاسبی هیه! نازانی سوالکردن بوقمال زورکردن گوناوه و بهقهدهر گوناوه گورهکانی تر گورهیه! حزرته (د.خ) فرموویته: هرکسی تاقه دهراگایه که له خوی بکاتهوه بههوی سوال و دهروزه کردنهوه، خوی گوره حفته دهراگی فقیری و لاتی لهسر دهکاتهوه، واته: گیرودهی هزاری و نه دارایی دهبی.

یهکیکی تر له عیبیهکانی نهفس نهویه که کاتی شتی بهداماوی دبا، نهو شته بهزور دهژمیری و دهیکاته منته بهسر نهو دماوهوه. چاری نهم عیبیه نهویه نینسان بیریکاتهوه که خالیق و رازق هر خویوه و، نهوهی بهدهستییهوهیه مولک و مالی خویوه و، نهوهی بهفقهیر و دماوی دبا هر هی خویوه. کهواته نهو ماله خوا پینی داوه نهک نهو، نهومنده هیه که لهسر دهستی نهودا گه یاندوویه بهو، ههتا بیی بههوی پاداشتی چاکی روژی قیامهتی! کهوابی پښوېسته گهل سوپاسی خوا بکا که دهستی نهوی کردوه بههوی کردنی نهو خیره و پاداشتی چاکی روژی دوابی پی بهخشیوه. که مادام کاره که ناوابو نهوا رهوا نییه منته بهسر نهو دماوهدا بکا که شتی پی داوه!

فرموودهی حزرته (د.خ): «من لم یشکر الناس لم یشکر الله» نهم فرمووده جوانه دوو معنای هیه. یهکه م: هرکس بهرامبر بندهکانی خوا حق نهناس بی نهوه دهریارهی خوی گورهش هر حق نهناسه و هی نهوه نییه پیایوی گوره یا خاندان گلهپی لی بکا. دووم معنای نهویه که له روژی قیامهتدا بهفرمانی خوا بندهبی حازر دهکری و خوی گوره پینی دهفرمووی: نهری فلانی! خو فلان کس گهل خزمهتی

تۆى كىرد، ئەى تۇ بۇ جارىئ له جاران سوپاسىنكت نه كىرد؟! بهندمه كه له وه لاما عەرزى دهكا و دەلىئ: خواى گهوره! ئەو ماله مالى تۇ بوو نهك هى ئەو ئىتر چ حەقى ئەوهى هەيه سوپاسى بكرئ؟ جا خواى گهوره دهفەرموئى: وا منىش سوپاسى تۆم رەت كىردوه، چونكه تۇ سوپاسى يەكىنكت تەرك كىردوه كه بههزى ئەوهوه ئەم بهرەكه تەت پئ گەشتوه.

يەكئ له عەيبهكانى نەفس ئەوهيه كه هەميشه حەز دەكا له كهيف و خوئىدايئ، كهچى خواى گهوره له قورئانى پىرؤزا فەرمويهتئ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ». هەروهە له حەدىسى شەرىفدايه: «كان رسول الله، صلى الله عليه وسلم، دائم الأحزان متواصل الفكرة». حەدىسىكى تىرش هەيه دهفەرموئى: «أَنَّ اللَّهَ يَحِبُّ كُلَّ قَلْبٍ حَزِينٍ». چارى ئەم دەره ئەوهيه مرؤف بىرىكاتوه له مردنى خوئى و تەماشائى كهموكوپى و ناتەواويى تاعەت و عىبادەتى خوئى بكا و، سەرنجى ئەوه بدا كه ئەنجام و چارەنووسى نادىارىيه، ئاخۆ به بەدبەختى دەروا، پەنابەخوا، يا به بهختيارى؟ جا مادام بەراستى ئەمانە بىنئتە پئش چاوى خوئى ئىتر ئەو شادى و خوئىيهى له دلدا نامىنئ و كهمنئ ترس پەيدا دەكا و له سەركئشى و له خوئىايى بوونەكهى دەگەرئتەوه.

يەكئ له عەيبه گهورهكانى نەفس ئەوهيه ئەگەر هەزار عەيب له خوئىدا بىيئئ و سەد جار هەلخلىسكى پىنەيئ بۇ خوئى دەدۆزئتەوه و تەئويلئكى دەكا و چاوى لئ دەپوئشى هەروهك هىچ پروى نەدائئ! چارى ئەمەيش ئەوهيه كه ورد بىئتەوه لهو كارە خراپەى كىردويهتئ، ئەگەر يەكئكى تر بىكردايه بىگومان بەگوناح دەزانرا كهوابئ بۇ ئەوئش گوناحه، ئەمجار دەست بكا بەتەوبه و له خوا پارانەوه و پەشىمانى له تاوان؛ چونكه نەفس هەر لەسەر چاوپوئشى برؤا دەفوتئ و بههلاكدە دهچئ. شئخه گهورهكان فەرموويانە: ئەم بەلایه بەلایهكى گشتىيه و گەلى كەس پئيهوه گىرۆده بووه.

يەكئ له عەيبهكانى نەفس ئەوهيه هەندئ حالى قودسى بۇ هەندئ له سألحان پەيدا دەبئ له هەندئ كاتى تايبهتيدا و ئەو ئىنسانە پئى بايى دەبئ و وادەزانئ بووتە وهلى و مەغرور دەبئ، بۇ نمونە له حالى تايبهتيدا كەسئ دئتە لای دەلىئ، من حەزرتى عەبدولقادرى گەيلانى، يا شاهى نەقشەندم و من له تۇ رازىم! ئەمانە زۆر مسىبهتن.. خواى گهوره لەم عەيبانە بمانپارئزئ (بفضله ورحمته). بئجگه لهمانەيش عەيبهكانى نەفس زۆرن (أعاذنا الله تعالى منها).

سوپاس بۇ خواى گهوره، رۆژى سئشەممە (۲۹)ى مانگى (ذى الحجة)ى كۆچى،
بئكهوتى ۲۱ - ۱۱ - ۱۹۷۶ى زاینى له تەرجمەى ئەم نامەيه بوومهوه.

نامھی چل و حموتہ

باسی تہوبہ و لہ گوناہ پھشیمانبوونہوہ دہکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله. وعلى آله وأصحابه وأتباعه إلى يوم لقاء الله.

لہپاش ئەمانہ ئەی برادران! ئەی موسلمانان! ئەی موریدانی رتیبازی قادری و نەقشبەندی! بزانی یەكەم ھوار لە ھوارەکانی رتیبەوانی تاین و یەكەم پلە لە پلەکانی ئەوانەیی بەدوای تایندا دەرپەژن، ئەوانەیی کە دەیانەوی لە سزای خوا رزگار بن، تەویەکردن و پەشیمان بوونەویە لە گوناھ. رتیبەوی موریدەکان بەبێ تەویە ھەرگیز نابێ. ئەی خەلکی زانا و خوینەوار! ئەی ھەرپەمەیی موسلمانان! زۆر چاک بزانی کە پەروردگاری جیھان لە گەلی ئایەتی قورئانی مەزندا فەرموویەتی کە ھەر دەرد و بەلایی بێتە سەر ئادەمیزاد ھەموو لە گوناھکردن و تاوانبارییەو پەرووی تێ دەکا. ئەوانەیی تاوانبارن، تۆلەیی تاوانەکانیان لە دنیاوی پۆشندا ئەوتە کە بەدەرد و نەخۆشی و بەلا و نازاری دەنیاوییەو گیرۆدە دەبن وەك ئیش و نەخۆشی و گەدایی و بێ پیت و بەرکەتیی پزق و پۆزی و بێ بەروبوومی کشتوکال و باغ و بیستان.

لە ھەدیسی پێغەمبەردا ھەبە (د.خ) کە ھەر کۆمەلێک و ھەر چینی لە ئادەمیزاد زیناکردن و بێ نامووسی لەناویاندا پەیدابیی و پەرە بستینی خۆی گەورە بە بەلای گران و ھەب و تاعوون و ئیش و نەخۆشی و بێ بارانی گیرۆدەیان دەکا. بەتایبەتی لە ھەدیسی شەریفدا ھەبە کە لە نەدانی زەکا و لە خیانتی کێشانە و پێوانەوہ بێ بارانی و قاتوقری پەیدا دەبێ و پیت و بەرکەت لە زەویدا نامیئێ. ھەر وەھا بەھۆی بێ شەرمیی ئەولاد لەگەڵ دایک و باوکدا و بەھۆی بڕینی پێوھندی پەحم و خویشایەتی عومریان کورت دەبێ و بەرکەت لە پزق و پۆزیاندا نامیئێ و ژیانان لەسەر تەنگ دەبێ و، ستەمکاران بەسەر خەلکدا زال دەبن و کۆمەک و یارمەتیی ئەھلی ستەم و زۆردار دەدرێ دژی حەق پەوان و پیاوچاکان.

له حدیسی شریفدا هیه که پاداشی گوناگردن و تاوانکاری سی شته، یه کهم: سستی له تاعه تکرندن. دووم: تنگی گوزهران. سییم: له زهت لی تیکچوون واته: هر له زهت و خوشیه که بو نینسانی گوناهار هه لکه هی شتیکی لی تاین ده بی و نه و خوشی و له زهته لی تال ده کا.

نهم سی شته ته نیا جهزای دنیا به و بیجگه له مهش له رۆزی دوايشدا چنده ها جوړی سزا و نازار و پهریشانی هیه سه ریاری سزای گوړ.

خوای گه وره له قورنندا ده فرموی: نه گهر له حق سه ندنا به پی لوتف و میهره بانیی خوم موعامه له نه کردایه و په لهم بگردایه گیانله بهرم له سر زه ویدا نه ده هیتت، یا به هوی گونا هوه، یا خود به هوی شووم و نه گبه تی گونا هوه عالمه کهم ویران ده کرد. ههروه ها حه زهت (د.خ) فرموی ته: «الذنب شوم علی غیر صاحبه». واته: گونا گردن بو غیری خاوه نه که شی نه گبه تی به، ههروه کو ده بیته هوی سزا و نازاری خاوه نه که شی، ده شپته هوی نه گبه تی و مالویرانی بو خه لکی تریش. بیجگه له مانه نینسانی تاوانبار و خراب (زورجار) (غالبا) دلته نگه و ناوچاو تاریکه و له ناو کوملی موسلماناندا سووک و چروکه و، له دادگای شهردا شایه تی قبول ناکری و شهتان به سر دلیدا زال ده بی و ده یخاته دلپه وه که گوا یا نیتر ته وهی لی قبول ناکری! نینسان خاوهن هیمت بو و ته وهی کردو له گونا هه شیمان بو یه وه، نه وه به هوی پیروزی ته وه که یه وه خوا ته و فیقی ددا، بو خوا په رستی و تاعهت و نووری دین له ناو چاوانیدا ددره وشپته وه و هه موو نه ندانه کانی حییس و نه ندانه کانی تری له شی هیزیان تیا پهیدا ده بی بو عیباده تکرند و، له دادگای شهردا له کاتی پیوستی شایه تیداندا شایه تی لی قبول ده کری. دیاره نهم جوړه سه به رزی به سه بو موسلمان.

له حدیسی شریفدا ده فرموی: خوای گه وره غه یو وره و به غیره ته له سر نه هلی گونا هه و تاوانباران وه عده ی داوه به وانه که ته وه ده کهن به پرگاری، وه کو فرموی ته: «وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» واته: هی خاوهن باوهره کان هه مووتان به شپه بیه کی گشتی بگه رینه وه بو لای خوای گه وره، به لکو له نازاری پاشه رۆژ پرگار ببن. دیاره هیچ شتی نییه منعی گوناهاران بکا له ته وه مه گهر دلره شی و پوچوون به ناو ئاره زوی نه فسد، یا پالدانه وه له سر میهره بانیی خوا و چاوپوشی له گونا هه (واته: ته نیا رجا به بی خوف).

رپوایهت کراوه: چهرخی دئی بهسەر ئوممهتدا لهبەر پینج شت، پینج شت فراموش دهکهن؛ لهبەر حهز له گوناهاکردن تهوبهیان لهبیر دهچیتهوه. لهبەر خوشویستنی سامان، حیسابی رۆژی قیامهتیاں لهبیر دهچیتهوه. لهبەر حهز له ژيانکردن، مردنیاں لهبیر دهچیتهوه. لهبەر حهز له رابواردنکردن وهزعی ناو گۆرپان لهبیر دهچیتهوه. لهبەر خوشویستنی خهلق، خوشویستنی خالقیاں لهبیر دهچیتهوه. شیخ ئیبنو حهجر فرمویهتی: ئەو کەسە کە پرووی له گوناھ بێ و دەستبەردار نەبێ، ئەوە خوا غەزەبی لێ گرتوو و بۆ نەگبەتی و مألۆیرانیی داناو و ئەو کەسە له ههموو بێ هوشی بێ هۆشتره. له هه دیسی شەریفدایه: کاتی دل بهم نهخوشییانه ویران بوو، هه موو ئەندامی لهشی ئینسان خراپ و بێ کەلک دهبی؛ چونکه دل سەرداری له شه و دیاره که سەردار ساغ بوو، سوپا ساغ دهبی و که سەردار لیش ناساغ بوو، ئەوا سوپاکەش ناساغ دهبی، واته: ئیشوکاری نارێک دهبی. بۆچی نه تانیستوو: «الناس علی دین ملوکهم»؟! بۆیه زۆر پۆیسته ئینسان هه میسه خەریکی دەرمانی دلای خۆی بێ.

وتویانه: بهدبهختی و مألۆیرانیی شەیتانی لهعنهتی له پینج شتهوه بوو؛ یه کهم پنی له تاوانی خۆی نهئا. دووم لهبەر ئەو پنی لێ نه نانه په شیمان نه بوویهوه له تاوان. سییهم هەر لهبەر ئەوهی ش سەرزەنشتی خۆی نه کرد. چوارهم تهوبهیی نه کرد. پینجهم نائومید بوو له پهحمهتی خوای گهوره. بهلام حهز ههتی ئادهم (د.خ) به پینچهوانهیی ئەم پینج سیفه تانه رهفتاری کرد بۆیه بهختیار بوو.

خوای گهوره فرمویهتی: «وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ». واته: ریزگرتن لهو سنوورانه خوا دای ناوان و دوورکهوتنهوه لهو شتانه حهرامی کردوون، چاکترین شته لای بارهگای خوا بۆ ئینسان و باشتترین پاداشتی له دوايه. له راستییدا نرخ دانان بۆ گوناھ و بۆ لێ دوورکهوتنهوه و لێ ترسانی، ده بیته هۆی واز له گوناھ هینان، بهلام به سووکی و بێ نرخه ته ماشا کردنی ده بیته هۆی پێوه گیرۆده بوونی.

براکان! نهخوشییهک پهیدا ببی هه موو کهس تی دهکۆشی بۆ چاره کردنی به هۆی دکتۆری خاوهن قام و دەرمانی به سوود. زۆر جیبی سەرسوورمانه که هه موو لایی گیرۆدهی دهردی ناهه موار و سیفهتی نابار و کردهوی ناشیرین که چی کهس نییه بیدار بیتهوه و هه لوی بیا، بۆ دەرمانی ئەم دهرده به هۆی تهوبه کردن و ته رکی ئەو کردهوه که هۆی بهدبهختی ئینسانه.

براکان! نهخوښی و ناساغیې له ش وهکو نهخوښیې نهفس نییه؛ چونکه نهخوښیې له ش همموو کاتیکې دهبیته کهفارهتی گوناوهکان، کهم یا زور، تال له نهجامدا کابرا دهرمی یا رزگار دهبی. کهوابی دهرد و نهخوښییهک که زور نابار بی دهردی نهخوښیې نهفسه بههوی خوورپهوشتی ناپهسندوهه وهکو کوفر، پهنابهخوا، یا خو بهگوره زانین و لهخوښیې بوون یا هسهودی یا فتنهیی و رږدی. ههروهها دهردی گوناوه گورهکانه وهکو نینسان کوشتن و زیناکردن و حهرام خواردن و تهرکی واجیبهکان و تیکهل بوون لهگهل حهرامدا. نهمانه یهکهم: نیمانی نینسان دهفتهوتینن یا وهکو تالی شاری، که تهنانهت بکریته ههنگوینیش تالی دهکا، پاداشی عیبادهت لادهبن. دووم: تاوان بهرهکته و جوانی له پزق و پوزی و ژیان و ژیوار ههلهدگرئی.

براکان! وهک چون دوهلمهمندهکان کاتی گیرودهی ناساغی ببن گورج دهرپون بو لای دکتور بو چاری ناساغییهکهیان، ههروهها پتویسته نینسان که تووشی نهخوښیې ناینی بوو، ههول بدا دهرمانهکهی پهیدا بکا که تهویهی ساغ و پهشیمان بوونهوه و دانهوهی حقی خهلهکه ههتا له سزای قیامته رزگار بیی.

دگپرتهوه: شیخی شبیلی، رهحمتی خوی لی بی، رپوژی به بهردهرگای خانووییهکدا تی پهپی و دیی دکتورئی خهریکی دهرمانکردن و چارکردنی شیتیکه. شبیلی فهرمووی: دکتور! دهرمانی گوناوهت لایه؛ نهویش وهلامی نهداپهوه. شبیلی پنی فهرموو: وهره بو لای نیمه ههتا دهرمانی گوناوهت پی بلیم. عهرزی کرد: دهرمانهکهی چییه؟ شبیلی فهرمووی: برپو تووی تهوازوع و خاکینهیی و گهلای پهشیمانی و رپشهی له خوا پارانهوه بکهره ناو هاوهنی تهویهوه و بهدهسکه هاوهنی «ربنا ظلمنا أنفسنا» که بریتییه له پی لینان و داننان به گوناوها بیانکوتوه به ناوی دلسانی و دلسوژی حهلینان بکه و بیانکهره قاپلههمی دلوه و بهناگری تیژ و بهتینی خوښوستن بیانکولینه و به کهوچکی تاعته تیکیان بده و بهکهتانی زیکری (سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم) بییان پالپوه و نهجار بیانکهره ناو پیالهی عشق و له سبهری (الحمد لله) دا دای بنی و له بهره بهیانی (الله اکبر) واته خوا بهگوره زانیندا بیانخورهوه، ههتا له شیفاخانهی (وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ) هوه شیفاتان بو بی. نهی دکتور! نهگه رزگاریت دهوی تو خوت نهخوښی. چاری نهخوښییهکهی خوت لهو شپته داوا بکه؛ چار و عیلاجی نهو به تو نییه.

ئەى برباى خۆشه‌وېست! چارى گوناھبارى به پەشيمانى و بەداوا و تكاى لىخۆشبوونە له خواى گەوره وهكو حەزرتە (د.خ) فەرمووېه‌تى: «ألا أنبئكم بدائكم ودوائكم؟ قلنا: بلى. قال: أن داءكم الذنوب ودواءكم الأستغفار». واتە: دەردى ئىوه گوناھە و دەرمانتان داواى عەفوو پارانەوېه له‌خوا. ئەى خۆشه‌وېست! بۆ ئەم دەرمانە ئەجزاى تر هەيه كه برىتېيه له دەستبەردار بوون له گوناھ بەيه‌كجارى.

رېوايەت كراوه: «الإستغفار بلا إنقلاع توبة الكذابين» واتە: بەزمان داواى لى خۆشبوون كردن، بى دەسبەردارىبوون له تاوان تەوېهى درۆزنانە! ئايا نازانن كه خواى گەوره فەرمووېه‌تى: (وأستغفره أنه كان تواباً)؟ واتە: داواى لىبووردن له خواى گەوره بكە؛ خواى گەوره زۆر زۆر تەوېه قبوول دەكا. واتە: ئەگەر له‌گەل ئەو‌دا كه بەزمان داواى لىبووردن له خواى گەوره دەكەن، بەراستىش تەوېه بكەن و، بگەرېنەوه بۆ لاى بارمگای، ئەوه بەراستى تەوېه‌تان لى قبوول دەكات و لاتان لى دەكاتەوه و له گوناھتان دەبوورئ. بەلام ئەگەر هەر به زمان داواى لى خۆشبوون بكەن و، بەدل پەشيمان نەبنەوه و نەگەرېنەوه بۆ لاى خوا، ئەوه خواى گەوره عەفوتان ناكا و چاوپۆشى له گوناھ‌كانتتان ناكا.

خواى گەوره وهحىي بۆ حەزرتى داوود نارد، به بەنى ئىسرائىلى بلى: چەندجار شو دەستتان كرد بەگوناھكارى و بى پەردە تاوانتان كرد، كه چى سبەئىيان بەفیل دەستتان دەكرد بەداواى لى خۆشبوون بى ئەوهى دەستبەردارى گوناھ‌كان ببن؟ وادەزانن ئىوه له‌گەل كه‌سێكدا مامەله دەكەن كه فرۆفیلی ئىوهى لى ون دەبى!!

هەروەها له‌پێشدا عەرز كردن كه شىخ ئىبنو حەجەر فەرمووېه‌تى: نىشانەى بەدبەختى و شەقاوەتى ئىنسان ئەوهيه كه دەست بكا بەگوناھ‌كردن و بلى: خوا غەفوور و رەحيمە! له حەدىسى شەرىفیشا هەيه كه ئەحمەقترینى ئەحمەقه‌كان و گومرأترینى گومرأكان ئەو كه‌سەيه روو بكاتە گوناھ و تاوانكارى و بەرەوام بى له‌سەر ئەو حالە، كه‌چى داواى عەفوو و چاوپۆشى له خواى گەوره بكا بى ئەوهى له گوناھ‌كان دەسبەردار ببى. بەلى ئەم كابرايه ئەحمەقه، چونكه زيانى زۆرى گوناھ له قىامەتدا دەبىنرئ و له دنيا نابىنرئ، جا كه كابرا له‌مانە بى هۆش و بى ناگا بى، ديارە عەقلى سووكە. زياده ئەحمەقىيه‌كەشى له‌بەر ئەوهيه كه له‌گەل دەوامى داواى لى خۆشبوونا هەر گوناھ دەكا و خۆى ناخاتە رىزى چاكانەوه! بەكورتى به‌كەم حومقى گوناھ‌كردنەكەيه و دووهم

حومقى بەدەم داۋاي لىٰ خۇشبوۋنەكەيەتى، كە لە گالته بەگوناهكردن دەچى! چونكە تكاي لىٰخۇشبوۋنى راستەقىنە ئەۋەپە كە بەدل خۇى بەتاۋانبار بزائى و تاۋانەكەى بەھۇى سزاي خوا بزائى. ھەرۋەھا لەگەل داۋاي بەخشىنى گوناھە پىشۋەكانى ئەۋەندە ئەۋ گوناھە پىشۋوانە بەناشېرىن و نارەۋا بزائى بەتەبىعەت بىزار بىٰ لە گەرانەۋە بۇيان.

جا براكان! بە پروناكى بزائىن كە مەعنای تەۋبە ئەۋەپە لەۋ گوناھانە كە لەمەۋپىش كىردوۋنى پەشيمان بېيئەۋە و عەزمى جەزمىشى بېى كە لەمەۋپاش ناگەرپتەۋە بۇيان و، ئەگەر ئەۋ گوناھە كە تەۋبەى لىٰ كىردوۋە لەۋانەبىٰ كە لە كاتى تەۋبەكەدا شتىكى پىۋەسابىٰ، بەگورجى لىٰى دوور بەگەۋىتەۋە. بۇ نمونە: كە تەۋبەى كىرد لە پۇشاكى حەرام وەكو ئاورىشم و لەۋ كاتەدا سەرپىچىكى ئاورىشمى بەسەرۋە بوو، دەبىٰ گورج فرى بىٰدا. يا كە تەۋبەى كىرد لە بەناحەق خواردىنى مالى خەلك و لەۋ كاتەدا حەقىكى خەلكى لەسەر بوو، گورج بىداتەۋە بە خاۋەنەكەى ياخۇ داۋاي ئازادكردى لىٰ بكا، ۋە ئەگەر تاۋاناي نەبوو بىداتەۋە داۋاي عەفوۋى لىٰ بكا.

پوختەى قسە تەۋبە چۈر پوكنى ھەپە، يەكەم پەشيمان بوۋنەۋە لە گوناھ. دووم عەزم لەسەر ئەۋە كە نەگەرپتەۋە بۇ سەرى. سىيەم دانەۋەى حەقى خەلكى. چۈرەم: ئەگەر نەيتۋاناي حەقى خەلك بىداتەۋە و نەيشىتۋاناي داۋاي عەفوۋى لىٰ بكات، ئەۋە ھەر تەۋبە بكات و دەست بكات بە عىبادەت و خاۋاپەرستى تا خۋاي گەرە دەستى پىٰ دەدا و حەقەكەى خەلك جىبەجىٰ دەكا.

لە حەدىسى شەرىفدا ھەپە: لە رۆزى قىيامەتدا ئەۋ كەسانە كە حەقىيان بەسەر خەلكەۋە ھەپە، چ حەقى مال و چ حەقى نامووس ۋەكو غەيبەت و زىناكردن و ھەموۋى لەسەر كابرالى تاۋانبار كۆبۋوتەۋە، ئەۋە لەۋ كاتەدا خۋاي گەرە بەقودرەتى خۇى كۆشكى زۆر جوان و ناياب دروست دەكات و پىشانى ئەۋ كەسانەى دەدا كە خاۋەن حەقن و پىيان دەفەرموۋى: ئىۋە دەتۋانن ئەم كۆشكانە بكرن. ئەۋانپىش عەرزى دەكەن: خۋايە! تۆ بەۋ گەرەپى و تاۋانايى خۆتەۋە بۆچى گالته بەئىمە دەكەى؟ ئەۋپىش دەفەرموۋى: نەخىر گالتهتان پىٰ ناكەم. جا لەۋ كاتەدا خۋا دەفەرموۋى: دەى ئىۋە بىن ئەۋ كابرالى ستمەكارە عەفو بگەن منپىش لە پاداشى ئەۋەدا ئەۋ كۆشكە جوانانە دەدەم پىتان. بەم چۆرە خۋاي گەرە ئەۋ ستمەكارە ئازاد دەكا كە تەۋبەى كىردوۋە و نەيتۋانپۋە لە دنياۋا حەقەكە بىداتەۋە بەخاۋەنەكەى و، لە باتى گوناھ و ستمەكانى پاداشى خاۋەن حەقەكان

دهداتهوه و نهو بزگار دهبی؛ چونکه تهوبه‌ی کردووه و نهیتوانیوه حقه‌که بداتهوه به خاوه‌نه‌که‌ی (والحمد لله على ذلك).

نهم سولحی قیامه‌ته له بهینی سته‌مکاران و خاوه‌ن مألدا، بو نهو که‌سانه که به‌نیخلاص حه‌جی مالی خویان کردووه راسته و بیگومان دیته‌جی. به‌لام بو نهو که‌سانه که تهوبه‌ی عورفییان کردووه به‌شیوه‌ی قه‌تعی مه‌علوم نییه؛ له‌وانه‌یه بیی و له‌وانه‌یه نه‌بی، به‌لام بوونه‌که‌ی غالبتره. نه‌گه‌ر به‌ختیارین نهم سولحه بو نه‌وانیش ده‌کرئ و نه‌گه‌ر به‌ختیار نه‌بن ناکرئ. به‌لام نه‌گه‌ر روویان کرده عیبادهت و تیکووشان بو خواپه‌رستی و کرده‌وه‌ی چاک نه‌وا به‌و کرده‌وه چاکانه ده‌وله‌مهند ده‌بن و به‌کرده‌وه چاکه‌کانی خویان که به خاوه‌ن حقه‌کان ده‌درین، هه‌موو رازی ده‌بن و نیتر پیویست ناکا گونا‌هی خاوه‌ن حقه‌کانیان بخریته سه‌رشان و به‌قه‌ده‌مر گونا‌هی خویان و گونا‌هی نه‌وان له دۆزه‌خدا نازار بدرین چونکه نه‌و سته‌مکارانه که حقه‌ی خه‌لکیان له‌سه‌ره نه‌گه‌ر چاکه‌یان زۆر نه‌بی و حقه‌ی حه‌قداره‌کان ته‌واو نه‌کا، نه‌وه گونا‌هی حه‌قداره‌کانیان به‌سه‌را ده‌درئ، که‌وابی ده‌رکه‌وت بو نه‌هلی تا‌عت و عیبادهت تهوبه‌ی عورفیش به‌سووده به‌میپه‌ره‌بانی خوی گه‌وره. یه‌که‌م له پاش تهوبه‌که‌ی نیتر گونا‌هناکات. دووه‌م روو ده‌کاته تا‌عت و عیبادهت. سییه‌م له میپه‌ره‌بانی خاوه‌ نیستی‌حقا‌قیکی بز په‌یدا ده‌بی بو نه‌وه‌ی سولحه‌که‌ی بکرئ له به‌ینی نه‌وان و حه‌قداره‌کاندا. چواره‌م نه‌گه‌ر پاش تهوبه‌که‌ی عیبادهتی زۆری کرد، ده‌بیته ده‌وله‌مندی قیامهت و به‌و عیبادهت و خواپه‌رستی‌بانه حقه‌ی حه‌قداره‌کان ده‌داته‌وه و تا‌وان و گونا‌هی نه‌وانی ناخریته سه‌رشان؛ که‌وابو تهوبه‌ی عورفی قازانجیکی زۆر گه‌وره‌ی هه‌یه، نیتر با نه‌لیین ماوه‌ی تهوبه‌مان نییه، چونکه ناتوانین مه‌رجه‌کانی تهوبه‌ جیبه‌جی بکه‌ین.

پیری فه‌رتووتی ناتوانا و بی ده‌سته‌لاتیش وه‌ک نه‌و زالمه‌یه که لی که‌وتبی و لات بووی و حقه‌ی زولم لی‌کراوی نه‌دابیته‌وه. واته: تهوبه‌ی پیری فه‌رتووتیش وه‌ک تهوبه‌ی نه‌و زالمه‌ی که‌وتووه تهوبه‌ی عورفییه و قازانجی هه‌یه؛ که‌واته نه‌و پیره فه‌رتووته که به‌ته‌واوی دواکه‌وتووه و ناتوانی گونا‌ح بکا با نه‌لیت: من تهوبه‌ی چی بکه‌م خو من لی که‌وتووم و ناتوانم زینا بکه‌م و ناتوانم که‌س بکوژم و دار له که‌س بده‌م، نیتر چۆن عه‌زمی نه‌کردنی گونا‌ه بو من دیته‌جی؟ تهوبه‌ی من هه‌ر به‌ده‌مه و شتیکی بی قییمهت و درۆیه؛ چونکه تهوبه‌ی نهم پیره‌یش تهوبه‌ی عورفییه. خو ده‌توانی له پاش تهوبه‌که‌ی

عیبادت و خواپهرستی زۆر بکا و ببیتته دهوله‌مندی قیامت، ده‌توانی به‌دل و به‌جۆش له‌گوناوه‌پیشووه‌کانی په‌شیمان بیتته‌وه و ده‌توانی له‌شوینیکی چۆلدا به‌ته‌نیایی پروو بکاته‌قیبله و زیکری خوا بکا و له‌ترسی خوا بگری، که‌ئهم‌حاله‌ته‌گه‌وره‌ترین پایهی ته‌وبیه‌به‌تایبه‌تی بۆ پیری لیکه‌وتوو، وه‌کو‌حه‌زرت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «التوبة الندم» وه‌فه‌رموویه‌تی «الحج عرفة».

که‌وابی پۆیسته‌ناگادار بی، وه‌کو‌زوو‌شه‌یتان ته‌فه‌ری دا و گوناوه‌کانی پی کرد، ئیستاش ده‌ستی نه‌برئ و بلی: تۆ له‌کوئی و ته‌وبیه‌له‌کوئی؟ چونکه‌ده‌رگای ته‌وبیه‌همیشه‌کراوه‌ته‌وه و هه‌تا سه‌ره‌مه‌رگ خوا قبوولی ده‌کا. هه‌روه‌ها ته‌وبیه، هه‌رچه‌ند نه‌رکه‌کانی ته‌واو نه‌بن و ته‌وبیه‌ی عورفی بی، وه‌کو‌قازانجی بۆ ئهو سته‌مکاره‌هیه‌که‌حه‌قی حه‌قداری پی نه‌دریتته‌وه‌نه‌فعیشی بۆ پیاوی فه‌رتووت و پیری لیکه‌وتوو هیه.

براده‌ره‌کان! عه‌رزتان ده‌که‌م: حه‌دیه‌سه‌کانی حه‌زرت (د.خ) وه‌کو‌مه‌نتووق و مه‌فه‌وم و ته‌ئویلیان هیه‌یه‌ئیشاراتیشیان هیه‌یه. حه‌دیه‌سی (التوبة الندم) ده‌رحق به‌وانه‌که‌ده‌توانن گوناوه‌بکه‌ن، به‌وه‌ته‌ئویل ده‌کری که‌پوکنی هه‌ره‌گه‌وره‌ی ته‌وبیه، نه‌دم و په‌شیمانیه‌یه. وه‌کو (الحج عرفة) وا ته‌ئویل ده‌کری که‌پوکنی گه‌وره‌ی حج راوه‌ستانی عه‌ره‌فه‌یه. که‌واته‌بۆ خاوه‌ن ده‌سته‌کان پۆیسته‌هه‌موو پوکنه‌کانی ته‌وبیه‌جیبه‌جی بکه‌ن. به‌لام ده‌رحق به‌پیرانی فه‌رتووت و بی ده‌سه‌لات که‌نا‌توانن گوناوه‌بکه‌ن مه‌به‌ست له (التوبة الندم) مه‌نتووقه‌که‌یه‌تی به‌بی ته‌ئویل؛ چونکه‌پیری فه‌رتووت بچگه‌له‌په‌شیمانی هه‌چ ده‌سته‌لاتیکی نییه، و عه‌زمی نه‌گه‌رانه‌وه‌بۆ سه‌ر گوناوه‌له‌لایه‌ن پیری فه‌رتووت‌وه‌ته‌نیا شتیکی زما‌نییه و هه‌چی تر، نه‌گینا نه‌وه‌هیچ گوناوه‌یکی پی نا‌کری، هه‌تا عه‌زمی وه‌هابی که‌نیکا. که‌وابی له‌ئیشاره‌ی ئهم حه‌دیه‌سه‌وه‌ده‌ره‌که‌وی که‌پیری به‌راستی له‌گوناوه‌په‌شیمان، حوکمی جوانی ته‌وبه‌کاری هیه‌یه و له‌قیامه‌تدا وه‌ک نه‌وپایه‌به‌رزه.

بۆ پیره‌په‌که‌که‌وتوووه‌کان شتیکی زۆر مونسب و به‌جیبه‌که‌هه‌ر وه‌کو‌به‌دل په‌شیمان له‌گوناوه‌ی را‌بووردوو، زۆر دا‌وای لی‌خۆشبوون بکه‌ن له‌بارمگای خوا، به‌لکو‌به‌هۆی نه‌و دا‌وای لی‌خۆشبوونه‌وه‌به‌ده‌وله‌مندی قیامت بژمێردرین یا خوا له‌قیامه‌تا له‌گه‌ل خاوه‌ن حه‌قه‌کاندا ناشتیان بکاته‌وه و له‌سزای دۆزه‌خ پزگاریان بکا.

له‌حه‌دیه‌سی شه‌ریفدا هیه‌یه‌که‌خوا‌ی گه‌وره‌ده‌فه‌رموی: ئهی به‌نده‌ی من! نه‌گه‌ر پری

مابهینی ئەرز و ئاسمان گوناھت ببی که به چاوی تەر و دلی په شیمانوه پرووت له قاپیی من کرد، عهفوت ده کم و گوئی نادمه ئه وه که گوناھت زۆره. ههروهها ریوایهت کراوه که له پۆزی قیامهتدا نامهی بهوانه ددهن که له دنیا دا تهویهیان له گوناھ کردوه، پێیان ده لێن پاش ئه وهی له پردی سیرات ده په رنه وه کاغهزه که ده که نه وه و ته ماشا ده که ن نووسراوه: ئه ی عهبدی من! فلانه گوناھت کردو من نه مداوه له پرووت، ههتا شه رمه زار نه بی.

براکان! که سی خزمه تکاری گه وره یی بی، هه میسه ورد ده بیته وه بزانی ئه و گه وره یه مه یلی به چیبه و چه ز له چی ده کا هه تا بو ی جیبه جی بکات. ئیوه ده زانن که خوای گه وره چه ز له وه ده کا که به نده کانی گوناھ نه که ن و، ئه گه ر گوناھ یان کرد ته وه یی لی بکه ن و په شیمان بنه وه و، ته ماشای ئه و نیعمه تانه بکه ن که خوا پیی دا ون و که نه وه نده زۆرن له ژماره نایه ن، وه کو نیعمه تی ئیمان و ته ندروستی و سه لامه تی و بزق و پۆزی و مال و مندال و حورمه ت و پایه و شتی تر. که وابی پۆیسته هه موو لایی تی بکو شین بو ئه وه ی گوناھ نه که یه ن و ئه گه ر به قهزا و قه ده ر گوناھ ی هات به سه رماندا ته وه یی لی بکه یه ن و به رامبه ر به م نیعمه ته زۆر و بی شو ماره ی خوا سوپاسگوزاریمان له ببه ر نه که یه ن.

له چه دیسنگدا چه زه ت (د.خ) فه رموویه تی: به خوا قه سه م خوای گه وره به په شیمانی و ته وه یی به نده ی زیاتر له سه رووری عه بدییکی بی ده سه لاته سه روور ده بی، که سواری وشترئ بووی و هه موو ئاو و نان و تۆشه ییه کی به سه ر پشتی ئه و وشتره وه بی و له بیابانیکدا بره وایه و له شوینیکدا دا به زئ. له په ر وشتره که ی رابکا و گو م ببی. ئه ویش زۆر به شوینیدا بگه رئ و نه یه د پۆزیته وه و به نائومیدی سه ر بنیته وه و چاوه روانی مردن بی و خه وی لی بکه وی. کاتی خه به ری بیته وه ته ماشا بکا وشتره که ی له لایدا وه ستاوه و هه موو تۆشه که ی رینگای به ساغی به سه ری وه ماوه و په شه مه که ی به سه ر ملیا شو پ بووه ته وه بو نزیکه دهستی ئه م و، ئه میش گو رج ده ست بباو په شه مه که بگه رئ و له و ته نگانییه پزگار ببی و سوپاسی خوا بکا که ئه م چاره ش نه فو تا. جا له و کاته دا له خو شییاندا سه ری لی تیک جچی و له باتی ئه وه ی بلی: خوایا تو خوای منی و من به نده ی تو م بلی: ئه ی خوا! تو به نده ی منی و من خوای تو م!

براکان! به خ به خ له م به ختیاریه و له م ده ولته ته که به هو ی ته وه یه دهستی به نده ی خوای گه وره ده که وی. به راستی خوا بی باک و بی په روایه له عالم، نه ته وه یی به نده کانی

سوودی هیه بوی نه تهوبه نهکردنیا زیا نی هیه بوی. هر تنیا به میهره بانیی خوی پهشیمان بوونهوه و تهوبهکردنی بهندهی گوناهباری کردوه بههوی عهفووکردن و لیبووردنی گوناهبکانی و بهرزکردنهوی پایه و پاداشی له رۆژی قیامهتدا. کهوایی بهندهبیهکی گوناهبار نهگهر هلی تهوبهیی له کیسی خوی دا نهوه نامردی شهرعییه و بی هوش و بهدبهخته و زیان له خوی دهدا.

ریوایهت کراوه: که پله و پایه بهرزیی بهندهیی که تهوبه بکاو، خوی له گوناهبکان بهپاریزی و، بهگویی نهفس و شهیتان نهکا و، عومری بهم جۆره رابویری، نو سهه پایهیه مابهینی هر پایهییگ و دوایی بهقهدهر مابهینی ئهرز و نهوپهپی عهشه. جا ئهه پایه بو ئینسانیکه که تهقوا و تاعهت و دوورکهوتنهوه له گوناهب بیته مولک و مال بوی.

ریوایهت کراوه: کهسی تهوبهیی نه سووح بکا، خوی گهوره دهپاریزی له شهر و له بیرری فریشتهی لای چهپی دهباتهوه که نووسهر و راگری گوناهبانه. ههروهها گوناهبکانی له بیرری دهست و پی و نهندامهکانی تری دهباتهوه ههتا له رۆژی قیامهتدا شایهتی لی نهدهن. مهعنای تهوبهیی نه سووح پهشیمان بوونهوییه که پاک و بیگهرد بو خوا بی و هیچ نیاز و خهیا لیککی تری تیکه ل نه بی. له بهر رووناکی ئهه حدیته شهریفهتا تهوبهیی نه سووح و خالیص گه لی قازانجی زۆره، بهلام ده بی بزانتن که تهوبهیی نه سووح کۆکه رهوی هه موو خوا په رستییه که، واته: کهسی تهوبهیی نه سووحی کرد به هه موو مهعنا یی روو دهکاته خوی گهوره و ته رکی هه موو گوناهب دهکا، به تاییه تی گوناهبی گهوره و، له سهه کردنی گوناهبی بچووکیش سوور ناب ی.

له حدیسی شهریفهتا هیه: له رۆژی قیامهتدا ئینسانیککی فاجیری نه هلی زینا دینن بو مهیدانی موحاسه به به کۆت و زنجیره وه. له ویدا که زاتی خوی پهروه رگا ر به رقه وه بوی دهروانی، پیست و گوشتی رووی دادمه رزیه ته خواره وه. کابرای گوناهبار ئینکاری کرده وی ناباری خوی دهکا و ده لی زینام نه کرده وه. له ویدا خوی گهوره زمانی نهو کابرایه ده بهستی، جا دهستی کابرا دیه ته جواب و بانگ دهکا ده لی: من نهو شتانه م پی گرتوه بوی. پیشی ده لی: من ههنگاوم بو نهو شتانه ناوه و رویشتووم. ته نانهت عه وره تی بانگ دهکا و ده لی: من فلانه نیشم کرده وه. بهم جۆره کابرا له ناو نهو هه مووه حه شامه ته تا ئابرووی ده چی. بهلام یه کی که تهوبهیی نه سووح و خالیص بکا له م ریسوایی و ئابروو چوونه دهپاریزی و، لهو رۆزه تا له کاتی لیکای خوی گه وره تا ئابرووی ناچی.

له حه‌دیسى شه‌ریفدايه: سى شت له‌گه‌ل سى شتدا ناکه‌ونه يه‌ک، گونا‌هکردن له‌گه‌ل ته‌وبه‌کردندا و، ده‌وله‌مهندى له‌گه‌ل زیناکردندا و، ده‌رويشى و فه‌قيرى له‌گه‌ل نو‌یژى چاشته‌نو‌یژا.

هه‌روه‌ها له‌حه‌دیسى شه‌ریفدايه: من احسن في ما بقى غفر له في ما قضي. ومن أساء في ما بقى أخذ في ما مضى وبقي» واته: هه‌رکس له باقیمهنده‌ى ژيانیدا چاکه بکا خواى گه‌وره له‌گونا‌هى پيشورى چاوپوشى ده‌کا. به‌لام هه‌رکس له باقیمهنده‌ى ژيانیدا کرده‌وى خراب بکا و به‌د بى نه‌وه حه‌قى له‌وه‌پيش و له‌وه‌پاشى لى ده‌سه‌نرى. له‌حه‌دیسى‌کى ترا فه‌رموويه‌تى: ته‌وبه‌گونا‌ه‌کان ده‌شوریته‌وه. به‌راستى خوا ده‌رحه‌ق عه‌به‌دکانى خوى فه‌رموويه‌تى، دوو ئەمین بوون و دوو ترس له‌عه‌بدیکمدا کو ناکه‌مه‌وه؛ ئەگه‌ر له‌دنیا‌دا ئەمینی بکه‌م له‌قیامه‌تدا ئەمینی ناکه‌م و، ئەگه‌ر له‌دنیا‌دا بیه‌ترسینم له‌قیامه‌تدا نایترسینم.

بیراکان! ته‌وبه‌سیفه‌تى موسلمانانه و نه‌نجامه‌که‌ى رزگاربوونیانه له‌سزا. خواى گه‌وره فه‌رموويه‌تى: «وَتَوَيُّوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ». به‌لام ئەینابه‌سیفه‌تى موقه‌ره‌بینه، خواى گه‌وره له‌قورئانى پیرۆزدا فه‌رموويه‌تى: «وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ» واته: به‌دلێکه‌وه‌هاتوه‌هه‌روه‌ه‌که‌ه‌روى کرده‌وته‌تاعه‌ت. به‌لام (أوبه) سیفه‌تى ره‌به‌رانه‌واته: پیغه‌مبه‌ران. خوا فه‌رموويه‌تى: «نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ» که‌وابى که‌سى له‌ترسى سزا و تو‌له‌ته‌وبه‌بکا، نه‌وه‌ساحیب ته‌وبه‌يه. ئەگه‌ر که‌سى له‌به‌ر ته‌ماى پاداش و ره‌زای خوا ته‌وبه‌بکا، نه‌وه‌ساحیبى (أنا‌به‌)يه. به‌لام ئەگه‌ر نه‌له‌به‌ر ترس و نه‌له‌به‌ر ته‌ماع، به‌لکو هه‌ر له‌به‌ر ره‌زای خوا ته‌وبه‌بکا، نه‌وه‌له‌ه‌ووابینه‌و‌صاحبى ته‌وبه‌يه‌واته: گه‌رانه‌وه‌بو‌لای خواى گه‌وره.

له‌حه‌دیثى شه‌ریفدايه: ئەگه‌ر به‌نده‌یى گونا‌هى بکا و له‌پاشان بلى: خودایا عه‌فووم بکه، خوا به‌فریشته‌کانى باره‌گای خوى ده‌فه‌رموى: نه‌و به‌نده‌ى منه‌زانویه‌تى که‌خواى هه‌یه‌بو‌یه‌ داواى ته‌وبه‌ی لى ده‌کا: جا به‌شاهید بن و ا من عه‌فووم کرد.

له‌پاش ماوه‌یى گونا‌هیکى تر ده‌کا، نه‌مجاره‌یش هه‌م هاوار له‌خوا ده‌کا و ده‌لى: خوايا گونا‌هه‌م کرده‌وه، عه‌فووم بفه‌رموو. دووباره‌خواى گه‌وره ده‌فه‌رموى: نه‌و به‌نده‌ى منه‌زانویه‌تى که‌خواى هه‌یه، بو‌یه‌داواى عه‌فو ده‌کا، وا عه‌فووم کرد. له‌دوا داویى نه‌و‌حه‌دیسهدا ده‌فه‌رموى: (فلیعمل ماشاء) واته: نه‌و به‌نده‌که‌له‌پاش هه‌ر گونا‌هى ته‌وبه‌یى ده‌کا با هه‌رچى نارمه‌زووى لێیه‌بیکا. جا هه‌ندى زانای پى نه‌گه‌یشتوو و توویانه: مه‌عناى

نهو حه ديسه نهويه له پاش نهوه كه ئينسان چهند جار گوناھى كرد و تهوبه ي لى كرد، نيتر هر چى نارەزوى هيه له گوناھ با بيكا؛ به لام ئەم معنایه هه له يه، چونكه نه مه دهرواته سەر (أباحه) واته: حه لآكردى گوناھ بۆ هەر كهس مه يلى له سهر بى، نه مه يش له گه ل رى و شوى نايندا ناگونجى. به لام مه عناكه ي نهويه: مادام كه هەر گوناھىكى كرد تهوبه ي لى دهكا و، ئەم حاله بوو ته خوو و عاده تى، هەر گوناھى بكا زيانى نابى چونكه تهوبه ي به شوىندا دىنى و تهوبه كه تاوانى نهو كرده وه ناله باره ده شورى ته وه.

ده گير نه وه موسلمانى بوو گه لى جار تهوبه ي ده كرد و له پاشاندا تهوبه كه ي ده شكاند. له نه جامدا جارى گوناھىكى كرد پروى نه بوو تهوبه ي لى بكا و بى دهنگ دانىشت. له و كاته دا هاتى فى بانگى لى كرد و تى: «يا فلان! اطعتنا فشرناك، ثم تركتنا فأمهلناك، وأن أتيتنا قبلناك». واته: فلان كهس! وهختى خو ي به گو يت كردى، كرده وه ي چاكت زور بوو، منيش نهو كرده وه چاكانه تم قبول كرد. پاش نه وه ماوه ييه كه وازت له تا عهت هينا و ده ست دايه بى گو يى كردن، نيمه ش مؤ له تمان داي و زوو به زوو نازارمان نه داي. نيسته ش نه گه ر بى ته وه وه رت ده گرينه وه؛ ده رگاي تهوبه و په شيمان بوونه وه له سه ر پشته.

رپوايه ت كراوه: خواى گه وه جارى له گه ل يه كى له به نده كانى گه توكو گۆ ده كا و ده فەر مووى: نه ي به نده ي من! گوناھه كان ت بزميره و زور چاك بزانه كه من زاناي راز و نه ي نيم و به هه موو شتى كى په نامه كى ده زانم. ئينجا به نده كه له بهر خه جاله تى و شه رمه زارى خو ي با سى گوناھه گه وه ركه كانى نا كا و به ژماردى گوناھه بچو كه كانيه وه خهريك ده بى. له و كاته دا خواى گه وه به فرى شته ي نووسه رى كرده وه ده فەر مووى: ئەم به نده ي منه تهوبه كار بووه و گه لى جار له پاش گوناھه كان تهوبه ي كرده وه، تو ئىستا هەر گوناھىكى گه وه ي هيه و شه رم ده كا ناويان ببا بۆى بنووسه به كرده وه ي چا كه. جار جار به نده ي گوناھبار له تر سى رقى خواى گه وه، ناوى گوناھه كانى نابا و، خواى گه وه ده فەر مووى: مادام ئەم به نده يه له دنيا دا با وه رى به من بووه و ئىستا له تر سى من هه ندئ له گوناھه كانى خو ي ده شارى ته وه بۆى بكه به كارى باش؛ چونكه وه كو نه و شه رم له من ده كا و ليم ده تر سى منيش شه رم ده كه م گوناھه كه ي ده ريخه م و له ناو كو مە لى مه حشه را رپسواى بكه م.

له حه دي ثى شه ريفدا هيه: «كل بني آدم خطاء وخير الخطائين التوابون» واته: هه موو بنيا ده مى گوناھ ده كا ت و باشترين گوناھبار نهو كه سه يه كه زور تهوبه ده كا و له گوناھه كانى په شيمان ده بى ته وه.

هـروهـا له حـهـدیسـیـکی ترا دهـفـرمـوی: «أَن اللّٰه یبسط یده باللیل لیتوب مسیء النّهار ویبسط یده بالنهار لیتوب مسیء اللیل، حتی تطلع الشمس من مغربها». واته: خـوای گـوره له شهـوا دهـستی بهـخـشـندهـیی خـوی دهـکـاتـوه هـتا تاوانبارهـکانی پـوژ بـین تهـوبه بـکن. لهـرـوژیشـدا دهـستی بهـخـشـندهـیی خـوی دهـکـاتـوه، هـتا گـوناـهـبارانی شهـو بـین تهـوبه بـکن. مهـبهـست تهـوبه کات لای نـادهـمیزاد یا شهـوه یا پـوژ، گـوناـهیش له یهـکی لهـم دوو کاتـدا دهـکری. جا هـر تاوانباری هـر کاتی له تاوان کردن پهـشیمان ببیتـوه خـوای گـوره چاوپوشی لی دهکات و دهـبهـخشی. خو نهـگـر تاوانبار له شوینی تایبهـتـیدا غوسلایکی تهـوبه بکا یا دهـستـنوژنکی تهـوبه بگرنـت و دوو رکات نوژنی سوننهـتی تهـوبه بکا، نهـمـجار تهـوبه بکا و له کانگای دلیهـوه له خـوای گـوره و میهرهـبان بپاریتـوه و داوای لیبورردنی لی بکا، بهـتایبهـتی نهـگـر نهـم کاره له سینهـکی دواپی شهـوی جومعهـدا بی، نهـوه زورتر له عهـفی خـوای گـوره وه نزیکتره. نهـم حـهـدیسـه پیرـوزه نهـوهـمان تی دهـگهـیینی که پتویسته نـادهـمیزاد بهـپهـله بگهـریتـوه بـولای خـوای گـوره و گورج پهـشیمان بیتـوه، نهـگـر له شهـودا لئی قهـوما و تووشی گوناـه بوو بـ سبهـینی تهـوبه بکات و نهـگـر پـوژ دوو چاری بوو، بـو شهـوهـکی تهـوبه بکات. هـروهـا نهـوهـمان تی دهـگهـیینی که خـوای گـوره و میهرهـبان هـمیشـه حازره بـو چاوپوشی له گوناـهی بـندهـی خـوی، له شهـو و له پـوژا. حـهـدیسـه که بهـپیشـختنی تاوانباری پـوژ نهـوهـشمان تی دهـگهـیینی که گوناـه له پـوژدا زور دهـکری و گوناـهی پـوژ نابارتره، چونکه خـهـلک پنی دهـزانن، بهـلام گوناـهی شهـو بهـشی زوری خـهـلک پنی نازانن. لهـم رووهـوه گوناـهی شهـو باری سووکتـره له هی پـوژ. هـوشیارهـکان فهـرمویانه: حوقوقی خوا لهـسهـر بهـندهـکانی زورن و ناژمیردین وهکو نیعمهـتهـکانی زورن و ناژمیردین. دیاره حوقوقی خوا بهـکـس نادریتـوه هـر وهکو کـس ناتوانی سوپاسی هـموو نیعمهـتهـکانی خوا بکا و، بهـهـوی نهـمهـوه نینسان هـمیشـه له که موکووپدایه. جا نهـگـر تاوانبار که شهـو داهات تهـوبه له گوناـهی پـوژ بکا و که پـوژ بوویه تهـوبه له گوناـهی شهـو بکا زور نزیکه خـوای گـوره چاوپوشی لی بکا و وهـای دابنی که حقهـکانی خـوای جیبهـجی کردوون و سوپاسی هـموو نیعمهـتهـکانی کردووه. له حـهـدیسـیـکی تردا دهـفـرمـوی: «أَن اللّٰه یحب الشّاب الذی یفنی شبابه». له ریوایهـتیکی تردا دهـفـرمـوی: «أَن اللّٰه یحب الشّاب التائب». واته: خـوای گـوره نهـو جوانهـی خویش دهـوی که جوانی خـوی له پیناوی نهـودا دهـفهـوتینن. بی گومان خـوای گـوره نهـو جوانهـی خویش دهـوی که تهـوبه دهـکا و دهـگهـریتـوه بـو لای خـوای گـوره. هـوی نهـم خویشـتـنهـیش

نهويه كه نه سبابی تاوان له جواندا زۆرن وهك تیژی په‌وشت و ئاره‌زوی نه‌فس و هیزی له‌ش و زۆری حیرص و زال‌بوونی ئاره‌زوی نه‌فس و بی هیزی عه‌قل و كه‌می زانست و دریژی هیوا. جا مادام نینسانی گه‌نج پی به‌سه‌ر ئه‌م هه‌موو شتانه‌دا بنی كه هۆ و هانده‌رن بۆ گونا‌ه و، پوو بکاته خوا و له گونا‌ه په‌شیمان بیته‌وه، ئه‌وه حه‌قه كه خ‌وای گه‌وره خ‌وشی بوئی. هه‌ر له‌م بابه‌ته‌وه هه‌ندی له زانایان و توویانه: جوانی وه‌كو نه‌سی سواری وه‌هایه بۆ سواری‌بوونی نه‌زانی و، جی گومانی گونا‌ه‌کردن و تاوانی ناباره. یاخۆ و توویانه: «سكر الشباب أشد من السكر الشراب» واته: سه‌رخ‌وشییی كه له جوانی‌هه‌وه په‌یدا ده‌بی به‌هی‌زتره له‌و سه‌رخ‌وشییی كه له خ‌وارده‌وه‌ی شه‌رابه‌وه په‌یدا ده‌بی؛ چونكه شه‌رابه‌كه له هه‌موو كاتی‌كا بۆ نینسان ده‌س نادا، به‌لام گه‌نجی و هیزی ئاره‌زویازی له گه‌نجا هه‌موو كات هه‌یه. جا له‌گه‌ل ئه‌م هه‌مووه هۆی تاوانه‌دا نه‌گه‌ر گه‌نجی له‌به‌ر خ‌وش و یستن و دلسۆزی بۆ خ‌وای خ‌وی له گونا‌ه په‌شیمان بیته‌وه و، خواستی بیته سه‌ر ئه‌وه داوای په‌زانه‌ندی لئ بكا؛ بیگومان خ‌وای میه‌ره‌بان خ‌وشی ده‌وی و زۆر نزیكه نزای قبوول بكا و له تاوانه‌کانی خ‌وش بیی. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر كه‌سی بیه‌وی پینوما‌ییی ئاده‌میزاد بكا با ئومیدی به‌نینسانی گه‌نج زۆرت‌ری بی؛ چونكه گه‌نجه‌كان له‌سه‌ر دل‌پاکیان زۆرت‌ر حه‌ز به‌ئامۆژگاری باش ده‌کن و زووتر وه‌ری ده‌گرن. به‌لام نینسانی پیر، وشك بووه‌ته‌وه و كه‌متر قابیلیه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه ئامۆژگاری بکری و ئه‌غله‌ب بی گویی دلسۆزان و ئه‌و پیاو‌چا‌كانه ده‌كا كه خه‌لك بۆ خوا‌په‌رستی بانگ ده‌کن. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «أوصیکم بالشبان خیراً فأنهم أرق أفئدة». بعثني الله بشيراً ونذيراً فحالفني الشبان وخالفني الشيوخ». ثم تلا: فطال عليهم الأمد فقت قلوبهم». واته: من ئامۆژگاریتان ده‌کم كه له‌گه‌ل گه‌نجه‌کانا باش بن؛ ئه‌وان دل‌یان نه‌رمته. خ‌وای گه‌وره منی په‌وانه‌کرد به‌موژده‌هه‌ر و ترسینه‌هه‌ر، جوانه‌كان په‌یمان‌یان له‌گه‌ل به‌ستم به‌لام پیره‌كان دژم وه‌ستان و نا‌جۆر بوون له‌گه‌لما. جا ئه‌و ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه كه ده‌فه‌رموئی: «فطال... الآية» واته: زۆریان خایاند و ماوه‌ییکی دیز رایان بوارد و دل‌یان په‌ق و بی باوه‌ر بوو. ئه‌وانه زۆربه‌یان فاسق و له‌رێ لاده‌رن چونكه روویان نه‌کرده حه‌قیقه‌ت و گیانی نیسلام.

له حه‌دیسی شه‌ریفا هه‌یه: «إذا أحب الله عبداً لا يضره ذنب» واته: کاتی خ‌وای گه‌وره به‌نده‌ییکی خ‌وش بوئی گونا‌ه زیانی پی ناگه‌ییتی. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه كه خوا به‌نده‌ی خ‌وش و یست نیتر گونا‌ه ناکات و لێی دوور ده‌که‌وێته‌وه. یاخۆ هه‌ر گونا‌ه‌ییکی کرد

نه‌ونده شهرمه‌زار ده‌بی که همه‌میشه ته‌ماشای گونا‌هه‌کانی ده‌کات و بیری لی ده‌کاته‌وه و له‌به‌رچاوی ون نابی؛ بویه به‌گه‌رم له خوای گه‌وره ده‌پارټه‌وه که لی خۆش بیی و چاوپۆشی لی بفهرموی، به‌لکو موسته‌حقی به‌هه‌شت بیته. به‌لی له‌سه‌ر نه‌م به‌یانیه زاناکان فهرموویانه: گونا‌هی که ببیته هۆی زه‌لیلی و دلشکاوی چاکتره له تاعه‌ت و عیباده‌تی که ببیته هۆی شانازی و خۆ به‌گه‌وره زانین. به‌م جو‌ره ده‌رکه‌وت که هه‌رکه‌سی خوالی رازی بی، گونا‌ه زیانی پی نا‌گه‌یینی.

له‌حه‌دیسکی‌دا هه‌زه‌ت (دخ) فهرموویه‌تی: «أَنَّ الْعَبْدَ لِيَذُوبَ، الذَّنْبُ فَيَدْخُلُهُ الْجَنَّةَ. قِيلَ: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا يَزَالُ نَصَبٌ عَيْنِيهِ تَائِبًا عَنْهُ». واته: واده‌بی یه‌کی له‌به‌نده‌کانی خوا گونا‌ه ده‌کا و نه‌و گونا‌هه ده‌یخاته به‌هه‌شت. عه‌رزیا‌ن کرد: چۆن گونا‌ه ئینسان ده‌خاته به‌هه‌شت؟ فهرمووی: له‌به‌رئه‌وه همه‌میشه نه‌و گونا‌هه ده‌خاته پێش چاوی و ته‌وبه‌ی لی ده‌کا، له خوای گه‌وره ده‌پارټه‌وه و داوای چاوپۆشی لی ده‌کا. نه‌ویش لی ده‌بووری و عه‌فووی ده‌کا.

ریوایه‌ت کراوه: که ئینسان گونا‌ه‌یکی کرد، خالیکی ره‌ش له‌سه‌ر دلی په‌یدا ده‌بی. جا نه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی کرد له‌ گونا‌ه‌که نه‌وا دلی سه‌بی ده‌بیته‌وه و به‌هۆی نه‌وه مه‌یلی ده‌چیته‌ سه‌ر تاعه‌ت و خواپه‌رستی. خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر گونا‌ه‌که و ته‌وبه‌ی نه‌کرد نه‌و وه‌خته خالیکی تری ره‌ش له‌سه‌ر دلی په‌یدا ده‌بی و هه‌روا ده‌روا هه‌تا هه‌موو پرووی دلی ره‌ش ده‌بیته‌وه و پروناکیی. نه‌م چلکه‌ ره‌شه له‌سه‌ر دلی ئینسان پێی ده‌لین (په‌ین) وه‌کو خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: «كَلَّا بَلْ رَأَىٰ عَلَيَّ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ». دياره نه‌م حاله‌ خالیکی خه‌ته‌رناکه بو دلی مو‌سه‌لمان و ده‌بیته‌ هۆی مه‌یل په‌یدا کردنی به‌شیده‌ت له‌سه‌ر گونا‌ه. هه‌روه‌ها ده‌بیته‌ مانبع له‌ بیستنی نامۆزگاریی مو‌سه‌لمانان و ده‌بیته‌ هۆی نه‌وه که خیر و نوور و پیرۆزی پروونه‌کاته ناو دلی. ناشکرایه نه‌م حاله‌ کویری دله، په‌نا‌به‌خوا، وه‌کو خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: «فَلِإِنَّهَا لَأَ تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ». له‌حه‌دیس‌ی شه‌ریفدا هه‌یه: «أَنَّ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنَ اللَّهِ الْقَلْبُ الْقَاسِي». واته: دوورترین ئاده‌میزاد له‌خوا دل‌یکه که ره‌ش بی و دووری له‌ په‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی. هه‌روه‌ها له‌حه‌دیسایه که ته‌وبه و له‌ گونا‌ه په‌شیمان بوونه‌وه زاخاوی دل ده‌داته‌وه و له‌ ژه‌نگ پاکی ده‌کاته‌وه. له‌حه‌دیس‌ی شه‌ریفدایه: وا رێک ده‌که‌وی به‌نده‌بی گونا‌هی ده‌کا و له‌پاشان که بیرده‌کاته‌وه له‌ گونا‌ه‌که‌ی دل بریندار و غه‌مبار ده‌بی.

خوای گهوره تهماشای حالی ئه و بهندهیه دهکا که چۆن له بهر ئه و گوناھ و کردهوه نابارهی خوای عاجز و غه مگینه. جا له بهر ئه م حاله پيش ئه وهی ئه و بهندهیه کردهوهیهکی چاک بکا که ببیته که فارهتی گوناھه کهی، ههروهها له پيش ئه وهی که تهویه بکا له و گوناھه خوای گهوره عه قووی دهکا و به میهره بانی تهماشای ئه و بهندهیه دهکا. دیاره ئه م عه قووه ته نیا به هوی بهر کهت و پیروزی ئه و غه مباری و خه فه ته وهیه که له بهر گوناھه که هاتوو به سه ریدا. له حه دیسدایه: «التویة الندم» واته: تهویه په شیمان بوونه وهیه له گوناھ. ئه م په شیمان بوونه وهیش ده بیته هوی نه گه رانه وه بو سه ر ئه و گوناھ؛ جا له بهر ئه مه تهویه وهها ته عریف کراوه که په شیمان بوونه وهیه له گوناھ. وا له م قسانه وه بو مان ده رکهوت که غه م و په ژاره له سه ر له ده ست ده رچوون و کردنی گوناھ ده بیته تا عهت و پاداشی خیر، ههروهک له بیر چوونه وهی گوناھ ده بیته هوی شه ره مزاری پیروزی قیامهت و، بی باکیی له گوناھ و له خویایی بوون و له خوا غافل بوون هوی به فه ته راتدا چوونه له و روژه سه خته دا.

شیخی نه نتاکی، په حمه تی خوای لی بی، فه رموویه تی: ته رککی یه ک گوناھی گهوره له سه ده هزار حه جی سو ننهت خیری زۆرتره و، ته رککی گوناھی بچووک له نازا دکردنی عه بد خیری زیاتره و، پایهی ئه و که سه که ته رککی هه موو گوناھه کان ده کات له پایهی ئه و که سه با شتره که شه و شه ونو یژ ده کا و روژ به روژوو. یه حیای کورپی مه عاز، په حمه تی خوای لی بی، به وانهی گوناھ ده کهن و لیبی په شیمان نابنه وه و تهویه نا کهن ده فه رمووی: ئه گه ر با وه رت نییه ئه وه مو نافقی. خو ئه گه ر با وه رت هیه به لام هه ر به چا و قایمی له سه ر گوناھ ده وام ده کهی، ئه وه بزانه وای له زیاندا و له دیندا زه ره رت کردوو، نه ک له دنیا و، ئه وهی دینی له کبیس بچی وه ک ئه وه نییه دنیا بدو رینتی.

له خالی دی کورپی میعدانه وه (ر.خ) پیوایهت کراوه: کاتی که تهویه کاره کان ده چنه ناو به هه شت ده لاین: سهیره؛ خوای گهوره له قورئانی پیرو زدا هه ره شه ی کردوو و فه رموویه تی: کهس نییه له ئیوه که نه روا ته ناو دۆزه خوه، وا ئی مه هاتین و به هیه چ جو ر دۆزه خمان نه دی و یه کسه ر بو به هه شت. له ویدا که سی له لایه ن خوای گهوره وه وه لام ده داته وه و ده فه رمووی: له و کاته دا رابووردن به سه ر سیرا تدا که کاتی ئه وه بوو نا گری دۆزه خ ببینن ئی مه نا گر و گلپه ی دۆزه خمان کوژان ده وه تا چاوتان به و جی گه ناله باره نه که وی و دل تان تی ک نه چی. ئه گینا ئیوه به راستی به سه ر دۆزه خدا رابووردن. ههروهها

حزره‌تی لوقمان (د.خ) ناموژگاریی نه‌ولاده‌کانی ده‌کرد و ده‌یفرموو: روّله‌کانم! په‌له بکن له ته‌وبه‌و په‌شیمان بوونه‌و‌دا، ته‌وبه‌ دوامه‌خن؛ چونکه مردن له پاریزدایه و خوئی مه‌لاس داوه و کهس نازانی کهی دی و مه‌ترسیی نه‌وه ده‌کری له کتوپردا بی و ئینسان ماوهی نه‌مینئی و به‌ته‌واوی ته‌نگاو بکری. بنگومان شه‌یتان زور ه‌ول د‌دا که ئینسان ته‌وبه‌ دوابخا، به‌لکو بمرئی و له پیروزیی ته‌وبه‌کاری نائومید بی.

نوبه‌یی کوری که‌عب ده‌لی: نه‌و که‌سه‌ی حز له ته‌وبه‌ نه‌کا نه‌وه شهرم له خوا ناکا؛ چونکه نه‌گهر شهرمی بکردایه خوئی به‌حالی بی ته‌وبه‌یی بی ئیخلاصیه‌وه نه‌ده‌هیشته‌وه. ریوایه‌ت کراوه: به‌زمان داوای عه‌فوو و لیخوشبوون کردن و به‌کرده‌وه له‌سه‌ر گونا‌ه برده‌وام بوون گالته‌کردنه به‌ناین و وه‌کو نه‌وه وایه که‌سی به‌زمان بلئی: «أستغفر الله وأتوب إليه» که‌چی له گونا‌ه ته‌وبه‌ نه‌کا. به‌لی نه‌گهر بلئی: «اللهم اغفر لي» نه‌وه درو نییه؛ چونکه داوای لیخوشبوون له خوای گوره‌ پارانه‌وبه‌ و که‌س نالئی نه‌و قسه‌یه درویه.

مالیکی کوری دینار (د.خ) ده‌فرموو: له خوّمه‌وه رویشتم بولای دراوسیه‌کم له کاتی ناساغیبیدا و وتم پیئی: واجبیه له‌گه‌ل خوا په‌یمان به‌سته‌ئی و له ه‌موو گونا‌ه‌کان ته‌وبه‌ بکه‌ی؛ به‌لکو (إن شاء الله) له‌م ناساغیبیه شیفا بد‌ا. نه‌ویش وتی: حازرم له‌گه‌ل خوای گوره‌ په‌یمان به‌ستم له‌سه‌ر نه‌وه‌ی با‌ست کرد بوم. له‌ویدا ه‌اتیفئی بانگی کرد: چندجار په‌یمان‌ت کرد و به‌لینت دا و نه‌نجام به‌دروژن ده‌رچووی؟! ئیمامی موجه‌اید، که‌له‌ تابیعینه، ده‌فرموو: ه‌هرکه‌س ه‌موو سبه‌ینیه‌ک و ه‌موو ئیوارانی ته‌وبه‌ نه‌کات نه‌وه ستم له‌نه‌فسی خوئی ده‌کا. ه‌ه‌روه‌ها ئیمامی عه‌لی (کرم الله وجهه) فرموویه‌تی: ه‌ه‌لبیزیراوی نوممه‌تی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) که‌سینکه: نه‌گهر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر گونا‌ه‌یکی کرد، گورج ته‌وبه‌ی لی بکا و نه‌گهر سبه‌ینی گونا‌ه‌یکی تری کرد دیسان له‌ویش ته‌وبه‌ بکا. به‌کورتی ده‌می له‌ته‌وبه‌ خالی نه‌بی؛ چونکه خوا فرموویه‌تی: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ». یه‌کی له ه‌وشیاره‌ زاناکان فرموویه‌تی: نه‌گهر ئینسان بروات مه‌جلس به‌مه‌جلس داوای گه‌ردن نازادی له‌خه‌لک بکات له‌وه‌ با‌شته‌ که‌ ئینسانیکی خاوه‌ن قابیلیه‌ت بروا مه‌جلس به‌مه‌جلس داوای پاره و مالی دنیا له‌خه‌لک بکا.

نه‌بوو نه‌ییوب، ره‌حمه‌تی خوای لی بی، فرموویه‌تی: نیشانه‌ی راستی ئینسانی

دامه زراو دوو شته، یه کهم نهوویه که زۆربهی کاتی غمبار بی و که متر خوښی و شادی هه بی. دووهم نهوویه دلّی له خوښی و رابواردنی دنیا سارد بی. ههروهه ئیمام فهرموویه تی: عومر لای ئینسانی بهختیار نرخی ههیه؛ چونکه هه میسه دهیه وی نهووی له کیسی چوو له خواپه رستی زیندووی بکاته وه به گپرانه وه و بهقه زاگردنه وه، و نهووی ماویه تی له تمه نی له گوپرایه لی و خواپه رستیدا سه رفی بکا. ئینسانی وه ها نه بی ژبانی مردنه و بوونی نه بوونه. له هه دیسی شه رفیدا ههیه که تمه نی دریز و گه رانه وه بۆ لای خوا بهختیاری ئینسانه. ههروهه له هه دیسی تر دا ههیه: خۆتان له گوناوه بچوو که کان بهارین؛ چونکه ئەم گوناها نه که کۆبوونه وه ده بنه گوناهیکی گه وهی وه ها که خاوه نه که ی ده فو تینی. وه کو کۆمه لی کاروانی کاتی له ده شتیکا باریان خست هه ریه که له وان که می دار و چیلکه ده هینی و نه وه نده دار کۆده بیته وه که ناگریان پۆه نا ده بیته ناگریکی قه بهی وه ها که ئینسان ناویری نزیکی بیته وه. له هه دیسیکی ترا ده فهرموئی: ئاده میزاد نافه وتین هه تا نه وه نده گونا هه که نه که ن که له بهر زۆری گونا هه ماوه ی عوزریان نه مینی و شایانی سزای خوا بن. له هه دیسیکی ترا ده فهرموئی: تهویه دواخستنی ئاده میزاد له شهیتانه وهیه؛ واته: شهیتان دی ئینسان ده خاته سه ر پنگای خراپه کاری و گونا هه که ی پی ده کاو کاتی گونا هه باره که ویستی له و گونا هه په شیمان بیته وه و تهویه بکا جاریکی تر شهیتان دیته پنگای و به خه یالات تهویه که ی پی دوا ده خا و شایانی سزای خوی گه وه ده بی.

رپوایهت کراوه: که شهیتان هاتووه ته خزمه تی چه زره ت (د.خ) و عه رزی کردووه که من به گونا هه و تاوان پستی بنیاده م شکاندووه و نه وانیش به تهویه کردن و له خوا پارانه وه پستی منیان شکاندووه. له نه جاما جاریکی تر رپویشتمه وه بۆ سه ریان و به هوی له خۆبایی بوون و به خورازی بوون به سه ریاندا زال بووم، واته: وه ها خه یالاتم خسته دلّیانه وه که ئیوه ئینسانی باشن و خاوان عیباده تن هه تا له خویان بایی بوون و له کار کرده وه ی خویان رازی بوون؛ ئیتر نه وان نه یان توانی پشتم بشکینه وه.

له هه دیسیکی تر دا ده فهرموئی: هه رکهس تهویه بکات و له گونا هه په شیمان بیته وه پی ش نه وه ی خۆر له خۆرنشینه وه هه لبی، که نیشانه ی ناخرزه مانه، خوی گه وه تهویه لی قبوول ده کا.

له هه دیسیکی ترا ده فهرموئی زۆر کاریکی جوان و شایسته یه که ئینسان له کاتی

به‌ت‌نیا دانیشتنی خویدا بپر له گونا‌هه‌کانی خوئی بکاته‌وه و داوای لی‌بووردن له‌و گونا‌هه له‌ خوای گه‌وره بکا؛ بئ‌گومان نه‌گه‌ر نینسان له‌ کاتی تاییه‌تیدا ته‌وبه بکا، خوای گه‌وره به‌میه‌ره‌بانی خوئی عه‌فووی ده‌کات.

ئهی براده‌رینه! حه‌زرت (د.خ) رینگه‌ی به‌ئه‌ده‌بی پیشانی ئوممه‌تی خوئی داوه، بۆ داواکردنی عه‌فو له‌ گونا‌هه‌کان له‌ خوای گه‌وره: یه‌که‌م ته‌وبه که له‌ شوئینکی خه‌لوه‌ت و ته‌نیاییدا بی؛ چونکه له‌ خه‌لوه‌تدا دل نه‌رمی و له‌ خواترسی و هه‌یه‌ت پروو ده‌کاته نینسان. دووهم: دووریکه‌وئته‌وه له‌ وری و شوئنه که گونا‌هه‌که‌ی تیدا کردووه. سئیه‌م دان بنی به‌و گونا‌هه‌دا که کردوویه‌تی و داوای چارپووشی له‌ خوای گه‌وره بکا. به‌م شیوه نینسان له‌ عه‌فووی خواوه‌ نزیک ده‌بیته‌وه. خوای گه‌وره حه‌ز ده‌کا به‌وه که به‌نده دان به‌ گونا‌هه‌که‌یا بنی و نینجا داوای لی‌بووردن بکا. به‌م جوړه زۆر نزیکه خوا بییه‌خشی.

له‌ حه‌دیسکی ترا ده‌فه‌رموی: نه‌گه‌ر که‌سی سته‌مئکی له‌ خه‌لک کردبی و حه‌قی خه‌لکی له‌سه‌ریی خوا، حه‌زه‌کا له‌وه که برپواته لایان و گه‌رده‌نی خوئی نازاد بکا پنیان و عوزرخوازیان لی بکا؛ چونکه کاتی که خوا سته‌مکاری گرت به‌ری ناداو، له‌ پوژی قیامه‌تدا دره‌م و دینار نییه. به‌لی له‌و پوژهدا نه‌گه‌ر سته‌مکار خیرات و کرده‌وه‌ی چاکه‌ی بیی نه‌وا به‌قه‌ده‌ر نه‌و حه‌قه‌ی به‌سه‌ریه‌وه‌یه لیی ده‌دریته‌ خاوه‌ن حه‌قه‌که. خو نه‌گه‌ر خیراتی نه‌بو نه‌وا به‌قه‌ده‌ر حه‌قه‌که له‌ گونا‌ه‌ی خاوه‌ن حه‌ق ده‌ده‌ن به‌سه‌ر نه‌م سته‌مکاره‌دا و له‌باتی نه‌و سزا ده‌دری. به‌لام نه‌گه‌ر له‌ دنیا‌دا سته‌مکار گه‌ردنی خوئی به‌وان نازاد بکا، نه‌وا له‌م هه‌موو ده‌رده‌سه‌ر و نازاران‌ه‌ پرگار ده‌بی. جا برپوانن مادام کابرای سته‌مکار خوئی گونا‌ه‌ی زۆریی و له‌ گونا‌ه‌ی سته‌م لیکراوانیشی به‌سه‌ردا بدری و به‌قه‌ده‌ر هه‌ردوو به‌شه تاوانه‌کان سزا بدری، ده‌بی نه‌م سته‌مکاره‌ چاره‌په‌شه که‌ی له‌ سزای دۆزه‌خ پرگار بیی؟. ده‌بی نه‌وه‌ش بزائن به‌پنی فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) غه‌یه‌ت و بوختان و جنیودان و گالته به‌خه‌لک کردن و به‌سووک ته‌ماشاکردنیان، هه‌موو به‌ (حق الناس) حسیب ده‌کرین و پیوستن به‌عه‌فووی خاوه‌ن حه‌قه‌کان نه‌گینا عه‌فوو پرویان تی ناکا.

له‌ حه‌دیس‌ی شه‌ریفا هه‌یه که خوای گه‌وره فریشته‌ی لای راستی کردووه‌ته گه‌وره به‌سه‌ر فریشته‌ی لای چه‌پدا و کاتی که فریشته‌ی لای راست، ناگای له‌ کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌ی به‌نده‌ی خوا بی یه‌ک به‌حه‌وسه‌د یا زیاتر بۆی ده‌نووسی. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر نییه‌تی

کرده و بییه کی چاکه له دلی بهنده که دا بوو به قهدهر کرده و چاکه که ی بۆ دهنوسی. به لام که کرده و بییه کی ناره وای کرد ئهم فریشته ی لای راسته نایئلی فریشته ی لای چهپ گورج ئهو کرده و بیه له سهر بهنده که بنووسی ههتا ماوه ی شهش سهعات: به شکو ئهمه خواهه ئهو بهنده بیه په شیمان بیته و و تهویه بکا یا داوای لیبووردن له خوای گه و ره بکا، جا ئه گهر ئه مانه نه بوون ئهو حهله ههر به تاقه خراپه یی له سهری بنووسی.

له حه دیسی شه ریفدایه: گهلئ مۆر به عهرشی خوای گه و ره دا هه لۆسراون، کاتی که هه تکی حورمته ی گونا هه کان کرا، واته: خه لکی به بی شه رم ده ستیان دایه تاوان و گونا ه و جه ساره ت کرایه سهر ئهو سنوورانه ی خوا دای ناون، فریشته ئهمر پیکرا و مه کان دین به و مۆرانه دلی خاوه ن گونا هه کان مۆر ده که ن، به جوړئ ئیتر ههستی تیا نامینی، فرهقی چاکه و خراپه ناکا و ده که و یته شوینی ئاره زووی نه فسی خو ی و وای لی دئ که به سووکی گونا هه کردن ده کا و خوا په رستی لا ناشیرین ده بی یا سست و که مته رخم ده بی ده رباره ی. من خاوه نی ئهم سی حاله م له ناو خه لکا چا و پی که و تووه.

له حه دیسدایه: حه زهت (د.خ) فره موویه تی: هه ریه که له ئۆوه پیو یسته ترس و بیمی له که مترین گونا هه بی، واته: نابئ ئینسانی موسلمان له گونا هه بی موبالات بی و پیو یسته ته نانه ت ئه گهر گونا هه بچووکیش بی خو ی لی لادا و نزیکه نه که و یته وه. هه و ره ها له حه دیسدایه: حه زهت (د.خ) فره موویه تی: هه رو مکو رقی خوا له پال گونا های گه و ره دا خو ی ده شار یته وه له پال گونا های بچووکیشدا خو ی ده شار یته وه، واته: ئینسان نازانی له سهر کام گونا هه رق و تووره بی خوای گه و ره ی تووش ده بی؟ واته: وا ریک ده که و ی که ئینسان چه ند گونا های گه و ره ده کا و دوو چاری رقی خوای نابئ چونکه نه گه یشتوو ته ئهو گونا های که رقه که ی خوای گه و ره له پالیدا په نهان بووه. که چی وا ریک ده که و ی چه ند گونا هایکی بچووک ده کا له پال یه کیکیان تووشی رقی خوای گه و ره ده بی، په نا به خوا.

له حه دیسی شه ریفدایه: که ره مته تی خوا له گهل تاعه تی بچووکیشدا ده بار یته سهر بهنده وه که له گهل تاعه تی گه و ره دا ده بارئ. من چه ند سال بوو مه عنای ئهم حه دیسه م لا موشکیل بوو هه تا به هۆی خه و نیکی دایکه مه وه نیشکاله که م نه ما، گوئ بگرن با رو دا وه که تان بۆ بگێر مه وه: خوا لیخو شبوو مه لا مه حموودی غه زایی موده ره ریس و ده و له مه ند بوو له مائی خو ی نانی سی چل فه قیتی ده دا، و، هه ر له به یانییه وه هه تا عه سر خه ریکی ده رس و تنه وه و خوا په رستی بوو، پیاو نیکی به ده هه نه و چاکه کار بوو. ئهم زاته،

رهحمهتی خوی لئ بی، کۆچی دواپی کرد. دایکم فهرمووی: مه لا مهحموودم له خهودا دی لیم پرسی: حالت چۆنه؟ وتی: خوی گهوره بهخشیمی. وتم: بههۆی چ چاکهیی؟ وتی: له (قهلاچوالان) فهقی بووم، جارئ به کۆلانیگدا رابووردم ئافرهتیکم لهگهڵ مندالیکي ههتیوا بهرچاو کهوت، منیش لهویدا دهستم برد یهک (جلق)م پێدا (جلق نرخي وهک چوار فلسییه) لهبهرنهوه خوا عهفووی کردم. بهلئ بههۆی نهم خهوهی دایکمهوه موشکیلهم نهما و له مهعنای فهرموودهکهی پیغهمبهر گهیشتم (د.خ).

له هه دیسیکی تردا دهفهرمووی: «کفی بالمرء نصرأ أن ينظر إلی عدوه في معاصي الله» واته: ئهوهنده بهسه بۆ سهرکهوتنی ئینسان و زالبوونی بهسه دوزمنیدا که ببینی دووچاری گوناھ بووه. واته: گهروه بوون به گوناھهوه له گهروه بوون به ههموو به لاییهکی تر ناهه موارتره و، که ئینسان دووچاری گوناھ ببی وهک ئهوهته دووچاری به لاییهکی دنیایی گهوره بووی. له راستیدا مسیبهتی دینی و به گوناھهوه گهروه بوون له به لای دنیایی زۆر خراپتره. که واته گهروه بوونی دوزمنی ئینسانی موسلمان به گوناھهوه چاکترین سهرکهوتنه بۆ ئینسانه موسلمانه که. ههروهها له هه دیسیکی تردا دهفهرمووی: قهسم بهو خوی که گیانی منی له دهستی توانا و دهست لاتی ئهویه ئهگهه ئیوه گوناھ نهکن خوی گهوره ئیوه دهفهوتینی و گهلیکی تر دروست دهکا بۆنهوهی گوناھ بکن و تهوبه بکن و بههۆی تهوبه که یانهوه لێیان خوش بی.

له هه دیسدا هیه: لهگهڵ تهوبه و داوای لێخۆشبووندا گوناھی گهوره نییه و لهگهڵ دهوام و نیسرارا گوناھی بچوک نییه. واته: گوناھی ئینسان ههچهند گهوره بی، مادام خاوهنهکهی دهستی کرد به تهوبه کردن و له خوا پارانهوه ئهوه گوناھه لهناو دهچیت و خوی گهوره چاوپۆشی لئ دهکا. له لاییهکی تریشهوه گوناھ ههچهند بچوک بی، مادام ئینسان به سووکی تهماشای دهکرد و سهرومڕ دهیکرد، ئهوه خوی گهوره له خاوهنهکهی تووره دهبی و دهیکاته گوناھی گهوره به سهریهوه.

له هه دیثی شهرفایه: ئهوه که سهی دهیهوئ لهو خواپه رستانه پێش بکهوئ که خویان بۆ عیبادهت کردن نازارداوه با گوناھ نهکات، واته ئینسانی گوناھی کرد و تهوبه ی لئ کرد یاخۆ ههه له ئهساسا گوناھ نهکات ئهوه پایه ی لهپێشی پایه ی ئهوه خواپه رستانه یه که له خواپه رستیدا زۆر ماندوو بوون. به کورتی پاداشی له گوناھ دوورکهوتنهوه زۆرتره له پاداشی تاعهتی زۆر.

له حدیسی شریفا هیه: هر واتهی به زمانی نینساندا بی له سهری دنوسری. جا کاتی نینسان گوناهیکی کرد واجیبه تهوبهی لی بکا به مجوره که بروات بو شوینیکی دوور له خهک و دست بهرز بکاتهوه بو لای خوا و بلی: خویه! تهوبه بی لهو گوناوه که کردومه و من هرگیز ناگه پیمهوه سهری، که وای وت خوی گهوره لینی خوش دهبی و عهفوی دهکا.

رپوایهت کراوه: «من أصاب في الدنيا ذنباً فعوقب به الله أعدل من أن يثني عليه عقوبته. ومن أصاب في الدنيا ذنباً فستره الله وعفا عنه فالله أكرم من أن يعود في شيء تد عفا عنه.. الحديث». واته: هرکهس له دنیادا تووشی تاوانی بوو و تولهی نهو تاوانهی لی کرایهوه، نهوه نیتر خوا له قیامهتا تولهی لی ناسینیتهوه؛ چونکه دادپهروهیسی خوا دووره لهوهی که دووجار له سهر یهک گوناوه سزای بندهی خوی بدا. هرکهس له دنیادا گوناهیکی کرد و خوی گهوره بوی پووشی و لینی خوش بوو نهوه نیتر له قیامهتیشدا عهفوه؛ چونکه خوا لهوه بهخشندهتره که له دنیادا چاوپووشی له گوناهی بکات و له قیامهتا بگه پیمهوه سهری و سزای بندهکهی له سهر بدا.

له حدیسیکا چهزته (د.خ) به یهکی له هاورییهکانی فهرمووه که ناوی حبیب بووه: نهی حبیب! هر جارئ گوناهیکت کرد تهوبه ییهکی لی بکه. نهویش عهرزی کرد: که وایی گوناوهکانم زور دهبن. فهرمووی: هرچهند گوناوهکانت زور بن عهفوی خوا لهوان زورتره. له حدیسیکی تردا چهزته (د.خ) فهرموویتهی: خوی گهوره ههموو پوژئی نهسیحهتی نیشانی بندهی خوی دهدا. جا نهگه نهو بنده نهو نهسیحهتهی وهگرگت نهوا بهختیاره و، نهگه تهرکی کرد و بهگوئی نهکرد نهوا بدبخته. خوی گهوره بهشهودا دهستی کهرم و عهفوی درئ دهکا بو نهو کهسانه که بهپوژدا گوناهیان کردوه ههتا تهوبه بکهن و خوا تهوبه کهیان قبول بکا، ههروهها دهستی کهرم و عهفوی بهپوژدا درئ دهکا بو نهوانهی که بهشهودا گوناهیان کردوه ههتا تهوبه بکهن و خوا تهوبه کهیان قبول بکا. بزنان کاری حق و راست له دنیادا قورسه و له تهرازووی قیامهتیشدا قورسه، بهلام کردهوی بهتال له دنیادا سووکه و له قیامهتیشدا هر سووکه. زور باش بزنان بههشت بهسزا و نارچهتی و نازار دهوره دراوه؛ واته: نهو کهسهی بیهوی بپرواته بههشت دهبی بهسهر کاری نارچهت و پر له نازاردا پروا و خوی لهبهر باری ناخوشیدا بگری و روح و مالی خوی بهخت بکا، ههتا دهگاته بههشت. ههروهکو دوزخ به نارزهووهکانی

هرچهند بی گوینم دهکهن عهفووم کردن و چاوپوشی لهوه دهکهم که بهگوئی شهیتان دهکهن؛ چونکه له دلوه زور رقیان لییهتی.

براکان! له حدیدسا ههیه که خوای گهوره زور بهغیرهته و، لهبرئهو ههیرهشه و تانهی شهیتانه برپاری دا که بهندهکانی خوئی عهفوو بکا. ههروهها له حدیسیکی تردا فهرموویهتی: خوای گهوره له ههموو کهس غیرهتی زیاتره و، لهم تانهیه که ئیبلیس دای له ئادهم و نهولادهکانی غیرهتی خوئی دهربری و فهرمووی: مادام ئیبلیس دهرپاته ناو دلپانهوه و گوناهیان پی دهکا، منیش ههتا نهو بهنده تهویه بکا عهفووی دهکهم. جا براکان! بهراستی بزنانن که خوای گهوره زور میهرهبانه و دهیهوی عهفووی خوئی بگهییئیتیه ههموو گوناهباریک و شهیتانی لهعنهتیش، بههوی فراوانکردنی نهو میهرهبانیی خوویهوه، دهریکا.

برادهرهکان! ریگهی سهلامهتی بو ئینسان نهویه که ههمیشه له بهینی ترس و هیوادا بی و، بهئیعلانی نهو لوتفانهی خوای گهوره نابی پشتوینی لی بکاتهوه و خوئی بگهییئیتیه پایهی نهمن و ترسی له دلدا نهمیئی. ههروهها نابی خویشی له مهقامی رحمهتی خوای گهوره دوور بخاتهوه و ریگای ناوومیدی بگریتهبهن، بهلکو دهبی ههمیشه له بهینی نهو ترس و هیوایه دا بی.

له حدیسی شهریفدایه که لهمهوپیش جاری عابیدی بهلای کهلهی سهری ئینسانیکی مردووا رابوورد، لهو شوینهدا نهفسی هندی بیری کردهوه و گورج وریابوویهوه و وتی: خوایه! تو بیگومان خواییهکی سرپوش و بهدهههههه و چاکهکاری و، نیمه ههچهند گوناه بکهین که گهراینهوه بو قاپی رحمهتی تو و تهویهمان کرد، تهویهمان لی قبول دهکهی. تکاکارم لیته که بهرحمهت لیم ببووری و عهفووم بکهی. نیتر لهم نزا و پارانهوهدا وهجد گرتی و نوقمی دهریای له خواترسی بوو و کهوت بهروودا و کرپووشی بو خوا برد. لهویدا هاتیفی بانگی لی کردو پیی وت: فلانهکهس! سر بهرزکهروهه؛ بهراستی من خواییکی گوناههخش و سرپوش و تهویه وهرگرم، له گوناه خووش دهیم، عیب دهپوشم، تهویه قبول دهکهم. تویش بهندهییکی دلسوز و تهویهکاری، وا تهویهکهتم قبول کرد و لهو گوناههی کردووتن عهفووم کردی. نهویش سهری بهرز کردهوه و گهلی شوکر و سوپاسی خوای گهورهی بهجی هینا.

له حدیسی شهریفدایه: ههکهسی داوای عهفوو و لی خویشیون نهکا له خوا بو خوئی

و بُوَ خَلْكَ خَوَايَ گهوره گوئی پی نادا و دهفرموی: مادام نهم شخسه رحم بهخوی و بهخهك ناکا، نيمش گوی بهو نادهين. له حهديئیکي ترا ههيه: نابيته خاوهن نيمان كهسي رحم بهخهك نهكا. جا هاوپرئيهكاني عهريزان كرد: سوپاس بو خوا نيمه له ناو خوماندا يهكترمان خوَش دهوی. فرموی: مهبهست تهنيا نهمه نييه؛ بهلكو پيوسته رحم به عاممهي خهك بكن.

براکان! خَوَايَ گهوره فرمويهتی: «وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى» وه فرمويهتی: «إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا».

له نايهتي يهكهما دهفرموی: بهراستی من گوناھی نهو كهسه دهبهخشم كه تهويه له گوناههكاني بكا و باوهري بهخوا ههبي و كاري باش بكا. له نايهتي دووهما دهفرموی: نهو گوناهارانهي تهويه دهكن و باوهريان بهخوا ههيه و كرداري باش دهكن خَوَايَ گهوره بهجوري رحمیان پی دهكا كه تاوانه پيشووهكانيان دهگوري بهچاكه و پاداشي باشيان دهدهاتهوه بيگومان خوا گوناھ بهخش و ميهرهbane. ههروهها لهم بابهتهوه حهديئیکي قودسي ههيه مهعناكهی نهمهيه: كييه له رووی كههم و سهخاوهتهوه له من گهورهتر بي، من نهم ناهمیزادانه له جيگه نووستنياندا بهخوشي دهپاريزم بهجوري دهلئی دوستي منن و ههركيز بي گوييان نهكردووم. دههندهيي و سهخاوهتم بهجوريكه ههركس تهويه بكا تهويهكهی وهها قبول دهكم دهلئی ههميشه تهويهكار و روو له خوا بووه و ههركيز گوناھی نهكردووه. كييه داواي شتيكي له من كردي و من نهمدابيتي؟! نهوه كييه له دهركاي مني دابي و من دهركام لي نهكردبیتهوه؟! نايان من رژد و بهخيلم، ههتا يهكي به بهخيلم دابتي؟! خَوَايَ گهوره كه لهم حهديسه قودسيهده نهم پرسيارانه بهشيوه پرسياری نينكار ناميز دهكا؛ واته: كهس نهبووه داواي شتي له من بكا و من نهمدابيتي و، كهس نييه له دهركاي مني دابي و من دهركام لي نهكردبیتهوه. بهلام دهبي نهوه بزائن كه نهم داوايه دهبي لهسر ري و شويني (سنة الله) بي واته لهگهل بووني نهمسبابي عادهتي شته مهقسوودهكهده بي، نهگينا هزار هاوار بي سوود به با دهروا.

ههروهها له حهديئیکي دهفرموی: نهی تاوانبار نهمين مهبه له ناشيريني عاقيبته. كه گوناھ دهكن و تهويه لي ناكهن، نهو تهويهنهكردنش دهبیته تاواني لهسر تاوان

و، نهم حالت له گوناهاهکەت گەورەترە. هەر وەها پیکەنین و خۆشحالیت له پاش گوناهاهکەت نەویش له گوناهاهکەت گەورەترە، که خەم و پەژارەبیهکەت پیشان نەدا له گوناهاهکەت گەورەترە، که ترست له خەلک هەیه به گوناهاهکەت بزائن، نەو لای خوا له گوناهاهکەت گەورەترە؛ چونکه پێویستە له خوا بترسی نەک له خەلک.

ریوایەت کراو: حەزرت (د.خ) بەلای کۆمەڵیکدا رابووورد که دەورەى شتیکیان دابوو، فەرمووی: نهم قەرەبالغە چیبه؟ عەرزیان کرد: تەماشای ئەو شیتە دەکەن. فەرمووی: نهم شیت نییه بەلکو نەخۆشە؛ شیت ئەو کەسەیه لەسەر گوناهاه دەوام دەکا و بەهۆی تەویە خۆی پزگار ناکا.

ریوایەت کراو: «ما أكرم العباد أنفسهم بمثل طاعة الله، وما أمان العباد أنفسهم بمثل معصية الله. بحسبك من عدوك أن تراه عاصيا لله وبحسبك من صديقك أن تراه طائعا لله». واتە: بەندەکانی خوا بەهیچ شتی قەدری خۆیان راناگرن، بەقەدەر ئەوەندەى بەفەرمانبەرداریی خوا رای دەگرن و، بەهیچ شتیکیش خۆیان بێ نرخ و سووک ناکەن بەقەدەر ئەوەندەى بەگوناها و بێ گوێبی خوا دەیکەن. بەسە بۆ نوشوستیی دوژمنەکەت که ببینی بێ گوێبی خوا دەکا و خەریکی گوناها. بۆ سەر بەرزیی دوژمنیشت ئەوەندە بەسە که ببینی بەگوێبی خۆی گەورە دەکات و خۆی له گوناها دەپاریزی.

هەر وەها ریوایەت کراو: «النادم ينتظر الرحمة والمعجب ينتظر المقت. وأحذروا التسوية فإن الموت يأتي بغتة ولا يغرن أحدكم بحلم الله.. الحديث». واتە: ئەو کەسەى پەشیمان دەبیتەو و تەویە دەکا و له ناو خەلکدا خۆی بەشەرمەزار دادەنى چاوەڕێی میهرەبانیی خۆی، بەلام ئەوێ له خۆی رازیبه و پەشیمان نییه چاوەڕوانی رِق و قینی خۆی. خۆتان له تەویە دواخستن و ئەمرو و سبەى بپاریزن، چونکه مەرگ کوتوپر دەدا بەسەر ئینساندا. بەحیلم و حەوسەلەى خۆی گەورە بایی مەبن؛ چونکه خوا ئاگاداری هەموو گوناهایکە و دلگیر و سەختگیره.

له حەدیسیکدا دەفەرمووی: «من أحسن في ما بقي غفر له ما بقي وما مضى. ومن أساء ما بقي أخذته في ما بقي وما مضى». واتە: هەر کەس له وەى که ماویه له ژياندا کردەوێ باش بێ، گوناهاى تازە و کۆنى عەفوو دەکری. بەلام ئەوێ له وەى که ماویه له ژيانا کردەوێ خراپ بێ، حەقی بەروداوی لى دەسینری.

ریوایهت کراوه: خوای گهوره وهحیی کرد بو حزرهتی ئادهم (د.خ) و وتی: ئەی ئادهم! تۆ نارپههتی و پهڕیشانیت له ژياندا کرد به بهشی نهتهوهی خۆت و بووی بههۆی نهم وهزعهی ئهوان؛ له بهرئهوه من پهحمیان پئی دهکهم و هر گوناھباریکیان تهویه بکا تهویهی لی قبوول دهکهم و له پوژی قیامهتدا بهخۆشی و شادی ههشریان دهکهم.

براکانم! ریوایهت کراوه: که خوا ئادهمی خسته خوارهوه له خوا پاراپهوه و وتی: «اللهم إنك تعلم سري وعلانيتي فاقبل معذرتي. وتعلم حاجتي فأعطني سؤلي. وتعلم ما في نفسي فأغفر لي ذنوبي». واته: خوايه! تۆ بهحالی ئاشکرا و پهنهانی من دهزانی، عوزرم لی قبوول بکه. بهنیازی من دهزانی؛ دلخوازم بینهدی، دهزانی چی له نهفسی مندایه؛ دهی گوناھهکانم عهفوو بهرموو.

ریوایهت کراوه: کاتی حزرهتی ئادهم (د.خ) کهوته خوار، تهماشای کرد لهسه ساقی عهرش نووسراوه «لا إله إلا الله محمد رسول الله». وتی: خوايه! ئەو خاوهن ناوه که ناوی له بهرامبهری ناوی خۆتهوه نووسراوه کئیه؟ خوای گهوره وهلامی دایهوه که ئەو زاته خاتهمی پیغهمبهرانه. ئهویش وتی: خوايه! له بهر خاتری خاوهنی ئەو ناوه که لهگهڵ ناوی خۆتدا نووسراوه، تهویهم لی قبوول بکه. جا خوای گهوره تهویهی لی قبوول کرد و عهفووی کرد و له زهحمهت پزگار بوو و بهمپهههانی خوا شاد بوو.

سویاس بو خوای گهوره، شهوی یهکشهمه (٤) ی سهفهری (١٣٩٧) ی کۆچی
 ریکهوتی (٢٣) ی مانگی کانونی دووهمی سالی (١٩٧٧) ی زاینی له
 تهرجهمی نهم نامهیه بوومهوه.

نامهی چل و ههشته

باسی سهفهری قهبر و قیامت دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه
وأتباعه الحافظين لحدود الله.

له پاش ئەمانه له خوا دهپارێمهوه که به بهخشندهیی خۆی بتانکاته خاوهنی ئیمان و باوهڕی دامهزراو و سامانی دنیا و قیامت. ئامین.

براکان! خوای گهوره ئەو دنیایه‌ی کردووته مه‌نزل بۆ موسافیر و پێژه‌وی جیهانی دوایی نه‌بڕاوه. واته: بۆ ئەوه لهم دنیایه‌دا دروستی کردوین هه‌تا به‌قه‌دمر حال خوا بناسین و به‌وه‌ی ئەمری پێ کردوین ره‌فتار بکه‌ین و له‌پاشان بڕۆین بۆ ئەو جیهانه‌ که بپارنه‌وه‌ی بۆ نییه. هه‌روه‌ها ئەم دنیایه‌ی کردووه به‌جیگای کشتوکالی رۆژی پاشه‌پوژ هه‌تا به‌بێ توێشو و پرونه‌که‌ینه ئەو دنیایه و به‌ئازادی و دلشادی بگه‌ینه دوامه‌نزل و له‌ویدا به‌سه‌ئینه‌وه. براکان! ئەو نامانه که من ره‌وانه‌یان ده‌که‌م بۆتان له‌به‌ر رووناکی فه‌رموده‌ی پیغه‌مه‌ردا، باشترین دیارییه‌کن که دۆست بۆ دۆستی خۆی بنێرێ. هه‌روه‌ها ره‌فتار کردن به‌و نامانه گه‌وره‌ترین کره‌مه‌یه‌که که ئاده‌میزاد له‌ ژبانی خۆیدا بیکا.

حه‌زه‌تی (د.خ) فه‌رموویه‌تی: «مأهدی مسلم لأخيه هدية أفضل من كلمة حكمة يزيد الله بها هدى أو يرده بها عن ردى» واته: هه‌رگیز موسلمان دیارییه‌کی نه‌ناردووه بۆ برای موسلمانێ خۆی چاکتریی له‌ که‌لیمه‌یه‌کی راستی وه‌ها بیته هۆی زیادکردنی شاره‌زایی له‌ ئاینی ئیسلامدا یا بیته هۆی پاراستنی له‌ ناهه‌مواری و به‌لاییه‌کی دینی یا دنیاوی.

حه‌زه‌تی عومه‌ر (د.خ) زۆرچار له‌ سه‌لمانی فارسی و ئەبووزه‌ه‌ری غه‌فاریی ده‌پرسی (ر.خ) که هه‌ر عه‌یبیکێ هه‌یه پێی بلێن تا خۆی لێ بپارێزێ. هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: «رحم الله أمرأ أهدى إلي عيوبي» واته: ره‌حه‌متی خوا له‌و که‌سه بێ که عه‌یبه‌کانم به‌دیاری بۆ ده‌نێرێ. ئەمجا ده‌یفه‌رموو: ئەم جو‌ره دۆستانه له‌ کوێن؟ به‌خوا قه‌سه‌م من ئیسته دۆستی

پنویسته شوکریکی خوی گهوره بکهین. نهگەر له کاتی ژياندا بههوی ناره زووی نهفسهوه گوناھنکمان کرد، له بهر نهوه که ناگامان له حوکمی خوا ههیه و دهنانین تهوبه دهبیته چاری نهگبهتی گوناھهکان، تهوبه بکهین و بههوی نهو تهوبهوه پاک ببینهوه. حیکمهتیکی تریشی تیدایه نهویش نهوهیه سهعاتی تی فکرین له گهوره بیی خوا، له خواپهرستی شهست سال چاکتره، دهی کهواته ههتا نینسان بمینتتهوه و تی فکری له گهوره بیی خوا و خوی بو یادی نهو تهرخان و خالیس بکا، خیری زوتر و چاکتر دهبی.

دهبی نهویش بزانی که کاتی لهم دنیایه دهچووین و لهم سهفهره دور و درژهدا مهسافهی دنیامان پیچایهوه و چووینه دنیای قهری تار، دنیایهکی تازه دیته پشیمان. حهزرت (د.خ) فهرموویهتی: «القبر إما روضة من ریاض الجنان وإما حفرة من حفر النيران». واته: گۆر یا باخیکه له باخهکانی بههشت یا چالیکه له چالهکانی دۆزهخ. لهم هدیسه شهریفهوه دهردهکهوی که ئینسان پاش مردن له قهبردا زیندوو دهبیتهوه، نهگینا بهردی بخریته ناو باغچه بیهکی پر له میوه و گولی رهنگاوهنگی بۆن خۆشهوه، هیچ مهح و سهنایی بۆ نهو بهرده پهیدا نابی. ههروهها نهگەر بهردی بخریته ناو تهنوورکی پر له ناگر ههگیز زهممی بۆ نهو بهرده پهیدا نابی، بیگومان حهزرتیش (د.خ) له قسه و وتاری عهس و بی سوودهوه دوره. کهواته له هدیسهکهوه ده رکهوت که ئینسانی مردوو کاتی خرایه قهبرهوه زیندوو دهبیتهوه. دیاره روح خوی شتی نییه که مهحو بیتهوه. نهو شوینهش که له دوادوایی بریره پستی ئینسانهوهیه و پی دلین (عجب الذنب) ههگیز نارزی و، هه بهشی له بهشهکانی لهشی ئینسان و هه زهرهیی له زهراتی وجوودی رۆحی پیوهندیی پیوه ههیه، بۆ نمونه وهکو مشتئ شیر نهگەر بیشیکه ی بههزار زهرهوه هه مووی که ره ی تیا ههیه زهراتی لهشی ئینسانیش بهقهدهر خوی رۆحی پیوهندیی پیوه ههیه، واته: نهگەر نههلی سزا بی سزا دهری و نهگەر نههلی نیعمهت و لهزهت بی شاد و کهیف خۆش و دل رهحهته. (سبحان الذي في القبور قضاؤه).

خوی گهوره بهتوانا و دهستلاتی خوی گیانی پیاوچاکانی له شوینی کهرامهتدار و بهشهرهدا داناوه و گیانی پیاوخراپانیشی له شوینی خراپ و پیس و بی شرافهدا داناوه و، لهگه له ههش هه موو پیوهندیان بهه موو زهراتی لهشی ئینسانی مردوووه ههیه. زاناکانی ناین به پیی وهگرتن و تیگه یشتنی تایبه تییان له نایهت و هدیسهوه پایه و نارامگیان بۆ نهرواح دیاری کردوه؛ بۆ نهرواحی پیغه مبهران و شهیدان و پیاوچاکان ،خوی گهوره پهله وهریکی زور له بههشتا دروست دهکا که تییاندا نارام دهگرن و له

به هشتاد سهیران دهکهن و کاتئ مهیلیان لی بوو به دوری عهرشدا نارام دهگرن و عهرش ده بیته شوین و ماوایان. موسلمانهکانی تریش که به پایهی تهکلیف نهگه یشتوون هر بهم جوړهن. موسلمانهکانی تر که خوا لئی خوش بوون و قبوولکراوی بارمگای خوان له ناسمانی حهوتهدا به پئی دهرجه و پایهی خویمان نارام دهگرن. نهو موسلمانانیش که گونا هبارن و گونا هیان عهفوو نهکراوه وان له شوینکی زور ناپوخت و ناهه موارد و لهو شوینانهدا به جوړه سزایه که بویمان بریار دراوه سزا دهرین.

نهم روحانه چ روحی پیغه مبهران (د.خ) و چ روحی سیدیقین و شهیدان و پیاوچاکان، هر وهکو له شوینی بهرزی وهک به ههشت و عهرش و ناسماندا نارام دهگرن و سهیران دهکهن و له خوشی و شادیدان، پیوهندیان به قهبره کانه وههیه، نهم پیوهندیهش بیگومان به پئی پایه و پلهی پروناکی و بهرزی نهو روچهیه.

له لایهکی تروهه نایه ته کهی سورتهی یاسین که ده فهرموی: «قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ [۲۶] بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ»، ده لیلیکی پروون و به هیزه بو نهو ته قریهه له پیته وه باسمان کرد. هر وهها نهرواحی نه هلی سزایش هر چه ند له شوینی خویناندا سزا دهرین پیوهندیان به قهبره کانیان وههیه؛ بویه حهزرت (د.خ) بانگی کرد له کافره کوژراوه کانی جهنگی بهدر و وتی: «یافلان... و یافلان... و یافلان أنا قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقاً، فهل وجدتم ما وعدكم ربكم حقاً؟!»، واته: نئمه نهو به لئنهی، خوی گهره مان پئی دابوین ده ستمان کهوت، ناخو ئیوهش به لئنی خوی خوتانتان دهست کهوت؟! له ویدا هندی له هاوریه کانی حهزرت عهزریان کرد: نه مانه له کوئی ده بیسن؟ نه وه ته بوگه نیان کردوه. نه ویش فهرموی: «والله ما أنتم بأسمع منهم ولكنهم لا يطيقون الجواب». واته: به خوا قهسه م ئیوه له وان باشتر نابیسن، به لام توانای وه لامدانه هیان نییه.

پوختهی قسه: جیهانی قهر جیهانی په نامه کییه کانی خوی گهره یه، نه وانهی بهختیارن هر ره کیکیان به جوړی له خوشی و نیستر احهتان و، نه وانهی بهد بهخت و چاره رهش هر ره کی به جوړی له نازار و سزادان، مه گهر هر خوا خوی بزانی چونه، تا خو مان نه مرین و نه گهینه نهو کاته نازانین وهز عمان چون ده بی، به لام وهکو حهزرت (د.خ) فهرموی ته: قهر یا وهکو باخی به ههشته یا وهک چالی دوزهخ. هر وهها لامان سابت بووه که سزای نه هلی سزا، چند جوړیکه و خوشی نه هلی خوشیش چند جوړیکی جیا جیا یه.

له پيش باسى سەفەرى قەبرا باسى سەفەرى مردن دەكەم، لەم سەفەرەدا يا شادی و خوښی دى بەسەر ئىنساندا يا ترس و لەرز و ناخوښىيەكى توندوتیژ. له كاتى گيان دەرچوونا بەختيارى ئىنسان يا بەدبەختىيە دەرەكەوى. لەم كاتەدا پەشيمانى و پەنجەگەرتن و خەم و پەژارە وەكو كيوئىكى گەورە ئىنسانى بەدكردارى بەدبەخت دادەگرئ، بەلام بى سووڤە. ئەوئى كاتى خوښى كردهوہ چاك بووہ لەم ساتەدا دەلى: بوچى خىراتم زور نەكرد. ئەوئى كاتى خوښى بەدكار بووہ، لەم ساتەدا دەلى: بوچى بەم جوړە خوڤم فەوتاند؟! ئەى براى خوښەويستم! وردبەرەوہ لەو كاتەدا ئەگەر فرىشتەئى سزا ئىنسان بترسىنى چ جوړە نازار و پەژارەئى سەر و دلى دەگرئ.

هەرەوہا ئەگەر فرىشتەئى خىر موژدەئى ناسايش و شادی بدات بە ئىنسان دەرگای بەهەشتى بەرىنى لى بکاتەوہ چ جوړە خوښىيەك دەرژىتە ناخى دەررونى و چوڤ شادمان دەبى؟.

حەزرت (د.خ) فەرمووئەئى: ومختى فرىشتە دى بو گيان كيشان، ئەگەر ئىنسانەكە باش بى، پى دەلى: فلانى! خواى گەورە لىت رازىيە و موشتاقى پوچى تويە و ئىتر نوبەئى ئەوئى پىرئى بو خانووى ئاوەدانى خوڤ. خو ئەگەر ئىنسانەكە فاسق و فاجر بى، زور بەزىرى قسەئى لەگەل دەكا و پى دەلى: خواى گەورە لىت عاجزە و چەند سزا لەبەر پىتايە. بىجگە لەوہ گەلى قسەئى نابار و ناھەموارى پى دەلى و شوئىنى خوښى لە دۆزەخدا پيشان دەدات.

پوختەئى قسە ئەم بارودوڤخى گيان دەرچوونە بەتەواوى لىرەدا باس ناكري و ماوەپىيەكى تايبەئى دەوى.

له عومەرى كورپى عەبدولعەزىزەوہ ئەگىرنەوہ (ر.خ) فەرمووئەئى: نامەوى گيان كيشانم بەئاسانى بى؛ چونكە ئەم گيان كيشانە ناخر پووداويكە لە دنياڤا دى بەسەر ئىنساندا پاداڤى لىوہ دەست دەكەوى، واتە: تا گرانتر بى خىر و پاداڤى زورتر دەبى بو مردووہكە.

رېوايەت كراوہ كە ئىشى گيان كيشان لە ئىش و نازارى لىدانى ھەزار شمشىر زياترە. لەم رېوايەتەوہ دەرەكەوى كە ئىنسان بەتىنوئىتى دەمرئ و بەتىنوئىتى لە قەبردا دەمىنئىتەوہ، بەلام ئەو حالە بو ئەوانەئى كە خواى گەورە لىيان عاجزە، ئەگىنا ئەو كەسانە كە خوا لىيان رازىيە بە ئاسانى تى دەپەن و، فرىشتە لە سەرەمەرگا موژدەئى بەھەشتيان دەدەئى و، بەھوى ئەو موژدەوہ ئەگەر نازارىكيشيان بى فراموشى دەكەن و ئاگايان لىئى نابى، وەكو بى ئاگايى ئەو ژنە مىسرىيانە كە سەرزەنشتى زولەپخايان دەكرد لە

خۆشه‌ويستىيى حەزرىتى يوسفدا (د.خ) و زولەيخاش بانگى كىردن و داي نان سەر و نارنج و سەر و چەقۇي دايە دەستيان و فەرمانى دا يوسف بە بەردەمياندا تى پەرى. كە چاويان پى كەوت، ناگايان لە خۇيان ئەما و لەباتى نارنجەكە دەستى خۇيان بىرى و ھاواريان كىرد: ئەمە ئادەمىزاد نىيە بەلكو فرىشتەيەكى گەورەيە.

دەگىرنەو: پىاويكى چاك لە خەودا چاوى بەفرىشتەي گيان كىشان كەوت و لىي پارايەو كە بەئاسانى گيانى بكىشى و، لە بارەگاي خوادا بۇي بپارىتەو كە لە پۇزى قىامەندا بەئاگرى دۇزەخ نەيسوتىنى. فرىشتەكە لە وەلاميا فەرمووى: پزگار بوون لە ئاگرى دۇزەخ بەوہيە كە زور داواي لىبووردن لە خواي گەورە بكەيت، بەزەيى منىش لە كاتى گيان كىشاندا بەسەلەواتدانه.

ئىنجا پاش باسى گيان كىشان باسى سەفەرى ئىنسانە بۇ قەبر. ئەم سەفەرە گەلى موسىبەتى لەرىدايە؛ يەكەم مسىبەت گۆرەوشارى قەبرە؛ ھاوار و فغانى بنىادەم لە كاتى گۆرەوشارى قەبردا ھەموو گيانلەبەرى دەبىيسى ئىنسان و جىنى نەبى.

سەعدى كورپى مەغاز، خواي گەورە لىي رازى بى، لە كاتى مردنيدا لە شادى و خۇشى بەرزبوونەوہى پۇحى بۇ ئاسمان، عەرش لەرىيەوہ، ھەروہا حەفتا ھەزار مەلائىكە حازرى جەنازەي بوون. لەگەل ئەمەشدا لە گۆرەوشارى قەبر پزگار نەبوو.

دەگىرنەو: كىردەوہى چاكەي ئادەمىزاد بەقودرەتى خوا دەچىتە شىوہى فرىشتەيەكى جوانەوہ و، كىردەوہى خراپەشى دەچىتە شىوہى جانەوہرىكى دىندەي ناشىرىنەوہ، ئىنجا دەستەي كىردەوہ چاكەكان لەگەل مەلائىكەي رەحمەندا لەلاي راستەوہ و دەستەي كىردەوہ خراپەكان لەگەل مەلائىكەي سزادا لەلاي چەپەوہ حازر دەبن. دەستەي كىردەوہ چاكەكان لەگەل قەبردا دەكەونە گەفتوگۇ و دەلئىن: ئەم زەلامە لە دۇستانى خۇي براوہ و كەسى لەلا نەماوہ، ئىمە نەبى. قەبرەكە وەلاميان دەداتەوہ و دەلئى: «مرحباً وأهلاً» وەختى خۇي كە لەسەر پىشتى من دەگەراي لەبەر كىردەوہ باشەكانت لەلاي من خۆشه‌ويست بووى. ئىستاش كە خواي گەورە تۇي بەمن سپاردووہ بزانه چىت لەگەل دەكەم؟ لەوئىدا قەبرەكە بە ئەندازەي چاوبىر بىكات پان و دىرژ دەبى و دەبىتە دەشتىكى گوشاد و بەرەپەرەلا. ھەروہا لە نىزىكى جىنگەي مردووەكەوہ دەلاقەيى دەكرىتە قەبرەكە و لەوئوہ كە تەماشدا دەكا بەھەشت دەبىنى و جىنگەي خۇي لە بەھەشتدا دەبىنى و لەوئوہ بۇنى خۇشى بەھەشتى بۇ دى. ئىتەر لەم حالە جوانەدا دەمىنئىتەوہ و بەنەنواعى لەزەت و خۇشى رادەبوئى. بىگومان

بیجگه خوی گوره کس به تەفسیلاتی ئەم شەخسە نازانی لەم جیهانی قەبرەدا، کە پێی دەلێن جیهانی بەرزەخ، هەتا رۆژی قیامت دێ.

دەستە ی کردووە خراپەکانیش، ئەگەر کردووەی مردووێک بەشی زۆری خراپ بێ و هۆی نازار و سزا بێ، لەگەڵ قەبرەکەدا بەبێ ئیحتیرام دەبارە ی ئەو مردوو قسە دەکەن و لێی دەبنە شایەت. قەبرەکەش بانگی دەکات و دەلێ: من مەنزل و ماوا بیه کم پر له جانەوهری ژەهراوی وهك مار و دوو پشك و شتی وهك ئەمانە، من شوینی سزا و گێجەل و زەحمەتم بۆ تۆ بەرامبەر بەو کردووە خراپانە کە لە دنیا ی رۆشندا کردوون. هەروەها پێی دەلێ: ئە ی بەدبەخت! تۆ بەچی لە دنیا دا بای ی بوویوی کە ئەو هەندە کردووە ی خراپت دەکرد و پەشیمان نە دەبوویتەو؟! ئایا نە تەدەزانی لە ئەنجامدا دیتەو بە بۆ لای من؟ ئایا نە تەدەزانی پرس یارت لێ دەکر ی لە کردووە کانت؟ ئەو کەسانە کە ئەهلی سزان دراوسێ یه کانیان لێیان دینە جواب و پێیان دەلێن: کاتی ئیمە مردین ئیو ئەگادار بوون، لە پاش ئیمە لە دنیا دا دەرژیان، بۆچی بە مردنی ئیمە عیبەرەتگیر نەبوون؟ نە تاندەزانی کە پاش مردنتان دەستتان لە کردنی خیر و چاکە دەبر ی، و ئیمە مردین و دەستمان لە چاکە برا، خو ئیو بەسەر زیندوو بوون و دەستتان لە کاردا بوو بۆچی هیچتان نەکرد؟

بیجگه لەم موسیبه تانە پرس یاری مۆنکەر و نەکیڕه کە دوو فریشتە ی زۆر بەسام و هەببەتن و مردووێکە لە قەبرە کەیدا دا نەنیشینن و پرس یاری لێ دەکەن: خوی تۆ کینیە؟ ئەگەر ئەهلی سەعادەت بێ دەلێ: (الله). پاشان لێی دەپرسن: پیغمبەرت کینیە؟ ئەگەر بەختەوهر بێ دەلێ: «محمد رسول الله». لێی دەپرسن: ئیمامت کینیە؟ ئەگەر ئاخەر خیر بێ دەلێ: قورئانە. لێی دەپرسن. قیبلەت کوئیە؟ ئەگەر پیاو چاک بێ دەلێ: کەعبە یه لە شاری مەککە ی مۆکەر مە. دیارە کە وەلامە کانی بەم جوړه بن ئەوان زۆر پیزی لێ دەرگرن و پێی دەلێن چۆن دەو ی بحە سیرەو.

خۆ ئەگەر ئەهلی شەقاوهرت یانی کافر یا فاسق بێ ئەو لە ترسی ئەو دوو مەئموورە کە لەو ی دینە سەری تیک دەچ ی و بیجگه «ها، ها» هیچ نازانی. مەگێر نەو ئەو دوو مەلانی کە هەر یه کۆتە کیکی وایان بە دەستەو هیه ئەگەر هەموو بنیادەم و جیننی کۆببەنەو و لێی بنەون ناتوانن بەرزی بکەنەو. جا بەو کۆتە کانه لێی دەدەن. دیارە ئەگەر مۆسلمان بێ، هەتا گوناھی بەسەرەو بەمینی و ئەگەر کافر بێ هەتا دەدریتە دەستی رۆژی حەشر، ئەوجا خوا خۆی دەزانی چۆن سزای دەدا.

براکان! وهك عەرزەم کردن ئینسان لەو رۆژەو دەروست دەکر ی هەر لە سەفەر ا دەب ی و

سقامگیر نابی هتا له بههشتا یا له دۆزهخا بهگویرهی کار و کردهوی خۆی جینگای تایبهتی خۆی دگرئ.

بینگومان ئادهمیزاد لهم سهفهری قهبره‌دا گه‌لی خۆشی و ناخۆشی له‌به‌رده‌مايه. له هه‌دیسى شه‌ریفدا ده‌فه‌رموئ: «مارأیت منظرأ إلا والقبر أفضع منه» واته: هیچ دیمه‌نیکم نه‌دیوه له‌قه‌بر ناشیرینتر بی. هه‌روه‌ها له‌هه‌دیسدا ده‌فه‌رموئ: قه‌بریه‌که‌م مه‌نزلئ پوژئ قیامه‌ته؛ نه‌گه‌ر ئینسان لهم پزگار ببئ، ئیتر باقیی سه‌هل و ئاسانه. هه‌رجاری که‌هه‌زه‌ت (د.خ) له‌گه‌ل جه‌نازه‌دا ده‌رویی بو قه‌برستان دگریا و ده‌یفه‌رموو «لمثل هذا فلیعمل العاملون». واته: با ئینسان بو ئاسانی کاری قه‌بری له‌دنیا‌دا کار بکا.

دگه‌ر نه‌وه که ئیمامی عه‌لی (د.خ) پوژئ ته‌شرفی برد بو گو‌رستانیک سلأوی کرد له‌مردووانی نه‌و گو‌رستانه، ئینجا پئی فه‌رموون: ما‌له‌که‌تان که‌وته ده‌ستی خه‌لکی، خانووه‌کانتان بوونه ماوای خه‌لک و، ژنه‌کانتان شوویان کرد به‌خه‌لک، نه‌مه‌باس و هه‌والئ ئیوه‌یه لای ئیمه‌وه، ئیتر نازانم ئیوه له‌ناو خۆتانا ده‌نگ و باستان چیه‌بو ئیمه‌و چیمان پئی ده‌لین؟ ئینجا ئاوازیکی بیست وتی: «وعلیک السلام». نه‌وهی که‌هه‌زه‌ت بوو به‌خه‌ر و، نه‌وهی نارده‌تان بو ئه‌م جیهانی قه‌بر و قیامه‌ته‌ده‌ستان ده‌که‌وته‌وه و، نه‌وهی به‌جیی بئین زه‌هره‌تان لی ده‌که‌وی.

ریوايه‌ت کراوه که‌هه‌زه‌ت (د.خ) جاریکیان به‌نه‌بوو‌زه‌ری غیفاریی فه‌رموو: نه‌بوو‌زه‌ر! بینگومان نه‌گه‌ر ویستت سه‌فه‌ری بکه‌یت تویشوو و پئویستی سه‌فه‌ره‌که‌ت ئاماده‌ده‌که‌ی نه‌گه‌رچی سه‌فه‌ره‌که‌ت که‌موکورت بی، ده‌ی چۆن تویشوو سه‌فه‌ری قیامه‌ت ئاماده‌ناکه‌ی؟ ئینجا پئی فه‌رموو: نه‌بوو‌زه‌ر! ناته‌وی پیت بئیم بو نه‌و پوژه‌چی به‌سووده‌هه‌زی کرد: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌زه‌که‌م پیم بئیت و ئاگادارم بکه‌یت. فه‌رمووی: له‌پوژئکی گه‌رما به‌پوژوو بی ده‌بیته‌هۆی ئاسایش له‌کاتی تینویتی قیامه‌ته‌دا. دوو رکا‌ت نوێژ له‌شه‌ویکی تاریکا که‌ده‌بیته‌(ته‌جد) بو تو به‌سووده‌له‌کاتی وه‌حشه‌تی قه‌برا.

دگه‌ر نه‌وه: قه‌بر هه‌لکه‌نی هه‌بوو وتی: دوو قه‌برم هه‌لکه‌ند و ده‌ستم کرد به‌هه‌لکه‌ندنی قه‌بری سنیهم. کات کاتی گه‌رما بوو شتیکم کرد به‌چه‌تر و له‌ژریدا نووستم. له‌خه‌ودا چاو‌م که‌وت به‌دوو سوار هاتنه‌سه‌ر قه‌بری یه‌که‌م راوه‌ستان. یه‌کیکیان به‌وی تریانی وت: بنووسه. وتی: چی بنووسم؟ وتی: «فرسخ فی فرسخ» پاش نه‌وه چوونه‌سه‌ر قه‌بری دووهم و وتی: بنووسه. وتی: چی بنووسم؟ وتی: «مد البصر». ئینجا هاتنه‌سه‌ر قه‌بری

سنيهم و وتى بنووسه. وتى چى بنووسم؟ وتى: «فتر في فتر». (فتر: پانىي نهنگوستى گهوره و نهنگوستى شهادهته). كه له خه و خه بهرم بوويه ته ماشام كرد وا جهنازه بيه يكيان هينا و كوْمه لى ناده ميزادى له گه لدا بوو، چوونه سهر قهبرى يه كه م. وتم: نه مه گوشادى و فراوانى قهبره كه ي به قهدهر دريژى و پانى يه ك فرسه خه (دريژى هر فرسه خى ۱۲۰۰۰ ههنگاوه). پرسيارم كرد: حالى نه م شه خسه چوْن بووه؟ وتيان: نينسانى كى باش بووه، به لام نه ونده فقير بووه كه موسلمانان به خيرى خويان حقى ته جهيزيان بو جيه جى كردووه و هينا و مانه بوْت. وتم: منيش حقه كه ي خوم وهرناگرم و بيه نه وه بيه دن به خيزانه كه ي. له پاشا جهنازه بيه كى تران هينا كه چوار كه س هه ليان گرتبوو نه مانه هاتنه سهر قهبرى دووم و تم: نه مه ش نه ويانه يه كه قهبره كه ي تا چاو بريكا پان و دريژ و به ريلآوه. پرسيم: نه مه چوْن پياوْك بووه؟ وتيان: ناواره بووه و له سهر سه لوونك (مزيله) گيانى دهر چووه! نيمه به خيرى خومان حقى قهبره كه مان كوْكر دووه ته وه. وتم: منيش حقه م ناوئ. پاش نه مانه هر له و شوئنه دا مامه وه چاوهرنى جهنازه ي سنيهم بووم، هه تا له پيش مه غريبدا جهنازه بيه يكيان هينا و برديانه سهر قهبرى سنيهم. له دلى خومدا وتم: نه مه يان (فتر في فتر) ه كه يه. بوم دهر كه وت نه و جهنازه يه هى نينسانى كى به دركار و بى شه ره فه. وتم: قهبر من هه لم كه ندووه به خوْرايى نايدهم و كريم دهوئ، كه نه مه م وت خه لكه كه بى يه ك و دوو هاتن بوم و گه ليكيان لى دام و به زور مردووه كه يان هاوئشته ناو قهبره كه و شارديانه وه و گه رانه وه!. براكان! دياره دوو مردووه پيشووه كه له واته بوون كه له قهبردا دمحه سيئنه وه و خوا لوتفيان له گه ل دهكا و دهروى ره حمه تيان لى دهكاته وه، مردوى دواينيش له وانه بووه كه له قهبردا سزا دهچيژن و گوْريان لى ده بيته دوزه خ. په نا به خواي ميه ره بان.

مه سه له ي نيعمه ت و خوْشى و ئاسايش و نه قمه ت و ناخوْشى و بى ئيستيرا حه تى قهبر شتيكه سابيه ته به ده ليلى كيتاب و سوننه ت. واته: له قورئانى پيروزدا و له حه ديسى شريف ا ده ليليان له سهر هه يه. ههروه ا گه لى قسه و نه قل و به سه ره اتى عه جا يه بيش له سهر نه م بابيه ته رپوايه ت كراوه. شيخ (جه لاله دين عه بدوره حمان)، كه مه شه هوره به (سيوتى) ره حمه تى خواي لى بى، كتيبيكى له سهر بابيه تى سزا و خوْشى و عه زاب و نه وابى قهبر ته تليف كردووه. له و كتيبه دا ده فه رموئ: له سهر موسلمان پتويسته باوه رى ببى به سزاي قهبر و ئينكارى نه م سزاي قهبره كو فره؛ چونكه نه و حه ديئانه نه وه ونده له لايه نى زانايانى حه ديئنه وه نه قل كراون كه مقدا رى مو شته ره ك كه له مه عنايان

گه یشتووته ئه اندازه و پایه‌ی ته‌واتور. هه‌روه‌ها به‌ئاشکرا مه‌علومه که له دینی ئیسلامه. ئه‌و گوناها‌نه‌ش که ده‌بنه هۆی سزای قه‌بر له حه‌دیشه‌کانا به‌یان کراون. به‌لام زۆربه‌ی ئه‌و سزایانه له غه‌یبه‌تکردن و دوزماتییه‌وه په‌یدا ده‌بن، واته: له باسکردنی خه‌لک له پاشمله و له قسه هینان و قسه بردن به‌ناو خه‌لکدا، وه له خو‌پاک نه‌کردنه‌وه له کاتی تاره‌تدا، واته: له کاتی شو‌ردنی پاش و پێشدا، له‌دوای میز و پیسی کردن؛ چونکه ئینسان که له تاره‌تدا که‌موکۆرپی هه‌بوو غوس‌ل و ده‌ستنویژ و نوێژکردنی چ فهرز چ سوننه‌ت فائیده‌یان نابێ و هه‌موویان به‌تال و بێ سوود ده‌رده‌چن. هه‌روه‌ها ئه‌و عیباده‌ت و حه‌سه‌ناته که هۆی پروناکیی قه‌برن له ساغی و ته‌واویی تا‌عه‌ته‌وه په‌یدا ده‌بن.

شیخی سیوتی (ر.خ) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌سێ رۆژی سه‌د جار ب‌لێ: «لا إله إلا الله الملك الحق المبين» له گه‌دایی و له سزا و بێ که‌سیی ناو قه‌بر رزگار ده‌بێ. براکان! ئه‌م پادا‌شانه کاتی دینه‌جێ که ئینسانه‌که ته‌رکی نه‌کا و به‌ئاگاداریی دل‌ه‌وه بیخوینێ و ناگای له مه‌عنایشی بێ. بۆ نمونه: مه‌عنای ئه‌م زیکره ئه‌وه‌یه که هیچ که‌س نییه شی‌اوی ئه‌وه بێ عیباده‌تی بۆ بکری و بپه‌رستری ئه‌و ذاته نه‌بێ که ناوی (الله) یه و پادشاییه‌که عاله‌م هه‌موو له ژیر هینزی توانایی و خواستی ئه‌ودایه. ده‌بێ ئه‌وه‌یش بزائن: ئه‌و که‌سانه که له‌سه‌ر ئه‌م زیکرانه به‌ئیخلا‌س ده‌وام ده‌که‌ن، خوا ته‌وفیق‌یان ده‌دا و کاریان بۆ ئاسان ده‌کا که خواپه‌رستی بکه‌ن و واز له گونا‌ه و کرده‌وه‌ی ناله‌بار ب‌ینن. که ئینسانیش وا بوو ئه‌نجامی کاری باش ده‌بێ.

حه‌زرت (د.خ) ده‌فه‌رمووی: «اللهم إني أعوذ بك من عذاب القبر» واته: خوايه په‌نا ده‌مگرم به‌تۆ له سزای قه‌بر. بئگومان ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌لێله له‌سه‌ر بوونی سزای قه‌بر. واته: سزای قه‌بر هه‌یه بۆیه حه‌زرت (د.خ) له خوا ده‌پارێته‌وه له‌و سزایه په‌نای بدات و ببپارێزی.

شیخ (جه‌لاله‌ دینی سیوتی) حه‌دیسکی درێژی نه‌قل کردووه، له‌و حه‌دیسهدا گه‌لێ کردووه‌ی چاکی باس کردووه که هه‌ر کام له‌وانه بوونه‌ته هۆی لابرندی جو‌ری له سزای رۆژی قیامه‌ت. به‌لام دوو گونا‌هی باس کردووه له به‌رامبه‌ریانه‌وه هیچ کرداریکی چاکی وه‌های ناو‌نووس نه‌کردووه که ببیته هۆی لابرندی سزای ئه‌و دوو گونا‌هه، واته: ئه‌و دوو گونا‌هه زۆر به‌شیده‌تن و زۆر نا‌هه‌موارن.

حه‌دیسه‌که ئه‌مه‌یه: ده‌فه‌رمووی: ئیمشه‌و گه‌لێ شتی عه‌جایه‌م چا و پێ که‌وت، یه‌کی له‌وانه ئه‌مه‌یه: چاوم به‌یه‌کی له ئوممه‌تی خو‌م که‌وت که مه‌لائیکه‌ی گیان کیشان هات گیانی بکیشی، له‌ویدا کرداری چاکی ئه‌و زه‌لامه له‌گه‌ل باوک و دایکیدا هاتن و

مهلائیکه که بیان گه پاندهوه. له مهوه دهرده که وئ که چاکه کردن له گهل باوک و دایکدا ده بیته هوئی دریزبوونی ته مهنی ئینسان و ژیانی به اختیارانهی.

یه کیکی ترم له نوممتهی خووم چاو پی کهوت که سزای قهبر به ته وای دای پو شیبوو، نویژکردنه کهی هاته لای فریای کهوت و له سزای قهبر بزگاری کرد... ههروهها ههتا شانزه جوړ له نه هلی سزای باس کردووه که هه ر یه کیکی له وانه به جوړه خواپه رستییه که بزگار بووه. له دوا دواپی حه دیسه که دا ده فهرموئی: چاوم به ههنئی کس کهوت که لیویان به مهقهست بریبوون، له جیبره ئیلم پرسى: ئه مانه چ که سن؟ فهرمووی: ئه مانه ئه و که سانن که دووزمانن و فیتنه یی ده کهن له بهینی خه لگدا.

ههروهها حه زرت ده فهرموئی: که له و شوینه دهرچووم کوومه ئینسانیکم چاو پی کهوت که به زماندا هه لواسرابوون، پرسیارم کرد: نهی ئه مانه کیین؟ وه لامیان دامه وه: ئه مانه ئه و که سانن که بوختان ده کهن بو موسلمانان له پیاو و ژن. پاداشی تاوانه که بیان نه وه یه که به زمانی خویناندا هه لده واسرین.

ریوایهت کراوه: هه رکه سی زیارتهی قهبری برای خوئی بکا و ماوه ییه که لای دابنیشی، مردووه که تولفته دگرئ پییه وه. جا ئه گه ر زیاره تکه ر ئینسانیکی باش و له خواترس بی، زور شادی روو ده کاته رووحانییه تی مردوومه که و، هه رکه سی له دنیا دا ناسیبی له قه بریشدا ده یناسی و، هه رساتی خه لک زیارتهی مردوو بکن، روچی مردووه که پییانوه خه ریک ده بی، وه کو چوون یه کی له دنیا دا ئه گه ر میوانی بی، به خزمه تیانه وه خه ریک ده بی.

براکان له م سه فه ری قه بره دا روچی موسلمان، ئه گه ر قه رزار بی، له قه بره که یدا حه پس ده کری و ناییه لن بگاته مه قامی خوئی. له جابیره وه ریوایهت کراوه (ر.خ) ده لی: جه نازه بیکیان هیئا که دوو دینار قه رزار بوو، حه زرت (د.خ) نویژی جه نازه ی نه کرد (۱).

له ویدا نه بوو قه تاده (ر.خ) قه رزه که ی گرتنه ستو، ئینجا حه زرت نویژه که ی کرد. پاش ماوه ییه که حه زرت (د.خ) له نه بوو قه تاده ی پرسى: قه رزه که ت دایه وه؟ عه رزی کرد: به لی. له ویدا حه زرت (د.خ) فهرمووی: «الآن برحت جلدته» واته: مادام که قه رزه که ی له سه ر نه ما پیستی گیانی له نارپه حتهی دهرچوو و له گه رمای قه بر بزگار بوو.

براکان! له دنیا دا گوزه ران و رابواردنی هه ر مال و هه ر خانه دانئ به جوړیکه. وه کو چوون (۱) یه کی له خاسییه ته کهانی حه زرت (د.خ) نه وه بووه نویژی له سه ر جه نازه ی مردووی قه رزار نه کردووه، تا قه رزه که ی بو دراوته وه.
 وه رگیز

هەر مالى كەم گوزەرانىي بەجۆرىكە و گوزەرانى خۆشى بەجۆرىكە، هەر وها و مزعى قەبرىش، هەر كەس خۆشى و ناخۆشى بەجۆرىكە، حىسابى نىعمەت و زەحمەتى قەبر هەر لە عىلمى خوادايە و كەس نايزانى هەتا كاتى خۆى. (سبحان الذي في القبر قضاؤه).

من خۆم بەسەر هاتىكتان بۆ دىگىرمەوه: لە دىيەكدا يەكئى لە دۆستانى من قەبر هەلەكەنى، لە شۆنىكدا بەخەيالدا نايئ، قەبرى تىدابی. كاتى دىگاتە ئاستى ئەلەك كونى دەبىتە ئەو لاقەبرە تەماشا دەكا لاشەبىيەكى رەش كەوتوو و حەيوانىكى بەسەر وەيه كە چاوى وەكو چرا دىگرىئ، هەر جارى جانە وەرەكە هەلمەت دەبا بۆ ئەو لاشە وەكو تۆز بەرز دەبىتە و! ئا بەو جۆرە ئەو لاشە لە سزادا دەبى. كابرانى گۆرەلەكەن دەقىزىنى و هاوار دەكا لە خەلك و دەلى: وەرن لەم قەبرە نەرم بىنن. كە دەرى دەهینن حىكايە تەكەيان بۆ دىگىر تەوه و نەخۆش دەكەوى و تا ماوهى مانگى وەكو شىت پەرىشان دەبى. ئەو كەسانە كە عەلاقەدار دەبن، ئىنكارى نەم رۆداوه دەكەن و دەروڤن ئەو شۆينە هەلەكەنەوه بىجگە خاك و خۆل هىچى تری تىدا نابىنن. كابرانىش هەر بەپەرىشانى دەمىن تەوه. جا نەمە مەعناى ئەوهيه ئەحوالى قەبر سىرىكە لە ئەسرارى خوا و مومكىنە يەكئى ئاگای لى بى و يەكئى تىر ئاگای لى نەبى، وەكو چۆن يەكئى دەخەوى و خەلك وان بەدەورىدا، ئەو هەرچى خۆشى يا ناخۆشى لە خەودا ببىنى كەسيان پىنى نازانن. مەگەر جاروبار بە(خرق العادة) بۆ پەند وەرگرتنى هەندئ كەس هەندئ ئەحوال نەركەوى، هەر وها ئەرواحى مردووەكان لەگەل ئەرواحى نووستووەكاندا بەيەك دىگەن و گەفتوگۆ لەگەل يەكە دەكەن. نەمەش شتىكى ديارىيە. دىگىر نەوه يەكئى لە ئەنصارەكان گەلى جار دوعاى دەكرد كە لە خەودا چاوى بە خەلىفەى دووهم عومەر بکەوى (ر.خ). بەخواستى خوا پاش دە سال لە وەفاتی عومەر لە خەودا چاوى پى كەوت عارەق لە ناوچاوانى دەهاتە خوار و خۆى خەرىكى وشك كرىنەوهى بوو و دەيسرى. پىتى وت: يا ئىمام! چىت بەسەر هات؟ فەرموى: ها ئىستا پزگار بووم؛ ئەگەر رەحمى خوا نەبووايه بەهىلاكدا دەچووم و توش دەبووم.

برادەران! ئەم درىژدەانە بەموحاسەبە و لىپەر سىنەوه لەبەر ئەوه نەبووه كە، خوا نەخواستە، ئەو زاتە حالى خراب بووى، بەلكو لەبەر ئەوه بووه كە بەرپۆە بردنى كاروبارى خەلكى موسلمان لە دنيايدا لە سەردەمى خەلافەتيدا لەسەر ئەو بووه، لەوانەيه هەندئ لەو خەلكە قسورنىكيان بووى و بەهۆى ئەوانەوه حسىبى ئەم درىژەى كىتابى. لە حەدىسى شەرىفدا هەيه: بەراستى ئەوهى لە پاش مردن فرىاي ئىنسان دەكەوى يەكەم: زانستىكە كە ئىنسان لەماوهى ژيانيدا بلأوى كرىدبىتەوه. دووهم: نەوهبىيەكى خواناس و كرىدار چاكە كە لە پاش

مردنی باوکی له خوای گهوره بپارێتهوه له باوکی خۆش بێی و له گوناهاهکانی ببووری. سینیهم: خێرنکی نهبراوهری بهرهوام وهکو مزگهوت یا مهدرسه یا میهمانخانه یا خهستهخانهی که مروّف له سهردهمی ژيانیدا له ریگهی خوادا دروستی کردبێ.

ئینجا براکان! له بهرئهوه که مردن له ههموو شتی نزیکتره له ئینسان پێویسته ههركهسی نهخۆش كهوت، نهبادا نهو نهخۆشییه نهخۆشی مردن بێ، لهپیش ههموو شتیكا له گوناهاهکانی پهشیمان بێتهوه و له خوای گهوره بپارێتهوه، لێی خۆش بێ، ههرجی لهسهریهتی، چ حهقی خوا وهك حهج چ حهقی خهك وهك قهرز و مامهلهی دنیا، وهسیهت بکا بۆ جیبهجی کردنیان. جا ههركه خێری که بهباشی دهزانی باسی بکا. نهگه توانای نووسینی بوو، بنووسی: «من العبد الذلیل إلى الرب الجلیل» خواجه! ئەمه یهکهم هاتنیکه که بۆ لای قاپی کهرم و میهرهبانیی تۆیه. خواجه! لهگهڵ ئەم بهنده زهلیلهدا باش به و بهحمی پێ بکه. خواجه! ههركه میوانی پرووکاته ناو هۆزی پیزی لێ دمگرن. خواجه! لهسهر عادهتی خۆت که له ناو بهندهکانی خۆتدا دات ناوه (یا مدبر الخلائق أجمعین!) لهگهڵ ئەم میوانی کهرم سهرای خۆتدا بهرم و میهرهبانێ بفرموو. یا بهحمی! تۆی (أرحم الراحمین). یا کهرم! تۆی (أکرم الأکرمین). خواجه! ههتا له ژياندا بووم هههمیشه یه که له دوا یه که چاکهت لهگهڵ کردووم. من ههركه گوناهاهبار بووم، تۆ لوتف و نهوازشت لهگهڵ کردووم. من ههركه سوپاسی نیعمهتی تۆم بهجی نههیناوه، تۆ نیعمهتی خۆت له من نهبریهوه. ئیستا که له حالیکدام ناتوانم گوناه بکهم و توانای موخالهفه نهماوه و، له ههموو کاتیکیش موحتاجترم به بهحمی تۆ و له ههموو کاتی زهبوونتر و داماوترم، لوتف و کهرمهت لهم بهنده منع مهفرموو. له پاش مردن میوانم و داماو و بێ قابیلیهت و موحتاجی چاکهتی تۆم و، تۆیش خواجهکی کهز دهکهی بهندهی خۆت عهفو بکهی، خواجه! عهفووم بکه و لهو سزایانهی لێیان دهترسم بهپاریزه (یا أرحم الراحمین!).

براکان! لهم نامهیدا کهمیکم له چۆنیهت سهفهری قهبرم باس کرد. له نامهکانی دۆزهخ و بهههشتیشا، نهگه خوا مهیلی بێ، حالی نههلی دۆزهخ و نههلی بهههشتیان بۆ باس دهکهم. نوێدهوارم سوودیان لێ وهریگرن. (والسلام).

سوپاس بۆ خوای گهوره شوی شهممه ۱۶ی مانگی سهفهری سالی (۱۳۹۷)ی کۆچی، ریکهوتی ۵ی مانگی شوباتی (۱۹۷۷)ی زاینی له وهرگیزانی ئەم نامهیه بوومهوه.

ناممى چل و نۆيمه

باسى دۆزهخ دهكا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله. والصلاة والسلام على رسول الله، وعلى آله وصحبه
وأتباعه المجاهدين في سبيل الله.

لهپاش ئەمانه بزائن بهپى فەرموودەى پىغەمبەر (د.خ) ئەم نامانە كە من بۆ ئىوھيان دەنیرم گەورەترین دیارییەكن كە موسلمانان بۆ یەكتریان بنیرن؛ چونكە رىوايەت كراوه هیچ دیارییەك نىیە كە موسلمان بۆ برای موسلمانى بنیرى چاكتر و بەنرختر بى له وتاریكى دینی كە خوى گەوره هیدایەتى ئەو برایەى پى زیاد بكا یا زیانیكى لى دور بخاتەوه؛ لەبەرئەوه تكام له دۆستان ئەوئەیه ئەم دیارییە له دۆستانی خویان قبول بكن، بەجۆرى كە بیخویننەوه بۆ موسلمانان و نوسخەیشى لى بگرنەوه هەتا بە پاداشتیكى چاكی گەوره شادبین. هەروەها هیوادارم كە نەخوینەوارەكان گوى بۆ ئەم نامانە پابگرن؛ چونكە گوى پاكترن بۆ نامۆزگارى ئاینى له گەورەترین خیرەكان حسیب دەكرى و نیشانەى بەهیزی ئیمانە؛ چونكە له حەدىسى شەریفدا هەیه یەكێك له گەورەترین خوو و رەوشتەكانى موسلمان، ئەوئەیه هەرگیز له بیستنى نامۆزگارى خیر تیرنەبى.

براكان! دەخیلتان بم هەروەكو رەوا نىیە له پەحمەتى خوى گەوره ناومید بن نابى له مەكر و قینى خواش ئەمین بن، چونكە خوا بى باكه و ئەگەر بەهوى یەك گوناھى بچووكەوه، تاوانبار له میهرەبانى و پەحمى خوى بى بەش بكا، عەیب نىیە و بۆ خویابى خوا عادالەتە. خوى گەوره هەروەك غەفور و پەحمیم و میهرەبانە (شدید العقاب) یشە و تیژ تاوانبار دەگرى. رىوايەت كراوه غەزەب و قینى خوا له گوناھى بچووكدا پەنھانە وەك چۆن له گوناھى گەورەدا پەنھانە. لەبەرئەمە رێك دەكەوى یەكئى سەد جار گوناھى گەوره دەكا، لەگەڵ ئەوئەشدا دووچارى غەزەبى خوا نابى. واش رێك دەكەوى له كاتى كردنى گوناھى بچووكدا غەزەبى خوا دیتە خوار بۆ سەر تاوانبار (أعاذنا الله بلطفه). بەلام

ئەو سوورەتە زۆر كەم رپوودەدا؛ چونكە ئىنسان زۆرتر لە گوناھى گەورە تووشى غەزەبى خوا دەبى. جا لەبەرئەمەى كە وتمان پىيوستە ئىنسانى مۇسلمان وەكو لە گوناھى گەورە پارىز دەكا لە گوناھى بچووكىش خۆى بپارىزى. ھەروەھا لە عىبادەت كردنىشدا ھەروەك بۆ گەورەكانى ھەول دەدا، بۆ عىبادەتە بچووكەكانىش ھەول بەدا.

لە ھەدىسى شەرىفدا ھەيە: ھەزرت (د.خ) ھەرموويەتى: نەمدىوھ مسىبەتى وەكو ئاگرى دۆزەخ كە ئەو كەسانەى لىى دەترسن، لىى غافل دەبن، واتە: مادام ئىنسان بەھۆى گوناھوھ شايانى سزاي ئاگر دەبى دەبووا مۇسلمانان ھەموو لە گوناھ رابكەن و توخنى نەكەون و خۆيان لەو سزا و ئازارە نابارە بپارىزن. ھەروەھا نەمدىوھ نىعمەتى گەورە و نەپراوھى تالب زۆرى وەك بەھەشت كەچى تالبەكانى ھەموو نووستوو و بى ئاگا بن و زەھمەت نەكيشن بۆ پەيداكردى، واتە: ھەموو مۇسلمانى ھەز لە بەھەشت دەكا و، ديارە يەكئى ھەز لە شتى بكا دەبى ھەولئى بۆ بەدا، كەچى مۇسلمانان ئەو ھەولئى پىيوستە نايدەن و ئەو عىبادەتەى پىيوستە نايكەن و بەتەمەلئى تەمەنى خۆيان رادەبويزن. ديارە سىرى تەعەجوب كوردنەكەى ھەزرت (د.خ) ئەوھە كە كيشانى سزاي ئاگر لە تواناى ئىنسان بەدەرە و نىعمەتى بەھەشتى نەپراوھيش خۆشيبەكەى لە ھەد بەدەرە، جىنى سەرسوورمانە مۇسلمان خۆى لە ئاگرى دۆزەخ نەپارىزى و ھەولئى چوونە بەھەشت نەدات!

رپوويەت كراوھ: «ما مثل الدنيا في الآخرة إلا كما يغمس أحدكم أصبعه في أليم فانظر بم ترجع؟» واتە: دنيا ئەگەر بەراورد بكرئ لەگەل قىامەتدا وەك ئەو ئەندازە ئاويھ بەپەنجەى ئىنسانەوھ بى كە بىژەنى بەدەريادا.. ئاخۆ ئەو پەنجە چەندئى ئاو لەگەل خۆيدا بەيئنى؟ واتە: دنياكە ئەو ئاويھ بەپەنجەكەوھ ھاتووھ و قىامەتيش دەرياكەيھ. مەبەستى ئەويھ: خۆشى و سزاي دنيا ئەگەر لەگەل ھى قىامەتدا بەراورد بكرئ، قەترە بەدەريايە؛ بۆ نمونە: شەقەمشار كوردنى ئىنسان و دەرزى بەژئە نىنۆكا كوردنى لە دنيادا لەچاو سزا و ئازارى دۆزەخدا، ھەروەھا خۆشى و رابواردنى ئىنسان لە دنيادا لەچاو خۆشى و رابواردنى قىامەتى نەپراوھدا قەترە بەدەريايە. ئىشى نىشى دوويشكى دنيا لەچاو نىشى نىشى دوويشكى قىامەتدا قەترە بەدەريايە. من لەم نامەدا شتىكى كەم لە سزاي قىامەتتان بۆ باس دەكەم و، لە نامەى بەھەشتيشا كەمئى لە خۆشى و لەزەتى قىامەتتان بۆ باس دەكەم بەلكو (ئىنشەللا) لە ئەسبابى سزاكەى دوور بکەونەوھ و لە ئەسبابى لەزەتەكەى نزىك ببنەوھ.

ریوایهت کراوه: حه زهت (د.خ) فهرموویه تی: هرچی جیبره نیل هاتووته، لام هر به پرووگرژییه وه چاوم پی که وتوو. جاری لیم پرسى: بۆچی تو وه ها شیوهت گرژ و مونه؟ وتى: له وکاته وه دۆزه خ دروست کراوه من پی نه که نیوم. وتم: نهى میکائیل بۆچی وا رووی ترشه؟ وتى: نهویش هر له ترسى دۆزه خ و له ترسى غه زه بی خوايه (جل جلاله).

ریوایهت کراوه: کاتى خوائ گه وره دۆزه خى دروست کرد مه لانیکه کان هه موویان دلایان له جینگه را نه ما و، وه ها حالى بوون که نه و دۆزه خه بۆ سزای نه وانه، هه تا ناده مى دروست کرد نه و جا دلایان دامرکا، چونکه بۆیان ده رکهوت که دۆزه خ بۆ نه وان دروست نه کراوه، نه گهرچی مه لانیکه ش هه رگیز له مه کرى خوا نه مین نه بوون و نه مین نین.

(وروي أنه يدفع الله بمن يصلي عنن لا يصلي، وبمن يزكي عنن لا يزكي، وبمن يصوم عنن لا يصوم، وبمن يحج عنن لا يحج، وبمن يجاهد عنن لا يجاهد. ولو أجمعوا على هذه الأشياء لما أنظرهم الله طرفة عين. ثم تلا: «ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض...» الآية) واته: خوائ گه وره له دنیا دا به هوی نه وانه وه که نوێژ ده کن و پۆژوو ده گرن و زه کات ده دن و حج ده کن و له پنگای خوادا جیهاد ده کن، نه وانه ده پارێزێ که نه م واجبانه جیبه جی ناکه ن، به لام نه گهر هه موویان به تیکرا واجیبه کان ته رک بکه ن به قه ده ر چاو به یه کادانیک مؤله تیان نادا و تووشی سزایان ده کا. دیاره نه م بزگار کردنی تاوانباره به هوی پیاوچا کانه وه هر له دنیا دایه. له قیامه تا سزای خویان وه ره مگرن مه گهر خوائ گه وره به میهره بانى خوی لییان ببووری و عه فویان بکا.

ریوایهت کراوه یه کى له هاوړیبه کانی پیغه مبه ر (د.خ) فهرمووی: که له غه زای ئو حود گه راپینه وه هه موومان مه دحى هه لمه تیردن و شه رکردنی که سیکمان ده کرد. حه زهت (د.خ) فهرمووی: کئییه نه و که سه؟ من نایناسم! هر چه ند به یانمان کرد نه و ده یفه رموو: نایناسم. تا خوی ده رکهوت و عه ر زمان کرد: نهى پیغه مبه رى خوا! نه و که سه که باسمان کرد نه مبه یه. فهرمووی: نه مه له نه هلى ناگرى دۆزه خه. ئیمه ش وتمان: نه گهر نه مه نه هلى دۆزه خ بی، کى له ئیمه نه هلى به هه شت ده بی؟ فهرمووی: قه سه م به و که سه که گیانی من له ده ستى قودره تى نه و دایه نه م شه خسه نامرئ هه تا موسته حقه ئی ناگر نه بی. پاش ماوه یه ک نه و شه خسه زه خمدار بوو زه خمه که ی ئازاریکی زوری پی ده گه یاند، نهویش خوی له بهر نه و ئیشه دا نه گرت، هات مشتووی شمشیره که ی له زهوی قایم کرد و سکی خوی دا به سه ریدا هه تا نووکی شمشیره که ی له پشتیه وه ده رها ت و گیانی ده رچوو. (عن

ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال الرسول الله صلى الله عليه وسلم: أن الرجل يعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها) واته: له عهد و نلای کوری مهسعووده و ریوایهت کراوه که پیغه مبه ر (د.خ) فهرموویه تی: پیای و اهیه همیشه کاری و دهکا که هی بههشتیه و دهگاته رادهیهک که بؤ بههشت بهقه دمر بالئیکی دهمنی، له پرنهوهی خوا بؤی نووسیوه لئی پیش دهکوهی و کاریکی و دهکا پئی دهچیه ناگری دؤزهخ.

ریوایهت کراوه: هموو پؤزی دوو جار دؤزهخ دهکوهیته سهدا و نالئوه و دهنگیکی وای لئی دهردهچی جین و نینس نهبی هموو مهخلووقی دهیبیسی. براکان! دهخیلتان بم هموو سهعاتی بلین: خویه پهنا دهگرین بهتؤ له سزای دؤزهخ، هیوام وایه بهخوا همرکس بهسؤزی دل و بهئهدب و به تهویه نهو قسه بکا خوی گوره له ناگری دؤزهخ دوری دهخاتهوه. له حدیثی شهریفدایه: که له لایهنی خواوه نمر دهردهچی فلانه بهنده بهن بؤ دؤزهخ. جا که نهو بهنده له دؤزهخ نریک دهکوهنوه دؤزهخ خوی لی دور دهخاتهوه. له دؤزهخ دهرسن: بؤچی خۆتی لئی دور دهخیهتهوه. له وهلامدا دهلی: نهم کهسه له دنیاا چهند جار پهنا گرتوه بهخوا له ناگری من و وتویه: خویه! پهنام بهتؤ له سزای دؤزهخ، دیاره پهنا خوی پهنایهکی گورهیه، بؤیه منیش له بهر خاتری پهنا گورهی خوا لئی دور دهکوهمهوه تا له منهوه توشی نازار نهبی. لهم کاته له لایه خوی گورهوه نمر دهردهچی که نهو بهندهیه رزگار بکن و مهیخهنه دؤزهخهوه؛ چونکه له دنیاا نای منی بردهوه و پهنا پی گرتوم له سزای دؤزهخ. ههروهما له دنیاا هر پؤزی زور گرم بووی نهو بهندهیه وتویه: نهمه گرمای دنیایه، وهما نازارمان هدا دهبی گرمای دؤزهخ چون بی؟ خویه! پهنا بهتؤ له سزای دؤزهخ؛ جا نمرؤ له پاداشی نهو پهناهیانهیدا له دنیاا پهنا گرتوه بهخوا له زهمهریری دؤزهخ، منیش نیسته به زهمهریری دؤزهخ سزای نادم. برادران! نهم پهنا بهخوا گرتنهش لهسر یارمهتی خوی گوره روهستاه و ههروا ناسان نییه؛ زورکس همن له فزی (پهنا بهخوا) یان بههدما ناسان نییه؛ زورکس همن بهدم دهلی و بهدل نایلی و ناگای لئی نییه. جا پیویسته نینسانی موسلمان بهدلسؤزی و عزمهوه پهنا بهخوا بگری ههتا خوی گوره لئی قبول بکا. زور شتیکی بهچییه نینسان پؤزی سهد جار بلئی خویه پهنام بهتؤ له غزهبی تؤ و له ناگری تؤ له پؤزی قیامهتدا؛ چونکه سزای دؤزهخ زور سخت و گرانه.

رېوايەت كراوه له رۆژى قيامەتدا ئەمىر، دەرەكەرى دۆزەخ بەيىن، جا حەفتا ھەزار مەلائىكە بەحەفتا ھەزار لغاۋوھە دۆزەخ رادەكېشن، ھېشتا چەن سائە رېنگا لە ئەھلى مەحشەرەوھە دوورە كە بەدەنگىكى زۆرگەورە ھاوار دەكا و دەلى: «إلى أھلى» واتە: ئەوانەى دۆزەخىن و ئەھلى منن بابېن. لەو كاتەدا لە ترسى ھەيبەتى بېجگە ئەنبىا و مەلائىكە و مورسەلېن كەس ناتوانى پراوھستى و ھەموو بەچۆكا دېن. پېغەمبەرەكان (د.خ) ھەركەس بۆ خۆى دەلى: «نفسى نفسى» خۆى گەورە لە قورئان دەفەرمووى: «كل أمة جائية» واتە: لەو رۆژەدا ھەمووان لە ترس و ھەيبەتى خوادا چۆك دادەدەن و ناتوانن بەقەد تۆزقائى قسە بكەن. جا براكانم! ئەم حالە لە بېستنى دەنگەكەيەوھە بى، پەنا بەخو، لە چاويكەوتن و تىكەوتنەوھە دەبى چۆن بى؟

براكان! ئەو دۆزەخە كە خوا دروستى كردووه و، كردوويەتى بەجىگای سزادانى كافران و تاوانباران، زۆرگەورەيە مەگەر ھەر خوا بزائى وەزعى چۆنە؟ بەكورتى: نۆ چىنە، ھەوت قاپى ھەيە، بەرزترىن چىن ناوى (جەنم) تايبەتییە بۆ تاوانبارانى ئوممەتى محەمەد (د.خ). مەلائىكەى سزادان لە (جەنم) دا پېيان دەلېن (زەبانىيە). ئەمانە نۆژدە كەسن و سەرگەورەكەيان ناوى مالىكە.

«قال علي، رضي الله عنه: مكتوب على باب الجنة. من خالف هواه كانت الجنة مأواه. ومن أطاع هواه كانت النار مثواه. ومكتوب على باب الجنة: أنت محرمة على كل بخيل ومراء وعاق ونمام وديوث»

واتە: ھەزەرتى عەلى، خۆى لى پازى بى، فەرموويەتى: لەسەر دەرگای بەھەشت نووسراوھە: ھەركەس بەپىچەوانەى ئارەزووى ئەفسى خۆى بجوولتتەوھە بەھەشت جىگایەتى و، ھەركەس بەپى ئارەزووى ئەفسى خۆى بجوولتتەوھە، ئەوھ ئاگرى دۆزەخ جىگایەتى. ھەروھەا لەسەر دەرگای بەھەشت نووسراوھە: ئەى بەھەشت! تۆ حەرام كراوى لەسەر ھەموو ئىنسانىكى بەخىل و پزۇد و رىباباز و بى ئەدەب لەگەل باوك و داىكدا و، لەسەر ھەر كەسى قسە بىنى و ببا لە ناو خەلكدا بۆ تىكدانىان و، لەسەر ھەموو كەسىكى دەويت و بى نامووس.

لە دۆزەخدا چەند كۆ و چەند شىو ھەيە كە ناوى ھەندىكىان لە قورئانى پېرۆزدا ديارى كراوھە. خۆى گەورە بەرھەمت و كەرەمى خۆى پەنامان بدا لە ھەموويان. جا ئەو كۆ و شىوانە كە وان لە دۆزەخدا ھەريەكى بۆ جۆرە سزايى دروست كراون. لەو شىوانەدا

جۆزواجۆرى مار و دوویشك و جانهوهرى ژاراوییی وها ههیه که مهگەر هەر خوا بزانی نازاریان له لهشی ئەهلی دۆزهخدا چهند زۆره؟ له ناو ئەو شیوانهدا چهند تهنووری سوورهوهکراو ههیه که ئەهلی سزایان تی فری دهری و نازاریان دهن، ناگرهکهیان ئەوهنده توند و تیژه که دای له لهشی ئینسان گۆشت و پیست و ئیسقانی دادهرزینی. ئەوهی دهخریته ئەو تهنورانە به ئەندازهی خراپی کردهوهکهی تهنورهکهی لی تهنگ دهکریتهوه. ناگری دۆزهخ له بهردی کبریه، واته: سووتهمهنبیهکهی له مادهی گۆگرده، چونکه له بهردی گۆگردهدا له کاتی داگیرساندا چهند جۆره سزایه که ههیه، یهکهم بۆنی زۆر زۆر بۆگهنه. دووم که لکدا به لهشی ئینسانهوه لئی جیا نابیتهوه ههتا پشت و گوشت و ئیسقانی دهخوات. سێیم گهرمای له ههموو گهرمی زیاتره. ئەهلی دۆزهخ جلوهههریان له قهترانه و بهسهر ئەو قهترانهیشدا لینه دهپۆشن. ئەمهش جۆره سزایه که. پوختهی قسه: کافرهکان به دهوام و موسلمانە تاوانبارەکان به قهدهر تاوانهکهیان به نهوعی سزا و نازار سزا دهرین و سهعات به سهعات سزایان بۆ زیاد دهکری، وهکو خوای گهوره له قورئاندا دهفهرموی: «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» واته: دهی بچیزن لهم سزایه بهراستی له مهویشیش هەر سزاتان زیاد دهکهین. بئگومان هەر پیاویک و هەر ژنیک جۆره سزایهکی تایبهتی ههیه، بۆ نمونه: ئەو ژنانه که به بالایی مردودا دهخوینن و مهجلیسی شین و گریان خوش دهکن و باسی شان و باهووی مردومه که دهکن و دانیشتوان دههیننه گریان مادام لهو کردهوهیانه پهشیمان نهبنهوه، ئەوه کراس و ژیرکراسیان له قهتران دهبی و تووشی گهرۆلی دهبن و زنجیر و تهوق دهکهنه گهردنیان و هەر زنجیری چهند کهسی لهسهر مهئمووره و ناوی خاوهنهکانیان لهسهر نووسراوه ههتا سزاکهی دیاری بی. ههروهها نهگەر سهدهزار ئینسانی عادهتی لهشونیکدا راوهستن و یه که نهفهری دۆزهخی لهناویاندا راوهستی به بۆگهنبی پیستی خۆی ههموو ئەو خهکه ماندوو دهکا و ههناسهی ئەو ههموویان له حالی تهبعی دهردهکا.

حهزهتی پیغهمبەر (دخ) فهرمویهتی: ژبانی ئەبهدی دراوه به ئەهلی دۆزهخ، بئگومان نهگەر مردن بووایه چاکتر دهبوو بۆیان، لهم جۆره ژبانه، لهباتی ئەو جلوههههگه دهکریته بهریان، پروت بوونایه باشتر بوو. بهلام ئەمهش جۆریکی تایبهتییه له سزا و نازار بۆ ئینسان له دۆزهخدا. ئەو چهکوش و ناسنهی وان به دهستی زهبانبیهکانهوه، به ههموو خهکی جیهان بهرز ناکریتهوه. نهگەر یهکی له زهبانبیهکان یهکی لهو کوتهکانه ههلبگری و ببدا بهسهر کۆنکدا ئەو کۆیه وردوخاش دهکا. ههروهها هیچ پارچه

گۆشتى له لەشى ئەهلى دۆزهخدا نيبه كه زهر بهى چهكوشى بهرنهكهوتبى و، ههرجارى لىيان دهرى ههموو جمگهى لهشيان لهيهك جيا دهكاتوه، پاش نهوه جارىكى تر نهو جوگمه و نهندامانه دهرينهوه دم بهك و سزايان دووباره و سىباره دهكرتتهوه. نهمش جوژه سزاييهكه كه بۆ ئەهلى دۆزهخ دانراوه.

خوای گهوره ههوركى تاريك دىنى بهسەر ئەهلى دۆزهخدا و لىيان دهرسن: چيتان دهوى ببارى بهسرتاندا؟ ئەوانيش ههوى دنيايان دىتهوه ياد و دهلىن ناومان دهوى، ببارى بهسهرماندا تا، ببخۆينهوه، كه چى نهو ههوره تهوقى ناسن و زنجير دهبارىننئته خوارهوه كه بچىته گهرديان، نهمش جوړىكه له سزا كه بۆ ئەهلى دۆزهخ دانراوه.

پوختهى قسه: ئەهلى سزا ههردهمى بهجوړى سزايان بهزادهوه بۆ دهگوړى وهك خوای گهوره فهرموويهتى: (فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا).

رپوايهت كراوه: ئەو ئەهلى عهزابه هاوار دهكهن و دهبارىنهوه و دهلىن: خوايه! هه سزايهكمان بۆ دهنزى قبوولمانه تهنيا غهزهيمان لى مهگره؛ چونكه ههركاتى غهزهيمان لى بگرى نهو تهوق و زنجيرانه تهنگتر دهبن و زياتر نارهحهتمان دهكهن. نهمش جوژه سزاييهكه بۆ دۆزهخييهكان.

ههروهها مىس تهاوه دهپژن بهسهرياندا و دهرواته ناو سكيانهوه و رىخۆلهكانيان پارچه پارچه دهكا و له دهميانهوه دینه دهرهوه.

خواردمهنيى ئەهلى دۆزهخ، جوړجۆره؛ هه ريهككيان جوړىكى بۆ ديارى كراوه. جوړى لهوانه زهققومه كه نهگه قهترهيهكى بيته دنياوه دهبيته هوى تالبوونى ژيانى خهلكى سهرزوى و ناوهكهيان تال دهكا. (أعاذنا الله منها). جا براكانم! كهسى زهققوم خواردنى بى و هميم خواردنهوى بى دهبى حالى چۆن بى؟ ههروهها ئەهلى دۆزهخ زهققوم دهگهن تا ببخۆن، نهویش لىوى ئەمان دهگهن. نهمش جوژه سزاييهكه.

يهكىكى تر لهوانه كه سزاي دۆزهخييهكانيان پى دهرى (ضريع). ضريع دركىكه له ناگر گهرمتره و له تالى شار تالتره و بۆنى له بۆنى مردارهوهبوو بوگهنتره پيستره، كه دۆزهخى دهخوات له گهرويدا دهمنينتهوه، نه پنى قهلهوه دهبى و نه سوودىكى هيه بوى، وهك خوای گهوره دهفرموى: «لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ [٦] لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْجُوعِ». دياره مهبهست له خواردنى خواردمهنى يا لابردنى برسويهتبيه يا قهلهوبونه.

که چي له خواردنی زهریعدا هیچ کام له مانه نایسته چی. نه مهش جوړه سزاییه که. خوی گه وره برسیه تی و تینویتی دها به سر دوزه خیه کاند، کاتی هاواری برسیه تی دهکن خوا نه مرده فرموئی زهریعیان پی ددهن، کاتی که تینویان دهی و هاوار دهکن بو ناو نه مرده فرموئی همیمیان پی ددهن؛ به زور همیان دهکنه وه و همیمه که تی دهرژین، جا که رویشه ناو همیان وه همووی دسووتینی و، که رویشه خواره وه قورگ و ناوسینگ و گده و ریخوله یان ددهرژینی. نه مجاره دووباره له بهر ئیش و نازار دس دهکن به هاوار کردن هتا فرمیسک له کاسه ی چاویانا نامینی و دهی به خوین، به وجوه هاوار بو کار به دسه کانی دوزه دبهن که له حوزووری خوی گه وره د تکیان بو بکه ر ژوئی سزایان له سر ه لگرئی یا سزاکه یان سووک بکا، وه لامیان ددهنه وه و ده لین: نایا له کاتی خویا له جیهانا پیغه مبه ران و په به ران نه هاتبونه ناوتان که له سزای روژی قیامت بتانتر سینن؟ ده لین به لی وه لا هاتن و ترساندینیان، به لام نیمه به دبهخت و قیرسیچ بووین و به گویمان نه کردن. نه مجار هاوار دهکن له مالیک که گه وره ی زهبانییه کانه و، پیی ده لین: له خوی گه وره و په رور دگار بپاریزه وه بو مان که بمانکوژی. له پاش هزار سال، مالیک وه لامیان ددهاته وه: که بریار دراوه بهم جوړه له دوزه خدا بمیننه وه! نه مجار له ناو خویاندا ده لین: چاک وایه خو مان هاوار له خوا بکه ی که (أرحم الراحمین) و، دپارینه وه و ده لین: خویا! له م شوینه دهرمان که، نه گه ر جاریکی تر گه راپنه وه بو کوفر و به دکاری نه وا بیگومان فره زالم و سته مکارین. نه مجا خوی (ذو الجلال والأکرام) دده فرموئی: دوریکه ونه وه و ئیتر قسه مه کن، نه وانیش به ته وای نائومید دهن و هیچ هیوای خیریان نامینی و ده لین: «قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ [۱۰۶] رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ».

خوی گه وره له وه لامیاندا دده فرموئی: «قَالَ اخْسُؤُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُون». واته: برؤن به داموای بکه ون و قسه له گه لدا مه کن. ئیتر مؤر دهرئی به سر زمانیاندا و قسه ناکه ن. بیگومان نائمه که له وان رووده د هزاران هزار سزا و نارپه حه تییه. نه و خوار دنه وه ی به دوزه خیه کان دهرئی، نه گه ر یه ک دولچه ی به سر رووی زه ویدا برژین، همووی بو گن دهی. کاتی که نزیکه دموچاویاون ده بیته وه پیست به روویانه وه نامینی و هموو روومه تیان ده بیته بوریانی، نه و خوینه و نه و ناوه پیسه که له روویان ده تکی، ده بکه نه پیاله و دهر خوار دیان ددهن. نه مه ش جورکی تره له سزا. له دوزه خدا سرچاوهی هیه ناوی (آنیة) یه وه ک خوی گه وره له قورنانا دده فرموئی: «تسقي من عين

آنیة». معنای (ثانییه) نهویه که گرمه و گرمییه که بی به نیهایت دهرجه گیشتووه و له دۆزمخدا ناوی له وه گرمتر نییه لهم ناوه به زۆر دهکن به قورگیاندا. ههروهها له دۆزمخدا سه رچاوه بییه کی تر هیه ناوی (غساق)ه. ساردیی ناوه که بی وه هایه نه گهر که سی برواته ناوی ده بیهستی و ده بی به سه مۆل. هه جارئ که نه هلی سزا له و ناوه هه لده کیشن پیست و گۆشتیان له سهروه ههتا گرئی پاژنه یان داده مائی بۆ خواره وه وهکو په کی بهرگیکی له بهرابی و یه کسه ر دای که نی. نه مهش جوړه سزاییه که. له دهوران دهوری دۆزمخدا، گه لی بیر هیه پرن له ماری ژاراوی، هه رکاتی دۆزه خییه کان داوی سووک کردنی سزا و نازار دهکن، نه مر ده کرئ به و مارانه دینه دهره وه، که دۆزه خییه کان چاویان به و ماره ژاراوی یانه ده که وی له ترساندا ده گه رینه وه بۆ ناو دۆزه خ و ده لئین: سزا که بی خۆمان له سزای نه م مارانه ناسانتره. نه مهش جوړیکه له سزای دۆزه خییه کان. دیاره هه ر جوړه حه شه ره و گیانله به ری که له دنیا دا هه ن، بۆ نازاردانی خه لکی له دۆزه خیشدا هه ن و نازاری بی ئه ندازه به دۆزه خییه کان ده گه بیتن. ههروهها له شی نه و داماوانه تووشی گه رۆلی ده بی و نه وانیش ده ست ده کن به خوراندنی له شیان، ههتا خوینی لی دی، به لکو ههتا هه موو گۆشتی لاده چی و ئیسقانه که بی دهره که وی. له و کاته دا لییان ده پرسن: نایا نه م گه رۆلییه نازارتان ده دا. له وه لامدا ده لئین: به لی. ئینجا پییان ده لئین، نه مه پاداشتی نهویه که له دنیا دا نازاری خه لکیتان ده دا و موسلمانان به ده ستخانه وه بی نیستیراحه ت بوون. نه مهش جوړیکه له سزایان.

کافره کان له دۆزمخدا ده ناوسین و، خوی گه وه له شیان نه وه نه ده گه وه ده کا که ئیمه له م حالی دنیا یه دا عه قلمان بۆی ناچی. نه م گه وه کردنهش له بهر نهویه ههتا له شیان زۆر نازار و سزا وه برگی: چونکه ریوایه ت کراوه: کاتی ناگر بهر ده دریته له شیان و هه لده گیرسی یه که م پیستیان و دووم گۆشتیان و سییم ره گیان و چوارم ئیسقانیان، پاش نه مانه میشکیان و مۆخیان ئینجا هه موو ناو سک و دلیان ناگری تی بهر ده بی. جا نه گه ر سزادرا و کافر بی، نه وه ههتا ههتایه به م شیویه سزا ده دری. خو نه گه ر موسلمانیکی تاوانبار بی، نه وه سزا ده دری ههتا له گونا ههکانی پاک ده بیته وه و شایانی نه وه ده بی بگۆزیریته وه بۆ به ههشت.

براکان! له وانیه هه ندی که س بلئین: مادام وایی له نه نجامدا و پاش ته و او بوونی هه موو جوړه سزاکان له دۆزه خ دهره چین و دهرۆینه به ههشت، جا له مه وه جه ساره ت

پهيدا بکن بۇ گوناھکردن. بەلام شتیکى ئاشکرایە ئەنجامى کار لای بەندەوہ نەزانراوہ، بە چ مەلوموم کہ لە ئەھلى نەجات دەبى و بەئیمانەوہ دەمرى؟ بەلکو بەکافرى بمرى؛ (والعیاذ باللہ) دووبارە وەکو لە دنیادا بەرگە ناگرین بۇ ھەندى نەخۆشى وەك گرانیەتا، چاؤنیشە، دان نیشە، سەرئیشە، سەك نیشە...تاد، لە قیامەتیشدا لەبەر نیش و نازارە نالەبارەکاندا خۆ ناگرین، بەلکو سزای قیامەت بەچەند پایە لە سزای دنیا گرانتر و ناھەموارتر و تیژترە؛ لەبەرئەمە عەقل ئەوہ پەسند ناکات کہ ئینسان لەبەر خەيال واز لە تەوبە و بۇ لای خوا گەرانەوہ بىنى و، خۆى بۇ سزای نابارى پۆزى قیامەت نامادە بکا. براکان! ھەندى لە سزاکانى پۆزى بەرزەخ و جیھانى پاش مردن و سزای پۆزى قیامەت کہ لە ھەدیسە شەریفەکاندا ھەن، من لەم نامەدا یادم نەکردوون، ئەگینا ھەدیس دەربارەى سزای قیامەت زۆرە.

رپوایەت کراوہ: کہ پۆزى ھەزەرەتى جیبرەئیل ھات بۇ خەزمەتى پىغەمبەر (د.خ). کہ ھەزەرەت تەماشای کرد، زۆر بەپەرتشانى ھاتە پىش چاوى. لەویدا فەرمووى: ئەى جیبرەئیل! چ باسە؟ بۆچى وەھا ناپەھەت و تىك چوویى؟ ئەویش ھەزەرى کرد: ئا ئىستا لە دۆزەخەوہ دىم، زۆر ناپەھەتەم. ئىنجا ھەزەرەت (د.خ) ھەندى باسى چۆنئىبەتسى دۆزەخى لى پرسى. کاتى کہ ھەزەرەتى جیبرەئیل دەستى کرد بە باسى سزای دۆزەخ ھەزەرەت (د.خ) تاقەتى بىستنى ئەو سىفەتەئەى ئەما و فەرمووى: جیبرەئیل! بەسە ئىتر باسى چۆنئىبەتسى و ئاسارى دۆزەخ بۇ مەگىرەوہ، ئەگینا دەمرم و خۆم ناگرم. جا ئەگەر جیبرەئیل ھەموو سىفەتەکانى دۆزەخى باس بکردایە: ھەموویان لە ھەدیسە شەریفەکاندا باس دەکران. کہ وابوو ئەوہى ھەزەم کردن ھەندىك بوون لە سزاکانى دۆزەخ؛ ئىتر نەمتوانى ھەموویان باس بکەم؛ چونکہ نامەى درىژ نەمرۆ بۇ ھەمووکەس وەرناگیرى و گوئى بۇ راناکرن.

رپوایەت کراوہ: کہ ئەھلى سزا ھىبى وایان ھەیە لە ماوہى تاقە سەعاتىکدا چەندین جار دەسووتىن و، ھەر جارى کہ سووتان دووبارە خواى گەورە پىستەکەیان دەگوژى و ئەمر دەکا بە کاربەدەستى دۆزەخ کہ دووبارە بیانسووتىن و، بەو سزایانە کہ جیبرەئیل باسى کردوون سزا دەدرىن بۇ درىژەدان بەسزایان، ئەمەش جوژىکە لە سزای موئلەق. ھەر وەھا جاریکى تر ناگر پووین تى دەکا و دەیانسووتىنى و دووبارە پىستەکەیان تازە دەکریتەوہ و ھەر جانەوہرى درپندە و بى قىمەت و زیانکار بى دەنیردریتە گیانیان و گوشتى لەشیان دەگەزن و دەبچرینن. جا ئەگەر سزادراو کافربى ئەوہ سزاكەى ھەتا

ریوایهت کراوه که سهختترین سزا له رۆژی قیامهتدا هی ئهوانهیه که له دنیا دا سزای ئادهمیزادیان داوه. ئهوانه که ئههلی تهوچیدن، له چهوت ههزار سال زیاتر له دۆزهخا نامینن و بهرودوا له دۆزهخ دهردهکرین بۆ بهههشت. ههروهها ریوایهت کراوه: ناخر کهس له ئههلی تهوچید که له دۆزهخ دیته دهرهوه بۆ بهههشت ناوی (جهینه)یه و، ئهگهر یهکی له ئههلی بهههشت له یهکیکی تر بپرسی: ئاخۆ کهس له موسلمانان له دۆزهخا ماوه یان نا؟ وهلامی دهریتهوه: برۆ له جوههینه بپرسه.

دهگێرنهوه: جیبههئیل جارێ بهلای دۆزهخا تی دهپهری، لهوکاته دا دهنگی یهکی له موسلمانان سزادراوهکان دهیسی و زۆر بهزهیی پێدا دیتهوه؛ لهبهههشه زۆر له خوای گهوره دهپاریتهوه و تکا بۆ ئهوه موسلمانان ئازاودراره دهکا ههتا له دۆزهخ دهکریته دهرهوه، بهلام له لیواکهیدا دای دهئین. پاش ماوهیی موسلمانانکه دهگری و له خوای گهوره دهپاریتهوه بۆ ئهوهی روهی بکهنه بهههشت. خوای گهوره دهفهرمووی: ئایا پهیمانم پێ دهدهی ئیتر داوای شتی ترم لی نهکهی؟ ئهوهیش له وهلام عهرزی دهکا: بهلی باشه، ئیتر داوای هیچت لی ناکهم. جا خوای گهوره ئهمر دهفهرمووی بیبهنه ئهوه شوینهی دهیهوی، جا بهپێی داوای خۆی دهیبهنه ناو چهند داریکی خاوهن سێبهه و لهوێ دای دهئین. پاش چهند رۆژی پهشیمان دهبیتهوه و دهلی ئهوه بۆچی داوای جیگهیهکی زۆر خۆش و مونسیم نهکرد. ههروهها بهم هۆیهوه پهیمانکهی دهسکینێ و داوای جیگهی خۆشتر دهکا، له خوای گهوره. خوای گهورهش سهزهنهشتی دهکا و دهفهرمووی تۆ پهیمانکهت شکاند. بهلام له پاش پارانهوهیهکی زۆر خوا ئهمر دهفهرمووی که بیبهنه جیگهیهکی خۆشتر له جیگهیهکی خۆی. پاش ماوهیهکی تر دووباره دهکهوینته پارانهوه و، خوای گهورهیش ئهمر دهفهرمووی بیگویننهوه بۆ بهههشت. جا بهندهکه دهلیت: خواجه جیگه نهماوه له بهههشتدا بۆ کوێ برۆم؟ خوای گهوره دهفهرمووی: ئهوا بهقهدهر دنیا بهههشتم پێ دای. بهندهکه باوهرناکا وادهزانی، دووربی، خوا گالتهی پێ دهکا: بۆیه دهلی: خواجه! تۆ بهوه گهورهبییهوه که خۆت دهیزانی گالته بهمن دهکهی؟ خوای گهوره دهفهرمووی: من بهجیددی پێت دهلیتم، من (أرحم الراحمین)م، وا دووجار بهقهدهر دنیا پێ دای. ئیتر دهبریته ناو بهههشت و دووجار بهقهدهر دنیا بهههشتی دهدهنی و بۆخۆی بهئاشتی جیگهی دهگری. (والحمد لله على ذلك). جا باسی گوشادیی شوینی ئههلی بهههشت له بهههشتدا و، چۆن کهمترین کهس بهقهدهر دووقاتی دنیا پێ دهدری له ناو بهههشتدا؟ لهمهوپاش، خوا مهیلی لی بی، له نامهی بهههشتدا به دریزی باسی دهکهم.

قاتی سەرۆوی دۆزهخ که جینگهی گوناھبارانی ئوممەتی محەمەدە (د.خ)، لەپاش ئەو
 که گوناھبارانی ئوممەتەکە بە تکای حەزرت (د.خ) لێی هاتنە دەرەو بەئەمری خوا
 بایەک هەلەکا و دەدا لە دەرگاکانی دەیانجۆولێنی و بەتەواوی ناوێکە سارد دەبێتەو.
 تەفسیلی هاتنە دەرەوی گوناھبارانی ئوممەتی پێغەمبەر (د.خ) لەو قاتە سەرۆو
 ئەمەیه: کاتی که ئەو گوناھبارانە دەچنە دۆزهخ هەزار سأل (یا حنان) و هەزار سأل
 (یامنان) و هەزار سأل (یا قیوم) و هەزار سأل (یا رحیم) دەکەن بەویردی خۆیان بەو
 ناوێ پیرۆزانە هاوار لە خوا دەکەن. پاش ئەو که خۆی عەلیم و حەکیم حوکمی خۆی
 بەجێ هێنا بەجیبرەئیل دەفرموی: بزانه گوناھبارەکانی ئوممەتی خوشەویستی من،
 چییان بەسەرھات؟ جیبرەئیل عەرزى بارمگای خوا دەکا و دەلێ: خوایه! تۆ لە ئیمە و لە
 ھەموو جیھان گەورەتری و بە ھەموو شتێ دەزانی و تۆ ناگات لێیە چییان بەسەردا
 ھاتوو. جا خوا دەفرموی: بڕۆ تەماشای حالیان بکە. کاتی جیبرەئیل دێ بۆ دۆزهخ
 تەماشای دەکا (ملک)ی فەرمانداری دۆزهخ و لەسەر مینبەر دانیشتوو و ھەموو زەبانییە
 و مەلانیکی سزا دەوریان داو و مالیک فەرمان دەدا بەسزادانی ئەوانە ئەھلی سزان.
 کہ جیبرەئیل دەگاتە ئەوێ مالیک ریزی لێ دەگرێ و لە جێی خۆی ھەلەدەستی بۆی و لێی
 دەپرسی و دەلێ: ئەئى جیبرەئیل! چی تۆی گەیانە ئێرە؟ ئەمە شوینی رقی و غەزەبی خوایه
 و تۆش فریشتەئى رەحمەتى. ئەویش دەفرموی: ئەئى مالیک! چیت کردوو لەگەڵ
 گوناھبارانی ئوممەتی پێغەمبەر (د.خ)؟ ئەویش دەلێ: ئەئى جیبرەئیل! ئەحوالیان زۆر
 خراپە، وان لە جینگای تەنگدا. ناگر ھەموو لەشی سووتاندوون و گوشتی لەشی
 خواردوون، بەلام تەنیا رویان بەسپیتە ماوتەو. جیبرەئیل دەفرموی: ئەئى مالیک!
 سەرپۆشی ئەم تەبەقەئى لایە، ھەتا ھەموو دەرکەون و بیانبینم. کہ سەرپۆشی دۆزهخ
 لایە و جیبرەئیل تەماشایان دەکا، ئەوانیش نازان جیبرەئیلە. جا ئەھلی تەبەقەکە
 ھەموو بانگی لێ دەکەن و دەلێن: ئیمە دەزانین تۆ لەطەبەقەئى فریشتەئى و لە مەئموورە
 بەرزەکانی، بەلام نازانین کێئى؟ مالیک دەلێ: ئەمە جیبرەئیلی ئەمێنە کہ مەئمووری
 خۆی گەورە بوو و وەحیی هیناوە بۆ خزمەتى پێغەمبەرى ئێوہ کہ محەمەدە (د.خ). جا
 ھەموو هاوار دەکەن و دەلێن: یا جیبرەئیل! سەلامی ھەموومان بگەیینە بە حوزووری
 حەزرتی محەمەد (د.خ) و عەرزى بکە: بۆچی ئیمەئى لە دلی خۆی دەرکردوو؟ نایا
 مەیدانی ئەوہ نییە چاریکمان بکا؟ پاش ئەمە جیبرەئیل دەگەڕێتەو بۆ حوزووری خۆی
 گەورە. کہ خۆی گەورە لێی دەپرسی و دەفرموی: بە چ حالی ئوممەتی خوشەویستی

خۆمتان بەجی هیشت؟ عەرزى دەكات: ئەى خۆای پەرورەدگار و بەرز! حالیان باش نییه و وان لە سزادا. خوا دەفەرموئ: ئەى چ قەسەییەکیان هەبوو؟ جیبەرئەیل عەرزى دەکا: دەیانوت: سەلامیان بەحوزووری پیغەمبەر محەمەد مستەفا، (صلی اللہ علیہ وسلم) بگەییئم و حالی ناھەمواریان لە خزمەتیدا عەرز بەکم. ئینجا خۆای گەرە ئەمر دەفەرموئ بە جیبەرئەیل: برۆ بۆ لای خۆشەویستی خۆم کە (محەمەد)ە. جیبەرئەیل گورج دەروا بۆ خزمەتی حەزرت (د.خ) و دەست دەکا بەگریان و فیزاع. حەزرت (د.خ) دەفەرموئ: حالت چیبە بۆچی دەگریت؟ ئەویش عەرزى دەکا و دەلێت: من رۆیشتم چاوم بەنوممەتی تۆ کەوت حالیان زۆر خراپ بوو، کردمیان بەوھکیل باسی حالی ئەوان لە خزمەتی تۆدا بەکم، بەلکو تۆ چارێکیان بەکی، سەلامیان عەرز دەکردی و زۆر سکالایان دەکرد. کە جیبەرئەیل ئەم باسە دەگێریتەوہ بۆ حەزرت (د.خ) و بەدرێژی باسی وەزعی ناخۆش و سزای نالەباریانی بۆ دەگێریتەوہ، حەزرت (د.خ) دەستبەجی دەست دەکا بەگریان و پوو دەکاتە عەرش و لەگەڵ ھەندئ لە پیغەمبەراندە سوجدەیی گەرەیی دەبا بۆ خۆای پاک و بێ خەوش و سەنا و ستایشی دەکا بەجۆرئ کە کەس سەنا و ستایشی وەھای نەکردووہ. لەو کاتەدا لەلایەنی خۆای گەرەوہ بانگئ دیتە خوار بۆ حەزرت (د.خ) دەلئ: سەرت ھەلبرە و تکا بەکە چیت دەوئ بۆت جیبەجی دەکم. ئەویش عەرزى دەکا: ئەى پەرورەدگاری جیھان! حوکمی خۆت دەرھق بەگونابارانئ بەندەى خۆت و ئوممەتی من بەجی ھینا و سزاداران و سووتان، ئەمجارە نۆرەى عەفوو لیبووردنی تۆیە. تکا دەکم عەفوویان بفرمووی.

ئینجا خۆای گەرە دەفەرموئ: ئەى خۆشەویستی خۆم! وا شەفاعەتەکەتم قبوول کرد: دە برۆ ھەرکەسى بەدئیکى ساغ و ساف و توویە: «لا إله إلا الله، محمد رسول الله» و لە ناو ناگردا ماوہتەوہ دەری بەینە. ئینجا حەزرت (د.خ) دەروا بۆ سەر جەھەننەم و، مالیک کە مەئمووری جەھەننەمە دئ بەپیشوازییەوہ. لەویدا حەزرت (د.خ) دەفەرموئ: ئەى مالیک! سەرپۆشی تەبەقەى ئەھلى دۆزەخ ھەلبرە. ئەویش پەردەى رۆوی جەھەننەم لادەبا. کاتئ ئەھلى ئەو تەبەقە چاویان بەحەزرت (د.خ) دەکوئ ھەموویان بەجاری ھاوار دەکەن و دەلێن: ھاوارمان لەلای تۆیە یا محەمەد! ناگرئ دۆزەخ پیست و گوشت و ئیسقانمانئ خواردووہ و تۆ ئیمەت لە دئی خۆت دەرکردووہ، بۆیە دۆزەخ بەم جۆرە دەمانسووتینئ. ئینجا حەزرت (د.خ) تکیان بۆ دەکا و، ھەموو ئەو گونابارانئ ئوممەتی کە لە دۆزەخدان دەھینیتە دەرەوہ. (جعلنا الله وأياكم من زمرة الناجين. آمین).

براکان! ئیمانى ساغ بەتەنیا خۆى سوودى راستى ئەوہیہ کہ خاوەنەکەى ئەبەدى نابى لە ناگرى جەھەننەما، واتە ھەتا ھەتایە لە دۆزەخدا نابى، ئیتر ئەو سوودەى نییە کہ موسلمان ھیچ سزا نەدرى و نەخریتە دۆزەخووە، بەلى ئیحتیمالى ئەوہ ھەیہ کہ موسلمانئىکی گوناھبار خواى گەورە بەمىھەرەبانىی خۆى عەفووی بکا و نازارى نەدا، بەلام ئەمە تەنیا ئیحتیمالە و شتىکی موحەققەق نییە؛ کەوابى قسەى ئەو فاسقانە کہ دەلین ئیمە ئەمرۆ بەئارەزووی خۆمان دەجوولیننەوہ و خۆ لە گوناھ ناپاریزین؛ چونکہ خوا بەخشنەدە و مېھرەبانە و لە گوناھمان خۆش دەبى و رۆژى قیامەت سزیمان نادا و عەفوومان دەکا، قسەییەکی نەفامانە و بى ئەدەبانەییە؛ چونکہ خواى گەورە ھەرەك بەحیلم و گوناھپۆش و مېھرەبانە ھەرەھا تۆلەسین و سەختگیر و خاوەن رىق و قینیشە.

لە داوودى تائىبان پرسى، پەحمەتى خواى لى بى، کہ ئیمان چىیە؟ وتى: ئیمان ئەوہیہ دلى کہ بەتارىکی گوناھ رەش بوویتەوہ بە نوورى مەعریفەت و خواناسى پرونەك بىتەوہ و، دلرەشى و دل سەختى بگۆریت بە نوورانییەت و شەفەقەت و رەحم و، لە بیدعەت لابدا بۆ سوننەتى ئىسلام. ئەگەر نەفس و شەیتان گوناھیان لەپیش چاوى تۆدا جوان کرد تۆ نەوہندە موحاھەدە و پامکردنى نەفست ببى کہ نوورى ئیمان ھیزی ببى و زال ببى بەسەر گوناھەکاندا و بەسەر نەفس و شەیتاندا، نوورى ئیمانیش بەپەپرەوکردنى قورئان و ھەدیس دەبى.

براکان! تەماشایە بکەن کہ خواى گەورە لە قورئاندا لە ھەر شوینیکدا ناوى ئیمانى بردووە، کردەوہى چاکەشى باس کردووە وەك دەفەرموى: «وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ.. الْآيَةَ» تەنیا لە تاقە شوینیکدا نەبى.

براکان! لە کەرەمى خواى گەورە ئومیدەوارم کہ تەووفیقتان بدا لەسەر ئیمان و پەفتار و کردارى چاکە و رىزە و موحاھەدەى نەفس (بمنہ و فضلہ و کرمہ. آمین).

سویاس بۆ خواى گەورە شەوى یەکشەممە ۲۴ى مانگی سەفەرى سالى (۱۳۹۷)ى کۆچى، ریکەوتى ۱۳ى شویاتى (۱۹۷۷)ى زاینى لە ھەرگیزانى ئەم نامەییە بوومەوہ.

ناممی په نجايمه

باسی بههشت دهکا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلوة والسلام على رسول الله سيدنا محمد وعلى
آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

پاش ئه مانه، براكان! خواي گه وړه ئه م دنيايهي كړدووه به كڼلگه ي رږژي قيامته، واته:
جنگه ي كشتوكال و تويشوي دواړوژه بو په يداكردن و كو كړدنه وه ي تويشوي پيرږژي
نه بړاوه. ئه م دنيايهي كړدووه به شويني ئه زمون و تاقيكردنه وه: كي ريفتاري باش دهكا
و كي ريفتاري خراب و ناپه سهند دهكا؛ تا دهر كه وي كي ئه هلي نه گبته ي و مالو يرانييه و
كي ئه هلي سرفرازي و به ختيا ريبه. به لي دنيا (دار الجزاء) نيبه، واته: ئه گه رچي هه ندي
پاداش له دنيا دا ديتهد ي، به لام (دار الجزاء) ي ئه به دي رږژي قيامته، كه و اب ي ئه وانه ي
كړدوه يان له دنيا دا خراب بي له رږژي قيامته دا سزاي خو يان وهرده گرن و ئه وانه ش
كړدوه يان باش بي و بيروبا وهر يان چاك بي له بهه شتدا به فزل و رحمه تي خوا شاد
ده بن (أن رحمة الله قريب من المحسنين). جا له بهر ئه مه هه ندي له ئه وسافي نيعمه تي
بهه شت باس ده كم بو براده راني خو م هه تا به يارمه تي خواي گه وړه تي بكوشن بو
په يداكردني ئه سبابي سه عاده ت و، دووريكه و نه وه له و شتانه كه ده بنه مانيعي سه عاده ت
و نيعمه تي بهه شت و له و شتانه كه ده بنه هو ي دووري له چا كه.

رپوايه ت كراوه كاتي كه خواي گه وړه بهه شتي دروست كړدو به جوړاو جوړي نيعمه ت
پازاندييه وه، بهه شته ت عه رزي خواي كړدو وتي: تو منت بو چي دروست كړدووه، به م
هه موو نيعمه ت و خي ر و ئه سبابي له زه ته وه؟ خواي گه وړه فه رمووي: بو ئه وه تو م دروست
كرد كه به بنده كاني خو م لاي تو نيشته جي بن. عه رزي كړد: خوايه! مادام من ئه و بنده
جوانم و به ناز و نيعمه ت پازاومه ته وه كه س ناميني له دنيا دا كه نه يي بو لاي من و لاي

من دانه‌نیشی. خوای گه‌وره فەرمووی: وامه‌لی؛ چونکه من هەر له ئیستاوه به‌مه‌شەققه‌تی نەفس و پریازەت کێشان و ماندوو‌بوونی لەش تۆ پەرژین دەکەم، تا هەرکەس ئەوانە قبوول نەکا، نەگاتە لای تۆ. جا به‌هەشت عەرزی خوای گه‌وره دەکا: مادام وابی کەس ناییتە ناو من، گویا سکالا دەکا و ناپه‌هه‌تی خۆی دەرده‌برێ له‌وه کە کەس نەیتە ناوی و به‌چۆلی بمینیتەوه. ئەم سوئال و جوابه کە له‌بەینی به‌هەشت و خوادا رابوو، له‌پاش دروستکردنی دۆزه‌خ بوو. له‌وه‌ختی خۆیا له‌پاش دروستکردنی دۆزه‌خ، دۆزه‌خ عەرزی خوای گه‌وره‌ی کرد: تۆ بۆچی منت دروست کردوه. خوای گه‌وره له‌وه‌لامیدا فەرمووی: تۆم بۆ (دار العذاب) دروست کردوه. ئەویش عەرزی خوا دەکا و دەلی: خوايه! ئەم هه‌موو ئەسبابی سزای کە له‌مندا هه‌یه هەرکەس ناگاداریی لێی هەرگیز گونا‌ه ناکات هه‌تا بۆ سزادان هه‌واله‌ی لای منی بکەن. خوای گه‌وره فەرمووی: من دەوری تۆ دەرگرم به‌ ئاره‌زووی نەفس و شتی به‌له‌زه‌ت و شوینکەوتنی هه‌واو شتی خۆش؛ واته: ئەوانه‌ی کە حه‌ز له‌مانه بکەن و به‌دوایاندا بگه‌ڕێن له‌ئەنجامدا ده‌کونه ناو تۆ. جا دۆزه‌خ عەرزی کرد: کەوابی کەس نامینێ له‌دنیا‌دا نەیتە لای من.

ئینجا خوای گه‌وره فەرمووی به‌به‌هەشت: ئەی به‌هەشت! قسه‌ی خۆت بکە. به‌هەشت عەرزی کرد: خوايه! ئەوانه‌ی ئەه‌لی نه‌جات و رزگارین کە ئیمانیان به‌تۆ هیناوه باوه‌ریان به‌زاتی پاکی تۆ و به‌ده‌ستوور و یاسای ئاینی تۆ هه‌یه. خوای گه‌وره‌ش ده‌فەرمووی: به‌عیزه‌ت و جه‌لالی خۆم قه‌سه‌م ئەوه‌ی به‌خیل بی، نابیتە دراوسێی من له‌ناو تۆدا، واته: ئەو نيعمه‌ته جوانانه‌ی به‌هەشت نادەم به‌کەسی رۆژ و په‌ست بی و، ئینسانی وه‌ها نابێ بیتە به‌هه‌شته‌وه.

مه‌به‌ستی خوای گه‌وره له‌به‌خیل ئەو کەسانه‌یه ئەوه‌نده دنیا‌په‌رستن له‌گه‌ل ئەوه‌شدا کە مالی دنیا‌یان هه‌یه واجیباتی مألویه‌ی خۆیان وه‌ک زه‌کات و سه‌رفیتره جیبه‌جی ناکەن و دراوسێکانیان به‌فه‌قیری و هه‌ژاری سه‌رده‌نینه‌وه و مندالیان به‌سکی برسی دهنوون و، ئەم رۆژانه ئەوه‌نده بی رەحمن لا ناکه‌نه‌وه به‌لایاندا، ته‌نانه‌ت هه‌تیوی بیکه‌س به‌مالاندا دمه‌گه‌رێ و دەرۆزه ده‌کا رەحمی پی ناکەن. له‌پووتوووتیدا ده‌له‌رزێ و پۆشاکیکی پی نادەن، موسلمانیککی بی حال و مال دهمرێ کفنی بۆ ناکەن، له‌گه‌ل ئەوه‌شا کە کفن کردن و گۆرپه‌لکه‌ندن و شارده‌نه‌وه‌ی مردوو واجیبه له‌سه‌ریان! گه‌لی نه‌ناسراو به‌میوانی رێیان ده‌کەوتنه لایان نایانحه‌سیننه‌وه، به‌کورتی: ئەوه‌ی واجیباتی ئاینه جیبه‌جی ناکەن چ

جایی سوننهت. جا نهو که سانه که رژد و به خیلن بهو معنا که وتمان له قیامه تا له حوزووری خوای گهوردها نهوهنده چرووک و مهتووک و بی نرخن له هیچ گوناھی عهفوو نا کرین و، پیویسته بهقهدهر گوناهاهکانیان بسووتینرین، نهگهر بهسوئی خاتیمه گیروده نهبن، (والعیاذ بالله). بهلی پاش نهوهی بهقهدهر گوناهاهکانیان سزا دران و له دۆزه خدا سووتان، نهوسا دهروونه بهههشت. بهلام له رۆژانی جومعهدا که خوا میوانداریی گهوره بۆ ههموو نههلی بهههشت دهکا و، ههموو دانیشتوانی بهههشت دهروونه سهر سفره و حازری نان خواردن دهبن و خواردنی تایبتهتی دهخۆن، نهو رژدانه ریگا نادرین حازری نهو میواندارییه بین، بهلکو لهو پیروزی و بهختیارییه بیبهش دهبن.

ههروهها له ههموو سبهینییبهکدا دهرگای بهههشت دهکریتهوه و خوای گهوره بهمیهره بانی تهماشای دهرگای بهههشت و بهههشت دهکا و دهفرموئ (تطیبهی) واته بۆن خوش به نهی بهههشت! لهوکاتهدا ههموو بهشیکی بهههشت بهتهواوی بۆن خوش دهبی. جا بهههشت نهوهنده موسیمی خوش وهردمگری بهزمانی حالی لهوکاتانهدا دهلی: «قد أفلح المؤمنین» واته: بهراستی ههموو موسلمانهکان له سزای قیامهت رزگار دهبن، چونکه رزگار بوون له سزا بهستراوه بهشههامهت و شیوهی ساغهوه و، نهه شههامهت و نهه ساغه تهنیا له نیشانهی نهوانهیه که لهسهر نوێژکردن بهردهوامن و ههموو رۆژی پینج جار سوچه بۆ خوای گهوره دهبن.

ریوایهت کراوه: ههموو رۆژی بهههشت و دۆزهخ ههردووکیان داوا و رچایهکیان له خوا ههیه، بهههشت عهرزی دهکا: خودایه! من میوه و ناو سایه و سیبهه و جۆبارم حازره، فهرش و کۆشک و حۆریم نامادهن! تکام نهوهیه نهوانهی که بۆ من دروست کراون، پهوانهیان بکهی بۆم. دۆزهخیش بانگ دهکا و دهلی: خویه! بیهر و چالی تاریک و پر له دووکهل و ناگرم حازرن و، خواردهمهنی زهقووم و حمیم ناماده کراون! تکام نهوهیه نهوانهی بۆ منت دروست کردوون، پهوانهیان بکهی بۆلام. جا خوای گهوره بانگ دهکا له بهههشت و دهفرموئ: نزیکه مهشهققهت و تهکلیفی خۆم لهسهر بهنده چاکهکانم ههلبگرم واته: لهوانهیه بیانمرینم و بیاننیرم بۆ لات، ههرکهسی له دنیادا له من ترسابی و تاعهتی منی بهجی هینابی له قیامهتدا نایترسینم و سوود و قازانجی تاعهتهکهی دهست دهکهوی، مهتاعی خوا گرانه و قیمهتهکهی بهههشته. ههروهها خوای گهوره وهچی کرد بۆ حهززهتی عیسا (دخ) و فرمووی: نهوهی من نامادهم کردووه بۆ چاکانی

نوممته نهگه به چاوی خویان بیاندیایه له وانه بوو له شادی و ئیشتیاقی بههشتدا گیانیان دهرچوایه.

ریوایهت کراوه: «مامثل الدنيا في الآخرة إلا كما يغمس أحدكم أصبعه في اليم فانظر بم يرجع؟». واته: نیسهتی دنیا و لهزهت و شادی و خویشیهک تیدیایهتی له چاو لهزهت و خویشی و شادیی جیهانی دواپی وهک نه وهیه په نهجیهیک بکری بهدیریاییهکدا، ناخو نهو په نهجیه چهندی ئاو له گهله خویدا دینیتته دهره وه؟! دیاره نهه ریوایهته ئیش و نازار و سزا و ناخویشی نهه دنیایه له چاو ئیش و نازار و سزا و ناخویشی قیامهتیشدا دهگریته وه، واته: نازاری دنیا له چاو نازاری رۆژی دواپییدا وهک نیسهتی نهو ئاوهیه که به په نهجیه که وه دیتته دهر. له راستیدا وه زعی بههشت و کۆشکهکانی و نارایش و شووشی کۆشکهکان له پایهییکی وهها نین که ئینسان بهعهقلی کهموکوریی خوئی تیی بگات و زهبتیان بگات، نهه تهنیا له وزی عیلم و زانینی بی پایانی خوی گهوره دایه (جل جلاله). وهکو ریوایهت کراوه هه موو به شهکانی کۆشکهکانی بههشت وهک بلورن به جوژی که بههشتییهکان له کۆشکهکانیانه وه دهتوانن برواننه دهره وه و باخچهی بهردهمی کۆشکهکانیان ببینن، مابهینی کۆلانهکانی میسک و عنبه ره، ورده بهردی دهشته کهی وهک دوری ساغه. پیغه مبهه (د.خ) راستی فهرمووه که فهرموویته: بهقه دهر داریکی دهستی ئینسان له بههشت له هه موو دنیا و نهوهی له دنیا دایه چاکتره؛ دیاره دنیا و سامانی دنیا هه مووی له دهستی ئینسان دهردهچی و ئینسانه که فهقیر ده کهوی، هیچی له گهله خوئی نابا بو قهبر و قیامهت، ئینسان که دهری هه رچی مولک و دارایی هه یه لئی بهچی ده مینئی و دوژمن به شوینه کهی شاد ده بی، به لام نیعمهتی بههشت هه ر ده مینئی و خاوه نه کهی کۆچ ناکا و بهجینی ناهینئی.

ریوایهت کراوه: نهگه بهقه دهر دلۆپی ئاو له مادهی بههشت بکه ویتته سه ر زهوی هه موو دنیا جوان دهکا. ههروهها نهگه بهقه دهر دلۆپی ئاو له مادهی دۆزهخ بکه ویتته سه ر زهوی هه موو دنیا ناخویش دهکا. هه موو سه عاتی بو نه هلی دۆزهخ جو ره سزایهک زیاد دهکا (أعاذنا الله منها). نایهتی پیروزی «فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا» نهو مه بهسته دهگه یینئی که باس مان کرد، چونکه وشه ی (لن) مه عنای ته نکیدی نهفی ده دا واته: ههتا ههتایه هه ر سزای نه هلی دۆزهخ زیاد ده کهم. ههروهها سه زهت (د.خ) به شیوهی تهعه ججوب فهرموویته: یا وه سفی بههشت به و جو ره ی که هه یه بو نوممهتی من به بیان

نەكراوه، يا نابېنم كەسى عاشقى بەهەشت بى!! بەراستى بەهەشت سەد دەرەجەى تىدايه،
 واتە سەد چىنى ھەيە، ئەگەر ھەرچى (ماسوى اللە) يە ھەمووى لە يەك پلەدا دابىرى،
 دەيگىرى، بەينى ھەر دوو دەرەجەى لى دەرەجانە پىنج سەد سال رىگەيە. دووم ھەموو
 ئالتوونە، دەرەجەى سىيەم ياقووت و لولونو زەبەرەدە، نەودو ھەوت دەرەجەكەى
 تىش خوى گەرە نەبى كەس نازانى چىيە و چۆن دروست كراوه.

ئەو كەسانەى قورئانى پىرۇزىان لەبەرەو رەفتارى پى دەكەن، كاتى كە دەرپونە
 بەهەشت دەرەجەيان، لەپاش ئەسحابە و شەھيدان و سىدىقەن، لە ھەموو دەرەجەيەك
 بەرزترە. ھەر وھا ئەھلى بەهەشت، ئەوانەى دەرەجەيان لە خوارەويە دەرپوان بۆ ئەھلى
 دەرەجەى ژوروو و نوورى ئەوان وەكو نوورى رۆژ دىتە خوارەو بۆ سەريان بەچۆرى كە
 دەرەجەى خواروو داگىر دەكا. ئىنجا ھاوار دەكەن دەللىن: خوايە! ئەم نوورە چىيە؟ خوى
 گەرە وەلاميان دەداتەو كە ئەو نوورە نوورى فلان كەسى برادەرى خۆتانە. جا ەرزى
 دەكا و دەللى: خوايە! ئەو كەسە لەدنيادا ھاوئى من بوو، كارى وا بەرزى وەھاي نەبوو
 كە بەم پايە بگا. وەلامى دەدرىتەو كە بەراستى ەمەلى ئەو لە ەمەلى تۆ زۆر گەرەتر
 بوو: ئەو لە دنيادا برسى بوو، تۆ تىر بووى، ئەو تىنو بوو تۆ تىراو، ئەو لە شەودا نوئى
 كىدوو، تۆ نوستووى: كەوابى خوى مېھربان بەنەوازشى خوى بەهەشتى بى بەخشيو
 و دلى بە بەهەشت خۆش كىدوو و رەزامەندى داو بەدلى: تا خەفەت لە دلدا نەمىنى.
 ھەر وھا لە بەهەشتدا دەرەجەى وا ھەيە كە لەژورەويە دەرەجە نىيە و كەس پى ناگا،
 مەگەر ھوكمدارى دادپەرەو يا ئەو كەسە كە سىلەى رەحم بەجى بىنى، يا ھەژارى كە
 خىزانى زۆر بى و بەسەبر بى، يا ئەوەى قورئانى لەبەرى و رەفتارى پى بكا. ھەر كەس
 لە دنيادا داواى دەرەجەى بەرزى دنياى بكا، خوى گەرە دەرەجەى قىامەتى دەھىنئىتە
 خوار و ئەو دەرەجەى قىامەتە كە دەھىنئىتە خوارەو لە دەرەجەى دنيا گەرەتر و بەرزترە.
 لەم خوسوسەو ەزەت (د.خ) ئايەتى «وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا»
 خوئندەو.

لە بەهەشتدا رىك دەكەوى بەندەيى لە خاوەنەكەى دەرەجەى بەرزتر دەبى. جا
 خاوەنەكە دەللى: خوايە! ئەم شەخسە لە دنيادا بەندەو خزمەتكارى من بوو، چۆن ئەم
 دەرەجەى ھەيە؟ وەلامى دەدرىتەو: كە لە دنيادا ئەو بەندە لە تۆ زياتر ناوى خوى بردوو
 و بىرى لى كىدوو تەو: لەبەر ئەو زىادە زىكەر، دەرەجە و پايەى بەرزى پى دراو.
 ھەر وھا دەرەجەى بەرز دەبى بەھوى لەبەر كىدنى قورئانەو: يا بەھوى تىكاردنەو لى

پیاوه گه وره كان بۆ داماوان و موحتاجان و بۆ لا بردنی فیتنه و ئاشوب و به لا له وانه که گيرۆده بوون، يا به هۆی چاويۆشيه وه لهو که سانه که خراپه يان له گه ل چاويۆشه که کردووه، يا به هۆی به خششه وه بهو خزم و خویشانه که نه وان بۆ رهحم و بۆ به خشش بن، واته به جيهناني سيله ی رهحم له گه ل خزمی بۆ رهحمدا، يا به هۆی پياوه تی کردنه وه له گه ل ناپياواندا.

به ههشت ههشت ده رگای ههیه، هه ر يه که لهو ده رگایانه به تايبه تی هی تا قمي که له نه هلی تا عهت. بۆ نمونه: نه و قاپيه که ناوی (ريان) ه بۆ نه وان هیه که هۆگر يان به رۆژو وه بووه، به لکو نه وان ه له هه موو قاپيه که لهو قاپييانه وه بانگ ده کړين. هه روه ها بۆ نه و که سانه که سى منداليان مردووه و سه بر يان کردووه. وه بۆ نه و که سانه که له بهر رهزای خوا نان و چيشتيان داوه به خه لک و ئاويان داوه به تينو وه کان. وه بۆ نه و که سانه که قه رزاري خه لک بوون و خاوه ن قه رزه که له بيري نه ماوه و نه مان خو يان له بهر رهزای خوا حه قه که يان داوه ته وه. وه بۆ نه و که سانه که قاتيلکيان له قيساس عه فوو کردووه. وه بۆ نه و که سانه که له پاش هه موو نو يژه کان دوانزه جار سوور ته تی ئي خلاس، واته (قل هو الله احد) ده خو يئن. وه بۆ نه و که سانه که چل فه رمو وه ی پيغه مبه ر له به ر ده که ن (د.خ) و خه لکی مو سلمان له ري گای نه وان وه لهو فه رمو دانه، سوود وه ر ده گرن. وه بۆ نه و ئافره تانه که له ترسی خوا ی گه ر ه نامووسی خو يان پاراستوو ه و له فه رمانی مي رديان ده ر نه چوونه، نه مان ه يه که يه که له هه موو ده رگايه کی به هه شته وه بانگ ده کړين که برۆنه ژووره وه. هه روه ها له به هه شتدا ده شتي کی بۆ پايان هه يه که خاکی وه که عه ن بهر بۆن خو شه و ورده به ر ده کانی مرواری و ياقووتن. فره شته به ريژه کان پيرۆزبا يی له نه هلی به هه شت ده که ن و ده لين: نه ی به هه شت! خو ش به حالی تو که بووی به مه ئواو مه نزلی نه وان ه که پادشان. له به هه شتدا ده شتي کی سه ی هه يه نه وه نده گه ر ه يه که جي گه ی به رو دوا ی نه هلی به هه شتی تي دا ده بيته وه، شو راکه ی يه که به رده له کافوور و، چه ند ته پۆلکه ی ميسک ده وره ی نه و ده شته يان داوه. هه موو جو گه و جو باری تي دا جاري ده بۆ. هه ندي وه خت هه موو نه هلی به هه شت لهو ده شته دا کو ده بنه وه. خوا ی گه ر ه با ی ره حمهت ده ني ري ته سه ر يان که خه وش و خالی ميسک دينی و ده يدا به رو و ياندا و شوخی و جوان بيان زي اتر ده بی، که ده گه ري نه وه بۆ شو ينی خو يان، خو ري به کان پييان ده لين: ني وه که رو يشتن هه مووتان نا ره حهت بوون بۆ ني مه و گيرۆده ی عيشق بوون، ني ستا ني مه عيشقان زي اتره بۆ ني وه. حه دي سه پيرۆزه که هه تا ني ره يه.

حۆرییه‌کانیان روومه‌تیا نابیئن، چونکه نووری ته‌جه‌لای خویای روومه‌تی داگیر کردوون (والحمد لله على ذلك).

ریوایه‌ت کراوه: پۆژی حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمووی: نایا باسی کۆشکه‌کانی به‌هه‌شتان بۆ بکه‌م؟ عه‌رزیا ن کرد: به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! حه‌زه‌ت (د.خ) فه‌رمووی: کۆشکه‌کانی به‌هه‌شت ئه‌وه‌نده سافن وه‌کو بلوورن چ له ناو و چ له ده‌روهه، واته: له ناوه‌وه، ده‌روهه ده‌رده‌که‌وی و له ده‌روهه، ناوه‌وه. له‌زه‌ت و ناز و نیعمه‌ت له ناو ئه‌و کۆشکه‌کانه‌دا ئه‌وه‌نده زۆر و جۆراو‌جۆره که نه‌ چاو دیویه‌تی و نه‌ گوی بیستویه‌تی و نه‌ به‌ دلی به‌شه‌ردا هاتوه. له‌ویدا عه‌ره‌بیکی خه‌لکی بادیه‌هه‌ستا و بانگی کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! باوک و دایکم به‌سه‌رگه‌ردت بن، ئه‌م کۆشک و ناز و نیعمه‌تانه بۆ کین؟ فه‌رمووی بۆ که‌سانیکن که سه‌لام له ناو خه‌لکدا بلأویکه‌نه‌وه و زۆر سه‌لام له خه‌لک بکه‌ن و، زۆر نان به‌ خه‌لک بده‌ن و، زۆر به‌پۆژوو بن و، له شه‌ودا که زۆریه‌ی خه‌لک نووستوون نوێژ بکه‌ن.

براکان! مه‌به‌ستی حه‌زه‌ت (د.خ) له سه‌لامی زۆر ئه‌وه‌یه که دلی به‌رامبه‌ر به‌موسلمانان پاک بی و له‌سه‌ر دلپاکی سه‌لامیان لی بکا. مه‌به‌ست له ده‌وامی پۆژوو ئه‌وه‌یه که پۆژووی مانگی په‌مه‌زان بگرئ، هه‌روه‌ها (ایام البیض) که سیانزه و چوارده و پانزه‌ی مانگه (ایام السود) که بیست و هه‌شت و بیست و نۆ و سییه‌می مانگه، له‌گه‌ل دووشه‌مه و پینج شه‌مه و نۆیه‌می مانگی قوربان و نۆیه‌م و ده‌یه‌می موچه‌په‌م به‌پۆژوو بی و، سییه‌کی ئاخری شه‌و به‌نوێژ و زیکر و فیکر زیندوو بکاته‌وه. دیاره‌که‌سی حالی وه‌ها بی و ده‌وام و نیستیقامه‌تی هه‌بی و ئه‌هلی جومعه و جه‌ماعه‌ت و ئیحسان و خیرات بی و له‌و گوناها‌نه پارێژ بکا که ده‌بنه‌ هۆی مألۆزانیی نه‌ب‌راوه، ئه‌وه ئه‌هلی به‌هه‌شته. ئیتر مه‌به‌ست ئه‌وه نییه که هه‌موو کات و هه‌موو پۆژه‌کانی هه‌ر به‌پۆژوو بی، یا هه‌موو شه‌وی بیدار بی و نه‌نوئ؛ چونکه ئه‌مه به‌پیتی عاده‌ت له‌توانای ئینسان به‌ده‌ره.

ئه‌هلی به‌هه‌شت هه‌ریه‌کی لای که‌می حه‌فتا حۆرییان هه‌یه و، هه‌ر حۆریه‌که له کۆشکیکی تایبه‌تیدایه، ئه‌و کۆشکه رووناکییه‌کی نه‌ب‌راوی هه‌یه، له هه‌ر کۆشکینکدا دره‌ختی هه‌یه، به‌ری ئه‌م دره‌خته حه‌فتا خه‌لاتی نایابه، نه‌ له په‌نگا و نه‌ له بۆدا هاوتای نییه. هه‌ندئ له‌و کۆشک و هه‌یوانانه بی کۆله‌که و بی پله‌کانه به‌ناسماندا هه‌لواسراون. هاوپیه‌یه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) عه‌رزیا ن کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ئه‌هلی ئه‌و کۆشکه‌نه چۆن ده‌گه‌نه شوینی خویان؟ فه‌رمووی: وه‌کو بالنده که به‌بال بفرئ. عه‌رزیا ن کرد: ئه‌م

جۆره كۆشكانه بۇ كۆين؟ فەرمووی بۇ ئەوانەن كە خاوەنی دەرد و بەلان واتە: ھەر دەردی
خوای گەورە بیدا بەسەریاندا پیتی رازین، (والله أعلم).

ھەر ھەما جۆرە حۆرییەك ھەبە كە زۆر بەشەوكەت و نەزاكەتە، كاتی كە ھاوړیپەكەبی
ئارەزووی بكا، مەئموورێكی غەریبی لە فریشتە خەبەری دەداتی: كە ھاوړیپەكەت
دەبەوی بیت بۆ لات، ئەویش لەگەڵ كۆمەلێ لە كارەكرانییدا دەكەوێتە پێ ھەتا دەگاتە
ئەو ھاوړی تاییبەتییبە. بەلام ئەو كەسە بەناحق خەلكی كوشتی یا دلی دایك و
باوكی ئازاردابی، یا دەوامی كردبی لەسەر خواردنەوہی شەراب، ئەو ژنانە بەرگی زۆر
تەنك دەپۆشن و پرووی خۆیان بۆ نامەحرەم دەردەخەن، ئەو كەسانە كە پێوہندی
خویشایەتی بەجی ناھینن، ئەو ژنە شوی كردبی و ئەو پیاوہی ژنی ھینابی و
زینایان كردبی و، لە دنیادا (رجم)، واتە سەنگەسار نەكرابن، ژنی بەزۆر تەلاقی لە
مێردی سەندبی، پیاوی كە پێشی بەوہسمە پەش كردبی، ئەمانە ھیچكامیان بەبی تۆلە
و سزا بۆنی بەھەشت ناكەن و لە بەھەشتدا لەو خۆشییە بی بەش دەبن.

باخەكانی بەھەشت، و ھەما دروست كراون، ھەر گیاپیەكیان تیابی ساقیان لە ئالتونە
و لقیان لە لوئولنە و بەرگیان لە زمرووی سەوزە و وەكو گیاي دنیا تەپن. شتی نایاب و
جوانی و ھایان تیایە كە خوای گەورە بەھیز و توانا و خواستی خۆی بەتاییبەتی دروستی
كردون، بۆ نمونە: بۆلە ترنی و ھەما تیدایە، بەئەندازەي گەزنی درێژە و ھەندیکیان
لەوہیش درێژترن. بەئندەكانی بەھەشت لەسەر بەرزایی كۆشكەكان دەنیشنەوہ و ئاوازی
جۆراوجۆر دەخوینن، ھەركام لەم بەئندانە ناویكی لە ناوہكانی خوا كردوہ بە ویردی
خۆی و دەخوینن، بەجۆری كە بەھەشتییەكان دەلین: بیجگە لەم لەزەتەي نێمە خوا
لەزەتێكی تری دروست نەكردوہ. پێك دەكەوی نینسانێ بەئندەي دەبینی و لە دلی خۆیدا
دەلی: ئاخو لەزەتی گوشتی ئەم بەئندەي چۆن بی؟ گورج ھەر لەو كاتەدا كە بەئندەكە
بەئاسمانەوہیە بەئەمری خوای گەورە، بەشئوہي كە لەزەتەكەي بەدلی نینسانەكە بی،
دروست دەكری و دیتە بەردەستی و دەخوا. لەپاش ئەو كە دەخوا خوای گەورە لە ئێسك
و پرووسکی ئەو بەئندەي بەئندەي كی تر دروست دەكاتەوہ، لەسەر شیوہي جارن و دەفری
بۆ سەر شوینە پیشوہكەي و خەریكی تەسبیح و ھەمد و سەنا و تەكبیر و تەھلیلە دەبی.
كاتی یەكی لە ئەھلی بەھەشت ھیشووی تری یا ھەناری ببینی و دوورە دەست بی، مادام
ئارەزووی خواردنی بكا، ئەو لقەدارە كە ئەو ترییە یا ئەو ھەنارەي پێوہیە دانەوی بۆ
بەردەستی و، میوہكەي لی دەكاتەوہ و دەخوا.

براکان! خوای گه وره هر شتی نارزه زوو بکا، ده توانی گورچ دروستی بکا، ده توانی هممو روژئی هر نینسانی چند نان و ناوی پیویست بی، له پیش نیحتیاجیدا نامادهی بکا و بوی رهوانه بکا، به لام نهو عاده تیکی داناوه که له سر نهو عاده ته رهفتار دهکا، لهم کارهی خوادا گه لی حکمهت ههیه. (آمنا بعدم إنتهاء علم الله وقدرته، وآمنا بقله ادراك عباد الله تعالی).

براکان! له بهه شتدا ههتا ههتایه ته کلیف له سر بهنده کانی خوا هه لده گیری، له وی بهرپرسیاری نابی: هه سانه وهی نیجگارییه. بهرامبر نهو نه تا لهم ته منه کورت و که مهی نیمه یشدا که می ته کلیفمان لی داواکراوه، جا نه گهر نیمه لهم ته کلیفه که مه به جی نه هینین، ده بی چ جوړه بهنده بی بن و دلمان به چی خوش بی!!

براکان! له بهه شتدا گه لی درمختی میوه ههیه، به پتی فرموده ی حدیسی پیروژ بهری نهو دارانه نه به رنگ نه به بو، نه به تام له یهک ناچن و، ده لین هه رجاری که میوه که بچن ده نکی تر لهو میوهیه له شوینه که پیدا پهیدا ده بیته وه. (سبحان الله) له توانای بی سنووری خوای گه وره. هه روها داریکی گه لا جوان ههیه له دواییدا بهری نهو داره ده بی به بهرگ و پوښاک و نه هلی به هه شت سوودی لی وهردمگرن. نه هلی به هه شت دابنیشن یا به پیوه راوهستن له سر نارزه زوی خوین چیان بوئی له خوارده مهنی بوین دی و له زهتی لی وهردمگرن. پیویسته بزائن که خوارده مه نیی نه هلی به هه شت وهکو خوارده مه نیی نه هلی دنیا نییه که خوشییه که ی ته نیا له ژیر زمانیدابی؛ به لگو له هه رچی خوارده مه نییه که ههیه به له زهتترو، له زهته که ی دپروا بو هه مو به شکی له ش و بو دماغ و دل و نه ندانه کانی تر و له پاشاندا به شتوهی عه رق له له شهوه دهرده چی و گورچ نارزه زوی خواردن ده که ی. دوور نییه له قودرتهی خوای گه وره: هه زهتی نیبراهیم (د.خ) له شهوی میعراجی شهریفدا به حوزووری موبارمکی هه زهتی پیغه مبر گه یشت (د.خ) و پتی فرموو: نمر بکه به نوممه تی خوت که داری زور له بهه شتدا بنیژن؛ چونکه به هه شت خاکی پیروزه و بوئی خوشه و درمختی به رزه و ناوی وکو فوراته. نه م دار ناشتنه ییش که له دنیا دا ده بی به وه ده بی که زور جار بلین «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم».

هه ندی میوهی به هه شت وهکو گومیزی زیوه. روژئی یه کیکی عه ربه ی خه لکی ده شت هاته خزمه تی هه زهت (د.خ) و عه رزی کرد: نه ی پیغه مبره ی خوا، باوکم و دایکم

به سهرگردت بن، نایا له بههشتدا میوه ههیه؟ فرمووی: بهلئی ههیه، درهختی (طوبی) که بهقهدر (جنة الفردوس) گهورهیه. عهربهکه عهرزی کرد: ئهو داره له دنیاادا وینهی ههیه؟ فرمووی: له ولاتی ئیوهدا وینهی نییه، بهلام له ولاتی شامدا وینهی ههیه، له داری گوئز دهچی. وهك چۆن داری گوئز لهبنهوه یهك ساقی ههیه و له سهروهوه لقی زۆری لی جیادهبیتوه، ئهویش وههیه. عهربهکه عهرزی کرد: گهورهیی ئهو داره چهند دهبی؟ فرمووی: ئهگر عهربهی بهسواری و شتر بیهوی بهدهوریدا بسووریتوه بهماوهبیهکی زۆر نهبی ناتوانی. عهرزی کرد: له بههشتدا ترئ ههیه؟ فرمووی بهلئی ههیه و دهنگهکانی بهقهدر دۆلچیهی گهورهیه. عهربهکه وتی: ئهو دهنگهترئ من تیر دهکات؟. حهزرت فرمووی بهشی تو و هۆزهکشت دهکات.

له بههشتدا حۆریهك ههیه ناوی (عیناء) ه هر کاتی بپروا بۆ شوینی له لای راست و چهپیهوه، ههزار کارهکه ههیه. ئهم حۆریه بانگ دهکا: لهکوین ئهو کهسانه که له دنیاادا ئهمریان کردوه بهچاکه و نههیان کردوه له خراپه؛ واته: ئهم حۆریه و ئهم ههمووه کارهکه رانه هی ئهوانه دهبن که له دنیاادا خاوهنی ئهو سیفاتانه بوون. حۆریهکانی بهههشت، وهها دروست کراون که ههموو دلایان به خاوهنهکهی خویانهوه بهستراوه، ههروهکو خاوهنهکانیان عاشقی ئهوانن، ئهوانیش وههان، لهپیش مردنی خاوهنهکانیان، که هیشتا له دنیادان، ئهو حۆریانه دهیانناسن. وه ئهگر له دنیاادا ژنهکانیان نازاری دلایان بدن، ئهوان له بههشتدا عاجز دهبن و دوعای شهریان لی دهکن و، پێیان دهلین ئهو هاوڕیانهتان بهئهمانهت لای ئیوهن و لهپاش مردن هاوڕیتی ئیمهن. ههروهها ئهو کورسییانه که ئههلی بهههشت لهسهریان دادهنیشن، لهگهڵ حۆریهکانیان زۆر بهرزن. له ناو کۆشکهکاندا ههفتا فهرش ههیه که له ناویشم و حهریر دروست کراون و، ههر فهرشی لهسهر فهرشی داخراوه. خوا خۆی دهزانی که چهند نهرم و نیان و ناسکن. لهسهر ههر فهرشی لهوانهی که لهسهر کورسییهکان راخراون ههفتا فهرشی سوندس و ئیستهبرهق ههیه. لهو کاتانهدا که حهزرت (د.خ) باسی کورسیی دهکرد ئهم ئایهتهی دهخویندهوه: «مُتَكِّينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ...» ههتا دوابی ئایهتهکه. ههروهها حهزرت (د.خ) دهیفرموو: مادام بهرهکانیان له ئیستهبرهق بی، دهبی دیوی دهریان لهچی بی؟ ئهو کورسییانه ئهوهنده بهرزن خاوهنهکانیان وهکو بالنده دهفرن بۆ ناویان. ئهم جوړه بهرزبوونهوهی ئینسانه له بههشتدا وهکو بهرزبوونهوهیه بههۆی پلهکانهوه له

دنیا، یا به جوړی کی تر که هر خوا خوئی دهیزانی چونه. خوژیبهکان کورسی تایبه تییان ههیه وهکو بووک له دنیا، واته ئارایش و خو رازاندنه وهیان له توانای وهسفی ئیمه بهدره. له ناو کوژکهکاندا خپوهتی جوان جوان هلدراون وهکو دوری نایاب و سپی و ورشدار که ئینسان له سهیرکردنیان تیر نابی، خوی گهوره بیکا به نسیمان له گهل هموو موسلمانانی تر دا.

ئهم کوژک و کورسی و خپوهت و بارمگا و تاقانه، به جوړی رازینراوه ته وه مهگر خوا به عیلمی خوئی بزانی چونه؟

براکان! خو شه ویسته کان! موسلمانان! هوشیاران! خاوهن دلان! تماشای بکن و بیر بکنه وه. ده خیلتان بم، به قوربانتان بم، نه گهر که سی چوارسه گز به گزی خو مان بالای به رزی، ده بی ئه و عالمی به هه شته ی و ئه و خپوهت و بارمگای به هه شته ی چو ن بی؟

به هه شتیبهکان روویان وهکو مانگی چوارده دهره وشیته وه، یا وهکو ئه و ئه ستیره ی که له پش شفهقی راسته قینه دا دهره که وی و دهره وشیته وه. روخساری ئه هلی به هه شت مووی ریش و سمیلی پتوه نییه. له هه موو کاتی که ده هه شته ی فاخیریان له به رده ستدایه که له بونی خو ش و رهنگی هه لکه وتوو و شیوه ی جواندا هه لپژارده و نایابن. هه رکاتی بیانه وی ئه وانه لابه ن هه فتای تر له به رده ستیاندا حازر ده بی و، هه روا به جوژه به رده وامه، هه موو ئه و خه لاتانه ناسک و نهرم و نیان و موناسی شان و قول و قامه تی نه وان و، له کیشانی شدا هه موو ئه و هه فتا خه لاته به قه ده ر قاتی پو شاکی دنیا قورس نین. ئیتر کوژک و رایه خ و خزمه تکار و که نیزه ک و خوارده مه نیی وه ها که له پیشه وه باس مان کردن. له گهل ئه م هه موو ناز و نیعمه تی خویبه دا هه رگیز ترسی مردن و ناربه زایی خوا نییه؛ چونکه به هه شت (دار الإستراحه)، واته: شوینی حه سانه وه و ره حه تیبه، شوینی ته کلیف و لپرسراوی نییه، هه روه ها ترسی ئیش و نازار و برسیتی و دل ناربه حه تی نییه. له وی چلک و چه په لی و له ش و پو شاکی پیسی نییه، میز و پیسی و خوین و برین نییه. هه یچ جوژه ئیش و نازار و ناخو شیه که له به هه شتا نییه. جا سهیر بکن هه موو ده سته لاتدارانی جیهان ده ولته ت و عیزه ت و حورمه ت و ئیستراحه تیکی وه هایان بو ده ست ده ا؟ هه رچی ئه وان هه یانه به نیسه به تی ده ولته تی ئاسایشی نه براوه ی به هه شته وه، وهکو شتی براوه یه به رامبه ر شتی نه براوه. به تایبه تی نیعمه تی ره زامه ندیی خوا و ئه مین بوون له رق و قین

ھەموو پۇرۇشكى جومعه له شوئىنكى گوشاددا كۆدەبنەوھ و خەرىكى زىكرى خواى گەورھ و قسەى خۇش دەبن. ھەندى كەلیمەیان بۇ خاتردارىى مېردەكانیان دروستە بېلین. قسەكە ئەمەیه: «نحن الراضیات فلا نسخط أبداً». بۇ ھەندى له بەھەشتیەكان وا رېك دەكەوى كە له كاتى خۇشى و سوحبەتدا نوورېك و پرووناكییەك له ئاسمانەوھ دېتە خوارەوھ بۇ سەر كۆشكەكانیان و بۇ سەر خۇشیان، ئەو نوورە ئەوھندە بە بەرق و پرتەودارە، نوورى جەمالى خۇیان مەحو دەكاتەوھ، نوورى كۆشك و دەروبانى شوئىنكەیش مەحو دەكاتەوھ. ئەوانیش وا گومان دەبن كە خواى گەورھ دەپەوى نوورى خوى لەوان دەرخا، بەلام كە چاودەگېرن حالى دەبن ئەمە نوورى خۇرییەكە كە وا له ژوورى ئەوانەوھ سەر و ملی درېژ كر دووھ و بەسەر ئەماندا دەروانى و بانگ دەكا: ئەى دۆستى حەزرتى خواى پەرورەدگار! ئایا ئیمە مەیدانى سوحبەتمان نییە لەگەل تۇدا؟ ناخۇ لەم دەولەتى سوحبەتە ئیمە بەشمان نییە. جا یەكى له بەھەشتەوھ دەپرسى ئۆوھ كین؟

جوابیان دەداتەوھ و دەلى: من لەو خۇرییانەم كە خواى گەورھ له قورئاندا بەئایەتى (ولدینا مزید) ئیشارەتى بۇ كر دوون. جا ھەتا خوا مەیل بكا خۇرى بەخۇرى له ژمارەى خۇرییان زیاد دەكاو، له قەراغى پرووبار و جۆگەى بەھەشتا خۇرییانى زۆر جوانى وەكو دارى چنار و سنەوبەر ئیجاد دەكا و خۆوھتیاں بەسەردالى دەدرى و تەسلىمى خاوەنكەى دەكرى و ئەو خۇرییانە لەسەر كورسییەكى بەجەواھیرات رازاوه دادەنرین. ئەم خۇرییە تاییبەتییانە بۇ كەسانىكەن كە بە شەودا عیبادەت و شەونویژ دەكەن، و بەرۇژا بەرۇژوو دەبن. ئەم شەخسانە كە ھېشتا نەمردوون، خواى گەورھ پەردەى دورى لەبەیندا لادەبا و ئەم زاتانە نیشان دەدا بەخۇرییەكان له بەھەشتدا، چاك دەروانن بۇیان و دەیانناسن و زۆر بەئارەزوو و بەسۆزن بۇ پېگەیشتنیان و دوعا دەكەن زووتر پئیان شاد ببن و دوعاى تەوفیقیان بۇ دەكەن. پیاوى بەھەشتى له ئارەزووى نەفسدا زۆر بەھیزە و ھەرگیز ماندوو نابى له ئارەزوو وەرگرتن له خۇرییەكان، وە ئەگەر ئارەزووى ئەولاد بکەن بەماوھییەكى زۆر كەم ئەو مندالە له سكى دایكى بەپاكى دېتە خوارەوھ و زوو بەبى مؤلەت دەكەوئتە سەر پى و دەروا بەریدا.

خوا ئەمر دەكا بەحەزرتى داود (د.خ) كە بەتەمجید و تەقدیسی خوا دەنگ بەرز بكاتەوھ، و بەناوازی خۇش ستایشى خوا بكا. كە حەزرتى داود (د.خ) دەنگ بەرز

دهكاتوه خوا دهنگى دهگه يئنى بهئههلى بهههشت و، هموو دهنگى داود دهبيستن و بهجورئ لهو دهنگه لهزهت وهردهرگن كه له هموو لهزهتيكى بهههشت لايان خؤشتره و، له خؤشبييدا لهزهتهكانى تر فهرامؤش دهكهن. ههروهها خوا ئهمر دهكا بهباييهكى شتوه نهييم كه ناوى (هفاهه) به له بهههشتدا ههلهدهكا و دهدا له ورده لقى باخهكان. ئه و ورده لقانه ههمويان دهنگيكيان لئ پيدا دهبي ئهوهنده نهرم و خؤشه ئههلى بهههشت دههيننه خؤشى و شادى. له بهههشتدا دارئ ههيه ناوى (سماع)ه، خوا ئهمر دهفهرمؤئ بهوكهسانه كه له دنيايدا خؤيان له بيستنى ساز و سهمتور و دهنگ و ئاوازي ههراهم پاراستوه له بنى ئه و داردا دانيشن. بهئهمرى خواي گهوره ئه و داره ئاوازي وهها خؤشى لئ دهردهچئ كه له هموو نهغمه و ئاوازيي خؤشتر و بهتامتره.

رپوايهت كراوه له بهههشتدا دوو بازار ههيه؛ يهكهم بازار پره له ميوهي ههمهجورئ بهلهزهت و له وينهئى ههرجى حورئى جوانه، جا ئه و بهههشتييانه كه به بازاره دا تئ دهپهين دلئيان له هه و وينهئى بچئ خواي گهوره حورئى به و وينهئيان بؤ دروست دهكا. دووهم بازار بهرؤزئ جومعهدا پئدا رادهبوون، له و بازاره دا سروهئى له ئههلى بهههشت دهدا كه مادهئى عهتر و عهبير و شتى بؤن خؤش ههلهدهگرئ و دهيدا بهرووياندا و دهماغيان عهتراوى دهكا و روخساريان پئى جوان دهبي بهجورئ كاتئ كه دهگه پئنه وه بؤ شؤينئى خؤيان و حورئيهكان دئن بهپيرييانه وه، له بهر زياده جوانئى نايانناسنه وه، ههروهها ههتا ئهوان دهگه پئنه وه خوا شتوهي حورئيهكانيش جوانتر دهكا، بهراوهئى خاوهنهكانيان حورئيهكانيان بهشتيكي تازه و عهجب دئته پئش چاو و ههردو لايان جوانييان زياد دهكا.

جا براكان! ته ماشاى ميهره بانئى خواي گهوره بكهن؛ كه له هموو جومعه يه كدا جوانئى ئههلى بهههشت و حورئيهكان زياد دهكا، دهبي ئه م جوانئيه بگاته چ پايهئى؟ دهبي ئه وهش بزانيان يهكهم جار كه دهچنه بهههشت جوانييان وهك جوانئى مانگى چواردهيه و، ههنديكيان وهك ئهستيرهئى بهره بهيانن (سبحان الله ماعظم شأنه). عهجب دهوله تيكه، عهجب پيرؤزئى و بهختيارئى و سهرفرازئيه كه خوا داويه بهئههلى بهههشت، هه ر له و ساته وه كه بهسه ر پردئى سيراتا راده بوورن. ئهوانه يان گوناھيكيان كرديئى و بههؤئى ئه و گوناھه وه ههنديئى له ئه ندامئى له شيان سووتابئى و كيم و زووخى لئ بتيكى، كاتئ كه بهسه ر پرده كه دا تئ پهرين و بهشوراي بهههشت گه يشتن دوو سه رچاوهئى ئا و

دەبینن یەکی گەرم و یەکی سارد، پێیان دەلێن: لە کانییە گەرمەکیان خۆیان بشۆن، لە کاتی خۆشۆردنا هەر ئیش و ئەلەمێ لە دەرو ناوی لەشیاندا هەبێ هەموو ساریژ دەبێ. هەر وەها ئەمەریان پێ دەکری کە لە سەرچاوە ساردەکیان دەسنوێژ بگرن و بە دەسنوێژەوه برۆنە ناو بەهەشت. یەکەم تاقم کە لەو سەرچاوە ساردە دەسنوێژ دەگری، نووری جەمالی وەکو مانگی چوار دەی لێ دێ، دووهم تاقم وەکو ئەستێرە بەرەبەیانیان لێ دێ. جا کاتی کە لە دەرگاوانەکانی بەهەشت نزیک بوونەوه، ئەو دەرگاوانانە دین بەپیریانەوه و دەلێن: «سلام علیکم طیتم فادخلوها خالدین». ئینجا غولامان و نوکەران هەموو دین بەپیریانەوه و چوار دەوریان لێ دەگرن و هەر یەکی بەجۆرە موژدەیی موژدەیان پێ دەدەن لەو جۆرە خەلات و پلە و پایانە کە خۆی گەرە بۆیانی نامادە کردووه، لەو شتانه کە ریزی ئەهلی بەهەشتی پێ دەگری. جا یەکی لە غولامەکان بەپەلە دەروا موژدە دەبا بۆ حۆریبەک لە حۆریبەکانی بەهەشت و پێی دەلێن فلان کەس هاتووه، حۆریبەکەیش لە غەلەبە ئیشتیاقدا پێی دەلێ: راست بەچاوی خۆت فلان کەست دیوه؟ ئەویش دەلێ: بەلێ، بەچاوی خۆم چاوم پێی کەوتووه. ئینجا ئەو حۆریبە گورج هەلەستێ و دەروا بۆ پیشوازی لیکردنی. جا دۆستەکانم! بەزاتی خوا سوێندتان دەدم، ئەم دنیا بێ نرخه و لەزەتی ئەم دنیا بۆ ئەوه دەشی ئینسان لەپێناویدا ئەم هەموو جۆرە خێر و بەرەکەت و دەرەجە قیامەتە و ئەم هەموو نیعمەتی بەهەشتە لەکیسی خۆی بداو ئەو گوناھانە کە خوا نەهیبی لێ کردوون، بیانکات و خۆی بکاتە موستەحەقی سزا و نازار؟ بەراستی ئیمە خەجالت و شەرمەزارین و حەقی نیعمەتی خۆی گەرە نازانین و زۆر نەفامین. لە ئەنجامدا دنیا ئەم چارهەم دۆزیووتەوه کە هەموومان بەجاری بلێین: خویا داوای عەفووت لێ دەکەین و تکت لێ دەکەین گوناھمان ببۆشی.

کاتی کە ئینسانی بەهەشتی گەیشته جینگە خۆی لە بەهەشتدا تەماشای دەکا هەرچەند بەردی سەحرا هەیه هەمووی مرواریبە و کۆشکی زەرد و سوور و سەوز و سپی و رەنگەکانی تر دینە بەرچاوی. ئەترافی بان و بەرەیبان وەک بەرق شەوق دەدەنەوه بەجۆری ئەگەر خۆی گەرە هیزیکی تەواو نەدا بەچاوی ئینسان نووری ئەوانە چاوی کوێر دەکا. هەر وەها کە سەر دادەنوێنی ئەنواعی دور و گەوهەر دەبینی. پوختە قسە بەرزایی و نزمایی کۆشکەکان هەموو یەکسەر لە مەعدەن و ماددە بەنرخن. ئینجا لە خۆشی ئەم هەموو شتە باشانەدا کە دەیانبینی سوپاسی خۆی گەرە دەکا و دەلێ:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتْ رَسُولُ رَبِّنَا

بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تُلْكُمُ الْجَنَّةَ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ».

لهپاش دامه‌زانیان له بهه‌شتدا، جوړه خوتووره و ئیشیک پروده‌کاته دلیان: ناخو ئهم پایه و مقامه جوانه‌یان هه‌تا هه‌تایه، یاخو لاده‌چی؟ جا بو لابرندی ئهم دوودلییه، ئهم ده‌کری به‌جارچی، جار ده‌داو ده‌لی: ئه‌ی ئه‌هلی به‌هه‌شت، بزائن هه‌تا هه‌تایه ئیوه هه‌ر زیندوون و له‌م ناز و نیعمه‌ته‌دا دامه‌زاون و، به‌هیچ جوړی ده‌رد و به‌لا و نازارتان تووش نابی؛ ئیتر به‌ئاره‌زووی خو‌تان به‌خو‌شی و شادی بزین.

نه‌قل کراوه که یه‌کی له ئه‌هلی کتاب پوژئی هات بو خزمه‌تی حه‌زرت و عه‌رزی کرد: «یا أبا القاسم» ئیوه ئیددیعا ده‌که‌ن که ئه‌هلی به‌هه‌شت خوارده‌مه‌نی ده‌خوون و ئاو ده‌خوونه‌وه، ئه‌مه چوون ده‌بی؟ ئه‌مانه به‌هه‌شت پیس ده‌که‌ن حه‌زرت (د.خ) فه‌رمووی: قه‌سه‌م به‌و خوايه که گیانی من له ژیر ده‌سته‌لاتی قودرته‌تی ئه‌وايه، خوای گه‌وره به‌هه‌ریه که له ئه‌هلی به‌هه‌شت هیزی سه‌د ئینسان ده‌دا بو خواردن و خوارده‌نه‌وه و جیماع کردن، به‌لام بو ئه‌هلی به‌هه‌شت هه‌زمی خوارده‌مه‌نی به‌ده‌رچوونی عه‌رق ده‌بی له له‌شیانه‌وه و، ئه‌و عه‌رقه‌ش که له له‌شیانه‌وه ده‌رده‌چی بوئی وه‌کو عه‌تر و عه‌بیر وایه و، هه‌ر وه‌خت نزیك بوونه‌وه له‌وه که ئاره‌زوویان نه‌میئنی، داوای شه‌رابی ته‌هوور ده‌که‌ن، که بویان هات و خواردیانه‌وه، هه‌رچی زیاده‌ماده له له‌شیاندا هه‌یه، وه‌کو عه‌رق له له‌شیان ده‌رده‌چی و، دووباره ئاره‌زوویان ساف ده‌بی و وه‌کو جارن چی ئاره‌زوو بکه‌ن ده‌یخوون. له به‌هه‌شتدا شتی ناشیرین و بی زه‌وق نییه وه‌کو به‌لغهم. ئه‌هلی به‌هه‌شت خه‌ریکی ئاسایش و رابواردن و له‌زه‌تی پو‌حین، هه‌ریه که له ئه‌هلی به‌هه‌شت ژماره‌بی زو‌ری له غولام و خادم هه‌یه. هه‌ریه که له ئه‌هلی به‌هه‌شت دوو قاپی لایه، هه‌ر قاپی له‌وانه خوارده‌مه‌نییه‌کی تایبه‌تی تیدایه که له په‌نگ و تام و بو‌ندا له خوارده‌مه‌نیی دنیا ناچی، یه‌کیکیان له ئالتوونه و ئه‌ویتریان له زیو، پوخته‌ی وتار له‌شه‌و و پو‌ژا ئه‌هلی به‌هه‌شت خه‌ریکی خواردن و خوارده‌نه‌وه و له‌زه‌تی پو‌حییان، به‌تایبه‌تی له پو‌ژی جو‌مه‌دا وان له میهمانداریی خوای گه‌وره‌دا؛ واته: له‌زه‌تیان وا له شو‌هوود و فیوزاتی په‌حمه‌تا.

شایانی باسه که‌لیمه‌ی شه‌و و پو‌ژ که به‌کاردین بو جیهانی به‌هه‌شت له‌به‌ر عاده‌ته و کینایه‌یه له دوام؛ نه‌گه‌رنا له به‌هه‌شتدا شه‌و و پو‌ژ نییه، به‌لکو هه‌موو کاته‌کانی به‌تیکرا به‌ته‌جه‌للیاتی خوای گه‌وره پو‌وناکه. له و کاتانه‌دا که کاتی نو‌یژه فه‌رزه‌کان بوون له دنیا‌دا خوای گه‌وره دیاری و ده‌هه‌نه به‌فه‌ریشه‌کاندا په‌وانه ده‌کا بو به‌هه‌شتیه‌کان و،

لهسەر پوخسەت و ئىجازەى ئەو كەسە كە ديارىيەكەى بۆ دەروا تەسلىمى دەكات. ئىنسانى بەهەشتى لە ھەركاتىكا ئارەزوو بكا بەحوزوورى خوائ گەورە شاد بىي، دەتوانى بپروا بۆ ئەو شوئىنە كە خوائ گەورە بۆى ديارى كردوو و پىي وتوو، ھەتا تەجەللای رەحمەتى بۆ رەوانە بكا، جا لەو شوئىنەدا بەتەجەللای ئەنوارى خوائى شەرەفياپ دەبن.

رەوبارەكانى بەهەشت چوارن و بەھەموو كۆشك و شوئىنەكانى بەھەشتدا دەگەن، بەلام ئاوى وەكو ئاوى دنيا نىيە كە لە ناو چەم و چالدا رەوان بىي بەلكو لەسەر نەرزە بەقودرەتى خوا جارى دەبى، تەنانەت بەقودرەتى خوا بەسەر ديوار و شوئىنە بەرزەكانىشدا جارى دەبى. لەمبەر و ئەوبەرى رەوبارەكاندا، دەرگای زۆر دانراون ھەتا بەكاربەپنرئىن لەلایەن ئەھلى بەھەشتەو. ئىتر لە ھەر شوئىنى بەھەشتىيەك تىنووى بىي لەوئىدا كاسەبىيەك نامادەبە بۆ ئاوخواردنەو؛ ئەو كاسەيش لە ماددەى بەنرخ و مەعدەنى نايابە. ئەو چوار رەوبارە يەكئىكيان ئاوە، يەكئىكيان شىرە، يەكئىكيان ھەنگوئىنى سافە، يەكئىكيان لە (شراباً طهور)ە. (اللهم أرزقنا منه بحق رحمتك الواسعة).

دەگپرنەو: يەكئى لە پىگای حەجى (بیت اللہ)دا جوانىكى دى كە لە كاتى شىدەتى گەرمادا ھەرگىز ئاوى نەدەخواردەو، ھەررەھا لە كاتى حەسانەو پىشدا نە ئاو و نە نانى نەدەخوارد. لىيان پرسى: ئەم حالەتە چىيە كە تۆ نەتىنوو دەبى و نە برسى؟. وتى: وەختى خۆى من لە جەنگى كافراندا بووم جىھادم دەكرد، لە سوپای موسلمانان گەلى كەس شەھىدكراون، خۆيشم برىندار بووم و بىھۆش كەوتم. كاتى كە ھۆشم ھاتەو بەخۆمدا تەماشام كرد، جەنگ تەواو بوو و سوپای ھەردوولا بلأوھيان لى كردوو، تەنیا دەنگى چەند كەسئىك دەبىست كە ئاويان دەكرد بەدەمى برىندارانى ئەو جەنگەو. يەكئى لەوانە ھاتە پاسەرم و كەمئى ئاوى تكاندە دەمەو بەلەزەتى ئەو مىقدارە ئاوەو ھەستامەو سەر پى و چاك بوومەو. لەو كاتەو تا ئىستە نە تىنووم دەبى و نە برسى. لەزەتى ئەو مىقدارە كە وەرم گرت، ھەموو حەواسم بەلكو زەرەكانى لەشم وەرى گرتوو.

لەلای ژوورووى بەھەشتەو شەونمىكى موشكىن و عەنبەرىن بەسەر بەھەشتىيەكاندا دەبارئ و بلأو دەبىتەو. ئەم وەزە لە ھەموو كاتىكا بۆ ئەھلى بەھەشت ھەبە، بەتايبەتى لە دوادوايى شەودا. ھەررەھا ئەنواعى ميوەيش لە ئاسمانەو دەبارئ بەسەريانا. بىجگە لەمانە لە بەھەشتا گەلى سەرچاوە ھەبە، كە دوان لەوانە ئاويان،

زهنجه بیل و تهسنیمه، ئهم دوو سرچاوه خوشتین سرچاوهن له بههشتدا. بهلام
 هوزی کهوسەر که بهتایبیهتی هی ههزهرتی (محهمهد مستهفا)یه، (د.خ)، ئهوه بریتیبیه
 له ههفتا ههزار فرسهخ. ئهوه کاسه و پیالانهی که له قهراخیا دانراون بو ئاو خواردهوه
 ئهوهنده زۆرن مهگهر ههر خوا بیزانی.

سرچاوه بیهکی تر ناوی (مهعینه) و یهکیکی تر ناوی (رهحیق)، یهکیکی تریان ناوی
 (شراباً طهوراً)یه. ههزهرت (د.خ) دهربارهی سرچاوهی (رهحیق) فرموویهتی: ئهگهر یهکی
 له ئههلی دنیا دهست بکات بهو ئاوهدا و بیهینتته دهروهه ئهوه بهو دهسته هموو پرووی
 زهوی بوئن خویش دهکا. ههریهکی له ئههلی بهههشت ئهگهر ئارهزووی ئاوی یهکی لهو
 سرچاوانه بکا، ئهوه کاسهیه کهوا لهوئی، پردهبی له ئاو و خوی دیت بو لای و دهیخواتهوه
 و که تیری خواردهوه، کاسهکه لهخویهوه دهرواتهوه جینگهی خوی. (والله أعلم). ئهوه وهزعه
 جار جار دیتجی بو ههندی له نزیکانی حوزووری خوی گهرم بهلام تهسنیم ئهوه له
 سرچاوه موحتهرمهکانه و، ههرکس له دنیا شرابی خواردبی و وازی لی نههینابی، یا
 بی تهویه مردبی ئهوه له بههشتدا لی بی بهش دهبی. جا له بهرئهوه که پادشاهانی دنیا
 تاجی گهوره بیهیان ناوته سهر و فیزیان بهسهر خه لکدا کردوه، خوی گهره جهزای ئههلی
 بهههشت بهوه دهواتهوه که لهم تهسنیم و (شراباً طهوراً) نهیان پی دهوات.

ئههلی بهههشت له ههندی کاتدا جووره پوئشاکێ له بهردهکهن که له سهعاتیکدا
 بهچهندهها رهنگ دهگۆزی، ههروهها ئهوه پوئشاکهشیان نارزی و ناشیرین نابیت.

براکان! ئهوهی که له ههزهرت بيسراوه (د.خ) له مهحی بهههشتدا عهززم کردن. ئهوهش
 بزانن که فرموودهی ههزهرت (د.خ) به مونساهبهی زهمان بووه: ئهگهرنا بهیانی
 ئهوسافی بهههشت بهتهواوی ناکری. بهلام ئهم ئههنازه که لیردها عهززم کردن بهسه؛
 چونکه مه بهست دلشادکردنی موسلمانانه و هاندانیانه بوئهوهی خهریکی ئهوه کردهوه
 باشانه بن که دهبنه هوی گهیشتن به بهههشت. ئومیدهوارین به میهره بانیی خوا لهسهر
 کردهوی چاک تهو فقیمان بدا تا بهدلی پروناکهوه بمرین و بهشادمانییهوه پروو بکهینه،
 دهشتی مهحشر له ژیر ئالای بهرزی ههزهرتی پیغه مبهری خوادا (د.خ).

سوپاس بو خوی گهره له کاتی دواوایی بانگی عهسری پۆزی
 چوارشه ممهی شهشمی مانگی (ربیع الاول) (۱۳۹۷)ی کۆچی،
 ریکهوتی ۲۳ / ۲ / ۱۹۷۷ ی زاینی له وهرگێرانی ئهم نامهیه یوممهوه.

پیرست

- پیشہ کی ۳
- نامہ بیست و ششم - ہندیٰ لہ حدیثہ پیروزہ (جامع الکلم) ہ کان ۶
- نامہ بیست و حوتہم - باسی مورعجزہ کانی حہزرتہ (دخ) ۱۳
- نامہ بیست و ہشتہم - باسی دراوسیہ ۳۰
- نامہ بیست و نویہم - باسی نیحسان و چاکہ کردنہ ۳۴
- نامہ سییہم - باسی (مخوفات) ہ ۳۷
- نامہ سی و یہکم - باسی کوفرہ (والعیاذ باللہ) ۸۵
- نامہ سی و دوہم - باسی تاوانی کوشتن دہکات ۹۶
- نامہ سی و سییہم - باسی تاوانی زولم و دستدریزی کردن دہکا ۱۰۸
- نامہ سی و چوارہم - باسی نازاردانی دلی باوک و دایک دہکا ۱۲۵
- نامہ سی و پینجہم - باسی خہیانہ تکریدن لہ کیشانہ و پیوانہ دا دہکا ۱۴۵
- نامہ سی و ششم - باسی سویندی درو خوردنہ ۱۵۹
- نامہ سی و حوتہم - باسی رہشہ لہ کہہ ۱۶۴
- نامہ سی و ہشتہم - باسی غبیبت دہکا ۱۷۵
- نامہ سی و نوہم - باسی نہو گوناہہ گہورانہ یہ کہ پیومندیان بہ عیبادتہرہ ہہیہ ۱۸۳
- نامہ سی چلہم - باسی نہو گوناہہ گہورانہ دہکا کہ پیومندیان بہ موعامہ لاتہرہ ہہیہ ۱۹۲
- نامہ سی چل و یہکم - باسی نہو گوناہہ ۱۹۹
- نامہ سی چل و دوہم - باسی شیر خوردن دہکا ۲۱۰
- نامہ سی چل و سییہم - باسی نہو گوناہہ گہورانہ دہکا ۲۱۶
- نامہ سی چل و چوارہم - باسی نہو گوناہہ گہورانہ دہکات کہ پیومندیان ۲۳۱
- نامہ سی چل و پینجہم - باسی خوو و رہوشتی خراب دہکا ۲۴۴
- نامہ سی چل و ششم - باسی عہیبہ کانی نہفس دہکا ۲۵۱
- نامہ سی چل و حوتہم - باسی تہوبہ و لہ گوناہہ پہشیمانہوونہوہ دہکا ۲۷۰
- نامہ سی چل و ہشتہم - باسی سہفہری قہبر و قیامت دہکا ۲۹۷
- نامہ سی چل و نویہم - باسی دوزخ دہکا ۳۱۰
- نامہ سی پنجاہم - باسی بہہشت دہکا ۳۳۵